



REVISTA PROFESORI DE 10

Numarul 5
București 2024



ISSN 3044-8654 ISSN-L 3044-8654



ProfesoriDe10.ro
Platforma educațională

PROIECT EDUCATIONAL INTERNĂȚIONAL

SIMPOZION INTERNAȚIONAL
și
CONCURS ȘCOLAR INTERNAȚIONAL

„ARMONII DE VARĂ -
Culorile și Sunetele Vacanței
în Creion și Pictură”

Editia a X-a

IUNIE 2024

Cuprins

Abuziloaie Mihaela.....	9
Afteni Margareta.....	22
Alexa Angelica.....	32
Andronache Ana Maria.....	35
Aparaschivei Ovidiu.....	37
Arustei Eugenia.....	40
Badic Mihaela.....	42
Banu Haricleea.....	44
Barbu Elena.....	46
Barbu Simona-Florentina.....	48
Barnos Diana-Mihaela.....	50
Bartus Éva-Tunde.....	52
Bartus Ibolya Lujza.....	54
Barzu Iulian.....	56
Beko Rita.....	69
Bena Gianina Ionela.....	72
Berbec-Mica Ionela-Georgeta.....	75
Bereholschi Daniel.....	78
Bilius Vasile.....	80
Boboc Delia – Maria.....	89
Bonchis Maria-Ioana.....	92
Borbeli Lucia.....	95
Bradosu Diana Elena.....	97
Briciu Daniela Rodica.....	99
Bront Florica-Crina.....	101
Bruja Carmen-Vasilica.....	104
Bucur Alina Carmen.....	106
Burtica Gabriela.....	108
Busca Ana-Maria.....	111
Busuioc Elena Alina.....	115
Busuioc Ionela Cristina.....	119
Carpan Irina.....	123
Chiritescu Mihaela.....	125
Chisacof Monika.....	127
Ciobanu Valentina.....	131

Ciot Iuliana Maria.....	133
Cirje Iuliana	135
Ciubotariu Beatrice	136
Clinciu Alina Laura.....	139
Cocean Marilena Florentina.....	141
Cojan Lidia Ioana.....	143
Condrat Nicoleta	146
Constantin Madalina	151
Costaru Simona	153
Cotet Eugenia Iuliana	155
Crudu Gabriela	159
Csenteri Oana Andreea	161
Danescu Elena Evelina	164
Deaconu Georgeta	167
Demeter Beata	170
Dinu Adeline.....	174
Dobritan Andreea	176
Dragoi Luminita Mihaela.....	179
Dragu Oana	181
Dulma Daniela-Iuliana.....	184
Dumitrescu Cristiana.....	186
Dumitru Mariana	188
Ene Claudia	190
Fanica Daniel.....	192
Fanu Simona, Muset Emilia.....	194
Fazakas Ildiko	196
Fazakas Izabella.....	198
Fieraru Flori.....	202
Filip Mioara Vasilica.....	205
Florea Adina Aurelia.....	209
Gal Laura-Zsuzsanna	211
Galavan Daniela	214
Gall Laura	216
Gavrila Elena Irina	218
Gheorghe Madalina	220
Gheorghita Elena	224
Ghesescu Nadia Geanina	226

Gluga Paula Raluca	228
Gorcioaia Kinga Eva	230
Greabu Maria	235
Grosu Anca Maria	238
Guzu Luminita	241
Hanganu Oana Maria	243
Hilochie Claudia Florentina	245
Horga Petrica.....	248
Huma Simona Nicoleta.....	251
Hutuleac Georgiana	254
Ienache Maria	256
Ioan Laura	258
Ionescu Alina.....	261
Iorga Anca-Mirabela, Ratoi Oana-Elena	263
Irava Diana	266
Irimia Carmen, Streian Diana	267
Istrate Rodica	269
Iuga Lenuta Zamfira	273
Jipa Daniela	276
Julan Cosmin-Mircea.....	279
Jurcovici Rodica.....	281
Lal Daniela.....	284
Lolici Angela	286
Lorincz Emese	289
Lungan Cristina Ileana.....	292
Lungu Cosmina.....	296
Lungu Liubovi, Racu Rodica.....	299
Madarasz Tunde Csilla.....	302
Maier Ana- Maria.....	305
Manda Elena	310
Manea Catalina	312
Marcan Monica	314
Marin Simona Daniela.....	317
Marineac Roxana	320
Matei Georgeta	321
Maxim Lacramioara.....	326
Mihaes Cornelia Simona	328

Mihaila Simona Elena.....	330
Mindroc Ileana Delia.....	333
Mocanu-Tudor Florentina	336
Moldovan Valentina	340
Morar Alina Ioana	342
Munteanu Addina	346
Munteanu Daniela	349
Muthi Anamaria	350
Necula Aurelia.....	353
Nistor Carmen.....	355
Nistor Mihaela.....	357
Olariu Mariana	359
Oprea Mara Andreea	362
Oprica Verona	365
Ostafe Maria	367
Panaitiu Cati	370
Pascu Marinela.....	374
Paun Mihaela Gabriela.....	378
Pavel Theodora	381
Petrovan Ileana Mariana.....	384
Pielmus Adela.....	387
Pinghireac Simina-Elena.....	389
Poenasu Georgiana-Cosmina	392
Popescu Daniela.....	396
Popescu Sanda	399
Popovici Tatiana Adriana.....	402
Porfir Ionela	404
Pricope Antoneta	407
Prisacariu Florica.....	410
Puiulet Maria.....	414
Purcarescu Oana Angela	416
Rachina Teodora.....	418
Radulescu Paula-Maria	420
Raicu Alexandra.....	423
Relinschi Ioana	425
Revnic Angela Alexandra.....	427
Risteiu Mirela	437

Rusu Letitia Angela.....	439
Rusu Raluca, Donise Anca	443
Rusu Raluca	441
Sandor Gheza Rafael	446
Sandu Ana	448
Sandu Aurelia	451
Sandu Mihaela	452
Sararu Claudia	455
Sera Tunde Csilla	459
Seulean Augustin-Valentin	462
Slicu Eugen	464
Smeu Daniela	466
Smeureanu Viorica Maria	468
Spiridon Elena	470
Stanciu Constanta	471
Stanciu Iulia Andreea	474
Stancu Marilena	476
Stanef Elena	478
Stefanescu Rodica	479
Stepanescu Corina Mariana	482
Stoica Viorica.....	485
Stuparu Madalina Iuliana.....	488
Sturza Mihaela-Stefania.....	491
Tebrean Livia-Teodora.....	494
Toader Ileana.....	496
Todea Simona.....	499
Toma Carmen-Gabriela	502
Totolan Ecaterina Gabriela.....	504
Trinca Anisoara Antigona	506
Trocmaer Silvia	508
Tudor Ramona.....	513
Tudose Cristina.....	515
Turean Luciana	518
Tuta Camelia.....	521
Udrea Georgiana	524
Ungureanu Andreea.....	526
Ureche Adela.....	528

Ursache Adelina	530
Ursu Rodica	533
Veress Kinga	535
Vlad Mirela	539
Vlad Silvia	541
Voinea Vasilica-Laura	546
Yolcu Andreea Oana	549
Zaharescu Stefania	550
Zotolea Mariana	555

PROIECT TEMATIC: „VARA, ZÂMBET ȘI CULOARE!”

Ed. Abuziloaie Mihaela

Grădinița cu program prelungit nr.6 Botoșani

1. **TEMA ANUALĂ DE STUDIU:** CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?

2. **SUBTEMELE PROIECTULUI:** „TĂRÂMUL COPILĂRIEI”
„VARA, ANOTIMPUL VESELIEI!”

3. **GRUPA:** MARE „ALBINUȚELE”

4. **DURATA:** 2 SĂPTĂMÂNI

5. **DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:**

- * Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- * Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală;
- * Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- * Conceptul de sine;
- * Autocontrol și expresivitate emoțională;
- * Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- * Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- * Activare și manifestare a potențialului creativ;
- * Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- * Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- * Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute;
- * Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- * Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat;
- * Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

6. **COMPORTEMENTE VIZATE:**

- Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă);
- Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii;
- Manifestă deprinderi de păstrare a igienei;
- Utilizează reguli de securitate fizică personală;
- Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;
- Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat;
- Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.;
- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat.
- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă).
- Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;
- Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.

7. **LOC DE DESFĂȘURARE:** În grădiniță



8. RESURSE:

Resurse materiale: culegeri de cântece; carti ilustrate; reviste, pliante, planșe, jetoane, fișe; legume, fructi, flori, creioane colorate, acuarele, pensule, lipici, hârtie colorată; plastilină, planșete, truse de construcții, de bucătărie, bețișoare; aparat foto; alte materiale necesare puse la dispoziție de părinți, aduse de copii, etc.

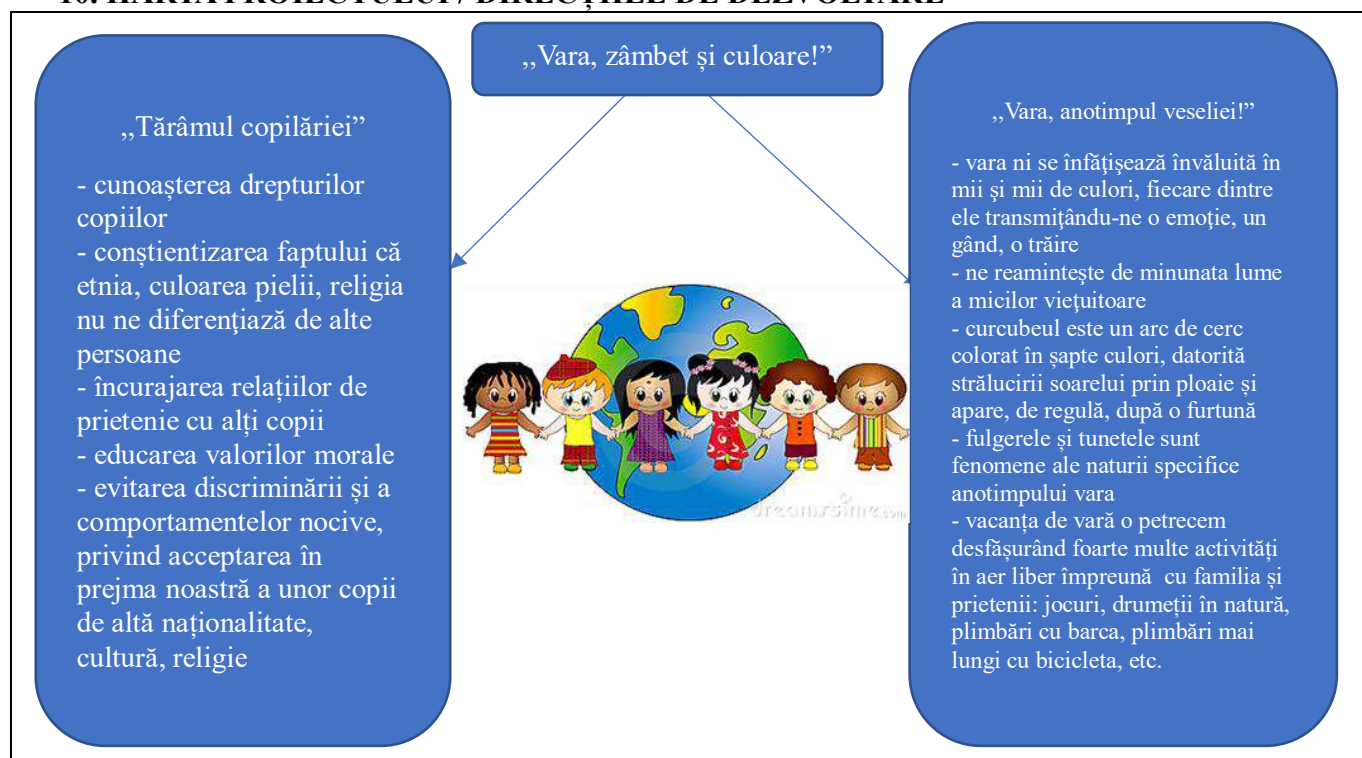
Resurse umane: preșcolarii grupei, educatoare, părinți, bunici,

Resurse de timp: 2 săptămâni

9. INVENTAR DE PROBLEME

Ce știm?	Ce nu știm și vrem să aflăm?
<ul style="list-style-type: none">- Vara este foarte cald- Vara este anotimpul mult așteptat de copii- Grădinile, câmpurile și poienile sunt înverzite, pline de flori, fluturi, albine- Insectele sunt mici vietăți cu rol important în viața plantelor- Se sărbătorește Ziua Internațională a Copilului- Vine vacanța mare- Se organizează călătorii la munte, la mare, la bunici, în Delta Dunării, excursii, drumeții- Mergem cu părinții la concerte, spectacole în aer liber – zilele orașului;- Copiii se îmbracă lejer, cu îmbrăcăminte și încălțăminte comodă (tricou, pantaloni scurți și sandale, șapcă sau pălărie de soare, ochelari de soare)- Mâncăm înghețată și bem multe lichide- Ne răcorim la piscină	<ul style="list-style-type: none">- De ce sunt insectele atât de importante?- Unde trăiesc insectele și cu ce se hrănesc?- De ce înțeapă albina?- Despre ploile de vară cu tunete și fulgere- Despre copiii de pe alte continente- De ce fulgeră și tună?- Ce este trăsnetul?- Cum se formează curcubeul?- Câte culori are curcubeul?- Despre flori și păsări cântătoare- De ce ne plac culorile?- Pe 1 Iunie e doar ziua copiilor români?- Sunt copiii lumii diferiți?- Putem fi prieteni cu copii de altă rasă, etnie etc?- Cum sărbătoresc copiii această zi?- Cum ne petrecem vacanța de vară?- Care sunt cele mai cunoscute flori de vară?- Ce fructe consumăm vara?

10. HARTA PROIECTULUI / DIRECȚIILE DE DEZVOLTARE



11. CENTRE DE INTERES DESCHISE ȘI MATERIALE PUSE LA DISPOZIȚIA PREȘCOLARILOR

BIBLIOTECĂ	ȘTIINȚĂ	ARTĂ
<ul style="list-style-type: none"> - cărți și reviste; - jetoane cu imagini specifice anotimpului primăvara; - planșe; - machete; - fișe adecvate temei; - felicitări, coli de scris, plicuri; 	<ul style="list-style-type: none"> - jocul „Când se întâmplă ?” - jocul „Jocul anotimpurilor” - imagini - jetoane: flori, fructe, legume, păsări, insecte - cărți cu informații despre insecte; - Atlas Botanic; - Atlas Zoologic - fișe de lucru - ghivece cu pământ - semințe de flori 	<ul style="list-style-type: none"> - creioane colorate, carioci; - pensule; - acuarele, - planșete, - plastilină, - carton și hârtie colorată, - foarfece, - lipici
CONSTRUCȚII	JOC DE ROL	JOC DE MASĂ
<ul style="list-style-type: none"> - cuburi de lemn / plastic; - jocuri de construcție: Lego, Combino, Multiplast, Incastre, etc.; 	<ul style="list-style-type: none"> -jocuri de creație: pentru gătit, curățenie, accesorii pentru excursii și drumeții, accesorii pentru jocuri desfășurate afară (coardă, elastic, minge, popice, etc.) - mașini, utilaje, jucării, materiale din natură și refolosibile; 	<ul style="list-style-type: none"> - jocuri de masă : Puzzle, Din jumătate întreg, Loto etc.; - pioneze colorate; - personaje miniatură din plastic, lemn sau pluș.

12. EVALUARE (eveniment de închidere):

- Expoziție cu lucrări ale copiilor
- Realizarea unui album cu imagini din timpul desfășurării proiectului
- Carnavalul surprizelor



Săptămâna: 10.06-14.06.2024

„Tărâmul copilăriei”



Ziua / Data	Interval orar	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE TURA 1	Interval orar	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE TURA 2
Luni 10.06.2024	A.I. (o zi): „HORA PRIETENIEI!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	ADP: R-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul ALA 1: joc liber	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	ADP: R-activități de somn/relaxare Momentul poveștilor
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	ADP: R-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	ADP: R-servire gustare ADP: R-deprinderi de autoservire T: „Hai să zicem una!” (numărătoare)
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	ADP: ÎD: „Vreau să fim prieteni buni!” Calendarul zilei Momentul de gimnastică T: „Câte unul pe cărare” (joc cu text și cânt) ALA 1: jocuri pe centre de interes: B: „Dumbrava minunată” de M. Sadoveanu (povestire) Ș: „Drumul Lizucăi spre casa bunicilor” (labirint)	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	ALA 1: jocuri pe centre de interes: C: „Parcul de distracții” JM: „Copiii lumii”(puzzle) ADE: (DȘ+DEC) - „Roata anotimpurilor” (joc didactic + pictură) ALA 2: „Podul de piatră”-joc distractiv Jocuri în aer liber
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ADE: (DȘ+DOS) - „Copiii din lumea întreagă și drepturile lor” (lectură după imagini + colaj) ALA 2: „Cine sare mai departe?” (joc de mișcare) „Statuile” (joc distractiv) ADP: R-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale		ADP: activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul R- deprinderi specifice plecării acasă a copiilor	

Marți 11.06. 2024	A.I. (o zi): „CUM ESTE MAI BINE?”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	<p>ADP: <i>R</i>-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul</p> <p>ALA 1: joc liber</p>	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	<p>ADP: <i>R</i>-activități de somn/relaxare Momentul poveștilor</p>
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	<p>ADP: <i>R</i>-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,</p>	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	<p>ADP: <i>R</i>-servire gustare</p> <p>ADP: <i>R</i>-deprinderi de autoservire <i>T:</i> „Spune ce faci?” (joc de mimă)</p> <p>ALA 1: <i>Ș:</i> „Găsește umbra!” <i>JM:</i> „Perechi de copii din lumea întreagă” (jetoane)</p>
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	<p>ADP: <i>ÎD:</i> „Așa da! Așa nu!” Calendarul zilei Momentul de gimnastică <i>T:</i> „Trenulețul muzical” (joc distractiv)</p> <p>ALA 1: <i>jocuri pe centre de interes:</i> <i>A:</i> „Zâmbet de copil” (desen) <i>JR:</i> „De-a vizita”</p> <p>ADE: (DLC+DEC) - „La cireșe” de I. Creangă (lectura educatoarei + pictură)</p>	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Grădinarul și florile” (joc distractiv) jocuri în aer liber</p> <p>ADP: activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, <i>R</i>-deprinderi specifice plecării acasă a copiilor</p>
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Vine trenul” (joc de mișcare) „Spune cine te-a strigat?” (joc de atenție)</p> <p>ADP: <i>R</i>-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale</p>			



Miercuri 12.06. 2024	A.I. (o zi): „COPII FERICIȚI!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	<p>ADP: R-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul</p> <p>ALA 1: joc liber</p>	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	<p>ADP: R-activități de somn/relaxare</p> <p>Momentul poveștilor</p>
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	<p>ADP: R-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,</p>	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	<p>ADP: R-servire gustare</p> <p>ADP: R-deprinderi de autoservire</p> <p><i>T:</i> „Fuga la floare” (joc de mișcare)</p>
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	<p>ADP: ÎD: „Ce mi-a povestit un copil despre...!”</p> <p>Calendarul zilei</p> <p>Momentul de gimnastică</p> <p><i>T:</i> „Scaunele muzicale” (joc distractiv)</p> <p>ALA 1: jocuri pe centre de interes:</p> <p><i>C:</i> „Castele din povești”</p> <p><i>A:</i> „Coroane de prinți și prințese” (modelaj)</p> <p>ADE: (DȘ+DPM) - „Al cătelea copil lipsește?” (joc didactic + întrecere pe echipe)</p>	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	<p>ALA 1: B: „Repetă după mine!” (alfabetizare)</p> <p>JR: „De-a prințul și cerșetorul”</p> <p>ADE: (DȘ+DPM) - „Al cătelea copil lipsește?” (joc didactic + întrecere pe echipe)</p> <p>ALA 2: „Fluturii vin la flori” (joc de mișcare)</p> <p>Jocuri în aer liber</p> <p>ADP: R-activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi specifice plecării acasă a copiilor</p>
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Prinde coroana” (joc de mișcare)</p> <p>„Caută-ți perechea” (joc distractiv)</p> <p>ADP: R-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale</p>			



Joi 13.06. 2024	A.I. (o zi): „LUMEA MINUNATĂ A COPILĂRIEI!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	<p>ADP: R-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul</p> <p>ALA 1: joc liber</p>	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	<p>ADP: R-activități de somn/relaxare</p> <p>Momentul poveștilor</p>
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	<p>ADP: R-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,</p>	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	<p>ADP: R-servire gustare</p> <p>ADP: R-deprinderi de autoservire</p> <p><i>T:</i> „Unu-doi, veniți la noi!”</p>
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	<p>ADP: ÎD:„, Cu cine mergi la plimbare?”</p> <p>Calendarul zilei</p> <p>Momentul de gimnastică</p> <p><i>T:</i> „Semaforul” (joc distractiv)</p> <p>ALA 1: <i>jocuri pe centre de interes:</i></p> <p><i>Ș:</i> „Câte sunt?” (fișă de lucru)</p> <p><i>JM:</i>„Reconstituie imaginea!”</p> <p>ADE: DLC - „, Scrisoare prietenului meu!” (poveste creată de copii)</p> <p>DOS - „,În lumea minunată a copilăriei- Așa da!Așa nu!” (joc didactic)</p>	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	<p>ALA 1: Ș: „Unde se află?”</p> <p><i>JR:</i> „De-a grădinița”</p> <p>ADE: DLC - „,Scrisoare prietenului meu!” (poveste creată de copii)</p> <p>DOS - „,În lumea minunată a copilăriei- Așa da!Așa nu!” (fișă de lucru)</p> <p>ALA: „,A ram, sam, sam” (joc de atenție)</p> <p>Jocuri în aer liber</p> <p>ADP: R-activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi specifice plecării acasă a copiilor</p>
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	<p>ALA 2: „,Tunelul”(joc de mișcare)</p> <p>„,A fost odată un orașel” (joc distractiv)</p> <p>ADP: R-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale</p>			



Vineri 14.06. 2024	A.I. (o zi): „PRIETENI BUNI!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	ADP: R -primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul ALA 1: joc liber	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	ADP: R -activități de somn/relaxare Momentul poveștilor
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	ADP: R -deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	ADP: R -servire gustare ADP: R -deprinderi de autoservire <i>T:</i> „Ocolește obstacolul!”
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	ADP: ÎD: „Suntem prieteni!” Calendarul zilei Momentul de gimnastică <i>T:</i> „Zboară, zboară!” (joc de atenție) ALA 1: jocuri pe centre de interes: <i>JM:</i> „Cu ce mă îmbrac?” <i>A:</i> „Dar pentru prietenul meu”(modelaj) ADE: DȘ - „ Jocurile copiilor în aer liber” (joc didactic) DEC - „Draga mea copilărie” (concurs de interpretare)	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	ALA 1: B: „Prietenia- floare rară” (povești) <i>C:</i> „Jucării fericite” ADE: DȘ - „ Jocurile copiilor în aer liber” (probleme ilustrate) DEC - „Draga mea copilărie” (concurs de interpretare) ALA 2: „Ghici ce ai găsit?” (joc distractiv) Jocuri în aer liber ADP: R -activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi specifice plecării acasă a copiilor
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ALA 2: „Caută-ți perechea” (joc distractiv) „Fă ca mine!” (joc imitativ) ADP: R -deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale			



Săptămâna: 17.06-21.06.2024

„Vara, anotimpul veseliei!”



Ziua / Data	Interval orar	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE TURA 1	Interval orar	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE TURA 2
A.I. (o zi): „VARĂ DRAGĂ, BINE AI VENIT!”				
Luni 17.06.2024	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	ADP: R -primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	ADP: R -activități de somn/relaxare Momentul poveștilor
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	ALA 1: joc liber	15 ³⁰ -16 ⁰⁰	ADP: R -servire gustare
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	ADP: R -deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei	16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	ADP: R -deprinderi de autoservire T: „Ocolește obstacolul!”
		ADP: ÎD: „Vara, anotimpul preferat!” Calendarul zilei Momentul de gimnastică T: „Floricea – floricea” (cântec popular)		ALA 1: Ș: „De ce sunt bune de băut sucurile de fructe, vara?” JR: „De-a Zâna Vara”
		ALA 1: jocuri pe centre de interes: B: „Decorăm rochița Zânei” (antrenament grafic) A: „Maci și albăstrele, frumoase floricele” (pictură)	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	ADE: (DȘ+DEC)- „ Vine vara, bine-mi pare ...!” (lectură după imagini + cântec)
	11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ALA 2: „ „Peste râu, din piatră-n piatră” (joc distractiv) Jocuri și activități pe grupe mici de copii, la alegere, în curtea grădiniței		ALA 2: „Stai pe loc!”(joc distractiv) Jocuri în aer liber
		ADP: R -deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale		ADP: R -activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi specifice plecării acasă a copiilor

Marți 18.06.2024	A.I. (o zi): „BUNĂ DIMINEAȚA SOARE, BUNĂ DIMINEAȚA CULOARE!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	<p>ADP: R-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul</p> <p>ALA 1: joc liber</p>	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	<p>ADP: R-activități de somn/relaxare Momentul poveștilor</p>
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	<p>ADP: R-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,</p>	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	<p>ADP: R-servire gustare</p> <p>ADP: R-deprinderi de autoservire <i>T:</i> „Cine face așa?”</p>
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	<p>ADP: ÎD: „Vara ne aduce soare, lumină și culoare” Calendarul zilei Momentul de gimnastică <i>T:</i> „Broșcuțele sar în lac” (joc de mișcare)</p> <p>ALA 1: jocuri pe centre de interes: <i>B:</i> „Valurile mării” (antrenament grafic) <i>JR:</i> „De-a vânzătorii de înghețată”</p> <p>ADE: DLC - „La scăldat”, de Ion Creangă (lectura educatoarei) DOS - „Cele trei luni de vară”(convorbire)</p>	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	<p>ALA 1: A: „Umbreluțe colorate pentru plajă” (colaj) <i>B:</i> „Cuvinte buclucașe”(sinonime, antonime, omonime)</p> <p>ADE: DLC - „La scăldat”, de Ion Creangă (povestirea copiilor) DOS - „Cele trei luni de vară”(fișă de lucru)</p> <p>ALA 2: „Joacă, joacă!” (joc cu text și cânt) Jocuri în aer liber</p> <p>ADP: activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, R-deprinderi specifice plecării acasă a copiilor</p>
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Avioanele” (joc de mișcare) Jocuri și activități pe grupe mici de copii, la alegere, în curtea grădiniței</p> <p>ADP: R-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale</p>			



Miercuri 19.06.2024	A.I. (o zi): „PLOAIE DE VARĂ!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	<p>ADP: R-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul</p> <p>ALA 1: joc liber</p>	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	<p>ADP: R-activități de somn/relaxare Momentul poveștilor</p>
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	<p>ADP: R-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,</p>	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	<p>ADP: R-servire gustare</p> <p>ADP: R-deprinderi de autoservire <i>T:</i> „Trenulețul veseliei”</p>
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	<p>ADP: ÎD:„Ce se aude?” Calendarul zilei Momentul de gimnastică <i>T:</i> „Stop! Și apoi treci!” (joc de mișcare)</p> <p>ALA 1: jocuri pe centre de interes: <i>Ș:</i> „Ce știm despre ploaia de vară?” (tunete, fulgere, furtună, curcubeu) <i>JR:</i> „De-a dansatorul în ploaie”</p> <p>ADE: DȘ - „Vara, ne distrăm și numărăm!” (compunere și descompunere în lim. 1-10) DPM - „Suntem repezi ca ploaia de vară!” (întrecere)</p>	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	<p>ALA 1: JM:„Alege și grupează! ” (jetoane cu elemente specifice verii) <i>Ș:</i> „Numără și asociază cifra!”</p> <p>ADE: DȘ - „Vara, ne distrăm și numărăm!” (probleme ilustrate) DPM - „Încărcăm trenul verii cu pepeni!” (aruncare și prindere a mingii cu ambele mâini)</p> <p>ALA 2: „Păsărelele la cuib” (joc de mișcare) Jocuri în aer liber</p> <p>ADP: R-activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi specifice plecării acasă a copiilor</p>
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Prinde mingea” (joc de atenție) „Bărcuțele în furtună” (joc distractiv)</p> <p>ADP: R-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale</p>			



Joi 20.06.2024	A.I. (o zi): „CURCUBEUL VESEL!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	<p>ADP: R-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul</p> <p>ALA 1: joc liber</p>	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	<p>ADP: R-activități de somn/relaxare Momentul poveștilor</p>
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	<p>ADP: R-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,</p>	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	<p>ADP: R-servire gustare</p> <p>ADP: R-deprinderi de autoservire <i>T:</i> „Cine s-a ascuns?” (joc distractiv)</p>
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	<p>ADP: ÎD: „Astăzi colorăm în culorile curcubeului!” Calendarul zilei Momentul de gimnastică <i>T:</i> „Uite curcubeul!” (cântec)</p> <p>ALA 1: jocuri pe centre de interes: <i>JM:</i> „Curcubeul și ploaia” (puzzle) <i>C:</i> „Construcții în culorile curcubeului”</p> <p>ADE: (DLC + DEC) - „Curcubeul fermecat” (memorizare + pictură)</p>	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	<p>ALA 1: Ș: „Curcubeu” (experiment) <i>B:</i> „Ghici, ce e?” (dezlegare de ghicitori)</p> <p>ADE: (DLC + DEC) - „Curcubeul fermecat” (memorizare + pictură)</p> <p>ALA 2: „Atinge-l pe ...!” (joc distractiv) Jocuri în aer liber</p> <p>ADP: R-activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi specifice plecării acasă a copiilor</p>
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Câți pași îmi dai, împărate?” (joc distractiv)</p> <p>Jocuri de socializare cu copiii din celelalte grupe și corectarea unor atitudini și comportamente sociale, în curtea grădiniței</p> <p>ADP: R-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale</p>			



Vineri 21.06.2024	A.I. (o zi): „VINE VACANȚA!”			
	8 ⁰⁰ -8 ³⁰	<p>ADP: R-primirea copiilor; activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul</p> <p>ALA 1: joc liber</p>	13 ⁰⁰ -15 ³⁰	<p>ADP: R-activități de somn/relaxare</p> <p>Momentul poveștilor</p>
	8 ³⁰ -9 ⁰⁰	<p>ADP: R-deprinderi de igienă; deprinderi specifice mesei,</p>	15 ³⁰ -16 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	<p>ADP: R-servire gustare</p> <p>ADP: R-deprinderi de autoservire</p> <p><i>T:</i> „Cine face așa? ”</p> <p>ALA 1: C: „Mijloace de transport pentru a pleca în vacanță”</p> <p><i>Ș:</i> „Sortează și grupează!” (forme geometrice)</p> <p>ADE: DȘ- „Rucsacul fermecat” (fișă de lucru)</p> <p>DOS - „Evantai” (confecție + decorare cu podoabe în forme geometrice diferite)</p>
	9 ⁰⁰ -11 ⁰⁰	<p>ADP: ÎD: „Jocurile copiilor vara”</p> <p>Calendarul zilei</p> <p>Momentul de gimnastică</p> <p><i>T:</i> „Bat din palme!” (euritmie)</p> <p>ALA 1: jocuri pe centre de interes:</p> <p><i>B:</i> „Plec la munte / mare sau bunici!” (citire imagini)</p> <p><i>JR:</i> „De-a excursioniști”</p> <p>ADE: DȘ- „Rucsacul fermecat” (joc logico-matematic)</p> <p>DOS - „Evantai” (confecție + decorare cu podoabe în forme geometrice diferite)</p>	17 ³⁰ -18 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Schimbați-vă locurile!” (joc de atenție și mișcare)</p> <p>„Sari peste pârâu” (joc distractiv)</p> <p>Jocuri în aer liber</p> <p>ADP: R-activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi specifice plecării acasă a copiilor</p>
11 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	<p>ALA 2: „Ne jucăm și ne distrăm!” (jocuri și activități libere în curtea grădiniței)</p> <p>ADP: R-deprinderi specifice mesei și îngrijirii personale</p>			



Problematizarea

Prof. Afteni Margareta
Colegiul Național „Spiru Haret “-Tulcea

- În învățământul actual, datorită transformărilor societății, prin noul curriculum , pentru prima dată , în centrul întregii activități a profesorilor se află sufletele elevilor. Acestea sunt cel mai greu de modelat , întrucât trebuie să le cultivăm elevilor , adevăratele valori , să îi apropiem din nou, de literatură, transformându-i în tineri absolvenți , capabili să comunice, să gândească independent, să se integreze cu succes ,pe piața muncii, în lumea noastră.

- Această disciplină complexă contribuie cel mai mult , la îmbogățirea culturii copiilor, la descifrarea textelor literare , la formarea gustului lor estetic. Prin literatură li se pot dezvolta elevilor, creativitatea , autonomia, dorința de a se autoperfecționa pentru a reuși.
- Generațiile din zilele noastre, de elevi au nevoie de activități diverse , complexe de predare integrată a tuturor noțiunilor , de un demers didactic , achizițional , progresiv , de o corelare , în permanență , a elementelor vechi și noi .

- *Problematizarea* este una dintre metodele cele mai utile prin potențialul euristic și activizator, deoarece îi pune pe elevi în fața unor dificultăți create în mod deliberat, în depășirea cărora, elevul învățând ceva nou prin propriul efort. Profesorul creează situații – problemă și elevii învață prin descoperire. Această metodă presupune trei etape succesive:
- a. **Etapa declanșatoare**, când profesorul sau elevii prezintă situația – problemă. Elevii dau soluții, dintre care este ales răspunsul corect;
- b. **Etapa tensională**, apărută între solicitare și cunoștințele anterioare ale elevilor;
- c. **Etapă rezolutivă**, când se argumentează răspunsul considerat bun.

- 1) Elevul este pus în fața unei contradicții între formă și conținut :
- Alcătuieste enunțuri cu paronimele șasiu-șasiu ,vindicativ-vindecător și virtuos-virtuoz !
- Creează un dialog amuzant pe baza unei confuzii paronimice !
- Construiește enunțuri cu omonimele broască-broască ,lac-lac și ramă-ramă.

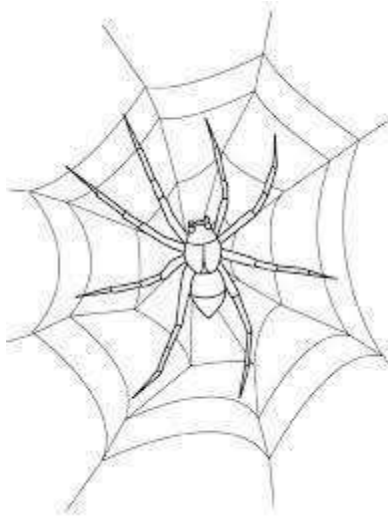
- 2) Apare un dezacord între experiența sa cognitivă și situația pe care trebuie să o rezolve :
- Bogdan trăiește de-a lungul zilei de marți ,mai multe emoții . Desenează pe caiet cadranul unui ceas. Identifică momentele în care Bogdan trăiește o anumită emoție și notează cuvântul care denumește emoția respectivă în cadranul corespunzător al ceasului
- Ai trăit vreo experiență în care ai descoperit importanța prieteniei ? Prezint-o oral,în fața clasei. (după studierea textului literar *Prietenul meu* de Ioana Pârvulescu)

- **3)Elevul trebuie să selecteze dintre cunoștințele însușite pe acelea care-i sunt necesare pentru a rezolva problema :**
- Cine narază întâmplările în textul epic **Platanos** de Doina Ruști ?
- Imaginează-ți că ești în locul lui Sisinel. Ai schimba ceva din comportamentul acestuia față de Platanos și față de Vio și Năsosu ? Justifică-ți răspunsul . (după studierea textului **Platanos** de Doina Ruști).

- **4)Elevul trebuie să aplice cunoștințe vechi în condiții noi :**
- Trasează în caiet o axă a timpului și marchează pe ea cele trei momente ale narațiunilor : cel al narării, cel al spunerii poveștilor la han și cel al întâmplării cu iapa lui Vodă.
- Cine narează întâmplările în povestirea-cadru ?La ce persoană a verbului este realizată relatarea ? (în cadrul studierii operei literare **Iapa lui Vodă** de Mihail Sadoveanu).
- La ce persoană sunt relatate întâmplările în textul **Fahrenheit 451** de Ray Bradbury ? Precizează tipul de narator din text.
- Când crezi că se petrec evenimentele relatate ? În răspunsul tău , ai în vedere și următoarea afirmație a lui Montag , din partea a II-a a romanului : „ Din 1960, încoace am dezlănțuit două războaie atomice .”

- **5)Elevul este pus în situația de a sintetiza cunoștințele într-o formă proprie și de maximă eficiență pentru sine :**
- Dacă ai fi fost în locul Mariei, din textul **În lumea mea ...** de Roxana Jidveian ,ai fi vrut să îți faci un selfie cu vreunul dintre personaje ? Cu care dintre aceste și de ce ?
- Redactează un text narativ pe tema „Ce s-ar întâmpla dacă într-o zi ți s-ar îndeplini cea mai mare dorință ? (după studierea textului **Cea mai mare dorință** de Cornelia Funke).
- Scrie o posibilă continuare a basmului **Preafrumoasa Vasilisa** ,având în vedere premisa că Vasilisa se căsătorește cu țarul Rusiei

- Crezi că păianjenul și-a găsit , în final, o familie ? Va fi fericit de-acum încolo ? Scrie, în pânza de păianjen ,finalul pe care ți l-ai dori pentru micul Spiderman. Poți folosi persoana I sau persoana a III-a .



PICTURA ÎN TEMPERA FOLOSITĂ ÎN LUCRĂRI CU SUBIECTUL ”ARMONII DE VARĂ”

PROFESOR DE PICTURĂ ALEXA ANGELICA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DE ARTE NR.2, BUCUREȘTI

TRATAREA PICTURALĂ reprezintă o metodă de aplicare a culorii pentru a reda ceva într-o variantă fie realistă, fie impresionistă, expresionistă, sau abstractă.

Câteva procedee clasice de aplicare a culorii pe o suprafață de carton, pânză, lemn sau zid, sunt: MODELAREA, MODULAREA și TRARAREA PICTURALĂ PRIN SUPRAPUNERE GRAFICĂ.

Pe parcursul a câtorva module ale anului școlar 2023-2024, am predat copiilor și alte noțiuni de bază ce țin de cromatică, cum ar fi: DOMINANTA CROMATICĂ, ACORDUL CULORILOR, GAMA CROMATICĂ și CONTRASTELE CROMATICE.

După prezentarea acestor noțiuni ce țin de familiarizarea și de utilizarea practică a elementelor de limbaj, am continuat să le vorbesc de redarea unor aspecte privind citirea și decodarea unei opere de artă.

Am vorbit de OPERA DE ARTĂ, de INTERPRETARE, de EPOCI ARTISTICE și despre STIL.

A fost necesar să descriu și să expun aspecte și caracteristici ale unui stil și anume STILUL RENASCENTIST și compoziția, deoarece este epoca în care s-au formulat foarte multe teorii ale culorilor și ale desenului, aplicat pe diverse suprafețe din materiale diferite. Este epoca în care s-a folosit foarte mult pictura în tempera și cea în ulei.

Michelangelo Buonarroti, un ilustru sculptor, arhitect dar și pictor, mare maestru al Renașterii, în lucrarea sa din cupola Capellei Sixtine, se folosește de volume și creează centri compoziționali grei, cu ajutorul unor metode geometrice și matematice, foarte riguros calculate. El a folosit tehnica picturii cu tempera pe zid.

Pe parcursul orei de documentare, le-am explicat elevilor tehnici folosite de marele maestru, mai ales cele folosite la Capela Sixtină. Aceștia au pus întrebări, au primit explicații și au realizat câteva schițe de idei.

Le-am explicat elevilor tehnica frescei folosită de Michelangelo și care a constat în a picta cu tempera, pe un perete proaspăt tencuit. Denumirea exactă era „pictură pe umed” și însemna că atunci când se așezau culorile, acestea se combinau chimic cu suportul și apoi după uscare, fresca (pictura) căpăta o mare rezistență la trecerea timpului. În Italia, fresca se picta bucată cu bucată, exact cât își propunea pictorul să realizeze pe o zi. Aceste bucăți se numeau „giornate” și se lucrau rapid fiindcă straturile de tencuială se uscau imediat datorită consistenței interioare.

Într-un arc peste timp, Renașterea este luată ca reper pentru o analiză a desenului secolului al XX -lea și se poate descifra în creațiile multor artiști contemporani, unii chiar de la noi din țară.

Putem vedea acest lucru în desene de mare valoare ale cunoscutului artist contemporan, profesor universitar Ioan Stendl: „Compoziția piramidală”, desen realizat în tehnica temperei pe carton, având anul execuției 1995; „După Leonardo”, desen realizat în tehnică mixtă în 1992; „Anghiari II”, desen realizat în tehnică mixtă în 1997; „Durer desenând melancolia”, etc.

APLICAȚII PRACTICE PENTRU CLASELE V-VI ȘI PENTRU CLASELE VII-VIII, ÎN ANUL ȘCOLAR 2023-2024, din perioada MODULULUI V.

Am ales ca temă plastică PICTURA ÎN TEHNICA TEMPERA iar ca subiect o compoziție picturală „ARMONII DE VARĂ”. Tema și subiectul au determinat elevii să contribuie cu idei proprii la realizarea unei lucrări cu personaje.

Conform unui calendar de planificare, am programat ca elevii să parcurgă realizarea compoziției propuse pe un interval de șase ore de lucru.

Pentru a participa la acest „experiment” artistic, au fost selectați din cele două grupe cu un număr de 20 de elevi din clasa a V-a și a VI-a, și din cele două grupe de elevi de clasa a VII-a și a VIII-a, câte șapte elevi cu multiple performanțe anterioare.

În prima ședință de trei ore, elevii s-au documentat, au pregătit materialele și instrumentele de lucru și au parcurs etapa de desenare și schematizare a elementelor ce vor fi folosite în tablou.

Îndrumați, elevii au stabilit o schemă compozițională și au plasat centrul de interes al compoziției chiar în centrul geometric. Elementele compoziționale sunt atent echilibrate în centrul compozițional.

Elevii au avut diverse idei în ce privește dinamismul personajelor, găsindu-le mișcări cum ar fi: plimbări pe alei în parc, alergări sau admirând peisajul, etc.

Am îndrumat elevii de clasele a V-a și a VI-a, explicându-le cum să folosească tehnica modulării, pe etape de lucru, folosind culori de tempera. Le-am explicat cum pot găsi infinit de multe nuanțe prin amestecul culorilor pe paletă și ce contraste se pot folosi în lucrare, pentru a crește valoarea ei.

În continuare am expus câteva din lucrările elevilor ce au atins criteriile de apreciere și obiectivele îndeplinite. Am efectuat o evaluare și o analiză a fiecărei compoziții.

Tehnicile pe care le-au folosit elevii claselor a VII-a și a VIII-a au fost de un nivel mai ridicat decât cel al colegilor de clasele a V-a sau a VI-a.

După etapa documentării și-au pregătit și aceștia materialele de lucru, respectiv coli de hârtie A3, creioane, paletă pentru culori, pensule și recipiente pentru apă.

Le-am arătat TEHNICA MODELĂRII, prin exemple demonstrative și care au constatat în respectarea și parcurgerea unor etape importante pentru ca în final să obținem forma anatomica, volumul și aspectul plastic al picturii.

Elevii au învățat să așeze hașura pe formă folosindu-se de pensule foarte subțiri și culori de tempera. Prin modelarea culorii pe formă, ei au obținut imagini care se „desprindeau” de suprafața

plană și au înțeles părți anatomice în relief care încet, începeau să arate spectaculos, ca în 3D.

CONCLUZII:

Compozițiile au fost continuate cu adăugare de personaje, arhitectură și peisaj, astfel că ele au căpătat alte valențe și subiecte diferite. Elevii au scos în evidență ansamblurile volumetrice și proporțiile corpului uman.

Și pentru aceștia am efectuat o evaluare și o analiză a lucrărilor.

La finalul etapei preliminară, am ales patru lucrări care au fost premiate cu premiul I, II, III și mențiune.

BIBLIOGRAFIE:

1. Alberti Battista Leon- „Despre pictură”, Editura Meridiane, București 1969
2. Arnheim Rudolf- „Forța centrului vizual”, Editura Polirom, București 2012
3. Faure Elie- „Istoria artei, spiritul formelor”, vol. 2, Editura Meridiane, București 1990
4. Filoteanu Nicolae, Marian Doina- „Desen artistic și Educație plastică, Manual pentru clasa a VI-a”, Editura All, București 2005



1 IUNIE

PROF. ANDRONACHE ANA MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„GHEORGHE TĂTĂRESCU”, TG-JIU

Ziua Copilului este sărbătorită pe 1 iunie în România și în alte țări. În această zi importantă, Ziua Internațională a Copilului, sunt organizate petreceri, evenimente artistice și ateliere dedicate copiilor, dansuri tradiționale, manifestări sportive și excursii.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței. Joaca și jocul sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare, minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi.

1 Iunie este un prilej de a sărbători copilăria, de a aduce un zâmbet pe chipul copiilor, pe chipul tuturor celor implicați în proiecte.

Obiectivele proiectului nostru:

- să participe cu entuziasm în descoperirea marilor semnificații ale zilei copilului;
- să interpreteze corect și expresiv momentele artistice;
- să-și afirme activ talentul artistic la toate activitățile cultural-educative;
- să realizeze o expoziție de lucrări artistico-plastice;

Elevii Școlii noastre au sărbătorit cu bucurie această zi importantă și cred că a fost o zi de neuitat pentru aceștia.

Elevii clasei I, clasă pe care o coordonez, au participat la parada costumelor populare, la expoziția de pictură și au prezentat un moment artistic, punând în evidență atât dragostea pentru portul popular românesc, cât și creativitatea lor.

Portul popular oltenesc reprezintă un domeniu complex al artei populare. Elevii duc mai departe tradițiile și lucrurile frumoase lăsate moștenire de strămoși.

Portul popular din Gorj este alcătuit din catrințe, vâlnic, cămașă sau ciupag cu poale, cârpă de bumbac sau borangic, cojocul și șuba pe timp de iarnă. Armonia cromatică, tonurile vii

de albastru, roșu și alb, decorul variat al vâlnicelor format îndeosebi din motive geometrice ca: romburi, cruciulițe, spirale, caracterizează costumul din Gorj. Un moment important în evoluția costumului gorjenesc îl constituie apariția portului schilăresc, care adaugă noi piese la costumul tradițional. Portul tradițional din Oltenia este extrem de diversificat, influențat de diferențele sociale, culturale, economice, geografice și istorice. El a păstrat, peste timp, elemente definitorii, „împrumutând”, în completare, de la o zonă la alta, anumite caracteristici.



TABĂRA DE CERCETARE A PĂDURILOR DIN ZONA BRAȘOVULUI: O AVENTURĂ EDUCAȚIONALĂ ȘI TRANSFORMATOARE

Prof. APARASCHIVEI Ovidiu,

Liceul Tehnologic Silvic "Dr. N. Rucăreanu" Brașov

Introducere

În această vară, am avut ocazia extraordinară de a organiza o tabără de cercetare a pădurilor din zona Brașovului împreună cu elevii mei. Această tabără a durat o săptămână și a fost o experiență plină de învățatură și aventură, care ne-a permis să ne conectăm profund cu natura. Am trăit în corturi, ne-am pregătit singuri mâncarea și am descoperit frumusețea și complexitatea ecosistemului forestier. Prin această activitate, am dorit să ofer elevilor nu doar cunoștințe teoretice, ci și abilități practice și o apreciere mai profundă pentru mediul înconjurător.

Scopurile și obiectivele taberei

Educație ecologică: Unul dintre principalele obiective a fost educarea elevilor cu privire la biodiversitatea pădurilor din zona Brașovului. Am discutat despre speciile de plante și animale, despre interdependențele dintre acestea și despre importanța conservării mediului.

Dezvoltarea abilităților de supraviețuire: Elevii au învățat să monteze corturi, să pregătească mâncarea în condiții de camping și să gestioneze resursele limitate. Aceste abilități sunt esențiale nu doar pentru supraviețuire, ci și pentru dezvoltarea autonomiei și a încrederii în sine.

Munca în echipă: Activitățile comune au fost menite să dezvolte abilitățile de colaborare și comunicare ale elevilor, esențiale pentru succesul în viața personală și profesională.

Activitățile desfășurate

Drumeții și excursii:

- Explorarea traseelor: În fiecare zi, am explorat diferite trasee din pădurile Brașovului. Fiecare drumeție a fost o oportunitate de a identifica specii de plante și animale, de a discuta despre ecosistemele locale și de a observa frumusețea naturii.
- Observații și documentare: Elevii au fost încurajați să își țină jurnale de observații, în care au notat descoperirile și reflecțiile lor. Aceasta a fost o modalitate excelentă de a integra învățarea teoretică cu experiența practică.

Ateliere de cercetare:

- Colectarea probelor: Elevii au participat la activități practice de colectare și analiză a probelor din natură. Au învățat cum să folosească echipamentele de cercetare ecologică, precum luptele și binoclurile, și cum să documenteze corect datele colectate.

- Analiza și prezentarea rezultatelor: La sfârșitul fiecărei zile, elevii și-au prezentat descoperirile în fața grupului. Aceasta a fost o oportunitate de a exersa abilitățile de prezentare și de a învăța unii de la alții.

Gătit în natură:

- Planificarea meselor: Fiecare echipă a avut responsabilitatea de a planifica și pregăti mesele pentru o zi. Am folosit rețete simple și ingrediente locale, iar elevii au învățat despre nutriție și despre importanța unei alimentații sănătoase.
- Gătitul la foc deschis: Gătitul la foc deschis a fost o activitate preferată de toți. Elevii au învățat cum să facă focul în condiții de siguranță și cum să gătească diverse preparate în natură.

Observații nocturne:

- Cerul înstelat: Seara, ne-am adunat în jurul focului de tabără pentru a observa cerul înstelat. Am discutat despre constelații și despre mitologiile asociate acestora, iar elevii au avut ocazia să folosească telescoapele pentru a observa detalii mai fine ale cerului nocturn.
- Fauna nocturnă: Ascultând sunetele pădurii, am discutat despre viața nocturnă a animalelor și despre adaptările lor speciale. Aceste observații ne-au oferit o perspectivă unică asupra ecosistemului forestier.

Jocuri și activități de teambuilding:

- Jocuri de echipă: Pe parcursul taberei, am organizat diverse jocuri de teambuilding menite să întărească spiritul de echipă și să încurajeze colaborarea între elevi. Jocurile au fost nu doar distractive, ci și educative, contribuind la dezvoltarea abilităților sociale.
- Foc de tabără și povești: Focul de tabără a fost momentul preferat al serii, când ne-am adunat pentru a spune povești, a cânta și a împărtăși experiențe. Aceste momente au consolidat legăturile dintre elevi și au creat amintiri de neuitat.

Beneficiile experienței:

- Cunoștințe practice și teoretice: Elevii au dobândit cunoștințe valoroase despre ecologie și au învățat să aplice aceste cunoștințe în mod practic, dezvoltându-și astfel gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor.
- Respect pentru natură: Prin interacțiunea directă cu mediul, elevii au dezvoltat o apreciere mai profundă pentru natura înconjurătoare și importanța conservării acesteia. Această experiență i-a ajutat să înțeleagă mai bine interdependențele din natură și să devină mai responsabili față de mediu.
- Autonomie și încredere în sine: Activitățile de supraviețuire și responsabilitățile zilnice i-au ajutat pe elevi să devină mai autonomi și să își dezvolte încrederea în propriile abilități. Fiecare succes mic, cum ar fi aprinderea unui foc sau găsirea unei specii rare, a contribuit la creșterea încrederii în sine.
- Dezvoltare socială: Trăind și lucrând împreună, elevii și-au îmbunătățit abilitățile de comunicare și colaborare, consolidându-se ca grup. Aceste abilități sunt esențiale pentru succesul în orice comunitate și pentru formarea unor relații sănătoase și constructive.

Concluzii

Tabăra de cercetare a pădurilor din zona Brașovului a fost o experiență transformatoare pentru toți participanții.

Am reușit să combinăm învățarea cu aventura, oferindu-le elevilor o oportunitate unică de a-și dezvolta cunoștințele și abilitățile într-un mod practic și distractiv.

Această experiență nu doar că le-a îmbogățit bagajul de cunoștințe, dar le-a și insuflat respectul și dragostea pentru natură, valori pe care sper să le păstreze și să le transmită mai departe.

A fost o săptămână plină de descoperiri, învățăminte și momente de neuitat, care cu siguranță va rămâne în amintirea tuturor participanților.

BIBLIOGRAFIE

1. **Andrei Cosmovici**, *Psihologie generală*, Polirom, 1996.
2. **Adrian Neculau**, *Dinamica grupurilor psihosociale*, Polirom, 2004.
3. **Florin Frățilă**, *Educația în societatea informațională*, Tritonic, 2012.
4. **Liliana Romaniuc**, *Managementul educațional: concepte și aplicații*, Polirom, 2008.
5. **Mircea Miclea**, *Psihologia educației*, Polirom, 2013.
6. **Sorin Cristea**, *Fundamentele pedagogiei*, Didactică și Pedagogică, 2013.
7. **Tudor Pitulac**, *Societatea cunoașterii și educația*, Lumen, 2007.

DESENUL ȘI PICTURA –MIJLOC DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII COPIILOR

Aruștei Eugenia, Școala Gimnaziala Al. I. Cuza, București

Copiii care desenează, pictează sunt copii fericiți.

Privește cu atenție și răbdare desenul unui copil și vei înțelege multe din speranțele și temerile acestuia.

Vei obține perspective despre dezvoltarea socială, emoțională, fizică și intelectuală ale copilului, ajutându-l să se implice în desfășurarea unor activități creative. Creionul, pensula, culorile reprezintă pentru un copil, cel mai bun mijloc de a se exprima liber. Atunci, când copilul desenează, pictează se simte cu adevărat liber să , liber să comunice.

Desenul, prin formă și culoare, reprezintă un instrument foarte important de comunicare. Copiii care încă nu au capacități suficiente pentru exprimare prin vorbire, au metode de comunicare simbolică, desenul. Acesta însoțește dezvoltarea abilităților motorii, dezvoltarea emoțională și psiho-socială, dezvoltarea percepției.

În cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice am oferit elevilor oportunitatea de a descoperi tainele picturii încă de la clasa pregătitoare, învățându-i diferite tehnici:

- pictura cu degete- dezvoltă dexteritatea;
- pictura cu pensula- cea mai cunoscută metodă;
- pictura cu ștampila- o tehnică foarte îndrăgită de copii, din care învață să fixeze diferite forme în locul potrivit;
- pictura cu burete- o tehnică plină de distracție;
- pictură pe frunze sau pietre- tehnica care îi scoate pe copii din rutina zilnică și oferă rezultate deosebite;
- pictura colectivă realizată pe folie transparentă, într-un cadru natural- activitate foarte îndrăgită care dezvoltă copiii, printre altele, abilități ale lucrului în echipă;

Este foarte important, ca părinții și profesorii, să încurajeze acțiunea copiilor de a desena sau picta și să stimuleze abilitățile artistice. Acestea fiind esențiale în formarea copiilor, deoarece desenul și pictura sunt printre primele modalități prin care un copil începe să exprime vizual ceea ce simte sau modul în care percepe lumea.

În cadrul procesului de învățare, creativitatea și capacitatea copilului de a pune în practică idei noi aduce multe beneficii pe termen lung:

- copiii învață despre forme și culori;
- cunosc și află mai multe despre lumea din exterior și interior, astfel comunicarea devenind mai eficientă;
- desenul are și beneficii de ordin fizic și emoțional;
- dezvoltă creativitatea celor mici;
- dezvoltă abilități de rezolvare a problemelor copilului;
- desenul lasă imaginația copiilor să se elibereze;
- coordonarea ochi mână;

- dezvoltarea percepției vizuale;
- atenția spațială;

În anii pe care i-am petrecut, în clasă, alături de copii, am observat că atunci când pui un creion sau o pensulă în mâna unui copil, acesta acceptă cu bucurie, cu inima deschisă, să participe la ore.

Desenul este foarte util pentru dezvoltarea intelectuală a copilului. Desenând, nu numai că se familiarizează cu obiectele din jurul lui, dar, ilustrându-le pe foaia albă, își dezvoltă imaginația, alegând cu ce forme, linii și culori să exprime caracteristici sau proprietăți ale lucrurilor reprezentate. În acest mod, copilul are o activitate mentală intensă, acest lucru contribuind la dezvoltarea gândirii creative.

De multe ori am observat chipurile copiilor timizi, copii cu stimă de sine scăzută, care se luminează, atunci când erau încurajați să deseneze, iar la final primeau aprecieri. Laudele sunt un lucru bun. Copilul simțindu-se complet validat, câștigă încredere nu numai în abilitățile sale creative, ci și în personalitatea sa în ansamblu.

Pablo Picasso declara că „Toți copiii sunt artiști,, , afirmație cu care sunt de acord și pe care o pot susține cu probe autentice, imposibil de contestat, lucrările elevilor mei. Am avut privilegiul de a urmări modul în care aceste mici opere de artă ies la iveală. Acest proces se realizează cu implicare, muncă, entuziasm și bucurie, multă bucurie, atunci când lucrarea este terminată. Nu de puține ori, am avut ocazia să le mărturisesc copiilor că imaginația și creativitatea lor sunt nelimitate, depășind mult imaginația și creativitatea mea.

Pictura sau desenul, că te afli la școală sau acasă, că este o zi de vară, primăvară, iarnă sau toamnă, sunt activități relaxante, pe care copiii le pot desfășura cu bucurie, punându-și în mișcare creierul.

Intrați în lumea artei, învățând desenul și pictura alături de copiii voștri, într-un mediu primitor și relaxant, cu entuziasm, curiozitate, pricepere și încredință.

Bibliografie:

Cojocariu, Venera – Mihaela - *Educație pentru schimbare și creativitate*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008

Cojocariu, Venera – Mihaela - *Educație pentru schimbare și creativitate*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008

Cosmovici A., Iacob L., *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași, 2005, cap. *Creativitatea și cultivarea ei în școală**** *Creativitate în învățământ*, Editura Terra, Focșani, 2004, cap. *Educarea creativității în școală*

„ZÂMBET DE COPIL” LA ÎNCEPUTUL VERII

BĂDIC MIHAELA-profesor pentru educație timpurie

GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR.1, ORAȘUL VĂLENII DE MUNTE

JUD. PRAHOVA

1 Iunie marchează începutul anotimpului vara, anotimpul vacanțelor, și vine, an de an, cu soare, cu parfum de floare, cu miros de tei, cu tril de ciocârlie, dar mai ales cu ZÂMBETE DE COPII, copii mici și mari!

Noi, cadrele didactice, încercăm să facem din prima zi a lui Ciresar cea mai frumoasă filă a calendarului pentru copiii noștri, să îi facem să creadă că visele pot trece pragul realității și să le arătăm cât de mult înseamnă ei pentru noi!

Ziua Internațională a Copiilor- 1 Iunie oferă un prilej de mare bucurie, o „întâlnire” fericită a celor mari cu cei mici, prin participarea împreună la acțiuni și evenimente inedite, atractive pentru copii și aducătoare de amintiri și nostalgii pentru cei mari, care mai păstrează însă un crâmpei din sufletul lor de copil.

Proiectul educațional „Zâmbet de copil” cuprins în CPEEJ Prahova, poziția 93, organizat de Grădinița cu Program Normal Nr.1, Orașul Vălenii de Munte, ediția I, a oferit anul acesta școlar, o astfel de ocazie, de întâlnire a tuturor: copii, dascăli, părinți într-o lume inocentă, hazlie, plină de neastâmpăr și energie: LUMEA COPIILOR. Prin propunerile noastre copiii ne-au fost ghizi printr-o lume de basm, prin intermediul limbajului universal al artei, încurajați de cadrele didactice să se exprime liber, independent, sporindu-le astfel imaginația și creativitatea. Ne-am dorit să surprindem „Zâmbet de copil” în fiecare lucrare realizată în zi de sărbătoare, să celebrăm astfel inocența și candoarea copilăriei, lucrările copiilor rămânând dovada vie a unor momente unice trăite împreună: copii, cadre didactice, părinți.

Coordonatorii proiectului, printre care mă enumăr și eu, susțin că obiectivele proiectului au fost îndeplinite întrucât copiii s-au exprimat liber dovedind multă imaginație și creativitate, s-a făcut simțit spiritul de competiție între preșcolarii ce au avut participare directă, copiii s-au arătat curioși, interesați, bucuroși să participe la activitatea de creație pe ateliere, a existat schimb de experiență între organizatori și participanții de la grădinițele partenere, s-a realizat o frumoasă expoziție cu lucrările participante la concurs.

Proiectul s-a adresat preșcolarii din mediul urban și rural, tipul de activitate fiind concurs de lucrări plastice și practice, acesta fiind promovat atât pe rețelele de socializare, cât și în cadrul cercurilor pedagogice iar rezultatele au fost peste așteptări: 18 județe implicate, 347 preșcolari participanți. Toți preșcolarii au fost răsplățiți cu diplome de participare, cadrele didactice au primit adeverințe de coordonatori preșcolari, iar 25% dintre participanți au primit diplome cu premiul I, II sau III.

Rezultatele calitative și cantitative, ca urmare a implementării proiectului, inclusiv impactul proiectului asupra grupului țintă, unității de învățământ și comunității, sunt:

- Număr mare de participanți;
- Expoziție în cadrul CRED Grădinița cu Program Normal Nr.1, Orașul Vălenii de Munte;
- Promovarea imaginii grădiniței în cadrul comunității;
- Implicarea beneficiarilor indirecti în viața grădiniței;
- Realizare prezentare PowerPoint cu momentele semnificative ale activităților desfășurate în timpul proiectului;
- Postere/portofoliu al proiectului;
- Diplome.

Noi, coordonatorii proiectului , ne propunem să păstrăm legătura cu grădinițele implicate în proiect, să popularizăm prin toate mijloacele, rezultatele primei ediții, astfel proiectului să ii fie asigurată continuitatea, sustenabilitatea.

Zâmbete, bucurie, inocență, candoare, emoție vrem să le surprindem pe chipul copiilor cât și în lucrările lor realizate în cadrul concursului „Zâmbet de copil” , și în edițiile următoare, care fiecare, va păstra ca mărturie, lucrările copiilor, ce exprimă fericirea copilăriei, in toate ipostazele: „Sunt erou de poveste”, „ Sunt fericit cu prietenii mei” „Fericire la mare, cu familia”, „ In vacanță, la munte”, „Vara în parc”, „Ziua copiilor, vara”, „Este ziua mea, sunt fericit” „Clovnul, prietenul copiilor” , etc.



ARMONII DE VARĂ

Profesor Banu Haricleea
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Comuna Filipeștii de Târg, Prahova

Vara este un anotimp plin de armonie și culoare, preferat atât de elevi, cât și de profesori. Fiind cel mai călduros anotimp, lumina soarelui ne oferă o energie nouă, o transformare interioară. Este perioada în care ne bucurăm de soare, de libertate și de armonia cu cei din jurul nostru. Vara aduce o explozie de viață, energie și bucurie în natură și în sufletele noastre. Lunile de vară sunt cunoscute sub numele de „cireșar” pentru că se coc cireșele, „cuptor” pentru că este luna cea mai călduroasă sau „gustar” pentru că este perioada în care se coc cele mai multe fructe. Iunie a fost numită după zeița romană Juno, iulie a fost denumită în onoarea împăratului roman Iulius Caesar, iar august a primit numele nepotului adoptiv al lui Iulius Caesar, Gaius Iulius Cezar Octavius, cunoscut sub titlul de „Augustus”, care a dat numele celei de-a opta luni a anului.

Din punct de vedere astronomic, vara este definită ca perioada cuprinsă între solstițiul de vară, care are loc pe 21 sau 22 iunie (ziua cea mai lungă din an), cunoscută și sub denumirea de Ziua Soarelui. De la această dată, zilele încep să scadă treptat în durată până la echinocțiul de toamnă, care are loc pe 22 sau 23 septembrie, când ziua și noaptea sunt egale. Data de început și de final al verii sunt aproximative și pot varia în funcție de cultură.

Chiar și în timpul verii, noi, ca profesori, oferim oportunități de învățare de înaltă calitate pentru sprijinirea educației școlare locale într-un mediu sigur. Scopul nostru este de a reduce inechitățile în oportunități, resurse și performanțe. Având în vedere că lucrăm cu elevi cu C.E.S., observăm că aceștia uită ceea ce au învățat în timpul anului școlar în timpul verii, ceea ce face începutul unui nou an școlar foarte dificil pentru ei. De aceea, ne folosim de puterea și pasiunea colectivului nostru de profesori pentru a educa și inspira elevii noștri printr-o atitudine pozitivă continuă. Ne străduim să cultivăm un mediu de creștere inspirat, încurajând copiii să iasă din zona lor de confort și să devină mai puternici prin activități dinamice, interactive și adaptate. Prin aceste activități, promovăm o mentalitate de creștere și le insuflăm încredere pentru a-și atinge întregul potențial. Dorim să facem o schimbare pozitivă, oferind o experiență de transformare în care relația elev-profesor, profesor-elev este o relație de prietenie și să ne asigurăm că fiecare elev excelează cât mai mult posibil și că orizonturile lor au fost extinse, că au o perspectivă optimistă în tot ceea ce fac, că învață unul de la celălalt, că au un sentiment de apartenență a grupului, că fiecare elev are sentimentul de dezvoltare personală, că au oportunități de colaborare.

Am lansat programul educațional „Școala de vară” pentru a asigura continuitatea cunoștințelor și pentru a elimina eventualele lacune. Elevii și profesorii au acum oportunitatea de a participa la activități de învățare structurate în afara anului școlar obișnuit. În cadrul acestei școli de vară, subiectele abordate includ arta, sportul și multe altele.

Scopul nostru este de a oferi elevilor o pauză de la mediul tradițional de clasă și de a le oferi beneficii unice care să contribuie semnificativ la dezvoltarea personală și educațională a acestora. Prin programele școlii de vară dorim să oferim cursuri și ateliere specializate, creând oportunități pentru elevi și părinți de a explora subiecte noi și a aprofunda subiecte specifice și interesante. Prin acest program ne dorim să îmbunătățim cunoștințele și abilitățile educaționale, sociale și emoționale prin ateliere practice, discuții interactive asigurând o învățare de înaltă calitate prin mentorat individual, asigurând o atenție personalizată pentru fiecare elev, ceea ce favorizează o înțelegere mai profundă și încurajează elevii să participe activ la călătoria lor de învățare printre culorile și sunetele vacanței. Acest mediu nou ne va provoca la dezvoltarea rezistenței, la oportunități de a descoperii pasiunile și interesele, creând o bază solidă pentru învățarea continuă nu numai pe parcursul verilor, ci și în restul călătoriilor și vieții educaționale.

Ne dorim ca în școala de vară să avem oportunitatea de a întâlni și de a interacționa cu alți elevi, lucru care le va permite să facă conexiuni și prietenii cu elevi din medii, cu perspective și experiențe diferite pe care le pot extinde dincolo de programul de vară. Acest lucru le va permite elevilor să crească în conformitate cu abilitățile lor, să dobândească competențe valoroase, să

doboare barierele în învățare, să dezvolte capacitatea de rezolvare a problemelor, oferindu-le instrumente pentru o abordare mai abstractă și a lua în considerare cu adevărat învățarea lor concentrându-ne pe nevoile specifice ale elevilor, dezvoltarea calităților precum altruismul, empatia.

În lumea modernă a tehnologiei este responsabilitatea noastră să le călăuzim pașii prin roua dimineții așezată delicat pe florile înmiresmate. Să îi încurajăm să se bucure să fie în armonie cu glasul păsărilor formând o melodie fermecătoare unde Zâna verii a îmbrăcat toată natura în culorile ei preferate. Elevii să învețe să se bucure de livezile bunicilor pline cu coșuri de mere, pere, prune, piersici, caise.

Să nu uităm cum afectează transformarea digitală timpul liber al copiilor și adolescenților. Să le redeschidem apetitul pentru munte să observe munții înalți, semeți cu crestele străpungând cerul senin. Să se bucure de susurul apei, de luna care plutește prin văzduh ca o corabie rotundă.

Să le reînnoim farmecul verii cu poezii și proză din literatura românească precum: „La scăldat”, „La cireșe” de Ion Creangă, „Vara” de Lucian Blaga, poeziile aducând odă verii ale lui George Topârceanu, George Coșbuc, Vasile Alexandri, „Cântăreții” de Emil Gârleanu, „Premiul întâi” de Marin Preda, „Pădurea Letea” de Traian Coșovei, prin șezători literare desfășurate în grădina de lavandă de la Țipărești, Prahova.

Să readucem magia anotimpului studiind pictura ca modalitate de exprimare a emoțiilor și vizualizarea tablourilor fascinante ale lui Adam Bălțatu „Cer de vară”, „Peisaj de vară”, Alexandru Ciucurencu „Vara la Cozieni”, Nicolae Vermont „În plin soare”, „Vara la conac”, „Zi de vară”, Ștefan Popescu „Peisaj de vară”, Constantin Isachie Popescu „Peisaj de vară”, picturile lui Luchian prin atelierele organizate de îndrumători și voluntari din cadrul Domeniului Cantacuzino, Florești, Prahova.

Organizarea unor concerte cu tematică privind anotimpul vara în sunet de vacanță, astfel încât aceste momente speciale să surprindă atmosfera de neuitat, fiecare notă vibrând în sufletele tuturor precum „Vara” de Antonio Vivaldi.

Progresul este evident în domeniul cunoștințelor și abilităților, dacă asigurăm o continuitate a cunoștințelor printr-o educație outdoor. În această călătorie lungă pentru o maximă reușită ca școala noastră să devină o școală de succes este nevoie ca familia să devină parte componentă a echipei.

Bibliografie:

1. Daniela Strat: Constantin Furtună, Geografie generală, Manual pentru clasa a v-a, Editura Teora, 1997, București, pag.23

PRIN CULOARE SIMȚIM ȘI COMUNICĂM

Prof.Barbu Elena , Grădinița nr. 252, Bucuresti

Educația copilului pentru activitățile artistico-plastice este azi o necesitate care începe chiar în grădiniță. Activitățile artistico-plastice ocupă un loc important în dezvoltarea multilaterală a copilului. Aceste activități au un rol deosebit în stimularea imaginației, influențând dezvoltarea activității intelectuale prin imprimarea caracterului de flexibilitate și originalitate abordărilor realizate. Prin realizarea unor teme de pictură, desen, gândirea este stimulată și confruntată cu realitatea, iar operațiile acestea iau o formă concretă care ajută la formarea și dezvoltarea intelectuală a copiilor. De asemenea, gândirea este solicitată când copilul judecă plasarea desenului în pagină, proporțiile organizarea tabloului și nuanțarea culorilor.

Pictura și desenul constituie o activitate prin care copiii ne dau posibilitatea să constatăm felul cum văd și înțeleg lumea, să descoperim interesele și năzuințele lor. Activitățile artistico-plastice contribuie atât la dezvoltarea capacității de evaluare artistică, cât și la inițierea preșcolarilor în procesul de creație. Copiii se familiarizează cu limbajul plastic, artistic, cu materialele și instrumentele necesare în activitatea de creație artistică, precum și cu tehnicile elementare specifice acestor activități.

Limbajul educației plastice, ca limbaj al formelor și culorilor constituie o modalitate prin care copilul își exprimă percepțiile, emoțiile, dorințele. Desenul devine astfel, deopotrivă mijloc de reprezentare a realității în funcție de comunicare.

Limbajul artistico-plastic este o modalitate specifică de fixare și exprimare a informației semantice și afective, un sistem din punct de vedere sintactic în componența căreia intră mijloacele de expresie și procedeele tehnice, care fac obiectul demersului artistic și implicit al educației artistice.

Activitățile artistico-plastice conferă posibilitatea de acumulare de către preșcolari a unor cunoștințe, emoții și trăiri noi. Această achiziție se valorifică prin desen din imaginație, după natură, prin efectuarea temelor relative abstracte în cadrul activităților de pictură.

În activitățile de desen și pictură, copilul capătă cunoștințe despre frumos și proporționalitatea formelor, despre armonia culorilor, moduri și procedee de lucru cu creionul și pensula. De fapt, pregătirea copiilor pentru desen și pictură este o condiție a participării active a lor în procesul cunoașterii. Cu ajutorul formelor, culorilor, senzațiilor, el gândește. Își dezvoltă spiritul de observație, memoria, gândirea, imaginația.

În cadrul temei "În vacanță la bunici" copiii, și-au exprimat în desenele lor sentimentele față de casa bunicilor, față de animalele din ogradă, am constatat că pe plan afectiv copilul trăiește din plin tot ce îi place mai mult ca forma, culoare, mișcare.

Desenând, copilul își exprimă experiențele ideo-afective trăite în legătură cu anumite lucruri. În procesul desenării, copilul identifică propria sa experiență și astfel își descoperă propria sa cale de cunoaștere. În activitățile de desene libere, am cerut copiilor să elaboreze nu numai o idee tematică, dar și unele modele posibile pentru decorarea unor anumite spații materiale.

Asigurând copiilor un bogat repertoriu de experiențe cu valoare afectivă ridicată, vom obține de la ei lucrări cu reale elemente de creație, ajungând să stimulăm

capacitatea de a reda evenimenete într-o anumită succesiune. Aici putem exemplifica tema "La mare", copiii au avut la dispoziție fâșii de hârtie pe care au desenat momentele dintr-o zi pe petrecută la mare, povestind ce au desenat grafic. Astfel, s-a realizat dezvoltarea creativității atât în plan grafic, cât și conceptual-verbal afectând favorabil ambele niveluri.

La grupa mică, la tema "Câmpul cu maci", cu ajutorul ștampilelor din plută copiii au realizat tabloul îmbinând elemente ca: fluturi, flori, nori, așezându-le în diferite poziții. Îmbinând tehnica dactilopicturii cu tehnica picturii cu palma, copiii au compus spațiul plastic în lucrări ca: "Copacul vara", "Casa mea", "Baloane colorate".

În activitățile care pot fi abordate împreună cu copiii, este recomandat să mergem cu ei în natură și să-I facem atenți la sunetele din jur, încurajându-I să imite diverse sunete auzite, să le asocieze cu elementele din mediul înconjurător. Am organizat ateliere de creație "Fantezii și culoare" (permite preșcolărilor să se exprime prin experimentarea unor tehnici diverse). Folosind acuarele care nu sunt toxice și pensule, copiii vor fi încurajați să picteze pe o coală de hârtie întâmplări/evenimente la care au participat în zilele anterioare. Ajutându-l cu întrebări, copilul va povesti ceea ce a pictat, inventând povești împreună cu colegii pe baza picturilor realizate.

Colorând, pictând copiilor li se dezvoltă răbdarea, îndemânarea, simțul estetic, gustul pentru frumos, armonie, care să contribuie la educarea personalității, la o viață sufletească mai bogată, copiii devenind mai sensibili, mai fericiți.

BIBLOGRAFIE

- Gârboveanu, Maria, *Desenul și culoarea -activitate ludică, în Copilul și jocul*, E.D.P., 1975, București
- Landau, E. *Psihologia creativității*, Editura Didactică și Pedagogică, 1979, București
- Popa, Valerica, *Activități de educație plastică în grădiniță*, Editura Integral, 2002, București

CUNOAȘTEREA COPILULUI PRIN DESEN

Prof. Limba și literatura română -Barbu Simona-Florentina

Școala Gimnazială Balaci, comuna Balaci, județul Teleorman

Limbajul plastic are misiunea de a echilibra și armoniza relațiile copilului cu natura, cu ceilalți, cu sine. Datele obținute în urma investigației personalității copiilor prin această tehnică proiectivă oferă o imagine profundă asupra maturizării lor afective și de relaționare. Pe măsură ce desenează, gândirea încearcă să mențină ideea inițială, iar imaginația încearcă să aducă teme interioare în prim-planul trăirii. Trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen sunt caracteristici ale desenului pe baza căruia se încearcă descifrarea trăirilor copilului.

Desenul este o modalitate de comunicare ce permite copilului să exprime prin imagini ceea ce este dificil de surprins în cuvinte, să dea sens lumii sale interioare, să vorbească celuilalt, să-și descopere în concretul desenului propriile trăiri afective. Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul și pictura exprimă percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diferite surse. Utilizând acest limbaj, copilul recrează un univers care l-a impresionat (un obiect, un personaj, un animal), se contopește cu acest univers.

Elementele compozitionale, dispuse în mai multe planuri, se organizează în ansambluri coerente, în jurul unei teme impuse sau alese. Cel mai des întâlnite sunt următoarele elemente: omul, casa, cerul, soarele, plantele, animalele. Prezența lor se datorează și faptului că sunt și simboluri de securitate paternă și maternă, dar mai ales faptului că reprezintă primele obiecte ale cunoașterii imediate, nemijlocite, primele obiecte ale spațiului cognitiv. Sunt utilizate mai multe culori cu îmbinări originale și cu intenționalități estetice.

Caracteristicile desenului pe baza cărora putem încerca să descifrăm trăirile copilului sunt: trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen, etc.

Un copil timid, timorat, fără încredere în sine are tendința de a trasa linii subțiri, slabe, șterge mereu, corectează sau este dezamăgit de estetica desenului, comentând pe tema nepriceperii sale. Agresivitatea se traduce prin linii puternice, groase, cu riscul de a găuri hârtia. Liniile de intensitate medie caracterizează copilul echilibrat. Desigur se ține cont și de starea de moment a copilului.

Mărimea personajelor vorbește despre importanța acordată acestora, în mod negativ sau pozitiv. Un personaj urias desenat poate simboliza admiratia pe care o poartă persoanei, respective măsura în care se teme de ea.

Pentru a începe analiza desenului, trebuie să împarti simbolic foaia în patru părți egale (Grünwald-Koch). Partea inferioară este legată de nevoile primare din viața de zi cu zi și exprimă materialismul, concretul, activitățile. Partea superioară a foii corespunde idealurilor, viselor, imaginației, spiritualității. Părțile din stânga și din dreapta sunt legate de gesturile pe care le face vizavi de el și de ceilalți, de comunicare, de relații. Partea stângă evocă trecutul,

ezițările, protecția sinelui și indică natura relației sale cu mama (fie că mama este reală sau simbolică). Latura dreaptă a foii ține de viitor și de necunoscut, de capacitatea de inițiativă, de relația cu tatăl și de modul în care se raportează copilul la autoritate. Dacă își concentrează desenul pe partea dreaptă, înseamnă că este în căutarea unui sprijin, a sentimentului de siguranță oferit de mamă. Unele dintre elementele foarte relevante pentru cunoașterea psihică a copilului, pe care le-am întâlnit pe parcursul anilor sunt:

- 1) *Omisiunile* - lipsesc din desen părți importante care, în mod normal, ar trebui să apară, dar copilul le scoate din dorința lui intimă ca acele lucruri, persoane sau situații să nu fi existat în viața lui. Aceasta arată efortul copilului de a face față unei probleme interioare amenințătoare.
- 2) *Falsele erori* - acestea au cea mai mare valoare diagnostică. Copiii încep să deseneze ceva, măzgălesc peste ceea ce au desenat și spun „am gresit”. Întrebați despre acea greșală, ei spun că de fapt nu era o greșală, dar s-au răzgândit pentru că situația era foarte dureroasă pentru ei.
- 3) *Utilizarea spațiului* - de obicei, foaia de desen este folosită într-un mod echilibrat. La unii copii, însă desenul este înghesuit în marginea de jos sau împărțit în două – foarte sus și foarte jos – mijlocul foii rămânând liber. Mental păstrează legătura cu viața de dinainte și nu se poate adapta.
- 4) *Spațiile închise* - figuri umane, case, apar încercuite, închise într-un fel nepotrivit. Uneori spațiile închise sunt date de zig-zaguri făcute peste desen, ca un plic. Acestea evaluează sentimentul de nesiguranță în familie, oprimarea, îngrădirea libertății personale minime de către părinți posesivi, agresivi.
- 5) *Disproporția elementelor* - a) *foarte mare* - un om cât toată foaia, dar cu mâini și picioare foarte scurte. Aceasta exprimă un nivel de aspirație exagerat, impus din afară de către părinți, care devine sursă de stres pentru copil; el se simte amenințat de posibile esecuri, de cerințe la care să nu facă față.
b) *foarte mic* - unele părți din desen au dimensiuni normale, iar altele neobișnuit de mici. Acestea indică dorința intimă a copilului ca acel lucru să nu existe, fiind deranjant, chiar traumatizant pentru el.

Astfel au apărut mai multe teste care au la bază desenul ca tehnică proiectivă: testul casa, testul arborelui, testul persoanei, testul familiei (HTP: house-tree-person).

Testul de desen se numără printre cele mai răspândite și aplicate tehnici proiective, datorată avantajelor certe: economie de timp, de mijloace materiale, diversitatea informațiilor obținute care pot acoperi întregul sistem psihic, de la comportamentul direct observabil până la conflicte și traume infantile.

Bibliografie:

- Bârlogeanu Liliana, *Cum evoluează copiii în clasele primare*, Carminis, Pitesti, 2008
Rafailă Elena, *Evaluarea creativității la vârsta prescolară*, Aramis, București, 2002
Silvestru Patita, *Dincolo de oglindă*, Ion Creangă, București, 1988
Bulboacă Madlena, *Stimularea inteligențelor multiple ale copiilor și adulților*, Servo-Sat, Arad, 2005

Importanța vacanței în dezvoltarea armonioasă a copiilor

Barnoș Diana-Mihaela

Grădinița cu PP nr. 22, Timișoara

Vacanțele joacă un rol crucial în dezvoltarea armonioasă a copiilor, oferind oportunități unice de creștere fizică, emoțională, cognitivă și socială. În contextul unei societăți în schimbare rapidă, în care presiunea academică și distracțiile digitale sunt în continuă creștere, valoarea vacanțelor nu poate fi supraestimată. Pauzele de la rutină nu numai că oferă odihnă ci și activează abilitățile esențiale de viață și dezvoltarea personală.

Unul dintre principalele beneficii ale vacanțelor este oportunitatea pentru copii de a se antrena în activități fizice care sunt adesea limitate în timpul perioadelor școlare/ preșcolare. Jocurile în aer liber, sporturile și activitățile recreative din timpul vacanțelor contribuie la îmbunătățirea sănătății fizice a copiilor prin promovarea condiției fizice, a coordonării și a abilităților motorii. Expunerea la natură și timpul de joacă nestructurat le îmbunătățește dezvoltarea fizică și rezistența.

Vacanțele contribuie în mod semnificativ la bunăstarea emoțională a copiilor. Pauza de la stresul academic și de la programele obișnuite oferă un răgaz necesar, ajutând la reducerea stresului și a anxietății. În timpul vacanțelor, copiii au șansa de explora interesele și pasiunile, ceea ce poate fi satisfăcător și poate spori stima de sine. Timpul petrecut cu familia și prietenii în timpul vacanțelor favorizează un sentiment de apartenență și de siguranță, esențial pentru stabilitatea emoțională.

În timp ce vacanțele sunt adesea văzute ca o perioadă departe de învățarea, ele pot fi incredibil de benefice pentru dezvoltarea cognitivă. Jocul nestructurat și explorarea sporesc creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor. Excursiile educaționale, cititul de plăcere și implicarea în activități stimulative din punct de vedere intelectual pot favoriza o dragoste pentru învățare. Timpul liber permite, de asemenea, reflecția și consolidarea cunoștințelor dobândite în timpul școlii, facilitând o înțelegere mai profundă și o retenție pe termen lung.

Vacanțele oferă oportunități pentru copii de a dezvolta și perfecționa abilitățile sociale. Interacțiunile cu familia, prietenii și noile cunoștințe în contexte mai puțin formale îi învață pe copii comportamente sociale importante și abilități de comunicare. Activitățile de grup, fie că sunt sub formă de sport, tabere sau întâlniri de familie, încurajează munca în echipă, cooperarea și empatia. Aceste interacțiuni sociale sunt cruciale pentru construirea unor relații puternice și a unui sentiment de comunitate.

În concluzie, vacanțele sunt esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Ele oferă o pauză holistică de la rutină care hrănește sănătatea fizică, bunăstarea emoțională, creșterea cognitivă și abilitățile sociale. Într-o epocă în care echilibrul dintre muncă și joacă este din ce în ce mai dezechilibrat, importanța vacanțelor nu poate fi supraestimată. Ele nu sunt doar un lux, ci o necesitate pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor, oferindu-le fundația pentru a deveni indivizi

bine conturați, rezilienți și fericiți. Prin urmare, părinții, educatorii și factorii de decizie politică ar trebui să recunoască și să acorde prioritate valorii vacanțelor în promovarea dezvoltării cuprinzătoare a generației următoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Academia Americană de Pediatrie. (2013). The Importance of Play in Promoting Healthy Child Development and Maintaining Strong Parent-Child Bonds (Importanța jocului în promovarea unei dezvoltări sănătoase a copilului și menținerea unor legături puternice între părinți și copii). *Pediatrie*
2. Roberts, K. (2016). Ora de joacă: The Importance of Play for Children (Importanța jocului pentru copii)
3. UNICEF (2018) Dezvoltarea copilăriei și educația

Vara, echilibru între divertisment și educație

*Bartus Éva-Tünde
Școala Gimnazială Nr.1 Vârșolț*

Pentru copii și adolescenți, vara înseamnă jocuri în aer liber sau mai mult timp liber cu prietenii. Foarte des, însă, realitatea este alta și nu petrec șapte zile pe săptămână cu prietenii lor, ci mai degrabă stau la telefon sau în fața computerelor, iar jocurile nu sunt în niciun caz afară, ci în casă, în spatele monitoarelor. Această rutină tinde să plictisească și să devină un loc din care copiii nu evoluează și nu fac progrese. Copiii devin utilizatori online pasivi, iar dezvoltarea lor, de-a lungul verii, pare să fie pusă pe pauză.

Acesta e momentul în care părinții încep să se gândească la modul în care își pot angaja copiii în activități de vară care să nu fie doar distractive, ci și să le fie utile și să îi ajute în dezvoltarea abilităților. Copiii cu vârsta între 6 și 7 ani nu știu încă ce este mai bine pentru ei sau ce li se potrivește, însă îi poți întreba ce își doresc, care sunt pasiunile și interesele lor și ce i-ar entuziasma cu adevărat.

Nu toți copiii vor fi încântați de ideea activităților educative în timpul verii, când ei nu se gândesc decât la binemeritata vacanță de la școală. De aceea este bine să alegi un program care să ofere un echilibru între partea de divertisment și de educație.

Mediul în care se dezvoltă un copil își pune amprenta asupra tuturor aspectelor care îi vor defini personalitatea. Sunt o mulțime de părinți care consideră că un copil își poate dezvolta mult mai armonios personalitatea, dar și fizicul în mediul urban, având acces la o varietate de școli și procedee de divertisment. Însă, toți cei care am petrecut cel puțin o vară la bunici sau am crescut practic la țară putem afirma cu tărie că nimic nu se compară cu distracția de care ai parte în copilărie în mediul rural.

Vacanța de vară este momentul perfect pentru ca cei mici să-și reîncarce bateriile după un an greu, dar și să descopere un univers nou. Activitățile de vară îi ajută să își păstreze condiția fizică, dar și să aibă o viață socială sănătoasă. În plus, multe dintre sporturile pe care le practică și evenimentele la care participă pot fi atât educative, cât și distractive. Informațiile dobândite în timpul vacanței de vară le pot fi, așadar, de folos pentru a-și crea obiceiuri sănătoase, pe care să le mențină pe tot parcursul vieții. Vacanța de vară poate fi o bună oportunitate pentru ca cei mici să își formeze obiceiuri sănătoase, pe care să le continue și în timpul anului școlar. Activitățile în aer liber, precum și participarea la diferite evenimente culturale sunt benefice atât pentru sănătatea fizică a copiilor, cât și pentru bunăstarea mintală și emoțională. Jocurile în aer liber implică foarte multe exerciții fizice. Când se află în mijlocul naturii, copiii au spațiul și libertatea de a se mișca în voie și de a-și epuiza energia. Astfel de activități în timpul vacanței de vară contribuie la îmbunătățirea vitezei, forței și rezistenței. De asemenea, ajută la dezvoltarea abilităților motorii.

Totodată, timpul petrecut în aer liber, în compania altor copii, reprezintă și o bună modalitate de a-și întări sistemul imunitar, ceea ce îi va ajuta să lupte mai bine împotriva bolilor. Încurajarea activităților în aer liber îi ajută pe cei mici să își dezvolte o atitudine sănătoasă în ceea ce privește menținerea unui stil de viață activ pe tot parcursul vieții. Activitățile în aer liber reprezintă un mijloc de conectare cu natura și de descoperire a elementelor mediului înconjurător. Copiii care participă la activități outdoor, precum escaladă și drumeții, se pot conecta mai ușor cu natura și pot înțelege mai bine felul cum funcționează mediul înconjurător. Astfel, cei mici pot conștientiza importanța protejării naturii și rolul pe care fiecare persoană îl are pentru a avea grijă de mediu. Când practică activități în aer liber, copiii interacționează și explorează mediul

înconjurător, ceea ce le alimentează curiozitatea, iar interesul de a descoperi mai multe crește pe măsură ce află informații noi. Aceasta este o bună modalitate de a acumula cunoștințe din experiențe. Drept urmare, activitățile în aer liber susțin în mod direct dezvoltarea creierului copiilor, procesul de învățare fiind axat pe practică. Totodată, copiii învață să pună întrebări, să își formeze propriile opinii și să se descurce în diferite situații de viață. Activitățile de vară pot reprezenta un bun prilej ca cei mici să își dezvolte gândirea critică. În plus, copiii pot verifica și aplica, în mijlocul naturii, informațiile pe care le-au învățat în timpul anului școlar.

Printre activitățile de vacanță care pot fi planificate în timpul verii se numără:

Înotul. Vara este momentul ideal pentru ca cel mic să învețe să înoate sau pentru a-și îmbunătăți stilul de înot. Această activitate îi poate consolida încrederea în forțele proprii, dar îi și poate îmbunătăți masa musculară și capacitatea pulmonară.

Escalada. Acest sport implică majoritatea mușchilor și este o activitatea care presupune asumarea riscurilor. Copiii se concentrează pentru a face anumite trasee și sunt nevoiți să își păstreze echilibrul și flexibilitatea pentru a se cățara. Escalada este și o modalitate prin care copilul învață ce înseamnă responsabilitatea și cum să facă față provocărilor.

Echitația. Pe lângă faptul că va învăța să respecte animalele și să le îndrăgească, copilul va învăța să își păstreze echilibrul. Este o activitate solicitantă din punct de vedere fizic, întrucât implică intens mușchii, dar este și foarte distractivă.

Sporturile de echipă. Fotbalul, baschetul, voleiul, handbalul, oina și tenisul sunt doar câteva dintre sporturile care îi ajută pe copii să își mențină o condiție fizică bună și, în același timp, să socializeze.

Activități culturale. Spectacolele de teatru, filmele, vizitarea muzeelor și a castelelor reprezintă experiențe care îi ajută pe copii să-și formeze un bagaj cultural de care vor avea nevoie pe tot parcursul vieții.

Webografie:

<https://parentingscience.com/benefits-of-outdoor-play/>

<https://www.miracle-recreation.com/blog/why-should-my-child-play-outside-benefits-of-outdoor-play-for-kids/?lang=can>

<https://www.explorercamps.com/summer-activities-for-children/>

Vacanța de curcubeu

Prof.înv.preșc.Bartus Ibolya–Lujza

Școala Gimnazială nr.1 Vârșolț

„Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespus de nouă și proaspătă și uluitoare.”

Eugene Ionesco

Vacanța de vară este o perioadă frumoasă și destul de lungă pentru toți copiii. Cei mai mulți dintre ei pleacă în tabere școlare, excursii sau la bunici la țară. Puțini sunt cei care stau acasă și se bucură de soarele arzător al verii. Foarte mulți dintre ei nu prea au cu cine să se joace în timpul vacanței. De aceea, noi ne-am gândit să venim în ajutorul lor și să organizăm o școală de vară pe la sfârșitul vacanței când copiii chiar încep să se plictisească. Ei devin dornici să se joace cu colegii lor și să participe la activități organizate.

„Școala de vară” este un proiect la care participă aproape toți elevii școlii noastre, dar și cadrele didactice care se implică în procesul educațional. Dacă ținem cont că școala noastră se află în mediul rural și că activitățile lor sunt mai limitate, ne-am propus, prin acest proiect, să desfășurăm multe activități cu copiii care să-i țină aproape de școală și să le ofere bucuria petrecerii cu prietenii și colegii de clasă.

Copiii trebuie să comunice între ei, să știe să se organizeze, să respecte niște reguli, să aibă încredere în ei și, mai ales, să se bucure împreună. Prin acest proiect, copiii vor vedea că școala este un altfel de loc unde vor putea să și învețe, dar să se și bucure de tot ceea ce îi înconjoară.

În școala noastră s-a desfășurat o gamă variată de activități, planificate pe teme foarte atractive pentru copii. Vor fi puse la dispoziție programe educaționale de grădiniță, dar și programe recreative. În activitățile desfășurate în cadrul grădiniței de vară, educatoarele vor crea un climat favorabil manifestării curiozității, a acțiunii directe a copilului cu materiale, un climat stimulator al exprimării verbale și comunicării între copii. Activitățile sunt astfel organizate încât să permit abordarea problematicii mediului sub diferite aspecte. Cunoșcând natura și descifrându-i tainele, copiii vor înțelege importanța acesteia, necesitatea de a o păstra sănătoasă pentru binele omului. În toate activitățile educatoarele vor aplica metode, procedee, forme

organizatorice adecvatetratării individuale și diferențiate a copiilor, pentru a stimula și antrena cât mai intens participareaactivă a fiecărui copil la procesul de însușire a cunoștințelor, de formare a priceperilor și deprinderilor specifice vârstei. Investigând și explorând mediul imediat apropiat lor, copiii își dezvoltă deprinderi în domeniul limbajului, matematicii, științei, artei și desigur, deprinderi sociale.

Scopul acestui program este de a le oferi copiilor din comunitate posibilitatea de a petrece o parte din vacanța de vară într-o manieră creativă, recreativă și educativă

Învățământul preșcolar românesc, prin acțiunile și activitățile sale, urmărește să valorifice potențialul creativ, specific vârstei preșcolare, în cadrul unui sistem instructiv-educativ bine structurat unde copilul să aibe dreptul să-și formeze personalitatea și prin propria sa experiență. Grădinița, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conținutul cunoștințelor pe care le comunică preșcolarului, nu poate da satisfacție setei de investigare și cutezanță creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acțiuni care să le lărgescă lumea lor spirituală, să le împlinescă setea lor de cunoaștere, să le ofere prilejul de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodescă singuri pentru a-și forma convingeri durabile. Grădinița de vară contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, preșcolarii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activitatilor derulate in gradinuta de vara este generator de căutări și soluții variate.

Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase.

Bibliografie:

- 1. ***(2009)Curriculum pentru învățământul preșcolar, București: Didactica Publishing House;**
- 2. Breben, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela (2002) – Ghid metodic: “Metode interactive de grup”, București, Ed. Arves.**



MINISTERUL EDUCAȚIEI
Colegiul „ALEXANDRU CEL BUN”

Bd. Bucovina, nr. 41, Gura Humorului, jud. Suceava, 725300
tel. +40 230 235 099, telefax +40 230 235 098
albun@alexandrucelebun.ro, www.alexandrucelebun.ro

DISCIPLINA: -EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT –
Activitate Sportivă Extracurriculară - Oină
Plan de Pregătire Sportivă
a Echipei Reprezentative De Oină Fete și Băieți a colegiului

NUME AUTOR: IULIAN BÂRZU
UNITATEA ȘCOLARĂ: COLEGIUL „ALEXANDRU CEL BUN,,

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ

An școlar 2023-2024

Competențe generale

1. Utilizarea efectelor favorabile ale educației fizice și sportului în practicarea constantă a exercițiilor fizice, pentru optimizarea stării de sănătate.
2. Utilizarea achizițiilor specifice educației fizice și sportului în vederea propriei dezvoltări fizice armonioase și a capacității motrice.
3. Demonstrarea unui comportament adecvat regulilor specifice, pe parcursul organizării, practicării și participării ca spectator la activitățile de educație fizică și sport.

Competențe generale/ Competențe specifice

1. Utilizarea efectelor favorabile ale educației fizice și sportului în practicarea constantă a exercițiilor fizice, pentru optimizarea stării de sănătate

1.1. Aplicarea modalităților de menținere a principalilor indicatori ai stării de sănătate.

1.2. Efectuarea exercițiilor complexe pentru dezvoltarea calităților motrice.

1.3. Îndeplinirea de sarcini de organizare în efectuarea unor procedee tehnice și acțiuni tactice specifice jocului sportiv practicat.

1.4. Identificarea, în activitățile de educație fizică, a factorilor de creștere a rezistenței organismului la influențele nocive ale factorilor de mediu.

2. Utilizarea achizițiilor specifice educației fizice și sportului în vederea propriei dezvoltări fizice armonioase și a capacității motrice

2.1. Aplicarea pe parcursul activităților a prevederilor regulamentare

2.2. Recunoașterea termenilor specifici dezvoltării fizice armonioase.

2.3. Identificarea, în cadrul activităților de educație fizică, a elementelor care definesc dezvoltarea fizică armonioasă.

2.4. Recunoașterea exercițiilor simple pentru dezvoltarea calităților motrice de bază.

2.5. Executarea unor procedee tehnice în structuri motrice simple-specifice disciplinelor sportive studiate.

3. Demonstrarea unui comportament adecvat regulilor specifice, pe parcursul organizării, practicării și participării ca spectator la activitățile de educație fizică și sport

3.1. Manifestarea echilibrată în situații de învingător sau învins în întreceri și concursuri.

3.2. Manifestarea pe parcursul activităților a atitudinii de respect față de regulile stabilite.

3.3. Manifestarea atitudinii de respect față de partenerii și adversarii din întrecere.

Conținuturi

♣ cunoștințe privind regulamentul de joc

♣ ținerea și protejarea mingii de oină cu o mână și cu două mâini

♣ prinderea mingii de oină de pe loc, din săritură, din mers și alergare

♣ aruncarea mingii de oină pentru lovirea la baston, pentru pasare și pentru „țintire”

♣ pasarea mingii de oină de deasupra umărului, de deasupra capului

♣ servirea mingii de oină în picioare cu trunchiul puțin aplecat înainte, în picioare cu genunchii îndoiți sau din ghemuit

♣ bătaia mingii cu bastonul

♣ țintirea adversarului când se găsește în careu sau triunghi, pe loc sau în alergare

♣ alergarea prin culoare

♣ blocarea (oprirea mingii)

♣ apărarea individuală

♣ intrarea în joc

♣ așezarea pe posturi

♣ acțiuni de joc în teren: prinderea și pasarea mingii în triunghi și pătrat „țintirea” adversarului

**DISCIPLINA: EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT – PLAN DE PREGĂTIRE SPORTIVĂ
A ECHIEPEI REPREZENTATIVE DE OINĂ FETE ȘI BĂIEȚI A COLEGIULUI**

PLANIFICARE CALENDARISTICĂ

Unitatea de învățământ: COLEGIUL „ALEXANDRU CEL BUN,, GURA HUMORULUI
Anul școlar: 2023-2024
Cadru didactic: BÂRZU IULIAN

MODULUL I – 7 săptămâni 11 septembrie – 27 octombrie 2023					
Unități tematice	Competențe specifice	Conținuturi	Nr. ore alocate	Săptămâ na	Observați i
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI			1	S1	
Însușirea mecanismului de bază al pasării mingii.	1.3. Să realizeze acțiuni motrice cu structuri și eforturi diferite.	- prinderea, ținerea și pasarea mingii; - întreceri.	- exersarea poziției fundamentale; - exersarea ținerii mingii; - exersarea prinderii, ținerii și pasării mingiei în doi; - demonstrații; - corectări; - ștafete.		
			S 1 – 11.09.2023	Predictivă	
Însușirea mecanismului de bază al pasării mingii de oină.	1.3. Să realizeze acțiuni motrice cu structuri și eforturi diferite.	- prinderea, ținerea și pasarea mingii în perechi; - joc.	- exersarea prinderii, ținerii și pasării mingiei în doi; - demonstrații, corectări - pasa în doi de pe loc cu mărirea distanței; - corectări. - joc: „Cine pasează mai mult”.		
			S 2 – 18.09.2023	Observare sistematică	
Consolidarea mecanismului de bază al pasei. Pasa în doi cu întoarceri stânga, dreapta înainte de pasă.	1.3. 2.1. Să aplice procedeele tehnice și acțiunile tactice însușite în structuri simple.	- prinderea mingii, întoarceri stânga, dreapta; - pasarea mingii cu menținerea piciorului din spate pe sol; - joc, întreceri .	- exersarea prinderii, ținerii și pasării mingii; - pasa în doi de pe loc cu mărirea distanței; - pasa în zig-zag cu elevii în două linii; - demonstrații, corectări; - joc: „Cine scapă mingea de mai puține ori”.		
			S 3 – 25.09.2023	Observare Sistematică	

Consolidarea prinderii și pasării mingii.	1.3. 2.1.	- prinderea și pasarea mingii; - pasarea mingii după întoarcere 180 grade; - joc, întreceri .	- exersarea prinderii și pasării mingii la distanța normală dintre cercuri (pasa în doi, suveica) ; - exersarea întoarcerii după primirea mingii spre brațul opus celui îndemânat și pasare; - demonstrații, corectări. - joc: „Cine nu ridică piciorul din spate”.	
			S 4 – 02.10.2023	Autocontrol
Înșușirea mecanismului de bază a țintirii.	1.3. 2.1.	- aruncarea mingii la țintă fixă; - aruncarea mingii la țintă fixă după primirea mingii din față; - joc, întreceri.	- exersarea „țintirii la țintă fixă” (la gard, perete); - exersarea pasei în doi pe diagonala careului; - exersarea țintirii după primirea	
			mingii din față (lucru pe ateliere); - demonstrații, corectări. - joc: „Cine țintește de mai multe ori,,	
Înșușirea apărării individuale. Consolidarea prinderii și aruncării mingii (pasa, „țintirea”).	1.3. 2.1.	- deplasări în careu în poziții de apărare; - aruncare la țintă mobilă (apărător în teren); - joc, întreceri.	- exersarea poziției de apărare în careu; - demonstrații, corectări; - exersarea pasei pe diagonală, țintiri după pasa pe diagonală (cu jucători așezați în spatele celor care pasează și care prind mingile scăpate); - demonstrații, corectări; - joc: „Cine se apără mai bine”.	
			S 5 – 09.10.2023	
Integrarea cu eficiență în joc. Obținerea unor rezultate cât mai bune la evaluare.	1.3. 2.2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.	- joc în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea probelor de evaluare.	- jocuri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea variantei de evaluare pentru care a optat elevul.	
			S 7 – 23.10.2023	Evaluare
LECȚIE LA	DISPOZIȚIA	PROFESORULUI	S 7	

**MODULUL II – 7 săptămâni
6 noiembrie-22 decembrie 2023**

Unități tematiche	Competențe specifice	Conținuturi	Nr. ore alocate	Săptămâna	Observații
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI			1	S8	
Însușirea mecanismului de bază al pasării mingii.	1.3. Să realizeze acțiuni motrice cu structuri și eforturi diferite.	- prinderea, ținerea și pasarea mingii; - întreceri.	- exersarea poziției fundamentale; - exersarea ținerii mingii; - exersarea prinderii, ținerii și pasării mingiei în doi; - demonstrații; - corectări; - ștafete.		Autocontrol Temă la grupă
			S 8 – 06.11.2023		
Însușirea mecanismului de bază al pasării mingii de oină.	1.3. Să realizeze acțiuni motrice cu structuri și eforturi diferite.	- prinderea, ținerea și pasarea mingii în perechi; - joc.	- exersarea prinderii, ținerii și pasării mingiei în doi; - demonstrații, corectări; - pasa în doi de pe loc cu mărirea distanței; - corectări; - joc: „Cine pasează mai mult”.		Autocontrol Temă la grupă
			S 9 – 13.11.2023		
Însușirea mecanismului de bază al alergării pe culoar, specifice jocului de oină.	1.3. 2..1.	- plecări în alergare pe culoar; - alergare pe culoar ; - oprirea din alergare.	- exersarea plecărilor în alergare; - demonstrații, corectări; - exersarea alergării pe culoar; - demonstrații, corectări; - oprirea din alergare și luarea poziției de apărare; - demonstrații, corectări.		Autocontrol Temă la grupă
			S 10 – 20.11.2023		
Consolidarea mecanismului de bază al alergării pe culoar, specifică oinei.	1.3. 2.1.	- pasa în doi cu mingi pe jos; - pasa în doi dublați de parteneri ce recuperează mingile scăpate; - întreceri .	- exersarea poziției pentru oprirea mingilor venite pe jos din scăpări, țintiri, serviciu; - demonstrații, corectări; - exersarea opririlor pe perechi; - exersarea pasei în doi cu partener în spate ce dublează; - joc: „ Cine scapă mingea de mai puține ori”.		Autocontrol Temă la grupă
			S 11 – 27.11.2023		

Însușirea,, „exercițiului complex” (așezare, mod de relaționare, sarcini). Consolidarea mecanismului de bază al procedeelor tehnice însușite	2.1. 2.2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.	- dublarea jucătorului din cerc; - oprirea mingilor; - repunerea mingii în joc; - țintirea; - apărarea individuală.	- așezarea elevilor în careu în cadrul „exercițiului complex”; - exersarea opririi mingilor; - exersarea rasei către jucătorul cel mai apropiat de adversar, după oprirea mingilor; - demonstrații, corectări; - exersarea pasei în careu, apărarea individuală; - jocuri: „Cine recuperează cele mai multe mingi”, „Cine țintește de mai multe ori”.	
			S 12 – 04.12.2023	Autocontrol Temă la grupă
Consolidarea „exercițiului complex”. Consolidarea mecanismului de bază al procedeelor tehnice însușite.	2.1. 2.2.	- pasa în careu; - țintirea; - oprirea mingilor scăpate; - apărarea individuală.	- exersarea în cadrul „exercițiului complex” a următoarelor: - pasei în careu, inclusiv pasa pe diagonală; - țintirii; - apărarea individuală; - oprire mingilor și repunerea rapidă în joc; - demonstrații, corectări.	
			S 13 – 11.12.2023	Temă la grupă
Integrarea cu eficiență în joc. Obținerea unor rezultate cât mai bune la evaluare.	1.3. 2.2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.	- joc în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea probelor de evaluare.	- jocuri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea variantei de evaluare pentru care a optat elevul.	
			S 14 – 18.12.2023	Evaluare
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI			3	S13-14

**MODULUL III – 7 săptămâni
08 ianuarie – 23 februarie 2024**

Unități tematice	Competențe specifice	Conținuturi	Nr. ore alocat e	Săptămâ na	Observații
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI			1	S15	
Consolidarea mecanismului de bază al procedeelor tehnice însușite.	2.1. 2.2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni	- pasa în careu; - țintirea adversarului; - apărarea individuală; - oprirea mingilor scăpate.			- exersarea elementelor tehnico- tactice în cadrul „exercițiului complex”; - pasarea mingii; - țintirea adversarului; - oprirea mingilor scăpate și

	desfășurate sub formă de întrecere.		transmiterea ei cât repede la jucători cel mai apropiat de adversar (schimbarea jucătorilor din cercuri se face la 2 minute) ; - demonstrații, corectări; - joc: „cine țintește mai mult în 2 minute”.
			S 15 – 08.01.2024 Autocontrol Temă la grupă
Consolidarea prinderii și pasării mingii.	1.3. Să realizeze acțiuni motrice cu structuri și eforturi diferite.	- pasa în doi; - pasa în trei; - pasa după întoarcere 180 grade (jucătorii așezați în linie); - în treceri cu accent pe prinderea și pasarea mingii.	- exersarea prinderii și pasării mingii în doi; - corectări; - exersarea prinderii și pasării mingii în trei; - corectări; - jocuri pregătitoare; - suveici; - aruncă în cerc (aruncări la gard); - arbitraje realizate de elevi.
			S 16 – 15.01.2024 Observare sistematică Temă la grupă
Consolidarea mecanismului de bază al aruncării pentru țintirea adversarului. Însușirea „exercițiului complex”.	1.3. Să realizeze acțiuni motrice cu structuri și eforturi diferite. 2..2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.	- aruncarea la țintă fixă după pasă primită de pe diagonală; - întreceri.	- exersarea aruncării la țintă fixă (cerc așezat pe gard la înălțime mică); - demonstrații, corectări; - așezarea elevilor în cadrul „exercițiului complex” ; - exersarea paselor, țintirii, dublarea jucătorilor din cercuri, oprirea mingii în cadrul „exercițiului complex”; - exersarea modului unde se pasează mingile recuperate; - joc: „Cine țintește mai mult în două minute” și „Cine recuperează toate mingile”.
			S 17 – 22.01.2024 Autocontrol Temă la grupă

<p>Înșușirea servirii mingii.</p> <p>Înșușirea bății mingii cu bastonul.</p>	<p>1.3.</p>	<p>- ținerea mingii pentru servire;</p> <p>- servirea mingii (lansarea);</p> <p>- lovirea cu bastonul .</p>	<p>- exersarea ținerii mingii pentru servire;</p> <p>- exersarea lansării mingii pentru servire (mingea să cadă în palmă);</p> <p>- demonstrații, corectări;</p> <p>- exersarea lovirii cu bastonul (lovire în cauciuc);</p> <p>- demonstrații, corectări.</p>	<p>S 18 – 29.01.2024</p>	<p>Autocontrol Temă la grupă</p>
<p>Consolidarea mecanismului de bază al pasei.</p> <p>Pasa în doi cu întoarceri stânga, dreapta înainte de pasă.</p>	<p>1.3.</p> <p>2.1. Să aplice procedeele tehnice și acțiunile tactice însușite în structuri simple.</p>	<p>- prinderea mingii, întoarceri stânga, dreapta;</p> <p>- pasarea mingii cu menținerea piciorului din spate pe sol;</p> <p>- joc, întreceri .</p>	<p>- exersarea prinderii, ținerii și pasării mingii;</p> <p>- pasa în doi de pe loc cu mărirea distanței;</p> <p>- pasa în zig-zag cu elevii în două linii;</p> <p>- demonstrații, corectări;</p> <p>- joc: „Cine scapă mingea de mai puține ori”.</p>	<p>S 19 – 05.02.2024</p>	<p>Observare sistematică</p>
<p>Consolidarea deprinderii de a servi și a lovi mingea cu bastonul.</p> <p>Înșușirea momentului intrării în joc a apărătorului.</p>	<p>1.3.</p> <p>2..2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.</p>	<p>- ținerea și lansarea mingii pentru servire;</p> <p>- lovirea cu bastonul;</p> <p>- intrarea apărătorului în teren la lansarea mingii pentru servire;</p> <p>- întreceri.</p>	<p>- exersarea ținerii și lansării mingii din palmă;</p> <p>- demonstrații, corectări;</p> <p>- exersarea lovirii cu bastonul;</p> <p>- demonstrații, corectări;</p> <p>- execuții pe perechi la gardul înalt;</p> <p>- joc: „Cine lovește mai mult din 5 băți”;</p> <p>- exersarea intrării jucătorului în joc după lansarea mingii din palmă;</p> <p>- demonstrații, corectări;</p> <p>- joc cu temă: „Care grupă de 4 elevi pasează mei bine în careu”,</p> <p>”Care grupă de 4 elevi țintesc mai mulți apărători în două minute”.</p>	<p>S 20 – 12.02.2024 S 21</p>	<p>Autocontrol Temă la grupă</p>

			- 19.02.2024	
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI			1	S21

MODULUL IV – 8 săptămâni 4 martie – 26 aprilie 2024
--

Unități tematice	Competențe specifice	Conținuturi	Nr. ore alocate	Săptămâna	Observații
------------------	----------------------	-------------	-----------------	-----------	------------

LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI			1	S22	
--	--	--	----------	------------	--

<p>Consolidarea mecanismului de bază al pasei. Pasa în doi cu întoarceri stânga, dreapta înainte de pasă.</p>	<p>1.3. 2.1. Să aplice procedeele tehnice și acțiunile tactice însușite în structuri simple.</p>	<p>- prinderea mingii, întoarceri stânga, dreapta; - pasarea mingii cu menținerea piciorului din spate pe sol; - joc, întreceri .</p>	<p>- exersarea prinderii, ținerii și pasării mingii; - pasa în doi de pe loc cu mărirea distanței; - pasa în zig-zag cu elevii în două linii; - demonstrații, corectări; - joc: „Cine scapă mingea de mai puține ori”.</p>	<p style="background-color: #00FF00; color: black; text-align: center;">S 22 – 04.03.2024</p>	<p>Observare sistematică</p>
---	--	---	--	--	-------------------------------------

<p>Consolidarea deprinderii de a servi și a lovi mingea cu bastonul. Însușirea momentului intrării în joc a apărătorului.</p>	<p>1.3. 2..2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.</p>	<p>- ținerea și lansarea mingii pentru servire; - lovirea cu bastonul; - intrarea apărătorului în teren la lansarea mingii pentru servire; - întreceri.</p>	<p>- exersarea ținerii și lansării mingii din palmă; - demonstrații, corectări; - exersarea lovirii cu bastonul; - demonstrații, corectări; - execuții pe perechi la gardul înalt; - joc: „Cine lovește mai mult din 5 bătăi”; - exersarea intrării jucătorului în joc după lansarea mingii din palmă; - demonstrații, corectări; - joc cu temă: „Care grupă de 4 elevi pasează mei bine în careu”, ”Care grupă de 4 elevi țintesc mai mulți apărători în două minute”.</p>	<p style="background-color: #00FF00; color: black; text-align: center;">S 23 –</p>	<p>Autocontrol</p>
--	--	---	---	---	--------------------

			11.03.2024 S 24 - 18.03.2024	Temă la grupă
Să execute corect pasa, țintirea, recuperarea mingilor scăpate și apărarea individuală în careu. Să execute corect acțiunile tactice de atac și apărare (de la bătaie și prindere).	1.3. 2.1. Să aplice procedeele tehnice și acțiunile tactice însușite în structuri simple	- așezarea în cadrul „exercițiului complex”; - temă în cadrul „exercițiului complex” pasa în careu, țintirea, apărarea; - introducerea în joc cât mai rapid a mingilor recuperate prin pasă la jucătorul cel mai bine plasat; - întreceri.	- exersare pasei în careu; - exersarea țintirii în careu; - demonstrații, corectări; - jocuri cu temă: „Care grupă de 4 elevi pasează mei bine în careu”, „Care grupă de 4 elevi țintesc mai mulți apărători în două minute”.	
			S 25 – 25.03.2024	Autocontrol Temă la grupă
Să consolideze elementele tehnice. Să execute corect acțiunile tactice de atac și apărare (de la bătaie și prindere).	1.3. 2.1.	- așezarea și exersarea elementelor tehnice în cadrul „exercițiului complex”; - exersarea apărării individuale în careu; - teme în cadrul „ex. complex”; - întreceri.	- exersarea pasei și țintirii în careu; - exersarea apărării individuale în careu; - demonstrații, corectări; - exersarea opririi mingilor scăpate de jucătorii din cercuri sau după țintiri ratate; - jocuri: „Cine se apără mai bine în două minute”, „Cine scapă mai puține mingi în două minute”, „Cine oprește și repune în joc toate mingile”.	
			S 26 – 01.04.2024	Autocontrol Temă la grupă
Să consolideze elementele tehnice. Să execute corect acțiunile tactice de atac și apărare (de la bătaie și prindere).	1.3. 2.1.	- repetarea procedeelelor tehnico-tactice însușite în cadrul „exercițiului complex”; - întreceri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea opțională a probelor de evaluare.	- exersarea prinderii și pasării mingii în careu; - exersarea țintirii; - exersarea apărării individuale; - exersarea opririi mingii ; - corectări; - jocuri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea variantei de evaluare pentru care a optat elevul.	
			S 27 – 08.04.2024	Temă la grupă

Integrarea cu eficiență în joc. Obținerea unor rezultate cât mai bune la evaluare.	1.3. 2.2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.	- joc în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea probelor de evaluare.	- jocuri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea variantei de evaluare pentru care a optat elevul.	
			S 28 – 15.04.2024	Evaluare
SĂPTĂMÂNA VERDE S29				
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI		1	S24	
SĂPTĂMÂNA ALTFEL		1	S25	
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI		1	S26	
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI		1	S28	

MODULUL V – 7 săptămâni 8 mai – 21 iunie 2024					
Unități tematiche	Competențe specifice	Conținuturi	Nr. ore alocate	Săptămâna	Observații
LECȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI			1	S30	
Consolidarea mecanismului de bază al pasei. Pasa în doi cu întoarceri stânga, dreapta înainte de pasă.	1.3. 2.1. Să aplice procedeele tehnice și acțiunile tactice însușite în structuri simple.	- prinderea mingii, întoarceri stânga, dreapta ; - pasarea mingii cu menținerea piciorului din spate pe sol; - joc, întreceri .	- exersarea prinderii, ținerii și pasării mingii; - pasa în doi de pe loc cu mărirea distanței; - pasa în zig-zag cu elevii în două linii - demonstrații, corectări; - joc: „Cine scapă mingea de mai puține ori”.		
			S 30 – 08.05.2024	Observare sistematică	
Consolidarea mecanismului de bază al alergării pe culoar, specifică oinei.	1.3. 2.1.	- pasa în doi cu mingi pe jos; - pasa în doi dublați de parteneri ce recuperează mingile scăpate; - întreceri .	- exersarea poziției pentru oprirea mingilor venite pe jos din scăpări, țintiri, serviciu; - demonstrații, corectări; - exersarea opririlor pe perechi; - exersarea pasei în doi cu partener în spate ce dublează; - joc: „ Cine scapă mingea de mai puține ori”.		
			S 31 – 13.05.2024	Autocontrol Temă la grupă	
Consolidarea „exercițiului complex”. Consolidarea	2.1. 2.2.	- pasa în careu; - țintirea; - oprirea mingilor scăpate; - apărarea individuală.	- exersarea în cadrul „exercițiului complex” a următoarelor: - pasei în careu, inclusiv pasa pe diagonală; - țintirii;		

mecanismului de bază al procedeelelor tehnice însușite.			<ul style="list-style-type: none"> - apărarea individuală; - oprire mingilor și repunerea rapidă în joc; - demonstrații, corectări. 		
			<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 70%; text-align: center;">S 32 – 20.05.2024</td> <td style="text-align: center;">Temă la grupă</td> </tr> </table>	S 32 – 20.05.2024	Temă la grupă
S 32 – 20.05.2024	Temă la grupă				
<p>Consolidarea deprinderii de a servi și a lovi mingea cu bastonul.</p> <p>Însușirea momentului intrării în joc a apărătorului.</p>	<p>1.3.</p> <p>2..2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ținerea și lansarea mingii pentru servire; - lovirea cu bastonul; - intrarea apărătorului în teren la lansarea mingii pentru servire; - întreceri. 	<ul style="list-style-type: none"> - exersarea ținerii și lansării mingii din palmă; - demonstrații, corectări; - exersarea lovirii cu bastonul; - demonstrații, corectări; - execuții pe perechi la gardul înalt; - joc: „Cine lovește mai mult din 5 bătăi”; - exersarea intrării jucătorului în joc după lansarea mingii din palmă; - demonstrații, corectări; - joc cu temă: „Care grupă de 4 elevi pasează mei bine în careu”, ”Care grupă de 4 elevi țintesc mai mulți apărători în două minute”. 		
			<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 70%; text-align: center;">S 33 – 27.05.2024</td> <td style="text-align: center;">Autocontrol Temă la grupă</td> </tr> </table>	S 33 – 27.05.2024	Autocontrol Temă la grupă
S 33 – 27.05.2024	Autocontrol Temă la grupă				
<p>Să consolideze elementele tehnice.</p> <p>Să execute corect acțiunile tactice de atac și apărare (de la bătaie și prindere).</p>	<p>1.3.</p> <p>2.1.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - repetarea procedeelelor tehnico-tactice însușite în cadrul „exercițiului complex”; - întreceri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea opțională a probelor de evaluare. 	<ul style="list-style-type: none"> - exersarea prinderii și pasării mingii în careu; - exersarea țintirii; - exersarea apărării individuale; - exersarea opririi mingii; - corectări; - jocuri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea variantei de evaluare pentru care a optat elevul. 		
			<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 70%; text-align: center;">S 34 – 03.06.2024</td> <td style="text-align: center;">Autocontrol Temă la grupă</td> </tr> </table>	S 34 – 03.06.2024	Autocontrol Temă la grupă
S 34 – 03.06.2024	Autocontrol Temă la grupă				
<p>Integrarea cu eficiență în joc.</p> <p>Obținerea unor rezultate cât mai bune la evaluare.</p>	<p>1.3.</p> <p>2.2. Să realizeze acțiuni motrice specifice și să le integreze în acțiuni desfășurate sub formă de întrecere.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - joc în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea probelor de evaluare. 	<ul style="list-style-type: none"> - jocuri în cadrul „exercițiului complex”; - susținerea variantei de evaluare pentru care a optat elevul. 		
			<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 70%; text-align: center;">S 35 – 10.06.2024</td> <td style="text-align: center;">Evaluare finală</td> </tr> </table>	S 35 – 10.06.2024	Evaluare finală
S 35 – 10.06.2024	Evaluare finală				

LECTȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI	1	S1
LECTȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI	1	S1
LECTȚIE LA DISPOZIȚIA PROFESORULUI	1	S1

Legenda:

Ep: Evaluare inițială

Ec: Evaluare curentă

ES: Evaluare sumativă

PLANIFICAREA EVALUĂRILOR

Tipul evaluării/ Probe de evaluare	Număr de lecții alocate pentru evaluare	Săptămâna	Data	Observații
<i>Ep – Joc sportiv: oină</i>	<i>1</i>	<i>S1</i>	<i>15.09.</i>	
<i>ES - Aruncarea mingii de oină de pe loc sau deplasare .</i>	<i>1</i>	<i>S7</i>	<i>25.10.</i>	
<i>ES - ținerea și lansarea mingii pentru servire - lovirea cu bastonul</i>	<i>1</i>	<i>S 28</i>	<i>17.04.</i>	
<i>Ec - Prinderea, ținerea și pasarea mingii</i>	<i>1</i>	<i>S13-14</i>	<i>18-20.12.</i>	
<i>ES - Joc sportiv: oină</i>	<i>2</i>	<i>S34-35</i>	<i>3-10.06.</i>	

CULORILE COPILĂRIEI

Bekó Rita -Școala Gimnazială „Báthory István” Șimleu Silvaniei

”Desenul copiilor este foarte bogat în detalii și analiza lui nu poate fi redusă la o simplă contemplare a culorilor, ci ar trebui să cuprindă factori cum ar fi vârsta copilului, mărimea și forma desenului, localizarea în foaie etc.

Cu toate că fiecărei culori îi poate fi atribuită, în general, expresia unui număr de trăsături temperamentale ale artistului, culorile nu se prezintă în mod izolat ci, de obicei, în combinație cu altele. Mai degrabă din această asociere trebuie să se poată extrage informații, decât din fiecare culoare în parte. Este adevărat că, uneori, o culoare este predominantă, și atunci se ține cont de caracteristicile atribuite cel mai probabil culorii în particular.

Trebuie specificat că o astfel de interpretare nu este o metodă științifică și este supusă erorilor de apreciere. Cu toate acestea, interesul său constă în faptul că este foarte utilă pentru a detecta eventualele probleme la copii într-o formă mai puțin invazivă, ca un joc, dar în același timp, reflectă multe dintre experiențele sale, care altfel ar fi greu să le exprime.

Orice ipoteză suspectată în desen sau în analiza culorii, trebuie verificată cu o evaluare mult mai structurată. În orice caz, desenele, ca și materiale suplimentare, sunt esențiale pentru psiholog.

Aceste caracteristici ale culorii variază în funcție de nuanță. Culorile pastelate aplicate ușor și uniform sunt asociate temperamentelor calme și emoționale. În contrast, culorile puternice sunt asociate sentimentelor intense, fie pozitive (dragoste) sau negative (agresiune).

Un alt aspect important, ce trebuie luat în considerare atunci când se analizează culoarea în desenele copiilor, este adecvarea lor (de la vârsta de 7 ani). Și anume, în cazul în care copilul reprezintă diferitele elemente sau obiecte respectând sau nu culoarea lor reală (de exemplu soarele galben, cerul albastru etc.). Un soare verde nu-l putem interpreta după caracteristicile cheie ale acestei culori, ci din motivul schimbării din partea copilului.”

Semnificația culorilor:

Culoarea	Caracteristicile asociate	Alte detalii
Galben	Când predomină această culoare în desen poate semnala existența anumitor tensiuni sau situații conflictuale, de obicei în mediul familial (în special cu tatăl). Galbenul este o culoare intermediară ce indică inconștient precauție, prudență. De asemenea trecerea de la o situație la alta.	Dacă galbenul apare în desen, fără a fi predominant, poate fi interpretat ca energie, dinamism, adaptare și creativitate.
Albastru	În general albastrul este o culoare ce transmite calm, sensibilitate, lipsa impulsivității, înțelegere, capacitatea de a gândi. Pe scurt, predominanța albastrului în desen poate fi înțeleasă ca abilitatea de control de sine și inteligență emoțională. Unii	Unii autori susțin că prea mult albastru în desene ar putea însemna un semn de enurezis. Este posibil ca unii copii, să reprezinte așa,

	copii o estompează ușor pentru a crea cerul sau marea (sensibilitate, afectivitate).	inconștient, problema lui nocurnă – Enurezisul (pierderea involuntară de urină).
Maro	Maroul este o culoare puternică, care poate lua diferite nuanțe și pe baza lor, diferite semnificații. Vedem maroul de obicei la trunchiurile de copaci desenate, reprezentând propriul „eu”. O predominanță de maro poate însemna necesitatea de a avea „picioarele pe pământ,” viziune realistă a situațiilor, responsabilitate prematură. De asemenea, tendințe agresive (justificate ca defensive) în cazul în care tonul este foarte întunecat.	Maroul poate indica, de asemenea, în funcție de context și de configurarea desenului: seriozitate, persistența, prudență și intoleranță.
Negru	Culoarea neagră este cea mai puternică și este asociată în diferitele modele contradictorii între ele. Negru a fost folosit tradițional pentru a reprezenta duelul pentru pierderea de familie și de moarte, dar este, de asemenea, o culoare foarte populară în modă și utilizată pentru a obține un design foarte elegant și sofisticat. O predominanță a acestei culori, indică o personalitate rebelă, emotivă, suferindă. De asemenea, melancolică, rușinoasă sau care simte nevoia de a ieși în evidență. Interpretarea ei trebuie să se bazeze pe indicii contextuale din restul desenului.	În cazul în care desenul arată o predominanță de negru în combinație cu roșu, cel mai probabil scenariu este că este vorba despre un copil cu puțină răbdare, hiperactiv, tendințe impulsive și / sau agresive, mai ales dacă este însoțită de o linie neregulată, unghiulară și puternică.
Roșu	Roșul este o culoare preferată de copii. Sensul său este aproape întotdeauna asociat cu vitalitate, energie, curaj, pasiune, entuziasm și, în general, cu toate emoțiile umane. În cazul în care prezența lui este combinată într-un mod echilibrat, cu alte culori, este un exemplu de echilibru, emoții controlate și chiar de activitate sănătoasă. Un roșu predominant indică, de obicei, ambiție, lipsă de autocontrol, plăcere pentru risc, iraționalitate, sexualitate prematură (în funcție de vârstă, etc).	Un roșu foarte puternic, dominant în desen, însoțit de linii ascuțite și definiție slabă a desenului, poate semnifica: ostilitate, agresiune, încălcarea regulilor și chiar violență.
Roz	Rozul este asociat în mod tradițional cu lumea femeilor, dar, de asemenea, poate fi des întâlnit la copii mici. Acesta este asociat cu sensibilitate, afectivitate, preferința pentru o lume ideală (prinți și prințese). De asemenea, plăcere pentru activitățile liniștite. Prea mult roz poate indica nevoia de a se deconecta de realitate (de la 7 sau 8 ani, în special la băieți).	
Verde	Verdele este o culoare asociată, în primul rând,	Predominanța verdei sau

liniștei, odihnei, speranței, dragostei de natură, sensibilității, etc. Ca și în cazul altor culori, poate avea diferite nuanțe. De la verdele cel mai deschis (calm, sensibilitate), la cel mai închis (decizie, speranță), trecând prin mai multe nuanțe.

utilizarea lui în elemente ce nu-i corespund (de exemplu apa, cerul), poate semnala răzvrătire, nonconformism, toleranță scăzută la frustrări. De asemenea dezechilibru personal sau emoțional

Am putea defini culoarea violet, ca cea mai spirituală din toată gama de culori. Sensul său este, în principiu asociat cu o personalitate idealistă, care este dominată de principiile etice, religioase, morale sau de alt tip. De asemenea, presupune o expresie a dorinței inconștiente, controlul pasiunilor și chiar melancolie sau tristețe. La copii este rar întâlnit într-un mod dominant.

Predominanța violetului în desenul copiilor, deși rar întâlnită, a fost asociată cu expresia răului interior referitor la modelele educative, din partea părinților prea rigizi și intoleranți. Acest lucru formează în copil teama de a nu fi capabil să obțină satisfacerea pe deplin a așteptărilor părinților lor.

Violet

Pe cele trei desene premiate, copii folosesc aproape toate culorile amintite mai sus. Galbenul este prezent pe fiecare compoziție, cât și albastrul. Albastrul este folosit în mai multe nuanțe, (albastru deschis, albastru închis). Culoarea maro apare în mica măsură, (părul, haina copiilor, ușa și acoperișul casei). Negrul apare mai ales în conturarea formelor desenelor. Roșul fiind culoarea preferată de copii, este folosit foarte puțin pe aceste desene, cât și culoarea roz. Verdele este folosit în mare măsură pe toate trei desene, reprezentând aproape jumătate din desenele. Ultima culoare este violet, care apare pe fiecare lucrare.

Desenele sunt realizate cu creioane colorate, carioci, diferite markere. Pe ele este reprezentată vacanța de vară, mai ales dorința copiilor în legătură cu această vacanță. Compozițiile sugerează armonie, liniște, bucurie, libertate, joacă, distracție, dorința de a se afla în comunitate cu alți copii și pe perioada vacanței.

Concluzie: Majoritatea copiilor le place să deseneze, să –i ajutăm, să-i încurajăm cât de mult să-și exprime gândurile și sentimentele nu numai în cuvinte, ci și prin măiestria culorilor.

Bibliografie: sursă Internet <https://clicpsihologic.ro/semnificatia-culorilor-in-desenul-copiilor/>

„SĂ NE CUNOAȘTEM ORAȘUL”

-proiect extracurricular-

BENA GIANINA IONELA

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ "PRIMĂVARA" REȘIȚA



ARGUMENT

Pornind de la obiectivele curriculumului pentru învățământ special, am considerat oportun derularea unui proiect extracurricular, în cadrul căruia, elevii din ciclul primar ai Centrului Școlar de Educație Incluzivă „Primăvara” să desfășoare activități relaxante și recreative prin care să descopere frumusețile orașului Reșița, obiective socio-culturale, unități de învățământ, monumente istorice etc. Pe lângă aceste aspecte, evidențiem posibilitatea pe care o oferă aceste activități elevilor, de a se manifesta liber, fără constrângeri sau inhibiții, într-un cadru plăcut, care le stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere, de a socializa cu alte persoane (copii și adulți), de a-și exprima liber gândurile, sentimentele, ideile.



SCOPUL PROIECTULUI: dezvoltarea orizontului cultural al elevilor, dezvoltarea relațiilor de colaborare ale acestora, interacționarea cu factori din mediul social al orașului;

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Dezvoltarea capacității de înțelegere și cunoaștere a mediului ambiant;
- Învățarea conduitelor de orientare, de cunoaștere și adaptare în mediul ambiant;
- Exersarea conduitei independente pentru integrarea socială;

Str. Primăverii nr. 51
320012 Reșița
Tel: +40 (0)255 210713
Fax: +40 (0)255 216301
E-mail: spring_resita@yahoo.com

Str. General Berthelot nr. 28-30, Sector 1
010168, București
Tel: +40 (0)21 405 57 06
Fax: +40 (0)21 310 32 05
www.edu.ro



PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR:

LANSAREA ȘI MEDIATIZAREA PROIECTULUI:

- invitarea părinților și partenerilor pentru a participa la unele acțiuni comune stabilite în tematica proiectului;
- încheierea acordurilor cu partenerii de proiect;
- înmânarea unei scrisori de intenție părinților și partenerilor;

DISCUTAREA TEMEI: discuții cu părinții și copiii în legătură cu tematica proiectului și activitățile de urmează a fi desfășurate;

DEZVOLTAREA PROIECTULUI:

- planificarea activităților;
- întocmirea documentației necesare derulării proiectului;
- derularea activităților planificate;
- implicarea partenerilor în derularea activităților;



DESCRIEREA PROIECTULUI:

LANSAREA ȘI MEDIATIZAREA PROIECTULUI: „SĂ NE CUNOAȘTEM ORAȘUL”

INIȚIATOR: CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „PRIMĂVARA ” REȘIȚA

COORDONATORI: prof. PPS Bena Gianina-Ionela;

ECHIPA DE PROIECT:

- cadre didactice din școală și din oraș

PARTENERI:

- Grădinița „Riki Priki” Reșița;

Str. Primăverii nr. 51
320012 Reșița
Tel: +40 (0)255 210713
Fax: +40 (0)255 216301
E-mail: spring_resita@yahoo.com

Str. General Berthelot nr. 28-30, Sector 1
010168, București
Tel: +40 (0)21 405 57 06
Fax: +40 (0)21 310 32 05
www.edu.ro

- Școala Gimnazială nr.8 Reșița;
- Biblioteca Județeană „Paul Iorgovici”;
- Biserica „Sf. Petru și Pavel”;

GRUP ȚINTĂ:

- școlarii clasei pregătitoare, clas IB și clasa a III-a B de la C.Ș.E.I. „Primăvara” Reșița; școlarii clasei pregătitoare A și clasei I de la Școala Gimnazială nr.8 Reșița; preșcolarii de la Grădinița Riki-Priki Reșița;
- cadrele didactice implicate în proiect;
- părinții elevilor;

MODUL DE TIMP: februarie 2024-iunie 2024;

RESURSE:

- Umane- cadre didactice, copii, părinți;
- Materiale- mijloace audio, materiale papetărie, jucării, diplome;
- Financiare: sponsorizări din partea

EVALUARE: realizarea portofoliului proiectului;

CALENDARUL ACȚIUNILOR:

❖ MARTIE 2024:

„SĂ NE CUNOAȘTEM ORAȘUL!”- plimbare prin cartierul școlii, cartierul Lend;
 „PRIETENII NOȘTRI”- vizită la Școala Gimnazială nr. 8 din Reșița și Grădinița Riki-Priki din Reșița;

❖ APRILIE 2024:

„COMOARA DIN BIBLIOTECĂ”- vizitarea Bibliotecii județene „Paul Iorgovici”, secția pentru copii și tineret;
 „NE PREGĂTIM PENTRU PICNIC”- vizitarea centrului comercial Carrefour/ „CU CE CĂLĂTORIM?”- vizitarea Gării de Sud din Reșița;
 „PAȘTELE LA ROMÂNI”- vizitarea Bisericii Sf. Petru și Pavel din Cartierul Marginea;

❖ MAI 2024:

„FRUMUSEȚILE REȘITEI”- vizită la Muzeul de Locomotive;
 „SĂ NE CUNOAȘTEM ORAȘUL”- vizitarea Muzeului Banatului Montan din Reșița;

❖ IUNIE 2024:

„SĂRBĂTORIM SFÂRȘITUL DE AN ȘCOLAR LA COFETĂRIE”;
 EVALUAREA PROIECTULUI.

Str. Primăverii nr. 51
 320012 Reșița
 Tel: +40 (0)255 210713
 Fax: +40 (0)255 216301
 E-mail: spring_resita@yahoo.com

Str. General Berthelot nr. 28-30, Sector 1
 010168, București
 Tel: +40 (0)21 405 57 06
 Fax: +40 (0)21 310 32 05
www.edu.ro

CÂTEVA EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ ÎN ACORD CU ARMONIA VERII ȘI A TIMPULUI LIBER

Autor: Prof. dr., gr. did.1 Berbec-Mica Ionela-Georgeta

Instituție: Școala Gimnazială Nr. 113 și Școala Gimnazială Nr. 190, sector 4, București

• Fundamentare teoretică

Formarea competențelor la elevi și achiziția conținuturilor trebuie să fie un proces continuu. Astfel că atât în timpul anului școlar, cât și pe durata vacanțelor, elevii trebuie să nu își întrerupă ritmul învățării, căci ținta adevărată a educației este aceea de a modela permanent individul, încât să își atingă potențialul maxim și să fie apt să facă față provocărilor actualei societăți, accentul căzând mai ales asupra interiorizării valorilor de Bine, Frumos și Adevăr (Gardner, 2012), atât de utile omului în viața de zi cu zi. În timpul liber, elevii trebuie stimulați să ia parte la activități de natură să le dezvolte cogniția și personalitatea și care să îi bucure în același timp. Profesorul le poate propune, mai ales în vacanțe, activități centrate pe capacitățile și aptitudinile de care fiecare educabil dispune, activități care să le fie în luate talentele, lucru ce se află în concordanță cu teoria inteligențelor multiple despre care vorbesc specialiștii în domeniu, cu precădere Gardner (vezi Gardner, 2022).

• Parte practică

Le-am propus elevilor mei ca, atunci când citesc opera „Șoarecele și pisica” de Grigore Alexandrescu, titlu ce se regăsea în lista lecturilor de vacanță, să realizeze pentru acest text „o altfel de fișă de lectură”, una originală, mai exact care să îl abordeze din perspectiva celor opt competențe-cheie recomandate de CE, 2006/962, privind învățarea pe tot parcursul vieții și/sau din perspectiva inteligențelor multiple subliniate de Gardner. Redau, în cele ce urmează planul unei astfel de activități pentru opera propusă.

1. Competența de comunicare în limba maternă

- Vizionarea unei scurte secvențe animate din desenele „Tom și Jerry”, pentru a înțelege relația dintre cele două personaje ale operei.

- Comentarea zicalei „a trăi ca șoarecele și pisica”, în 30-50 de cuvinte.

2. Competența de comunicare în limbi străine

- Traducerea în limba străină preferată a expresiilor: *a avea o foame de lup*, *a trăi ca șoarecele și pisica*, *a fi încăpățânat ca un catâr*, *a fi fricos ca iepurele*.

3. Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii

A. Sistematizarea firului narativ al textului, folosind explozia stelară (*cine?, ce?, unde?, când?, de ce?*).

B. Completarea unui tabel structurat în trei coloane: în prima - delimitarea textului pe baza etapelor acțiunii, în a doua coloană - notarea cuvântului-cheie specific fiecărui paragraf delimitat, în a treia coloană - ideile principale specifice fiecărei etape a acțiunii.

C. De asemenea, pt. evidențierea trăsăturilor personajelor, se va realiza fișa de identitate a acestora, sub forma a patru cadrane rezultate din două axe, în care să fie notate: numele personajului și statutul, mediul de viață, secvențe ilustrative pentru trăsăturile fizice și/sau morale ale acestuia, respectiv, defectul dominant.

D. Pt. ca elevii să rețină structura textului narativ în versuri din care se desprinde o morală (mai exact, structura fabulei), să realizeze o fișă, în care să schițeze un trenuleț. Pe locomotivă, vor scrie „text narativ literar în versuri”, apoi urmează mai multe vagoane referitoare la: structură (întâmplare alegorică/ morală), personaje (necuvântătoare umanizate), figura de stil centrală (personificarea), scop (criticare și îndreptarea defectelor umane).

Observație: Deși noua programă nu mai vizează speciile literare și trăsăturile lor, trebuie abordate și aceste aspecte, în cazul acestei specii literare, fiindcă fabula este, în opinia mea, un tip de text cu valoare vădit educativă, formatoare, modelatoare a caracterului și a personalității lor și care le și place. Prin intermediul unui asemenea tip de text, literatura modelează spiritul uman, generând valori și atitudini.

4. Competența digitală

Folosindu-se de gadgeturi în scop didactic, elevii trebuie să culegă informații de pe internet, din diverse dicționare de simboluri/mituri online despre anumite semnificații pe care le au „șoarecele” și „pisica” în diferite tradiții, obiceiuri, credințe, superstiții populare. Vor realiza apoi un material atractiv (un clip, un ppt., de exemplu) pe care îl vor prezenta colegilor, cu scopul de a-și valoriza munca, dar și de a-și îmbunătăți competența de comunicare orală.

5. A învăța să înveți

Folosindu-se de tehnologie, elevilor li se cere să citească textul „Prieteșugul dintre șoarece și pisică”, de Frații Grimm, după care să găsească asemănări și deosebiri (de conținut, de structură etc.) între acesta și textul lui Grigore Alexandrescu, realizând o diagramă Venn.

6. Competențele sociale și civice

Să realizeze succint un proces literar, în care va fi judecat cazul prezentat în textul „Șoarecele și pisica”. Fiecare personaj are un avocat, care trebuie să apere „clientul” său, notând argumente și legi în favoarea acestuia. Astfel, se încearcă restabilirea dreptății și să se pună accent pe respectarea normelor și a principiilor morale. De asemenea, se vor nota și câteva puncte de

vedere din perspectiva psihologului și elevii vor întocmi un raport succint care să vină atât în sprijinul șoarecilor, cât și în al motanului, pentru îndreptarea acestuia din urmă.

7. Competența spirit de inițiativă și antreprenoriat

Se solicită elevilor să realizeze un plan de acțiune ce are la bază:

- oferirea unui set de conduite/măsuri/demersuri venite în sprijinul șoarecilor prin care aceștia să își corecteze naivitatea extremă;
- inițierea unui plan de intervenție personalizat pt. motan, în așa fel încât acesta să își corecteze defectele (viclenia, falsitatea, ipocrizia, agresivitatea, brutalitatea).

8. Competența de sensibilizare și exprimare culturală

În funcție de aptitudinile/ înclinațiile elevilor, folosind teoria inteligențelor multiple, au de ales una dintre următoarele sarcini: să găsească o melodie pe care o consideră adecvată să redea conținutul și semnificațiile textului, să compună o poezie sau să găsească niște versuri/citate celebre prin care să se poată sublinia învățătura/morala operei, să realizeze un afiș/desen/o pictură sau să caute un tablou/o imagine renumit(ă) care să se pleze pe tema textului/pe defectele întruchipate de personaje ori să precizeze un dans din cultura populară (română sau internațională) care să reflecte dinamismul scenei în care șoarecii fugeau disperați din calea dușmanului.

- **Concluzii**

Consider că activități precum cele subliniate anterior vizează învățarea pe tot parcursul vieții, dezvoltă cunoașterea și valorifică potențialul fiecărui elev.

- **Bibliografie**

Howard Gardner, *Adevărul, frumosul și binele. Noi valențe în educația secolului XXI*, Editura Sigma, 2012, București.

Howard Gardner, *Inteligențele multiple. Noi perspective*, Editura Curtea Veche, 2022, București.

Pamfil, Alina, *Didactica limbii și literaturii române–gimnaziu*, Editura Dacia, 2000, Cluj-Napoca.

Programa școlară pentru gimnaziu; Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393/28.02.2017.

FAMILIA ȘI LECTURA ELEVILOR

prof. Bereholschi Daniel, Școala Gimnazială Nr. 1 Vatra Dornei

În familie, elevii văd ce citesc cei din jurul lor și-i urmează, citind ei înșiși orice întâlnesc în casă indiferent dacă operele respective sunt sau nu accesibile, dacă le sunt indicate sau nu.

Practic, școala nu reușește să controleze minuțios lecturile făcute de elevi acasă. Dificultățile cele mai mari rezultă din faptul că școala nu găsește totdeauna în familie colaboratorul sincer și conștient care s-o sprijine în problema controlului lecturii ca și în multe alte aspecte ale muncii educative. Părinții pot și au datoria să controleze ce citesc elevii în afara școlii. Controlul acestora nu dă totdeauna rezultatele scontate.

Uneori controlul nu-și atinge scopul din lipsa de tact a familiei care, neavând răbdarea și priceperea necesară sau orientarea justă în probleme de literatură, folosește metoda interzicerii categorice a lecturii unor cărți, ceea ce determină din partea copiilor o reacție opusă celei dorite. În loc să abandoneze sau să evite lectura unor cărți dăunătoare educației lor, aceștia sau se încăpățânează și le citesc în văzul tuturor, sau le citesc pe ascuns.

Părinții care au contact mai des cu școala, cei care citesc lucrări de pedagogie sau au o atare pregătire reușesc să efectueze un control mai eficace. Acest control se limitează la supravegherea discretă a lecturii elevilor, a legăturii acestora cu prietenii, iar atunci când observă unele alunecări spre lecturi dăunătoare, intervin cu tact și cu răbdare, discutând cu copiii fără a adopta atitudinea de impunere categorică.

Sunt însă și cazuri când familia nu este competentă să controleze sau să îndrume lectura elevilor, fie din lipsa unor lecturi bogate și variate, fie din cauza nepriceperii. În cazul acesta, părinții au datoria să păstreze o strânsă legătură cu învățătorul clasei, pe care îl pot consulta cu folos. Dacă însă familia nu face acest lucru, școala, care cunoaște bine situația fiecărui elev, trebuie să stabilească ea legătura și să caute să-i vină în ajutor. Deseori această colaborare se realizează ușor și cu succes. Din când în când, însă, familia se lasă mai greu convinsă de utilitatea colaborării în această problemă, având impresia că școala se amestecă prea mult și nejustificat în viața intimă a acesteia.

Controlul familiei nu trebuie să se limiteze numai la supravegherea elevilor pentru a-i împiedica să citească multe cărți interzise sau nepotrivite cu vârsta lor. Dimpotrivă este necesar să se extindă și asupra celorlalte lecturi. Am văzut că nu toți elevii citesc calitativ și cantitativ la fel. Familia poate și trebuie să verifice cât din timpul liber al elevilor este destinat pentru pregătirea lecțiilor, cât pentru joc și cât timp este rezervat pentru lectură obligatorie, facultativă sau extrașcolară. Controlul de fiecare zi asupra modului în care își organizează copiii timpul liber este necesar pentru formarea unor deprinderi conștiente de muncă și respectarea cât mai strict a unei repartizări a timpului liber pentru activitatea independentă a elevului. Copilul nu are suficientă putere de concentrare, destulă voință să lucreze organizat și perseverent. Dacă nu este atent îndrumat, el poate abandona studiul individual pentru lectura extrașcolară, sau își poate consuma tot timpul disponibil cu pregătirea lecțiilor, fără să reușească să mai citească și literatură, uneori nici pe cea indicată.

În astfel de situații, părinții pot analiza cauzele muncii fără randament sau a greșitei planificări a timpului spre a elimina din munca independentă a elevilor și a le crea posibilitatea să lucreze cât mai rațional, pentru a consacra o parte din timpul completării cunoștințelor de cultură generală prin lecturile extrașcolare.

Un calcul foarte simplu ne dă o imagine clară a profitului pe care îl poate avea cine știe să-și organizeze judicios timpul necesar pentru studiul individual și mai ales pentru folosirea timpului liber. Un elev care citește o oră pe zi de literatură va citi într-un an cel puțin 365 de ore, adică aproximativ echivalentul a 44 de zile în care ar citi fără întrerupere câte 8 ore pe zi sau 61 de zile în care ar citi câte 6 ore pe zi.

Familia trebuie să ia măsurile convenite ca elevul să nu citească la întâmplare orice. Pentru aceasta este bine să fie ajutat fiecare copil să-și alcătuiască încă de mic o bibliotecă a sa, oricât de modestă, să-l deprindem ca din biblioteca familiei să nu folosească decât cărți, după o prealabilă consultare cu cei mari. Reușita este asigurată dacă deprinderea se formează chiar de când copilul este mic.

De multe ori, familia ia toate măsurile pentru a îndruma pe copii spre lecturi interesante și educative însă rudele, cunoscuții sau prietenii din cartier le oferă și alte cărți decât cele folositoare. Este greu ca părinții să convingă pe toți cei din jurul lor de importanța pe care o are lectura bună asupra formării personalității elevului. În cazul acesta nu le rămâne decât să angajeze cu copiii cât mai dese discuții despre cărțile citite. Mediul familial le creează un climat propice pentru dezvoltarea personalității copiilor. Întrucât în orice școală sunt elevi proveniți din familii variate, cadrele didactice au datoria să cunoască toate posibilitățile familiilor elevilor, să îndrume sau să controleze lectura în afara clasei a elevilor și să organizeze diferite forme de activitate prin care să ajute pe părinți în această privință.

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA

Cabinetul de consiliere și terapie a tulburărilor de comportament

Prof.Bilius Vasile

CSEI Suceava

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZATĂ

Profesor psihopedagog: Lelcu Gabriela Nicoleta

Diriginte: prof.Bilius Vasile

Tipul activității: Consiliere individuală

Diagnostic: tulburări de comportament disruptiv : tulburare de opoziție și comportament sfidător - gradul sever, tulburare de conduită - grad sever

Elev: S.S, clasa a XI-a C

Vârstă: 17ani

Identificarea problemelor cu care se confruntă elevul:

-dificultăți de integrare socio-școlară (eludarea normelor școlare și sociale)

-relaționare conflictuală cu cei de la căsuță, , cu colegii,

-fără norme morale integrate

-imagine de sine nerealistă

-percepții sociale false

- iritabilitate , frecvent dispoziție furioasă, revoltat, revendicator

-intoleranță la frustrație

-labilitate psihoafectivă

-dificultăți în luarea deciziilor

-conduite de evitare

- furt cu amenințare de la colegi
- consum de alcool și substanțe interzise ?
- limbaj vulgar și trivialitate
- agresivitate față de elevii mai mici
- rezistență la influențele educaționale
- tendința de a- i învinovăți pe ceilalți pentru propriile eșecuri sau greșeli
- aderare la grupuri delincvente
- așteptări nerealiste de la sine și de la cei din jur
- atitudini de amenințare și intimidare a celorlalți
- furt repetat de telefoane mobile și alte bunuri aparținând elevilor
- minciună repetată
- insensibilitate, lipsa empatiei
- afectivitate deficitară

Scop:

Reechilibrare psihoafectivă și integrare socio-școlară

Obiective :

- structurarea /restructurarea sistemului axiologic pornind de la normele moralei creștine
- autocunoaștere și dezvoltare personală
- restructurarea imaginii de sine
- formare de reprezentări sociale corecte
- echilibrare psihoafectivă
- stingerea comportamentelor de evitare (fugă și vagabondaj)
- stingerea/diminuarea conduitelor agresive

- formarea /dezvoltarea abilităților de comunicare
- formarea și automatizarea de comportamente socio-școlare adaptate

Obiective prioritare:

- stingerea comportamentelor indezirabile
- refacerea canalelor de comunicare cu profesorii și colegii
- învățarea controlului afectiv/a modalităților de expresie emoțională
- dezvoltarea încrederii în persoanele care acordă ajutor
- învățarea de noi comportamente socio-școlare
- formarea responsabilității personale față de sine și față de ceilalți

Principii de acțiune:

1.În abordarea tulburărilor de comportament, punem accentul pe prezent și nu pe trecut, pe comportamente și nu pe sentimente.

2.Principiul angajării în acțiuni responsabile: *elevul este determinat să se angajeze total* în aplicarea și desfășurarea planului stabilit de comun acord cu consilierul(educatorul) –se poate utiliza tehnica contractului.

3.Nu se acceptă scuze pentru greșeli, lipsa de performanță, lipsa de implicare. Dificultățile de moment nu scad cu nimic responsabilitatea elevului. Cea mai bună strategie este de a menține o implicare grijulie și spontană. Când planul se dovedește nerealist, se reevaluează și se reprojecțiază obiectivele.

4.Eliminarea pedepsei pentru eșecurile elevului. *Pedeapsa este un obstacol în calea succesului și conduce la stabilizarea valorică a eșecului.* Critica îl face să se simtă singur și neputincios iar slaba rezistență la frustrare îl conduce pe elevul cu tulburări de comportament la noi situații conflictuale. Muștrarea elevului cu tulburări de comportament nu echivalează cu responsabilizarea lui ci conduce la întărirea profilului de victimă .Este mai indicată concentrarea pe consecințele unui comportament iresponsabil –aceasta îl ajută pe elev să-și păstreze respectul de sine, să se simtă în siguranță.

Metode și tehnici

- interviul structurat
- consilierea centrată pe realitate
- terapie cognitiv-comportamentală
- exercitiul de exprimare a sentimentelor
- terapie de grup
- consiliere suportivă
- terapie simptomatică
- jocul de rol
- punerea în situație
- argumentarea

Rezultate scontate :

- recunoașterea erorilor proprii și stimularea dorinței de a dezvolta un comportament dezirabil din punct de vedere social
- stingerea comportamentelor nedorite
- elaborarea de noi comportamente (dezirabile)
- automatizarea comportamentelor noi
- formarea , organizarea conduitelor de participare
- restructurarea imaginii de sine – cu formarea unei reprezentări a sinelui , obiectivă și realistă

- restructurarea sistemului axiologic
 - formarea apetenței pentru relații interpersonale armonioase
 - asumarea responsabilității pentru propriul comportament
 - formarea și activarea motivației de autorealizare
- elaborarea de noi comportamente (dezirabile)

ACTIVITĂȚILE PROGRAMULUI

1. Inițiere în tehnici de comunicare , consiliere centrată pe realitate și gestionarea situațiilor conflictuale

1 dată / lună- Lelcu Gabriela Nicoleta

- 2.Activități de consiliere psihopedagogică

1oră /săptămână- Lelcu Gabriela Nicoleta

- 3.Consiliere educațională

1 oră pe săptămână - prof. diriginte – Bilius Vasile

- 4.Activități de consiliere pastorală

1 dată/săptămână inițial apoi 1 dată /lună- preot-prof. Cîrlionu Cosmin

- 5.Terapie prin mișcare și jocuri sportive

zilnic

4. Terapie ocupațională

1 dată pe săptămână

5. Terapie de grup

2 ori pe lună

6. Terapie de expresie grafică și picturală

7. Ludoterapie

zilnic

Evaluare:

1. Acceptarea discuției despre comportamentul socio-școlar este indicator al succesului terapeutic

2. Scala stimei de sine Rosenberg

3. Monitorizarea comportamentului (grilă de observație directă/indirectă)

Întocmit,

Profesor : Bilius Vasile

Organizarea intervenției în terapia tulburărilor de comportament(TTC)

Forma de intervenție cea mai adaptată elevului cu tulburări de comportament pe fondul dizabilității mintale este terapia comportamentală realizată în echipă complexă :

Dirigintele clasei- manager de caz :

- alcătuiește planul managerial al clasei
- aplică fișa de depistare a tulburărilor de comportament
- semnalează cabinetului de TTC cazurile depistate
- consemnează în PIP comportamentele deviate observate la elevi
- decide ordinea de abordare a comportamentelor deviate
- păstrează legătura cu terapeutul pe tot parcursul intervenției
- informează pedagogii despre conținutul PIP-ului și asigură colaborarea cu aceștia

Profesor-terapeut :

- realizează/gestionează evaluarea complexă, evaluarea intermediară și finală
- asigură colaborarea cu cabinetul medical, dirigintele,cadre didactice și pedagogii
- asigură condițiile necesare pentru derularea programului de terapie
- consiliază elevul,familia,dirigintele, cadrele didactice
- desfășoară activități de terapie de grup și terapie individuală pe baza PIP-ului
- recomandă(la nevoie, altă formă de terapie)

Preot-profesor :

- realizează consilierea pastorală a elevilor
- cooperează cu terapeutul, dirigintele și cadrele didactice și pedagogii
- realizează terapia ocupațională a elevilor

Kinetoterapeut

- realizează terapia prin mișcare și jocuri sportive
- cooperează cu terapeutul, dirigintele,profesorii, cabinetul medical,pedagogii

Asistent social

- gestionează împreună cu dirigintele legătura cu Centrul

-asigură condițiile materiale necesare elevului

-realizează consilierea suportivă a elevului

-asigură colaborarea cu celelate instituții

-asigură completarea la zi a dosarului elevului,colaborează cu dirigințele, terapeutul,profesorii și pedagogii; cu cabinetul medical

Monitorizarea comportamentului

GRILĂDE EVALUARE INTERMEDIARĂ A COMPORTAMENTULUI

Nr. Crt.	Indicatori de valoare	Autoevaluare	Evaluare terapeut
1	prezența la ore		
2	respectarea programului de cămin		
3	acceptarea opiniei celuilalt		
4	exprimarea verbală civilizată		
5	respectarea programului de cantină		
6	atitudinea pozitivă față de adulți		
7	atitudinea pozitivă față de colegi		
8	atitudine cooperantă		
9	conștientizarea propriilor greșeli		
10	reducerea agresivității		
11	utilizarea formulelor de politețe		
12	asumarea responsabilității propriului comportament		

13	punctualitate		
14	injurii/jigniri la adresa celorlalți		

Cotare: cu (+) un comportament exprimat stabil

cu (+ -)un comportament în curs de formare

cu (-) lipsa comportamentului

**Atenție:* pentru indicatorul 14 se notează cu (+) lipsa injuriilor în vocabularul elevului și cu

(-) prezența injuriilor

Grila conține indicatori obținuți prin raportare la obiectivele programului (obiectivele exprimate în comportamente observabile)

TEHNICI DE LUCRU UTILIZATE ÎN ACTIVITĂȚILE ARTISTICO-PLASTICE

Profesor învățământul preșcolar Boboc Delia-Maria
Grădinița ”Dumbrava Minunilor”, București, Sector 6

Jocul, la vârsta copilăriei, ocupă locul central adunând în jurul său pe celelalte două: munca și creativitatea care împreună îți dau mâna pentru a-l ajuta pe copil în elaborarea unui produs propriu, nou, original. Copilul de vârstă preșcolară, folosindu-și imaginația, devine interesat să realizeze lucrări proprii, originale, însă acest lucru presupune perseverență, exercițiu, efort creator, dar satisfacția reușitei menține treaz interesul copiilor pentru a-si continua activitatea lor de creație. Activitățile artistico-plastice trebuie să fie activități de descoperire, problematizare, creație, concretizate în compoziții și proiecte-joc. Atrăși de culoare, de diversitatea tehnicilor și a instrumentelor de lucru, ei îți pot dovedi spontaneitatea creând lucrări originale, dând frâu liber imaginației și fanteziei.

În cadrul activităților de desen există:

- ✚ activități cu tema dată de către educatoarele: cu executarea temei după modelul educatoarei, cu executarea temei din imaginație, cu executarea temei din memorie;
- ✚ activități cu temă aleasă de către copii.

În activitățile din prima categorie, executarea temei de către educatoarele este obligatorie - pentru exemplificarea realizării acesteia, în sprijinul copiilor. Se face apel la model la nivelul I (grupa mică și mijlocie), la nivelul II (grupa mare), la începutul anului școlar și, de asemenea, de fiecare dată când se introduce o tehnică nouă.

În cea de-a doua categorie de activități, copiii pot să aleagă o temă dintre cele propuse de educatoarele sau să realizeze o temă al cărei subiect și-l aleg singuri.

La primele activități, copiii se familiarizează cu materialul, calitățile și denumirea acestuia (hârtie albă, creion colorat, dacă mișcăm vârful pe hârtie acesta lasă urme colorate). Educatoarele va urmări ca toți copiii să deseneze numai pe foaia de hârtie, să-și însușească deprinderea de a avea o poziție corectă la masă și de a ține corect creionul în mână. De asemenea, va aplica reprezentările spațiale sus – jos la foaia de hârtie, va cere copiilor să arate care sunt aceste părți, așezând creionul în partea de sus, apoi în partea de jos a hârtiei.

Ulterior, copiii își vor forma deprinderea de a desena diferite tipuri de linii, într-o anumită ordine: linia verticală, curbă, orizontală, oblică. De asemenea, își vor forma deprinderea de a combina în diferite moduri, liniile și de a colora în contur.

✚ **Desenul după alte desene/imagini**

Este un procedeu esențial în formarea aptitudinilor intelectuale și fizice, în receptarea și realizarea produselor artistice. Mulți pictori începători fac copii ale unor capodopere pentru a învăța, cercetează cu mare atenție aranjamentul figural și pe cel al maselor pigmentare, raporturile cromatice, modul de aplicare a pastelor etc. și se străduiesc să le realizeze, la rândul lor.

În cazul preșcolarului, de la vârsta de 5 ani, el poate fi îndemnat de către educatoarele să deseneze imagini simple după cărți de povești sau reviste, după jetoanele magnetice aflate la îndemâna sa, pentru exersarea mâinii, a ochiului, a fondului imagistic, pentru descoperirea unor expresivități, pentru a se inspira în vederea realizării unor lucrări proprii. Trebuie să i se dea copilului indicații despre ce anume trebuie să urmărească: proporțiile, raporturile cromatice, aranjamentul în compoziție, varietatea și fantezia elementelor din cadru etc., indicând totodată desenele care merită a fi studiate.

Prin acest exercițiu, copiii nu își pierd sensibilitatea specifică vârstei, originalitatea, sinceritatea și personalitatea; totul depinde de modul de abordare a acestui tip de studiu. Ei nu vor aborda desenul după alte desene/imagini în mod special la activitatea de desen, ci o vor face în alte împrejurări: în timpul jocurilor liber alese, la centrul Arta sau acasă. În timpul activității artistico-plastice, modelele vor constitui materialul documentar care trebuie prelucrat în mod creator.

✚ **Desenul după model**

Observarea unui nou obiect sau a unei noi imagini presupune o atenție mărită și nu lasă posibilitatea de a desena forme pe care copilul le stăpânește deja sau simboluri pe care le-a desenat deja de foarte multe ori. Copilul poate fi încurajat să găsească jucării, animale sau obiecte pe care nu le-a mai folosit în desenele sale. De asemenea, subiectele abordate la activitățile de cunoașterea mediului și de educare a limbajului, prin imaginile și obiectele observate și descrise, pot constitui o nouă sursă de inspirație în realizarea desenelelor.

✚ **Desenul din imaginație**

Copilul trece de la observarea obiectului și desenarea acestuia la desenul din imaginație. El începe să inventeze, să creeze noi obiecte sau povești ilustrate. De multe ori copilul folosește desenul pentru a spune o poveste trăită de el.

Pentru a desena un obiect, educatoarea poate să pună copiilor o serie de întrebări legate de obiectul respectiv pentru a-i ajuta să își aducă aminte de cât mai multe detalii ale obiectului. Atunci când, în timpul desenului, copiii devin prea critici, educatoarea trebuie să le spună că ea dorește să vadă abordarea lor unică în desen, nu reproducerea întocmai a modelului, pentru că și artiștii de cele mai multe ori combină observarea, imaginația și invenția. Abilitățile, dobândite prin desenul realizat pe baza observației, trebuie exersate pentru a fi reactualizate din memorie când obiectul nu mai este prezent fizic pentru a putea fi observat.

Atât desenul după alte desene/imagini, cât și desenul după model și desenul din imaginație, presupun utilizarea tehnicilor de bază (hașurarea cu lateralul sau cu vârful, hașurarea cu cercuri, întretărirea hașurărilor, tonuri/laviu, tonuri/punctări, umbrirea, tehnica lacului de crăpare), a uneia dintre ele sau a mai multor tehnici combinate, în funcție de vârsta copilului și de tema aleasă.

Tehnicile și instrumentele de lucru utilizate în activitățile artistico-plactice oferă copilului posibilitatea de a realiza ceva nou, un produs artistic. În procesul creării acestui produs, copilul își dezvoltă nu numai capacitatea de a aplica noile tehnici de lucru, ci și capacitatea de a face conexiuni între cunoștințe, de a experimenta, de a combina diferite materiale, instrumente și tehnici de lucru. Astfel, copilul învață că este capabil să se angajeze într-un act de creație și să realizeze un obiect nou. De asemenea, copilul învață că munca sa este valoroasă, produsul finit devinind nu numai o sursă de satisfacții personale, ci și o bucurie pentru o altă persoană, atunci când acesta este oferit în dar.

Pentru a lărgi orizontul copiilor și pentru a da frâu liber imaginației, trebuie prezentate treptat, tehnici de lucru variate, în funcție de nivelul de vârstă al copiilor și în funcție de gradul de dificultate al tehnicii (tehnica hașurii, tehnica hașurii cu creionul prin folosirea de linii uniforme, tehnica hașurii cu creionul prin folosirea de linii curbe continue, tehnica hașurii cu creionul prin întretărirea liniilor, tehnica laviului, tehnica tonurilor obținute prin aglomerări de puncte, tehnica hașurii cu creionul, tehnica umbririi și tehnica lacului de crăpare). De asemenea, pentru a menține trează curiozitatea și interesul copiilor, instrumentele și suporturile de lucru trebuie să fie cât mai diversificate (creioane colorate, ceracolor, pasteluri, acuarele, pensule, lac de crăpare, șervețele, hârtie și carton de diferite culori și texturi).

✚ **Tehnica hașurii cu creionul prin folosirea de linii uniforme**

✓ **Prezentarea tehnicii**

Tehnica hașurii cu creionul prin folosirea de linii uniforme se realizează prin desenarea unor linii uniforme cu spații între ele. Liniile trebuie să înceapă și să se termine precis. Ele „pot varia ca grosime, prin ridicarea creionului pentru a crea un efect de gradare”

✓ **Instrumente și suporturi de lucru utilizate pentru această tehnică**

- ✚ **Creioanele colorate:** Creioanele colorate preferate, în realizarea lucrărilor în care se utilizează tehnica hașurii cu creionul prin folosirea de linii uniforme sunt cele care au o mină moale, deoarece nu trebuie să se pună o presiune mare pentru trasarea liniilor, mina moale de o nuanță intensă, lăsând-și repede urma, pe hârtie sau pe carton.
- ✚ **Ceracolor:** ceracolorul este ușor de folosit pentru că are tonuri dense și permite acoperirea rapidă a suprafeței de hârtie sau de carton.
- ✚ **Hârtie/carton:** Hârtia/cartonul care poate fi utilizat este cel folosit în realizarea tehnicii hașurii.



Bibliografie

1. Botez, G., Solovăstru, D., *Atlas cu elemente de limbaj plastic - Îndrumător pentru educatoare*, Aramis, 2007, București, pg. 10.
2. Lovinescu, A., Apostol, C., Gurău, V., Datcu, A., *Desenul, modelajul și lucrul manual în grădinița de copii*, Editura Didactică și pedagogică, 1965, București, pg. 32

EMPATIA ȘI ETICA: RĂDĂCINILE ALTRUISMULUI

Prof.înv.primar Bonchiș Maria-Ioana

Școala Gimnazială Nr. 1 Rieni, jud. Bihor

Cred că empatia este cea mai esențială calitate a civilizației.

Roger Ebert

”Niciodată să nu crezi că știi pentru cine bat clopotele; ele bat chiar pentru tine”- este una dintre cele mai celebre fraze din literatura engleză. John Donne vorbește de fapt, despre legătura dintre empatie și afecțiune: suferința altcuiva devine a ta. A simți ceva față de celălalt înseamnă că-ți pasă. În acest sens, contrariul empatiei este antipatia. Atitudinea empatică este mereu antrenată în judecăți morale, în dileme morale care implică potențiale victime: oare trebuie să minți ca să nu îți jignești un prieten? Oare trebuie să te ții de cuvânt și să mergi la un prieten bolnav sau să accepți o invitație la cină apărută în ultimul moment? Oare trebuie ținută artificial în viață o persoană care altfel ar muri?

Aceste probleme sunt formulate de un cercetător care s-a ocupat de empatie, Martin Hoffman, ce susține că rădăcinile moralității se află în empatie, pentru că ne face să ne pese de potențialele victime – cineva care suferă, este în pericol sau duce o viață cu lipsuri grave, de exemplu- și să le împărtășim suferința, ceea ce ne impresionează suficient ca să îi ajutăm. (Hoffman, Martin L., *Empathy, Social Cognition, and Moral Action*(Empatia, cunoașterea socială și acțiunile morale) din W. Kurtines și J. Gerwitz (ed.), *Moral Behavior and Development: Advances in Theory, Research, and Applications* (Comportamentul Moral și dezvoltarea: progrese în teorie , cercetare și aplicarea în practică), John Wiley and Sons, New York, 1984). Dincolo de această legătură imediată dintre altruism, Hoffman presupune că aceeași capacitate pentru o afecțiune empatică, faptul de a ne pune în locul altcuiva - îi face pe oameni să respecte anumite principii morale.

Hoffman crede că există un fel de progres firesc al empatiei încă din cea mai fragedă copilărie. Așa cum s-a constatat, la un an copilul intră în panică atunci când vede un alt copil

căzând și începe să plângă; raportul este atât de puternic și imediat, încât își bagă degetul în gură și își înfundă capul în poala mamei, ca și cum el ar fi avut de suferit. După primul an când copiii devin mai conștienți că sunt o entitate diferită, încearcă în mod activ să aline atunci când un alt copil plânge. Încă de la doi ani, copiii încep să înțeleagă că sentimentele lor diferă de ale lor și devin mai sensibili la orice aluzie care dezvăluie ceea ce simte de fapt celălalt; în această fază, de exemplu, ei își dau seama că celălalt copil are mândria lui și în consecință cea mai bună soluție pentru a-l ajuta atunci când plânge nu este neapărat să-i acorde toată atenția.

Mai târziu, în timpul copilăriei, cel mai avansat nivel de empatie se manifestă atunci când copiii sunt în stare să înțeleagă o supărare dincolo de situația imediată și să priceapă că starea cuiva sau situația în viață poate fi o sursă de nemulțumire cronică. În acest moment, ei devin înțelegători față de un întreg grup, cum ar fi cei săraci, cei oprimați sau cei marginalizați. Această înșelegere din adolescență poate duce la convingeri morale axate pe ideea de a alina nefericirea și nedreptatea (D.Goleman, *Inteligența emoțională*, 2001, pp.134-135).

Empatia subliniază multe fațete ale judecății morale și ale faptei. Una ar fi "mânia empatică", pe care John Stuart Mill o descrie ca fiind "sentimentul firesc revanșard... care se formează la nivelul intelectului și al simpatiei... atunci când este vorba de suferințe care ne afectează pentru că îi afectează pe alții"; Mill îl mai numea și "apărătorul dreptății". O altă situație în care empatia duce la o acțiune morală este atunci când o persoană din afară este suficient de impresionată ca să intervină în favoarea unei victime; cercetările arată că în realitate cu cât empatia față de victimă este mai mare cu atât șansele ca acest martor exterior să intervină sunt mai mari. Există dovezi conform cărora nivelul de empatie al oamenilor ar corespunde cu judecățile morale. De exemplu, diverse studii din Germania și SUA au arătat că pe măsură ce oamenii sunt mai empatici, ei favorizează mai mult principiile morale și în consecință, resursele alocate celor nevoiași. (Studii asupra legăturii dintre empatie și etică pot fi găsite în *Empathy, Social Cognition, and Moral Action*, de Hoffman).

Iată câteva dintre beneficiile empatiei:

Empatia permite construirea de relații cu ceilalți. Înțelegând ce gândesc și ce simt semenii noștri suntem capabili să răspundem corespunzător când situațiile o cer.

Empatia susține reglarea propriilor emoții. Ne permite să gestionăm sănătos ceea ce simțim, chiar și în momentele foarte stresante, fără a fi copleșiți.

Empatia încurajează comportamentul de ajutorare a celorlalți, indiferent de situație. Empatia presupune un ajutor dezinteresat.

Empatia este, într-o oarecare măsură, determinată genetic. Unii oameni sunt mai empatici decât alții, iar capacitatea de a resimți empatie se moștenește. Studiile privind comportamentul empatic susțin că, în general, femeile sunt mai empatică decât bărbații, cel puțin din punct de vedere cognitiv. În plus, un aspect interesant este că nu doar de oamenii, ci și animalele resimt empatie. Cele mai empatică animale sunt primatele, în special Bonobo, indiferent dacă sunt în sălbăticie sau în captivitate.

Bibliografie:

Goleman, Daniel, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche Publishing, București, 2001.

Hoffman, Martin L., *Empathy, Social Cognition, and Moral Action* (Empatia, cunoașterea socială și acțiunile morale) din W. Kurtines și J. Gerwitz (ed.), *Moral Behavior and Development: Advances in Theory, Research, and Applications* (Comportamentul Moral și dezvoltarea: progrese în teorie, cercetare și aplicarea în practică), John Wiley and Sons, New York, 1984.

Hoffman, Studii asupra legăturii dintre empatie și etică pot fi găsite în *Empathy, Social Cognition, and Moral Action*.

<https://www.reginamaria.ro/articole-medicale/ce-este-empatia-cum-poate-fi-gestionata-pentru-nu-se-transforma-dintr-o-calitate>

„CULORILE MATEMATICII”

- IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR DE TIP OUTDOOR ÎN IMPLEMENTAREA CURRICULUMULUI NAȚIONAL

Prof.înv.primar Borbeli Lucia
Școala Gimnazială „Geo Bogza”
Localitatea Bălan, jud.Harghita

Activitățile de tip outdoor mi-au oferit posibilitatea contactului direct cu natura prin care am realizat diferite experiențe de învățare. M-a ajutat să le dezvolt elevilor mei unele abilități socio-personale, să le ofer un cadru stimulativ de învățare, dar și posibilitatea să creez un mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată.

Drumul de la planificarea până la implementarea acestor activități a fost plin de conexiuni inter și trans disciplinare. De exemplu în activitatea „Culorile Matematicii” am realizat conexiuni ale Matematicii cu Geografia, Artele vizuale, Limbă și comunicare, Științe, Educație civică, Educație ecologică, Educație fizică, Joc și mișcare, Muzică și mișcare.

În vederea planificării și a aplicării proceselor de învățare în interacțiune cu copiii, am utilizat elemente bazate pe analiza situației și pe considerarea potențialului și a condițiilor de învățare a copiilor, a elementelor de context, a scopurilor și a obiectivelor, a conținuturilor, proceselor de învățare și de evaluare.

Elementele pe care le-am luat în considerare pentru proiectarea unor activități în aer liber au fost precondițiile de învățare și potențialul copiilor, aspectele legate de spațiul fizic al procesului de învățare, resurse, ce echipamente și materiale au fost necesare. Am luat în considerare regulile și restricțiile privind activitățile în aer liber, condițiile din mediul exterior, zona înconjurătoare.

Raporturile de interdisciplinaritate au condus la crearea de conexiuni importante în mintea elevilor mei, conexiuni ce sunt necesare pentru integrarea cunoștințelor dobândite și aplicarea lor pentru rezolvarea de situații. O astfel de activitate poate dura mai bine de 2 ore.

În etapa evaluării am putut discuta cu copiii despre experiențele lor și să le pun întrebări despre învățare, experiențe și sentimente.

Obiective urmărite de mine au fost: - Dezvoltarea abilităților socio-personale

- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare
- Oferirea unui cadru stimulativ de învățare
- Crearea unui mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată

Locul de desfășurare: în împrejurimile localității

Beneficiari: elevii clasei a IV-a A

Resurse necesare:-umane: elevii clasei și un părinte însoțitor pentru unul dintre copiii cu CES

- materiale: din natură(flori, frunze, pietricele, crenguțe), harta orizontului local pentru traseul stabilit, telefoane pentru conectarea la Google maps
- didactice: activități de învățare experiențială și jocuri educaționale

Competențe specifice din programele în vigoare

-Exemple de activități de învățare interdisciplinară outdoor: **Limba și literatura română**

2.3. Prezentarea ordonată logic și cronologic a unui proiect/ a unei activități derulate în școală sau extrașcolar

1.1. Identificarea temei, a unor informații esențiale și de detaliu, a intențiilor de comunicare explicite

Științe ale naturii- 1.1 Identificarea unor grupe și specii din regnul Plante (brazi, mesteceni, ș.a.)

-ecologizarea locului de popas și lupta pentru protejarea mediului

Geografie-1.1. Utilizarea termenilor geografici în contexte diferite joc de echipă pe teme geografice

-citirea hărții orizontului local și orientarea în spațiu cu ajutorul hărții

*Disciplina de bază **Matematică**-4.3.Transpunerea unui limbaj specific a unor probleme practice referitoare la noțiuni de geometrie

-să observăm norii, copacii, munții, dealurile, clădirile, forme geometrice din natură

-matematica și drumul spre școală

-geometria florilor, frunzelor, formelor de relief, a pietrelor

-observarea unor forme geometrice pe traseu

-efectuarea unor măsurători pe traseu cu unități standard (instrumente standard—ruleta) și non standard (pasul)

4.3.Transpunerea în limbaj specific a unor probleme practice referitoare la măsurători, utilizând transformarea convenabilă a unităților de măsură

Joc și mișcare -2. Manifestarea unor comportamente sociale adecvate în activitățile ludice

2.1. Asumarea responsabilității în îndeplinirea rolurilor individuale repartizate în cadrul grupului, în activitățile de joc și mișcare

-Responsabilizarea rolurilor de organizare a jocurilor

Educație civică -3.Cooperarea cu ceilalți pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru, manifestând disponibilitate

3.1. Relaționarea pozitivă cu ceilalți, în rezolvarea unor sarcini simple de lucru

- rezolvarea, prin cooperare, a unor sarcini simple de lucru, în diferite contexte ale vieții cotidiene (în grupul de prieteni, în grupul clasei, școală, comunitate)

- simularea modului în care este necesar să se comporte membrii unui grup

-participarea la jocuri de rol care valorizează relaționarea pozitivă cu copiii care provin din grupuri etnice, culturale, sociale diferite sau care au nevoi special

TIC (Opționalul clasei,„Calculatorul un prieten adevărat”) -Formarea și dezvoltarea capacității de căutare, selectare și utilizare a informației (citirea hărții de pe Google maps)

Etapa întâi: Trezirea entuziasmului prin jocul didactic:„Oglinda”, care face învățarea distractivă, instructivă și empirică-stabilind o relație între profesor, elev și subiectul învățării. Această etapă se bazează pe plăcerea jocului, crează o atmosferă de entuziasm, stimulează legături pozitive în cadrul grupului.

Etapa a doua: Concentrarea atenției i-a ajutat pe elevi să fie receptivi și atenți în ceea ce privește natura. Această etapă s-a bazat pe receptivitate canalizând în mod pozitiv entuziasmul, am dezvoltat abilități de observare, a mărit receptivitatea pentru experiențe mai sensibile în natură.

Elevii au învățat să citească o hartă fizică sau virtuală și să se deplaseze în grup, organizat, respectând traseul și sarcinile de lucru stabilite pe grupe de culori(alb-gri-negru, verde, galben, roșu, maro)

Etapa a treia: Experimentarea directă s-a bazat pe entuziasmul și receptivitatea celor prezenți, s-a desfășoară în general în liniște și a fost generatoare de înțelesuri profunde. Prin întâlnirea față în față cu un deal împădurit sau cu orice alt element natural, activitățile de experimentare directă au oferit experiențe intuitive în natură. Pe traseul stabilit, elevii au descoperit diferite indicatoare rutiere sau turistice, cu diferite forme geometrice și diferite culori, au efectuat măsurători cu unități de măsură standard și nonstandard pentru a descoperi de câte ori este micșorată harta și distanța dintre două locații apropiate.Elevii au descoperit că în natură întâlnim diferite forme geometrice plane sau spațiale, de la forma frunzelor, a dealurilor, a coroanei copacilor, a trunchiurilor de copaci, stâlpi, creste de munți, pietre ș.a. Joc educațional „Cercul tăcerii”.

Etapa a patra: Împărtășirea inspirației a întărit și clarificat propria experiență.

Scopul acestei etape a fost reflecția asupra propriei experiențe și împărtășirea acesteia cu ceilalți.

Am folosind mijloace artistice precum construcția unei mandale din cercuri concentrice cu diferite materiale adunate de ei din natură pentru a capta și exprima experiența proprie, am favorizat introspecția și împărtășirea trăirilor. Elevii au reflectat asupra culorilor din natură, a elementelor descoperite

Evaluarea am realizat-o printr-un Focus grup evidențiind rolul și nivelul de implicare al participanților, așteptările și obiectivele implicării, impactul activității asupra elevilor, ce a funcționat bine și ce nu a funcționat și modul în care activitatea ar fi putut fi îmbunătățită.

Ca temă pentru acasă, pe grupe, de culori din natură, elevii au completat tabele cu datele culese pe traseu și în drumeția din împrejurimile stabilite, reprezentând culori, forme geometrice plane și spațiale și numărul aproximativ de astfel de obiecte descoperite.

Feedback cu privire la activitatea experiențială a fost unul pozitiv, în special în ceea ce privește sentimentele față de înțelegerea anumitor concepte sau probleme, întărirea unității grupului și inspirarea în crearea unei relații cu natura și realizările fiecărui elev, ce schimbări au avut loc/ce au aflat nou.

Bibliografie:-,Proiectarea și implementarea activităților de tip outdoor în Curriculumul Național pentru învățământ primar și gimnazial - CREDactout – Formare Nivel 1-suport de curs, Casa Corpului Didactic București, 2023

ARMONIA DIN SUFLETUL COPIILOR OGLINDITĂ ÎN ACTIVITĂȚI DIDACTICE

Bradosu Diana Elena,
Școala Gimnazială “Regina Maria” Sibiu

*“Binele suprem este armonia sufletului”
L.A.Seneca*

Armonia de vară este o expresie care poate face referire la o stare de echilibru, pace și fericire pe care o simțim în timpul verii. Este perioada ideală pentru a petrece timp cu cei dragi și pentru a ne bucura de frumusețea lumii din jurul nostru.

Fiecare persoană poate experimenta armonia de vară în moduri diferite, dar un lucru este sigur: această perioadă este asociată cu sentimente pozitive și liniștitoare.

Vara este un sezon plin de energie și viață, culoare și sunet, este momentul perfect pentru a ne bucura de soare, natură și activități recreative, precum și pentru a ne conecta cu mediul înconjurător. Armoniile de vară sunt rezultatul interacțiunii dintre diferite elemente naturale și activități umane care dau naștere unor experiențe senzoriale deosebite

Unul dintre cele mai distinctive aspecte ale verii este varietatea sunetelor naturale care definesc acest anotimp. Fie că este vorba de ciripitul păsărilor, zumzetul insectelor sau susurul apei, aceste sunete contribuie la crearea unei atmosfere relaxante și reconfortante. Sunetele naturii nu doar că ne conectează cu mediul înconjurător, dar au și un efect terapeutic, reducând stresul și îmbunătățind starea de bine.

Armoniile de vară sunt un ansamblu complex de sunete naturale și influențe culturale care creează o atmosferă unică și specială. Fiecare element, de la ciripitul păsărilor și până la muzica de vară, contribuie la această simfonie a naturii și a vieții umane. Înțelegerea și aprecierea acestor armonii ne ajută să ne conectăm mai profund cu mediul înconjurător și să ne bucurăm din plin de frumusețea verii.

În acest context am desfășurat mai multe activități privind conștientizarea importanței păstrării unui mediu sănătos în viața cotidiană.

Un exemplu de bună practică a constat în colectarea și reciclarea selectivă a diferitelor materiale pe care în mod normal le aruncăm, dar care pot fi refolosite în diferite activități care presupun dezvoltarea imaginației și a creativității prin confecționarea unor machete cu diferite plante și animale în mediul lor de viață. Această activitate a avut ca scop principal reciclarea creativă a deșeurilor și conștientizarea efectelor consumerismului asupra mediului înconjurător atât în rândul elevilor cât și al profesorilor, precum și în familie și comunitate.

O altă activitate a constat în realizarea unor hrănituri și adăpători pentru păsări, care cu ajutor din partea noastră ar putea trece mai ușor peste perioadele din an când nu găsesc suficientă hrană sau apă. În acest sens, am utilizat doar materiale reciclabile, iar rezultatul a fost uimitor, dând un plus de viață și culoare școlii prin crearea unor zone care să ajute păsărelele cu hrană, apă și adăpost.

Pentru menținerea unui ambient curat, ordonat și aranjat am realizat o mini grădină în fața școlii cu plante decorative pe care am înfrumusețat-o cu pavele pictate și un gard colorat.

De asemenea, cu ajutorul elevilor, profesorilor, părinților și bunicilor, am realizat și o grădină suspendată folosind ghivece din materiale reciclabile precum pet uri, papuci vechi care au fost pictate și în care am plantat apoi diverse specii de plante decorative și aromatice. Școala a prins astfel mai multă culoare și viață, iar comunitatea a fost surprinsă în mod foarte placut de aspectul final al școlii. Unele din aceste produse au fost atât de iubite de către elevi încât și-au dorit să înfrumusețeze pervazele claselor, dar și camerele lor de acasă.

Deoarece vara și vacanța sunt o sursă inepuizabilă de lectură, am realizat alături de întreaga comunitate- școală mai multe spații de lectură pentru pauze și vacanță folosind anvelope, paleți, perne de vată și lădițe din lemn, iar produsele finale: băncuțele, suportii pentru cărți au fost pictate,

înfrumusețând și mai mult prin crearea unor zone de citit și relaxare. Aceste spații au fost primite cu multă dragoste și bucurie pentru lectură, le-au reamintit elevilor cât de valoroasă este școala și cât de minunat este să ai aceste spații în care să călătorești zilnic în lumea cărților.

Elevii, cadrele didactice și comunitatea locală au dovedit multă creativitate și disponibilitate, dorind să îmbunătățească nu doar viața la școală ci și viața lor personală.

Aceste activități au avut drept scop conștientizarea elevilor și adulților despre necesitatea reciclării, menținerii sustenabilității și dezvoltării durabile a comunității.

Creativitatea, emoțiile și trăirile au atins diferite stadii, iar bucuria a fost cuvântul magic în armonie cu anotimpul vara.

“Numai dorul mai colindă,
Dorul tânăr și pribag.
Tainic se întâlnește-n prag,
Dor cu dor să se cuprindă,
Drag cu drag”.

Bibliografie:

George Coșbuc, *Balade și idile. Fire de tort*, editura Curtea Veche, 2010, București, pag.38.

JOCURI...ÎN ARMONIA VERII

Prof. Daniela Rodica Briciu
Liceul Teoretic "N. Bălcescu" Cluj-Napoca

Un joc bine cunoscut implică descrierea unei scene sau a unui concept fără folosirea unui cuvânt „interzis”. Spre exemplu, cum am zugrăvi iarna fără să folosim cuvântul *zăpadă*? Sau, poate, *sărbătoare* sau *Crăciun*? Dar dacă ne gândim la vară? Ar fi dificil să conturăm cerul fără cuvântul *albastru*, sau, dimpotrivă, furtunile năprasnice cu *tunete* și *fulgere*; simțim *soarele* și *căldura* purtate de un gând călător cu eticheta acestui anotimp; dar, dincolo de acestea, dacă întrebăm un elev, este posibil ca altul să fie cuvântul său cel mai de preț: *vacanță*.

Vacanța - linia de sosire după un an școlar caracterizat de muncă susținută, panglica pe care fiecare dintre elevi ajunge să o taie în această cursă individuală, adesea obosit și uneori fragil, afectat de intensitatea efortului. În acest context, cu atât mai importantă devine organizarea activității elevului pe perioada vacanței de vară, care trebuie să fie caracterizată de un echilibru între odihnă și recuperare și elemente activ-participative care să răspundă dorinței de aventură și explorare a copilului.

Astfel, putem desena vara prin verdele pădurii, susurul izvoarelor, trilarile păsărilor, vuietul mării sau galbenul-auriu al lanurilor de grâu, însă cuvântul „interzis” pentru *vară* și *vacanță* este cel care stă la baza atâtor experiențe de neuitat din această perioadă - *jocul*: „A ne întreba de ce se joacă copilul înseamnă a ne întreba de ce este copil. Copilăria servește pentru joc și imitare” [1].

În mod formal, jocul didactic reprezintă o filieră aparte în compartimentul strategiilor interactive, îmbinând armonios dinamismul și valența ameliorativă înaltă cu realizarea unor obiective concrete ale lecției” [3]. Însă, pe perioada vacanței, învățarea este, de obicei, cu totul informală, ceea ce însă nu reduce din eficacitatea tehnicii jocului în dobândirea de noi aptitudini și de dezvoltare a creativității. Mai mult decât atât, dacă în cadrul școlii efortul este majoritar individual, vara și, implicit vacanța, vine cu oportunitatea de asimilare și consolidare a unor valori sociale prin jocuri de rol și de colaborare, jocuri sportive și de echipă.

În cele ce urmează, vor fi prezentate o serie de exemple concrete în acest sens.

- **Jocurile de rol:** fie că este vorba de jocul cu păpuși Barbie, cu mașini de curse, soldăței în miniatură sau o călătorie în „lumea celor mari” cu ajutorul diverselor truse și echipamente - de la bancuri de lucru de bucătărie dotate cu tot ce este necesar până la stetoscoape și instrumente chirurgicale, totul, redus în dimensiuni și colorat puternic, deseori neon - astfel de jocuri de rol creează lumi întregi, întinse de imaginație și de capacitatea creatoare a copiilor, lipsite de limitele lumii reale, raționale, dar guvernate de reguli proprii, de principii de colaborare și de o permanentă comunicare. În consecință, prin angrenarea în astfel de jocuri, copiii își dezvoltă creativitatea, abilitățile sociale și de colaborare în vederea îndeplinirii unui țel comun, dar și gândirea critică, strategică prin conturarea legilor care guvernează lumile lor imaginare.
- **Jocurile de echipă/sporturile în aer liber:** o perspectivă echilibrată asupra dezvoltării copiilor nu poate desconsidera importanța activității fizice în creșterea armonioasă a acestora. Pe timpul verii, oportunitățile se multiplică, contextul permițând participarea în diverse activități sportive care în alte anotimpuri sunt inaccesibile sau mai puțin plăcute în aer liber: înot, volei pe plajă, badminton, baschet, fotbal, tenis de câmp. Prin intermediul acestora, copiii își îmbunătățesc

abilitățile fizice și coordonarea motorie, însă și cele sociale, mai ales în sporturile de echipă, care pot oferi un sentiment de apartenență și camaraderie.

- **Ateliere și activități educaționale:** elevii asociază verii și cuvântul *libertate* - o perioadă în care structura cotidiană se relaxează, orarul și lista lor de sarcini se comprimă și activitățile lor preferate revin în prim-plan. Totuși, uneori este nevoie și de activități desfășurate într-un cadru mai formal și structurat, cum ar fi cercuri de programare și de robotică, cursuri de dans sau ateliere de pictură și desen. În acest mod, copiii deprind noi competențe într-o atmosferă relaxată, putând chiar să descopere pasiuni și talente noi, și, chiar și vocația.

În concluzie, armonia verii nu se colorează doar în albastrul cerului, griul zguduitoare al norilor de furtună și verdele proaspăt al pădurilor, ci în flori, în zâmbete și jocuri, în „Țară, țară, vrem ostași”, „De-a v-ați ascunselea” și „Șotron”, în aventuri și descoperiri care pot deveni experiențe formative. Armonia, de cele mai multe ori, se referă la echilibru, iar vacanța și vara redresează balanța cu talerul ocupat de școală, timp de odihnă, dar mai ales de o joacă prin care copiii explorează, și implicit învață. Valeriu Sârbu, în „Poeme banale”, ne îndeamnă: „Lăsați jocul copiilor, poveștile, florile, surâsul. Nu le aglomerați bulevardele copilăriei cu semafoare de direcție.” - iar vara pare momentul perfect pentru a urma indicația sa.

REFERINȚE

[1] Claparède, Eduoard. *Psihologia copilului și psihologia experimentală*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1975, p.78.

[2] Slavenschi, Emilia. "Jocul didactic-mijloc eficient de dezvoltare a competențelor." *Pledoarie pentru educație-cheia creativității și inovării*. 2011.

[3] Uzcov, Nina. "Jocurile didactice și semnificația lor." *Revista Didactica Pro...*, revistă de teorie și practică educațională 16.6 (2002): 69-72.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ÎN EDUCAȚIA INTEGRATĂ

Prof.înv.primar: BRONȚ FLORICA-CRINA

Școala Gimnazială Nr.1 Chijic-Struct.: SP Nr.1 Sărand

„Copiii trebuie să învețe jucându-se. Orele de învățatură trebuie să alterneze cu cele de exerciții și jocuri.” J. B. Basedow

Am ales această temă pentru a scoate în evidență faptul că, activitățile extracurriculare satisfac nevoia de joc a copilului. Prin intermediul unor personaje de poveste, elevii învață despre comportarea civilizată, despre importanța luării unor decizii potrivite, argumentarea alegerii făcute și importanța lucrului în echipă.

Ca persoane, elevii își cunosc și își dezvoltă caracteristicile personale, își formează o imagine adecvată despre sine, despre propriile interese, pasiuni sau talente; cooperează cu ceilalți, își asumă responsabilități, își stabilesc obiective personale ținând cont de reguli, de interesele grupului și ale societății.

Reacția școlii ca instituție de educație, formare și orientare, la mobilitatea socială și economică trebuie să fie de adaptare rapidă a conținutului, structurilor și funcțiilor sale, de creare a premiselor favorabile pentru elevi care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului sau a hazardului în alegerea carierei.

Școala trebuie să facă tot ce îi stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin stimularea intelectuală a elevilor, aptitudinilor, atitudinilor și trăsăturilor de personalitate.

Incluziunea în educație implică un proces de creștere a participării tuturor elevilor la procesul educațional, în conformitate cu particularitățile de dezvoltare și potențialul acestora.

Activitatea extracurriculară reprezintă una din modalitățile esențiale prin care școala trebuie să-și urmeze scopul primordial: de proces formativ centrat pe elev, capabilă să valorizeze tipuri diverse de elevi și abilități, să răspundă nevoilor comunității și să ofere societății persoane competente pentru viața privată, profesională și publică.

Optând pentru activitățile extracurriculare, urmărim constituirea unui cadru organizat de întâlnire între cadru didactic și elevi, în care trebuie să lucrăm nu doar cu dimensiunea rațional – intelectuală a elevului, ci și cu cea afectivă, motivațională, atitudinală și socială. Prin acest mod de lucru trebuie să stimulăm socializarea micului școlar și adaptarea din mers la cerințele pe care un nou mediu de instruire le solicită.

Prin intermediul acestor activități urmărim ca toți elevii să poată fi integrați, să lucreze în grup sau în echipă cu ceilalți elevi. Activităților extracurriculare permit oricui copil cu CES sau fără să-și găsească domeniul în care poate să facă progrese, să își atingă unele obiective. Un copil care nu este un bun matematician, cu siguranță va fi bun în alte domenii, poate fi un bun sportiv, un artist..., etc. Prin activitățile extracurriculare el poate fi motivat și poate să-și recapete acea putere și convingere că și el este de valoare.

Filosofia mea privind incluziunea în activitățile extracurriculare

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori –”Descoperirea copilului”)

Școala este ca o lume fermecată, plină de basm și feerie, este lăcașul unde se pun bazele „clădirii” fizice și spirituale a „puiului de om”. Doar „zâna”, modelatoarea de suflete și minți, știe, cu mult tact și răbdare, să-i treacă pragul palatului fermecat pentru a îmbrăca haina plină de vrajă și mister a basmului, a jocului, a cântecului și a poeziei.

Visul meu este acela de a ajuta oamenii/copiii, de a realiza lucruri frumoase – ***„Dacă nu poți ajuta o persoană, încearcă, să nu-i faci nici rău” sau „Ce ție nu-ți place, altuia nu face!”***

Ca profesor, trebuie să găsim soluții pentru orice problemă sau dificultate întâlnită. ***„Profesorul încurajează mintea să gândească, mâinile să ceeze și inima să iubească!”*** și este persoana care învață pe alții și care învață neconținut pentru că ***„Omul fără învățatură e ca pământul fără ploaie,”***

Prin activitățile extracurriculare elevii dobândesc diverse cunoștințe, priceperi, deprinderi, abilități din diverse domenii de interes. ***„Fiecare copil are dreptul la educație!”***

Activitățile extracurriculare pot îmbunătăți învățarea elevilor din învățământul special, oferind în același timp modalități unice pentru elevi de a se exprima și de a explora punctele forte pe care nu și le etalează în mod obișnuit. Aceste activități îi ajută în dezvoltarea lor personală.

„Copiii au nevoie de modele și nu de critici!” - Noi trebuie să-i învățăm să nu le fie frică, să-i încurajăm să-și urmeze calea și ei chiar pot reuși.

„Copiii sunt ca oglinda: tot ce văd și aud, ei fac. Fii o reflexie bună pentru ei ” – ***Kevin Heath***

În activitatea desfășurată la clasă am folosit mai multe povești, printre care și povestea terapeutică: „Veverițele Mașa, Dașa și Sașa” – sursa: <https://youtu.be/pmxDfeVkOOM> .

Obiectivul fundamental al acestei activități a fost dezvoltarea abilității de a descoperii avantajele evitării furiei și a comportamentului agresiv în cazul necesității rezolvării de probleme. Se discută pe marginea poveștii despre comportamentul celor 3 veverițe, iar apoi copiii vor da exemple de situații similare din viața de zi cu zi.

S-a urmărit provocarea și stimularea tuturor copiilor să răspundă, să participe la activitate, să-și exprime propria părere, etc., reușind astfel să descopere avantajele evitării furiei și a comportamentului agresiv în rezolvarea de probleme.

Concluzii

Prin intermediul activităților extracurriculare, copiii **își descoperă preferința pentru diferite domenii** ale artei, științei etc., își dezvoltă diferite abilități și deprinderi, își conturează hobby-uri care vor determina modul în care își vor putea petrece timpul liber la vârsta adultă. Aceste activități creează o **punte între educația formală și educația non-formală**.

Activităților extracurriculare oferă putere oricărui copil, cu CES sau fără CES, să-și găsească domeniul în care poate ajunge la excelență. Un copil care nu are performanțe la învățatură poate excela în alte domenii: poate fi un bun sportiv, un artist, etc. Prin activitățile extracurriculare el poate fi motivat și poate să-și recapete acea putere și convingere că și el este de valoare.

„Copiii trebuie învățați cum să gândească, nu ce să gândească.” (Margaret Mead)

Fiecare copil este unic, poate fi foarte bun într-un domeniu și mai puțin bun în altul. Activitățile extracurriculare îi pot arăta calea spre performanță.

Noi trebuie să-i învățăm să nu le fie frică, să-i încurajăm și să-i stimulăm, să-și urmeze calea, oferindu-le exemple concrete - **și tu poți!**

Bibliografie

- Cebanu, L., *Managementul activităților extrașcolare. Ghid metodologic*. Chișinău: Academia de Științe a Moldovei, 2015. Accesat online la data de 22.12.2020 de pe: https://ise.md/uploads/files/1460559060_3.-managementul-activ.-extrascolare.pdf
- Laurian-Fitzgerald, S., *Activități extracurriculare în educația integrată. Schițe de curs*. Universitatea din Oradea, 2020. Accesat online la data de 22.12.2020 de pe: <https://e.uoradea.ro/course/view.php?id=7410>
- Muntean, L., *Didactica activităților extracurriculare. Suport teoretic pentru uzul studenților, Specializarea PIPP, anul III*, Universitatea din Oradea, 2016.
- Saranciuc-Gordea, L., *Teoria și metodologia activităților extracurriculare*, 2012. Accesat online la data de 22.12.2020 de pe: http://dir.upsc.md:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/62/SaranciucGordea,Liliana-%20Teoria_și_metodologia_activ.extracurricul..pdf?sequence=1&isAllowed=y

Abilitățile sociale în reușita personală și profesională

Prof. Carmen-Vasilica Bruja

Școala Gimnazială nr 1 .Balcani

În mediul **profesional**, abilitățile sociale te ajută să colaborezi mai bine cu echipa ta, să construiești proiecte de succes, să comunici mai bine în situațiile dificile și să le rezolvi. De asemenea, te pot ajuta să te remarci atunci când îți cauți un job nou. Abilitățile sociale sunt reprezentate de capacitatea de a iniția și menține relații personale sau profesionale. Aceste abilități folosesc unelte de comunicare și relaționare cu ceilalți, verbal sau non-verbal, prin gesturi, mimică și limbajul corpului. Comunicarea este foarte importantă în relațiile interumane, iar felul în care ne prezentăm în fața interlocutorului, mesajul pe care reușim să îl transmitem și atitudinea noastră contribuie la gradul de succes al actului de comunicare

Abilitatea de interacționare de bază – Aici vorbim întâi de abilități care țin de limbajul corpului. Este foarte important contactul vizual, postura și expresiile faciale, atât ale elevilor cât și ale dascălilor. Dascălul poate contribui la “calibrarea grupului “ prin: păstrarea unei stări de curiozitate când cineva vorbește, schițări de zâmbete, cât mai puține schimbări bruște de statură, de asemenea și pauze scurte în timpul actului educativ, pentru a lăsa loc de întrebări din partea elevilor. Dacă trebuie folosite mâinile, acestea pot fi făcute cu gesturi largi, deschise. A doua categorie este legată de calitățile vocii și de folosirea adecvată a acesteia. Dascălul trebuie să aibă un ton și un debit verbal adaptat particularităților de vârstă ale elevilor.

Abilitatea de a face conversație – este esențială în meseria de dascăl. Cadrul didactic trebuie să creeze cât mai multe situații generatoare de întrebări și căutări, de a da elevilor posibilitatea dezvoltării creativității, de a încuraja să-și formuleze ei înșiși întrebări. Întrebări precum „Ce ai făcut?”, „Ce ai aici?”, „De ce“?, spuse eventual și cu un oarecare simț al umorului, exprimă interesul pe care-l acordă dascălul elevului. Astfel, limbajul relevă conținutul acțiunii obiectuale și se realizează schimbul de idei. Combinat, eventual, cu tehnici non verbale (datul din cap, aprobare...) indică faptul că profesorul stabilește o relație de implicare totală în discuțiile cu elevii.

Abilitatea de a empatiza cu elevii – este o abilitate ce presupune o transpunere în psihologia elevului pentru a-l înțelege mai bine. Avem posibilitatea de a înțelege elevul, de a-i intui gândurile și trăirile, de a anticipa comportamentul lui și de a acționa corespunzător asupra acestuia. Empatia este o cale de pătrundere în cadrul intern de referință al elevului, putând contracara manifestarea agresivă a acestuia, ceea ce permite apariția unei atitudini tolerante, de ascultare și de luare în considerare a argumentelor elevului, ca o condiție atât de necesară a comunicării dascăl-elev.

Auto-controlul – este capacitatea de autostăpânire în momente tensionate. Alături de răbdare, este una din calitățile pe care ar trebui să le posede un dascăl pentru a fi sigur că îi are pe elevi “ de partea sa”. Abilitățile sociale bine dezvoltate au avantajele lor și contribuie la creșterea stimei de sine, a încrederii în sine și la o stare generală de bine. Cunoașterea acestor avantaje motivează individul pentru a aspira la dobândirea lor. Câteva dintre acestea sunt:

- Relații sociale îmbunătățite calitativ și cantitativ - atitudinea pozitivă și carisma duc la bune relații sociale, ce se pot transforma în prietenii;
- Comunicare mai ușoară - cu cât ne transpunem mai des în situații diverse de comunicare, cu atât aptitudinile noastre de relaționare se dezvoltă mai frumos;
- Eficiență – creșterea stimei de sine duce la o mai bună rezolvare a sarcinilor, la motivație și reușită;
- Posibilitatea de a avansa în carieră – o persoană deschisă ce comunică eficient, lucrează bine în echipă și reușește să influențeze pozitiv colegii va avea prospecte bune de avansare;

Nu în ultimul rând, marele avantaj al reușitei personale și profesionale este starea generală de bine, fericire și împlinire. În concluzie, abilitățile sociale au o pondere foarte mare în reușita pe orice plan, având în vedere că suntem ființe sociale și interacționăm între noi, verbal sau nonverbal, în orice context ne-am afla.

Abilitățile nu sunt înnăscute, precum trăsăturile de temperament sau precum reflexele. Ele sunt învățate și acesta este un motiv pentru care reprezintă o lacună destul de majoră pentru actuala societate. Este cunoscut faptul că este de maximă importanță componenta cognitiv-afectivă în dezvoltarea individului, capacitatea de a identifica și rezolva probleme, creativitatea, capacitatea de a lucra în echipă și de a rezista stresului, de a lua decizii, de a rezolva conflicte.

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE –BUCURII ALE ELEVILOR

Prof. Bucur Alina Carmen
Școala Gimnazială,, Zaharia Boiu” Sighișoara, Jud. Mureș

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slavescă pe Tatăl vostru Cel din ceruri”(Matei, cap.5 ,16)

Se vorbește tot mai mult despre renaștere spirituală, despre nevoia de spiritualitate și redresare morală. Nevoia de educație religioasă a elevilor este o realitate evidentă. Realitatea religioasă este în același timp disciplină și libertate, severitate și spontaneitate, iar spiritul religios se bazează pe o bivalență de dogmatism și creație, dar mai ales pe o continuă trăire.

George Coșbuc spunea : „ Ca să poți povesti sau cânta copiilor, trebuie să-i iubești, să cauți să pricepi firea și lumea aparte în care trăiesc, să știi să cobori până la nivelul personalității lor. Trebuie să iei parte împreună cu dânșii la toate manifestările sufletești: într-un cuvânt, rămânând om mare, să fii cât se poate copil ! ”

Activitățile extracurriculare sunt importante, ele construind o personalitate complexă și completă care este cerința de bază în educația mileniului trei. La orele de curs elevii învață, muncesc pentru rezultate bune la învățătură, ca să poată ajunge acolo unde și-au propus. Programa este foarte încărcată, ei devind obosiți și plictisiți, iar rolul activităților extrașcolare este foarte important în procesul educativ.

Prin realizarea activităților extracurriculare există posibilități de afirmare a tuturor elevilor, chiar și a celor timizi sau mai puțin buni la învățătură. Acestea trebuie alese împreună cu elevii să se plieze pe nevoile acestora, așa putem evita refuzul din partea lor de a participa, implicarea lor, plictiseala, etc

În toate activitățile pe care le-am desfășurat în cei 27 ani petrecuți la catedră, am căutat să fiu aproape de sufletele elevilor, să-i înțeleg să cobor până la nivelul personalității lor, dar totodată rămânând om mare.

Copiii noștri au nevoie de multă afecțiune, de căldură, de dorință de afirmare, de înțelegere. Aceste activități se pot desfășura în școală, dar și în afara ei. În desfășurarea și derularea lor intervin și dificultăți legate de anumiți factori. Există o mare bucurie și mulțumire sufletească, atunci când poți veni în sprijinul elevilor prin aceste activități extracurriculare care pot îmbrăca forme variate: serbări școlare, cercuri de pictură, întreceri sportive, excursii, organizarea de târguri, acțiuni de voluntariat. Acestea constituie modalități de urmărire a elevilor în condiții relaxante.

Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire. Timpul pe care îl trăim cere oameni în a căror formație caracterul și inteligența se completează pentru propria evoluție a persoanei. În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalităților copiilor. În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihic, intelectual, fizic și socio-afectiv.

O mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care susțin derularea unor proiecte (ex: << Hristos se naște, slaviți-L >>, << Vestitorii bucuriei Învierii >>, << Icoana din sufletul copilului > Tabere



Împlicarea elevilor în proiectele educative, atât la nivel național cât și internațional a crescut în ultimii ani, aceasta dovedind interesul crescut al elevilor față de unele activități educative.

Activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând ei, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității cât și în relațiile cu elevii, asigurând o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Într-adevăr există multe provocări de care trebuie să ținem seama în desfășurarea activităților extracurriculare, iar aici este bine de menționat posibilitățile financiare ale instituției de învățământ, ale părinților și deschiderea elevilor pentru acestea.

Pot spune, că misiunea mea, ca dascăl de religie în aceeași școală de 27 de ani, este una cu multă susținere din partea conducerii, a părinților și o deschidere exemplară a elevilor spre asemenea activități, multe dintre ele s-au derulat sub Parteneriatul dintre Școală și Biserică, intitulat : **„Biserica mai aproape de școală”**.

ARMONII DE VARĂ

- CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI

Prof.înv.preșc. BURTICĂ GABRIELA

GRĂDINIȚA P.P. DUMBRAVA MINUNATĂ

HUNEDOARA, JUD. HUNEDOARA

Fundamentare teoretică

Vacanța de vară este un moment de respiro, un timp dedicat relaxării, explorării și bucuriei. În acest context, conceptul de „armonie” își găsește un loc special, fiind exprimat prin culori vibrante și sunete naturale. Armonia verii înseamnă atât echilibrul dintre activitate și odihnă, cât și interacțiunea dintre om și natură. Această perioadă este un prilej de a experimenta și de a observa bogăția culorilor și sunetelor care ne înconjoară, de la verdele crud al ierbii până la albastrul infinit al cerului, de la cântecul păsărilor până la susurul apei.

Importanța vacanței de vară pentru preșcolari constă în oportunitatea de a-și dezvolta creativitatea și de a descoperi noi modalități de exprimare artistică. În acest cadru, activitățile artistice oferă copiilor ocazia de a explora și de a reflecta asupra frumuseții naturii, îmbinând joaca și învățarea într-un mod armonios. Prin intermediul acestor activități, copiii sunt încurajați să observe detalii din mediul înconjurător, să își exprime emoțiile și să colaboreze cu colegii lor, dezvoltându-și astfel abilități esențiale pentru viitor. De asemenea, dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor este stimulată prin participarea la activități artistice, care le îmbunătățesc abilitățile motorii fine și capacitatea de a se concentra.

Parte practică

În cadrul activităților didactice, am desfășurat o serie de ateliere artistice cu tema „Armoniile verii”, unde preșcolarii au fost încurajați să își exprime percepțiile despre vacanța de vară prin diverse tehnici artistice. Activitățile au inclus pictura, desenul și colajul, fiecare având scopul de a stimula creativitatea și expresivitatea copiilor. Atelierele au fost organizate pe parcursul mai multor săptămâni, fiecare sesiune durând aproximativ 35 de minute și implicând grupuri de câte 10-15 copii. Materialele folosite au inclus acuarele, creioane colorate, hârtie colorată, textile, frunze și alte elemente naturale.

Obiectivele activităților au urmărit

- Stimularea creativității și expresivității artistice a copiilor
- Dezvoltarea abilităților de observare și apreciere a naturii
- Încurajarea colaborării și a muncii în echipă
- Promovarea unei atitudini pozitive față de mediu

Pentru a atinge aceste obiective, am organizat o serie de ateliere artistice în care preșcolarii au fost încurajați să își exprime percepțiile despre vacanța de vară prin diverse tehnici artistice.

1. Pictură

Preșcolarii au folosit diverse tehnici de pictură pentru a reda peisaje și momente specifice verii. Exemple concrete includ:

- Dactilopictură: această tehnică implică utilizarea degetelor pentru a aplica vopsea pe hârtie, creând astfel texturi și forme unice. Copiii au fost entuziasmați să descopere cum pot crea imagini complexe doar cu degetele. De exemplu, Ștefania, 6 ani, a realizat o scenă vibrantă a unei plaje, cu cerul în culori calde, reflectând apusul, și valuri de un albastru profund.
- Tehnica mozaicului: preșcolarii au creat imagini ale unor grădini de vară folosind bucățele mici de hârtie colorată. Ionuț, 5 ani și 6 luni, a creat un mozaic detaliat al unei grădini de flori, combinând culori reci și calde pentru a reda diversitatea florală.

- Acuarelă: Utilizând acuarelele, preșcolarii au realizat peisaje de vară, precum câmpuri de flori și păduri. Eva, 5 ani și 7 luni, a pictat un peisaj de pădure, folosind tehnici de amestecare a culorilor pentru a reda nuanțele variate ale frunzișului.

2. Desen și grafică

Pentru a încuraja exprimarea detaliată și precisă, elevii au fost implicați în activități de desen și grafică. Exemple concrete includ:

- Creion și cariocă: Elevii au desenat peisaje și activități de vară, precum jocuri pe plajă sau picnicuri în parc. Amalia, din grupa mare, a desenat o scenă de picnic, folosind carioci pentru a evidenția detaliile și culorile vii ale fructelor și florilor.

- Creioane colorate și ceracolor: Copiii au creat desene detaliate ale naturii, cum ar fi păduri și câmpuri înflorite. Darrin, din grupa mijlocie, a desenat un peisaj de pădure, utilizând creioane colorate pentru a reda nuanțele variate ale frunzișului și ceracolor pentru a accentua detaliile.

- Grafică alb-negru: Folosind doar creioane negre și hârtie albă, copiii au realizat desene ce surprind umbrele și lumina în peisajele de vară. Ryan, din grupa mare, copil cu CES, a creat o imagine detaliată a unui copac bătrân, folosind umbrele pentru a evidenția textura scoarței și a frunzelor.

3. Colaj

Colajul a oferit preșcolarilor oportunitatea de a explora texturi și materiale diverse pentru a crea lucrări de artă complexe. Exemple concrete includ:

- Hârtie colorată și textile: preșcolarii au creat colaje reprezentând scene de vară folosind hârtie colorată și materiale textile. Toți preșcolarii grupei mari au realizat un colaj al unui parc de vară, folosind bucăți de hârtie verde pentru iarbă și textile albastre pentru un lac.

- Materiale din natură: Copiii au utilizat frunze, flori și alte materiale naturale pentru a crea compoziții artistice. Dominic, un preșcolar din grupa mijlocie, a creat un colaj cu frunze de toamnă, lipindu-le pe o foaie de hârtie pentru a ilustra tranziția de la vară la toamnă.

- Colaj tridimensional: Utilizând cutii de carton, bucăți de stofă și alte materiale reciclabile, copiii au creat scene tridimensionale ale verii. De exemplu, Andrei, un preșcolar de grupă mare, a realizat un colaj 3D al unei plaje, folosind nisip adevărat pentru a crea textura și scoici pentru a decora scena.

Observații și reflecții

Observând lucrările realizate, am remarcat o diversitate de perspective și o profunzime a gândirii vizuale, care reflectă individualitatea fiecărui copil. Aceste activități nu doar că au dezvoltat abilitățile artistice ale copiilor, dar i-au și încurajat să colaboreze și să împărtășească idei, promovând astfel munca în echipă și respectul reciproc.

Feedback-ul primit de la copii și părinți a fost extrem de pozitiv, subliniind entuziasmul copiilor pentru activitățile desfășurate. De asemenea, momentele în care copiii au demonstrat abilități specifice sau au avut revelații artistice au fost notate și folosite pentru a adapta viitoarele activități.

Rezultate și evaluare

Activitățile artistice dedicate temei „Armonii de vară” au avut un impact pozitiv asupra elevilor, stimulându-le imaginația și creativitatea. Evaluarea lucrărilor a arătat că copiii și-au dezvoltat abilitățile de observare și exprimare artistică, iar colaborarea dintre ei a fost îmbunătățită.

Criteriile de evaluare au inclus originalitatea, utilizarea tehnicilor învățate și capacitatea de a lucra în echipă. Observațiile făcute în timpul activităților au sugerat câteva îmbunătățiri pentru viitor, cum ar fi integrarea mai multor activități de exterior și utilizarea unor tehnici artistice noi.

Sugestii pentru viitor

Pe viitor, ar putea fi integrate mai multe activități de exterior pentru a încuraja observarea directă a naturii. De asemenea, explorarea altor tehnici artistice și implicarea părinților în proiecte comune ar putea adăuga valoare. Planificarea unor excursii educaționale legate de temele artistice și utilizarea tehnologiei pentru a crea lucrări de artă digitale sunt alte sugestii de luat în considerare.

Concluzii

Prin intermediul acestor proiecte, copiii au învățat să aprecieze frumusețea naturii și să își exprime emoțiile prin artă. Impactul acestor activități se reflectă în lucrările pline de culoare și expresivitate realizate de copii, care reprezintă un testament al potențialului creativ al fiecărui preșcolar. În final, aceste experiențe artistice contribuie la formarea unor copii mai sensibili, mai cooperanți și mai conștienți de mediul înconjurător, pregătindu-i pentru viitoare provocări educaționale și sociale.

Importanța susținerii continue a activităților artistice în curriculumul preșcolar este evidentă, iar beneficiile pe termen lung sunt incontestabile.

Mulțumim colegilor, părinților și instituțiilor care au sprijinit proiectul, precum și copiilor care, prin entuziasmul și creativitatea lor, au adus la viață „Armoniile verii”.

Bibliografie

1. Ionescu, Maria. Arta și educația estetică în școala primară. Editura Didactică și Pedagogică, 2020, București, pp. 45-67.
2. Popescu, Andrei. Tehnici de pictură pentru copii. Editura Arta Copiilor, 2019, Cluj-Napoca, pp. 89-104.
3. Vasile, Elena. Educația artistică și creativitatea copiilor. Editura Universitară, 2018, Iași, pp. 123-145.
4. Dumitrescu, Ana. Proiecte educaționale interdisciplinare. Editura Școlii, 2021, Constanța, pp. 67-89.

CARTEA PERFECTĂ PENTRU VACANȚĂ

Ana-Maria Bușcă, Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu”

Context

Literatura – un cuvânt pe cât de frumos, pe atât de controversat în rândul profesorilor de limbi străine. Din discuțiile cu colegii de la multe școli deduc că mulți au rețineri și nu s-ar încumeta să folosească textele literare în predarea limbilor străine. Totuși, o parte dintre ei ar considera literatura binevenită la clasă și ar fi gata să o introducă dacă ar exista mai mult suport.

Mulți profesori de limbi străine nu îmbrățișează ideea de a utiliza textele literare la clasă din mai multe motive. Poate că unii dintre ei nu au cele mai plăcute amintiri de la orele de literatură parcurse la școală – posibil că acele volume imense care se găseau pe lista de lecturi obligatorii și care nu erau pe gustul tuturor le-au ucis plăcerea de a citi. De aceea unii profesori recunosc deschis că nu citesc nici în prezent, nu le face plăcere, deci nu are rost să le impună elevilor la școală, ar fi o povară în plus. Alții spun că e nevoie să fii cât de cât expert pentru a folosi literatura la clasă sau că aceste cărți au un nivel de limbă prea avansat pentru elevii lor.

Apariția unui număr impresionant de cluburi de lectură, peste tot în lume în ultimii ani, arată că, totuși, oamenii de toate vârstele iubesc lectura și o iubesc atât de mult încât se întâlnesc regulat pentru a împărtăși unii cu alții pasiunea lor. De mai mulți ani, catedra de limba engleză de la Liceul Teoretic “Nicolae Bălcescu” din Cluj-Napoca, propune cursul opțional „Teenage Fiction” elevilor din clasele cu predare intensivă și, din feedback-ul elevilor, rezultă că este un curs extrem de popular. În timp, rafturile bibliotecii școlii s-au umplut cu o colecție de câteva sute de titluri de literatură contemporană pentru adolescenți în limba engleză, dar și de titluri sonore din literatura clasică. Odată prezentate la clasă, elevii sunt încurajați să citească primele pagini din cărțile pe care le găsesc pe gustul lor și să o aleagă pe cea mai potrivită. Aceste cărți au în general priză la elevi pentru că se adresează direct lor, adolescenților, au fost scrise special pentru ei. Protagonistii cărților sunt de vârsta lor, au preocupări și frământări similare, prin urmare elevii se recunosc în paginile acestor cărți. Acest gen de literatură s-a dezvoltat enorm în ultimii ani. În Australia o numesc *crossover literature*, în Statele Unite *Young Adult*, iar în Marea Britanie *teenage fiction*.

În cele ce urmează, aș vrea să dau un exemplu de activitate prin care elevii își aleg o carte potrivită pentru vacanță. Este vorba de un chestionar care poate fi aplicat de la clasa a VI-a până la clasa a IX-a, poate fi adaptat pentru lectura în limba română sau în limbi străine. Titlurile de cărți recomandate la sfârșitul acestui chestionar sunt cele pe care noi le avem în bibliotecă în limba engleză, dar pot fi înlocuite cu altele, în funcție de ceea ce consideră potrivit fiecare. La sfârșitul chestionarului se găsește o scurtă interpretare și sugestii de lectură pentru fiecare tip de cititor.

Chestionar – Alege cartea perfectă pentru vacanță

1.Ce superputere ți-ai dori să ai?

- A.să clăătoresc înapoi în timp
- B.să călătoresc în ținuturi magice
- C.să zbor
- D.să am puterea lui Cupidon
- E.să îmbrac o pelerină care să mă facă invizibil

F.să devin superinteligent

2.Care este materia ta preferată?

- A.istoria
- B.educația plastică
- C.educația fizică
- D.limba engleză/limba română
- E.opționalul de teatru
- F.matematica/fizica

3.Care dintre aceste trăsături ți se potrivește cel mai bine?

- A.creativ, cu imaginație bogată
- B.iubitor de aventură
- C.activ
- D.visător
- E.independent
- F.căutător de senzații tari

4.Dacă ai putea schimba lumea, ce ai face?

- A.i-aș aduna pe toți leaderii și i-aș convinge să oprească războaiele
- B.aș introduce magia
- C.aș interzice mașinile
- D.i-aș determina pe oameni să fie mai buni unii cu alții
- E.aș desființa școala
- F.aș rezolva problema încălzirii globale

5.Ce ti-ar plăcea să vezi acum printr-o fereastră fermecată?

- A.curtea Regelui Arthur
- B.o lume plină de animale vorbitoare
- C.pe inamicul tău la marginea unei prăpăstii
- D.un bal de basm
- E.un profesor alunecând pe o coajă de banană
- F.o casă bântuită

6.Ce fel de prieten ești?

- A.cumsecade
- B.atent cu ceilalți
- C.jucăuș
- D.politicos
- E.justițiar
- F.îndrăzneț

7.Imaginează-ți că ești un scriitor celebru. Unde ai vrea să aduni informații pentru viitoarea ta carte?

- A.la piramide
- B.într-un loc de unde se vede Aurora Boreală
- C.în mijlocul războiului
- D.la Paris
- E.în inima junglei amazoniene
- F.în Mexic

8.Ce te deranjează cel mai mult la o carte?

- A.Personajele sunt oameni obișnuiți din prezent.
- B.absența creaturilor mitice
- C.prea multe descrieri, prea puțină acțiune
- D.lipsa unei povești de dragoste
- E.eroii nu își asumă prea multe riscuri
- F.lipsa scenelor care te țin cu sufletul la gură

Interpretare

Mai multe răspunsuri A: ai multă imaginație, îți place aventura, istoria, vrei să cunoști cât de mult. Îți place să citești despre evenimente istorice, pentru a învăța din greșelile trecutului. Cărțile potrivite pentru tine ar fi:

Tamar, Mal Peet.
Ivanhoe, Walter Scott.
The Diary of a Young Girl, Anne Frank
Between Shades of Gray, Ruta Sepetys
The Kite Runner, Kaled Hosseini

Mai multe răspunsuri B: ești visător, creativ, ai o imaginație debordantă. Îți place magia, fantezia. Cărțile potrivite pentru tine ar fi:

Northern Lights, Phillip Pullman
The Lord of the Rings, JRR Tolkien
The Hobbit, JRR Tolkien
A Wrinkle in Time, Madeline L'Engle

Mai multe răspunsuri C: ești plin de energie și îți place acțiunea, dramatismul. Cărțile potrivite pentru tine ar fi:

How I Live Now, Meg Rosoff
Noughts and Crosses, Malorie Blackman
Junk, Melvin Burgess
Stone Cold, Robert Swindells

Mai multe răspunsuri D: dorești ca oamenii să se înțeleagă bine, ești mai sentimental, mai romantic. Îți plac cărțile de dragoste. Cărțile potrivite pentru tine ar fi:

Jane Eyre, Charlotte Bronte
Wuthering Heights, Emily Bronte
Dear Nobody, Berlie Doherty
Pride and Prejudice, Jane Austen
Boys Don't Cry, Malorie Blackman

Mai multe răspunsuri E: ești independent, activ și uneori neastâmpărat și rebel. Îți plac cărțile cu personaje puternice. Cărțile potrivite pentru tine ar fi:

To Kill a Mocking Bird, Harper Lee

The Outsiders, SE Hinton
Talking in Whispers, James Watson
Lord of the Flies, William Golding

Mai multe răspunsuri F: ești curajos, îndrăzneț și cauți senzațiile tari. Îți place să dezlegi mistere și genul horror. Cărțile potrivite pentru tine ar fi:

The Graveyard Book, Neil Gaiman
The Hound of the Baskervilles, Sir Arthur Conan Doyle
A Gathering Light, Jennifer Donnelly
Looking for JJ, Anne Cassidy

Concluzia la care am ajuns eu, în calitate de profesor de limba engleză, este că literatura poate deveni un instrument flexibil și poate fi folosită cu succes la clasă fără să fie nevoie de nicio pregătire specială. De asemenea, îi ajută pe elevi să își îmbunătățească considerabil vocabularul, abilitățile de înțelegere a textului scris și de exprimare orală, completează și suplimentează programa școlară. Elevii expuși la texte literare își exersează gândirea critică în contexte care rareori se găsesc în manualele școlare. Probabil că cel mai mare câștig este că o bună parte dintre elevi ajung să citească de plăcere, cer cărți pentru vacanță, și-au creat blog-uri din proprie inițiativă unde postează recenzii.

ARTA DE A FACE FAȚĂ EMOȚIILOR

Prof. Busuioc Elena-Alina

Școala Gimnazială „Geprge Bacovia” Bacău

Întelegerea emoțiilor se referă la capacitatea de a identifica și denumi corect stările emoționale, atât proprii, cât și pe cele ale celorlalti, dar și la capacitatea de a face discriminări fine între intensități diferite ale aceleiași stări emoționale, în special a celor mai “subtile” – de exemplu, starea de nervozitate a unei persoane, care poate fi mai mult sau mai puțin evidentă pentru ceilalti. Este vorba, în fapt, despre dezvoltarea capacității de a “citi” starea emotionala a celorlalti dincolo de modul in care acestia se manifesta verbal sau comportamental.

Aceasta abilitate începe să se dezvolte mai ales după 4-5 ani, după ce, din punct de vedere neurologic, copilul a atins pragul de maturitate necesar pentru a intelege ce gândesc alte persoane din perspectiva lor personala (“teoria mintii”).

Exprimarea emotională include manifestarea emoțiilor prin comportamente non-verbale (mimica, gestică, etc) și verbale (utilizarea cuvintelor potrivite, tonalitatea și prozodia limbajului, modularea limbajului pentru a exprima corect starea emotionala etc).

Autoreglarea emotională constă în dezvoltarea capacității de autocontrol a emoțiilor, astfel încât comportamentul copilului să fie adaptat la cerintele vietii sociale. Autocontrolul înseamna abilitatea de a inhiba sau de a modifica starea emoțională în funcție de context. Aceasta este o abilitate care se îmbunătățește odată cu vârsta și care începe să devina vizibila treptat abia după 5-6 ani, odată cu maturizarea lobului frontal al creierului responsabil de acest lucru. Dezvoltarea umană este imposibilă fără trăirile afective. Întrebarea pe care ne-o adresăm, fiecare dintre noi, este modalitatea în care am putea da inteligență emoțiilor noastre, readucând afecțiunea în viața comună. Astfel că, dezvoltarea emoțională presupune cultivarea competențelor emoționale, oportune pentru dezvoltarea armonioasă a personalității.

Importante în contextul definirii educației pentru dezvoltarea emoțională sunt funcțiile inteligenței emoționale, care:

- asigură formarea unui stil de viață sănătos și responsabil pentru stările emoționale;
- asigură echilibrul psihologic elevilor;
- sporește reușita academică;
- creează un climat pozitiv în colectivul de elevi;
- susține comunicarea eficientă;
- dezvoltă capacitatea empatică;
- îmbunătățește relația elev-profesor;
- dezvoltă capacitatea de autoreglare emoțională;
- ameliorează dispoziția generală;
- dezvoltă încrederea în sine a elevilor;
- formează capacitatea de adaptare la diverse situații;
- susține inovația și inițiativa;
- dezvoltă creativitatea;
- dezvoltă comunicarea asertivă și toleranța – competențe necesare în rezolvarea problemelor specifice adolescenților.



Referințe științifice:

Ștefan, D. (coord.)(2014) – Detectivul de emoții, Editura EDU, Târgu-Mureș

<https://opovestemagica.ro>

Metode și strategii de predare centrate pe elev

Prof. Busuioc Ionela Cristina
Liceul "Ștefan Procopiu" Vaslui

Majoritatea metodelor și strategiilor de predare sunt constructiviste, centrate pe elev. În termeni simpli, se concentrează asupra elevilor și nevoilor lor de învățare respectând stilurile de învățare recomandate pe vârste și individualitate. În această abordare, copiii pot sta în grupuri mici și se pot mișca liber prin sala de clasă. Copiii joacă un rol mai activ în învățarea lor și chiar pot ajuta la alegerea subiectelor despre care învață.

Pentru a evita problemele de comportament, profesorii trebuie să pună multe baze în sălile de clasă centrate pe elev. De obicei, implică insuflarea unui simț de responsabilitate elevilor. În plus, elevii trebuie să învețe prin motivația internă. Deși, uneori, este dificil de atins, aceste calități de responsabilitate, motivația internă și încrederea în sine, transmit elevilor o dragoste de învățare pe tot parcursul vieții.

Abordarea centrată pe elev poate fi dificil de stăpânit sau perfecționat de către profesori. Cu toate acestea, rezultatele pot fi pozitive atunci când abordarea este utilizată în mod eficient.

Învățare bazată pe proiecte

O metodă de predare relativ nouă, învățarea bazată pe proiecte este o metodă de predare care se încadrează în abordarea centrată pe elev. După cum sugerează și numele ei, în învățarea bazată pe proiecte, elevii învață prin finalizarea unor proiecte.

Trăsăturile proiectelor dominante: Proiecte mari, prin care elevii dobândesc cunoștințe, cercetează, gândesc critic, evaluează, analizează, iau decizii, colaborează și multe altele. De asemenea, un alt aspect important al proiectului este faptul că elevii au posibilitatea de a alege.

De obicei, proiectele sunt create ca răspuns la o întrebare deschisă, cum ar fi „Cum poate fi școala noastră mai ecologică?” sau „Cum a fost planificat orașul nostru în trecut și cum ar putea fi planificat în viitor?” O altă parte importantă a proiectelor este că acestea se referă la probleme din lumea reală. Proiectele nu ar trebui să fie doar pentru școală, ci și să aibă un impact. De exemplu, elevii ar putea face o emisiune radio pe care să o audă toată școala. Sau ar putea să scrie o scrisoare consiliului local și să participe la o ședință pentru a-și exprima o opinie.

Activitatea de învățare în totalitate se desfășoară sub grija profesorului. Între proiecte, un profesor poate oferi îndrumări sau chiar alte proiecte de dimensiuni mai mici pentru a ajuta la dezvoltarea abilităților, cum ar fi cum să cercetezi, cum să rezolvi problemele de diviziune, cum să scrii o scrisoare etc.

Învățarea bazată pe proiecte ajuta la dezvoltarea multor abilități care sunt utile după absolvire și în viața de zi cu zi, prin urmare, este considerată o metodă eficientă și utilă de predare.

Montessori

Acest tip de predare se bazează pe o metodologie veche de peste 100 de ani. Cu toate acestea, continuă să ofere o abordare nouă pentru crearea unei săli de clasă centrată pe elev. Maria Montessori a fost un medic italian care a lucrat cu copiii săraci la începutul anilor 1900. Și-a dezvoltat metodele bazate pe observarea atentă a copiilor aflați în grija ei.

Astăzi, metoda Montessori este cea mai populară în învățământul preșcolar grădinițe și clasele elementare inferioare. În această metodă, profesorul pregătește un mediu de clasă ideal, plin de activități din care copiii pot alege pentru a lucra. Profesorul îi îndrumă pe copii pentru a se asigura că aleg un număr adecvat de lecții din toate disciplinele.

Metoda încurajează, de asemenea, utilizarea „materialelor” sau a obiectelor create cu grijă, concepute pentru învățare. De exemplu, există tăvi care conțin diferite tipuri de triunghiuri sau cărți și definiții care explică părțile unei păsări.

Copiii lucrează adesea independent și au de ales despre ce să lucreze și unde să lucreze în clasă. Cu toate acestea, munca în grup este comună și la nivel elementar.

În plus, metoda Montessori include domenii ale curriculumului care predau abilități sociale și abilități practice de viață, cum ar fi gătitul și curățarea.

Motivația internă puternică și un puternic simț al responsabilității sunt calități importante pe care metoda Montessori se străduiește să le insufle elevilor.

Învățare bazată pe anchetă

Învățarea bazată pe anchetă înseamnă că învățarea se produce prin întrebări și răspunsuri. În această abordare, profesorul îndrumă elevii să-și dezvolte gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor. Pentru a învăța aceste abilități, profesorul îi ajută pe elevi să se gândească la procesele lor, îi învață abordări posibile și îi încurajează să încerce diferite metode.

În loc să repete elevii răspunsurile, sunt încurajați și îndrumați să producă propriile răspunsuri uneori chiar la întrebările predate anterior. Astfel, elevii dezvoltă abilități puternice de cercetare. În plus, elevii învață cum să aleagă întrebările la care să răspundă și ce întrebări le-ar putea pune.

Această abordare este, de asemenea, centrată pe elev, deoarece necesită participarea activă a elevilor. Profesorul are două roluri: predare și îndrumare, totuși, elevii ajută și la alegerea subiectelor de studiu.

Clasa inversată

În această abordare fascinantă a învățării, temele sunt foarte intenționate. Temele în loc să fie o activitate extra („în plus”), de fapt, sunt o pregătire pentru următoarea lecție. Cu această abordare, elevii pot viziona un videoclip sau o prelegere despre conținutul și ideile care vor fi folosite în următoarea oră. Cu alte cuvinte, ordinele inferioare de gândire din “Taxonomia lui Bloom” (care este o clasificare largă prin care toți profesorii ar trebui să-și ghideze elevii prin procesul de învățare cognitivă), prin folosirea acestei taxonomii ajută la concentrarea asupra

abilităților de gândire de ordin superior, cum ar fi amintirea și înțelegerea, sunt relegate la teme. Apoi, munca la clasă se concentrează pe ordinea superioară de gândire și de învățare, cum ar fi analiza, evaluarea și crearea. Ideea este că elevii ar trebui să aibă mai mult timp în clasă, concentrându-se pe atingerea acestor niveluri mai înalte de gândire și învățare. În acest fel, profesorul poate ghida această practică mai eficient.

Clasa FLIPped este, de asemenea, un acronim. Literele FLIP reprezintă cei patru piloni incluși în acest tip de învățare: mediu flexibil, schimbarea culturii învățării, conținut intenționat și educator profesionist. După cum puteți vedea, al doilea pilon se referă la o schimbare de cultură de la abordarea tradițională în care elevii sunt mai pasivi la o abordare, în care elevii sunt participanți activi. Prin urmare, această abordare este și o metodă de predare centrată pe elev.

Învățare prin cooperare

După cum sugerează și numele, învățarea prin cooperare implică multă muncă în echipă. Cu toate acestea, necesită și multă organizare și intervenție din partea profesorului pentru ca învățarea să fie cât mai eficientă.

Cele mai frecvent utilizate strategii de învățare prin cooperare includ „gândirea, lucru în pereche și împărțirea”. Discuțiile în grupuri mici sau în perechi pot fi, de asemenea, eficiente, la fel ca și abordarea „jigsaw” ,modelul puzzle, este o strategie de învățare prin cooperare care permite fiecărui elev dintr-un grup „principal” să se specializeze/cerceteze/experimenteze/investigeze despre un aspect al unui subiect (de exemplu, un grup studiază habitatul animalelor din pădurea tropicală, un alt grup studiază prădătorii animalelor din pădurea tropicală).

- Elevii sunt împărțiți în grupuri mici principale în care învață dintr-o anumită perspectivă;
- Apoi, un membru al grupului principal din fiecare grup formează noi grupuri și analizează pentru acel grup;
- Elevii din fiecare grup se întâlnesc cu membrii din alte grupe cărora li se atribuie același obiectiv, iar după stăpânirea materialului, se întorc la grupul „principal” și expun/împărtășesc/predau informațiile acumulate/ materialul membrilor grupului lor.
- Cu această strategie, fiecare elev din grupa „principală” obține o piesă a puzzle-ului subiectului și atunci când toți membrii grupului împărtășesc informațiile, gândesc și lucrează împreună ca un întreg, creând puzzle-ul.

În esență, ideea principală a învățării prin cooperare este că interacțiunile sociale pot îmbunătăți învățarea. În plus, abordarea recrează situații de afaceri din lumea reală în care este necesară colaborarea . Există dovezi bune că această abordare centrată pe elev este o strategie eficientă de predare.

Educație personalizată

Educația personalizată duce abordarea centrată pe elev la un nou nivel, răspunzând, pe cât posibil, nevoilor, punctelor forte și punctelor slabe unice ale fiecărui elev. Prin instruire

individualizată, învățarea este adaptată elevului. În lumea de astăzi, acest lucru s-ar putea vedea în îndrumarea individuală sau în aplicații de învățare receptivă, de înaltă tehnologie.

O formă foarte eficientă de învățare, educația personalizată poate obține rezultate remarcabile ale învățării. Câteva exemple ale acestei abordări includ metoda Montessori, care se străduiește să permită fiecărui elev să-și urmeze propriile interese și să se miște în propriul ritm. Cu toate acestea, multe alte programe de înaltă tehnologie pot realiza și acest tip de învățare. În cele din urmă, o abordare educațională personalizată poate, de asemenea, să combine învățarea prin cooperare pentru o combinație echilibrată de învățare socială și individualizată.

Care este cea mai bună metodă de predare?

Nu există „cea mai bună” metodă de predare. Cu toate acestea, unele metode se dovedesc a fi mai eficiente decât altele. Mulți cercetători de astăzi sunt de acord că includerea unor abordări de învățare centrate pe elev în sala de clasă poate îmbunătăți învățarea. Folosirea doar a unei abordări centrate pe profesor omite multe abilități și oportunități de învățare pentru elevi. Cu toate acestea, poate exista încă spațiu pentru învățarea centrată pe profesor pentru anumite subiecte și obiective de învățare specifice. Cu toate acestea, învățarea centrată pe profesor nu ar trebui să fie singura strategie din setul de instrumente pentru profesor.

Concluzia este că fiecare profesor trebuie să găsească un stil de predare, care să se potrivească personalității sale. Un profesor eficient este un profesor pasionat, care are încredere în ceea ce face!

Bibliografie

Michael, M., (1981), Mathematics in School, Vol. 10, No. 4, Editura The Mathematical Association.

<https://www.jstor.org/stable/30213657>

Scara taxonomiei lui Bloom (<ftp://ftp-fc.sc.egov.usda.gov/NEDC/isd/taxonomy.pdf>)

PROIECTUL TEMATIC – MIJLOC DE REALIZARE A EDUCAȚIEI ECOLOGICE

Profesor Carpăn Irina
Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu” Dumbrăveni, județul Suceava

Cunoașterea naturii stimulează potențialul creativ al copilului, intuiția și imaginația acestuia. „Armonia pădurii” este un proiect tematic pe care l-am propus unui colectiv de 30 de elevi de clasa a IV-a, care s-a derulat în „Luna pădurii” și s-a finalizat cu o activitate demonstrativă la nivelul Comisiei metodice a învățătorilor.

Argumentarea activităților desfășurate a pornit de la faptul că pădurea a fost și este un nepuizabil izvor de oxigen, mediu de viață pentru multe specii de plante și animale, o sursă de inspirație pentru poeți, o oază de recreere care merită atenția noastră. Codrul legendar are o istorie strâns legată de ființa poporului român, este glasul pământului și garanția vieții.

Dacă vom reuși să insuflăm copiilor respectul pentru mediul înconjurător, viitorul va însemna reconcilierea cu natura.

Acest proiect s-a dorit a fi o pledoarie pentru pădure, pentru mediu, pentru viață.

Scopul proiectului a urmărit două direcții: cunoașterea principalelor aspecte legate de pădure, ca ecosistem și responsabilizarea elevilor cu privire la nevoia de ocrotire a pădurii.

Obiectivele au vizat: recunoașterea plantelor și a animalelor din pădurile patriei, evidențierea armoniei vegetale a pădurii, aprofundarea studiului privind alcătuirea arborilor și funcțiile părților componente, realizarea unor lucrări practico-aplicative și artistico-plastice cu tema „Pădurea”, organizarea unei dezbateri literare cu tema „Pădurea în operele scriitorilor noștri”, redactarea unor compuneri cu tema „Codrul – frate cu românul”, promovarea acțiunilor de ecologizare a pădurilor și a spațiilor verzi.

Etapa de documentare a presupus desfășurarea unor activități specifice:

- ✓ fixarea temelor, formarea grupelor de studiu;
- ✓ colectare, înregistrare a datelor, documentare;
- ✓ completarea fișelor de lucru pentru portofoliu, selectarea unor informații și imagini reprezentând pădurea;
- ✓ prelucrarea informațiilor despre arborii și animalele cele mai răspândite în pădurile țării;
- ✓ realizarea unor lucrări plastice și literare ce vor fi utilizate în realizarea unor postere;
- ✓ lecturarea unor texte literare (în proză sau în versuri) care permit realizarea unor asociații între cunoștințe însușite la geografie, istorie, limba română;
- ✓ selectarea și comentarea unor proverbe, zicători, ghicitori referitoare la elemente și fenomene ce caracterizează pădurea;
- ✓ învățarea unor cântece dedicate pădurii;
- ✓ discuții și dezbateri cu elevii despre rolul pădurii în viața omului;
- ✓ documentare asupra factorilor care determină despădurirea unor mari suprafețe;
- ✓ completarea unor fișe cuprinzând curiozități despre pădure.

S-au derulat acțiuni practico-aplicative:

- ✓ acțiune de înfrumusețare a grădinii școlii (strângerea deșeurilor, văruirea trunchiurilor arborilor);
- ✓ lucrări practice și măsurători pentru a afla vârsta unui arbore, înălțimea acestuia sau grosimea trunchiului său;
- ✓ colectarea unor materiale din natură;
- ✓ colectarea de maculatură în scopul valorificării ei, elevii conștientizând că astfel contribuie la salvarea pădurii.

Finalizarea proiectului s-a realizat prin:

- ✓ observarea sistematică a comportamentului elevilor în situații concrete;
- ✓ expoziții cu lucrările elevilor;
- ✓ acordare de diplome pentru implicare și originalitate;
- ✓ mediatizarea mesajului proiectului prin postere realizate de elevi;
- ✓ realizarea unui portofoliu cu aspecte din timpul derulării proiectului;
- ✓ activitate demonstrativă, sub formă de concurs, prezentată în cadrul Comisiei metodice a învățătorilor.

Succesul proiectului a fost asigurat de utilizarea unor *strategii didactice* eficiente: *metode, procedee și tehnici variate* (conversația, explicația, exercițiul, elemente de problematizare, observarea dirijată, demonstrația, tehnica ciorchinelui, cubul, brainstormingul); *mijloace de învățământ adecvate* (fișe de lucru, planșe cu aspecte din păduri de deal și de munte, planșe suport, materiale din natură, produse obținute prin prelucrarea lemnului, lucrări plastice și literare ale elevilor, reviste și pliante oferite de Romsilva – Direcția Silvică Suceava, videoproiector, softuri educaționale); *forme de organizare corespunzătoare* (frontal, pe grupe, individual).

Rezultatele au dovedit oportunitatea acestui demers educațional.

- ✓ Proiectul a înlesnit înțelegerea și cunoașterea naturii prin participarea activă și conștientă a elevilor la descoperirea și redescoperirea fenomenelor și proceselor naturale în funcție de experiența lor de viață, de nevoile reale de cunoaștere.
- ✓ A facilitat cunoașterea, înțelegerea și utilizarea în comunicare a unor termeni specifici.
- ✓ A contribuit la formarea unor atitudini pozitive prin stimularea interesului față de păstrarea unui mediu echilibrat și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a acestuia.
- ✓ Activitățile de învățare propuse au orientat elevii spre observarea și explorarea directă a mediului înconjurător (la colțul viu al clasei, în grădina școlii, în excursii și drumeții).
- ✓ Elevii au avut prilejul să observe fenomene ale naturii în timpul producerii acestora în mod natural sau prin intermediul mijloacelor audio-vizuale, au stabilit asemănări și deosebiri între acestea, și-au exprimat propriile opinii.
- ✓ Elevii au identificat activitățile economice care dăunează mediului și influențează negativ sănătatea omului, acest lucru contribuind la formarea unei atitudini pozitive de respectare și protejare a mediului în care trăiesc.
- ✓ Toate activitățile desfășurate au avut rolul de a dezvolta la elevi o atitudine de responsabilitate față de pădure, în special și față de mediu, în general.
- ✓ Participarea la activitățile proiectului a reprezentat încă un pas în vederea integrării conștiente a copilului în mediul natural, social și cultural.

Bibliografie:

- Cireașă, V., Cireașă, E., „Plantele de pe Terra – Mică enciclopedie școlară cu 240 de imagini”, Casa Editorială REGINA, 2003, Iași
- Mărcanu, V. P., „Cântecul biruinței”, Editura Ion Creangă, 1988, București
- www.didactic.ro

Vara: o inspirație infinită și pentru matematicieni...

Prof. Chirițescu Ana-Mihaela, Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu” Ploiești

Vara, cu bogăția sa de culori, sunete și forme, reprezintă o sursă inepuizabilă de inspirație pentru artiști și matematicieni deopotrivă. Acest anotimp vibrant oferă o paletă de nuanțe care încântă ochiul și stimulează imaginația

Fractalii sunt forme geometrice complexe care se repetă la diferite scări. În natură, fractalii se regăsesc în structurile ramificate ale copacilor, în formațiunile de nori și chiar în structura frunzelor. Aceste modele autosemblabile oferă un exemplu vizual clar al conceptului matematic de fractali, demonstrând cum natura poate genera complexitate din simplitate.

Simetria florilor este un alt exemplu de matematică în natură. Multe flori prezintă simetrie radială sau bilaterală, ceea ce înseamnă că pot fi împărțite în părți egale printr-un plan central. Această simetrie nu este doar estetică, ci și funcțională, contribuind la atragerea polenizatorilor și la reproducerea eficientă a plantelor.

Modelele complexe ale cochiliilor de melc, în special spiralele logaritmice, sunt un alt exemplu de matematică în natură. Aceste spirale se formează în mod natural conform unor reguli matematice precise, demonstrând conceptul de creștere exponențială. Aceste structuri fascinante ilustrează cum matematicile fundamentale sunt integrate în procesele naturale de dezvoltare.

Sirul lui Fibonacci și Proporția de Aur sunt fenomene fascinante care apar frecvent în natură și în diverse discipline artistice și științifice. Iată 15 uimitoare exemple de „phi” (Proporția de Aur) în natură:

1. Florile și Petalele: Numărul petalelor de flori este adesea un număr din Sirul lui Fibonacci. De exemplu, crinii au 3 petale, margaretele au de obicei 34 sau 55 de petale.
2. Fructele și Semințele: Ananasul, conurile de pin și floarea-soarelui urmează spirale Fibonacci. Numărul de spirale este un număr Fibonacci.
3. Frunzele și Ramificațiile: Aranjamentul frunzelor pe tulpini și ramificările copacilor urmează adesea secvența Fibonacci, optimizând expunerea la lumină și creșterea.
4. Cochiliile și Melcii: Spirala cochiliilor melcilor și a moluștelor urmează spirala Fibonacci, care este strâns legată de Proporția de Aur.
5. Structura ADN-ului: Lungimea unei rotații complete a helixului ADN-ului are un raport apropiat de Proporția de Aur.
6. Vârtejuri și Cicloni: Forma vârtejurilor de apă și a ciclonilor urmează spirala Fibonacci.
7. Galaxiile Spirale: Spiralele galaxiilor, cum ar fi Calea Lactee, urmează spirala Fibonacci.
8. Pânzele de Păianjen: Structura pânzei de păianjen arată modele Fibonacci și Proporția de Aur.
9. Structura Cristalelor: Unele forme de cristale și zăpadă urmează structuri care se încadrează în proporțiile Fibonacci.
10. Coarnele Animalelor: Coarnele animalelor precum antilopa sau berbecul urmează spirala Fibonacci în creșterea lor.
11. Aripile Insectelor: Proporțiile aripilor anumitor insecte, precum libelulele, reflectă Proporția de Aur.
12. Corpurile Umane: Proporțiile corpului uman, de la lungimea antebrațului în raport cu mâna până la raportul dintre diverse segmente ale corpului, urmează Proporția de Aur.
13. Ramurile Coraililor: Structura ramificată a coralilor urmează deseori tipare Fibonacci.
14. Fructele Pomului de Castravete Marin: Fructele acestei plante marine urmează structura Fibonacci.
15. Desenele de pe Cochiliile Nautilus: Cochiliile nautilusului au o structură spiralată care urmează exact Proporția de Aur.

Leonardo Fibonacci a descoperit acest șir numeric când analiza modul de creștere al unei populații ideale de iepuri. Astăzi, Proporția de Aur este observată de la micro-scară la celulele și

moleculelor până la macro-scară galaxiilor și universului. Această proporție magică pare să fie o componentă fundamentală a arhitecturii naturale, indicând o ordine intrinsecă în structura cosmosului. Deși nu explică totul, Proporția de Aur rămâne un indicator major al modelelor naturale și estetice.

Benoît Mandelbrot este cunoscut pentru dezvoltarea teoriei fractalilor și pentru explorarea geometriei fractale în natură. El a folosit forme geometrice complexe și auto-similaritate pentru a descrie fenomene naturale, precum contururile coastelor și structura norilor.

Johann Carl Friedrich Gauss a făcut contribuții majore în multe domenii ale matematicii, inclusiv teoria numerelor și geometria. El a explorat curbele și suprafețele de curbura constantă, utilizând culori pentru a reprezenta variațiile în forme geometrice complexe.

Roger Penrose este cunoscut pentru lucrările sale în fizică matematică și pentru studiile asupra modelelor de pavare, cum ar fi cele care nu se repetă. El a utilizat forme geometrice și culori pentru a ilustra concepte matematice complexe și pentru a explora simetria și aperiodicitatea.

Deși Maurits Cornelis Escher nu a fost un matematician, el a colaborat cu matematicieni și a utilizat principii matematice în lucrările sale de artă. Escher a folosit simetria, perspective imposibile și modele repetitive pentru a crea opere care sunt studiate în matematică pentru frumusețea și complexitatea lor.

Donald Coxeter a fost un matematician canadian specializat în geometrie. El a explorat polipurile și simetriile, utilizând forme și culori pentru a vizualiza structuri geometrice în dimensiuni multiple.

Acești matematicieni celebri au demonstrat cum formele și culorile pot fi folosite pentru a ilustra și a explora conceptele matematice fundamentale. Studiind formele naturale și utilizând vizualizări creative, ei au evidențiat legătura indisolubilă dintre natură și matematică, inspirând atât colegii de breaslă, cât și generațiile viitoare.

Bibliografie:

- Mario Livio "The Golden Ratio: The Story of Phi, the World's Most Astonishing Number", Editura: Broadway Books, An: 2003 pag: 134-156
- Douglas Hofstadter "Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid", Editura: Basic Books, An 1979, Pag 265-311
- Douglas Hofstadter, "Patterns in Nature: Why the Natural World Looks the Way It Does", Douglas Hofstadter, Editura: University of Chicago Press, An 2016, pag. 123-147

La classe inversée en FLE – CLASA INVERSATĂ/ FLIPPED CLASSROOM

Exemple de Projet didactique

Prof. Monika Chisacof

Public : les élèves de XIème

Niveau : A2, Le conditionnel présent

Méthode : TOUT VA BIEN 2

Nombre de participants : 20

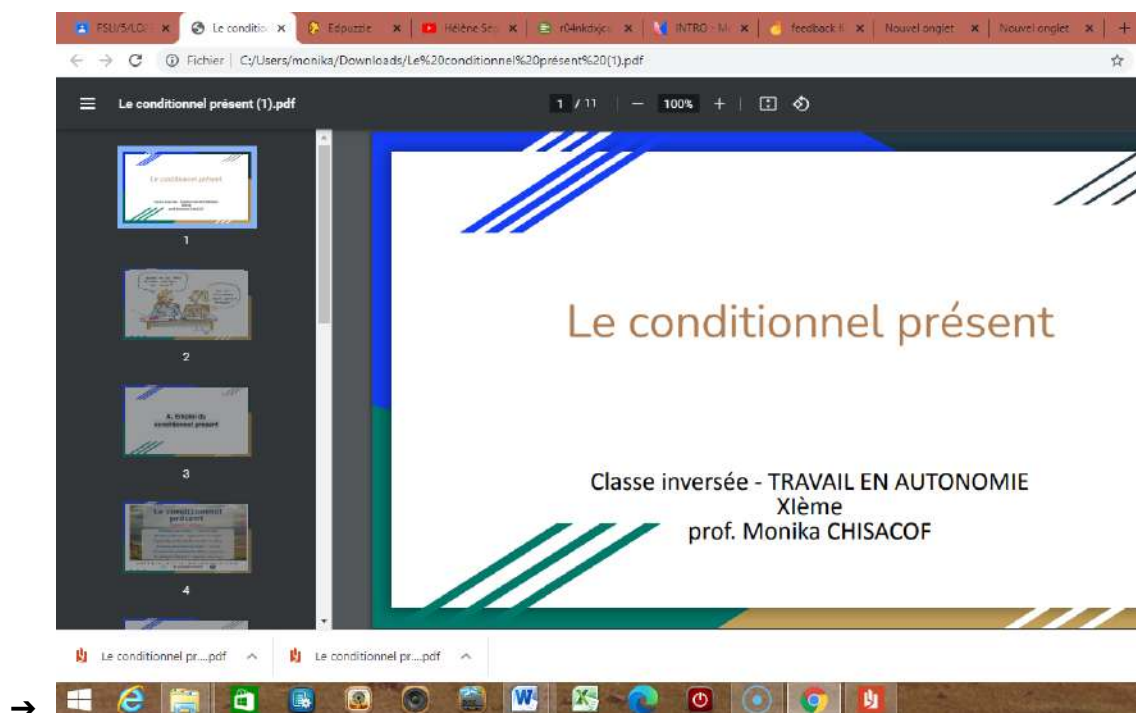
Durée de la séance : 1h

Date : 16 mai 2023

Prof : MONIKA CHISACOF

Avant la classe :

- Je leur ai envoyé le matériel à parcourir en autonomie, contenant la théorie sur le conditionnel présent (à l'aide de GOOGLE SLIDES + un vidéo explicatif)
- https://docs.google.com/presentation/d/1OXVe44InEQSf_yQyCntnEsT2Y7rhPI9-GSSJiha0dk/edit?usp=sharing
- Mais aussi un petit QUIZZ :
<https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSewXCBJxPIQA521HD9A4fbn3BcJ-n8R0f20XtGFbpUdq9sqA/viewform>



Premiers échanges

Modalités d'accueil : salutations, parler de soi, de son état

Activité de mise en route : **Aujourd'hui je me sens...**

10min

Support : mentimeter.com

Les élèves complètent les pages de mentimeter avec leurs sentiments, dispositions, frustrations et je les incite à en parler

Lien : <https://www.menti.com/2qppjqxo7n>

Activité 1 : Compréhension orale

Durée estimée : 10min

Support : Chanson « Et si tu n'existais pas » Joe DASSIN et Hélène Ségarra

Lien(s) : <https://edpuzzle.com/media/60dfa858c2cc7f415f916455>

Objectifs : OBJECTIFS COMMUNICATIFS / PRAGMATIQUES

- comprendre globalement le contenu d'un clip
- reconnaître les structures grammaticales telles que le conditionnel présent
- Re-travailler en musique les formes du conditionnel
- OBJECTIFS CULTURELLES • Connaître des chanteurs français comme Joe Dassin et Hélène Segarra

Compétences travaillées :

- suivre des indications brèves et simples ;
- reconnaître le conditionnel présent

Modalités de travail : à tour de rôle

Déroulement de l'activité : demander aux apprenants d'écouter la chanson et de faire attention aux verbes utilisés au conditionnel présent, puis choisir la bonne variante en Edpuzzle

Évaluation : orale et écrit à travers EdPuzzle

Activité 2 : Grammaire et production écrite

Durée estimée : 15 min remplir Framapad + corrections, mise en commun

Lien(s) : <https://mensuel.framapad.org/p/r04nkdxjcu-9oco?lang=en>

www.plouf-plouf.fr

Objectifs :

- utiliser le conditionnel présent dans des situations concrets

Compétences travaillées :

- production écrite et orale

Modalités de travail : individuellement, à tour de rôle

Déroulement de l'activité :

Consigne élèves Complétez la phrase en utilisant 6 verbes différents au conditionnel :

Si je gagnais au loto,

Si tu étais président,

Si elle vivait en France,

Si nous avions du temps,

Si vous aviez un problème,

S'ils étaient malades,

Évaluation : orale, à tour de rôle en utilisant plouf-plouf.fr

Activité 3 : JE COMPRENDS et J'ASSOCIE- CE

Durée estimée : 5min

Support WORDWALL

Lien(s) : <https://wordwall.net/resource/18658249/le-conditionnel-pr%c3%a9sent>

Objectifs :

Former des habiletés et des habitudes d'opérer avec le conditionnel présent des verbes
Associer correctement des mots pour former des énoncés.

Compétences travaillées : compréhension écrite

Modalités de travail : frontal

Déroulement de l'activité : les élèves reçoivent le lien internet et ils sont invités à faire l'exercice en ligne. Mise en commun et correction

Évaluation et correction en commun

Activité 4 : JE DONNE MON FEEDBACK

Durée estimée : 10m

Support JAMBORD

Lien(s)

https://jamboard.google.com/d/1bxEfydoC_QcynB0l_47ajhi2PrWWroMSbzbwE9TihM/edit?usp=sharing

Objectifs :

Former des habiletés et des habitudes d'opérer avec le conditionnel présent des verbes
Associer correctement des mots pour former des énoncés.

Compétences travaillées : production orale

Modalités de travail : frontal

Déroulement de l'activité : les élèves sont invités à coller dans le jambord les bonnes choses et les choses à jeter dans la poubelle pour donner leur feedback sur le cours d'aujourd'hui.

LUMEA MAGICĂ A CĂRȚILOR PRIN OCHI DE COPIL

PROF.CIOBANU VALENTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ,,NICOLAE BĂLCESCU” –DRĂGĂȘANI

Este de datoria noastră sa nu lăsăm zânele să moară!

Lectura cărților constituie o activitate fundamentală pentru întreținerea condiției intelectuale, îmbogățirea cunoștințelor și a limbajului, pentru cunoașterea indirectă a diferitelor universuri și realități. Dar pentru ca trăim într-o epocă în care televiziunea și computerul pătrund puternic în viața tuturor, deci și a școlărilor, cu influențe benefice în evoluția acestora, dar și cu minusuri, mai ales în sfera lor afectivă, considerăm necesară studierea suplimentară a textelor aparținând atât literaturii române, cât și a celei universale. Atât noi, profesorii, cât și părinții, considerăm necesară această opțiune ca fiind – “cea mai frumoasă și de folos zăbavă a omului” (Miron Costin).

Deși încă nu știu bine să citească, școlarii claselor pregătitoare pot descoperi frumusețea și înțelepciunea textului literar, prin intermediul învățătoarei, al familiei, al colegilor mai mari, care știu să citească. Copiii pot înțelege că o carte de lectură este “o căsuță cu povești”, identificând-o cu un tărâm plin cu mistere ascunse între copertele acesteia, mistere de care ei se simt atrași, mistere pe care vor să le descopere.

Literatura pentru copii nu este doar frumoasă, dar îi și trimite pe aceștia într-o lume “de basm”, căci vor trăi profund alături de Feți-Frumoși și de Ilene Cosânzene, de oameni cu minți ascuțite, de animale cunoscute și de ființe cu puteri nemărginite. Literatura pentru copii este, de asemenea, o sursă de îmbogățire spirituală, ea dispunând de valențe multiple, estetice și morale, cultivându-le copiilor sentimentele alese, prin modelele oferite de textele selectate sau învățându-i pe aceștia să dezaprobe modelele negative întâlnite, lărgindu-le aria de cunoaștere. Cu cât copilul se apropie mai devreme de lectură, cu atât mai importante și mai durabile vor fi efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, al comportamentului și al socializării lui.

Școlarii sunt ajutați să diferențieze binele de rău, să își ia drept model personaje pozitive, să aprecieze calitățile și să critice greșelile și năravurile personajelor negative.

În acest fel, copiii fac conexiuni între cunoștințele acumulate momentan sau anterior, în cadrul unei ambianțe interactive, cu valențe cognitive, educative, voliționale, afective și estetice. Prin basme, urmărim să-i determinăm pe copii să învețe să asculte, să aibă răbdare, să se relaxeze și, treptat, să “simtă” cuvintele, frumusețea și expresivitatea lor și urmărim, de asemenea, formarea și dezvoltarea personalității copiilor, dar și dezvoltarea unor aptitudini literare, descoperirea în viitor a plăcerii cititului, a îndrăgirii cărților.

Basmele pun întotdeauna o problema. În basm, prin definiție, totul se termină cu bine, dar lucrurile nu merg totdeauna bine. Dimpotrivă. Tipicul basmelor constă în a ne prezenta la început o situație care, fericită sau nu, are doar un rol de introducere rapidă în drama în care curând va fi implicat protagonistul. Prinții sunt puși totdeauna să savârșească ispravi imposibile, ca să nu-și piardă viața, prințesele lipsite de apărare cad victime unor personaje malefice, copiii sunt prizonieri ai vrajtoarelor ce îi pun la îngrășat ca să-i manânce.

Basmul îi duce pe copii de mâna spre iesirea din aceste situații îngrozitoare. Tocmai în asta rezida valoarea basmului: în capacitatea lui de a prezenta în termeni imaginari, asadar ușor de înțeles pentru copil, o situație dramatică de conflict grav, de posibila tragedie, și de a indica o cale de ieșire din aceasta situație. Basmul ne prezintă problema și soluția problemei, toate acestea în singurul limbaj accesibil unui copil- cel al fanteziei.

Basmele sunt pline de copii: copii abandonati în padure, copii chinuti de mastere crude, copii care nu sunt iubiti, copii nedoriti, copii raticiti ... Copiii din basme nu respectă niciodata interdicțiile: deschid toate ușile, care ar trebui sa ramână încuiate, se abat de la toate drumurile pe care ar fi trebuit sa meargă, se duc totdeauna exact unde n-ar trebui să se ducă. În felul acesta basmele îi vorbesc unui copil despre problemele cu care se confrunta zilnic: abandonul, lipsa de iubire, singuratatea, neascultarea, frica ...

În basme copiii înving. Ei supravietuiesc în ciuda parinților care îi abandonează, în ciuda mașterelor rele, a vrajitoarelor nemiloase, înving împotriva unor figuri amenințătoare și mult mai puternice decât ei: basmele reprezinta pentru copii glasul speranței. Pe de alta parte, în basme nu apar numai copii: sunt si adolescenti, tineri, adulți și bătrâni. Prin intermediul întâmplărilor prin care trec eroii, basmele anticipeaza viitoarele etape ale existentei, cu dificultatile ce vor putea să apară și cu modalitățile în care acestea pot fi depășite. În acest sens, basmele sunt pentru copil un curs complet de formare pentru viață.

Nu întâmplator, Într-o anumita perioada copiilor le place îndeosebi un anume basm si vor să-l asculte doar pe acela: îl ascultă iar și iar, nu se mai satură de el, iar celelalte basme nu-i interesează.

În momentul respectiv acela e “basmul lor”, basmul care vorbeste despre problema pe care o au atunci. Îsi vor schimba preferințele atunci când vor depăși respectivul moment din propria evoluție. Obiceiul de a le povesti copiilor basme tinde uneori să se piardă, în favoarea informațiilor mai tehnice, raționale și realiste. Se uita un fapt fundamental, si anume ca un copil nu este un adult în miniatură: e un copil! Realitatea pe care o trăiește el e o realitate prevalent simbolică, iar explicațiile care au pentru el cel mai mult sens sunt explicațiile prin imagini. Abandonarea povestirii basmelor înseamna abandonarea celei mai bune căi de acces spre lumea fantastică în care traiește cufundat copilul, înseamnă să-i privăm de un sprijin util, mai mult, indispensabil, atunci când își înfruntă și își rezolvă angoasele ...

Personajele din basme, întâmplările prin care trec acestea și deciziile pe care sunt nevoite să le ia, joacă un rol decisiv asupra viziunii pe care cei mici o au asupra realității și a modului în care ajung să se comporte în societate, le arată că, de cele mai multe ori, pentru ca binele să triumfe asupra răului trebuie să treci prin încercări grele și să perseverezi. Așa este și în viața reală. Există și bine și rău.

Este esențial să-i împărtășești povești educative care să-l învețe cât de important este să fii bun, cinstit, sincer și generos cu cei din jur. O poveste trebuie să influențeze pozitiv și constructiv caracterul școlărilor, trebuie să transmită un mesaj moralizator, să-i înveselească și să aibă capacitatea de a-i transpune în lumea magică pe care ei o îndrăgesc atât de mult.

Basmele contribuie enorm la educația copiilor clădind caractere puternice, însuflând curaj și principii morale fără a neglija iscusința și înțelepciunea. Cu alte cuvinte, basmul focalizează atenția școlărilor către aspectele pozitive ale vieții, fără a nega dificultățile, oferindu-i răspunsuri și soluții cu ajutorul cărora să lupte împotriva obstacolelor real.

BIBLIOGRAFIE:

- Capezan, C. (1993). Valențele literaturii pentru copii și dezvoltarea vorbirii. În Revista învățământului preșcolar, nr.1-2 (pp. 53-59) București
- Tinca, Crețu, 2009, Psihologia vârștelor, Editura Polirom, pag.154
- Barta, Timeea, 2012, în „Primii pași”- Revistă a învățământului școlar bihorean, nr.5-6, mai-iunie2012, Editura Didactica Militans-Casa Corpului Didactic Oradea, pag.17;

JOCUL LIBER, BUCURIA COPIILOR

Ciot Iuliana Maria, Grădinița cu Program Prelungir Nr.6 Bistrița

Într-o lume în care tehnologia progresează cu o viteză amețitoare iar copiii asaltați de la cea mai fragedă vârstă de adevărată avalanșă de informații, științele educației sunt orientate din ce în ce mai acut spre întoarcerea la natură, ca sursă de educație sănătoasă.

Jocul este extrem de important pentru copil. V-ați oprit vreodată să priviți cum se joacă copiii ? Sunt atât de ocupați, atât de plini de zel! Jocul este situația ce oferă prilejurile cele mai bogate prin care copilul poate învăța experimentând afectiv.

Ei învață mai mult și mai bine prin intermediul experimentării concrete, prin care ei pot pipăi, examina și manipula obiecte reale. Trebuie deci să-i faceți pe copii să se ridice, să se miște; activați-i și implicați-i; oferiți-le oportunități pentru a-și utiliza imaginația, dați-le prilejul de a fi originali. În lumea de mâine, care va fi a lor, se vor petrece evenimente pentru care soluțiile tradiționale nu vor mai fi eficiente.

Am spus că un copil învață mult prin intermediul situațiilor de joc variate și stimulatoare. Ce anume învață el? Să luăm un exemplu simplu: atunci când copilul învață o construcție de cuburi, ori taie și lipește ceva, el învață, de fapt, cum să-și coordoneze ochiul cu mâna și cum să exerseze mișcările fine ale mâinii. Aceste două deprinderi le va utiliza mult mai târziu, când se va pregăti pentru învățarea citit-scrisului.

La fel, dacă un copil împreună cu alți câțiva parteneri de joacă, face o construcție din cuburi el va învăța să colaboreze cu ceilalți, să exprime și să accepte idei, să recreeze într-un fel mediu, cunoscându-l astfel mai bine; ori se familiarizează cu formele geometrice, cu problemele de echilibru ale construcției etc.

Pentru copil jocul este munca sa, iar adulții nu trebuie să minimalizeze nici această activitate, nici seriozitatea cu care ea este întâmpinată de cei mici. Mai degrabă adulții ar trebui să se bucure că micuții învață făcând efectiv ceva așa cum spune un vechi proverb chinez:

Aud și uit,
Văd și țin minte,
Fac și înțeleg.

Jocul este considerat atât de important pentru dezvoltarea fizică și mentală a copiilor, încât cele mai multe educatoare consacră în plus, față de timpul de joacă în grădiniță, cel puțin o oră în fiecare zi jocul „liber” în sala de clasă.

Jocul liber nu este o activitate „sălbatică”. Este o activitate plină de vioiciune, în care copiii au prilejul să exploreze medii diferite și să îndeplinească diferite sarcini, fie individuale, fie în grupuri mici. Fiecare copil are dreptul să aleagă și să participe la activitățile care îl interesează. În timpul activităților de joc liber există o sumedenie de posibilități și de alegeri. Dar lucrul cel mai important este acela ca copiii sunt „liberi” să aleagă dintre activitățile disponibile pe aceea pe care o doresc. Ei sunt liberi, de asemenea, să schimbe o activitate cu alta, să fie încurajat să exploreze natura cu frumusețea și unicitatea sa prin multitudinea de culori, forme, mirosuri și sunete.

Felul în care copilul învață despre lumea plantelor, animalelor, mediul de viață a florilor, al păsărilor, insectelor. Astfel le putem propune să culeagă crenguțe de copaci, frunze, plante medicinale, să diferențieze specii, să le observe, să le disece, să le deseneze.

Aceste lucruri ei le vor face în mod independent cu o ușoară „dirijare” din partea adulților.

Activitățile în aer liber pentru preșcolari joacă un rol esențial în dezvoltarea emoțională a copiilor. Iată câteva moduri prin care aceste activități contribuie la dezvoltarea lor emoțională:

- Dezvoltarea abilităților sociale: Jocurile în aer liber implică adesea interacțiuni cu alți copii, ceea ce ajută la dezvoltarea abilităților de comunicare și cooperare. Copiii învață să împartă, să negocieze și să rezolve conflictele, abilități esențiale pentru relațiile sociale sănătoase.

- Reducerea stresului: Petrecerea timpului în natură și aer curat are un efect calmant și toate reduce nivelurile de stres și anxietate. Contactul cu natura ajută copiii să se relaxeze și să se simtă mai liniștiți.
- Dezvoltarea încrederii în sine: Activitățile fizice, cum ar fi urcatul, alergatul și jocurile ajută la dezvoltarea încrederii în sine. Când copiii reușesc să îndeplinească sarcini noi pot avea un impact asupra stării lor emoționale.
- Îmbunătățirea concentrației și a abilităților cognitive: Timpul petrecut în natură poate îmbunătăți atenția și capacitatea de concentrare. Copiii care petrec timp în aer liber au adesea rezultate mai bune la activitățile care necesită concentrare și rezolvare de probleme.
- Dezvoltarea empatiei și a legăturii cu natura: Interacțiunea cu mediul natural ajută copiii să dezvolte un sentiment de empatie și responsabilitate față de mediul înconjurător. Acesta poate contribui la atitudinea mai pozitivă și mai grijulie față de alți oameni și față de natură.

În concluzie, jocul liber este benefic minții, trupului și sufletului preșcolarului, îi va învăța să pună bazele unei prieteni și să se înțeleagă cu colegii. Le va arăta cum să-și analizeze gândurile și să comuice în mod pozitiv, afectuos respectând totodată ideile celorlalți.

Bibliografie:

1. Elinor Schulman, Didactică Preșcolară, Editura V&Integral, 1998, București, pag. 27-28;
2. Gary Chapman & Ross Campbell, Cele cinci limbi de iubire ale copilului, Editura Cartea Veche, 2007, București, pag 69.

VARA – ANOTIMPUL TABERELOR ȘCOLARE

Prof. Iuliana Cârje
Școala Gimnazială Nr. 178, București

Vacanța de vară. Punte între doi ani școlari, perioadă mult așteptată atât de către elevi, cât și de către profesori, zile de soare, de lumină, de libertate.

Dar, în calitate de cadre didactice, cum putem valorifica acest timp în procesul de dezvoltare a copiilor? Cum îi putem ajuta să se simtă bine, dar și să evolueze?

Un foarte bun instrument în dezvoltarea personală a copiilor îl constituie, în opinia mea, taberele școlare care aduc, din punctul meu de vedere, numai beneficii.

Din punct de vedere social, taberele de vară le oferă tinerilor contextul și condițiile de a-și face prieteni noi, dar și de a consolida relațiile pe care le au. Îi „obligă” să comunice cu mai multe persoane, să fie politicoși, să facă față posibilelor situații conflictuale; să își gestioneze, dar și să își exprime emoțiile. Timpul petrecut împreună în cele cinci, șase zile creează amintiri de neuitat și oferă încredere în propria persoană și în cei din jur. Participarea la jocurile de echipă organizate facilitează, de asemenea, crearea sau consolidarea relațiilor.

Un alt beneficiu este acela că tabăra îi responsabilizează pe copii. Aceștia își au grijă de lucrurile personale, învață să păstreze ordinea, să își facă patul, învață să își gestioneze banii în așa fel încât să îi ajungă pe toată durata. De aceea, cu cât mai devreme încep să participe la tabere școlare, cu atât vor fi mai siguri pe ei.

Tabăra este o sursă mult așteptată de distracție. Timpul petrecut cu prietenii, jocurile din timpul zilei – jocuri de cărți, Catan, Uno, Mim și atâtea altele, mai tradiționale sau mai noi -, excursiile organizate, petrecerile de seară – karaoke, carnaval, discotecă – toate fac din timpul petrecut în tabără unul special.

Nu în ultimul rând, o tabără trebuie să ofere tinerilor oportunitatea de a afla informații noi, de a-și îmbogăți orizontul cultural. Obiectivele turistice trebuie să vizeze, în opinia mea, domenii diferite: geografie, literatură, arte plastice, istorie, spiritualitate. Nu trebuie să fie prea multe, pentru a nu deveni obositoare, dar trebuie să îi învețe lucruri noi. Și am observat că toți copiii sunt fericiți când vizităm un muzeu, o peșteră, o cetate sau orice edificiu necunoscut lor.

Copiii au o reală curiozitate și dorință de a experimenta, iar taberele școlare, dacă sunt bine gândite, le pot oferi oportunitatea de care este nevoie.

CARTEA – PRIETENA MEA!

Prof. CIUBOTARIU BEATRICE LILIANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ” C- TIN PĂUNESCU” TECUCI/ GALAȚI

Dezvoltarea personalității copilului și evoluția ulterioară a lui este puternic influențată de interesul pentru cunoaștere. În procesul instructiv-educativ limbajul reprezintă un mijloc de comunicare, dar și un mijloc de cunoaștere, deoarece prin intermediul lui se transmit cunoștințe și se lărgeste orizontul copiilor cu noi reprezentări.

Prin limbaj, copilul transmite propriile sale nevoi, cerințe, elaborează și comunică propriile gânduri, își manifestă bucuriile și supărările și își organizează activitățile sale. Imposibilitatea de a comunica prin limbaj atrage după sine stagnarea dezvoltării personalității copilului, ceea ce duce la modificarea relațiilor lui cu oamenii și cu realitatea înconjurătoare.

Vârsta școlară mică este perioada cea mai eficientă pentru dezvoltarea unui limbaj corect, plastic și coerent. La intrarea în școală copilul comunică foarte bine tot ce este legat de vârsta și activitățile sale.

Cu cât își însușește mai bine vorbirea, cu atât copilul poate fi educat mai ușor. Prin intermediul cuvântului se contribuie la educarea lui intelectuală. Utilizând limbajul, copilul poate să gândească, să analizeze, să compare, să clasifice și să tragă concluzii asupra unor probleme ce se cer rezolvate. Astfel își dezvoltă gândirea, vocabularul și modul de exprimare.

Cunoscând direct și indirect realitatea înconjurătoare, munca părinților și grija lor pentru ei, dragostea cu care sunt înconjurați, se educă la copii anumite trăsături morale.

Lumea minunată a basmelor și poveștilor, rimele și expresiile ritmate din poezii, cantecele îi ajută pe copii să deosebească faptele bune de cele rele, să-și îmbogățească vocabularul, dar și să-și formeze o conduită morală și estetică. Copiii rețin cu ușurință expresiile care le-au plăcut și i-au impresionat și încep să le folosească în vorbirea curentă.

Fiecare copil este unic, de aceea trebuie create pentru el experiențe de învățare specifice.

Poveștile sunt o modalitate eficientă de a ajuta copiii în diversele probleme cu care se confruntă. Copiii, ca și adulții, experimentează situații dificile însoțite de sentimente ce pot fi confuze, jignitoare și greu de suportat la un moment dat. Spre deosebire de adulți însă, copiii nu au abilități sofisticate pe care le pot folosi pentru a depăși aceste sentimente dificile. Când

un copil nu știe să își exprime emoțiile corespunzător pot apărea consecințe precum: agresiune, hiperactivitate, probleme de învățare, anxietate, obsesii etc.

Poveștile pot pătrunde în inima problemei printr-un dialog bazat pe culoare, imagini, acțiune, fantezie, metafore, într-o manieră ce nu este amenințătoare.

Copilul memorează tot mai multe cuvinte și expresii. Începe să înțeleagă însemnătatea lor și tinde să folosească mult mai repede cuvintele ca metodă de comunicare.

Cu cât va auzi mai multe povești, cu atât cunoștințele lui se vor înmulți și vor facilita pe viitor susținerea propriului argument, conversații mai lungi și cu sens, vor avea înțelepciune și puterea de a alege pentru el însuși.

Un loc deosebit între modalitățile de manifestare a potențialului creativ la școlarul mic dar și pentru copilul cu CES cu probleme de comunicare, îl are povestirea creată pe baza unui șir de imagini. Tablourile reprezintă adevărate texte iconice pe care copilul învață să le citească în mod repetitiv, creativ. Descifrarea conținutului nu se limitează numai la descifrarea imaginilor, ci devine chiar o adevărată creație verbală. După descifrarea tabloului, copiii pot pune întrebări, pot formula titlul acestuia, pot să se completeze unul pe celălalt.

Profesorul are sarcina didactică de a stimula imaginația, de a încuraja originalitatea copiilor și de a recompensa laudativ toate strădaniile acestora.

Învățarea cititului este una dintre cele mai dificile etape din viața unui școlar. Nu este de mirare dacă mulți vor întâmpina dificultăți. O corectă identificare a cauzelor indică și drumul de parcurs spre soluționarea acestora.

Particularizând, pentru elevii cu tulburări grave în sfera comunicării (elevii cu CES) mai ales a limbajului oral expresiv acestea pot fi simplificate și redactate cu ajutorul imaginilor și a poveștilor terapeutice. Vorbind strict de povești, se pot crea mici tablouri cartonate, cu scene principale din poveste, sarcina copilului fiind aceea de a așeza cronologic imaginile și verbalizând cu ajutorul profesorului.

Altă modalitate constă din completare imaginilor din care să lipsească anumite elemente ce vor fi concepute separat – nivelul de abstractizare în folosirea pictogramelor fiind cel permis de stadiul de dezvoltare al elevului.

Poveștile terapeutice ajută copiii să identifice și să recunoască propriile emoții. Poveștile îi pot ajuta pe copii și în problemele sociale, îi pot învăța cum să își controleze emoțiile, cum să se comporte pozitiv, cum să organizeze evenimentele dureroase cu care iau contact.

Se poate concluziona că lecturile după imagini sunt un mijloc de dezvoltare multilaterală a copiilor dar, în primul rând, ele constituie un mijloc important de dezvoltare a capacității de cunoaștere și, îndeosebi, a gândirii și vorbirii clare, expresive.

Bibliografie:

1. Hârlan, Ana, Dezvoltarea capacității de comunicare a copilului preșcolar, în „Revista învățământului primar”, Editura Miniped, București, nr 4/ 2003;
2. M., Driha, O., Elemente de didactică preșcolară aplicată, Editura MEGA, Cluj-Napoca, 2013

CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI ÎN CREION ȘI PICTURĂ: EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Prof. Alina Laura Clinciu, Colegiul Național Andrei Șaguna Brașov

Fundamentare teoretică. Importanța artelor practice și a muzicii în educație

Artele vizuale și muzica sunt componente esențiale ale educației, contribuind la dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a elevilor. Utilizarea culorilor și sunetelor pentru a evoca experiențele vacanței în cadrul unei clase de elevi poate stimula creativitatea, expresivitatea și înțelegerea personală și culturală. Acest referat explorează exemple de bune practici pentru integrarea artei și muzicii în educația elevilor, concentrându-se pe activități care folosesc culorile și sunetele vacanței în creion și pictură.

Artele vizuale și muzica joacă un rol crucial în educația integrală a elevilor. Ele nu numai că promovează creativitatea și expresivitatea, dar și dezvoltă abilități esențiale cum ar fi gândirea critică, empatia și comunicarea. Conform unui studiu realizat de Eisner (2002), artele contribuie la dezvoltarea unei varietăți de abilități cognitive și non-cognitive, inclusiv perseverența, gestionarea emoțiilor și rezolvarea problemelor.

Exemple de Bune Practici

1. Proiectul "Jurnalul Vacanței"

Descriere: Elevii sunt invitați să creeze un jurnal artistic al vacanței lor folosind creionul și pictura. Acest jurnal poate include desene, picturi, colaje și descrieri scrise ale experiențelor lor de vacanță.

Obiective:

- Dezvoltarea abilităților de desen și pictură.
- Îmbunătățirea capacității de narare și exprimare personală.
- Stimularea creativității și imaginației.

Exemplu de activitate: Fiecare elev își alege un moment memorabil din vacanță și îl ilustrează folosind culori vibrante și detalii specifice. Apoi, descriu în scris ce anume a făcut acea experiență specială.

Beneficii: Această activitate permite elevilor să reflecteze asupra experiențelor lor, să-și îmbunătățească abilitățile artistice și să-și dezvolte competențele de comunicare.

2. Atelier de Artă și Muzică "Sunetele Vacanței"

Descriere: Un atelier în care elevii își creează lucrări de artă inspirate de sunetele vacanței. Muzica de fond, precum sunetele mării, pădurii sau orașului, este folosită pentru a stimula creativitatea și a evoca amintiri.

Obiective:

- Promovarea conexiunii dintre muzică și arte vizuale.

- Învățarea despre diferite sunete și cum pot influența starea de spirit și creativitatea.
- Dezvoltarea abilităților de observație și interpretare artistică.

Exemplu de activitate: Elevii ascultă diferite sunete de vacanță și creează lucrări de artă abstracte care reflectă emoțiile și imaginile evocate de aceste sunete.

Beneficii: Această activitate ajută elevii să exploreze cum sunetele pot influența arta vizuală și să-și dezvolte abilitățile de ascultare și interpretare.

3. Expoziția "Culorile Vacanței"

Descriere: O expoziție organizată în clasă sau în școală în care elevii își expun lucrările de artă create în timpul activităților legate de vacanță.

Obiective:

- Promovarea sentimentului de realizare și mândrie pentru lucrările create.
- Îmbunătățirea abilităților de prezentare și comunicare.
- Încurajarea colaborării și aprecierii muncii colegilor.

Exemplu de activitate: Elevii își prezintă lucrările de artă colegilor, profesorilor și părinților, explicând inspirația și procesul creativ din spatele fiecărei piese.

Beneficii: Această activitate oferă elevilor oportunitatea de a-și vedea munca recunoscută și apreciată, dezvoltându-le astfel încrederea în sine și abilitățile de prezentare.

Concluzie

Integrarea culorilor și sunetelor vacanței în activitățile de creion și pictură poate transforma experiența educațională a elevilor, făcând-o mai captivantă și semnificativă. Prin utilizarea bunelor practici descrise mai sus, profesorii pot stimula creativitatea și expresivitatea elevilor, contribuind la dezvoltarea lor holistică.

Bibliografie

1. Eisner, E. W. (2002). *The Arts and the Creation of Mind*. Yale University Press.
2. Gardner, H. (1993). *Multiple Intelligences: The Theory in Practice*. Basic Books.
3. Hetland, L., Winner, E., Veenema, S., & Sheridan, K. M. (2007). *Studio Thinking: The Real Benefits of Visual Arts Education*. Teachers College Press.
4. McCarthy, K. F., Ondaatje, E. H., Zakaras, L., & Brooks, A. (2004). *Gifts of the Muse: Reframing the Debate About the Benefits of the Arts*. RAND Corporation.
5. Uptis, R. (2011). *Arts Education for the Development of the Whole Child. Encounters on Education*, 12, 1-12.

VARA – ARMONIA TRUPUI CU MINTEA

Prof. Cocean Marilena, Școala Gimnazială Nr. 1 – Stănești, Giurgiu

Vara este anotimpul foarte ofertant în activități recreative, benefice trupului și minții tuturor și mai cu seamă copiilor, aflați în plină formare și dezvoltare. Nu întâmplător romanii aveau un dicton rămas de actualitate până astăzi: „Mens sana in corpore sano”, tradus „Minte sănătoasă în corp sănătos”.

Ca profesor de Educație fizică și sport antrenez elevii în activități recreative și formative nu numai pe timpul anului școlar, ci și în vacanțe, iar anotimpul vara oferă timpul cel mai vast și propice acestora, prin zilele însorite și lipsite de griji. Sporturile agreate în plin sezon estival și pe care le recomand sunt înotul, mersul cu bicicleta, joggingul¹, voleiul, echitația, dar și simpla drumeție care asigură o recreere totală prin admirarea peisajelor și prin mișcarea în natură ș.a.

De asemenea, îi stimulez să participe la acțiuni de voluntariat fie prin supravegherea anumitor zone din arealul comunității pentru a nu fi poluate cu deșeuri, fie prin vizite la vârstnici sau prin realizarea de comisioane pentru cei care nu se pot deplasa.

În spiritul voluntariatului ne întâlnim la școală și pe parcursul verii pentru a derula planurile și măsurile de acțiune. A ajuta înseamnă a te apropia de celălalt, de a crea bucurie și de a da speranță. Altruismul acționează benefic asupra minții și ajută la construirea unor personalități armonioase. Realizând comisioane, copiii fac mișcare fie cu bicicletele, fie pe jos.

Ca director de unitate școlară, cu sprijinul colegilor mei, am pus în derulare o serie de proiecte printre care și proiectul PNRAS (Programul Național pentru Reducerea Abandonului Școlar) care ne-a adus școlii multe activități educative. De exemplu, am putut realiza excursii tematice prin intermediul cărora elevii au depășit limitele fizice ale comunității și au avut ocazia să exploreze zone ale țării noastre prin care și-au îmbogățit orizontul cultural. Vacanța de vară a debutat cu excursia pe traseul Salina Slănic Prahova – Ploiești (unde au vizitat Muzeul „Ion Luca Caragiale” și Muzeul Ceasului „Nicolae Simache”) – Mănăstirea Ghighiu, cu un efectiv de 148 de elevi. Obiectivele excursiei au fost, pe lângă cele motrice, cele care au vizat intelectul și spiritul: geografie, literatură, știință/tehnologie și religie.

Pentru unii dintre copiii unității noastre școlare a fost prima ieșire în lume și primul lor impact cu obiectivele turistice ale țării. Ca în orice excursie, li s-au distribuit și sarcini astfel încât să rămână cu cât mai multe informații utile din călătorie: unii au fotografiat, alții au avut de realizat note de jurnal, alți elevi au cules informații pentru revista școlară sau au luat interviuri oamenilor întâlniți în zonele vizitate. Unii au redat în culori peisajele care le-au rămas în amintire și pe care le-au îndrăgît.

Următoarea deplasare în vederea armonizării trupului cu spiritul este mai îndrăzneată, de două zile, cea pe traseul Buzău – Focșani – Mausoleul de la Mărășești – Bacău – Târgu Neamț – Lacul Roșu – Băile Tușnad – Brașov – Valea Prahovei. Excursia a fost gândită astfel încât să se atingă mai multe obiective educaționale. Elevii vor lua contact cu istoria și cu natura sub variatele ei forme de relief, cu flora și fauna specifice.

Vara înseamnă timpul în care este răgaz să îmbinăm utilul cu plăcutul și să concepem activități care să ne îmbogățească spiritual și să ne mențină condiția fizică. Fiind o școală din mediul rural, nu neglijăm nici activitățile de marcarea a sărbătorilor și tradițiilor de vară. De exemplu, pe 21 iunie sărbătorim solstițiul de vară, ziua cea mai lungă din an cu focuri aprinse. Se obișnuia cândva ca să se spele cu roua culeasă în ajunul acestei zile pentru frumusețe. De asemenea, oamenii făceau și baie cu diferite ierburi tămăduitoare în noaptea solstițiului. Asociată acestei sărbători este și ziua de Sânziene sau Drăgaica de pe 24 iunie, când îndrumăm elevii să aducă plante, inclusiv cele denumite popular „drăgaică” sau „sânziană” (galium verum) cu ajutorul cărora să îndeplinească cununi ce reiterează circularitatea anotimpurilor, discul solar și pământul.

¹ jogging = o alergare necompetitivă, practică pe orice fel de teren, în scopul menținerii formei fizice și al reducerii obezității.

Cu această ocazie, elevii află că Sânzienele sunt asociate la rândul lor sărbătorii creștine a Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul și își au originea într-un străvechi cult solar și poartă în unele locuri și numele „Cap de vară”.

Sânzienele sau Drăgaica este celebrată pe 24 iunie și simbolizează o sărbătoare a iubirii și a fertilității, fiind legată de o serie de ritualuri pentru sănătatea oamenilor, dar și de bogăție în gospodărie, precum și de practici ale fetelor pentru a își afla viitorul și momentul în care se vor mărita.

Sărbătoarea Sânzienelor are o origine mai veche, dintr-un cult roman pentru zeița Diana. Numele de Sânziana, așa cum este cunoscută sărbătoarea cu precădere în Ardeal, provine din „*Sancta Diana*”, în timp ce în Muntenia și Oltenia se sărbătorește Drăgaica, nume de origine slavă. După unii specialiști, sărbătoarea își are originea într-un cult geto-dacic străvechi al Soarelui. sânzienele erau adesea reprezentate de traci într-o horă.

În tradiția creștin ortodoxă, 24 iunie este ziua nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, născut la bătrânețe de Elisabeta, eveniment ce premerge nașterea Mântuitorului din Fecioara Maria.

Punem accent pe educația religioasă alături de celelalte tipuri de educație, deoarece spiritul sănătos se reflectă și asupra unui fizic armonios și sănătos. Toate sărbătorile mari ale verii – Sfinții Petru și Pavel, Sfântul Ilie și Sfânta Maria – ne aduc împreună, cadre didactice și elevi, la biserica satului unde ne bucurăm împreună de aceste zile minunate estivale.

Drept urmare, educația continuă și pe parcursul verii și al vacanței mari în vederea armonizării trupului cu mintea!

Bibliografie online

<https://adevarul.ro/stil-de-viata/magazin/traditii-si-superstitii-de-solstitiul-de-vara-2277318.html>.

Copilăria și rolul jocurilor didactice în procesul instructiv-educativ

Prof. Cojan Lidia Ioana, Școala Gimnazială “Alexandru Piru” Mărgineni

„Înțelepciunea și iubirea copilului e jocul” - Lucian Blaga

Copilăria este cu siguranță cea mai prețioasă perioadă a vieții. Aceasta este însă o perioadă influențată de foarte mulți factori cum ar fi: familia, educația, cercul social, informațiile primite și timpul petrecut împreună cu cei din jur.

Jocurile cognitive contribuie la dezvoltarea mentală și emoțională a copilului, însă trebuie știut că ele vor crește în complexitate în funcție de vârsta micuțului. Școala, care este prietenoasă, trebuie să arate copilului că se poate juca.

Jocurile didactice pot contribui la realizarea unor obiective educaționale variate și complexe. Acestea pot viza dezvoltarea fizică a copilului în cazul jocurilor motrice, sportive, sau dezvoltarea unor subsisteme ale vieții psihice (procesele psihice senzoriale, intelectuale, volitive, trăsături de personalitate, s.a.). De asemenea jocurile didactice pot contribui la rezolvarea unor sarcini specifice educației morale, estetice.

Prin jocul didactic se precizează, se consolidează, se sintetizează, se evoluează și se îmbogățesc cunoștințele copiilor, acestea sunt valorificate în contexte noi, inedite. Îmbinarea elementului instructiv-educativ cu cel distractiv face ca, pe parcursul desfășurării sale, copiii să trăiască stări afective complexe care declanșează, stimulează, intensifică participarea la activitate, cresc eficiența acestora și contribuie la dezvoltarea diferitelor componente ale personalității celor antrenați în joc.

Jocurile didactice, în majoritatea lor, au ca element didactic întrecerea între grupe de elevi sau chiar între elevii întregului colectiv, făcându-se apel nu doar la cunoașterea lor, dar și la spiritul de echipă, disciplină, ordine, coeziune în vederea obținerii victoriei. Întrecerea prilejuiește copiilor emoții, bucurii, satisfacții. Copiii obosec repede și de aceea este necesară introducerea jocurilor încât perioadele care solicită atenția să alterneze cu activitatea de învățare.

Jocul didactic, încadrându-se în categoria jocurilor cu reguli, este definit prin obligativitatea respectării regulilor care precizează căile ce trebuie urmate de copii în desfășurarea acțiunii ludice. Cu cât regulile sunt mai precise și mai bine însușite, cu atât sarcinile didactice ușor de realizat, iar jocul este mai interesant și mai distractiv. Regulile

trebuie să fie simple, ușor de reținut prin formulare și posibil de respectat de către toți copiii, accesibile. După obiectivele urmărite, jocul didactic este folosit în cadrul tuturor ariilor curriculare, iar după tipul lecției jocul este folosit ca mijloc de predare, asimilare, mijloc de consolidare, sistematizare, recuperare a cunoștințelor.

Jocurile didactice le plac copiilor, iar folosirea lor sporește eficiența lecțiilor.

Aplicarea jocului didactic are o influență pozitivă și asupra elevilor cu rezultate mai scăzute, sporind astfel motivația și încrederea în sine. Un joc bine organizat constituie un mijloc de cunoaștere de către elevi a lumii înconjurătoare, deoarece cuprinde sarcini didactice care contribuie la aplicarea deprinderilor, la consolidarea cunoștințelor și valorificarea lor creatoare.

Jocul este inima unui program educațional, proces de succes. Studiile făcute arată că aceasta este o parte importantă din viața elevilor. Jocurile didactice sunt propuse cu scopul de a înviora lecția, de a contribui la însușirea vocabularului activ.

Jocurile didactice pot fi folosite în orice moment al lecției cu scopul de: a familiariza elevii cu unele concepte; a consolida cunoștințele însușite; a cultiva unele calități ale gândirii; a evalua cunoștințele însușite. În procesul jocului, copilul demonstrează cât de realist este el în tot ceea ce face și la ce nivel se ridică competența sa, uneori atât de bine conturată motivațional. Succesul unui joc didactic este asigurat dacă sunt îndeplinite majoritatea cerințelor, dar mai ales dacă este bine explicat. Jocurile copiilor devin metodă de formare în cazul în care ele capătă o organizare și se succed în ordinea implicată de logica cunoașterii și a învățării.

Pe parcursul experienței didactice personale, activitățile didactice au fost axate pe cunoașterea în profunzime a nevoilor și trebuințelor elevilor, a stăpânirii unui limbaj, metode și procedee pentru a atinge palierele cele mai sensibile ale gândirii și sentimentelor copiilor. Măiestria pedagogică joacă un rol decisiv în reușita elevilor. Din aceste considerente, una dintre metodele active-interactive bazate pe acțiunea stimulată este jocul didactic. Astfel, cadrul didactic consolidează, precizează, dar și verifică cunoștințele elevilor, pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale acestora.

Jocul de rol este o metodă de învățare activă, bazată pe explorarea experienței participanților, oferindu-le un scenariu în care fiecare persoană are un anumit rol de jucat. Elementul principal al acesteia este discuția și învățarea mai mult din propria noastră experiență și din a celorlalți. Pot fi unii participanți ce nu se simt confortabil în timp ce joacă.

De aceea este bine să ceri voluntari pentru a juca, dar în același timp poate fi util de a menține deschisă opțiunea de a distribui roluri anumitor participanți. Jocul de rol este o metodă foarte bună de a revizui experiența, și atunci când o utilizezi în sesiunile de învățare interculturală obiectivele sale trebuie să fie: analiza prejudecăților, promovarea toleranței în grup și între diferite culturi, analiza relațiilor de minoritate/majoritate, limitele toleranței etc.

Jocul didactic este o metodă eficientă privind formarea interesului cognitiv la elevi. Utilizarea acestei metode satisface cerințele unui învățământ formativ, deoarece antrenează în formare majoritatea elevilor, sporește gradul de motivație a învățării prin satisfacțiile pe care elevii le obțin, prin rezultatele pozitive ale muncii lor personale.

Bibliografie

1. Bache H., Mateias A., Popescu E., Șerban F. - "Pedagogie preșcolară. Manual pentru școlile normale", Edit. Didactică și Pedagogică, București, 1994.
2. Popescu-Neveanu P. Natura jocului și eficiența lui. Copilul și jocul – colecție metodică. In: Revistă de pedagogie. 1975, Nr. 8;
3. Șchiopu U. Probleme psihologice ale jocului și distracțiilor. București, Editura Didactică și Pedagogică, 1970;

Reflectarea pastelului în programa școlară

Prof. Condrat Nicoleta

Liceul cu Program Sportiv „ Nicolae Rotaru”, Constanța

Programa școlară este un document regulator, are caracter coercitiv la nivelul competențelor, caracter indicativ la nivelul conținuturilor și caracter orientativ la nivelul activităților de învățare, al sugestiilor metodologice, constituind principalul document ce ghidează activitatea la clasă. Programa școlară de Limba și literatura română a fost elaborată din perspectiva trecerii de la modelul centrat pe obiective la cel care pune în prim plan formarea de competențe. Pe de o parte s-a avut în vedere realizarea unei viziuni unitare gimnaziu –liceu, deoarece la nivel liceal funcționa modelul de proiectare curriculară centrat pe competențe. Pe de altă parte însă, se poate constata dorința de compatibilizare cu standardele europene la nivelul formării domeniilor de competență cheie, cu accent pe conturarea competenței de comunicare și a competențelor culturale. Domeniile de conținuturi specifice disciplinei pentru ciclul gimnazial sunt:

- Lectura
- Practica rațională și funcțională a limbii
- Elemente de construcție a comunicării

Disciplina “Limba și literatura română” face parte din aria curriculară “Limbă și comunicare” alături de limbile minorităților, limbile moderne și limbile clasice. Această arie curriculară pune accent pe fundamentarea modelului comunicativ-funcțional care impune ca finalitățile disciplinelor să fie centrate pe comunicare.

Paradigma comunicativ-funcțională presupune studiul integrat al limbii, al comunicării și al textului literar. Astfel, textul literar trebuie să fie bine ales, deoarece el va deveni un nucleu generator al unei rețele de discuții privind noțiuni de limbă sau exersarea unor situații de comunicare. Textul literar în sine poate fi considerat coloana vertebrală care susține abordarea noțiunilor fonetice, lexicale, morfologice sau sintactice. Avantajul va fi acela că literatura încetează să mai fie privită o activitate în care elevii discută despre texte, devenind un domeniu dinamic care

presupune comunicare și mai ales un dialog cu textul. Mai mult decât atât, domeniul lectură asigură un puternic caracter formativ-educativ, evidențiat în cadrul programei școlare prin setul de valori și de atitudini. Dincolo de competențele dobândite ca urmare a studierii operelor literare, se urmărește de fapt ca elevul să descopere frumosul din jur, să poată comunica într-o manieră eficientă, să își formeze deprinderi și aptitudini necesare învățării pe tot parcursul vieții. Mai mult, la nivelul disciplinei Limba și literatura română, nota de prezentare a programei indică în mod clar faptul că: ”scopul este acela de a forma un tânăr cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea, să comunice, să interacționeze, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om”.¹ O specie literară cu vădite influențe educative este pastelul, deoarece presupune o abordare interdisciplinară, natura fiind văzută din perspectiva altor arte: pictura și muzica. Corelațiile multiple ce se pot stabili între pastel, pictură și muzică îi obișnuiesc pe elevi să asocieze ușor cunoștințe care păreau divergente, să își dezvolte spiritul investigativ, gândirea critică și simțul estetic. Studiind pastelul ca specie lirică, elevul nu își formează doar multiple capacități de operare cu textul literar, ci își dezvoltă orizontul cultural și competența de comunicare, putând valorifica în cadrul formal experiențele de învățare nonformală

În ceea ce privește programa școlară la nivel gimnazial, studierea pastelului este recomandată în clasa a VI-a, și evidențiată prin următoarele competențe specifice:

- *3.1. diferențierea elementelor de ansamblu de cele de detaliu în cadrul textului citit*, fiindu-i asociate următoarele conținuturi: - identificarea problemei principale abordate într-un text literar (într-o descriere: elementele și trăsăturile obiectelor descrise);
- *3.2. identificarea modurilor de expunere într-un text epic și a procedeelelor de expresivitate artistică într-un text liric*, având asociate conținuturi precum: rolul figurilor de stil învățate în diferite texte literare, populare și culte (personificare, comparație, enumerație, repetiție, epitet, antiteza); tipuri de rimă (monorima, rima împerecheată, rima încrucișată, rima îmbrățișată) și măsura versurilor, trăsături ale speciilor literare: pastelul;
- *3.3 sesizarea valorii expresive a unităților lexicale în textele citite*, acestei competențe fiindu-i asociate conținuturi precum: explicarea unor expresii și a unor cuvinte noi identificate într-un text citit, în context, rolul sinonimiei, al antonimiei și al

¹ *** Programa școlară de Limba și literatura română

omonimiei într-un text dat; sensurile cuvintelor în contexte diferite; expresivitatea formelor arhaice, câmpuri lexico-semantică;

- *4.1 redactarea textelor cu destinații diverse urmărindu-se concretizarea următoarelor conținuturi asociate: descrierea de tip tablou, - motivarea unei opinii, pornind de la texte studiate în clasă.*

La nivelul clasei a VII-a o serie de competențe specifice și de conținuturi asociate permit studierea pastelului ca modalitate de explorare a arhitecturii operei lirice, după cum urmează:

- *3.1 citirea unei varietăți de texte literare, demonstrând înțelegerea sensului acestora.* La această competență specifică pot fi raportate conținuturi asociate precum: semnificațiile/sensul global al unor texte literare aparținând diverselor genuri și specii, structuri în textele lirice;
- *3.2 recunoașterea modalităților specifice de organizare a textului epic și a procedeelelor de expresivitate în textul liric.* În cadrul acestei competențe se pot valorifica valențele formativ educative ale pastelului prin următoarele conținuturi asociate: trăsături specifice genului liric în texte literare studiate, concordanța dintre forma grafică a poeziei și ideea transmisă de aceasta, procedee de expresivitate artistică în textul liric.
- *3.3 sesizarea corectitudinii și valorii expresive a categoriilor gramaticale și lexicale învățate, într-un text citit.* Această competență specifică face trimitere la rolul pe care categoriile lexicale și gramaticale îl au în conturarea mesajului artistic al unui pastel, idee regăsită în conținuturile asociate de mai jos: rolul utilizării categoriilor morfologice și sintactice într-un text; schimbarea semnificației unor cuvinte în funcție de contextul în care apar; relații de sinonimie, antonimie, omonimie și polisemie într-un text dat;
- *4.3 organizarea secvențelor textuale în funcție de o cerință specifică-* se pot asocia acestei competențe următoarele conținuturi: structurarea unui text propriu în secvențe distincte în funcție de tipul acestuia: comentarea unor secvențe din textele studiate sau a semnificațiilor titlului unui text, scrierea unor compuneri descriptive,
- *4.5 folosirea modalităților variate pentru realizarea expresivității textului-* competență ce își subordonează următoarele conținuturi ce pot fi valorificate prin abordarea pastelului ca specie lirică: realizarea unor descrieri prin ordonarea detaliilor în funcție de propriile percepții/propria imaginație; compuneri descriptive cu valorificarea categoriilor semantice învățate;

La nivelul clasei a VIII-a, există o serie de conținuturi asociate care pot fi valorificate prin studierea pastelului, după cum urmează:

- *3.1 dovedirea înțelegerii unui text literar sau nonliterar, pornind de la cerințe date.* La această competență specifică se urmărește o serie de conținuturi: structura textelor lirice, eul liric; procedee de expresivitate artistică în textele studiate (figuri de stil: repetiția fonetică/ aliterația, metaforă, hiperbolă, epitet, comparație, repetiție, enumerație, antiteză); sensul figurat al unor cuvinte într-uncontext dat; versificația (măsura, rima, piciorul metric, ritmul, versul, strofa; versul liber*);
- *4.1 redactarea diverselor texte, adaptându-le la situația de comunicare concretă.* Se vizează următoarele conținuturi asociate: evidențierea trăsăturilor unui obiect (peisaj, operă de artă), prin utilizarea resurselor expresive ale limbii într-o descriere ;organizarea planului unei lucrări pe o temă dată; redactări vizând ilustrarea unor trăsături ale genurilor și alespeciilor studiate; comentarea unor secvențe din operele studiate sau din texte la prima vedere, pe baza unor cerințe date (de exemplu: elemente de structură a operei literare; elemente de limbă și de stil.

Programa de Evaluare Națională pentru elevii de clasa a VIII-a prevede cerințe care vizează înțelegerea unui text literar, dar și redactarea de către elevi a unor compuneri despre texte literare. Printre speciile lirice obligatorii prevăzute de programă se evidențiază și pastelul, iar competențele specifice care vizează acest element de teorie literară sunt:

- *1.1 dovedirea înțelegerii unui text literar sau nonliterar pornind de la cerințe date.* Această competență de evaluat vizează conținuturi asociate precum: structuri în textele lirice (concordanța dintre forma grafică a poeziei și ideea transmisă de aceasta, eul liric); procedee de expresivitate artistică în textele studiate (figuri de stil: personificarea, alegoria, repetiția fonetică/ aliterația, metafora, hiperbola, epitetul, comparația, repetiția, enumerația, antiteză); sensul propriu și sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat; elemente de versificație (măsura, rima, piciorul metric, ritmul, versul, strofa); trăsăturile specifice genului liric în opere literare studiate sau în texte la prima vedere, trăsături ale speciilor literare: pastelul.
- *2.1 redactarea diverselor texte, cu scopuri și destinații diverse, adaptându-le la situația de comunicare concretă .* Conținuturile asociate pe care le presupune această competență de evaluare sunt: redactarea unor compuneri având ca suport texte literare studiate sau la

prima vedere, motivarea apartenenței unui text studiat sau la prima vedere la o specie literară sau la un gen literar; prezentarea unui punct de vedere asupra unor secvențe din texte la prima vedere, pe baza unor cerințe date (de exemplu: elemente de structură a operei literare, figurile de stil studiate, elemente de versificație etc.) sau prin exprimarea argumentată a opiniei personale privind structura textului, semnificația titlului, procedeele de expresivitate artistică învățate și semnificația/mesajul textului dat, exprimarea argumentată a unui punct de vedere privind un text studiat sau textul la prima vedere.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum Național, Programă școlară revizuită *Limba și literatura română clasele a V-a – a VIII-a* aprobată prin ordinul ministrului, 2009;
2. Cerghit, Ioan, „*Metode de învățământ*”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;
3. Potolea, Dan (coord.), Neacșu, Ioan(coord.), Iucu, B., Romiță (coord.), Pânișoară, Ovidiu, Ion(coord.) „*Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II*”, Editura Polirom, 2008;

CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI ÎN CREION ȘI PICTURĂ ÎN GEOGRAFIE

PROF CONSTANTIN MĂDĂLINA CNI GR MOISIL BRAȘOV

„Culorile și sunetele vacanței în creion și pictură” poate fi un subiect fascinant, îmbinând arta și geografia pentru a explora diverse destinații de vacanță. Acesta poate include elemente vizuale și auditive care definesc experiențe de călătorie în diferite locuri din lume. Să dezvoltăm câteva idei și concepte legate de acest subiect.

Bune practici pentru a lucra cu culorile și sunetele vacanței în creion și pictură în cadrul unor lecții de geografie includ:

- Integrarea culorilor specifice zonelor geografice în desenele sau picturile elevilor. De exemplu, utilizarea culorilor pastelate pentru a reprezenta plajele tropicale sau culorile reci pentru a ilustra zonele polare
- Utilizarea sunetelor naturii din diferite regiuni geografice pentru a crea un cadru autentic în timpul activităților artistice. De exemplu, se poate reda sunetele valurilor pentru a însoți desenele cu peisaje marine sau sunetele păsărilor pentru a accentua desenele cu peisaje montane.
- Organizarea unor proiecte de grup sau expoziții cu tematică geografică pentru a încuraja creativitatea și colaborarea între elevi. Acest lucru poate la consolidarea cunoștințelor geografice și la ajutarea abilităților artistice ale elevilor
- Utilizarea lor moderne, cum ar fi aplicații de desen pe calculator sau platformă de editare foto, pentru a oferi elevilor oportunități de a experimenta și a-și dezvolta abilități artistice într-un mod interactiv.
- Încurajarea auto-reflecției și a feedback-ului constructiv în activitățile artistice pentru a sprijini dezvoltarea dezvoltării elevilor în domeniul artistic și geografic.

Prin implementarea acestor bune practici, elevii vor avea oportunitatea de a-și extinde cunoștințele geografice și de a-și exprima creativitatea într-un mod captivant și educativ.

Exemple de bune practici în creion și pictură la geografie ar fi să folosiți culori care reflectă peisajele și elementele specifice-o anumită regiune dintr-o țară. De asemenea, puteți utiliza sunetele pentru a crea atmosfera, cum ar fi sunetul valurilor pentru o plajă sau sunetul păsărilor pentru o pădure. Este important să vă documentați în prealabil pentru a capta câte mai fidele caracteristici geografice ale locației pe care o să desenați sau pictați.

- Un exemplificator bun de practică în creion și pictură în geografie este să reprezinte un peisaj natural specific unei regiuni din România, cum ar fi Delta Dunării. În locul unde râul Dunăre se varsă în Marea Neagră, formațiunile luncă și malurile sunt dominate de o varietate de culori: verdele ierburilor, albul apelor, nuanțele de albastru ale cerului și pământului. Pentru a recrea atmosfera acestei zone, puteți folosi o gamă largă de culori, cum ar fi:
 - Verdele intens pentru ierburile și vegetația înaltă
 - Albul apelor pentru râul Dunăre și lacurile
 - Nuanțele de albastru pentru cerul și pământul
 - Tonurile de aur și bronz pentru soarele care apune
- Pentru a aduce mai aproape atmosfera, puteți utiliza și sunetele zone specifice, cum ar fi sunetul valorilor care ajung la maluri sau sunetul păsărilor care se bazează pe stuf.
- De asemenea, este important să vă documentați în prealabil pentru a capta câte mai fidele caracteristici geografice ale zonei. Acest lucru poate fi făcut prin:
 - Culegerea de imagini și video pentru a obține detalii despre formațiunile naturale și elementele specifice zonei
 - Lectura despre istorie și cultura zonei pentru a înțelege contextul în care se află locația peisajului
 - Interacțiunea cu localnicii pentru a obține informații despre locația și despre cum arată ea în diferite momente ale anului.

- Cu toate aceste elemente, puteți crea o reprezentare realistă și emoționantă a peisajului natural al Delții Dunării, care să conțină detalii precise despre formațiunile naturale și elementele specifice zonei.

BIBLIOGRAFIE

Albers, Josef. ** *Interaction of Color*. Yale University Press, 1975
Achitei, Gh., Frumosul dincolo de arta, Ed. Meridiane, Bucuresti, 1988
Biciusca Florin, Geometria simbolica, Ed. Paidea, 2008

O SOLUȚIE ANTIPLICTISEALĂ

Prof.înv.primar Costaru Simona
Colegiul Național „Liviu Rebreanu” Bistrița

Vara este poate cel mai iubit anotimp. Copiii știu că vara începe cu ziua lor căci 1 Iunie e o zi mult așteptată, în care ei au parte de nenumărate surprize. Vara le aduce și la fel de mult așteptata vacanță mare. Timpul vacanței de vară trebuie să fie organizat corespunzător, iar copiii să exploateze la maxim această perioadă pentru a-și dezvolta abilități, a-și descoperi pasiuni și totodată pentru a dobândi cunoștințe noi. O soluție antiplictiseală și încântare poate fi și excursia.

O astfel de experiență este ideală pentru copii, în special începând cu vârsta de 7 ani. Cei mici sunt învățați să trăiască experiențe noi în urma cărora să dobândească abilitati noi foarte utile în viitor. Dacă până nu demult, la ciclul primar excursia era organizată pe o perioadă de una, două, maxim trei zile, am îndrăznit anul trecut să organizez o excursie cu o durată de șase zile, ajutată fiind în luarea acestei decizii de curiozitatea elevilor mei, de încrederea pe care mi-au acordat-o părinții, dar și de interesul acordat în ultima vreme taberelor de vară (la care copiii participă, fiind plecați de acasă pentru cinci-șapte zile). Am considerat că este un bun prilej pentru copii de a învăța să ia singuri decizii, să gestioneze anumite aspecte ale rutinei, au socializat, și-au dezvoltat aptitudini pe care le vor folosi inclusiv în perioada școlară.

Fiecare activitate a susținut ideea de muncă în echipă, comunicare, iar prin întreaga planificare a activităților am reușit pe deplin să ajut la diminuarea fricii copiilor, la experimentarea de lucruri noi, reușind prin metode bine stabilite trezirea la viața a spiritului de cercetaș al celor mici. Împreună am îmbinat plăcutul, învățatul, joaca și activitățile distractive și am avut parte de o învățare bazată mai mult pe experiențe trăite la momentul respectiv.

Am urmărit cultivarea sentimentului de mândrie patriotică prin declanșarea de emoții, aprecieri asupra frumuseților fizice, economice, religioase ale teritoriului patriei și împletirea cu elemente de istorie ale trecutului și prezentului poporului român, cunoașterea diferitelor obiective turistice din alte zone ale țării, dar și dezvoltarea orizontului de cunoaștere prin îmbinarea noțiunilor de geografie, biologie, istorie, literatură, religie, muzică, sculptură cu specificul cadrului natural și cu regiunile străbătute.

Una dintre activitățile extrem de îndrăgite de copii a fost una de artă: aceea de folosire a culorilor, cariocilor, acuarelelor sau oricăror alte materiale prin care s-au putut exprima artistic. A fost o activitate prin care s-au relaxat, și-au fixat atenția pe un singur lucru, și-au calmat gândurile. A fost o activitate binevenită, alternată cu cele de învățare sau cele de mișcare. Prin pictură copiii învață să se exprime și să dea formă gândurilor sau emoțiilor prin intermediul culorilor și formelor.



Am trăit cu toții o perioadă cu activități diverse și interactive, copiii au fost încântați, au strâns amintiri frumoase și și-au dorit o astfel de excursie și pentru vacanța viitoare. Drept urmare, am desfășurat-o și pe cea din această vacanță mare.

Consider că asemenea activități extrașcolare sunt foarte importante deoarece îi ajută pe elevi să-și dezvolte abilitățile de comunicare și socializare, de observație, de dezvoltare a culturii, memoriei și imaginației. Aceștia sunt direct implicați, deprind obiceiuri pozitive, întăresc relații de prietenie stabilite în clasă, inclusiv relația elev-profesor putându-se astfel îmbogăți.

Cât despre vacanță...Este foarte important ca micuții să continue să învețe și să se dezvolte, chiar dacă este vacanță.

Bibliografie:

Gilpin, Rebecca , Bowman, Lucy , *Explorează lumea. Activități pentru excursii și vacanțe*, Ed. Corint, 2018, București, Corint Junior

Cărășel, Aurel, Lazăr, Viorel, *Psihopedagogia activităților extracurriculare*, Ed. Arves, 2008, Craiova

Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, Ed. Discipol, în „Învățământul Primar“ Nr. 1/ 2000, București.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR OUTDOOR ÎN GRĂDINIȚĂ

EDUC. COTEȚ EUGENIA IULIANA

GRĂD. CU P.N. NR.1 FURCENII NOI, JUD. GALAȚI

Educația outdoor este cea care pune copiii în situația de a găsi în natură mediul propice desfășurării activităților de diverse tipuri: jocuri senzoriale, jocuri de asociere, de comparare, de analiză ,de clasificare , observări cu lupa, orientări în spațiu și depistarea punctelor cardinale etc.

Prin intermediul acestor activități outdoor copiii se descoperă pe ei înșiși, prind curajul de a explora, de a experimenta, de a face lucruri noi și de a găsi răspunsuri în urma descoperirilor făcute. Activitățile outdoor stârnesc curiozități și dau frâu liber încercărilor, cercetării, pentru a descoperi singuri soluții, de cele mai ori găsind în lucruri mici , o lume întreagă, plinu-ne pe ce spunea Kurt Hahn, „Există mai mult în tine, decât crezi!”. În cadrul DȘ- Activități matematice, am desfășurat diverse activități, de la sortare de materiale din natură: flori, castane, frunze, pietre și aranjarea lor în ordine crescătoare, descrescătoare, până la formare de grupe cu un număr dat de elemente, în funcție de sarcina de lucru. Copiii au avut la dispoziție cifre decupate, jetoane, iar în farfurii de unică folosință, formau grupa de obiecte, pe pavaj scriau cifrele cu ajutorul cretei, reprezentând grafic mulțimea , unde plasau castane, frunze, flori etc. A fost foarte antrenată activitatea, deoarece copilul odată terminată sarcina de lucru, extrăgea un bilet care-i indica să facă altceva, care nu-l lăsa să fie în pană de timp. Analizau, comparau, numărau, adăugau sau extrăgeau după caz, obiectele care erau: mărgelile, nasturi, dopuri, pietre, frunze, castane etc. Prin aceste activități, preșcolarul își dezvoltă capacitatea de a

opera cu materialul intuitiv, își dezvoltă limbajul matematic, își dezvoltă gândirea, memoria, atenția și nu în ultimul rând spiritul autocritic, dorind să termine repede, bine și mai ales să vadă unde a greșit și de ce..., să dea răspunsuri coerente, logice și să argumenteze corect ceea ce vrea să exprime.

În cadrul activității matematice, desfășurată în aer liber, la tema „Forme geometrice!”, copiii au avut ca sarcină de lucru să deseneze cu cretă pe pavaj, formele geometrice cunoscute de ei: pătrat, triunghi, cerc și să le decoreze cu frunze galbene. De asemenea, cu ajutorul frunzelor au completat liniile șerpuite, liniile frânte, trasate inițial, decorându-le corect respectând spațiul scris. Astfel, își formează mai ușor noțiunea de forme geometrice, le găsește corespondența în natură, exemplificând de fiecare dată: „cercul este ca roata de la mașina ta, doamna” sau „ăsta-i pătrat, ca și casa de peste drum”.

Aceeași manieră de lucru am abordat-o și în cazul scrierii cifrelor cu ajutorul castanelor, frunzelor, pietrelor. După care copilul trebuia să indice cifra cerută și să spună care sunt vecinii ei. Și aici am recurs la gândirea logică, la munca cu materialul din natură și mai cu seamă la implicarea lor emoțională. Reacțiile de final fiind explozive: „Doamna, doamna am terminat!” sau „Mi-a ieșit super!”.

La fel de bine am desfășurat activități de ordonare crescător – descrescător a frunzelor, sau formarea de grupe de frunze galbene, roșii, verzi, unde copiii puteau sorta, analiza, selecta, ordona, după cerință materialul natural. Mai mult ca atât, aveau posibilitatea să observe diversitatea prin: culoare, formă, mărime, model de frunză. Le dădeam posibilitatea de a compara frunzele între ele, de a observa frunzele de pe copaci, care încă erau verzi pentru a-și forma concepte referitoare la pierderea culorii verzi din frunza, odată căzută, lipsa clorofilei etc. De aici se naștea întrebarea „De ce sunt frunzele galbene, doamna?”, care imediat ne transferă spre un alt palier, cel al cunoașterii mediului. Activitatea de

Cunoaștere a mediului, desfășurată în natură, vine ca o mână, deoarece are acea valență de explorare și observare a mediului viu, dar se și pliază cu activitățile ecologice și de protecție a mediului. Am desfășurat diverse tipuri de activități outdoor la cunoașterea mediului, cum ar fi: Puncte cardinale – prin intermediul cărora copiii au intrat în posesia unor informații inedite despre poziția noastră pe pământ, e prea mult să le spui de puncte cardinale, la această vârstă dar, când le explici că nordul este în locul unde vom descoperi mulți mușchi și mușcați pe scoarța copacilor, pe ziduri, iar sudul e în partea opusă, unde totul este uscat, curat, imediat rețin. Așa am desfășurat activități de observare, unde am folosit lupa, ca și mijloc de cercetare, rezultatele fiind extraordinare. Au identificat punctele cardinale, le-au denumit, le-au sesizat caracteristicile, au făcut asocieri cu ceea ce au ei acasă și cum sunt amplasate obiectivele din gospodăria lor. În cadrul activității „Lumea de sub lupă”, copiii au putut identifica viețuitoare, de o dimensiune foarte mică, care mișunau printre firele de iarbă, stăteau pitite prin nervurile scoarței copacilor sau mergeau grăbite pe trotuar. Nu știau că în timp ce ei calcă în drum spre școală, pot să le strivească, nu au știut până-n acel moment cât de mici pot fi: furnicile, gândacii, ouăle de insecte sau cât de sedefate și interesante pot fi urmele lăsate de melc, în drumul lui anevoios prin lume.

Lupa, un instrument de mare valoare, în astfel de activități de explorare, cum le-am spus noi, are un rol foarte mare, doar cu ajutorul ei putând observa lumea vie, care nu poate fi percepută cu ochiul liber. De aici s-au născut povești, cum ar fi: Păianjenul cel Harnic, Melcul fără casă, Frunza tristă. Copiii au recurs la imaginație și creativitate, au creat scurte povești, care aveau ca subiect sau personaje, aceste mici vietăți descoperite cu ajutorul lupei.

Toate aceste activități au dus la o atitudine pozitivă față de mediu, la un spirit crescut de respect față de ape, păduri, față de viețuitoarele pământului și chiar față de semenii noștri.

Bibliografie

Curriculum pentru educație timpurie -2019

M.Mătășaru – Secretele Metodice a Didacticii Preșcolare, Publisers Rovimed/ Biblioteca Preșcolarului

C.Cosmovici – Didactica activităților matematice în grădiniță – Editura Polirom

ARMONIE ȘI CULOARE ÎN RELAȚIA MENTORALĂ

Crudu Gabriela, Colegiul Național „Spiru Haret” Tg-Jiu

“Mi-ar fi placut sa fiu profesor. Profesorul este fabricant de oameni. Profesorul seamănă cu un tâmplar care ia un lemn murdar din noroi, îl spală și face mobilă din el.” (Petre Țuțea)

Să educi, să formezi un elev este o bucurie, dar și o responsabilitate! Să educi, să formezi un viitor profesor, un viitor EDUCATOR, este nu doar o responsabilitate, ci și o mare aventură! Și un act de iubire profundă: față de copii, față de oameni, față de profesie! Un act de iubire care transformă! Așa cum fiecare operă de artă care se naște din iubirea artistului pentru frumos, pentru culoare, pentru armonie, se întoarce la acesta și-l face mai bun, mai nobil, mai ...ARTIST, la fel, fiecare copil care se transformă sub grija dascălului său, nu doar primește, ci și oferă acestuia măsura artei, iubirii și grijii sale. Iar dacă acest copil și-a ales, la rândul-i, să fie *făuritor de oameni*, **viitor educator**, aventura devine incredibilă!

Relația mentorala, relația dintre formatorul de învățători/educatori și adolescenții care aleg, la o vârstă fragedă, să devină profesioniști în educație, nu este o relație simplă. Este o relație care se construiește în timp și în care responsabilitatea este mare de ambele părți! Mentorul are responsabilitatea de a dezvălui universul complex al carierei didactice, de a forma și dezvolta competențe pentru această profesie. Nu este vorba doar de a prezenta, la modul general, ce presupune această profesie, care-i sunt plusurile și minusurile! Este vorba, mai ales, de a instrumenta cu cele mai potrivite strategii, metode, mijloace de lucru, astfel încât cei pe care îi formează să reușească, la rândul lor, să formeze, să modeleze, să dezvolte personalitatea copiilor pe care îi vor avea în grijă. Profesorul mentor are un rol esențial pentru: devenirea profesională (și de multe ori pentru devenirea personală) a celui pe care îl mentorează; abilitarea viitorului profesor cu tehnici, strategii de proiectare, organizare, desfășurare a demersurilor de predare-învățare-evaluare, dar și cu tehnici de cunoaștere a personalității elevilor, de respectare și valorificare a particularităților de vârstă și individuale ale acestora; formarea unor atitudini și valori în raport cu profesia didactică a elevului practicant; dezvoltarea unei concepții asupra importanței carierei didactice, dar și asupra responsabilității pe care o implică pe termen lung – profesorul modelează minți, suflete, caractere, oameni. Pe de altă parte, elevul mentorat, viitorul educator, are responsabilitatea de a-și asuma procesul complex și lung al învățării, de a se descoperi, de a se dezvolta, de a se construi!

Fiecare relație mentor - elev mentorat are **culoarea** ei! Pentru că intră în interacțiune psihologii, individualități, personalități unice! Dincolo de competențele psihopedagogice și metodice pe care urmărește să le formeze viitorilor educatori, mentorul îi sprijină să-și construiască stilul propriu, personalitatea didactică, să-și descopere și să-și lase amprenta personală în modul în care fac, la rândul lor, educație. Și reușește acest lucru dacă respectă personalitatea fiecărui elev pe care îl îndrumă, dacă oferă suficient de multe ocazii fiecăruia pentru a se dezvolta, a se dezvălui, a fi el însuși, nu o imitație a unor modele pe care le consideră singurele variante de a fi dascăl...De asemenea, reușita sa depinde de credibilitatea pe care o are în fața elevilor pe care îi mentorează. Și pe care reușește să o transforme în valoare reală pentru viitorii dascăli. Credibilitatea este dată de congruența dintre **a spune, a face, a fi!** De asemenea, mentorul este credibil și relevant pentru cei pe care îi mentorează dacă, în activitățile pe care le desfășoară, respectă/aplică principiile managementului calității: focalizarea pe elevul mentorat; leadership; orientarea pe rezultate; abordarea bazată pe proces; abordarea managementului ca sistem; învățarea, inovarea și îmbunătățirea continuă a calității; abordarea pe bază de fapte în luarea deciziilor; implicarea elevilor, viitorilor educatori, în procesul propriei formări profesionale. În plus, mentorul trebuie să fie deschis la tot ce este nou, el este cel care le oferă celor pe care-i mentorează posibilitatea de a experimenta și exersa modalități variate de predare: tradițională, online, el îi ajută să integreze noile tehnologii în lecțiile pe care le desfășoară, el îi ajută să devină profesioniști pentru prezent și viitor. Pentru că elevii au nevoie să exploreze, au nevoie să-și construiască propria cunoaștere, prin acțiune, în

ritm propriu. Mentorii trebuie să fie cei care îi însoțesc în călătoria devenirii lor- fără directive, fără idei învechite, cu deschidere, cu încredere, cu disponibilitate. Cu atitudinea potrivită!

Nu oricine poate fi mentor! Nu oricine poate să construiască o relație mentorala armonioasă! Mentorii trebuie să fie, în primul rând, oameni care înțeleg complexitatea personalității umane, curcubeul de culori care se regăsește în câmpul educațional. Dragostea pentru copii, empatia, căldura, simțul umorului, calitățile morale, seriozitatea, verticalitatea mentorului sunt aspecte care construiesc un mentorat de calitate. Fiecare experiență mentorala, fiecare relație mentorala pe mentorul o construiește cu elevii pe care îi mentorează este, în fapt, o confirmare a unui crez pedagogic: seriozitatea, responsabilitatea, pregătirea, creativitatea pe care tu ca mentor le oferi ca model de conduită profesională, se vor multiplica în și prin viitorii dascăli pe care îi formezi.

Este o mare responsabilitate, dar și un mare privilegiu! **Și este culoarea iubirii în educație!**

În loc de concluzii!

“Mă aflu în ipostaza de proaspătă absolventă a unui colegiu pedagogic, a unui profil pedagogic, care mi-au transmis un **spirit** pe care îl voi purta și pe care îl voi perpetua în lumea care se deschide în fața mea. În cei patru ani de liceu, m-am transformat din adolescent în (aproape)dascăl!!! M-au ajutat să mă transform: admirația față de profesorii care mi-au stat alături, iubirea față de copii, credința că pot înmulți ce am primit. Acest miracol al devenirii se întâmplă în mijlocul și cu sprijinul celor care își împart sufletul, îți dau *bucata de suflet* de care ai nevoie și te ajută să descoperi drumul spre regăsire, spre SINE. Sunt acei *Oameni Lumină* care dau culoare din culoarea lor! Aceștia sunt profesorii care, dacă s-ar privi din exterior, prin lentila iubirii cu care îi privesc elevii, ar înțelege că sunt binecuvântare pentru cei din jurul lor, că prezența lor face diferența în ceea ce elevii aleg să devină, ar observa câtă valoare există înăuntrul lor.

Ei sunt cei care pe mine m-au învățat că singura călătorie imposibilă este cea pe care nu ai început-o niciodată și că, indiferent de obstacolele pe care le întâlnești în călătoria ta, *trebuie să rămâi cu sufletul deschis.*” (Ana D.)

Bibliografie:

Cucoș, C., Mara, D., *Mentoratul de practică pedagogică - premisă a generării calității educației*, suport de curs pentru programul de formare mentorat de practică pedagogică, elaborat în cadrul proiectului POCU “*Profesionalizarea carierei didactice - PROF*”

PROIECTUL DE LECTURĂ

Modalitate de evaluare

Cameleonul

de Eric Carle

*Profesor, Csenteri Oana Andreea
Școala Gimnazială „Horea, Cloșca și Crișan”, Brad, jud. Hunedoara*

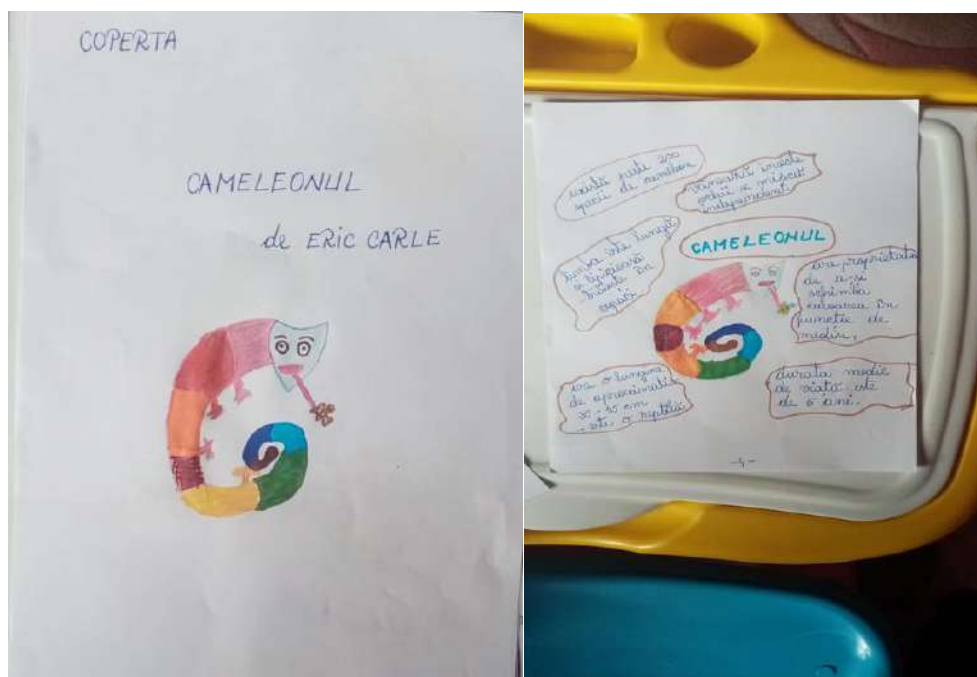
METODE ȘI TEHNICI DE REALIZARE A UNUI PROIECT DE LECTURĂ

„Cameleonul”, de Eric Carle – povestea poate fi urmarită pe linkul de mai jos:

<https://youtu.be/30qnIcEXvs0>

1. Proiectul; proiectul de lectură

Proiectul este activitatea cel mai pregnant centrată pe elevi. Este un produs al imaginației acestora, menit să permită folosirea liberă a cunoștințelor însușite, într-un context nou și relevant. Proiectul este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului său, dar și asupra formei de prezentare. Proiectul încurajează cel mai bine abordarea integrată a învățării. Elevilor li se creează ocazia de a-și folosi competențele formate la multe discipline, răspunzând astfel unei întrebări esențiale: „Ce pot face cu ceea ce am învățat la școală?”



2. Predicții: cu titlu dat, cu cuvinte date, cu obiecte date Întrebări care se pun elevilor: Despre ce crezi că va fi vorba? sau Ce se va întâmpla mai departe? Pe ce te bazezi? sau Ce dovezi ai?

3. Relația întrebare-răspuns (RIR) RIR este o strategie de comprehensiune menită să sprijine elevii în înțelegerea și formularea diferitelor tipuri de întrebări. Strategia are avantajul că îi obligă pe elevi să se gândească și dincolo de limitele textului, să fie creativi și să coopereze în timp ce se angajează în gândire de ordin superior (aplicativă, sintetică, evaluativă).

<p>În text- Chiar acolo</p> <p>Unde stătea cameleonul?</p> <p>Ce culoare avea cameleonul când se simțea bine?</p>	<p>În capul tău</p> <p>Cum crezi că s-a simțit cameleonul când a ajuns la Zoo?</p> <p>Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi ajuns la Zoo?</p>
<p>Gândește și caută</p> <p>De ce s-a dus cameleonul la zoo?</p> <p>De ce îți dorea să fie ca toate animalele văzute?</p>	<p>Doar tu</p> <p>Tu ai vrea să te transformi în altceva? De ce?</p> <p>Ce înseamnă să fii tu?</p>

<p>1. Unde stătea cameleonul?</p> <p>2. Ce culoare avea cameleonul când se simțea bine?</p> <p>1. Cameleonul stătea pe o frunză, pe un corob, pe o floare, pe nisip.</p> <p>2. Când se simțea bine cameleonul avea culoarea verde aprins.</p>	<p>RIR</p> <p>1. Cum crezi că s-a simțit cameleonul la Zoo?</p> <p>2. Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi ajuns la Zoo?</p> <p>1. Cameleonul la Zoo s-a simțit speriat.</p> <p>2. Eu dacă aş fi ajuns m-aş fi simțit speriată.</p>
<p>1. De ce s-a dus cameleonul la Zoo?</p> <p>2. De ce îți dorea să fie ca toate animalele văzute?</p> <p>1. Cameleonul s-a dus la Zoo pentru că a nimerit din greșeală.</p> <p>2. Îți dorea să fie ca toate animalele pentru că era mic și fără putere.</p>	<p>1. Tu ai vrea să te transformi în altceva? De ce?</p> <p>2. Ce înseamnă să fii tu?</p> <p>1. Eu nu aş vrea să mă transform în altceva pentru că îmi place ceea ce sunt.</p> <p>2. Dacă fiu eu înseamnă să învăț bine, să ascult de părinți și să fiu mai ambicioasă.</p>

ARMONII DE VARĂ – CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI ÎN CREION ȘI PICTURĂ

Prof. învă. primar DĂNESCU ELENA EVELINA

Școala Gimnazială „Rareș Vodă” Ploiești, Prahova

Vacanța și vara sunt două concepte care aduc multă bucurie în viața oamenilor. În timp ce vacanța oferă o pauză binemeritată de la rutina zilnică, vara este anotimpul care aduce soarele și căldura, oferind oportunități nenumărate pentru recreere și relaxare.

Vacanța și vara sunt perioade foarte așteptate de către elevi. Vacanța oferă o pauză necesară de la școală și studiu, în timp ce vara aduce oportunități pentru activități recreative și sociale. Acest eseu va explora importanța vacanței și a verii pentru elevi, beneficiile lor și va include o parte practică cu activități specifice acestor perioade.

Partea Teoretică

Vacanța școlară reprezintă o perioadă în care elevii sunt liberi de obligațiile școlare. Este esențială pentru a reduce stresul acumulat în timpul anului școlar, pentru a îmbunătăți sănătatea mentală și fizică și pentru a le oferi elevilor timp să se bucure de activități personale și sociale.

Vara este anotimpul preferat de mulți elevi datorită temperaturilor ridicate și a zilelor mai lungi. Aceasta permite o varietate de activități în aer liber, cum ar fi jocurile, sporturile, taberele de vară și excursiile.

Partea Practică

Exemple de activități desfășurate de elevi în vacanță

- Participarea la tabere de vară, unde pot învăța lucruri noi și pot face noi prieteni
- Excursii la mare sau la munte, care oferă ocazia de a explora natura și de a petrece timp de calitate cu familia
- Ateliere de creație sau cursuri de vară, cum ar fi cele de desen, muzică sau sport

Un exemplu personal poate fi descrierea unei vacanțe de vară petrecute într-o tabără de vară, unde elevii au învățat să colaboreze în echipă, au participat la diferite activități recreative și au avut ocazia să își dezvolte abilități sociale și de lider.

Vacanța școlară oferă elevilor oportunitatea de a se odihni și de a se pregăti pentru noul an școlar. Vara, cu zilele sale lungi și căldura specifică, permite elevilor să participe la activități în aer liber, care contribuie la dezvoltarea fizică și mentală. Activitățile sociale desfășurate în această perioadă ajută la îmbunătățirea abilităților de comunicare și relaționare.

Exemple de bune practici pentru elevi în timpul vacanței de vară

1. **Stabilirea unui program de lectură**
 - Participarea la un club de lectură
 - Citirea unor cărți din diferite genuri pentru a dezvolta interese variate și a îmbunătăți vocabularul
2. **Învățarea prin jocuri educative**
 - Utilizarea aplicațiilor și platformelor online care oferă jocuri educative, pentru a învăța matematica, științele sau limbile străine într-un mod distractiv

- Jocuri de societate care implică strategie și gândire critică, cum ar fi șahul sau Monopoly
- 3. **Participarea la activități sportive**
 - Înscrierea la cursuri de înot, tenis, fotbal sau alte sporturi
 - Organizarea de meciuri sau competiții amicale între prieteni
- 4. **Participarea la tabere de vară**
 - Tabere de aventură unde elevii pot învăța despre natură și pot dezvolta abilități de supraviețuire
 - Tabere de știință sau tehnologie unde pot participa la experimente și proiecte interesante
- 5. **Dezvoltarea abilităților artistice**
 - Înscrierea la cursuri de desen, pictură, dans sau muzică
 - Participarea la ateliere de creație sau expoziții de artă
- 6. **Voluntariatul**
 - Participarea la activități de voluntariat în comunitate, cum ar fi ajutorarea persoanelor în vârstă, curățenia parcurilor sau participarea la evenimente caritabile
 - Învățarea despre responsabilitate socială și dezvoltarea abilităților de lider
- 7. **Explorarea naturii**
 - Excursii la munte, la mare sau în parcuri naționale pentru a învăța despre flora și fauna locală
 - Practicarea drumețiilor, campingului sau ciclismului
- 8. **Învățarea unui nou hobby sau dezvoltarea unui talent**
 - Învățarea unui instrument muzical, cum ar fi chitara sau pianul
 - Participarea la cursuri de gătit, croitorie sau programare
- 9. **Dezvoltarea abilităților de planificare și organizare**
 - Crearea unui jurnal de vacanță în care elevii pot scrie despre experiențele lor zilnice și despre ceea ce au învățat
 - Planificarea și organizarea unor mici proiecte personale, cum ar fi construirea unui model de avion sau amenajarea unei grădini
- 10. **Menținerea unui echilibru între distracție și odihnă**
 - Asigurarea unui program echilibrat între activitățile recreative și odihnă pentru a evita oboseala
 - Respectarea unui program de somn adecvat pentru a menține energia și bunăstarea generală

Aceste exemple de bune practici nu doar că oferă modalități plăcute și constructive de a petrece timpul liber, dar contribuie și la dezvoltarea personală și socială a elevilor. Prin implicarea în astfel de activități, elevii pot transforma vacanța de vară într-o perioadă de învățare și dezvoltare continuă.

Concluzii

Atât vacanța școlară, cât și vara, au un impact semnificativ asupra vieții elevilor. Vacanța este esențială pentru reîncărcarea bateriilor și îmbunătățirea sănătății mentale, în timp ce vara oferă oportunități nefârșite pentru recreere și activități în aer liber. Indiferent de preferințe, ambele perioade aduc beneficii considerabile și sunt așteptate cu nerăbdare de toți elevii.

Personal, consider că vacanța și vara sunt perioade complementare pentru elevi. O vacanță de vară bine petrecută poate însemna reîncărcarea bateriilor și acumularea de noi experiențe. De aceea, combinarea acestor două perioade poate aduce cea mai mare satisfacție și împlinire pentru elevi.

BIBLIOGRAFIE :

- Alexander, K. L., Entwisle, D. R., & Olson, L. S. (2007). Summer learning and its implications: Insights from the Beginning School Study. *New Directions for Youth Development*, 2007(114), 11-32.
- Cooper, H., Nye, B., Charlton, K., Lindsay, J., & Greathouse, S. The effects of summer vacation on achievement test scores: A narrative and meta-analytic review. *Review of Educational Research*, (1996). 66(3), 227-268

ÎMPREUNĂ

PRIN COOPERARE, COMUNICARE, PARTICIPARE

Prof. înv. primar, Deaconu Georgeta
Șc. Gimnazială. Băiculești

Pornind de la pilonii cunoașterii „A învăța să știi” , „A învăța să faci”, „A învăța să trăiești împreună cu alții”, „A învăța să fii”, „A învăța să te transformi pe tine și să schimbi societatea”, putem spune că aceste roluri complementare ale educației nu pot fi separate unele de altele, deoarece numai împreună duc la o mai bună dezvoltare, emancipare a unei persoane, respectiv a unui elev.

Școala are rolul de a forma indivizi adaptați și adaptabili la mediul social propriu unui cadru temporal și spațial delimitat. Aceasta are menirea de a permite fiecărui elev să crească , să-și dezvolte în primul rând spiritul, apoi mintea și corpul, așadar, inteligența, sensibilitatea, creativitatea. Prin educația primită în școală, elevii învață să trăiască împreună unii cu alții, cu persoane diferite, să-și poată ocupa progresiv locul în societate și astfel pot deveni cetățeni activi. Educația este astfel procesul prin care indivizii învață să funcționeze în mediul lor social, prin transmiterea normelor sociale și a regulilor explicite sau implicite ale culturii naționale.

Sociologul Vlăsceanu L. definește procesul de socializare ca „ fiind un proces interactiv de comunicare, presupunând dubla considerare a dezvoltării individuale și a influențelor sociale, respectiv modul personal de receptare și interpretare a mesajelor sociale și dinamica variabilă a intensității și a conținuturilor influențelor sociale”

Prin participare, comunicare și cooperare în diverse activități întreprinse este promovat dialogul, iar în cadrul acestei funcții, școala trebuie să îndeplinească anumite misiuni în aplicarea principiilor educației interculturale. Acestea se referă în mod esențial la pregătirea elevilor în a participa la dialog, prin însăși practicarea acestuia ca metodă pedagogică, dar și ca obiectiv de sine stătător al educației. Dialogul nu trebuie aplicat numai

la nivelul clasei, între elevi sau între cadre didactice și aceștia, dar și între cadre didactice și comunitate.

La granița dintre nivelul mediu al instituției școlare și cel micro, al gândirii elevului, se află unul din factorii cheie din aplicarea educației interculturale, acesta fiind cadrul didactic. Rolul acestuia în aplicarea principiilor educației interculturale de către elevi este crucial, însă definirea acesteia depinde de tipul de pedagogie asumată de către profesor. Pedagogiile tradiționale impun atitudinea profesorului atotștiutor, situat deasupra elevului. Acesta din urmă rămâne cantonat în rolul pasiv de receptor al unor cunoștințe ce nu pot fi trecute sub semnul întrebării. Acest tip de interacțiune profesor – elev se întâmplă cu precădere în cazul pedagogiei tradiționale.

Necesitatea depășirii așa ziselor „granițe” între diferite domenii curriculare, face ca interdisciplinaritatea să intervină și să fie pusă în aplicare. Argumentul care pledează pentru interdisciplinaritate constă în aceea că oferă o imagine integrată a lucrurilor care sunt, de regulă, analizate separat.

Prin interdisciplinaritate se creează:

- Acoperirea rupturilor dintre discipline, eliminarea izolării și lipsei corelațiilor între conținuturile diverselor discipline;
- Construirea, prin educație, a unor structuri mentale dinamice, flexibile, capabile să sprijine deciziile cele mai potrivite;
- Rezolvarea de probleme, care poate fi considerată cea mai importantă forță motrică a integrării, datorită relevanței sale practice. Problemele cu care ne confruntăm în viața profesională, socială, chiar și personală impun judecăți și decizii care nu sunt, de regulă, limitate în tipare disciplinare. Aceste probleme au un caracter integrat.

Interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii disciplinare prin ignorarea limitelor stricte ale disciplinelor, se caută teme comune pentru diferite obiecte de studiu cu un nivel de învățare mai înalt, termen regăsit în limba engleză „higher order learning objectives”

Prin interdisciplinaritate se realizează acțiunea deschisă dintre competențe sau conținuturi interdependente dintre două sau mai multe discipline, ce implică îmbinarea disciplinelor.

Pentru a putea lua parte în mod eficient la activitățile de predare – învățare – evaluare, elevul trebuie să se simtă valorizat în propria sa identitate culturală, etnică și religioasă. Este evident că în situația în care acesta este supus unor atitudini discriminatorii, reacția sa la reflecția asupra propriei culturi poate da rezultate adverse, din cauza complexelor de inferioritate, induse de acțiunea discriminării suferite.

Un factor care poate interveni în mod crucial în educația interculturală sunt părinții. Acestia joacă un rol determinant în generarea credințelor și a atitudinilor copiilor, și ca atare pot influența – pozitiv sau negativ – deprinderile pe care elevul și le însușește.

Stereotipurile părinților sunt transmisibile la copii și se pot dovedi greu de înlăturat atunci când, odată înțelese în cadrul educației interculturale sunt reinstaurate în mediul familial. Poate apărea atunci conflictul intern al elevului care primește acasă un set de orientări și de criterii de evaluare a realității înconjurătoare, iar școala încearcă să dezrădăcineze tocmai aceste imagini și stereotipuri primite. Atunci, rolul educației interculturale este cu mult îngreunat, și devine vizibil faptul că procedurile inițiate sunt puternic influențate de mediul social al elevului.

Toate aceste considerente conduc la o stare de fapt îngrijorătoare în ceea ce privește punerea în practică a principiilor educației interculturale în școlile din România.

Noi, cadrele didactice dorim identificarea unor posibile practici pozitive care să poată contribui la accelerarea și eficientizarea implementării educației interculturale în școala românească.

BIBLIOGRAFIE:

- Vlăsceanu L., „Dicționar de sociologie”, Editura Polirom, Iași, 1993
- Batelaan P., „Le nouveau défi interculturel lance a l’education: la diversite religieuse et le dialogue en Europe” 2003
- Bârlogeanu L. „Paradigma educațional – umanistă în contextul postmodernității” Editura Polirom, 2002
- Ray M., „Educația interculturală”, Editura Polirom 1999.

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERNAȚIONAL
SIMPOZION INTERNAȚIONAL
ȘI CONCURS ȘCOLAR
INTERNAȚIONAL

„ARMONII DE VARĂ - Culorile și
Sunetele Vacanței în Creion și Pictură”

Ediția a X- a

Zânele Pădurii- Autor:

Demeter Beàta

„ Copilăria este un fel de călătorie prin pădure, plină de aventuri și descoperiri...”

-Lyman Frank Baum-

„ Prima idee pe care trebuie să și- o însușească un copil este diferența între bine și rău...”

-Maria Montessori-

În Festivitatea noastră de închidere a anului școlar am prezentat un scenariu didactic intitulat „ Zânele pădurii” .

Acest scenariu include jocurile de mișcare, dramatizare, cătece, zicătorii, cu scopul de a învăța ocrotirea , îngrijirea mediului înconjurător dar și îndrăgirea , prețuirea tuturor animalelor, viețuitoarelor care trăiesc în pădure. Abordarea scenariului este foarte simlă, se poate realiza în sala de grupă dar și în cutrea grădiniței. Fiindcă ploua în ziua respectivă noi am prezentat în sala de grupă. Fetele erau Zânele pădurii, au fost îmbrăcate în rochii de culoarea verde, iar băieții erau turiștii. Am realizat o pădure magică cu un decor special amenajat cu copaci, mici viețuitori, flori. Am folosit și materiale audio – vizuale, la începutul scenariului am ascultat , am vizionat sunete, aspecte din pădure. Astfel am reușit să captăm atenția maximă încă din primele clipe. După ce ne- am așezat în semicercuri , am prezentat scenariul didactic părinților, invitaților.

Introducere:

Educatoare :

- A fost odată, ca niciodată o pădure magică.

În această pădure se întâmplau multe lucruri miraculoase.

Copil 1.:

- Bună dimineața , copii voinici!
Păsăriile cântă, soarele strălucește...
Treziiți- vă , ne așteaptă multe bucurii!
Zicătoare, cu mișcare, zice toată grupa:
- „ Un, doi, trei, tu copile, unde mergi??
Cioc, cioc,iarăși cioc, în pădure am pornit noi.”

Zâna Pădurii 1. :

- „ Veniți , veniți copii să cutreierăm păduriile, munții. La malul lacului să cântăm cu păsăriile cântătoare. Să zburăm pe aripile vântului, cu fluturii, cu buburuze cu cele șapte pete.

Doar în pădure aveți grijă să pășim în liniște, nu țipăm , nu facem zgomot.

Rămânem mereu tăcuți, ocrotim liniștea!

Copil 2.:

- Pădurea liniștită, te rog să ne zici,
În adâncimea ta , ce ascunzi??

Zâna Pădurii 2 :

-, Eu ascund ciupercile, ascund căprioarele, și vulpițele.

Ascund cuiburile, cu păsările...

Ascund lacul, ascund scoarța de copac, ascund pietrele, și florile.

Împart toate comoriile mele, poți aduna orice, dar să ai grijă, să nu arunci gunoaie, alte lucruri inutile!

Zâna Pădurii 3 :

-, Pădure,pădure magică, care ascunzi ghinde, faguri, alune.

Aduci vești cu aripile vântului, ascunzi izvoare răcoroase.

Doar te rog , dacă găsești un izvor minunat în pădure, să ai grijă de apă. Pentru că apa este o comoară pentru animale, dar și pentru noi toți!

Zicătoare, cu mișcare:-, Bate vântul copacii, îi rupe crengiile. POCC! ,,

Copil 3.: ,, – Oare ce vrea acest vânt??? Suflă tare- tare...

U, u, u sosește ploaia! Fulgerul face zig- zag, cine nu fuge repede,

Se va uda în ploaie.

Copil 4.: ,, -Picc, picc, picură, plouă , fug norii soarele din nou

răsare. A venit ploaia, a plecat, și a udat toate florile.

Zâna Pădurii 4. :

,, – Dacă soarele strălucește , uită-te la cer, deschide-ți ochii.

O să vezi o minune, curcubeul cu șapte culori zâmbește,

Doar pentru o clipă , și dispare din cer, parcă era un vis,

Parcă o minune, într- o poveste.

Fără pădure, totul e pustiu, aici locuiesc păsăriile,și animalele.

Să avem grijă de pădure copiii!

Copil 5.: Mă duc în pădure, să mă plimb...

Adun multe ghinde, alune, măcieșe.

Copil 6.:

„- Ne plimbăm, ne plimbăm, dacă apare un lup oare ce facem???

Zâna Pădurii 5.: - Nu vă temeți ! Dacă apare lupul, vă voi ajuta.

Vă voi asunde printre copaci. Când ve-ți auzi sunetul clopoțelului magic, lupul va dispărea...puteți să reveniți....”

Joc de v-ați ascunselea,dramatizare: copiii se vor ascunde.....Zâna Pădurii va da semn cu ajutorul clopoțelului magic.

Zâna Pădurii 6.: „- Să iubești pădurea ! Să atingi cu grijă copacii,

Să nu- i rupi crengile, frunzele.

Să lași cum este ea, frumoasă , întreagă.

Să iubești pădurea, pentru că ea ne dă aer curat.

Zâna Pădurii 7.:

„ – Am ajuns la sfârșitul drumului.

Trebuie să luăm rămas bun.

Doar vă rog, să nu uitați ce ați învățat despre viața pădurilor!

La revedere copiii! ,,

La încheiere cu ajutorul muzicii alese am dansat , și i-am dăruit invitațiilor flori și multe îmbrățișări.

Bibliografie:

Lyman Frank Baum - Minunatul vrăjitor din Oz, Chicago ,Editura : Steaua Nordului, anul 1900, luna aprilie.

Maria Montessori - Descoperirea copilului - Editura didactică și pedagogică- București , anul 1977.



ACTIVITĂȚI DE VARĂ

AUTOR DINU ADELINĂ – GEORGIANA

GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT NR,32 PLOIESTI

Activitățile educative pentru preșcolari în timpul verii pot fi variate și distractive, oferind copiilor oportunități de a învăța prin joc și explorare. Iată câteva idei:

Activități în aer liber

1. **Explorarea naturii:** Faceți drumeții sau plimbări în parcuri unde copiii pot colecta frunze, flori sau pietre. Puteți crea un jurnal al naturii în care copiii să deseneze și să descrie ce au descoperit.
2. **Grădinărit:** Plantarea florilor, legumelor sau a ierburilor aromatice îi învață pe copii despre ciclurile de viață ale plantelor și le oferă responsabilități.
3. **Picnicuri educative:** Organizați picnicuri în care să discutați despre alimentație sănătoasă, împreună cu activități de citit sau jocuri de cuvinte.

Activități artistice

1. **Pictură și desen în aer liber:** Lăsați copiii să picteze pe șevaleturi în aer liber sau să deseneze cu cretă colorată pe trotuar.
2. **Artă din materiale naturale:** Folosiți elemente din natură, cum ar fi frunze, conuri de brad sau scoici, pentru a crea colaje sau alte opere de artă.
3. **Confecționare de jucării:** Învățați-i pe copii să creeze jucării simple din materiale reciclate, cum ar fi roboți din cutii de carton sau păpuși din linguri de lemn.

Activități științifice

1. **Experimente simple:** Realizați experimente științifice ușoare, cum ar fi crearea unui vulcan din bicarbonat de sodiu și oțet sau plantarea semințelor în diferite condiții și observarea creșterii lor.
2. **Observații astronomice:** Folosiți un telescop simplu sau doar ochiul liber pentru a observa stelele și constelațiile. Puteți face o hartă a cerului împreună.
3. **Explorare senzorială:** Organizați activități care implică diferite simțuri, cum ar fi o vânătoare de comori bazată pe mirosuri sau texturi diferite.

Activități sociale și de joc

1. **Jocuri de echipă:** Jocurile precum „de-a v-ați ascunselea”, „Tară, țară, vrem ostași” sau alte jocuri de echipă ajută la dezvoltarea abilităților sociale și fizice.
2. **Teatru de păpuși:** Creează un mic teatru de păpuși unde copiii pot pune în scenă povești și își pot dezvolta imaginația și abilitățile de comunicare.
3. **Cercuri de citit:** Organizați sesiuni de citit în grup, unde fiecare copil poate alege o carte preferată și discuta despre ea cu ceilalți.

Activități de dezvoltare personală

1. **Gătit împreună:** Pregătiți împreună rețete simple și sănătoase, explicând fiecare pas. Copiii pot învăța despre ingrediente și nutriție.
2. **Proiecte de construcție:** Folosiți seturi de construcție sau materiale reciclate pentru a construi structuri simple, cum ar fi căsuțe pentru păsări sau mici vehicule.
3. **Jocuri de rol:** Jocurile de rol, cum ar fi jocul de-a magazinul, restaurantul sau spitalul, îi ajută pe copii să înțeleagă diverse roluri sociale și profesionale.

Aceste activități nu doar că sunt distractive, dar și educative, contribuind la dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și motorii ale preșcolarilor.

INTEGRAREA BIBLIOTERAPIEI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ ATÂT PENTRU ELEVII TIPICI CÂT ȘI PENTRU CEI CU DEZVOLTARE ATIPICĂ

Prof. Dobrițan Andreea-Cristiana, CJRAE BIHOR

FUNDAMENTARE TEORETICĂ

„Dacă un copil nu poate învăța în felul în care îi predăm, atunci trebuie să îi predăm în felul în care el poate învăța” (Ole Ivar Lovaas, 1973).

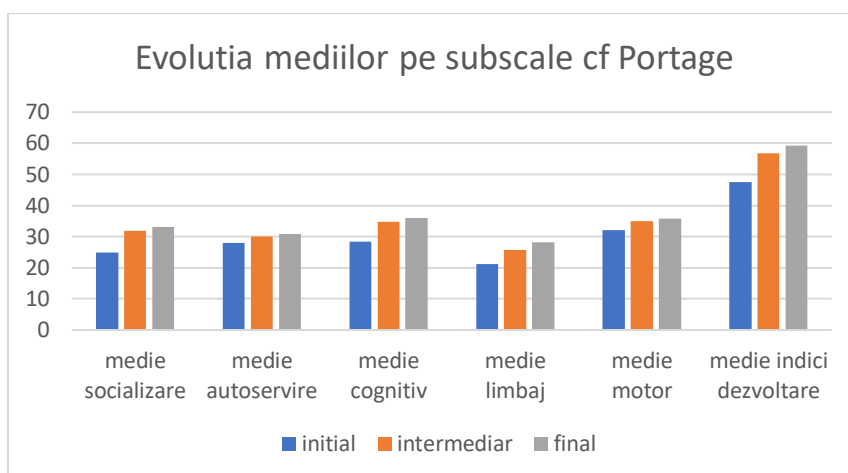
În ultimii ani se observă un interes crescut asupra folosirii metodelor eclecticice pentru îmbunătățirea progresului copiilor și a stării lor generale de bine. Astfel, am elaborat această lucrare ca parte metodică-științifică a examenului pentru gradul I didactic, abordând eficiența intervenției cognitiv-comportamentale prin povești terapeutice la preșcolarii cu TSA. Suntem de părere că formarea comportamentului trebuie să înceapă cât mai devreme, în grădiniță, apoi în clasele primare prin stimularea formării și dezvoltării comportamentului adaptativ și modalităților pozitive de adaptare la condițiile sociale, deoarece societatea în care trăim are nevoie de modele pozitive, unul dintre acestea fiind reacțiile adaptative în diferite situații, motiv pentru care am realizat prezentul studiu. După cum se observă, vorbim atât despre copii tipici cât și despre copii cu TSA pentru că educația personalizată este extrem de importantă în orice situație și la orice tipologie de om. Mai mult, respectarea principiilor de învățare și de educație în mod constant la copiii cu TSA este crucială având în vedere nevoia imperioasă a acestora de stabilitate și predictibilitate în programul zilnic. Astfel poveștile terapeutice au fost create și aplicate în mod personalizat, pentru fiecare subiect, avându-l în centru pe Max, un copil care reușește să depășească diverse provocări apărute la grădiniță. El este un personaj de care cei mici s-au atașat, iar rezultatele intervenției s-au dovedit a fi uimitoare, preșcolarii îmbunătățindu-și semnificativ comportamentele indezirabile. Mai mult decât atât, acest personaj, prin puterea lui de basm reușește să integreze și să unească preșcolarii tipici și preșcolarii speciali.

PARTE PRACTICĂ:

PROCEDURA: Intervenția s-a desfășurat personalizat cu fiecare subiect în parte, în funcție de nevoile și carențele acestuia. Inițial, am compus 6 povești terapeutice care îl au în centru pe Max, un personaj cu nevoi asemănătoare subiecților participanți la studiu și care reușește să își depășească dificultățile datorită sprijinului și ghidajului doamnei educatoare. Datorită a două colaboratoare de ale mele, am reușit să obțin desene pentru fiecare etapă din poveste, dar și un personaj croșetat, pe Max, astfel copiii au beneficiat atât de elementul vizual cât și de cel tactil. Alături de poveștile terapeutice am folosit tehnici verbale, nonverbale și muzicale, individuale sau de grup, cu scopul de a modifica și îmbunătăți cât mai multe dintre aspectele preșcolarilor. Intervenția s-a desfășurat pe parcursul a 6 săptămâni, astfel fiecare săptămână a avut asociată o poveste.

Programul de intervenție a constat într-o serie de 6 povești terapeutice, al căror personaj principal a fost MAX. El a devenit foarte iubit și apreciat de toți copiii. Așa că tot ce spune Max captează atenția.

Măsurând progresul cu scale validate științific dar și cu scale individualizate am obținut confirmarea ipotezelor care vizează eficiența poveștilor lui Max pentru progresul cognitiv-comportamental al preșcolarilor cu TSA.



Observăm că atât la fiecare subscală cât și la indicele de dezvoltare apar creșteri în fiecare etapă a intervenției. Creșteri mai mari apar la subscala care măsoară socializarea, la cea care măsoară evoluția cognitivă și la cea care măsoară limbajul. Aceste creșteri mai pronunțate pot fi explicate de specificul programului de intervenție, care s-a bazat pe biblioterapia cu povești ce vizează dezvoltarea socio-emoțională.

CONCLUZII:

Utilul și frumusețea acestei tehnici rezidă din faptul că poveștile terapeutice cu Max pot fi adaptate pe loc, pentru orice nevoie a unui copil sau a unui grup de copii, în acord cu tema zilei. Sigur ca orice cadru didactic știe să spună și să adapteze povești însă este importantă de menționat *repetarea* aceleiași povești într-un interval de câteva zile pentru ca preșcolarul sau școlarul mic (mai ales elevul special) să își însușească noul comportament. Mai mult, aceste scurte povești lasă la alegerea cadrului didactic metodele care să le acompanieze pentru a întări mesajul transmis. Atunci când ziua continuă în acord cu mesajul poveștii, șansele de reușită cresc exponențial.

ANEXĂ: MAX protejează insectele și natura

E vară. Max iese în curte cu doamna educatoare și colegii lui.

-Vai ce flori frumoase!

- Așa arată natura atunci când e curată și îngrijită! spune doamna educatoare.



-Uite, o albină! Ea ne dă miere. Nu e voie să o atingem pentru că înțepă.

-Înseamnă că e periculoasă! spun copiii

-Nu, copii, albinele sunt cele mai importante insecte pentru natură și trebuie să avem grijă de ele! Datorită lor avem plante, fructe și legume, ele au grijă de flori, iar florile ne dau oxigen. Fără albine nu am avea destul oxigen!



-Și uite! Un fluture! Spune Max.
-Da, el stă pe floare și are aripi mari și colorate.
Apoi zboară!
-La fel ca și albina, el este prietenul oamenilor și al
plantelor. Atenție, însă, el nu are arme cu care să se
apere și poate fi rănit foarte ușor.



Max și copiii sunt fericiți! Ei au învățat azi despre albine, despre fluturi și despre faptul că atunci
când protejăm insectele, protejăm și natura!



Importanța relației grădiniță-familie

DRAGOI LUMINITA MHAELA
GRADINITA NR.236,SECTOR 2,BUCURESTI

Relația dintre grădiniță și familie joacă un rol esențial în dezvoltarea și educația copilului mic. Colaborarea strânsă și comunicarea eficientă între cadrele didactice și părinți contribuie semnificativ la crearea unui mediu propice pentru creșterea armonioasă a copiilor. În acest articol, vom explora diverse aspecte ale acestei relații și impactul ei asupra dezvoltării copilului.

1. Suport emoțional și social

Unul dintre cele mai importante beneficii ale unei bune relații între grădiniță și familie este suportul emoțional și social pe care copilul îl primește. Copiii care simt că părinții lor sunt implicați în viața lor școlară sunt, de obicei, mai încrezători și mai confortabili în mediul grădiniței. Aceștia dezvoltă relații mai bune cu colegii și cadrele didactice, ceea ce le permite să învețe și să se dezvolte într-un mediu sigur și stimulat.

2. Coerența educațională

O colaborare eficientă între grădiniță și familie asigură coerența educațională. Atunci când părinții și educatorii împărtășesc aceleași valori și obiective educaționale, copilul beneficiază de o abordare unitară în ceea ce privește disciplina, comportamentul și învățarea. Această coerență ajută copilul să înțeleagă mai bine așteptările și să se adapteze mai ușor la cerințele școlare.

3. Implicarea părinților în activități

Implicarea părinților în activitățile grădiniței, cum ar fi serbările, excursiile sau atelierile, creează oportunități pentru întărirea legăturilor dintre familie și instituția de învățământ. Aceste activități nu doar că oferă părinților ocazia de a observa progresul copiilor lor, dar și de a se implica direct în procesul educativ. Astfel, părinții devin parteneri activi în educația copiilor lor.

4. Comunicarea deschisă și constantă

Comunicarea deschisă și constantă este cheia unei relații sănătoase între grădiniță și familie. Schimbul regulat de informații despre progresul, dificultățile și realizările copilului permite identificarea timpurie a eventualelor probleme și intervenția promptă. Utilizarea diverselor canale de comunicare, precum ședințele periodice, rapoartele de evaluare sau platformele online, facilitează această interacțiune.

5. Sprijin pentru nevoi speciale

Relația strânsă dintre grădiniță și familie este esențială și în cazul copiilor cu nevoi speciale. O colaborare eficientă permite identificarea și implementarea strategiilor adecvate pentru a sprijini dezvoltarea acestor copii. Părinții și educatorii pot lucra împreună pentru a crea un plan personalizat de învățare și pentru a asigura resursele necesare pentru succesul copilului.

6. Dezvoltarea abilităților parentale

Părinții pot învăța multe din interacțiunile cu cadrele didactice și din participarea la activitățile grădiniței. Educația parentală, sub forma atelierelor sau a discuțiilor individuale, ajută părinții să înțeleagă mai bine nevoile și comportamentul copiilor lor. Acest lucru le permite să adopte strategii mai eficiente de educare și să îmbunătățească relația cu copiii lor.

Concluzie

Relația grădiniță-familie este un element fundamental pentru o educație de calitate și pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin implicare, comunicare și colaborare, părinții și cadrele didactice pot crea un mediu optim în care copiii să se simtă în siguranță, să învețe și să se dezvolte. Astfel, investiția în această relație este o investiție în viitorul copiilor noștri.

Bibliografie:

<https://edict.ro/importanta-relatiei-gradinuta-familie/>
https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imaq_file/143-150_4.pai

IMPORTANȚA PARTICIPĂRII ELEVILOR LA ACTIVITĂȚI DE VOLUNTARIAT ȘI CARITATE

Prof. Dragu Oana
Școala Gimnazială Parava

Participarea elevilor la activități de voluntariat și caritate este esențială pentru dezvoltarea lor personală și socială. Iată câteva motive care subliniază importanța acestei implicări:

1. Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale

Empatie și compasiune: Implicarea în activități caritabile îi ajută pe elevi să înțeleagă și să se conecteze cu suferințele și nevoile altora, dezvoltând astfel empatie și compasiune.

Comunicare și colaborare: Participarea la proiecte de voluntariat necesită lucru în echipă, ceea ce le îmbunătățește abilitățile de comunicare și cooperare.

2. Învățarea responsabilității civice

Angajament comunitar: Elevii învață importanța de a contribui la binele comun și de a fi cetățeni activi și responsabili.

Sensul datoriei: Participarea la astfel de activități le oferă un sentiment de responsabilitate și de implicare directă în problemele sociale.

3. Creșterea personală și academică

Dezvoltarea abilităților practice: Voluntariatul oferă oportunități de a dobândi noi competențe și cunoștințe care nu sunt neapărat acoperite în curriculumul școlar.

Îmbunătățirea CV-ului: Experiențele de voluntariat sunt apreciate de universități și angajatori, demonstrând capacitatea de a lua inițiativă și de a se implica în activități extracurriculare.

4. Crearea de legături sociale și rețele

Networking: Prin voluntariat, elevii au ocazia să întâlnească oameni noi, să formeze prietenii și să stabilească conexiuni utile pentru viitor.

5. Îmbunătățirea sănătății mentale și fizice

Reducerea stresului: Activitățile de voluntariat și caritate pot reduce stresul și anxietatea, oferind o pauză de la presiunile academice.

Stimularea fericirii: Implicarea în astfel de activități poate spori sentimentul de fericire și împlinire personală, datorită satisfacției de a ajuta pe alții.

6. Promovarea valorilor și eticii

Educație morală: Participarea la acțiuni de caritate îi ajută pe elevi să dezvolte un set solid de valori morale și etice, încurajându-i să facă alegeri corecte și să se comporte într-un mod responsabil și altruist.

7. Contribuția la comunitate

Impact pozitiv: Prin munca lor, elevii pot aduce schimbări pozitive în comunitate, ajutând la soluționarea problemelor locale și sprijinind diverse cauze sociale.

În concluzie, participarea elevilor la activități de voluntariat și caritate este extrem de benefică atât pentru dezvoltarea lor personală, cât și pentru comunitate. Aceste activități nu numai că îi ajută să devină cetățeni mai buni și mai implicați, dar le oferă și oportunități de a învăța și de a crește într-un mod holistic.

Activitățile extrașcolare de voluntariat pot avea un impact semnificativ asupra dezvoltării personale și profesionale a elevilor și studenților. Iată câteva exemple de bune practici în organizarea și desfășurarea acestor activități:

1. Proiecte de mediu

- **Campanii de plantare a copacilor:** Organizarea de sesiuni regulate de plantare a copacilor în parcuri, școli sau zone defrișate. Aceasta ajută la dezvoltarea unui simț al responsabilității față de mediu.
- **Programe de reciclare:** Implementarea unor sisteme de colectare selectivă a deșeurilor în școli și comunități, cu scopul de a educa tinerii despre importanța reciclării și sustenabilității.

2. Ajutor comunitar

- **Centre de zi pentru bătrâni:** Elevii pot petrece timp cu vârstnicii, ajutând la activități zilnice sau organizând evenimente sociale pentru aceștia. Aceste activități dezvoltă empatia și abilitățile de comunicare intergenerațională.
- **Cantine sociale:** Voluntariatul la cantine sociale oferă oportunitatea de a ajuta persoanele defavorizate prin pregătirea și distribuirea de mese calde.

3. Educație și mentorat

- **Meditații pentru colegi:** Elevii mai avansați pot oferi ajutor la teme sau meditații pentru colegii lor mai tineri sau pentru cei care au dificultăți la anumite materii.
- **Programe de mentorat:** Studenții mai mari pot ghida liceeni în alegerea carierei și orientarea profesională, oferind sfaturi și împărtășind experiențe.

4. Evenimente culturale și artistice

- **Festivaluri de artă:** Organizarea de expoziții, spectacole de teatru sau muzică în care să fie implicați elevi și membri ai comunității. Aceste evenimente promovează creativitatea și abilitățile artistice.
- **Cluburi de lectură:** Crearea și participarea la cluburi de lectură care să discute despre diverse opere literare și să organizeze evenimente literare pentru comunitate.

5. Sport și sănătate

- **Campanii de promovare a unui stil de viață sănătos:** Organizarea de ateliere și sesiuni de informare despre nutriție, exerciții fizice și sănătate mentală.
- **Competiții sportive:** Crearea de evenimente sportive pentru comunitate, cum ar fi maratoane, turnee de fotbal sau baschet, pentru a promova activitatea fizică și spiritul de echipă.

Bune practici generale:

- **Planificare și organizare:** Activitățile trebuie să fie bine planificate, cu obiective clare și resurse adecvate.
- **Implicarea comunității:** Colaborarea cu organizații locale, școli și alți parteneri pentru a asigura un impact maxim.
- **Reflecție și evaluare:** Oferirea de oportunități pentru voluntari de a reflecta asupra experienței lor și de a oferi feedback pentru îmbunătățirea viitoarelor activități.
- **Recunoaștere și apreciere:** Asigurarea recunoașterii eforturilor voluntarilor prin certificate, evenimente de apreciere sau alte forme de recunoaștere publică.

Aceste exemple și bune practici pot contribui la crearea unui program de voluntariat de succes, care să ofere beneficii atât voluntarilor, cât și comunității.

Bibliografie:

1. **Voluntariatul în România: studiu național** - Asociația Pro Vobis pentru Voluntariat, 2011.
2. **Voluntariatul - o abordare psihosociologică** - Mariana Drăghicescu, 2009.
3. **Ghidul voluntarului** - Pro Vobis, 2015.
4. **Voluntariatul în comunitate: Ghid pentru coordonatori de voluntari** - Pro Vobis, 2012.
5. **Pro Vobis – Centrul Național de Resurse pentru Voluntariat** - www.provobis.ro
6. **Federația VOLUM – Federația Organizațiilor care Sprijină Dezvoltarea Voluntariatului în România** - www.federatiavolum.ro
7. **Portalul Național de Voluntariat – VOLUNTAR.RO** - www.voluntar.ro

ARMONII DE VARĂ

Dulma Daniela-Iuliana

Liceul Tehnologic Măcin

Una dintre cele mai memorabile vacanțe de vară a fost anul în care eu și familia mea am decis să pornim într-o călătorie aventuroasă spre o stațiune montană izolată. Vegetația luxuriantă, diminețile cețoase și ciripitul melodios al păsărilor ne-au primit cu brațele deschise. Am făcut drumetii prin păduri dese, am escaladat terenuri stâncoase și ne-am scăldat în răcoarea cascadelor. Frumusețea naturală s-a desfășurat în fața ochilor noștri ca o mare tapiserie, lăsându-ne înmărmuriți de splendoarea Mamei Natură.

În timpul serilor liniștite, ne-am adunat în jurul unui foc de tabără, împărtășind povești și râsete. Atmosfera senină a oferit cadrul perfect pentru introspecție și legături cu familia. A fost o perioadă în care lumea digitală a trecut în plan secund, iar conversațiile au curs de la inimă la inimă.

În afară de aventuri, vacanța de vară a fost o platformă pentru creșterea personală și dezvoltarea abilităților. Am folosit aceste pauze pentru a mă înscrie la diverse ateliere și cursuri, de la scriere creativă la învățarea unei noi forme de dans. Fiecare activitate nu numai că mi-a lărgit orizonturile, dar mi-a oferit și un sentiment de împlinire și încredere în sine.

În plus, vacanța de vară a fost o cale de explorare culturală. Vizitând diferite orașe și țări, am fost expusă la diverse tradiții, bucătării și stiluri de viață. Aceste experiențe mi-au insuflat un sentiment de apreciere pentru diversitatea culturală și empatie față de oamenii din toate categoriile sociale.

Implicarea în activități de voluntariat și servicii comunitare a fost o parte integrantă a rutinei mele estivale. Fie că este vorba de predarea copiilor defavorizați, organizarea de campanii de curățenie sau participarea la inițiative de mediu, contribuția la societate mă umple de o imensă satisfacție și de un sentiment de responsabilitate.

Căldura vacanței de vară constă și în plăcerile simple ale vieții. Savurarea înghețatei în după-amiezele fierbinți, jocurile în aer liber cu prietenii și asistarea la apusuri de soare fermecătoare mi-au întipărit amintiri plăcute în inimă.

Pe parcurs, am învățat despre importanța păstrării patrimoniului nostru și a respectării diferitelor culturi. Interacțiunea cu oameni din medii diverse mi-a lărgit orizonturile și m-a învățat lecții de viață valoroase. Pe măsură ce vacanța se apropia de sfârșit, ne-am amintit de amintirile pe care le-am creat împreună. Experiențele trăite au creat legături mai strânse și m-au învățat valoarea oamenilor pe care îi întâlnești de-a lungul vieții.

La întoarcerea acasă, am simțit un amestec de nostalgie și recunoștință pentru călătoria incredibilă pe care am avut-o. Vacanța de vară nu numai că mi-a oferit o evadare din rutină, dar a devenit și o experiență transformatoare care mi-a modelat perspectivele și mi-a îmbogățit înțelegerea lumii.

Pe măsură ce vacanța de vară se apropie de sfârșit, sunt cuprinsă de un sentiment dulce-amar. Deși despărțirea de zilele lipsite de griji este dificilă, sunt recunoscătoare pentru experiențele și lecțiile pe care mi le-a oferit.

În concluzie, vacanța de vară este o pânză pe care viața își pictează cele mai vibrante nuanțe. Este un timp pentru explorare, creștere și legături semnificative. De la aventuri palpitate la introspecție liniștită, de la explorarea culturală la contribuția la societate, vacanța de vară oferă o multitudine de experiențe care ne formează personalitatea și ne hrănesc sufletul. Mă întorc cu inima

plină de amintiri prețioase și cu un sentiment reînnoit de uimire față de lumea din jurul meu. Este un capitol anual din cartea vieții pe care îl aștept cu nerăbdare și pe care îl voi prețui întotdeauna cu un zâmbet.

ACTIVITĂȚILE OUTDOOR, RAMPA DE LANSARE ÎN VIAȚĂ

Prof. Dumitrescu Cristiana Floria

Școala Gimnazială „Elena Doamna”, Ploiești

Școala Gimnazială „George Coșbuc”, Ploiești

Fundamentare teoretică

Educația outdoor este apanajul învățării clasice în sala de clasă, aplicarea în viața de zi cu zi a informațiilor asimilate, fără de care aceasta rămâne fără efect, își pierde utilitatea. Are o contribuție esențială la formarea competențelor, a deprinderilor practice, fiind un determinant în îndeplinirea finalităților educației. Experiența, activitatea practică, formează elevului o imagine de ansamblu asupra caracteristicilor fiecărei profesii în parte, situându-l în cunoștință de cauză în pragul alegerii parcursului său profesional viitor. Ajută la o bună integrare pe piața muncii și astfel, la alcătuirea unei societăți proifice, de calitate.

Prin învățarea pe baza propriilor experiențe practice, elevii dezvoltă abilități de comunicare, de relaționare, de prezentare, spiritul de echipă, cresc stima de sine, își descoperă noi valențe, aptitudini. Capătă astfel, o mai bună pregătire pentru viață, fiind capabili să răspundă optim cerințelor societății, prin cultivarea simțului responsabilității, dezvoltarea unor abilități de leadership, formarea capacității de a lua decizii potrivite, creșterea interesului și motivației spre învățatură.

Parte practică

Un exemplu concret de context în care am aplicat activități outdoor în procesul instructiv - educativ este următorul: Am abordat unitatea de învățare „Matematici financiare”, existentă în cadrul programei școlare de matematică pentru clasa a X-a, prin împărțirea clasei în grupe de câte 4-5 elevi, fiecare grupă fiind reprezentanta unei bănci. Am explicat elevilor că doresc să achiziționez un automobil cu ajutorul unui credit, dispunând de o sumă de bani drept avans. Elevii s-au deplasat la bănci, fiecare grupă la o sucursală a băncii pe care o reprezintă. În urma discuției purtate cu reprezentantul bancar, au obținut informații privitoare la variantele de creditare pretabile necesităților mele. Au luat cunoștință despre tipurile de credite, condițiile de aplicare a acestora, tipuri de dobânzi, avantaje și dezavantaje ale aplicării lor, întocmirea unui grafic de rambursare. Au învățat astfel să folosească noțiunile teoretice însușite în sala de clasă, au luat contact cu mediul bancar, înțelegând specificul profesiei. Revenind la școală cu informațiile obținute prin experiență proprie, fiecare bancă în parte/ grupă, mi-a expus variantele ei de creditare, cu caracteristicile fiecărui tip de credit în parte, pe care eu le-am organizat într-un tabel desenat pe tablă, au prezentat cu ajutorul video-proiectorului graficul de rambursare aferent, pe care l-au explicat/ detaliat prin calcule efectuate de către elevi pe tablă și expunerea termenilor care intervin în alcătuirea acestuia. Mobilierul sălii de clasă a fost constituit din cinci mese rotunde, fiecare reprezentând biroul câte unei bănci, pe care se aflau machetă cu sigla băncii în cauză și pliante cu oferte de credite, depozite, în general produsele băncii. De remarcat că întregul demers a fost bazat pe date reale, concrete din

pieță, reflectând cu exactitate realitatea bancară din acel moment. La finalul lecției, am făcut o analiză a creditelor expuse, cu avantajele și dezavantajele fiecăruia raportat la situația mea particulară și am ales unul dintre credite, argumentând alegerea făcută. Activitatea fiecărui elev a fost evaluată din punctul de vedere al aportului la lecție, al cunoștințelor deținute, dar mai ales al abilităților de aplicare a acestora, explicând fiecăruia în parte aprecierea făcută.

Concluzii

În urma unei astfel de abordări, câțiva elevi au ales să urmeze o facultate cu profil financiar, deoarece le-a plăcut foarte mult interacțiunea cu banca, înțelegând ce înseamnă profesia de operator bancar.

Educația outdoor are deci o importanță esențială în formarea absolventului, în înțelegerea suportului noțional/ informativ existent în programele școlare, dar mai ales în aplicarea și folosirea lui în existența cotidiană.

Bibliografie

Petrovici, M.C., Butyka, M., Lungeanu, P.C., Vintu, M., Catalano, C., Turcănașu, M., Bărbieru, E., Vlădescu, E., Bratu, G., Manea, M., *Ghid Metodologic Educație Outdoor*, Editura Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație, 2023, București, pag. 10.

ARMONII DE VARĂ

VACANȚĂ ACTIVĂ- ACTIVITĂȚI DE VARĂ PENTRU COPII

Prof. învă. primar Dumitru Mariana
Școala Gimnazială „Voievod Neagoe Basarab”

Vacanța mare este, fără îndoială, momentul cel mai așteptat al anului școlar. Astfel, concediul cu părinții, vacanța la bunici, tabăra și alte activități de vară pentru copii încep să ocupe timpul, în locul temelor și al activităților școlare.

În timpul vacanțelor, mulți copii nu vor să facă nimic obligatoriu. Până la un punct, este corect. Trebuie să înțelegem că și cei mici resimt oboseala din timpul școlii și vor să aibă parte de câteva zile de relaxare totală.

În același timp, copiii au nevoie de activități interesante, care să înlocuiască activitatea școlară. Obişnuiți cu ritmul zilnic de la școală, vor ajunge repede să se plictisească, dacă nu fac nimic interesant sau își vor găsi refugiul în lumea virtuală, în jocurile online și pe internet.

De aceea, trebuie să planificăm câteva activități de vară pentru copii, pe lângă concediul pe care îl vom petrece împreună sau vacanța la bunici.

Pe de altă parte, este util să îi învățăm pe copii să își organizeze timpul, chiar și timpul liber. Și să noteze activitățile importante pe o foaie sau în calendarul telefonului mobil. Pentru că, atunci când învață să își gestioneze timpul, copiii dobândesc abilități importante, care le vor folosi și la școală și apoi, în viață.

Organizăm activitățile copiilor ținând cont de câteva lucruri importante.

În primul rând, luăm în considerare câteva criterii, cu scopul de a trezi interesul copiilor și dorința de a participa:

- să fie relaxante
- să fie potrivite cu aptitudinile copilului
- să fie distractive
- să experimenteze ceva nou sau să repete o experiență care i-a bucurat în trecut
- să învețe ceva util, prin joc
- să fie interactive
- timp scurt de deplasare

În al doilea rând, îi implicăm și pe copii, mai ales dacă sunt copii de vârstă școlară. În acest fel, aflăm ce își doresc și eliminăm ce nu își doresc. Participarea la planificarea activităților, le va da copiilor încredere, motivație și sentimentul că sunt liberi să aleagă ce vor să facă în vacanță.

Idei de activități de vară pentru copii:

- cursurile de șoroban, pentru copiii pasionați de cifre
- taberele urbane sau cursurile de vară pentru copii sunt foarte apreciate pentru că rezolvă, activ și calitativ, perioada vacanței în care copiii stau acasă.
- cursuri organizate de muzee sau cluburi tematice (putem alege în funcție de aptitudinile și pasiunile copiilor)
- cursuri de matematică distractivă, robotică sau dezvoltarea gândirii – șah, go, soroban (dacă avem un copil pasionat de calcule, cifre, rezolvarea problemelor)

Cursurile de soroban și aritmetică mentală le dezvoltă copiilor emisfera cerebrală dreaptă. Cu alte cuvinte, aceste activități stimulează creativitatea, imaginația și capacitatea de a soluționa problemele, în afară șabloanelor pe care le învață la școală. Iar acestea fac parte dintre competențele viitorului.

- Explorăm împrejurimile - Vacanța este un foarte bun moment de petrecere a timpului în aer liber, putem organiza, împreună cu alți părinți, activități de grup pentru copii.

- La picnic - Picnicul este un bun moment de strângere a relațiilor în grupul de părinți, dar și între copii. Ei își vor organiza activitățile împreună și vor urmări cum colaborează părinții lor. De asemenea, picnicul este locul perfect în care îi învățăm pe copii să ocrotească mediul înconjurător.
- În parcul de distracții - În vacanță, putem explora parcurile de distracții în alte zile decât weekendurile aglomerate. S-ar putea chiar să primim reduceri în anumite zile și pentru mai mulți copii.
- Turist acasă - Copiii învață la școală despre orașul lor, dar, de puține ori au și timp să îl cunoască. Așadar, vom alege, cu ajutorul lor, câteva obiective turistice pe care să le vizităm. Apoi, facem programul împreună, astfel încât să fie distractiv și să nu îi obosească. Trebuie să includem neapărat și un popas la o terasă mai specială sau la un restaurant unde își doresc să mănânce.
- În excursie, cu trenul / cu cortul, pentru temerari)- Excursiile cu trenul îi fascinează pe copii. Vom pregăti călătoria împreună, de la organizarea rucsacului până la program, atracțiile turistice pe care le vizităm și traseul turistic. Iar pentru copiii mai mari și părinții temerari, o excursie cu cortul în campinguri amenajate, va fi o experiență grozavă de vacanță.
- Activități sportive- Pentru a-i iniția pe copii în diferite sporturi, putem merge în parcuri, unde sunt amenajate terenuri de baschet, tenis și fotbal, la bazine de înot sau în centre de echitație.
- Activitățile de grup îi va entuziasma pe copii, știind că vor fi împreună cu prietenii lor și în vacanță.
- Albumul foto al vacanței - Copiii vor fi încântați să realizeze un album foto, în care să adune toate momentele memorabile din vacanță. Și cum aproape toți dețin telefoane mobile, îi învățăm să devină creatori de conținut, nu doar consumatori pasivi. Iar când va începe școala, își vor putea prezenta filmul vacanței în fața colegilor și a profesorilor. De asemenea, vor putea împărtăși amintirile vacanței, cu cei dragi.
- Jocurile copilăriei noastre - În zilele ploioase, vizionăm împreună un film dorit de copii, jucăm jocuri de masă, facem experimente sau organizăm alte activități distractive în casă. O altă idee este să ne amintim de jocurile din vremea copilăriei noastre și să le împărtășim cu copiii.
- Grădina de vacanță - O activitate pe care copiii o vor îndrăgi este înființarea unei grădini de flori sau de plante aromatice, în propriul balcon, în grădina blocului sau în curte. Copiii vor observa ciclul de viață al plantelor și vor fi responsabili pentru îngrijirea lor. Dar vor fi și entuziasmați de realizarea lor, când vor vedea cum cresc micile plante sădite chiar de ei. În activitate, pot fi antrenați și alți prieteni de joacă sau vecini. Pentru că, fiind implicați într-o activitate comună, copiii se vor simți mai legați unii de alții și își vor consolida relația de prietenie. Mai mult, ei vor înțelege că fac parte din aceeași comunitate, vor învăța să colaboreze și să fie toleranți unii cu alții.

În concluzie, pe parcursul celor două luni și jumătate de vacanță, putem organiza activități care să le facă plăcere copiilor și să petreacă un timp de calitate. Mai mult, să încercăm, pe cât posibil, să participăm împreună cu ei, la aceste activități. Astfel, vom crea amintiri frumoase împreună, pe care să le povestească la școală și pe care să și le reamintească atunci când vor fi și ei părinți.

Bibliografie: <https://nominjyuku.ro/vacanta-activa-activitati-de-vara-pentru-copii/>

Vara – timpul creației și al recreației

Prof. dr., Ene Claudia, Școala Gimn. „Mircea cel Bătrân”, Giurgiu

Anotimpurile creează anumite stări la nivel psihic și fizic tuturor oamenilor, pe de o parte prin specificul coloristic, ambiental, prin schimbări atmosferice și, implicit, de decor, pe de altă parte prin modul în care fiecare individ receptează această transcendere de la o perioadă la alta calendaristică.

Etimologic, cuvântul provine din latinescul „vēra” (din „vēr”, care însemna primăvară) și desemnează cel mai călduros anotimp al anului calendaristic, cuprinzând, așa cum se știe, lunile iunie, iulie și august. Este perceput ca fiind un anotimp al beatitudinii poate și pentru că acum elevii se bucură de vacanța mare, iar adulții intră în concedii binemeritate. Mulți oameni consideră acest anotimp ca fiind unul favorit, deoarece permite derularea unor activități diverse în aer liber: înot, plimbări prin zone naturale și stațiuni, zboruri de agrement, explorări etc.

În legătură cu activitățile fizice, se poate menționa faptul că Jocurile Olimpice¹ moderne au debutat tot vara, cu anul 1896 în orașul Atena din Grecia și s-au numit „Jocurile Olimpice de vară”.

Anotimpul vara avea o mare semnificație pentru vechile civilizații, care sărbătoreau zilele solstițiului de vară (sol=soare), considerate de bun augur. Făceau focuri uriașe de tabără și susțineau festivaluri cu această ocazie. Considerau că aceste focuri atrag o strălucire mai mare a soarelui. Grecii sărbătoreau solstițiul de vară ca timp al agriculturii și se închinau zeului Cronos. Romanii aduceau și ei ofrande zeiței Vesta (protectoare a focului din cămin și a căminului/ casei în general).

Printre sporturile agreate vara amintim frisbee-ul², care este un sport lejer, practicat pe iarbă verde și care constă în aruncarea unor discuri multicolore și alergarea după ele. A fost inventat în 1870, schimbându-și rolul din platouri/farfurii de plăcintă într-un obiect al unui sport de vară.

O curiozitate legată de un dulce preferat atât de copii, cât și de adulți, privește înghețata pe băț, inventată accidental de un băiat de unsprezece ani în 1905.

Revenind la impactul verii asupra spiritului uman, este un fapt dovedit că oamenii sunt mult mai mulțumiți vara. O creștere a luminii solare are efecte pozitive asupra minții, făcându-ne mai fericiți. De asemenea, s-a constatat că pe timpul verii, copiii au tendința de a lua în greutate ca urmare a schimbării de apetit și a obiceiurilor alimentare, dar și a programului neregulat de somn. În discuție este pusă și o diminuare a activităților fizice din această perioadă.

Pe de altă parte, conform coolkidsfacts.com, vara reprezintă timpul când copiii sunt cei mai creativi. Ei pot fi antrenați într-o suită de activități amuzante și creative. Mulți copii merg în tabere, unde devin creativi, exersând gustul estetic și învață lucruri noi. Se implică ei înșiși în activități de gătit, citit, artă și meșteșuguri, dans, supraviețuire în natură etc.

În mediul școlar, mă întâlnesc cu copiii pe timpul verii, o dată pe săptămână, în cadrul clubului de lectură unde exersăm piese de teatru pe care le vom prezenta cu ocazia unor evenimente școlare și extrașcolare, citim din cărțile aduse de fiecare fragmente pe care le comentăm pe diferite paliere (temă, motive, limbaj artistic etc.) sau creăm scrieri inedite pornind de la o situație/personaj/temă prezent/-ă în lecturile parcurse. Nu neglijăm nici transpunerea în culoare a imaginilor sugerate de unele texte poetice.

Spațiul ideal pentru desfășurarea acestor ore pe timpul verii este cel de la umbra plopilor care mărginesc curtea școlii sau parcul din proximitatea școlii.

Pentru a valorifica acest anotimp, propun spre lectură colectivă creații din autori canonici care au abordat în scrierile lor tematica verii. Spre exemplu, creația lirică „Vara” de Grigore Vieru, condensează într-un catren cu sonorități ludice tema verii: *Copt e bobul grâului:/ Poama vrăbiuțelor!/ Dulce floarea teiului:/ Grâul albinuțelor.* Activitățile pe baza acestui text pot fi la nivel semantic: omonimia cuvântului „bob”, polisemia cuvântului „dulce”, apoi la nivel de

¹ <https://www.coolkidfacts.com/facts-about-summer/> (accesat la 12.07.2024).

² <https://adevarul.ro/stiri-locale/timisoara/cum-a-ajuns-frisbee-sport-in-toata-regula-in-2119908.html> (accesat la 12.07.2024).

prozodie: tip de rimă (încrucișată), măsură de șapte silabe etc. O altă activitate poate fi transpunerea în culoare a imaginii mentale trezite de lectura acestei poezii.

În cadrul clubului, distribui fiecăruia câte o poezie pe care o va citi și o va comenta cu mijloacele interpretative și creative proprii precum: „Fiind băiet păduri cutreieram”, „Sara pe deal”, „Peste vărfuri”, de Mihai Eminescu, „Rapsodii de vară”, „Lumină” sau „Zi de vară” de George Topârceanu; „Fluturii” de Elena Farago; „Noapte de vară”, „Vara”, de George Coșbuc; „Rondelul rozelor de august”, „Rondelul cascadelor de roze” de Alexandru Macedonski; „Mărăcine”, „Creion” de Tudor Arghezi etc.

De asemenea, le propun să facem un tur virtual al galeriilor marilor expoziții de pictură în care să observe modul în care pictori renumiți au surprins armoniile anotimpului vara, ca de exemplu: „Câmp cu maci” al lui Claude Monet; „Turnul vechi în lanuri”, „Snopi de grâu pe o câmpie”, „Lan de grâu cu o ciocârlie” și altele de Vincent Van Gogh; „Cer de vară” și „Peisaj de vară” de Adam Bălțatu etc.

Elevele Petcu Alesia Claudia din clasa a VI-a A, o admiratoare a pictorului din Țările de Jos, Vincent Willem van Gogh, redă picturi și creează la rândul ei niște picturi minunate, fie prin redarea unor peisaje, fie prin imagini religioase. Este exemplul armoniei prin faptul că pictează și creează compuneri sensibile. Este nelipsită de la clubul de lectură și dornică să realizăm piese de teatru pentru care asigură, alături de alți colegi, decorul.

Este o cutumă deja ca la sfârșitul verii, când ne întâlnim după vacanța mare, elevii să scrie compuneri despre activitățile derulate, despre locurile vizitate și despre relațiile dezvoltate cu alți copii. În creațiile lor, ocurență au cuvintele: bunici, mare, munte, nisip, plajă, soare, joacă, prieteni, familie ș.a.

În concluzie, vara, cu multitudinea ei de culori, cu lipsa grijilor școlare, cu suita jocurilor copilăriei care îi apropie pe copii și îi ține departe de dispozitivele electronice, poate fi considerată cu certitudine anotimpul preferat al tuturor. Armoniile sale, măsurate în timpul copilăriei ce picură auriu din clepsidra vieții fiecăruia dintre noi, ne aduc echilibru și ne încarcă pozitiv să putem traversa celelalte anotimpuri calendaristice și ale existenței noastre.

Bibliografie online

<https://www.coolkidfacts.com/facts-about-summer/>.

<https://adevarul.ro/stiri-locale/timisoara/cum-a-ajuns-frisbee-sport-in-toata-regula-in-2119908.html>.

PASTELUL "ÎN MIEZUL VERII" DE GEORGE COȘBUC

În lirica sa închinată frumuseților pământului românesc, G. Coșbuc descrie natura în toate anotimpurile. Cu toate acestea, anotimpul preferat al poetului rămâne vara: "*Noapte de vară*", "*În miezul verii*", "*Vara*". Poezia "*În miezul verii*" este un pastel, deoarece aparține creației lirice, prezintă un tablou din natură și sunt exprimate sentimente față de peisajul respectiv.

Tema poeziei reiese din titlu, poetul desenează un tablou, natura într-o zi de vară, în amiază, folosind ca mod de expunere descrierea.

Cadrul descrierii este vast, iar ca elemente descriptive se găsesc universul înălțimilor "soare" și universul terestru "holde", "culmea", "valea", "câmpii", "lunca".

Priveliștea înfățișată în prima strofă vizualizează câmpia acoperită de grâne, străbătută de un drum șerpuitor, nesfârșit, care creează o iluzie optică de extindere a liniei de orizont. Drumul personificat apare ca "O fâșie nesfârșită/ Dintr-o pânză". Epitetul "nesfârșită" îi dă adâncime tabloului, transformând imaginea fotografică într-un spațiu tridimensional.

Specifică zonei de șes, movila apare ca o culme singuratică, pierdută în imensitatea holdelor, unicitatea ei este sugerată de epitetul personificator "rătăcită". În adjectivul pronominal nehotărât "toată" se regăsesc elemente de floră și faună, specifice câmpiilor surprinse la amiază, în miez de vară. Încremenirea naturii în acest moment al zilei este sugerată de epitetul personificator "adormită".

Elementul uman lipsește din această strofă, dar folosirea adjectivelor provenite din verbe la modul participiu specifice oamenilor: "ratică", "adormită" transformă "toată valea", "toată culmea" într-un imens organism uman.

Liniștea personificată și ea, stăpânește peste câmpii, răspândind o stare de somnolență. Soarele, elementul cosmic dominant în poezie, reprezintă focul și acționează asupra tuturor celorlalte elemente ale vieții: pământul-"câmpii", "lunca", apa-"fântâna", aerul-"boare".

Adjectivul provenit din verbul la participiu "arși" creează imaginea câmpiilor cu iarba pârjolită, cu flori amorțite ale căror boboci nu au puterea să înflorească. Numele predicative "goală", "pustiu" sugerează lipsa faunei în lunci, iar oamenii de la fântână accentuează căldura excesivă din miez de vară.

Sub razele arzătoare ale soarelui nici vântul nu mai are puterea de a-și face simțită prezența. Verbul cu forma negativă "nu se-ngâna" introduce într-un spațiu static, încremenit, în orele cele mai fierbinți ale zilei.

Tabloul este static, totul pare pustiu, copleșit de arșița verii. Sentimentele de melancolie și tristețe sunt modalitățile prin care eul liric este marcat în

text. Această atmosferă este accentuată prin aliterația consoanei "r". Poezia "*În miezul verii*" este formată din strofe de 5 versuri scurte, cu măsura de 4-8 silabe, cu rima preponderent îmbrățișată și ritm trohaic. Având aceste caracteristici, poezia este un pastel.

METODE FOLOSITE ÎN EDUCAȚIA ECOLOGICĂ A PREȘCOLARILOR

Prof. înv. preșcolar Mușet Emilia, Grădinița P.P. NR.2 Lugoj

Prof. înv. preșcolar Fanu Simona, Grădinița P.P. NR.2 Lugoj

Ecologia, ca ramură de cercetare și viziune asupra viului, constituie un domeniu al științelor despre viață și are din ce în ce mai multă importanță. Ea oferă o bază teoretică necesară întregului ansamblu de preocupări ale societății îndreptate în direcția ocrotirii naturii și protecției mediului ambiant.

Pentru copil, mediul constituie un cadru necesar dezvoltării lui și în același timp principala sursă de cunoaștere a realității. De aceea în astfel de activități preșcolarii au șansa de a iniția acțiuni implicate în cunoașterea științifică: observarea, măsurarea, predicția, clasificarea, înregistrarea și analiza datelor, formularea și testarea ipotezelor, comunicarea rezultatelor.

În contact cu obiectele și fenomenele naturii se dezvoltă și perfecționează sensibilitatea tuturor analizatorilor, se adâncește și se îmbogățește conținutul senzațiilor și percepțiilor, se formează reprezentări corespunzătoare și se lărgeste sfera lor.

Pentru realizarea oricărei activități, dar și pentru realizarea activităților ecologice cu preșcolarii folosim mai multe metode și anume:

1. Metode de comunicare:
 - a) comunicare orală:
 - *expozitive*: povestirea; descrierea; explicația; demonstrația; dezbateră; instructajul.
 - *interogative*: conversația euristică; dialogul; discuțiile în grup; consultarea în grup; problematizarea.
 - b) comunicare scrisă: munca cu cartea, informarea- documentarea,.
 - c) comunicare oral- vizuală: prin filme, cu ajutorul transmisiilor televizate, tehnici video, înregistrări audio.
2. Metode de explorare organizată a realității:
 - a) de exploarare directă a realității: învățare prin cercetare, experimentul, studiul de caz, coparticiparea la evenimentele vieții cotidiene, observația sistematică.
 - b) de exploarare indirectă a realității pe bază de substitute ale obiectelor și fenomenelor reale.
3. Metode bazate pe acțiune:
 - a) metode de acțiune reală: exercițiul, lucrări practice, lucrări de laborator, activități creative.
 - b) metode de acțiune simulată sau fictivă: jocuri didactice, joc de rol, dramatizări.

Pe lângă aceste metode mai amintim și metode moderne centrate pe copil folosite și în activitățile de educație ecologică și anume:

1. Metoda „Stiu/vreau să știu/am învățat”
2. Metoda „ Ciorchinelui”
3. Metoda „ Mozaicului”
4. Metoda „ Jocului de rol”

Pe lângă acestea mai amintim și metode de asigurare a feed-back-ului. Și mai important este asigurarea feed-back-ului, respectiv verificarea gradului de recepție a informațiilor nou prezentate copiilor.

În timpul dezbaterilor, prezentărilor, explicațiilor se va utiliza diferite procedee dintre care amintim câteva: „Semaforul”, „Degetul sus –Degetul jos”, „Scara”, „Parteneri de discuție”.

Pentru a forma copiilor o conduită ecologică putem porni de la o idee simplă dar destul de eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor, transpunerea copiilor.

Odată cu gândirea se dezvoltă și limbajul copiilor. În timp ce observă obiectele lumii reale, ei își însușesc cuvintele care denumesc obiectele și fenomenele, însușirile și acțiunile observate și se desprind să exprime clar și inteligibil cele percepute. Contactul direct cu lumea înconjurătoare constituie sursa cea mai importantă de îmbogățire a vocabularului copiilor, contribuind în același timp la formarea unei exprimări corecte. Familiarizarea copiilor cu realitatea înconjurătoare constituie o mobilizare mai mare în activitatea de cunoaștere și crează condiții obiective pentru însușirile de noi cunoștințe.

Omul trebuie să fie conștient că natura este uzină miraculoasă în care fiecare viețuitoare are rolul și locul său. Atât oamenii cât și copii trebuie să înțeleagă faptul că ei au venit pe lume nu numai ca să consume, dar și să producă, să creeze, să pună la loc și să adauge mereu câte ceva în locul rămas liber.

Cele zece porunci ale Ecologiei sunt:

1. Nu te gândi că tu ești Dumnezeuul naturii, căci tu faci parte din ea;
2. Să nu-ți faci chip cioplit, nici altă asemănare pe scoarța copacilor;
3. Nu considera ecologia o modă, căci ea este cu adevărat o știință;
4. Adu-ți aminte de natură și cinstește-o.
5. Cinstește pământul pentru ca să-ți fie bine și ca să trăiești mulți ani pe Terra;
6. Să nu ucizi animalele și să nu rupi plantele fără discernământ;
7. Să nu iei din natură mai mult decât trebuie.
8. Nu lua naturii ceea ce îi aparține.
9. Nu te minți pe tine însuși spunându-ți că planete este în siguranță.
10. Să nu poftești la ceea ce are natura mai de preț.

Omul trebuie să protejeze natura și să o ocrotească, pentru că dacă va continua să o distrugă se va distruge pe el însuși. Trebuie să păstrăm sănătatea naturii, nu avem dreptul să epuizăm, să poluăm și să sărăcim Pământul, nu avem dreptul să distrugem ceea ce nu am creat noi.

BIBLIOGRAFIE:

- Cătrună, Gheorghe Mandizu. Ecosfera : viața și mediul ei natural / Liliana Cătrună, Gheorghe-Mandizu Cătrună. - București : Editura Coresi, 2003.
- Cătrună, Gheorghe Mandizu. Să ocrotim mediul înconjurător / Liliana Cătrună, Gheorghe - Mandizu Cătrună. - București : Editura Coresi, 2003.
- Cheptea, Doina. Micii ecologiști în grădina cu plante : activități de educație pentru mediu în grădiniță / Doina Cheptea; introducere de Ghena Acatrinei. – Iași.
- Cociu, Mihail. Pornind de la „Cărțile junglei”... : pledoarie pentru echilibrul ecologic / Mihail Cociu. - București : Sport-Turism, 1989.

ARMONII DE VARĂ, DE PE LA NOI...

FAZAKAS ILDIKÓ

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, PANIC, SĂLAJ

După Dicționarul Explicativ al Limbii Române, cuvântul ARMONIE se definește astfel: potrivire desăvârșită a elementelor unui întreg; bună înțelegere în relațiile dintre două persoane, două colectivități; îmbinare melodioasă a mai multor sunete; concordanță fonică între sunete; effect stylistic obținut prin alăturarea unor cuvinte ale căror sunete imită sau sugerează un sunet din natură; fenomen fonetic, care constă în potrivirea de timbre a vocalelor din elementele alcătuitoare ale unui cuvânt; parte a teoriei muzicale care studiază acordurile în compoziție. Cuvântul VARĂ, tot după Dicționarul Explicativ al Limbii Române, înseamnă a fi anotimpul cel mai călduros al anului, cuprins între primăvară și toamnă și reprezentând în emisfera boreal intervalul de timp de la 22 iunie până la 23 septembrie. Cum putem fi în armonie? Cum educăm armonios? Sunt întrebări, la care vă pot răspunde cu această prezentare a programului nostru din Grădinița de Vară, fiind un exemplu de bună practică, în desfășurare, la momentul scrierii acestei comunicări.

La fiecare sfârșit de an școlar invităm preșcolarii noștri să participe la programul Grădiniței de Vară, unde au parte de multe activități în aer liber, plimbări, excursii, învățare prin joc, jocuri libere, experiențe și activități de explorare și bucurie. Acestea sunt prezentate părinților, prin a le spune că scopul Grădiniței de Vară este de a încheia comunitatea de preșcolari, de a oferi o stare de bine micilor participanți și adulților de lângă ei, dezvoltarea armonioasă a copiilor. Brațele iubitoare ale personalului adult, învăluie sufletele puilor de om, cu blândețe și răbdare de fiecare dată. Invităm familiile alături de noi, pentru a descoperi cum contribuim la dezvoltarea armonioasă a fiecărui năzdrăvan în parte.

Obiective avem foarte multe, dar înainte de toate ne dorim: să creștem copilași echilibrați emoțional; să oferim zâmbete și alinare de fiecare dată când e nevoie; să contribuim în mod armonios la dezvoltarea lor cognitivă; să învățăm în natură despre natură. Toate acestea și pe timpul verii. Programul zilnic vizează și dezvoltarea deprinderilor de toleranță și empatie stimulând un sentiment de încredere și de altruism față de aproape. Pornind de la aceste considerente, programul urmărește înțelegerea, de către toți participanții implicați. Astfel, prin diferite activități, copiii învață să se exprime, să comunice și să iubească.

În fiecare zi programul nostru începe cu salutul și prezența, se discută despre emoțiile trăite de fiecare copil în parte, împărtășim evenimentele trăite, precum dacă avem știință despre copiii absenți, le spunem, arătăm că ne pasă unul de celălalt. Apoi urmează jocuri libere în aer liber la aparatele din curtea grădiniței: ne dăm pe leagăn, ne dăm pe topogan, ne cățărăm, ne dăm cu motoretele, ne jucăm Șotron, ne jucăm cu mingi, ne consumăm o parte din energie pe aerul răcoros al dimineții.

Urmează să luăm micul dejun, pe care o dată pe săptămână îl pregătim împreună: sandwich sănătos, sandwich zâmbitor, iaurt cu fructe de vară, iaurt cu cereale, fierbem ouă, preparăm salată din legume sau fructe, preparăm limonadă. E sigur că un mic dejun preparat de micuți poate fi mult mai gustos, îl consumă cu o poftă mai bună. Prin această activitate, pe lângă deprinderea preparării gustării copiii învață despre igiena individuală, igiena alimentelor și a mediului înconjurător, adică legumele, fructele trebuie spălate, cum se lucrează cu un cuțit, care taie, cum punem și adunăm masa, cum facem curat după luarea mesei.

Zilnic ne găsim timp pentru momentul de poveste, după care purtăm conversații, dezvoltăm idei pe tema povestirii, ne spunem experiențele, trăirile în legătură cu povestea ascultată. (Într-o zi, nu aveam de gând să le citesc poveste, având alte activități pregătite, dar m-au luat la întrebări și nu am avut încotro, trebuia să le ofer un moment de poveste...)

Activitățile care urmează sunt variate: organizăm jocuri de societate în doi, în patru (Dobble, Memo, Nu te supăra, frate!, Bingo de vară), experimentăm: ne jucăm cu plastelina făcută de noi din făină și sare, jocuri de atenție, întreceri matematice, desenăm liber, pictăm, cântăm, ascultăm muzică. Prin aceste activități stimulăm copiii gândirea logică, gândirea critică, contribuim la dezvoltarea cognitivă, dezvoltarea socială, dezvoltarea estetică și creativitatea.

Organizăm excursii în pădurea din apropiere, unde facem cunoștință cu arborii, plantele, animalele, gândacii pe care le regăsim în mediul lor natural. Obişnuim să ne jucăm De-a v-ați ascunselea, Bingo de pădure, Sari până la următorul copac și alte jocuri distractive și de mișcare. Cântăm împreună cu păsărelele pădurii, îi imităm, ne ascultăm ecoul. Cu ocazia plimbărilor observăm fenomene ale naturii, grădinile cu legume și fructe, pe care încercăm să le recunoaștem, să le denumim, să le degustăm, vorbim despre folosul lor în viața noastră. Pe timpul plimbărilor avem grijă de colegii noștri, suntem alături unul de altul, ne ajutăm reciproc în momentele de nevoie, astfel cultivăm în viața copiilor empatia.

În zilele călduroase de vară nu ezităm să folosim apa, ca element răcoritor, facem experimente cu apa, ne jucăm cu ea, fiind o sursă de material simplu, dar foarte prețios. Copiii aduc pistoale cu apă, se joacă cu acestea, stropindu-se. Experimentează cu apa: desenează pe pavaj cu pistolul de apă, observând, că la puțin timp după desenare, se evaporă apa, nu se mai vede desenul. Tot experiment cu apă este amprentarea cu mâini și picioare, activitate care este unul preferat de copii, care trebuie repetat săptămânal, la cererea copiilor.

În timpul acestor activități cu toții suntem calmi, înțelegători, răbdători, zâmbim și râdem, ne ajutăm, ne ținem de mână, ca să trecem împreună obstacolele din fața noastră.

Știu, cu siguranță, că aceste activități oferă tuturor participanților o stare de bine, respect reciproc, armonie. Eu astfel interpretez ARMONIA pe timpul anotimpului cel mai călduros din an, în chenarul Grădiniței de vară, prin prisma jocurilor, experimentelor, excursiilor, a tuturor activităților imițate și duse la bun sfârșit de adulți sau de copii.

Bibliografie:

- <https://dexonline.ro/definitie/armonie>
- <https://dexonline.ro/definitie/var%C4%83>

BIBLIOGRAFIE

Autor: **FAZAKAS IZABELLA**

Titlul lucrării: **„VINE VACANȚA!” - IMPORTANȚA JOCULUI ÎN PĂSTRAREA SĂNĂȚĂȚII MENTALE A COPILULUI**

Editura: **GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ”CSIPIKE”**

Anul publicării: **2024**

Localitatea: **SFĂNTU GHEORGHE**

Pagina: Bibliografie 1 pag.

Referat 2-4 pag.

„VINE VACANȚA!” - IMPORTANȚA JOCULUI ÎN PĂSTRAREA SĂNĂTĂȚII MENTALE A COPILULUI

Fazakas Izabella

Grădinița cu Program Prolungit Csipike, Sfântu Gheorghe

Fundamentare teoretică

Credința mea pedagogică este că doar acel copil cărui i se oferă toate oportunitățile de a se juca în copilărie devine un adult cu „suflet sănătos” și plin de dorință de joc. Experiențele mele personale și consensul profesiei mă fac să cred că cel mai bine învățăm copiii prin joc. Copilul care „știe să se joace bine” abordează toate celelalte domenii cu un interes mai echilibrat și descoperă frumusețea în toate.

Ca educatoare, am auzit adesea părinții copiilor mici punând următoarele întrebări: Ce și cât a mâncat? A băut destulă apă? A dormit? A învățat poezia, versurile, cântecul? Este pregătit pentru școală? Niciodată nu am auzit părinții întrebând „s-a jucat copilul meu astăzi?”. Dacă copilul confirmă că nu a învățat nimic, ci doar s-a jucat, pare ca și cum ar fi petrecut ziua într-o activitate inutilă. Vekerdy exprimă astfel: „Copilul se joacă - asta înseamnă: își petrece timpul într-o activitate completă și utilă.” (Vekerdy, 1996, p. 54).

După programul de la grădiniță, alte activități suplimentare (karate, balet, ore de engleză, activități creative pentru copii etc.) iau din timpul de joacă liber. Pare că dezvoltarea copilului este asigurată doar de programe foarte bine organizate. Timpul pentru jocul liber și neîntrerupt este foarte limitat.

M-am întrebat dacă există și astăzi părinți care consideră jocul doar o activitate inutilă, un timp pierdut.

Mulți dintre noi suntem conștienți de efectele formatoare și îmbogățitoare ale jocului. Cu toate acestea, mulți părinți nu consideră potrivită acea instituție de învățământ unde copilul „doar” se joacă sau învață prin joc. Ei așteaptă ca la grădiniță să învețe în cadrul unor activități obligatorii. Consider că este important să găsim calea spre ei la ședințele cu părinții și la consilierile educative, explicându-le că educația-dezvoltarea copilului începe din momentul nașterii și continuă prin învățare prin joc.

Așa mi-a venit ideea de a invita comunitatea părinților din grupul meu de grădiniță la un proiect de transmitere a valorilor, al cărui focus este recunoașterea și conștientizarea efectelor

benefice multiple ale jocului. Seria de activități cu tema jocului liber, evidențiază valorile legate de armonia și autonomia sinelui și oferă oportunități de auto-cunoaștere, auto-evaluare, dezvoltarea personalității și dezvoltarea conștientă a responsabilității.

Scopul proiectului este de a oferi sprijin și oportunități părinților printr-o serie de șase sesiuni cu implicarea specialiștilor externi, pentru a recunoaște importanța jocului. Proiectul crește nevoia de a se juca mai mult cu copiii, iar prin cunoașterea teoriilor jocului, părinții își pot lărgi perspectiva și pot gestiona mai bine fenomenele psihologice importante, folosind jocul ca instrument. Programul poate face conștient că magia nu constă în jucăria cea mai nouă cumpărată din magazin, ci în jocul trăit împreună, în a se juca împreună.

Procesul a inițiat schimbări în mai multe direcții, atât planificate, cât și neplanificate, cum ar fi procesul de autocunoaștere a părinților și legăturile formate între părinți. Deși acest proiect s-a adresat părinților, am fost mereu conștientă că în spatele fiecărui părinte se află un copil care poate beneficia și el de această sursă nepuizabilă.

Întâlnirile săptămânale, ritmul și atmosfera lor, au oferit gustul bun al apartenenței la o comunitate. Programele comune cu părinții ne-au îmbogățit pe toți cu multe experiențe și realizări frumoase, și cu caracteristici spirituale precum empatia, ascultarea reciprocă, compasiunea, acceptarea, atenția față de cunoașterea reciprocă și aprecierea valorii diversităților.

Consider important să oferim loc și timp pentru trăirea acestor caracteristici, deoarece în lumea de astăzi, accelerată și centrată pe performanță, ele se pot estompa foarte ușor.

Structura proiectului:

1. Necesitatea jocului pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului mic
2. Tipuri de jocuri în funcție de vârstă
3. Importanța jocului comun părinte-copil
4. Învățare prin joc
5. Teatru de păpuși
6. Jocuri libere

Parte practică – Descrierea activităților

1. Necesitatea jocului pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului mic

Prima sesiune a avut ca scop explicarea importanței jocului în dezvoltarea copilului mic. Am discutat despre modul în care jocul contribuie la dezvoltarea cognitivă, emoțională și

socială a copilului, subliniind faptul că jocul este o activitate esențială pentru o creștere echilibrată și sănătoasă.

2. Tipuri de jocuri în funcție de vârstă

În a doua sesiune am prezentat diferitele tipuri de jocuri adecvate pentru fiecare etapă de vârstă. Am discutat despre jocurile senzorial, jocurile de rol pentru copiii mici și jocurile de colaborare pentru preșcolari, subliniind importanța adaptării activităților de joc la nevoile și abilitățile fiecărui copil.

3. Importanța jocului comun părinte-copil

În cea de-a treia sesiune am subliniat importanța jocului comun părinte-copil. Am discutat despre cum acest tip de joc întărește legătura emoțională dintre părinte și copil, îmbunătățește comunicarea și contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale copilului.

4. Învățare prin joc

În cea de-a patra sesiune am explicat conceptul de învățare prin joc și am prezentat metodele prin care jocul poate fi integrat în procesul educațional. Am discutat despre beneficiile acestui tip de învățare și despre cum poate fi aplicat atât acasă, cât și în grădiniță.

5. Teatru de păpuși

Cea de-a cincea sesiune a avut loc în sala de spectacole a teatrului de păpuși, unde am vizionat un spectacol de teatru de păpuși. Această activitate a fost menită să arate părinților cum pot folosi teatrul de păpuși ca o formă de joc creativ și educativ pentru copiii lor.

6. Jocuri libere

În ultima sesiune, am discutat despre importanța jocurilor libere și neorganizate. Am oferit părinților idei și exemple de jocuri libere care pot fi jucate acasă și am subliniat beneficiile acestui tip de joc în dezvoltarea imaginației și creativității copiilor.

Concluzii

Acest proiect a fost o experiență valoroasă și îmbogățitoare. Prin participarea la aceste sesiuni, părinții au dobândit cunoștințe și abilități care le vor permite să înțeleagă mai bine importanța jocului și să își sprijine copiii în dezvoltarea lor prin joc.

În final, sper că acest proiect va inspira și alți părinți și educatori să recunoască și să valorizeze importanța jocului în viața copiilor și să contribuie la crearea unui mediu în care copiii să se poată dezvolta armonios și sănătos.

TEHNOLOGIE VERSUS INTERACȚIUNE UMANĂ ÎN PROCESUL DE DIGITALIZARE DIN EDUCAȚIE

Prof.înv.primar Fieraru Flori

Școala Gimnazială, com.Drăcșenei

Jud.Teleorman

Auzim des că din cauza tehnologiei oamenii nu mai comunică unii cu alții. Așa să fie oare?

Vă invit să reflectăm cum accesul la Internet ne influențează felul în care ne trăim viața, felul în care gândim, simțim, ne informăm, luăm decizii, iubim și visăm. Privind retrospectiv, am putea spune că era digitală a schimbat profund modul în care ne percepem pe noi înșine, cum comunicăm, cum interacționăm în grupuri și cum trăim alături de cei apropiați.

Desigur că cei mai atinși de tendințele din mediul online sunt cei care petrec mai mult timp conectați însă această influență se extinde și asupra celor care se consideră în afara revoluției tehnologice, chiar dacă nu au un dispozitiv conectat la Internet sau preferă să nu interacționeze prin intermediul rețelelor sociale. Faptul că peste 40% din populația lumii este conectată deja la o rețea globală la care participă fiecare utilizator de Internet, în mod conștient sau mai puțin conștient, are un impact semnificativ asupra întregii umanități. Suntem mult mai interconectați decât ne dăm voie să credem.

Studiile științifice, tot mai numeroase în domeniul neuroștiințelor și epigeneticii, demonstrează faptul că mediul prenatal și cel în care trăim în primii ani influențează decisiv modul în care experimentăm senzațiile în corp, cum gândim, cum simțim și cum ne comportăm. Aceste experiențe timpurii modelează percepția asupra vieții pentru că se creează rețele neuronale care, fiind tot mai folosite, devin tipare familiare și parte din personalitatea noastră.

Folosirea Internetului de către părinți, modul lor de a se raporta la tehnologie și interacțiunile copiilor cu dispozitivele tehnologice în primii ani ai venirii lor pe lume, determină semnificația pe care acestea le vor avea în viața lui de zi cu zi. De asemenea, acest exemplu personal al părinților influențează abilitatea copiilor de a utiliza tehnologia pentru un obiectiv specific și determină capacitatea lor de a se simți în putere pentru a decide de ce, cum, cât sau cu cine interacționează online.

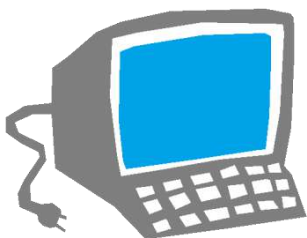
Mintea și capacitățile copiilor sunt puternic influențate de mediu. Atunci când cel mic primește un dispozitiv pentru a îi distra atenția într-o situație în care de fapt avea nevoie să fie împreună cu părintele, îl determină ca inconștient să preia această asociere ca model și să continue să suplinească nevoile neîmplinite cu diverse activități din mediul online.

Având astfel de contexte în primii ani, atunci când are extrem de multă nevoie de contact uman cu persoanele semnificative din viața lui, copilul poate asocia tehnologia ca fiind soluția prin care poate scăpa de sentimentele pe care nu știe cum să le gestioneze: singurătatea, dorința de explorare fără direcție clară, plictiseala și multe altele. Într-un scenariu în care acest comportament se menține pe termen lung, cei mici ajung să se deconecteze de realitatea din interiorul lor, să aibă capacități reduse de atenție, concentrare, răbdare, perseverență de a rămâne într-o activitate chiar și atunci când nu este un proces ușor sau neapărat plăcut. Atenția, gândirea critică, capacitatea de discriminare, dorința, voința, creativitatea, identificarea, exprimarea și gestionarea adevăratelor trăiri sau nevoi sunt puternic afectate și au efecte asupra întregii sale vieți, inclusiv asupra modului cum se va comporta ca adolescent sau adult.

Copilul are nevoie să se miște, să relaționeze, să se joace și să se exprime pentru a deprinde abilitățile de viață și a experimenta o stare de bine care îi permite dezvoltarea armonioasă.

Internetul este un spațiu public. Când este mic, copilul nu poate lua de unul singur aceste decizii, adulții responsabili de educația lor sunt cei care îi ghidează experiența prin viață. Pe măsură ce aceștia cresc și interiorizează aceste principii de a se menține în siguranță sau de a cere ajutor atunci când întâlnesc ceva nepotrivit online, gradul de libertate de acțiune acordat de părinți este esențial să crească.

Acest secol este fără îndoială, secolul culturii digitale. Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală.



Educația și tehnologia au fost, în urmă cu câțiva ani, doi

termeni neasociați, oamenii considerând că utilizarea dispozitivelor tehnologice reprezintă o activitate neproductivă.

Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând. Lecțiile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații. Educația virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani.

În prezent există o multitudine de platforme online, care facilitează procesul de învățare, respectiv în educația timpurie. De exemplu, printre acestea se numără, KIDIBOT, WORDWALL, MENTIMETER, QUIZZ. Prin intermediul acestora copiii pot accesa informația mult mai ușor, fiindu-le la îndemână să învețe de pe un device pe care îl folosesc zilnic în mod obișnuit.



De asemenea, procesul de predare este ușurat, deoarece cadrul didactic poate accesa sutele de resurse de oriunde, cu unica condiție de a avea conexiune la internet. Pe de altă parte, tehnologia în educație se poate utiliza și fără a avea acces la internet.

O mare parte dintre resursele pe care le găsim în mediul online se pot descărca pe calculator, astfel ele pot fi folosite oricând de profesori. De asemenea, cadrul didactic poate folosi programe care sunt deja pe calculator, de exemplu PowerPoint, pentru a realiza animații și momente de predare interactive.

Pentru a putea folosi tehnologia în educație și învățare este necesar ca profesorul și elevul să aibă un minim de competențe digitale.

Cadrul didactic trebuie să învețe despre cele mai noi tehnici pe care le poate folosi în procesul de predare, pentru a putea utiliza tehnologia în educație. Acest lucru nu este dificil, deoarece internetul este plin de filmulețe și articole pe care le poate utiliza pentru sprijin și îndrumări.

STUDIU PRIVIND EFICIENȚA COMUNICĂRII DIDACTICE ÎN CONTEXTUL COMPORTAMENTELOR POZITIVE ALE ELEVILOR

Prof. Filip Mioara Vasilica

Școala Gimnazială Nr.2 Piatra Neamț

Volumul imens de informație de care dispune azi omenirea și ritmul alert în care aceasta sporește pun cu acuitate în fața școlii sarcina formării unor capacități pentru că educați – copii și tineri – să devină apți de autoinformare și autoformare permanente.

Școala nu mai poate asigura tot necesarul de cunoștințe cu care absolventul să se integreze social și profesional, odată pentru totdeauna într-o comunitate sau într-o profesie. El trebuie să fie pregătit pentru a se adapta rapid și eficient la dinamica societății, a culturii și a profesiilor. Pe de altă parte, câmpul relațional al individului se lărgeste continuu, dincolo de granițele unei comunități sau alteia. Migrarea dintr-un câmp în altul și interferențele câmpurilor sociale și psihosociale pot produce frustrări, blocări și ratări, dacă persoana nu este pregătită de adaptare la noile contexte și exigențe. Mijlocul cel mai eficace de dotare a copilului cu instrumentele necesare formării și realizării ca personalitate este antrenarea lui în cât mai mare măsură în propria-i formare.

Atât pentru educarea prezentă, cât și pentru formarea copilului în perspectiva adultului, comunicarea didactică are un rol deosebit. Ea stă la baza oricărei intervenții educative. Conținutul cognitiv, informațional predat-învățat în procesul didactic, ca și influențarea formativă asupra capacității operaționale, formării morale, estetice etc. a elevului presupun o **interacțiune permanentă între educator și educat**. Accentul cade în tot mai mare măsură pe interactivitate, pe sporirea rolului activ al receptorului-elev și pe utilizarea întregii palete de retroacțiuni comunicaționale.

Întregul proces de organizare și desfășurare a activității școlare a elevilor este reglementat de învățător prin comunicare. Urmărind fixarea comportamentelor dezirabile ale elevilor și modificarea celor indezirabile, prin comunicare învățătorul vizează, în același timp și cu precădere, formarea capacităților comunicative ale educaților.

Dar pentru a putea *forma*, educatorii trebuie ei înșiși *formați*. În speță, pentru a forma la elevi competențe comunicative, educatorii înșiși trebuie să posede asemenea competențe, iar procesul de comunicare cu elevii este el însuși mijlocul de formare la aceștia a competențelor de comunicare. Prin urmare problema competențelor comunicaționale îi privește deopotrivă pe educatori și pe educați, fie că e vorba de perfecționare în cazul primilor, fie că e vorba de formare-dezvoltare în cazul celorlalți.

Învățătorul și elevul comunică prin tot ceea ce exteriorizează, începând cu prezența fizică și continuând cu vorbele rostite, până la cel abia perceptibil zâmbet îngăduitor sau tăcere. Orice comportament al fiecăruia dintre cei doi termeni ai relației are valoare de mesaj. De aceea nu numai ceea ce spune învățătorul, ci tot ceea ce face el în contextul educațional sau extrașcolar dar tangent, este recepționat de elevi și are influență asupra lor. De aici decurge rolul de model comportamental atât ca dascăl, cât și ca om al învățătorului. Elevul nu-și *propune* să preia comportamentele învățătorului, ale adultului, în general, dar le *preia*, unele automat, prin imitație, cele mai multe pentru că i se pretind. Comportamentul elevului este oglinda în care se reflectă *ce*, *cât* și *cum* a recepționat el din mesajele transmise de educator. A vedea la maturitate la ce i-a slujit copilului școala, este prea târziu. A ști în fiecare moment dat *ce*, *cât*, *cum* și *la ce-i folosește* ceea ce ți-ai propus să-l înveți înseamnă a afla la timp dacă trebuie urmată în continuare calea pe care te afli sau să găsești o alta, mai potrivită. Activitatea principală a copilului școlar este învățarea. Învățarea are loc prin comunicare. Între cele două procese legătura este indisolubilă. Copilul învață comunicând cu învățătorul și cu colegii și învățând comunică cu ei. Învățătorul îi învață pe copii comunicând cu ei, iar copiii îi comunică învățătorului dacă ceea ce a vrut să-i învețe i-a și învățat. Nu există act de învățare al elevului în care să nu fie implicată comunicarea: cu învățătorul prin prezența lui fizică sau simbolică, cu alte generații și cu lumea prin conținuturile cognitive, cu semenii prin comportamente sociale, cu sine prin reflecție asupra Eu-lui propriu.

Comunicarea didactică privită și considerată ca model de formare a capacităților comunicative ale elevilor de ciclu primar ocupă un loc central în demersul educațional, dat fiind faptul că în fața școlii stă sarcina pregătirii copiilor pentru autoinformare permanentă.

Formarea și dezvoltarea competențelor comunicative constă în extrapolarea cunoașterii lingvistice la situațiile de comunicare concretă (A.Crișan) și stă la baza oricărei intervenții didactice (C.Cucoș, M.Ionescu).

Conținutul cognitiv predat-învățat în procesul didactic, ca și influența formativă a educatorului asupra elevului se pot măsura doar prin mijlocirea unei permanente legături între cei doi poli ai relației educative, care determină înțelegerea dintre profesor și elevi în vederea atingerii scopurilor și desfășurării activității de învățare. Accentul cade în tot mai mare măsură pe interactivitate, pe sporirea rolului activ al elevului-receptor și pe utilizarea întregii palete de retroacțiuni comunicaționale.

Pornind de la aceste considerații, ne-am propus să aprofundăm unele aspecte mai puțin cercetate ale comunicării și învățării și efectele lor asupra formării competențelor comunicative ale elevilor din ciclul primar. Ne-am oprit asupra acestei perioade de școlaritate pentru că la absolvirea ciclului primar elevii trebuie să stăpânească principalele instrumente ale muncii

intelectuale, să poată utiliza competențele lor comunicaționale în diferite situații concrete de învățare și în relațiile interumane.

Pe parcursul cercetării **problema** a fost abordată din perspectivă mai puțin studiată până acum și anume: **rolul comportamentului comunicațional al învățătorului, modalități de creștere a eficienței formativ-comunicaționale asupra comportamentelor pozitive ale elevilor prin diverse metode de comunicare.**

Scopul cercetării: Elaborarea modelului de formare a competențelor comunicative eficiente la elevii claselor primare din perspectiva comunicării didactice.

Obiectivele cercetării:

- Analiza surselor psihopedagogice de referință în problematica comunicării didactice și a confortului psihologic al elevilor în școală;
- Identificarea problemelor de comunicare ale profesorilor care afectează confortul psihologic al elevilor în școală;
- Determinarea strategiilor eficiente de formare a comportamentelor pozitive la elevi;
- Valorificarea metodologiei în domeniul comunicării didactice pentru sporirea confortului elevilor în școală și a performanțelor acestora .

Metodologia cercetării:

a) *socio-pedagogice*: conversația, analiza literaturii psihopedagogice, observarea, însoțită de analiză; chestionarea, studiul de caz

b) *experimental-pedagogice*: experimentul pedagogic de constatare, de formare și de control

Supportul teoretico - metodic al cercetării și al prezentei lucrări l-au constituit: orientări moderne în teoria educației (R. Cousinet, G. Văideanu, I. Nicola, M. Stoica, C. Cucuș, S. Cristea); comunicarea didactică (C. Cucuș, M. Bocoș, A. Cosmovici, M. Ionescu, L. Șoitu); teoria grupurilor (J. Stoetzel, R. Dottrens, E. Planchard, I. Nicola, L. Ghivirigă, E. Truța, E. Zamfir, M. Zlate); compoziția scrisă (C. Parfene, E. Macovei); competențe comunicative ale învățătorilor (A. Tucicov-Bogdan, N. Mitrofan); tehnici de cercetare în pedagogie și psihologie (S. Chelcea, I. Mărginean, P. Golu, A. Cosmovici, Al. Roșca, S. Marcus, D. Muster); taxonomia obiectivelor educaționale (V. și G. de Landsheere).

Eșantionul cercetării: 26 cadre didactice

Valoarea teoretică a cercetării rezidă în abordarea dezvoltării competențelor comunicative la profesori din perspectiva sporirii confortului lor psiho-emoțional și a randamentului lor în muncă, dar și în semnalarea necesității educației centrate nu doar pe elev, ci și pe profesor. În general, în literatura de specialitate cele două roluri au fost tratate separat: educatorul a fost mereu

considerat ca emițător, transmițător de informații, iar educatul ca receptor al acestora. Prezenta lucrare pune accentul pe interacțiunea locutorilor, pe reciprocitatea relației comunicative didactice, **elevul fiind, în egală măsură cu educatorul, agent** al comunicării didactice.

Valoarea practică a cercetării noastre constă în evidențierea faptului că însăși competența comunicativă a învățătorului se cere a fi perfecționată pentru a crește influența ei formativă asupra elevilor ciclului primar. Elaborările teoretice vor putea servi la perfecționarea și dezvoltarea capacității de comunicare didactică. În acest sens, credem că o parte din conținutul ariei curriculare „Om și societate”, și anume: educația pentru democrație și pentru drepturile omului, consilierea și orientarea pentru rezolvarea conflictelor se pot încadra foarte bine în problematica formării competențelor comunicative ale elevilor din ciclul primar.

BIBLIOGRAFIE:

1. ABRIC, J.-C., *Psihologia comunicării. Teorii și metode*, Iași, Ed. Polirom, 2002, p.34
2. ALLPORT, W.G., *Structura și dezvoltarea personalității*, București, E.D.P., 1981, p.24
3. ANSUBEL, D., ROBINSON, F., *Învățarea în școală*, București, E.D.P., 1981, p.45
4. ANTONESCU, G. G., *Educație și cultură*, ed. A III-a, București, E.D.P., 1972, p.15
5. ANTONESCU, G. G., *Pedagogie generală*, București, Institutul Pedagogic Român, 1930, p.18
6. ANTONESEI, L., *O introducere în pedagogie. Dimensiunile axiologice și transdisciplinare ale educației*, Iași, Ed. Polirom, p.20
7. APOSTOL, P., *Educația și pedagogia în perspectivă operațională*, București, E.D.P., 1969, p.67
8. BÂRLIBA, M., *Paradigmele comunicării*, București, Ed. Științifică și enciclopedică, 1987, p.101

CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI

Profesor FLOREA ADINA AURELIA

Liceul de Arte “Sigismund Toduță” Deva

Vacanțele școlare sunt momente așteptate cu nerăbdare de către elevi, părinți și profesori. Acestea oferă o pauză bine meritată de la rutina zilnică, îmbunătățind starea de spirit și reducând nivelul de stres pentru toți participanții implicați. În plus, vacanțele permit elevilor să se relaxeze, să se odihnească și să-și petreacă timpul liber în mod creativ sau să participe la activități extracurriculare care nu sunt disponibile în timpul școlii. Astfel, vacanțele pot contribui la dezvoltarea personală și la creșterea motivației elevilor.

În rândul îngrijorărilor cu privire la efectele vacanțelor dese și a zilelor libere asupra calității educației, unul dintre principalele aspecte ridicate este riscul de întrerupere a ritmului de învățare. Pauzele prelungite pot duce la pierderea deprinderilor dobândite anterior, necesitând un efort considerabil pentru a le recupera după întoarcerea în clasă. Acest lucru poate crea dificultăți în procesul de asimilare a noilor cunoștințe și în construirea unei continuități în educație.

De asemenea, vacanțele dese pot duce la o fragmentare a conținutului academic. Atunci când elevii sunt întreruși frecvent de pauze, profesorii pot fi nevoiți să împartă materia în bucăți mai mici, pentru a se asigura că aceasta este acoperită în timpul scurt disponibil. Aceasta poate afecta procesul de învățare în profunzime și înțelegerea subiectelor în mod corespunzător. De asemenea, profesorii pot fi nevoiți să dedice timp suplimentar pentru recapitularea materiei după fiecare pauză, limitând astfel timpul alocat pentru învățarea de conținut nou.

Un alt aspect important de luat în considerare este discrepanța în ceea ce privește oportunitățile de învățare. Vacanțele dese și zilele libere pot amplifica decalajele existente între elevi. Copiii care beneficiază de sprijin educațional din partea familiilor sau care participă la activități extracurriculare educaționale în timpul vacanțelor pot înregistra progrese semnificative în comparație cu cei care nu au acces la astfel de resurse. Acest lucru poate contribui la creșterea inegalităților în ceea ce privește performanța școlară și accesul la o educație de calitate.

Pentru a minimiza impactul negativ al vacanțelor dese și a zilelor libere asupra calității educației, este important să se găsească un echilibru între timpul de odihnă și cel de învățare. Este esențial ca profesorii să planifice cu atenție conținutul și să ofere materiale de învățare suplimentare pentru elevi în timpul vacanțelor. De asemenea, implicarea părinților și organizarea de activități educative în timpul liber pot ajuta la menținerea unui interes constant pentru învățare.

Părinții au opinii împărțite cu privire la acest aspect. Unii consideră că aceste pauze sunt folositoare, oferind copiilor lor timpul necesar pentru a se relaxa, a-și explora interesele și a se implica în activități extracurriculare. Ei cred că aceste momente de respiro ajută la menținerea echilibrului emoțional al copiilor și îi motivează să se întoarcă în clasă cu energie și entuziasm. În schimb, alți părinți sunt preocupați de pierderea ritmului de învățare și de posibila fragmentare a conținutului academic. Ei susțin că vacanțele dese pot afecta performanța școlară a copiilor și

că este important să se mențină un echilibru între timpul de odihnă și cel de învățare pentru a asigura o educație de calitate.

Rezultatele chestionării elevilor din școala mea relevă o perspectivă comună în ceea ce privește efectele vacanțelor dese asupra concentrării și angajamentului în procesul educațional. Necesitatea de a se readapta la revenirea la școală, urmată imediat de o altă perioadă de vacanță, poate duce la o pierdere a motivației și a interesului pentru învățare. Această dinamică poate crea o senzație de ciclicitate și poate afecta angajamentul elevilor în procesul educațional. Elevii pot resimți dificultăți în menținerea unei motivații constante atunci când se confruntă cu pauze frecvente, deoarece acestea pot crea o percepție de lipsă de continuitate în învățare și pot fragmenta ritmul de învățare. Astfel, este important să se acorde atenție gestionării atât a perioadelor de vacanță, cât și a revenirilor la școală, pentru a susține un nivel constant de angajament și motivație în rândul elevilor. Aceasta poate conduce la o atitudine mai puțin serioasă față de activitățile școlare, întrucât copiii se concentrează mai mult pe așteptarea următoarei pauze decât pe învățare. Această situație poate crea dificultăți în menținerea unui ritm constant de învățare și poate afecta performanța școlară.

Așadar, vacanțele dese și zilele libere pot avea atât efecte pozitive, cât și negative asupra calității educației. Cu o planificare adecvată și o atenție sporită acordată continuității învățării, acestea pot contribui la dezvoltarea personală și la motivația elevilor. Cu toate acestea, trebuie să se acorde atenție întreruperii ritmului de învățare și amplificării decalajelor între elevi. Prin abordarea acestor aspecte, putem să ne asigurăm că vacanțele și zilele libere nu afectează în mod negativ calitatea educației și continuă să ofere oportunități de dezvoltare optimă pentru toți elevii.

Bucuriile vacanței în creion , pictură

Gál Laura- Zsuzsanna
G.P.P. Hofeherke, Sfântu Gheorghe

„Scopul educației nu este să crești volumul de cunoștințe ci să crezi posibilitatea ca un copil să descopere și să inventeze, de a crea oameni care sunt capabili de lucruri noi”

Jean Piaget

Jocul este activitatea fundamentală a copiilor. Jocurile au reprezentat și continuă să fie metoda prin care copiii descoperă lumea înconjurătoare și se dezvoltă într-un mod armonios. Pentru copii, jocul este cea mai ușoară metodă prin care aceștia învață lucruri noi în mod continuu. Astfel, indiferent de vârstă, copiii au nevoie de jocuri educative, jocuri de societate, jocuri de inteligență sau orice alt tip de jocuri și jucării pentru a se dezvolta și pentru a întreprinde activități interesante, potrivite pentru vârsta lor și pentru etapa de dezvoltare la care se află.

Prin desfășurarea unor activități educative, copiii se dezvoltă astfel:

- Dezvoltarea cognitivă – Activitățile educative stimulează gândirea, rezolvarea problemelor și dezvoltarea abilităților cognitive. Acestea îi ajută pe copii să învețe să citească, să scrie, să rezolve probleme matematice și să își dezvolte abilitățile lingvistice.
- Dezvoltarea socială – Activitățile educaționale desfășurate în grupuri sau într-un cadru educativ /școlar contribuie la dezvoltarea abilităților sociale. Copiii învață să lucreze împreună, să împărtășească, să comunice și să dezvolte empatie față de ceilalți.
- Dezvoltarea emoțională – Prin activități educative, copiii învață să-și gestioneze emoțiile și să dezvolte stima de sine. Aceste activități pot implica exprimarea emoțiilor prin artă, discuții despre sentimente sau activități care promovează încrederea în sine.
- Dezvoltarea fizică – Activitățile fizice și sportive sunt parte integrantă a activităților educative. Ele contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine și grosiere, îmbunătățesc sănătatea fizică și promovează un stil de viață activ.
- Cunoașterea și înțelegerea lumii – Prin intermediul activităților educative, copiii explorează lumea înconjurătoare și învață despre diferite subiecte, cum ar fi știința, geografia, istoria și cultura. Aceasta le oferă o perspectivă mai largă și îi pregătește pentru a deveni cetățeni informați și conștienți.

- Dezvoltarea abilităților de comunicare – Activitățile educaționale, cum ar fi discuțiile în clasă sau proiectele de grup, îi ajută pe copii să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare, să-și exprime ideile și să asculte cu atenție alții.
- Promovarea creativității – Activitățile educaționale încurajează gândirea creativă și imaginația. Ele oferă copiilor oportunitatea de a-și exprima creativitatea prin artă, muzică, teatru și alte activități.

Exemple de bună practică ce pot fi desfășurate în vacanță cu copiii, outdoor sau indoor.

1. Pictură pe folie , în sala de grupă sau în aer liber

Copiii au la dispoziție: tempera, pensule, folie de bucătărie, pe pe care pot picta teme propuse sau la alegere.



2. Desenează chipul colegului tău. Doi copii se așează față în față pe scăunele. Unul din ei primește un capac al unei cutii de plastic transparent. Copilul ridică capacul la nivelul feței și îl ține nemișcat , iar colegul îi desenează părțile feței cu o cariocă. Acest joc a, avut scopul de a observa și desena părțile feței colegului. Prin această sarcină copiilor li se dezvoltă răbdarea, spiritul de observație, coordonarea oculo-motorie, li se fixează cunoștințele dobândite anterior, capacitatea de a desena pe un plan vertical.

3. Forță și împingere . Copilul pune mașina în tăvița cu tempera apoi apasă cu forță , apoi împinge mașinuța pe o foaie astfel ca ea să se deplaseze, astfel ei observă urmele lăsate de roțile mașinuței, foaia devenind pictată.



4. Pictăm flori cu furculița. Copiii primesc foi albe, tempera și furculițe de unică folosință. Ei pun furculița în culoare, tempera apoi presează furculița pe foaie și obțin astfel petalele florii apoi pictează cu pensula tulpina și frunzele florii.

5. Fluturi colorați-pictură prin presare . Se decupează o foaie albă în formă de fluture și se îndoaie în două. Apoi se pun pete de diferite culori din tempera nediluată pe una din părți, apoi de închide foaia și se apasă pentru ca să fuzioneze culorile. Fluturile obținut este impresionant.

6. Flori pe câmp- prin fuzionarea culorilor . Se pune o foaie albă într-un vas cu apă, apoi se pun pete de culoare din tempera diluată, de diferite culori. Unde se întâlnesc două culori (roșu+galben=portocaliu) fuzionează, obținând culorile complementare.

7. Câmpul cu pădăii- ștampilare. Se pictează o coală cu culoarea verde. După ce s-a uscat se pictează pădăiile prin ștampilare: cu dop de plută, sau burete, apoi se pictează tulpinile și frunzele cu o pensulă.

8. Magia culorilor. Se așează pe o farfurie bomboanele colorate de diferite culori în ordinea ROGVAIV, apoi se toarnă puțină apă caldă, cât să cuprindă toate bomboanele. Apoi, se observă că încet, încet începe să se scurgă culorile (coloranții) din bomboane spre centrul farfuriei, realizând un curcubeu încântător.



9. Laptele magic. Pentru această experiență se folosește lapte, câteva picături de colorant alimentar de cât mai multe culori pentru a obține un efect cât mai bun. În loc de colorant alimentar se poate folosi și vopsea acrilică. Apoi se atinge suprața laptelui cu un bețișor de ureche înmuiat în detergent de vase. Culorile par să se respingă la început apoi fuzionează, creând un efect vizual nemaipomenit. Apoi am pus în laptele acesta flori de carton pe care s-au lipit culorile.



Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie, MEN, 2019
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie; 2019
- Metodica predării activităților instructiv- educative în grădinița de copii, Ed. Humanitas, 2005
- Sursa primară: <https://kidssteamlab.com/force-and-motion-steam-activities-for-kids/>
- <https://ro.pinterest.com/lumivarvara/stem/>

SĂ PĂSTRĂM TERRA VERDE!

Prof.GALAVAN DANIELA
Liceul Tehnologic „Ion Creangă”Curtici

Într-o societate în continuă dezvoltare și modernizare, problemele de mediu trebuie să fie o preocupare permanentă a fiecăruia dintre noi. Trebuie să ne facem timp și să ascultăm strigătul disperat al Terrei: „prețuiește-mă și iubește-mă, omule, fiindcă toate frumusețile mele, pădurile, văile și izvoarele, cărările și crestele, piscurile cu toate viețuitoarele și florile ți le dăruiesc, să te bucuri de ele, să devii mai puternic, mai generos, mai bun” și să conștientizăm faptul că viitorul Planetei Albastre depinde doar de noi.

Educația ecologică trebuie să înceapă încă de la cele mai fragede vârste, în familie, prin exemplul pe care părinții îl dau copiilor: colectează selectiv deșeurile menajere, reciclează, economisesc apa și electricitatea, folosesc mijloacele de transport în comun mai mult decât autovehiculul propriu, etc.

Astfel, educația ecologică îi ajută pe copii să înțeleagă influența comportamentului lor asupra calității mediului și formează sentimentul responsabilității, valori și atitudini necesare construirii unei societăți durabile.

Problemele majore care frământă omenirea în prezent, cu privire la resursele de hrană, explozia demografică, poluare, criza energetică, productivitatea ecosistemelor, protecția și amenajarea mediului, reprezintă numai o parte din preocupările contemporane pe care educația ecologică trebuie să le abordeze.

La nivelul instituției școlare, problemele de mediu pot fi abordate atât în cadrul disciplinelor școlare, cât și prin intermediul activităților extracurriculare și extrașcolare, prin implementarea unor proiecte și programe sau prin discipline opționale transcurriculare.

În înfăptuirea unui învățământ modern, formativ, bazat pe formarea unor competențe, predarea – învățarea interdisciplinară este o condiție importantă. Corelarea cunoștințelor de la diferitele obiecte de învățământ contribuie substanțial la realizarea educației elevilor, la formarea și dezvoltarea flexibilității gândirii, a capacității lor de a aplica cunoștințele în practică. Corelarea cunoștințelor fixează și sistematizează mai bine cunoștințele, o disciplină o ajută pe cealaltă să fie mai bine însușită.

În sistemul educațional al societății viitoare, este nevoie de stimularea creativității și acest lucru este posibil numai prin promovarea interdisciplinarității. Copiii nu trebuie educați pentru lumea de azi, deoarece nu se știe cum va fi lumea lor și e nevoie să fie învățați să se adapteze.

Exemple de modalități și mijloace de includere a problemelor de mediu în cadrul diferitelor activități extracurriculare și extrașcolare și a proiectelor și programelor pe teme de educație ecologică:

- Acțiuni de ecologizare și colectare selectivă a deșeurilor în localitatea natală;
- Acțiuni de conștientizare a comunității locale privind problemele de mediu, prin împărțirea de fluturași, pliante, afișe;
- Vizită la groapa de gunoi și stația de epurare a apei din localitate;
- Acțiuni de plantare de arbori în zona localității;

- Confecționarea și amplasarea căsuțelor pentru păsări;
- Expoziții de fotografie sau desene pe teme ecologice;
- Concursuri de creație literară pe teme ecologice;
- Expoziții cu vânzare de măștișoare, felicitări și tablouri confecționate din materiale ecologice (lână, bumbac, semințe, paie, frunze, flori, scoarță de copac, pietre, scoici, nisip, etc.);
- Carnavalul ECO – prezentarea unor costume confecționate de copii din materiale reciclabile (plastic, hârtie, pet-uri, doze de aluminiu, etc.);
- Spectacole pe teme ecologice, cu participarea comunității locale;
- Cercuri ale elevilor „Micii ecologiști”.

TEMA VERII ÎN LIRICA ROMÂNESCĂ

Gall Laura, Liceul Tehnologic „Venczel Jozsef”, M-Ciuc

Vara a reprezentat o sursă de inspirație semnificativă pentru mulți poeți români de-a lungul timpului, acest anotimp al abundenței și bucuriei fiind interpretat și înfățișat în diverse moduri de către creatorii de poezie, reflectând trăiri, imagini și simboluri specifice.

În cele ce urmează, vom analiza modul în care tema verii se regăsește în lirica românească, evidențiind câteva exemple reprezentative.

Exaltarea naturii și a bucuriei verii

Unul dintre cele mai frecvente moduri în care poeții români au abordat tema verii este prin exaltarea naturii și a bucuriilor specifice acestui anotimp. Un exemplu elocvent în acest sens este poezia „Noapte de vara” de George Coșbuc, în care autorul celebrează frumusețea și abundența verii: „Zărilor, de farmec pline/Strălucesc în luminiș/Zboară mierlele-n tufiș//Și din codri noaptea vine” (Coșbuc, 1893).

Similar, Mihai Eminescu evocă într-un mod poetic farmecul nopții de vară în poezia "Somnoroase păsărele", unde natura este înfățișată într-o stare de armonie și prosperitate : „Doar izvoarele suspină/Pe când codrul negru tace/Dorm și florile-n grădină/Dormi în pace!” (Eminescu, 1883).

Simbolistica verii

Pe lângă simpla exaltare a frumuseții și bucuriei verii, unii poeți au utilizat această temă pentru a transmite semnificații mai profunde. De exemplu, Lucian Blaga asociază vara cu ideea de împlinire și maturitate în poezia "Vară": "La orizont departe-fulgere fără glas / zvâcnesc din când în când, / ca niște lungi picioare de păianjen” (Blaga, 1921). În această interpretare, vara este simbolul unui spațiu nelimitat și încremenit în arșița dogoritoare., care predispune la meditare, la cugetare.

Tema verii și a culorilor aferente acestui anotimp reprezintă o sursă de inspirație constantă și pentru poeții contemporani români. Prin intermediul versurilor, aceștia reușesc să transmită o imagine armonioasă și vibrantă a naturii în sezonul estival, utilizând o paletă cromatică diversă și sugestivă. Armonia și culorile verii sunt reflectate într-un mod original, în câteva poezii reprezentative ale liricii românești contemporane.

Unul dintre poeții care reușește să redea cu deosebită sensibilitate armonia și frumusețea verii este Nichita Stănescu. În poezia sa "Vara", autorul surprinde o imagine inedită a naturii în sezonul estival: "Deși este încă seară/simt că mâine vine vara/cu lungi gene de mărar/și cu ochii de muștar/cu obrajiide caisă/unduindă a narcisă" (Stănescu, 1964). Această enumerare a culorilor naturii transmite o senzație de plenitudine și armonie, într-o sinteză poetică a elementelor verii.

De asemenea, Ana Blandiana, în poezia "Cine poate sti ", evocă o stare de echilibru și abundență a naturii, utilizând o paletă cromatică vibrantă: "Cine poate sti/De unde vine vara/Și încotro se duce/Cântând/Caravana ei verde și aurie?" (Blandiana, 1970). Detaliile precise și senzuale create prin imagini și culori transmit o impresie de armonie și serenitate specifică anotimpului estival.

În afara redării armonioase a naturii în sezonul estival, unii poeți utilizează culorile verii pentru a transmite semnificații simbolice mai profunde. În poeziile lor, aceștia asociază fiecare culoare a verii cu trăiri și stări interioare: albul verii e liniștea mării, galbenul e soarele în amiază, verdele e pacea

frunzișului, roșul e bucuria grădinii, etc.(Ion Gheorghe, 1972). În această interpretare, culorile nu sunt doar elemente decorative, ci dobândesc o semnificație metaforică, transformându-se în simboluri ale unor stări afective.

De asemenea, utilizarea culorii verde ca reprezentare a vieții și a regenerării în diverse poezii, subliniază ideea de prosperitate și de reînnoire specifică anotimpului culorilor.

În concluzie, poezia contemporană românească abundă în exemple care reflectă armonia și culorile verii. Poeți precum Nichita Stănescu, Ana Blandiana, Ion Gheorghe și Leonid Dimov reușesc să transpună în versuri frumusețea și semnificațiile profunde ale acestui anotimp, utilizând o paletă cromatică vibrantă și sugestivă. Prin intermediul acestor creații, cititorii sunt invitați să se bucure de farmecul verii și să descifreze semnificațiile simbolice ascunse în jocul culorilor.

Tema verii a reprezentat o sursă de inspirație constantă pentru poeții români, care au reușit să o transpună în diverse forme artistice. De la simpla exaltare a frumuseții și bucuriei acestui anotimp, până la utilizarea sa ca simbol al împlinirii și maturității, tema verii a constituit o preocupare semnificativă în lirica românească. Prin intermediul acestor exemple, putem observa bogăția și diversitatea modurilor în care poeții au abordat și valorificat această temă.

Referințe bibliografice:

Blaga, Lucian ,Vara, în Pașii profetului, Editura Minerva,1921

Coșbuc, George, Îți mulțumesc, vară, în volumul Balade și idile. Editura Minerva,1893

Eminescu Mihai,Somnoroase păsărele. în volumul Poezii. Editura Minerva,1883

EDUCAȚIA STEAM

GAVRILĂ ELENA-IRINA

CLUBUL COPIILOR CÂMPINA

Educația STEAM este un concept relativ nou în România, despre care trebuie să știi dacă vrei să îi oferi copilului tău o educație de calitate . De ce? Pentru că educația formală oferită copiilor la școală nu este suficientă, iar educația STEAM vine în ajutorul ei cu menirea de a crește copii ce pun întrebări relevante, găesc soluții inovative, conduc cercetări și aplică propriile descoperiri în lumea reală. Educația STEAM face parte din educația non-formală, ce își propune să promoveze și să utilizeze metode de predare bazate pe știință, investigare și analiză directă. Scopul acestei abordări este de a crea un mediu de învățare, în care copiii să își folosească abilitățile. Cu alte cuvinte, educația STEAM încurajează copiii să descopere soluții inovative, printr-o varietate de opțiuni.

Educația STEAM mai e atrăgătoare și prin faptul că încurajează creativitatea și imaginația și îi plasează pe copii în poziția de cercetători și oameni de știință, prin intermediul jocurilor. De aceea, există o mulțime de jocuri STEAM, menite să stârnească curiozitatea științifică, tehnologică, inginerească și matematică.

Integrarea metodelor STEAM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Arte și Matematică) în educație, poate juca un rol semnificativ în combaterea fenomenelor de bullying și cyberbullying. Iată câteva exemple de bune practici:

1. Proiectele interdisciplinare:

Elevii pot lucra în echipe pentru a rezolva probleme reale și complexe legate de bullying și cyberbullying. Utilizarea metodelor STEAM poate implica, de exemplu, cercetarea și analiza datelor despre cazurile de bullying din școală și identificarea strategiilor și tehnologiilor de prevenție și intervenție.

2. Activități artistice:

Elevii pot fi încurajați să-și exprime gândurile și sentimentele legate de bullying prin intermediul artelor. De exemplu, pot crea colaje sau sculpturi care transmit mesaje puternice și pozitive despre importanța respectului și compasiunii.

3. Tehnologie și programare:

Elevii pot învăța să utilizeze aplicații și software-uri speciale pentru a crea materiale interactive și jocuri educative care promovează valorile de toleranță și înțelegere. De asemenea, pot învăța să programeze proiecte, care să adreseze fenomenul de bullying și cyberbullying.

4. Dezbateri și prezentări:

Elevii pot fi implicați în dezbateri și prezentări despre bullying și cyberbullying, în care să prezinte rezultatele cercetărilor lor și soluțiile propuse. Aceste activități îi vor ajuta să-și dezvolte abilitățile de comunicare și să conștientizeze implicațiile emoționale și sociale ale acestor probleme.

5. Mentorat și consiliere:

Integrarea metodelor STEAM poate crea oportunități pentru mentori și consilieri să lucreze cu elevii în vederea prevenirii bullyingului și cyberbullyingului. Aceștia pot ghida elevii în utilizarea instrumentelor și tehnologiilor adecvate pentru a promova o cultură a respectului și a nonviolenței în școală.

Toate aceste exemple de bune practici vor ajuta la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale elevilor, la consolidarea spiritului de echipă și la cultivarea unui mediu școlar sigur și prietenos, în care bullyingul și cyberbullyingul nu au loc.

Bibliografie :

1. <https://didacto.ro/educatia-steam-10-activitati-de-invatare-inteligenta/>
2. <https://education.ec.europa.eu/ro/education-levels/higher-education/about-higher-education>
3. <https://plei.ro/blog/educatia-steam/>

ACTIVITĂȚILE STEM ÎN GRĂDINIȚĂ

PROF.ÎNV.PREȘ. GHEORGHE MIHAELA
MĂDĂLINA

GRADINIȚA CU PN NECȘEȘTI

STEAM este o abordare educațională a învățării care folosește Știința, Tehnologia, Ingineria, Arte și Matematică ca puncte de acces pentru ghidarea anchetei, dialogului și gândiri critice a elevilor.

Rezultatele finale sunt studenții care își asumă riscuri, se implică în învățarea experiențială, persistă în rezolvarea problemelor, îmbrățișează colaborarea și lucrează prin procesul creativ
–Susan Riley, fondatoarea EducationCloset

EDUCATIA STEM

Combină patru științe și arta a căror inițiale îi compun denumirea.

- ▶ S- Science (Știință)
- ▶ T- Tehnology (Tehnologie)
- ▶ E- Engineering (Inginerie)
- ▶ A- Arts (Artă)
- ▶ M- Mathematics (Matematică)

Rezultatul acestui mix de știință și artă propune un mediu de învățare atractiv pentru participanții la acest tip de educație, unde se pune accent pe aplicarea metodelor învățate în viața de zi cu zi.

Integrând conceptele educației STEAM, subiectele și standardele evaluării avem o modalitate de a schimba demersul procesului de învățare obișnuit.

Educația STEM se referă la predarea celor patru științe cu o abordare comună, introduce domeniul umanist, și anume artele, pentru o îmbunătățire și optimizare a procesului de învățare. Artele sunt o piesă ce poate interconecta cele patru științe și permite integrarea mai multor tipuri de persoane în întreaga linie de învățare.

Artele au următoarea taxonomie:

- arte vizuale cu referință la pictură, desen, sculptură, arte media, fotografie;
- arte vizuale-arta spectacolului ce se referă la dans, teatru, muzică, activități de îndemânare și estetică;
- științe umaniste și arte liberale.

Particularități ale educației STEAM

- ▶ Pentru mult timp cele patru științe (STEM) au fost preluate și predate copiilor ca elemente separate. Apoi a apărut acest tip de educație ce le-a împletit adăugând arta.
- ▶ Cheia succesului în societate este să oferim copiilor cunoștințele și abilitățile necesare pentru a se descurca, chiar mai mult de atât, într-o lume ce se află într-o continuă schimbare.
- ▶ Educația STEAM se concentrează pe procesul de învățare la fel de mult ca pe rezultate.

Educația STEAM a încorporat gândirea de tip design și procesul de proiectare pentru a oferi o soluție bazată pe abordarea rezolvării problemelor

- ▶ Oferă oportunități de învățare experiențială și oferă elevilor posibilitatea de a gândi critic și de a se autoeduca.
- ▶ Copiii sunt pur și simplu provocați să preia o problemă și să o rezolve. Prin gândirea critică ei trebuie să își pună întrebări și să afle răspunsuri.
- ▶ Greșelile sunt de apreciat în acest proces, deoarece reprezintă faptul că ceva nu a mers bine și va trebui să vedem „ce?”, dar să găsim și soluția potrivită. De aici înțelegem că acest tip de educație încurajează perseverența.
- ▶ Copiii sunt încurajați să asculte opiniile celorlalți și să împărtășească cunoștințe.
- ▶ Învăță că pot sprijini lumea într-un mod pozitiv prin noile cunoștințe acumulate ce le vor pune în aplicare.

Beneficiile educației STEAM

- trezește interesul elevilor prin faptul că împletește știința cu arta.
- intervine în dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor.
- elevii se implică în procesul de învățare.
- împărtășesc cu ceilalți ideile proprii sau descoperirile, fac asta cu plăcere.
- dezvoltă abilitățile de comunicare.
- dezvoltă sentimentului de empatie.
- dezvoltă participanții din punct de vedere cognitiv,
- dezvoltă creativitatea și imaginația,
- Ca părinți și educatori, trebuie să ne întrebăm cum văd copiii lumea și cum se văd pe ei înșiși în raport cu ceilalți. Care sunt experiențele care le-au schițat această viziune și cum pot educatorii să schimbe sau să completeze această imagine?
- Disciplinele STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) declinate în activități specifice preșcolariilor le stârnesc acestora curiozitatea, îi ajută să se concentreze și să rămână activi într-o sarcină mai mult de 45 de minute și le oferă satisfacția de a rezolva probleme din realitatea cotidiană.
- Educația STEM nu se limitează la acumularea cunoștințelor despre matematică și științe. La bază, conceptul STEM îi ajută pe copii să dezvolte moduri noi de a gândi, încurajând curiozitatea și analiza. Implementarea acestora la vârste mici, când mințile sunt la cel mai

înalt grad de maleabilitate, determină modul în care copiii se raportează la învățare pe tot parcursul școlii și al vieții.

Cum se îmbină creativitatea cu disciplina

Copiii învață cel mai eficient fără hârtie și creion. Prin știință și prin creativitate, copiii își pot exprima ideile și sentimentele. Dar, așa cum spune Norman Podhoretz, învățarea reprezintă o împletire miraculoasă a energiei pure pe care o au copiii cu opusul acesteia - disciplina care îi definește pe adulți.

În societatea grăbită în care trăim, îi zorim pe copii și nu le dăm ocazia să termine activitățile în care sunt adânciți. Copiii sunt deja niște exploratori extraordinari. Au capacitatea uimitoare de a absorbi totul din jur și sunt conștienți și armonizați cu instinctele și cu simțurile lor. Cei mici văd lumea cu ochii plini de fascinație. Pentru ei, totul e simplu. Ar trebui să ne inspirăm din înțelepciunea cu care sunt înzestrați și să urmăm cei cinci pași către fericire așa cum i-a propus un copil de cinci ani: joacă-te, mănâncă înghețată, fă-ți prieteni, iubește tot ce te-nconjoară, ia-ți un câine

Momente prețioase de posibilitate invizibilă

Timpul pe care copiii îl petrec la grădiniță sau la școală face loc, din când în când, unui fenomen pe care Pamela Mundy îl numește “o posibilitate invizibilă”. Aceasta se referă la o posibilă descoperire pe care copiii ajung să o facă dacă explorarea nu le este întreruptă de indicațiile adulților din jur. Pamela ne încurajează să-i observăm cu atenție, să ne abținem din a le da sugestii și să participăm tăcut la explorare, ghidați de acești savanți înnăscuți. În loc să le dăm sugestii prin care să-și îmbunătățească jocul, ar trebui să-i întrebăm ce văd, ce părere au, ce întrebări le trec prin minte.

În educația timpurie, matematica poate fi folosită pentru a-i ajuta pe cei mici să înțeleagă fenomene științifice precum vântul și să rezolve probleme care țin de inginerie. Activitățile pe bază STEM nu sprijină exclusiv dezvoltarea noțiunilor de matematică și științe, ci oferă deopotrivă ocazia de a îmbunătăți abilitățile limbajului. Deși fiecare disciplină din sfera STEM este importantă, în cadrul activităților din educația timpurie ne concentrăm cu precădere pe felul în care ele se îmbină și se conectează într-o rețea de cunoștințe. Atunci când se combină cu alte discipline, limbile străine, de exemplu, STEM oferă un context mai amplu în care să discuți despre matematică și științe.

Proiectele STEM pun bazele unei deschideri cu care în mod normal s-ar întâlni mult mai târziu. Acestea promovează învățarea prin experiment, determină găsirea de soluții pentru rezolvarea unor probleme, integrează arta cu știința într-un mod ”fun”, încurajează curiozitatea și gândirea analitică, oferă control mai mare asupra învățării.

Bibliografie:1.Suport de curs "Erasmus +", Proiectul "Education for all in a Europeanschool"(educație pentru toți într-o școală europeană), Inovative Math and ScienceApplication at Schools (STEM), Barcelona, 2019

2.beaconing.eu/ ro/ abordările stem

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN INTEGRAREA ȘCOLARĂ

Prof. Gheorghiu Elena

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICOLAE TOMOVICI PLOPȘOR"

„Toată viața am avut această dorință de a dovedi că oamenii greșesc, de a le arăta că pot face lucruri pe care nu cred că le pot face.” — **David A. Paterson**

Plecând de la cuvintele lui David A. Paterson consider că orice copil este capabil să realizeze lucruri frumoase chiar dacă face parte dintr-o categorie defavorizată sau este un copil cu cerințe educaționale cu condiția ca acesta să fie integrat în sistemului de învățământ .

Aceasta presupune educarea tuturor copiilor din școala noastră, o școală obișnuită, furnizarea de servicii specializate, sprijin adecvat pentru cadrele didactice și personalul implicat, desfășurarea procesului instructiv-educativ după același program, participarea copiilor cu dificultăți de învățare sau a copiilor cu nevoi speciale CES la activități în școală și în afara ei, încurajarea prietenilor și a relațiilor sociale între toți copiii, educarea tuturor copiilor pentru integrare și acceptarea diferențelor dintre oameni, asigurarea unor programe de sprijin individualizate și, în ultimul rând, nu în ultimul rând, implicarea activă a părinților.

Una dintre strategiile utilizate de școala noastră pentru integrarea tuturor copiilor sunt activități extracurriculare :serbările școlare,proiectele educaționale,excursiile școlare.

Serbarea școlară marchează evenimentele importante din viața elevului. Din punct de vedere educațional, importanța acestor activități rezidă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera de sărbătoare instalată cu această ocazie. 1 iunie, Ziua Internațională a Copilului,Crăciunul ,8 martie-Ziua Internațională a Femeii, sfârșitul de an școlar sunt sărbătorite și prin serbări școlare. Aceste mici sărbători, organizate de cadrele didactice, oferă elevilor recompensa primită după muncă, și au și un rol motivațional.



Parteneriatul educațional reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părți care acționează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune. Organizarea unor activități în cadrul parteneriatelor prin care elevii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face școala. Acestea sunt:

- împletirea teoriei cu practica, elevii constatând că ceea ce învață la școală poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete;
- acțiunile dezvoltă la elevi empatia, responsabilitatea față de semenii lor ;
- se creează legături la nivelul comunității; se educă percepția multiculturalității;
- se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice.



Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educația sa civică și patriotică. Ea este cea care mângâie copilul, îi oferă posibilitatea de a dobândi o experiență socială importantă, dar îmbogățește și orizontul cultural și științific. Prin excursii, elevii își completează și consolidează instruirea școlară prin dobândirea de noi cunoștințe. După plimbări, excursii în natură, copiii pot reproduce cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în activități de desen și modelaj, iar materialele pe care le adună sunt folosite în activități practice, în jocuri creative. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ceea ce li se arată sau li se spune despre mediu, fiind dispuși să acționeze în acest sens.



Activitățile extrașcolare sunt apreciate atât de copii, cât și de factorii educaționali în măsura în care :

- valorifică și dezvoltă interesele și abilitățile copiilor;
- organizează timpul liber al copiilor într-un mod plăcut și relaxant, contribuind la optimizarea procesului de învățare;
- formele de organizare sunt dintre cele mai ingenioase, cu caracter recreativ;
- copiii au spațiu liber pentru a-și exprima liber spiritul de inițiativă;
- participarea este liber consimțită, necondiționată, constituie un suport puternic pentru o activitate susținută;
- au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup;
- se caracterizează prin optimism și umor;
- creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților;
- urmărește largirea și aprofundarea influențelor exercitate în procesul de învățământ;
- contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Aplicarea acestei strategii prin organizarea activităților extrașcolare are rezultate bune pentru copiii care au probleme de adaptare în mediul școlar.

Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și dragostea din sufletele copiilor, dar lasă-le să te conducă către acțiuni frumoase și valoroase.

Bibliografie:

Baban, Adriana, *Consiliere educațională*, Cluj - Napoca , 2001

Cristea, Gabriela, *Pedagogie generală*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2002

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PRIN ORELE DE ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE

Prof. înv. primar Gheșescu Nadia-Geanina
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Creativitatea este una dintre competențele esențiale ale secolului XXI, jucând un rol crucial în dezvoltarea personală și profesională a indivizilor. Orele de arte vizuale și abilități practice reprezintă un cadru ideal pentru stimularea creativității elevilor, oferindu-le oportunități de a explora, de a experimenta și de a-și exprima ideile într-un mod original. Acest referat își propune să evidențieze importanța acestor ore în dezvoltarea creativității și să analizeze metodele prin care profesorii pot încuraja și valorifica potențialul creativ al elevilor.

Creativitatea este esențială pentru inovație și progres în toate domeniile vieții. În contextul educațional, creativitatea contribuie la dezvoltarea gândirii critice, a capacității de rezolvare a problemelor și a adaptabilității. De asemenea, stimulează motivația intrinsecă a elevilor și le oferă oportunități de a-și exprima unicitatea. Prin cultivarea creativității, școala pregătește elevii pentru a face față provocărilor complexe ale societății moderne și pentru a deveni cetățeni activi și implicați.

Orele de arte vizuale și abilități practice sunt esențiale pentru dezvoltarea creativității, oferind elevilor un mediu în care să-și exploreze și să-și dezvolte potențialul artistic și manual. Aceste ore permit elevilor să experimenteze cu diferite materiale și tehnici, să-și dezvolte abilități motorii fine și să-și exprime ideile într-un mod vizual și tangibil.

Prin intermediul orelor de arte vizuale, elevii au ocazia să lucreze cu diverse materiale (hârtie, carton, textil, argilă, vopsele) și să experimenteze cu diferite tehnici (desen, pictură, colaj, modelaj). Această diversitate de activități stimulează curiozitatea și dorința de a explora, oferindu-le elevilor oportunități de a descoperi noi moduri de a crea și de a se exprima.

Activitățile practice implică adesea utilizarea mâinilor pentru a manipula materiale și instrumente, ceea ce contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine. Aceste abilități sunt esențiale nu doar pentru activitățile artistice, ci și pentru alte domenii ale vieții cotidiene și profesionale. Prin dezvoltarea coordonării ochi-mână și a preciziei mișcărilor, elevii își îmbunătățesc capacitatea de a realiza activități complexe și detaliate.

Arte vizuale oferă un mediu sigur și liber pentru exprimarea emoțiilor și a ideilor personale. Elevii pot folosi arta pentru a-și comunica trăirile, gândurile și perspectivele asupra lumii, ceea ce contribuie la dezvoltarea lor emoțională și la creșterea încrederii în sine. Acest proces de auto-exprimare este esențial pentru dezvoltarea identității și a personalității fiecărui elev.

Profesorii joacă un rol crucial în stimularea și dezvoltarea creativității elevilor. Iată câteva metode și strategii eficiente pe care le pot folosi în cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice:

- ✓ Un mediu de învățare stimulat, care să includă o varietate de materiale și resurse artistice, poate încuraja explorarea și experimentarea. Profesorii pot amenaja spații de lucru care să inspire creativitatea și să ofere elevilor libertatea de a-și alege materialele și tehnicile preferate.
- ✓ Gândirea divergentă este esențială pentru creativitate, implicând generarea de multiple soluții la o problemă dată. Profesorii pot încuraja gândirea divergentă prin activități care să provoace elevii să gândească "în afara cutiei" și să exploreze diverse perspective și soluții.
- ✓ Colaborarea și schimbul de idei între elevi pot stimula creativitatea prin expunerea la perspective și abordări diferite. Profesorii pot organiza activități de grup și proiecte comune, în care elevii să lucreze împreună și să-și împărtășească ideile și tehnicile.

- ✓ Feedback-ul constructiv este esențial pentru dezvoltarea creativității. Profesorii trebuie să ofere feedback pozitiv și constructiv, să încurajeze explorarea și să susțină eforturile elevilor de a-și dezvolta abilitățile și ideile. Critica constructivă trebuie să fie orientată spre îmbunătățire și să încurajeze continuarea explorării.
- ✓ Integrarea artei în alte discipline poate oferi elevilor oportunități suplimentare de a-și exprima creativitatea. De exemplu, proiectele interdisciplinare care combină arta cu știința, literatura sau istoria pot stimula gândirea creativă și pot demonstra relevanța și aplicabilitatea abilităților artistice în diverse domenii.

Orele de arte vizuale și abilități practice sunt esențiale pentru dezvoltarea creativității elevilor, oferindu-le oportunități de a explora, experimenta și de a-și exprima ideile într-un mod original. Prin intermediul acestor ore, elevii își dezvoltă abilități motorii fine, își îmbunătățesc capacitatea de auto-exprimare și își stimulează gândirea divergentă. Profesorii joacă un rol crucial în crearea unui mediu de învățare stimulat și în încurajarea creativității prin metode și strategii adecvate. Într-o societate în continuă schimbare, dezvoltarea creativității este esențială pentru pregătirea elevilor pentru viitor, oferindu-le abilitățile necesare pentru a deveni cetățeni inovatori și implicați.

Bibliografie

1. Cerghit, I., „Metode de învățământ”, Editura Polirom, 2006, Iași;
2. Cuceș, C., „Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice”, Editura Polirom, 2006, Iași;
3. Ionescu, M., & Radu, I., „Didactica modernă”, Editura Dacia, 2001, Cluj-Napoca;
4. Pânișoară, I.-O., „Motivația pentru învățare”, Editura Polirom, 2009, Iași;
5. Potolea, D., & Toma, S., „Pedagogie”, Editura Polirom, 2010, Iași

SERBARILE DIN GRADINITA, MIJLOC DE STIMULARE SOCIO – AFECTIVĂ A PREȘCOLARILOR

Prof.înv.preșc Gliga Paula-Raluca
Grădinița cu Program Prelungit „Codrișor”, Târgu -Mureș

Dezvoltarea socio-afectivă a copiilor preșcolari implică multiple obiective educaționale și nu poate fi limitată la o singură disciplină. Este un proces complex care se desfășoară în întreaga activitate din grădiniță și care este influențat de o varietate de factori, inclusiv diferențele individuale ale copiilor, fie ele constitutive sau determinate de mediu.

.Satisfacerea a trei necesități psihologice fundamentale joacă un rol crucial în dezvoltarea socio-afectivă a copiilor preșcolari:

1.Necesitatea de siguranță și securitate: Copiii au nevoie de un mediu stabil și sigur în care să se dezvolte. Acest lucru înseamnă furnizarea unui cadru de încredere și sprijin emoțional constant din partea adulților din jurul lor.

2.Necesitatea de apartenență și conexiune socială: Copiii au nevoie de relații sănătoase și afectuoase cu alți copii și adulți pentru a-și dezvolta abilitățile sociale și emoționale.

Interacțiunea pozitivă și susținerea din partea colegilor și a educatorilor contribuie la formarea unui sentiment de apartenență și comunitate.

3.Necesitatea de autonomie: Copiii au nevoie să simtă că au control și independență în alegerile lor și în activitățile lor de zi cu zi. Dezvoltarea abilităților de luare a deciziilor și de gestionare a propriei vieți contribuie la dezvoltarea unei identități individuale și a unei stime de sine sănătoase.

Activitățile artistice aduc o contribuție valoroasă la dezvoltarea cunoștințelor și la extinderea orizontului de cunoaștere al copiilor. Ele nu numai că îmbogățesc și nuanțează viața afectivă a copiilor, dar le oferă și oportunitatea de a experimenta o gamă largă de emoții, care se vor reflecta ulterior în limbajul lor artistic și în capacitatea lor de a exprima și gestiona emoțiile.Lucrul în echipă în cadrul activităților artistice contribuie la dezvoltarea simțului de responsabilitate individuală și colectivă a fiecărui copil. Prin dorința comună de a obține rezultate bune, copiii învață să colaboreze, să își împărtășească ideile și să se susțină reciproc în atingerea obiectivelor comune. Acest lucru favorizează stabilirea unei discipline conștiente în timpul repetițiilor și în desfășurarea activităților artistice, întrucât fiecare copil înțelege importanța contribuției sale individuale la succesul întregii echipe.Astfel, activitățile artistice nu sunt doar o formă de exprimare creativă, ci și un mediu propice pentru dezvoltarea abilităților sociale, emoționale și de colaborare ale copiilor, care îi pregătește pentru situațiile viitoare din viață.

Contactul cu un public prezent, indiferent de numărul acestuia, în cadrul serbărilor din grădiniță, stimulează energia latentă a copiilor și le dezvoltă capacitatea de a face față dificultăților, de a depăși timiditatea și de a-și cultiva spiritul de inițiativă și independență în acțiune. Prin pregătirea atentă în timpul repetițiilor, se stimulează interesul pentru munca și disciplina în realizarea sarcinilor cu conștiinciozitate.Manifestările artistice interpretative sunt importante din mai multe perspective:

a. Funcția cognitivă și culturală artistică: Prin participarea la astfel de evenimente, copiii intră în contact cu valorile culturale ale poporului nostru și ale altor popoare, precum și cu o varietate de valori ale spiritualității universale.

b. Funcția morală-civică și socială: Participarea la serbările artistice îi învață pe copii despre respect, colaborare și responsabilitate, dezvoltându-le astfel caracterul moral și cunoștințele despre societate și comunitate.

c. Funcția recreativă-distractivă și afectivă: Serbările artistice oferă copiilor oportunitatea de a se distra, de a-și exprima emoțiile și de a crea amintiri pline de bucurie și satisfacție.

Manifestările artistice nu sunt doar oportunități de divertisment, ci și momente importante de evaluare a progresului copiilor în ceea ce privește activitățile pregătite. Prin recitarea poeziilor, copiii demonstrează că sunt capabili să vorbească corect, cu nuanțe și expresivitate, folosind gesturi și ton adecvat. Mișcările prezentate indică nivelul lor de coordonare cu ritmul muzicii, în timp ce cântecele evidențiază capacitatea de a se armoniza cu ceilalți. Prin scenetele interpretate, se poate observa nu

doar cunoștințele copiilor, ci și capacitatea lor de a empatiza și de a se adapta la situații diverse. Astfel, manifestările artistice devin nu doar momente de spectacol, ci și modalități eficiente de evaluare a progresului și a dezvoltării copiilor în cadrul grădiniței.

Serbările reprezintă un izvor nesecat de bucurii și satisfacții pentru copii, creând o atmosferă plină de energie pozitivă și entuziasm care favorizează dezvoltarea lor atât din punct de vedere fizic, cât și psihic. Importanța lor educativă este evidentă atât în conținutul artistic prezentat, cât și în atmosfera festivă care se instalează cu această ocazie. Un aspect esențial al serbărilor este caracterul lor colectiv, care îi învață pe copii să trăiască și să interacționeze în grup, să se implice în activități comune și să se conformeze unei discipline ferme. Prin organizarea și participarea la serbările din grădiniță, copiii sunt încurajați să dezvolte dragostea pentru artă și frumos, să își exprime creativitatea și să se bucure de momentele speciale alături de colegi și educatori. Serbările sunt organizate cu diverse ocazii, cum ar fi sărbătorile de iarnă, Ziua Internațională a Femeii, Ziua Copilului, sau în cadrul unor proiecte și parteneriate cu comunitatea locală. Aceste evenimente nu numai că încântă publicul, dar oferă și oportunități pentru copii de a-și demonstra talentele artistice și abilitățile interpretative. Participarea la serbările de diverse tipuri, precum cele dedicate Zilei Naționale sau cele de sfârșit de an școlar, contribuie la îndeplinirea obiectivelor educației estetice și la dezvoltarea gustului pentru frumos. În plus, aceste evenimente sunt importante pentru dezvoltarea morală a copiilor, oferindu-le ocazia să învețe valori precum cooperarea, respectul și empatia față de ceilalți.

Prin urmare, organizarea și participarea la serbările din cadrul grădiniței sunt parte integrantă a procesului educativ, contribuind la formarea unei viziuni estetice și morale pozitive în rândul copiilor și oferindu-le experiențe memorabile și valoroase pentru întreaga lor viață.

La baza activității ludice a copiilor se află stările emoționale, care servesc atât ca un preludiv pentru implicarea în joc, cât și ca o expresie a acestuia. Emoțiile sunt motorul care alimentează jocul și care îi conferă substanță și profunzime. Fără o picătură de plăcere, este dificil să inițiem un joc, iar orice joc, la rândul său, amplifică și mai mult stările emoționale pe parcursul desfășurării sale. Serbările din grădiniță și activitățile artistice în general sunt o altfel de formă de joc, o joacă a "micilor actori", în care copiii se află într-o altă dimensiune, în care respiră altfel și trăiesc într-un univers al propriei imaginații și creativități. Satisfacția și bucuria se reflectă pe chipurile lor în timpul interpretării rolurilor sau în momentul recitării poeziilor. Aceste evenimente sunt nu doar ocazii de spectacol, ci și momente magice în care copiii se simt eliberați să exploreze și să-și exprime emoțiile, să se bucure de momentele de creație și să împărtășească această bucurie cu ceilalți. Astfel, prin intermediul serbărilor și a activităților artistice, copiii își dezvoltă nu doar abilități artistice, ci și sensibilitatea emoțională și capacitatea de a se exprima liber și autentic.

În concluzie, viața afectivă la vârsta infantilă este fundamentul pe care se clădește personalitatea viitoare a copilului. Concentrarea asupra acestei dimensiuni și înțelegerea mecanismelor proprii de funcționare reprezintă esența activității instructiv-educative a educatoarei în grădiniță. Aceasta este un barometru al eficienței muncii sale, cu roade care pot fi adunate nu imediat, ci pe parcursul întregii evoluții umane a copilului. Este un angajament pe termen lung în modelarea și susținerea dezvoltării copilului într-un mediu afectuos și stimulant, care îi va influența viața în mod pozitiv și durabil.

Bibliografie:

- Bălan, M. (2009). Educația prin activități extrașcolare. Editura Didactică și Pedagogică.
- Drăghicescu, L. (2011). Educația extracurriculară a copilului mic. Editura Trei.
- Mărginean, C., & Dumitru, C. (2017). Educația socio-emoțională a preșcolarilor. Editura Polirom.
- Ionescu, A., & Olaru, M. (2018). Jocul și dezvoltarea socio-emoțională a copilului mic. Editura Didactică și Pedagogică.
- Vasilu, A. (2006). Educația artistică în învățământul preșcolar. Editura Aramis.
- Popescu, R. (2014). Arta de a educa prin artă. Editura Didactică și Pedagogică.
- Băluță, R. (2009). Educația estetică a copilului preșcolar. Editura Polirom.
- Lăzărescu, A. (2012). Educația morală a copilului preșcolar. Editura Didactică și Pedagogică.

Necesitatea introducerii educației juridice în școli

Prof. Gorcioaia Kinga Eva

Loc. Târgu Mureș, jud Mureș

Noile orientări ale evoluției învățământului în țara noastră au o multiplă motivație socială: trebuie să-i ofere copilului șanse de viitor, școala trebuie să-i ofere cunoștințele, deprinderile și priceperile necesare de a se încadra în societatea în rapidă schimbare, trebuie să-i ofere șansa de a primi răspuns sau de a-l pune în situația de a-și răspunde singur la întrebările apărute în urma informațiilor primite.

Munca zilnică a unui cadru didactic, presupune predarea-învățarea, evaluarea, perfecționarea și autoperfecționarea continuă. Aceasta din urmă cuprinde o serie de activități, care vizează în primul rând optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare prin găsirea unei modalități mai eficiente, de a realiza actul didactic, învățarea.

Consider că aceste preocupări sunt firești pentru un cadru didactic și mi-au caracterizat întotdeauna activitatea. Actuala perioadă de renaștere a școlii românești și așezarea ei pe noi coordonate, determinate de noua comandă socială, a stimulat interesele fiecăruia dintre noi pentru innoire, căutând variante și posibilități de renovare a planului de învățământ, a programelor școlare, experimentând la clasă noi strategii didactice specifice diferitelor discipline de învățământ, vârstei elevilor, dar și scopurilor propuse pentru învățare. Dintre acestea sunt preocupată de metodele de predare-învățare-evaluare a disciplinelor juridice. M-am oprit asupra “Disciplinelor juridice” datorită atracției pe care o am spre această zonă a cunoștințelor și pentru noutatea care o prezintă la învățământul liceal prin noile conținuturi abordate, cât și prin metodele și procedeele specifice învățării acestora.

Având în vedere interesul pe care l-au manifestat elevii asupra disciplinelor juridice, mi-am propus a aborda în această lucrare teme ce pot deschide noi orizonturi.

Scopul educației juridice este de a pregăti elevul de pe băncile școlii de astăzi pentru omul ce va fi independent în viitor. Își propune să aducă la cunoștință drepturile, obligațiile corelative pe care le au și modul în care statul roman funcționează. Și nu în ultimul rând, îl pregătește pentru viață, pentru a fi capabil să își construiască propriul comportament în mod corect încă de la o varstă fragedă și, de ce nu, să îi educe și pe ceilalți din jur.

Arătându-le cum funcționează justiția și explicându-le principiile care stau la baza legilor, adolescenții sunt practic orientați în carieră. Astfel, cei ce sunt atrași de justiție pot aprofunda și deveni viitori avocați sau judecători de mâine.

Scopul informativ al educației juridice este cel mai important. În România, numărul adolescenților care ajung în centre de resocializare sau în penitenciare este uriaș, iar majoritatea cazurilor au loc din cauza unei proaste informări. Astfel, o clipă de inconștiență le poate distruge viața unor tineri cu un viitor promițător. Educația juridică îi responsabilizează pe tineri, făcându-i conștienți de faptele lor, prevenind totodată distugerea unor destine strălucite.

În România sunt patru milioane de copii, dintre care un milion sunt deja adolescenți. Legislația românească prevede că începând cu vârsta de 14 ani orice cetățean răspunde penal și contravențional. De aceea, copiii noștri ar trebui să știe ceea ce este permis și ceea ce este interzis să facă pentru a evita consecințele negative asupra lor din cauza unor fapte comise sau a unor anturaje nepotrivite.

Conform datelor oficiale puse la dispoziție de Consiliul Legislativ, pe care care am studiat, am aflat că în România erau în vigoare la finele anului 2019 un număr de 10.100 de acte normative primare – legi, ordonanțe și ordonanțe de urgență. Conform Constituției României, toate trebuie cunoscute și respectate de către cetățenii țării, căci nimeni nu poate invoca drept scuză necunoașterea legii. Așadar, este nevoie de informare cu privire la legi. Deasemenea aflăm că pe rolul instanțelor judecătorești sunt înregistrate anual un număr de trei milioane de dosare, adică aproximativ unul din patru adulți este în fiecare an implicat ca justițiabil într-o cauză penală, sau civilă, ceea ce dovedește un grad mare de contestare sau chiar încălcare a legii și a drepturilor individuale. Aceste informații ne conștientizează că este nevoie de o atitudine de respect față de drepturi, legi, autorități.

Cifrele ne mai arată că a crescut alarmant numărul minorilor implicați în litigii judiciare. Dacă este să ne referim doar la cauzele penale, statisticile ne arată că în fiecare an aproximativ 4.000 de copii sunt victimele unor răufăcători și alți 3.500 de copii sunt ei înșiși infractori. Mai exact, în fiecare zi în România este trimis în judecată câte un inculpat care omoară un copil; un altul care agresează sexual un minor; încă unul care fură bunuri de la un minor sau îl tâlhărește. În fiecare an înregistrăm 200 de dosare cu minori care sunt loviți sau răniți fizic în mod grav. Anual 100 de adulți sunt trimiși în judecată pentru producerea de fotografii sau filme pornografice cu minori. În fața instanțelor ajung anual peste 300 de dosare privind minori traficați. Părinții divorțați evită plata pensiei de întreținere datorată minorilor în peste 500 de situații anual care devin cazuri judiciare. Zilnic sunt trimiși în judecată cinci minori pentru comiterea infracțiunilor de furt, alții doi pentru tâlhărie și încă un minor care comite o lovire sau vătămare corporală. O dată la fiecare trei zile un minor este adus în fața judecătorului pentru că a comis un act sexual cu privire la un alt minor și un altul pentru că a

comis un viol. O dată la patru zile un minor este trimis în judecată pentru că a omorât o altă persoană. În fiecare an sunt acuzați penal peste 100 de minori care sunt prinși la volan fără permis.

În concluzie, sunt necesare soluții pentru ca delincvența juvenilă să fie diminuată, iar victimizarea minorilor să înceteze. Consider că ar contribui la îmbunătățirea situației dacă orele de educație civică și de educație socială ar fi completate de informații concrete cu privire la modul de a acționa și a reacționa în anumite situații care au tangență cu normele juridice existente. Asemenea cunoștințe se pot dobândi numai la orele de educație juridică.

Cadrul didactic trebuie să cunoască și să aplice o multitudine de metode didactice și instrumente de lucru care să țină cont de nevoile de învățare și de ritmul fiecărui copil. Având în vedere acest aspect, un rol important au metodele moderne de predare-învățare-evaluare.

Metodele de învățământ sunt acele căi prin care elevii ajung, în procesul de învățământ, sub coordonarea profesorului, la dobândirea de cunoștințe, deprinderi, la dezvoltarea capacităților intelectuale și la valorificarea aptitudinilor specifice. Având în vedere acest aspect, am desfășurat o cercetare pedagogică care a avut în vizor atingerea acestor competențe.

Cercetarea pedagogică reprezintă demersul meu investigativ, astfel că am pornit de la stabilirea premiselor cercetării pedagogice și a eșantioanelor supuse cercetării, respectiv grupul experimental și cel de control, urmărind evoluția acestor pe tot parcursul activității de cercetare, în vederea valorificării cunoștințelor și progresului școlar totodată.

Având în vedere că actuala programă prevede acordarea unei mari libertăți de exprimare oferită copilului, consider că prin această lucrare mi se oferă posibilitatea de a aduce unele îmbunătățiri în ceea ce privește metodele de predare-învățare-evaluare, mai ales că din perspectiva disciplinei de studiu, orientarea demersului didactic pornind de la competențe permite accentuarea scopului pentru care se învață și a dimensiunii acționale în formarea personalității elevului, astfel că prezenta lucrare metodică-științifică deschide noi orizonturi cadrelor didactice actuale și viitoare, iar diversitatea metodelor aplicate cu elevii clasei, atât în cadrul instituției de învățământ, cât și în afara acesteia stârnește curiozitate, întrucât învățarea prin raportarea la realitatea înconjurătoare sporește profunzimea înțelegerii conceptelor și a procedurilor utilizate.

Deasemenea am urmărit identificarea principiilor de bază în domeniul juridic, având ca scop însușirea unei atitudini pozitive în asumarea responsabilității în respectarea legislației în vigoare. În acest sens am abordat următoarele teme; Principii ale democrației, Drepturile

copiilor, Copilul și școala, Copilul și sănătatea, Copilul și munca, Copilul și bunurile sale, Mijloacele de comunicare, Participarea la luarea deciziilor, Organele legii, Protecția consumatorului, Protecția mediului etc. Am dezbătut aceste teme în astfel:

Având în vedere aceste aspecte, am urmărit ca elevii să înțeleagă de ce libertatea presupune nu doar drepturi, ci și obligații; ei studiază ce îndatoriri au copiii în familie, ce obligații au părinții față de copii, care sunt gradele de rudenie și cum poate fi prevenită și combătută violența domestică; care sunt pericolele consumului de substanțe interzise; în ce condiții pot accesa serviciile medicale; cum identifică și unde apelează când achiziționează produse defecte sau expirate; cum trebuie reacționat și cum se pot feri de agresiuni fizice și sexuale; în ce condiții se poate căsători o persoană; care sunt regulile de comportament și sancțiunile în mediul școlar; cum se previne discriminarea; cum se combate corupția; care sunt regulile de circulație pe drumurile publice și care este comportamentul dezirabil în mijloacele de transport în comun; care sunt regulile de călătorie în afara țării; cine încheie acte pentru minor până la 14 ani, respectiv după ce el împlinește această vârstă; cum se poate deschide un cont bancar; cum trebuie îngrijit un animal; ce trebuie să conțină un contract de muncă și cum se muncește legal cu ziua; ce înseamnă să faci voluntariat sau internship; cum se obține indemnizația de șomaj; cum este protejată viața privată și demnitatea în relația directă cu ceilalți; care sunt regulile de utilizare și de securitate personală pe rețelele de socializare Facebook, Instagram, WhatsApp, Tik Tok; în ce condiții poate participa un copil la emisiuni sau în reportaje la televizor; cum sunt aleși reprezentanții elevilor în organismele școlare; care sunt regulile ce trebuie respectate când fac o petrecere; care sunt condițiile de participare la ora de religie; care sunt organele de control și organele legii și care trebuie să fie conduita cetățenilor în raport cu acestea; cum ne apărăm de abuzurile din partea organelor statului; cum poate cineva să ajungă un om al legii; cum se desfășoară un proces civil sau penal și ce drepturi și proceduri speciale se aplică minorilor implicați în procese; cum pot să fie despăgubiți cei cărora li s-au încălcat drepturile; ce sancțiuni îi așteaptă pe cei care încalcă legea și ce efecte vor suporta în cursul vieții lor.

Sunt conștientă că abordarea acestor subiecte pur teoretic nu conduc la rezultatul vizat, folosirea unor metode și procedee interactive care să capteze atenția elevilor este esențială.

Dacă facem din învățarea prin metode active un stil de lucru cu copiii, putem constata nu doar progresul elevilor, ci și implicarea activă în rezolvarea sarcinilor.

Metodele active au valențe formative multiple, deoarece oferă elevilor perspective noi de descoperire și cunoaștere a realității înconjurătoare. Aceste metode au un caracter viu,

atrăgător, aducând varietate și o stare de bună dispoziție, ceea ce previne apariția monotoniei și a plictiselii. Oferă posibilitatea elevului să gândească, să-și exprime opiniile, să comunice, să accepte opiniile colegilor. Fiecare elev, prin participarea alături de colegi, se va simți util și capabil să contribuie la propria învățare. Aceste metode îi ajută să-i cunoască pe ceilalți, îndepărtează tensiunea și agresivitatea, încurajând în exprimarea părerilor și dând posibilitatea de a participa activ și de a învăța lucruri noi; îi ajută să-și descopere aptitudinile, talentul, oferindu-le încrederea în sine.

Metodele activ-participative au ca scop consemnarea ideilor ce vin spontan în mintea elevului, fără a depune eforturi speciale de memorie sau raționament. Acestea implică eforturi de gândire independentă, făcând apel la inițiativa elevilor. Cu cât oferim mai mult posibilitatea elevului de a fi spontan și independent, cu atât șansele lui să devină o persoană creativă, cresc.

În concluzie, educația juridică este foarte importantă iar în pregătirea și organizarea activităților didactice, trebuie să fim mereu preocupați de a alege cu cea mai mare grijă metode și procedee variate ce urmează a fi utilizate în procesul de predare-învățare, căutând să ne apropiem de capacitatea și nivelul de înțelegere al elevilor, adaptate fiind diferitelor situații de învățare, nivelului intelectual la elevilor, interesului acestora, etc. Cu cât gama de procedee didactice este mai largă și cu cât modalitățile de îmbinare sunt mai variate, cu atât potențialul psihic devine mai riguros.

Bibliografie

1. Codul penal
2. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006
3. Dănilă, C, *Educație juridică pentru liceeni*, Ghid practic, Cluj, 2016
4. Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă, ed. a II-a revizuită*, Editura. Dacia, Cluj-Napoca, 2004

DEZVOLTAREA POTENȚIALULUI CREATIV AL ELEVILOR ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR PRACTICE

Prof. Greabu Maria

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Năsăud

De-a lungul timpului, învățământul românesc a fost preocupat, în egală măsură, de formarea atât intelectuală cât și de formarea și dezvoltarea deprinderilor de muncă fizică, baza învățării unei meserii, care să-i asigure adultului de mâine capacitatea de a-și rezolva unele probleme practice cotidiene. „Am fost tâmplar, dulgher, pietrar, fierar și ce n-am fost, o, Doamne!”, afirma celebrul Constantin Brâncuși, cunoscut și recunoscut ca maestru în „Păsări măiestre”. Că este vorba despre tâmplărie, dulgherie, croitorie sau oricare altă meserie este clar că este vorba și despre artă, ceea ce implică har, talent și muncă împletită cu imaginația și creativitatea. Chiar de la primele activități în cadrul învățământului preșcolar, și apoi de la cele din învățământul primar și gimnazial, cadrul didactic trebuie să identifice și să dezvolte potențialul creator al fiecărui copil cu care lucrează. „Copiii sunt creativi în mod natural și doar așteaptă atmosfera propice pentru a-și manifesta creativitatea” spun I.C. Gowan și Ed. Demons, afirmație cu care suntem întrutotul de acord ca urmare a activității desfășurate de-a lungul anilor alături de copii.

O înțelegere corectă a creativității copilului presupune separarea creativității de inteligență și talent pentru că poți fi foarte creativ fără a avea un grad de inteligență foarte ridicat. Creativitatea reprezintă mai mult decât de a avea și folosi un talent artistic. Talentul se referă la posesia unui înalt grad de îndemânare tehnică într-un domeniu specializat. Astfel, un artist poate produce opere impecabile din punct de vedere tehnic, fără însă a reuși să provoace emoții sau sentimentul de unicitate al operei. Relevantă este teoria lui Gardner, a cărui lucrare a stat la baza altor direcții de dezvoltare a practicii educaționale pornind de la constructul de creativitate. Prin aplicarea teoriei inteligențelor multiple în procesul de învățământ, curriculum-ul este organizat pe baza celor șapte abilități și anume: lingvistică, logico-matematică, corporal-kinestezie, spațială, muzicală, interpersonală și intrapersonală. În acest mod sunt asigurate cele mai bune condiții pentru crearea ocaziilor favorabile dezvoltării tuturor talentelor copiilor și obținerea performanțelor.

Dezvoltarea potențialului creativ al copiilor depinde hotărâtor de munca creatoare a cadrului didactic, care trebuie să dispună de cunoștințe multilaterale, să desfășoare o muncă eficientă, să aibă o bună pregătire psiho-pedagogică și de specialitate.

Deși creativitatea și dezvoltarea potențialului creativ ocupă un loc prioritar în procesul de educație, iar cadrul didactic îndeplinește condițiile necesare în realizarea obiectivului propus mai intervin și alți factori: coeficientul de inteligență al copilului, fluiditatea și flexibilitatea gândirii, echilibrul afectiv, originalitatea, perseverența etc. Un alt factor determinant în reprezintă varietatea cunoștințelor precum și nivelul lor. Pe de altă parte se impune predominanța factorilor psihici non-verbali.

Activitatea creatoare este blocată în momentul constrângerii elevilor de a imita, copia, reproduce unele scheme date de-a gata. Dorința oamenilor ca toți cetățenii să se comporte și să gândească în mod obișnuit, privind cu suspiciune, dezaprobare, neîncredere pe cei care manifestă un comportament ieșit din tipare conduce spre blocarea, frânarea activității creatoare.

Sistemul de educație actual trebuie să pregătească în mod real elevul pentru viața de dincolo de zidurile școlii, dezvoltându-i competențele cheie care îi pot asigura succesul social. Instituția școlară este nevoită să se adapteze continuu la noile exigențe privind pregătirea tinerei generații, având sarcina de a forma personalități capabile de gândire și acțiune, scop ce poate fi atins nu numai transmițând elevului conținuturile esențiale, ci și dezvoltându-le aptitudinile intelectuale, învățându-i să comunice pentru a schimba idei, să aibă inițiative și să poată lua decizii pertinente. În școala modernă, obiectivul principal al instruirii îl reprezintă formarea la elevi a deprinderilor de studiu individual, care să dezvolte capacitatea de a gândi și acționa liber și creativ. (Albulescu, I.)

Profesorul Ioan Neacșu a analizat poziția cadrului didactic în fața problemelor instruirii și ale învățării actuale și a afirmat următoarele: „educatorii sunt solicitați astăzi, în mod continuu, să promoveze învățarea eficientă. Și nu orice învățare eficientă, ci una participativă, activă și creativă.”

În cadrul activităților desfășurate, profesorul trebuie să recurgă la modalități eficiente de a orienta elevul spre acțiune și aplicare, spre trăirea unor valori autentice, urmărind să-l învețe cum să obțină, selecteze, prelucreze, evalueze și utilizeze informația, dezvoltându-i priceperi și deprinderi de lucru efectiv. Schimbarea priorităților în domeniul obiectivelor a deplasat rolul central atribuit profesorului, considerându-se că învățământul este mai eficient dacă este centrat pe elev și pe activitatea sa: „Modelul centrat pe profesor vede în transferul de informații scopul principal al învățământului; cel centrat pe învățarea activă a elevului pune accentul pe achiziția de competențe, pe asimilarea și utilizarea de cunoștințe, cât și pe dorința de a continua să învețe pe toată durata vieții.” (Christensen, C., Garwin, A., Sweet, Ann)

Pentru un demers instructiv-educativ eficient, elevul trebuie plasat în centrul experienței de învățare, astfel încât să-i solicite energia și capacitățile intelectuale, fapt pentru care: „... rolul pedagogului se modifică în sensul că, pe de o parte, el nu mai reprezintă unica sursă de informații pentru elevi, iar, pe de altă parte, funcția sa nu se reduce la transmiterea de cunoștințe, ci constă în organizarea și îndrumarea activității de învățare, astfel ca aceasta să favorizeze realizarea unor obiective mult mai complexe și mai importante, cum sunt capacitatea de autoinstruire și de adaptare la situații noi.” (Radu, Ion T.)

Fizica este o disciplină de învățământ la care se utilizează cu precădere metode active, participative, care determină elevii să lucreze independent (în clasă, acasă, în grup sau individual), după modelul predat la tablă de către profesor sau fără model. Cu cât elevii lucrează mai mult independent, cu atât realizează o pregătire mai temeinică.

Înțelegerea și asimilarea fizicii este asigurată de: un bun manual, învățarea propriu-zisă a lecțiilor, exerciții clare și sistematice, un antrenament (exercițiu) suficient din partea elevilor, activități practice în laborator etc.

Practica școlară și rezultatele învățării fizicii arată însă că aceste condiții nu funcționează la parametri pedagogici proiectați.

Fizica, ca disciplină de învățământ, vizează observarea și perceperea lumii în întregul său, cu componentele, procesele și fenomenele caracteristice. De aceea, demersul didactic trebuie deplasat de la „ce se învață” la „de ce se învață”.

Experimentul este “o observație provocată, o acțiune de căutare, de încercare, de găsire de dovezi, de legități, este o provocare intenționată, în condiții determinate (instalații, dispozitive, materiale corespunzătoare, variație și modificare a parametrilor etc.), a unui fenomen, în scopul observării comportamentului lui, al încercării raporturilor de cauzalitate, al descoperirii esenței acestuia (adică a legităților care-l guvernează), al verificării unor ipoteze “ (I. Cerghit).

Experimentul, ca o metodă activă, “are mai multă forță de convingere decât orice altă metodă și, deci, posibilități sporite de înrâurire asupra formării concepției științifice despre natură la elevi” (I. Cerghit).

Experimentul este o metodă eficientă, deoarece în cadrul lui se solicită mai multe capacități și aptitudini ale elevilor. Experimentul constă în provocarea intenționată a unui fenomen în scopul studierii lui.

Scopul didactic principal al experimentului se axează pe formarea unui sistem de gândire logică a elevilor. Însă ea nu poate exista în afara unui limbaj. De aceea, este rațional ca experimentul să fie însoțit de anumite explicații ale profesorului. Acestea se vor structura și se vor prezenta astfel încât sarcina de învățare va putea fi înțeleasă și controlată de elev. Din sus-numitul motiv, chiar de la primele experiențe, se recomandă alegerea unui vocabular accesibil elevilor și evitarea unei terminologii complicate. În cazul în care materialul conține elemente de abstractizare, este utilă folosirea unor exemple sau analogii penetrabile pentru mintea elevului. Profesorul trebuie să-și organizeze activitatea și exprimarea într-o progresie a complexității, trecerea fiind treptată, fără salturi mari, așa încât educabilul să poată urmări evoluția gândirii și activității profesorului în scopul organizării propriului experiment. Pentru dezvoltarea vocabularului științific al elevilor,

acestora li se vor solicita scurte descrieri ale experimentului. Pentru notarea rapidă a informației, se recomandă să-i învățăm aplicarea anumitor semne și scheme convenționale.

Problema formării prin educație a personalității autonome și creative este complexă și a primit soluții variate, fără a se putea spune că este rezolvată. Trecerea de la un învățământ predominant informativ la unul formativ-creativ, cu finalitate măsurabilă dinainte stabilită, trebuie să fie un obiectiv major pentru educatorul care organizează situațiile de învățare.

Creativitatea elevilor este o premiză esențială și necesară pentru activitatea de creație autentică a omului matur, care reprezintă momentul final al unui lung proces de valorificare a resurselor existente și consolidate pe parcursul formării individului, în care școala are un rol hotărâtor.

Urmărind caracteristicile generale de personalitate ale elevilor putem să cunoaștem capacitatea creativă a acestora. Acest aspect ne determină să considerăm capacitatea creativă ca fiind rezultatul unui cerc larg de influențe determinate de calitatea gândirii creative a elevilor. Prin urmare, procesul mental ce stă la baza creativității este într-adevăr o abilitate puternică care aduce cu ea o gamă largă de oportunități și aptitudini de ordin caracterial menite să sporească mai bine gândirea elevilor. De aceea, abilitatea de creație a elevilor este foarte dificil de evaluat deoarece se poate manifesta în moduri diferite.

Urmărind ca fiecare elev să aibă propria experiență, descoperim că metodele utilizate în dezvoltarea gândirii creative care funcționează bine pentru un elev pot duce la o mare frustrare pentru un alt elev. Deci este necesar să dezvoltăm stilul propriu de gândire al elevilor care îi ajută să-și exprime gândurile și ideile creative în moduri unice. Astfel, potențialul creativ al fiecărui elev îl punem în valoare prin utilizarea unor metode și tehnici care oferă posibilitatea unei exprimări cu valoare individuală și socială.

În realizarea acestui proces complex, observațiile zilnice asupra elevilor ne ajută să descoperim punctele forte, temerile și fanteziile lor, eliberându-i de teama de a nu greși sau de a fi greșit înțeleși. În acest context putem asigura elevilor o învățare creativă, care să ofere inițiativă proprie, muncă independentă, încredere în forțele proprii și reacție pozitivă la solicitările mediului. Relația educațională prin atitudinea cadrelor didactice în clasă și în afara ei reprezintă pentru elevi factorul esențial pentru stimularea capacității lor creative datorită tendinței de a împrumuta de la educatori opinii și sisteme de valori. De fapt, stimulând capacitatea creativă a elevilor realizăm un demers complex ce cuprinde fenomene de activare, antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului lor creator de care pot beneficia pe tot parcursul școlarității.

Bibliografie

Albulescu, Ion, (2008), *Pragmatica predării. Activitatea profesorului între rutină și creativitate*, Ediție revăzută și adăugită, Editura Paralela 45, Pitești

Neacșu, Ioan, (1990), *Instruire și învățare. Teorii. Modele. Strategii*, Editura științifică, București

Albulescu, M.; Albulescu, I., (2002), *Studiul disciplinelor socio-umane. Aspecte formative; structura și dezvoltarea competențelor*, Editura Dacia, Cluj-Napoca

Christensen, Roland C., Garwin, David A., Sweet, Ann, (1994), *Former à une pensée autonome: La méthode de l'enseignement par la discussion*, Editeur De Boeck-Wesmael, Bruxelles

Radu, Ion T., (1978), *Învățământul diferențiat. Concepții și strategii*, Editura Didactică și Pedagogică, București

Cristea, Sorin, (1998), *Dicționar de termeni pedagogici*, Editura Didactică și Pedagogică, București

Neacșu, I., (1990), *Metode și tehnici de învățare eficientă*, Editura Militară, București

ACTIVITĂȚI DE VARĂ PENTRU COPII: BENEFICII ȘI OPORTUNITĂȚI

GROSU ANCA MARIA, Școala Gimnaziala Mihail Kogălniceanu, G.P.P. nr. 7

Odată cu terminarea anului școlar, copiii au mai mult timp la dispoziție pentru a se juca, pentru a se relaxa și pentru a descoperi noi mijloace interesante de petrecere a timpului liber.

Vacanța de vară este momentul perfect pentru ca cei mici să-și reîncarce bateriile după un an greu, dar și să descopere un univers nou. Activitățile de vară îi ajută să își păstreze condiția fizică, dar și să aibă o viață socială sănătoasă. În plus, multe dintre sporturile pe care le practică și evenimentele la care participă pot fi atât educative, cât și distractive. Informațiile dobândite în timpul vacanței de vară le pot fi, așadar, de folos pentru a-și crea obiceiuri sănătoase, pe care să le mențină pe tot parcursul vieții.

Ce beneficii au activitățile de vară pentru dezvoltarea copiilor?

Un studiu recent, realizat de oamenii de știință de la University of South Australia, a arătat că prea mult timp în fața ecranelor dăunează bunăstării copiilor. Analizând modul în care aproximativ 62.000 de copii cu vârste cuprinse între 4 și 9 ani își petrec timpul după școală, cercetătorii au observat că aceia care se joacă jocuri video, se uită la televizor și folosesc rețelele sociale au niveluri mai scăzute de bunăstare decât colegii lor care participă la activități extrașcolare¹.

Potrivit cercetării, copiii care fac sport, iau lecții de muzică sau socializează cu prietenii după școală sunt mai fericiți și mai sănătoși decât cei care stau cu ochii în ecrane.

În acest context, vacanța de vară poate fi o bună oportunitate pentru ca cei mici să își formeze obiceiuri sănătoase, pe care să le continue și în timpul anului școlar.

Activitățile în aer liber, precum și participarea la diferite evenimente culturale sunt benefice atât pentru sănătatea fizică a copiilor, cât și pentru bunăstarea mintală și emoțională.

Activitățile de vară în aer liber îmbunătățesc forța fizică și rezistența copiilor. Jocurile în aer liber implică foarte multe exerciții fizice. Când se află în mijlocul naturii, copiii au spațiul și libertatea de a se mișca în voie și de a-și epuiza energia. Astfel de activități în timpul vacanței de vară contribuie la îmbunătățirea vitezei, forței și rezistenței. De asemenea, ajută la dezvoltarea abilităților motorii.

Totodată, timpul petrecut în aer liber, în compania altor copiii, reprezintă și o bună modalitate de a-și întări sistemul imunitar, ceea ce îi va ajuta să lupte mai bine împotriva bolilor.

Încurajarea activităților în aer liber îi ajută pe cei mici să își dezvolte o atitudine sănătoasă în ceea ce privește menținerea unui stil de viață activ pe tot parcursul vieții.

Activitățile de vară îi conectează cu natura și le dezvoltă gândirea creativă

Activitățile în aer liber reprezintă un mijloc de conectare cu natura și de descoperire a elementelor mediului înconjurător. Copiii care participă la activități outdoor, precum escaladă și drumeții, se pot conecta mai ușor cu natura și pot înțelege mai bine felul cum funcționează mediul înconjurător. Astfel, cei mici pot conștientiza importanța protejării naturii și rolul pe care fiecare persoană îl are pentru a avea grijă de mediu.

În plus, descoperirea elementelor naturii este o formă excelentă de a stimula creativitatea, una dintre abilitățile utile în dezvoltarea copiilor.

Activitățile de vară îi stimulează intelectual

Când practică activități în aer liber, copiii interacționează și explorează mediul înconjurător, ceea ce le alimentează curiozitatea, iar interesul de a descoperi mai multe crește pe măsură ce află informații noi. Aceasta este o bună modalitate de a acumula cunoștințe din experiențe. Drept urmare, activitățile în aer liber susțin în mod direct dezvoltarea creierului copiilor, procesul de învățare fiind axat pe practică. Totodată, copiii învață să pună întrebări, să își formeze propriile opinii și să se descurce în diferite situații de viață. Activitățile de vară pot reprezenta un bun prilej ca cei mici să își dezvolte gândirea critică².

¹ ***, *Joc și mișcare în aer liber*, Editura Didactica Publishing House, București, 2014, p. 38.

² Rebeca Gilpin, *100 de jocuri distractive și educative*, Editura Corint Junior, București, 2016, p. 65.

În plus, copiii pot verifica și aplica, în mijlocul naturii, informațiile pe care le-au învățat în timpul anului școlar.

Activitățile de vară susțin sănătatea mintală și emoțională.

Activitățile în aer liber le permit copiilor să respire aer curat și să se bucure de lumina soarelui și de frumusețea lumii înconjurătoare.

În timpul acestor activități, copiii pot avea numeroase interacțiuni sociale, care să îi facă mai empatici, mai deschiși către nou și mai prietenoși.

Timpul petrecut în aer liber poate contribui la creșterea nivelului de fericire, ducând la o diminuare a anxietății, depresiei și tristeții.

Activitatea fizică reprezintă o modalitate de relaxare și astfel sănătatea mintală este îmbunătățită.

Activitățile de vară susțin dezvoltarea culturală

În timpul verii, sunt numeroase activități culturale în aer liber, destinate copiilor. Când cei mici învață despre o cultură diferită de a lor, se deschide o lume de posibilități. De la sunete și limbaj la vestimentație și gastronomie, fiecare element nou dintr-o cultură necunoscută trezește curiozitatea și determină explorarea. Copiii au astfel posibilitatea de a înțelege și a aprecia diferite moduri de viață. Spectacolele de teatru, concertele, filmele, dar și festivalurile gastronomice pot fi oportunități excelente pentru copii de a-și însuși noi modele culturale³.

Activitățile de vară le oferă copiilor prilejul să se distreze

Unul dintre marile avantaje ale jocurilor din timpul vacanței este că îi învață pe copii cum să se implice în activități care reunesc mai multe persoane și cum să se bucure de timpul petrecut împreună cu prietenii. Fără grija temelor și a examenelor de la școală, copiii se pot distra din plin, ceea ce contribuie la creșterea gradului de satisfacție și a nivelului de fericire. Totodată, copiii pot descoperi ce înseamnă să faci parte dintr-o echipă, ceea ce le poate fi de ajutor ulterior, în timpul activităților de grup de la școală, dar și cum să se adapteze nevoilor celorlalți și să respecte regulile jocurilor. În timpul vacanței, copiii pot lega prietenii, reușind să se dezvolte din punct de vedere social.

Nu în ultimul rând, activitățile care implică efort (fizic, emoțional sau intelectual) îi ajută pe copii să doarmă mai bine noaptea. Odihna este necesară pentru buna funcționarea a organismului, iar efectele pozitive se pot vedea în următoarea zi, când cei mici pot avea o stare de spirit mai bună, pot fi mai energici și se pot concentra mai bine la activitățile pe care le practică.

Activități de vacanță pentru copii

Jocul în aer liber este benefic pentru copii, deoarece îi ajută să își mențină condiția fizică, dar și să socializeze, să se angajeze în activități care le stimulează imaginația și să petreacă mai puțin timp în fața ecranelor.

Sportul este benefic la orice vârstă, iar crearea unui stil de viață activ în copilărie contribuie la formarea unor obiceiuri sănătoase care pot intra, apoi, în rutina vieții adulte.

Oportunitățile pentru copii în timpul vacanței sunt numeroase și pot contribui atât la dezvoltarea intelectuală și emoțională, cât și la cea fizică.

Printre activitățile de vacanță care pot fi planificate în timpul verii se numără:

Înotul. Vara este momentul ideal pentru ca cel mic să învețe să înoate sau pentru a-și îmbunătăți stilul de înot. Această activitate îi poate consolida încrederea în forțele proprii, dar îi și poate îmbunătăți masa musculară și capacitatea pulmonară.

Escalada. Acest sport implică majoritatea mușchilor și este o activitatea care presupune asumarea riscurilor. Copiii se concentrează pentru a face anumite trasee și sunt nevoiți să își păstreze echilibrul și flexibilitatea pentru a se cățăra. Escalada este și o modalitate prin care copilul învață ce înseamnă responsabilitatea și cum să facă față provocărilor.

Echitația. Pe lângă faptul că va învăța să respecte animalele și să le îndrăgească, copilul va învăța să își păstreze echilibrul. Este o activitate solicitantă din punct de vedere fizic, întrucât implică intens mușchii, dar este și foarte distractivă.

³ Keri K. Powers, *Dezvoltă abilitățile sociale ale copilului tău*, Editura Polirom, București, 2021, p38.

Sporturile de echipă. Fotbalul, baschetul, voleiul, handbalul, oina și tenisul sunt doar câteva dintre sporturile care îi ajută pe copii să își mențină o condiție fizică bună și, în același timp, să socializeze.

Activități culturale. Spectacolele de teatru, filmele, vizitarea muzeelor și a castelelor reprezintă experiențe care îi ajută pe copii să-și formeze un bagaj cultural de care vor avea nevoie pe tot parcursul vieții.

Încurajarea activităților în aer liber contribuie la dezvoltarea unei atitudini sănătoase cu privire la menținerea unui stil de viață echilibrat, iar evenimentele culturale îi pot ajuta pe copii să se dezvolte din punct de vedere emoțional și intelectual.

JOCUL DE ORIENTARE

Guzu Luminița, Școala Gimnazială „Ion Simionescu”

Jocul satisface în cea mai mare măsură nevoia de activitate a copilului, generată de trebuințe, dorințe, tendințe specifice copilului.

O posibilitate de folosire a jocurilor este *jocul de orientare*, care poate fi considerat atât o activitate de loisir dar și sportivă, cât și una didactică de tip extracurricular, care interesează dezvoltarea capacităților și abilităților practice inerente geografiei; conduce la dezvoltarea unei cunoașteri active, îmbinată cu orientarea și valorificarea optimă la condițiile mediului geografic.

Jocurile de orientare pot dobândi un profund caracter inter sau pluridisciplinar, acționează prin emoții pozitive asupra mentalului, conduc la intensificarea activității de grup și la o mai bună socializare a tinerilor. Asemenea activități deschid elevului apetitul și calea să-și formeze un bagaj mai bogat de cunoștințe utile și să desfășoare deprinderi apreciate de societate. Se realizează o minte sănătoasă într-un corp sănătos, conform butadei antice arhicunoscute.

Această activitate poate fi organizată de învățători, în colaborare cu profesorul de educație fizică, atât în vacanțe, cât și în week-end-uri, dar mai ales în excursii și tabere școlare. Eu am desfășurat acest joc în vacanța de vară, în cadrul proiectului „Școala de vară”, cu elevii de clasa a IV-a.

Joc: „Ce știi despre orizontul apropiat?”

Scop: consolidarea cunoștințelor despre orizontul apropiat, dezvoltarea deprinderii de orientare în spațiul apropiat;

Sarcini: descoperirea locurilor unde se află sarcinile de rezolvat și soluționarea acestora;

Reguli: - să nu se abată de la traseu;

- să nu sară etape;
- să rezolve sarcinile date.

Desfășurare:

Am format echipaje de 3-5 membri și le-am cerut să se autodenumească, în mod sugestiv. În faza de anticipare a concursului se face instructajul de protecția muncii și se semnează fișele respective, se dă o bibliografie sumară spre studiul participanților, împreună cu regulamentul concursului. Menționez că în cadrul probelor de concurs se verifică atât cunoștințele teoretice legate de geografie, istorie, de starea mediului, de obiective naturale protejate, de turism, de literatură, cât și abilitatea de a se orienta în spațiu, de a identifica și interpreta corect anumite elemente, fenomene sau raporturi, de a lua anumite decizii valabile pentru întreg grupul, de a parcurge într-un anumit tempou rapid traseul, de a executa corect anumite probe fizice. Am organizat, cu o zi înainte, marșul în teren (săgețile de orientare pe traseu, semnele care indică locul în care se află plicul cu sarcini al fiecărei echipe). Planul traseului și alte indicii necesare se distribuie doar înaintea startului.

Exemple de cerințe:

- Cum se numește cartierul în care locuiești?
- Numește clădiri pe lângă care treci zilnic în drumul tău spre școală.
- Precizează două trăsături specifice cartierului tău.
- Cum se numesc simbolurile prin care sunt reprezentate spațiul și elementele sale?
- Înlocuiește, în text, semnele convenționale cu cuvintele corespunzătoare etc.

În atenția mea, au mai stat și următoarele aspecte:

- m-am asigurat că elevii sunt apti fizic pentru participarea la acest joc;

- nu am inclus pe traseu areale care prezintă vreun pericol pentru integritatea sau sănătatea corporală a copiilor (râpe, gropi, prăbușiri, mlaștini, ape adânci sau reci și rezezi, așezări, culturi agricole, drumuri sau căi ferate intens circulate, șantiere, areale cu animale periculoase sau cu substanțe toxice etc);
- am luat măsuri de protecția muncii și am verificat dacă aceștia au un echipament adecvat.

Pe tot parcursul jocului, elevii a fost foarte atenți, competitivi, au dus la bun sfârșit sarcinile date.

În cadrul școlii, pregătirea participanților poate face obiectul unui cerc de turism sau de orientare turistică, unde se însușesc și se perfecționează și următoarele etape necesare:

- măsurile de protecția muncii, plus echipamentul și alimentația adecvate;
- deprinderile de cartare și citire a hărților și a planurilor, de a face măsurători ale distanțelor; de a lucra concomitent cu harta, cu busola etc. (se recomandă folosirea unui plan topografic la scara 1/10000 – 1/25000; scara se poate înscrie numai sub această formă numerică; o singură săgeată de pe plan va indica nordul);
- identificarea punctelor cardinale și a reperelor atât pe hartă cât și în teren;
- însușirea tehnicii de parcurgere rapidă și de depășire a obstacolelor.

Se poate astfel forma atitudinea de fairplay, spiritul de onoare și de sacrificiu al propriilor capricii pentru întrajutorarea semenilor și pentru valori morale superioare.

În încheiere activității, pentru relaxare, am antrenat elevii într-un joc de rol.

Fiecare elev s-a identificat cu o plantă întâlnită în mediul înconjurător și a transmis cum i-ar plăcea ca oamenii să o îngrijească/ocrotească. Utilizarea metodei vizează stimularea și dezvoltarea capacităților elevilor de a comunica, de a se identifica cu elementele mediului înconjurător și de a înțelege mai bine nevoia de a trăi într-un mediu curat.

S-a oferit o minge ușoară elevului desemnat să înceapă activitatea. Acesta s-a identificat cu un element din mediul natural și a transmis celorlalți colegi cum ar dori el să fie ocrotit, apoi a aruncat mingea către alt coleg.

Exemplu: Mi-aș dori să fiu un copac! M-aș bucura dacă oamenii m-ar curăța primăvara de crengile uscate. etc.

- ✓ Fiecare copil are ocazia să vorbească despre planta preferată și să transmită soluții de protecție ale acesteia.
- ✓ Prin aceste răspunsuri se pot identifica nevoi personale ale copiilor în viața din zi cu zi.
- ✓ Această metodă îi ajută pe copii să fie dezinvolți, creativi, să se cunoască mai bine unii pe alții, să capete încredere în ei.

Prin conlucrare se cultivă altruismul, realizându-se o veritabilă educație a comportamentului pe baza componentei emoționale a intelectului. Concret, se poate dezvolta astfel inteligența emoțională, pe lângă cea spațial – vizuală (bazată pe orientarea în spațiu), inteligența corporal – kinestezică (bazată pe dinamică) etc.

Bibliografie:

1. Stanciu, Mihail- Didactica post modern, Editura Universității Suceava, 2003
2. Stoica, Dumitru- Metodica predării geografiei, Ministerul Educației și Învățământului

Importanța adaptării preșcolarilor la activitățile din sistemul instructiv-educativ

prof. Hanganu Oana Maria
Grădinița cu P.P. nr.37

În perioada grădiniței se pun bazele personalității copilului, se extind și se complică relațiile sociale și interpersonale, iar influențele educative devin mai variate și mai complexe. Activitatea predominantă, jocul, dezvoltă curiozitatea, interesele de cunoaștere, procesele imaginative.

Aici, copilul învață să își iubească educatorii, grădinița și să fie perseverent.

La vârsta preșcolară principala sursă de învățare despre relațiile cu ceilalți este jocul. Implicarea copiilor în joc facilitează dezvoltarea capacității de a iniția interacțiunii. Aceste interacțiuni pozitive cu ceilalți colegi duc la formarea relațiilor de prietenie, la dezvoltarea abilităților de cooperare.

Prietenii sunt resurse emoționale pentru petrecerea într-un mod plăcut a timpului. Cercetătorii arată că perioada de timp în care o persoană râde, zâmbește, vorbește cu cei din jur este mult mai mare între prieteni decât între persoane care se cunosc mai puțin.

Potrivit specialiștilor, “în cazul în care copilul plânge când îl lași la grădiniță, în nici un caz nu trebuie să renunți la a-l duce, chiar dacă tentația e foarte mare. Se va adapta destul de repede și, cu timpul, chiar va fi supărat când vin părinții să-l ia acasă.

Dacă îți faci probleme că, în sezonul rece, ia răceala de la ceilalți copii sau că se alege cu unele boli ale copilăriei, gândește-te că acestea nu vor face decât să-i crească imunitatea”.

Integrarea în mediul social e mult mai ușoară și rapidă la copiii care au beneficiat în anii petrecuți acasă de:

- un program strict de somn;
- reguli pentru privitul la televizor sau jocul la calculator;
- timp de joacă;
- ieșiri în oraș sau la cumpărături, cu părinții;
- servirea mesei împreună cu familia;
- spațiu de joacă și de discuții despre litere și numere;
- ocazii să picteze și să deseneze;
- responsabilități pentru a face unele treburi potrivite vârstei lor;
- ajutor ca să-și facă prieteni;
- sfaturi privind tratarea oamenilor din jur cu respect.

Pregătirea copilului pentru grădiniță

Începerea grădiniței este un moment important pentru copil și un pas hotărâtor în educația lui. Pregătirea lui pentru intrarea la grădiniță constă în încurajarea și dezvoltarea unor abilități care îl vor ajuta atât în noul an școlar, cât și la maturitate: cooperarea, sociabilitatea, capacitatea de a respecta ordinea și a asculta de ceilalți. Înainte de a-l învăța pe copil să scrie, să citească sau să socotească trebuie să îl ajuți să se adapteze și să facă față noului mediu.

Înainte de a intra în colectivitate, este foarte important ca cei mici să facă un control medical și să aibă toate vaccinurile la zi: vaccinul diftero- tetano-pertusis, vaccinul contra tuberculozei, vaccinurile contra rujeolei, rubeolei sau oreionului.

Odată ajuns la grădiniță, micuțul va interacționa cu o mulțime de copii de vârste apropiate lui. De aceea, este importantă abilitatea socială a copilului înainte de venirea marelui moment. Copilul

trebuie învățat cum să coopereze și colaboreze cu alți copii, dar și să împartă jucării și lucruri cu ei. Aceste capacități sunt dezvoltate cu ajutorul integrării copilului în diverse jocuri, sporturi sau cursuri de grup.

Foarte mulți copii ajung în primele zile la grădiniță și descoperă că nu știu să mănânce singuri. Din cauza numărului mare de copii, personalul grădiniței nu are cum să îi învețe pe fiecare în parte această deprindere, așa că foarte util ar fi ca cei mici să știe să mănânce singuri.

Sunt recomandate hăinuțe și încălțăminte lejere și ușor de manevrat pentru ca cel mic să se poată dezbrăca și îmbrăca singur.

Văzând că se descurcă singur, va avea încredere și siguranță în propriile forțe și se va păstra curat. Ideal ar fi personalizarea hăinuțelor - un personaj dintr-o poveste sau chiar un animăluț.

Prima zi de grădiniță poate fi copleșitoare pentru copil. Sunt prea multe activități și experiențe noi cu care trebuie să aibă de-a face brusc și acest lucru îl sperie.

Adaptarea la grădiniță nu este întotdeauna ușoară, dar este realizabilă cu multă răbdare și efort. Cele mai bune sfaturi și trucuri vin și de la părinții, care au trecut deja prin experiența primei zile de grădiniță cu copilul:

Pregătirea din timp a copilului, vorbind cu el, spunându-i unde va merge și ce va face. Dacă se poate, vizitare de câteva ori a grădiniței, evitarea discuțiilor negative despre grădiniță în preajma copilului. După lăsarea copilului la grădiniță, nu trebuie prelungită despărțirea, chiar dacă uneori poate fi foarte dificil. Copilul ar trebui să aibă la îndemână obiectele preferate, cum ar fi un animal de pluș (o jucărie de care este foarte atașat). Astfel se va adapta mai ușor la o situație deosebită dacă are la îndemână un obiect familiar, când se simte supărat sau agitat.

Consecvența este importantă, așa că o nu trebuie făcute alte modificări în timp ce se obișnuiește cu grădinița.

Este important ca cel mic să asocieze grădinița cu o activitate distractivă. Câteva jocuri sau activități care-l pasionează pot fi făcute și acolo. El nu trebuie să vadă grădinița ca o locație unde primește numai ordine și teme de făcut.

Chiar dacă copilul va învăța o mulțime de lucruri legate de tot ce îl înconjoară, nu strică să îl ajuți să pornească cu dreptul în această călătorie educațională.

Cel mic poate să descopere lumea din jur prin intermediul activităților cotidiene la care participă - numărarea creioanelor de pe birou, sau a păpușilor, învățarea unor cuvinte noi, sau a cuvintelor pornind de la numele lui, al cățelului sau ale celor apropiați.

Cărțile pentru copiii mici, cu multe imagini mari și viu colorate, sunt utile învățării rapide, a exprimării corecte, coerente, fără a suprasolicita copilul.

Citirea poveștilor din cărți, iar apoi treptat copilul va descoperi singur misterul și magia acestora prin intermediul imaginilor.

Este foarte important ca educația primită în grădiniță să continue și acasă. De aceea, educatorul și părinții vor porni la drum spre formarea celor mici, pe parcursul celor trei ani și puțin câte puțin, își retrăiește fiecare copilăria prin intermediul celor mici.

Bibliografie:

1. Ștefan A. Catrinel & Kallay Eva - *“Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari”*, editura ASCR, 2007, Cluj Napoca, pg 26-124
2. Vernon, A. - *“Dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional - emotivă și comportamentală”*, editura ASCR, 2006, Cluj Napoca, pg 50-157

Școala Gimnazială Teliu – Structura Școala Primară Teliu Vale
Prof. înv. primar Hilochie Claudia-Florentina

Stima de sine

Activități cu elevii de ciclu primar

Stima de sine scăzută a copiilor îi poate împiedica să își dezvolte întregul potențial și să se bucure de oportunitățile de creștere pe care le întâlnesc. Activitățile prin care le orientăm copiii atenția către propriile calități pozitive și către lucrurile pe care le fac bine sunt o modalitate de a încuraja stima de sine a copiilor. Iată o astfel de activitate.

Ideea este simplă. Se propune elevilor ca timp de o luna, în fiecare zi, să completeze jurnalul de mai jos. Pentru fiecare zi a săptămânii, va trebui să scrie răspunsul la trei întrebări despre lucrurile pozitive din ziua respectivă.

Beneficiile acestui exercițiu:

- În timp, copilul se va obișnui să observe și calitățile sale pozitive și să aprecieze lucrurile pe care le face bine. Astfel, își poate forma o perspectivă optimistă asupra vieții și asupra lui însuși.
- Treptat, va deveni mai motivat să realizeze cât mai multe lucruri – cu cât facem mai multe lucruri noi, cu atât putem face mai multe lucruri noi.
- Va simți mai multă bucurie în viața de zi cu zi. Este greu să apreciem lucrurile frumoase dacă nu le acordăm atenție.
- Exercițiul îi învață pe elevi că pot avea control asupra propriilor stări emoționale și asupra atitudinilor lor, orientându-și voluntar atenția în direcțiile pozitive.

Activitatea 1

JURNALUL MEU

Întrebările jurnalului

LUNI

Un lucru de care sunt mândru:

O reușită:

O experiență pozitivă:

MARȚI

Un lucru interesant:

M-am bucurat pentru că:

Am fost mândru de:

MIERCURI

Am învățat că:

Am reușit să:

Am fost mândru de altcineva:

JOI

M-am bucurat pentru că:

O reușită:

O experiență pozitivă:

VINERI

A fost ușor să:

M-am bucurat pentru că:

Am ajutat pe cineva:

SÂMBĂTĂ

Un lucru de care sunt mândru:

Am reușit să:

M-am simțit bine când:

DUMINICĂ

Un lucru interesant:

Un motiv de bucurie:

O experiență pozitivă:

Activitatea 2

Portretul

Obiectivele activității :

- să își formeze o stimă de sine prin prisma părerilor celorlalți ;
- să își formeze o imagine mai clară despre ceilalți ;

Materiale : foi albe, creioane colorate, carioci.

Metode : lucrul individual, conversația euristică.

Desfășurarea activității :

Se alege un elev care va fi așezat în fața clasei pentru a i se face portretul. Fiecare elev desenează pe foaia care circulă printre ei maxim 2-3 linii în vederea formării portretului persoanei respective. După ce se ajunge la ultimul participant se prezintă portretul și se

discută despre el. La sfârșit „modelul” își spune părerea despre portret.

Activitatea 3

Trifoiul prieteniei

Obiectivele activității :

- să își exprime obiectiv calitățile ;
- să recunoască anumite calități prin prisma aprecierii colegilor ;

Materiale : fișe de lucru, instrumente de scris.

Metode : lucrul individual, lucrul în echipă, conversația euristică.

Desfășurarea activității :

La începutul activității fiecare elev primește o fișă de lucru reprezentând „ trifoiul prieteniei”. Acesta își va scrie numele pe foaie și va enumera câteva calități pe care consideră că le posedă, scriindu-le în una din foile trifoiului. După ce a terminat, se va grupa, în funcție de cum stau în bancă cu încă 3 colegi. Fișele de lucru vor circula între colegi, fiecare din ei având sarcina să scrie celuilalt coleg câteva calități. După ce fiecareși-a primit înapoi fișă de lucru, voluntarii vor citi cele scrise de el și de colegi. Ei vor trebui să identifice calitățile pe care colegii i le-au atribuit și de care nu au fost conștienți până în acel moment.

STRATEGII DE DEZVOLTARE PERSONALĂ UTILIZATE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE NON-FORMALĂ

Autor: prof. dr. Cristina Horga
Colegiul Tehnic "Petru Poni" Roman

Proiect de dezvoltare personală - Buletinul meteo de reglare emoțională în vacanța de vară

Argument

Studiile și statisticile actuale evidențiază faptul că numărul elevilor ce resimt efectele negative ale stresului se află în continuă creștere. Un număr tot mai mare de tineri se confruntă cu probleme legate de adicții, presiunea examenelor, conflicte intergeneraționale, transformări specifice vârstei, decizii privind alegerea carierei. De asemenea tot mai multe persoane resimt un nivel de stres ridicat la locul de muncă, în relațiile cu ceilalți, în contexte sociale diverse, în rezolvarea unor probleme emoționale, financiare sau în situații de viață dificile.

Stresul psihic poate determina două posibile modificări : creșterea rezistenței față de solicitările ulterioare identice sau similare - cu aceea care l-a generat, în caz că subiectul a dominat, deși stresat, situația generatoare a stresului psihic, astfel se realizează un veritabil antrenament față de suprasolicitări psihice în circumstanțe stresante potențiale similare ; apariția unei adevărate **vulnerabilități față de stres** ce reprezintă o predispoziție a subiectului de a intra în stres mult mai ușor, la acțiunea acelorași agenți stresori care i-au produs stres psihic inițial, în cazul în care acesta s-a soldat cu un eșec adaptativ, în sensul că subiectul nu a reușit să găsească cel mai potrivit răspuns față de situație ori consecințele au fost nocive .

Factori individuali cum sunt stabilitatea emoțională, asertivitatea, sentimentul de autoeficacitate, stilul cognitiv funcțional, sentimentul de coerență sunt factori de protecție împotriva stresului.

Pentru a modifica tiparele comportamentale, în scopul eliminării simptomelor stresului, trebuie să analizăm care sunt trăsăturile ce creează vulnerabilitate și și după aceea, putem folosi diverse metode și strategii de gestionare a stresului.

Pentru a se raporta corespunzător la situațiile stresante, oamenii au nevoie să își recunoască gândurile, emoțiile și modificările fiziologice, psihice, comportamentale care apar sub acțiunea agenților stresori. Deosebit de utile sunt programele de dezvoltare personală, de intervenție cognitiv-comportamentală și de reglare emoțională realizate în școli, la locul de muncă sau în diferite contexte de învățare socială.

Dintre strategiile de dezvoltare personală care facilitează schimbarea și optimizarea calității vieții foarte importante sunt următoarele:

Strategii de rezolvare de probleme și de antrenament asertiv.

Antrenamentul asertiv – reprezintă o tehnică de dezvoltare personală de antrenare a abilităților sociale și se adresează persoanelor cărora le lipsesc abilitățile sociale sau au dificultăți în stabilirea unor relații interpersonale acasă, la locul de muncă, al studii sau în perioadele de petrecere a timpului liber.

Asertivitatea este...

1. Abilitatea de a-ți comunica nevoile, emoțiile, opiniile și convingerile într-o manieră care nu încalcă drepturile celorlalți;
2. O abilitate pe care o poți învăța;
3. O modalitate de a comunica și de a te comporta cu ceilalți care te va ajuta să ai mai multă încredere în tine. În anumite situații, oricâtă încredere avem în noi înșine, ne poate fi dificil să facem față unor presiuni, agenți stresori, și vom reacționa non-asertiv.

Asertivitatea nu este...

4. Ceva care îți asigură fericirea sau îți garantează că vei fi tratat corect.
5. Soluția pentru toate problemele.
6. Garanția că vei obține ceea ce vrei.

Caracteristici ale comportamentului asertiv

Îți exprimi emoțiile, nevoile, drepturile și opiniile păstrând respect pentru ale celorlalți. Ești capabil să-ți exprimi emoțiile într-o manieră directă, onestă și adecvată. Îți cunoști drepturile esențiale și ești capabil să le susții. În egală măsură respecti drepturile celorlalți și nu le încalci. Îți exprimi părerile și consideri că poți contribui alături de punctele de vedere ale altor persoane

Drepturile asertive

- Dreptul de a decide care sunt scopurile și prioritățile personale, de a avea valori, convingeri, opinii proprii.
- Dreptul de a nu te justifica și a nu da explicații privind viața ta, de a spune celorlalți cum ai dori să se comporte cu tine.
- Dreptul de a te exprima fără să-l rănești pe celălalt, dreptul de a spune nu.
- Dreptul de a face greșeli, de a te răzgândi, dreptul de a fi acceptat ca imperfect.

Principii de dezvoltare a comunicării asertive

1. Spune NU atunci când îți este încălcat un drept sau o valoare personală.
2. Motivează-ți afirmația fără să te justifici – nu te scuza!
3. Exprima – îți opiniile personale specific și clar – evită formulările generale!
4. Acceptă și oferă complimente!
5. Cere feedback pentru prevenirea greșelilor de interpretare.
6. Focalizează-te pe comportament și nu pe persoană atunci când vrei să faci o remarcă.
7. Fii onest(ă) atunci când oferi sau primești feedback, recunoaște și respectă drepturile celor din jurul tău.
8. Folosește un ton adecvat al vocii, fii atent(ă) cu postura corpului tău, menține contact vizual cu interlocutorii, nu le permite celorlalți să-ți impună ideile și valorile lor.

Plan de acțiune pentru dezvoltarea asertivității

CA SĂ DEVII ASERTIV(Ă)...

- dezvoltă-ți stima de sine, câștigă respectul celorlalți
- îmbunătățește-ți abilitatea de comunicare, abilitatea de a lua decizii
- fii onest(ă) și directă în privința emoțiilor, nevoilor și convingerilor tale; exprimă-te ferm și direct, fără ezitări sau scuze.
- fii rezonabil(ă) în privința cererilor pe care le faci, învață să spui “nu” la cerințele nerezonabile pentru tine ale celorlalți.



Reevaluarea și restructurarea atitudinală

Fiecare individ este ghidat să conștientizeze că el se perturbă pe el însuși mai mult decât îl perturbă evenimentele de viață. Poate fi implementată convingerea că omul poate refuza să se lase perturbat de elementele minore care s-au produs sau care s-ar putea produce, iar dacă perturbarea s-a produs, acesta poate fi înlăturată. Este necesară conștientizarea faptului că nu dorințele sau valorile personale sunt cele ce-l perturbă pe oameni, ci cerințele absolutiste și rigide în legătură cu acestea.

GESTIONAREA STRESULUI- BULETINUL METEO

Ce se întâmplă când ai o furtună a minții?

Ce emoție ai?

Cât este de puternică? (Estimează între 1-10)

Ce-ți trece prin minte în timpul furtunii?

Ce te determină să fii convins(ă) că este complet adevărat?

Ce te face să te îndoiești de faptul că ar fi complet adevărat?

Formulează o concluzie pentru Buletinul tău Meteo.

Care este noua ta emoție?

Plan de acțiune: ce pot să fac atunci când mă simt stresat?

- Practicarea regulată a exercițiilor de relaxare
- Căutarea suportului social

- Dezvoltarea unor hobby-uri – sport, muzică, teatru
- Umorele
- Practicarea regulată a exercițiilor fizice
- Stilul de viață sănătos
- Managementul timpului
- Dezvoltarea abilităților de rezolvare de probleme.

Din experiența activităților realizate cu elevii putem concluziona că un management eficient al distresului pleacă de la identificarea factorilor ce favorizează, determină sau mențin vulnerabilitatea psihologică la stres. Resursele individuale de adaptare la stres sunt reprezentate de capacitatea cognitivă, emoțională și comportamentală de a reduce, stăpâni sau tolera solicitările interne sau externe care depășesc capacitatea de răspuns automată a organismului. Adaptarea la stres implică atât existența unor resurse reale: intelectuale, emoționale, fizice, sociale, dar, de cele mai multe ori, decurge din autoevaluarea propriilor resurse pentru a face față evenimentelor percepute ca fiind negative sau amenințătoare, iar strategiile de coping și cele de dezvoltare personală pot contribui semnificativ la reglarea emoțională și optimizarea calității vieții.

BIBLIOGRAFIE:

- Baban A. (1998). Stres și personalitate. Cluj-Napoca: Presa universitară clujeană.
- Cottraux, J., (2003) Terapiile cognitive. Cum sa actionam asupra propriilor gânduri. Editura Polirom, Iasi
- David, D. (2017). Tratat de psihoterapii cognitive și comportamentale, Iasi: Editura Polirom
- Goleman, D. (2005),Inteligența emoțională, ed. Curtea Veche, Bucuresti Goleman,
- Miclea M. (1997). Stres și mecanismele de apărare. Cluj-Napoca: Presa universitară clujeană.

JOCUL ȘI MIȘCAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

PROF.ÎNV.PRIMAR HUMĂ SIMONA NICOLETA

LICEUL TEORETIC VLAD TEPES, TIMIȘOARA

Disciplina **Joc și mișcare** aparținând ariei curriculare **Educație fizică, sport și sănătate** este o disciplină în planul cadru la clasele a III-a și aIV-a cu o oră pe săptămână. Jocurile de mișcare constituie un mijloc important prin care se realizează o parte din sarcinile ce îi revin disciplinei educație fizică.Obiectivelor propuse lecției se realizează printr-o activitate organizată, condusă și îndrumată de cadrul didactic căruia îi revine rolul de a desfășura o permanentă muncă educativă.

În lecțiile de Joc și mișcare trebuie să se țină seama de particularitățile de vârstă ale copiilor din ciclul primar și dezvoltarea lor fizică.

- La alegerea jocului se va ține seama în primul rând de obiectivele propuse și de următorii factori:
 - Colectivul de elevi adică numărul de participanți, dezvoltarea și pregătirea fizică
 - Efectivul de elevi –când numărul de elevi este mare , jocurile trebuie adaptate încât să se poată asigura participarea tuturor
- Vârsta elevilor - .Pentru obținerea unor rezultate bune trebuie să se cunoască particularitățile biologiceși psihologice ale diferitelor vârste. Jocul trebuie ales să fie accesibil din punct de vedere al capacității fizice și să prezinte interes.

Pentru desfășurarea în bune condiții a jocurilor de mișcare se vor realiza următorii pași

- pregătirea locului de joc,
- pregătirea materialului de joc,
- formarea echipelor,
- explicarea și demonstrarea jocului
- conducerea și arbitrajul jocului,
- disciplina în joc,
- dozarea jocului,
- sfârșitul jocului,
- stabilirea rezultatelor și analiza lor.

Indicații metodice generale :

- în jocurile cu prindere a jucătorilor, se consideră prindere simpla atingere,
- în jocurile de alergare cu ocolirea echipei sau colectivului, jucătorii n-au voie să se sprijine pe coechipieri,
- pentru asigurarea liniștii în timpul jocului să se evite tonul ridicat, folosindu-se fluierul
- în timpul desfășurării jocului se impune urmărirea atentă a acțiunilor din joc și aplicarea strictă a regulilor de către toți participanții, precum și ținerea unei evidențe clare a rezultatelor.

Strategiile didactice recomandate pentru lecțiile de Joc și mișcare sunt cele activ-participative. Disciplina are un accentuat caracter practic-aplicativ, explorator care presupune implicarea directă a elevilor. Elevii exersează abilități și își formează atitudini în diferite medii de învățare: sala de clasă, sala de sport, curtea școlii și devin responsabili pentru modul în care se implică în jocurile și activitățile propuse. Pe parcursul acestora, este foarte important ca elevii să se simtă bine, să-și interiorizeze starea de bucurie, să fie motivați intrinsec pentru joc și mișcare. În paralel cu activitatea motrică se va folosi limbajul de specialitate, din care să nu lipsească metafora ca mijloc de formare a imaginii mentale și de valorificare a cunoștințelor însușite.

În derularea demersului didactic se vor lua în considerație următoarele aspecte:

- cuprinderea tuturor elevilor în activitățile de joc și mișcare, adaptând acțiunile motrice la particularitățile fizice și motrice ale unor elevi;

- nu se vor utiliza jocuri care presupun eliminarea elevilor;

- prin rotație, rolurile de conducere/constituire echipe se vor acorda tuturor elevilor;

- se vor constitui grupe/echipe echilibrate valoric, evitându-se astfel dezavantajarea elevilor cu capacitate motrică mai scăzută; - pentru a oferi posibilitatea de revanșă a grupei/echipei învinse, orice întrecere trebuie repetată de minimum 3 ori;

- un joc nou predat se va relua obligatoriu în următoarele 3 - 4 lecții pentru a fi însușit de către elevi;

- jocurile de mișcare se pot relua de la o clasă la alta, în contexte organizatorice noi, respectându-se particularitățile elevilor;

- într-o lecție se pot proiecta: un joc nou și unul însușit anterior; un joc nou și una-două ștafete; două jocuri însușite anterior; 2 - 3 ștafete;

- jocurile și ștafetele dintr-o lecție vor angrena echilibrat calitățile motrice și tipurile de efort, respectiv: viteză - forță, îndemânare - forță, îndemânare - rezistență;

- pentru a permite un număr mai mare de execuții, se vor constitui grupe sau echipe cu efective de maximum 6 - 8 elevi.

Joc și mișcare - clasele a III-a – a IV-a 11

- se recomandă ca la fiecare oră să existe cel puțin o formă de întrecere (individual, pe perechi, între grupe, între echipe);

- fiecare lecție va începe, obligatoriu, cu pregătirea organismului pentru efort (încălzirea); - după fiecare joc sau ștafetă se vor acorda pauze de refacere după efort;

- o parte din timpul recreațiilor poate fi utilizată și pentru practicarea jocurilor însușite în lecție;

- în activitățile extracurriculare se vor integra jocuri de mișcare pe care elevii le-au învățat de-a lungul lecțiilor.

Evaluarea reprezintă o componentă de bază a procesului de învățământ.

Pentru disciplina Joc și mișcare, se realizează prin:

- evaluarea curentă, cu observarea comportamentului elevului în desfășurarea jocurilor, vizând cu precădere executarea acțiunilor motrice ale jocului, respectarea regulilor de joc, utilizarea deprinderilor de comunicare și lucru în echipă și îndeplinirea rolurilor atribuite în desfășurarea jocurilor;

- evaluarea sumativă, va avea în vedere capacitatea elevului de a participa eficient la desfășurarea a minimum 4 jocuri de mișcare, dintre cele predate de-a lungul modului, cu îndeplinire de roluri variate.

Alte criterii care pot contribui la stabilirea calificativului ce se acordă elevului sunt reprezentate de:

- participarea la activități extracurriculare cuprinzând jocuri de mișcare organizate de învățător/profesor;

- progresul înregistrat de elev în cadrul jocurilor de mișcare.

Bibliografie

- ✚ Programa școlară pentru disciplina Joc și mișcare, clasele III-a – a IV-a. Anexa nr.2 la ordinul ministrului educației naționale nr.5003/02.12.2014, București, 2014
- ✚ Oancea Iustin, Oancea Maria, Stan LUCIAN, Cojocaru Ștefănuț- Educație fizică Ghid Metodologic privind proiectarea activităților de predare-învățare-evaluare, la clasele I-IV, Ed. Aramis, București, 2004, pag 33-42
- ✚ Faur Mihaela –Didactica educației fizice-curs, Timișoara 2004, pag.142-152.

CUM SĂ MAI PREDAI CÂND SIMȚI CĂ MIROASE A VACANȚĂ?

prof. Huțuleac Georgiana

Școala Gimnazială nr. 1 sat Tutova & Școala Gimnazială de Arte „N. N. Tonitza” Bârlad

Aceasta este întrebarea pe care și-o pune orice profesor imediat după vacanța de primăvară, și care se accentuează în mintea și sufletul său odată cu pășirea zilei de 1 iunie. Fiecare se întreabă cum să-i determine pe copii să fie în continuare motivați la orele de curs, când soarele zâmbitor, aerul plăcut de afară, copacii înfloriți și triful păsărilor îmbie la relaxare, destindere, ieșire în natură, mai concret spus, la orice altceva decât la a continua procesul de învățare pe care el, profesorul, dorește să-l continue? Deși nevoiți să rămână în clasă, totuși gândul elevilor, atitudinea lor, chiar și ochii lor, care sunt ațintiți spre fereastră, nu fac decât să confirme că îngrijorarea profesorului este justificată, pentru că acesta nu mai reușește să-i capteze în niciun fel asupra conținuturilor învățării. Indiferent de clasă, că e învățământ primar, gimnazial sau liceal, atmosfera de vacanță începe să-și facă ușor-ușor simțită prezența. După un an greu, obositor și plin de activități se instaurează acea dorință de...odihnă, de multe ori mai devreme de cât este stabilit, nu numai în sufletul elevilor, ci chiar și în rândul...sărmanilor profesori! Cu ultimele puteri, ei încearcă să trezească în fiecare elev acea minimă dorință de a-i acorda atenție și de a înțelege că încă nu este timpul pentru relaxarea deplină, specifică vacanței...Dar întrebarea este: cum să facă acest lucru?

Cu acest prilej, unul dintre profesorii care a trecut prin asemenea trăiri și printr-o asemenea experiență încearcă să propună un răspuns, altfel spus, să ofere și el o soluție modestă (printre sutele de soluții deja existente) pentru colegii profesori care trebuie să lupte cu atmosfera de vacanță resimțită de timpuriu la finele unui an școlar istovitor...Predând limba franceză, mă consider o norocoasă în ceea ce privește varietățile de activități ce pot fi realizate în manieră ludică, distractivă, dar cu scop didactic bine definit. Și astfel apelez la ceea ce didactica modernă îl numește...joc didactic. Știm bine că jocul didactic nu este doar o simplă distracție, ci poate căpăta aplicabilitate pedagogică dacă profesorul știe să-l utilizeze eficient în cadrul orelor de curs. Pe de o parte, educă voința, pe de altă parte, responsabilizează elevul și-l învață să lucreze în echipă. Pentru că motivația este o componentă cheie în demersul de învățare al elevului, jocul reprezintă unul dintre vectorii motivației: profesorul creează un fel de oră care-l însuflețește pe elev și îl scoate din atmosfera de delăsare și plictiseală în care se află¹. Altfel spus, această modificare de ritm a orei de curs retrezește atenția și interesul elevilor care își vor dori să participe și să se implice la ceea ce propune profesorul, inclusiv dintre cei care în general sunt timizi sau anxioși, fie din neștiință, fie din rușine. Desigur că jocul didactic trebuie aplicat cu măsură, iar dintre dezavantaje cea mai relevantă este aceea legată de faptul că jocul nu este luat în serios, ci se reduce doar la o simplă activitate de divertisment, ceea ce înseamnă că el nu-și atinge scopul didactic, deci nu are o semnificație reală în demersul instructiv-educativ. De aceea, fiecare profesor trebuie să fie atent la timpul pe care-l alocă jocului, la stabilirea regulilor acestuia și la felul în care elevii se implică în el.

Înțelegând că jocul poate deveni un adevărat instrument educativ și didactic, am ales să-l aplic pentru o recapitulare finală amplă la fiecare dintre clasele de gimnaziu la care predau, scopul jocului fiind acela de a consolida elementele de vocabular însușite în cursul anului școlar și valorificarea lor în contexte de comunicare concrete. În realizarea jocului, am încercat să aplic interdisciplinaritatea, reunind cunoștințele lingvistice cu cele artistice pe care elevii le dețin. Astfel, impactul jocului a fost și de dezvoltare a sensibilității estetice, nu numai cea de dezvoltare a competenței lingvistice. Activitatea a presupus următoarea organizare:

¹ Fali Saadia, *Le rôle des activités ludiques en classe de FLE*, Mémoire pour l'obtention d'un master en didactique du FLE, 2018, p. 23, accesibil la <http://dspace.lagh-univ.dz/server/api/core/bitstreams/f73e4388-1ceb-41dd-9f1f-78477e0fe5a0/content>, accesat pe 14.07.2024.

1. Am împărțit elevii clasei în 4-5 echipe (să fie în jur de 4 elevi într-o echipă) și fiecare echipă și-a ales o culoare.
2. Timp de o săptămână, fiecare membru al echipei și-a colorat un tricou personalizat în culoarea aleasă, folosind pictura, desenul sau grafica, iar apoi au mai adăugat și elemente culturale specifice Franței care ar putea fi asociate cu acea culoare.
3. După o săptămână, elevii reuniți în clasă au avut de realizat următoarea sarcină: într-un timp propus de profesor (aproximativ 30 de minute), fiecare echipă a avut de făcut câmpul lexical al cuvintelor care aveau acea culoare aleasă sau care ar putea fi în legătură cu acea culoare. Odată găsit cuvântul, au avut de realizat și câte o propoziție cu fiecare în parte.

Pentru o departajare eficientă, s-a avut în vedere numărul de cuvinte, diversitatea lor (să fie din mai multe domenii) și realizarea unor propoziții corecte în limba franceză din punct de vedere gramatical și logic, care să cuprindă aceste cuvinte. Scorul a fost înscris la tablă de către profesor și un alt elev pe care acesta și l-a ales pentru a-l ajuta. Premierea s-a realizat cu o notă frumoasă în catalog pentru membrii echipei câștigătoare (și nu numai), dar și cu aprecierea celor mai frumoase tricouri pe holul școlii de către toți elevii instituției de învățământ.

Impactul unui astfel de joc pe care l-am descris mai sus este deosebit, pe de o parte, pentru că implică pe toți elevii clasei, indiferent că sunt bine pregătiți la limba franceză sau nu, ceea ce pe viitor îi va încuraja să învețe mai mult sau le va deschide apetitul spre cunoașterea limbii franceze. Pe de altă parte, pentru că rezultatele celor implicați vor fi apreciate atât de profesor, cât și de colegii lor mai mari sau mai mici, acest fapt îi va ambiționa și pe ceilalți elevi să fie deschiși și mai receptivi la propunerile de activități *altfel* ale profesorului lor. Bucuria resimțită la crearea unei astfel de activități a fost imensă... pentru că la final de an, am realizat împreună cu elevii cât de multe cuvinte am reținut în cadrul orelor de limba franceză.

De aceea, dragi profesori, indiferent de provocările care apar, nu ezitați să fiți curajoși și să experimentați...jocul! Vă poate salva din multe momente în care simțiți că pierdeți conexiunea cu elevii, mai ales când anotimpul fierbinte al verii își face simțită prezența, atmosferă care nu te poate trimite cu gândul decât la răcoare, înghețată și piscină. Și dacă încă nu-i poți trimite pe copiii acolo, aduceți voi toate aceste elemente la voi în sala de clasă...Creați un ambient propice în care voia bună și acumularea de cunoștințe să se întrepătrundă, fiindcă doar așa vei rămâne o lumină în amintirea elevilor voștri, care își vor aminti cu prețuire că ați ținut seama de nevoile lor, fără a vă ignora menirea de a-i instrui și ajuta în drumul pe care-l parcurg...

BIBLIOGRAFIE

Dominique Abry, Haydee Silva, *Techniques et pratiques de classe*, Editura Clé International, Paris, 2008.

Fali Saadia, *Le rôle des activités ludiques en classe de FLE*, Mémoire pour l'obtention d'un master en didactique du FLE, 2018, p. 23, accesibil la <http://dspace.lagh-univ.dz/server/api/core/bitstreams/f73e4388-1eeb-41dd-9f1f-78477e0fe5a0/content>, accesat pe 14.07.2024.

PROIECT ȘCOLAR EDUCAȚIONAL **„Activități de vacanță: Suceava – orizontul local”**

Prof. Ienache Maria
Școala Gimnazială Nr.1 Suceava

ARGUMENTUL PROIECTULUI:

Vacanțele de pe parcursul întregului an școlar pot fi o resursă prețioasă de timp, ce poate fi valorificată pentru a forma și dezvolta competențe esențiale pentru un elev (competențe de comunicare, de explorare și investigare, găsire de soluții, exprimare a emoțiilor) astfel încât integrarea socială să fie una de succes. Acest proiect își propune utilizarea acestei resurse, dar și aducerea elevilor în mediul social (prin organizarea de vizite tematice, excursii). Contactul direct cu orizontul local în care trăim este o parte importantă a unui program conștient de educație civică și dezvoltare personală, pentru că nimic nu poate înlocui propriile experiențe ale copiilor, care îi ajută cel mai bine să înțeleagă viața comunității, sistemele naturale, instituțiile și rolul lor, conviețuirea în societate.

PARTENERI:

- Biblioteca Județeană
- Observator
- Hanul Domnesc
- Biserica Sf.Treime, Mănăstirea Sf.Ioan cel Nou de la Suceava
- Muzeul de Științe
- Cetatea de Scaun
- Muzeul Satului

DURATA PROIECTULUI: martie 2024 – iulie 2024

GRUP ȚINTĂ: 27 elevi, clasa I C

SCOP: Prin acest proiect, prin activitățile propuse, urmăresc ca elevii să-și cunoască orașul natal, unele obiective turistice, să perceapă valorile morale și religioase ale acesteia. De asemenea, dorim să oferim copiilor oportunități pentru conștientizarea apartenenței lor la spațiul cultural și istoric în care trăiesc, multiple posibilități de comunicare publică și de relaționare interpersonală, implicarea în activități cu caracter nonformal, care să răspundă intereselor și preocupărilor lor diverse, în care să-și pună în valoare talentele și capacitățile în diferite domenii și să-și formeze competențe de comunicare pentru valorificarea experiențelor de viață dobândite.

OBIECTIVE:

- Lărgirea sferei de reprezentări referitoare la localitatea natală;
- Cultivarea dragostei pentru locurile natale, prin cunoașterea unor obiective turistice, economice, de cultură;
- Trezirea sentimentelor de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc;
- Cunoașterea istoricului orașului;
- Valorificarea orizontului local în lecțiile de predare-învățare din învățământul primar

RESURSE UMANE: - 27 școlari, angajați ai obiectivelor vizitate

RESURSE MATERIALE: Aparat foto, cameră video, mape, portofolii, materiale bibliografice, fotografii, albume, internet, calculator, retroproiector, măștișoare, materiale din natură.

ANALIZA SWOT:

a) *Puncte tari*

- Îmbogățirea cunoștințelor despre obiectivele turistice din orașul natal.
- Cultivarea capacității afective a copiilor de a descoperi frumusețea locurilor natale;

b) *Puncte slabe:*

- Lipsa finanțării pentru activitățile extracurriculare;

c) *Oportunități:* - Crearea unor relații interpersonale (profesor-elev) deschise, libere care favorizează obținerea unui climat educațional destins, stimulat.

- Creșterea prestigiului unității prin crearea de parteneriate cu instituții de artă , cultură, economice
- d) *Amenințări*:
 - resurse limitate de timp
 - atragerea unui număr redus de sponsori.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- descoperirea de locuri și lucruri noi;
- dezvoltarea capacității școlărilor de a învăța prin descoperire, participare directă, folosind oportunitățile oferite de orizontul local;

SURSE DE FINANȚARE: comitetul de părinți

MODALITĂȚI DE MONITORIZARE: centralizarea materialelor realizate după fiecare activitate desfășurată, precum și după încheierea programului

EVALUARE: alcătuirea unui album digital cu poze și filmulețe din timpul derulării proiectului;

- realizarea unor mape tematice și a unor jurnale ppt.

DISEMINARE: postare pe grupul clasei.

- În cadrul cercului pedagogic al învățătorilor de la clasele pregătitoare din zona Suceava II, din data de 26 mai 2024

Descrierea activităților:

Nr. crt.	Activitatea	Data	Locul desfășurării	Responsabili și parteneri implicați	Mod de desfășurare
1.	<i>Sunt elev la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1</i>	martie 2024	Școala Gimnazială Nr.1 Suceava	Prof. IENACHE MARIA	Activitate interactivă
2.	<i>Muzeul de Științe - Locul unde descoperim „Ursul păcălit de vulpe” și alte viețuitoare din zona Sucevei</i>	aprilie 2024	Școala Gimnazială Nr.1 Suceava Muzeul de Științe ale Naturii	Prof. IENACHE MARIA Personalul Muzeului de Științe	Vizită tematică
3.	<i>Diferiți dar mereu împreună - DP</i>	mai 2024	Biserica Sf.Treime Mănăstirea Sf.Ioan cel Nou de la Suceava	Prof. IENACHE MARIA Prof. HURJUI CRISTI - Preoții celor două lăcașuri de cult	Vizită tematică
4.	<i>Mărțișoare și Ion Creangă – „Mărțișorul Literaturii Române”</i>	martie 2024	Școala Gimnazială Nr.1 Suceava Hanul Domnesc Biblioteca Județeană	Prof. IENACHE MARIA Hanul Domnesc Biblioteca Județeană	Prezentare PPT Vizită tematică Ateliere de lucru
5.	<i>Parcul Șipote – TABLOURI din natură</i>	iunie 2024	Parcul Șipote Cetatea de Scaun Muzeul Satului	Prof. IENACHE MARIA Părinți	Activitate în natură – desen și pictură
6.	<i>De la orizontul localîn UNIVERS</i>	iulie 2024	Planetariul dn cadrul USV Suceava (Observator)	Prof. IENACHE MARIA Personalul Planetariului Părinți	Activitate interactivă Vizită tematică
7.	<i>Cerc pedagogic: „Valorificarea orizontului local în lecțiile de predare-învățare din învățământul primar”</i>	26 mai 2024	Școala Gimnazială Nr.1 Suceava	Insp.Adriana Coțovanu Insp.Dulceac Dorina Prof.IENACHE MARIA Membrii cercului	Diseminare activitate

NECESITATEA ȘI POSIBILITATEA EXERSĂRII INTELIGENȚELOR MULTIPLE ÎN DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. Ioan Laura, Școala Gimnazială „Sfântul Grigorie Teologul” Galați

Teoria Inteligențelor Multiple (TIM) ne ajută să ne cunoaștem elevii și din perspectiva aptitudinilor lor, a intereselor pe care le manifestă și ne instrumentează în a-i ajuta să evolueze în mod diferit. Din aceasta perspectivă este important să schimbăm modul în care lucrăm cu elevii.

Teoria inteligențelor multiple promovează conștientizarea și valorificarea pozitivă a diferențelor între oameni. Probabil fiecare dintre noi a observat cât de diferite sunt comportamentele elevilor la clasă, dar poate că nu întotdeauna am știut "să racordăm" predarea la interesele, preferințele și talentele elevilor.

Redau mai jos câteva exemple de sarcini de învățare care pot fi realizate în lecțiile de limba și literatura română, cu scopul de a asigura șanse egale de dezvoltare și progres tuturor elevilor, indiferent de potențialul lor nativ și de experiențele prin care au trecut până la momentul în care li se predă o anumită lecție. Sarcinile de învățare se adresează diferitelor profile de inteligență.

Scopul nu este neapărat cel de a-i antrena pe elevi în formularea de răspunsuri la întrebările și problemele enunțate, ci mai mult de a-i ajuta să descopere căile de a pune întrebări și de a critica problemele. Se încearcă în acest mod transformarea elevului într-un participant activ al procesului pedagogic, cu accent pe motivația intrinsecă.

Înainte de a trece la exersarea efectivă a inteligențelor multiple în orele de limba și literatura română, am considerat oportună cunoașterea tipurilor de inteligență predominantă. În aceste sens, după studierea textului „Cele patru piersici” (după o poveste populară), am formulat sarcini pentru fiecare tip de inteligență.

Elevii au optat pentru o singură sarcină:

1. Alege un personaj. Joacă rolul în fața unui personaj imaginar (sau nu).
2. Imaginează-ți că ești un personaj: ce ai face la fel, ce ai face diferit.
3. Continuă textul cu un paragraf.
4. Desenează 1-2 secvențe din text pentru a sugera mesajul.
5. Descrie „mediul natural” al locului prezentat în text.
6. Asociază ritmuri și sunete care să comunice același mesaj.
7. Mimează mesajul textului.
8. Reformulează conținutul textului sub forma unei probleme de aritmetică.

Elevii au avut posibilitatea să se și grupeze în funcție de sarcina pentru care au optat. La sfârșit, ei au optat pentru prezentarea individuală sau în grup a produselor muncii lor, timpul acordat fiind de 3 minute pentru fiecare prezentare.

Plecând de la rezultatele obținute, am trecut la exersarea gradată a sarcinilor pe care elevii nu și le-au ales.

La lecția „Cuvinte cu sens opus” din cadrul unității de învățare „Prietenia” am solicitat elevilor să lucreze în grup pentru rezolvarea următoarelor sarcini:

1. Logico- matematică – *matematicienii* - Creați o problemă pe care să o transformați folosind cuvinte cu sens opus. (cu mai mare/ cu ... mai mic, au venit/ au plecat, a primit / a cheltuit).
2. Vizual- spațială – *pictorii* - Realizați un desen cu tema “ În parc”. Folosiți perechi de cuvinte cu sens opus.
3. Lingvistică - *scriitorii* – Compuneți un text folosind cuvintele: fericit, prieten, curajos, răbdător, apare. Transcrieți textul înlocuind cuvintele date cu altele cu sens opus.
4. Lingvistică – *rebusiștii* - Creați un careu pe a cărui verticală să obțineți cuvântul “ opuse”.
5. Kinesteziacă - *sportivii* - Realizați mișcări ale diferitelor părți ale corpului, mișcări pe care colegii să le execute în sens opus.

La textul „Vara”, de Vladimir Pop Mărcanu, elevii sunt împărțiți în 4 grupe, în funcție de tipul de inteligență predominant al fiecărui elev:

1. Grupa **Lingviștii** a descoperit cuvinte cu sens asemănător și cu sens opus, a formulat propoziții cu cuvintele găsite și a reîntregit două strofe ale poeziei.
2. Grupa **Matematicienii** a recunoscut și precizat numărul figurilor și corpurilor geometrice de același fel și a rezolvat corect problemele date.
3. Grupa **Cercetașii** a ales doar imaginile corespunzătoare anotimpului vara, rezolvând un labirint și precizând părțile componente ale unei plante.
4. Grupa **Talentații** a reconstituit un puzzle, asamblând un fruct de vară și modelând un pom fructifer.

În timp ce au rezolvat exercițiile propuse, elevii au audiat melodia ”Vara”, de Antonio Vivaldi.

În concluzie, se confirmă aprecierea lui Gardner că fiecare individ este o colecție de inteligențe și că începând de la vârsta cea mai fragedă trebuie lucrat diferențiat cu indivizii umani, în funcție de inteligența predominantă sau combinația de inteligențe ce predomină la fiecare în parte, în scopul predării și însușirii noțiunilor școlare și nu numai.

Am încercat să aflu cu ce tipuri de inteligențe mă confrunt la clasă și, în consecință, cum trebuie să încurajez combinația unică de inteligență a fiecărui elev. Predându-le copiilor în funcție de însușirile lor native, am sesizat că rețin noțiunile mult mai repede și cu mai multă plăcere, că sunt mai atenți la lecții, le așteaptă cu interes.

Bibliografie

Dumitru I. Al., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Ed. Universității de Vest, Timișoara, 2000.

Gardner H., Inteligențe multiple, Ed. Sigma, București, 2006.

Nuță Silvia, Metodica predării limbii române la clasele primare, Ed. Aramis, București, 2000.

DIVERSITATE ȘI ARMONIE

Profesor Ionescu Alina

Liceul Tehnologic Agromontan „ Romeo Constantinescu“ Vălenii de Munte

„Educația incluzivă presupune un proces de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități.”(MEN&UNICEF,1999 și HG. NR.1251/2005).

„Educația incluzivă caută să răspundă nevoilor de învățare ale tuturor copiilor, tinerilor și adulților, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili din punct de vedere al marginalizării și excluziunii sociale”. La Salamanca (Spania), în 1994, a fost adoptată viziunea asupra educației incluzive, făcându-se recomandări care au rămas de referință pentru UNESCO și întreaga comunitate internațională. Școala trebuie să integreze în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de orice altă natură. Școala trebuie să integreze copiii cu dizabilități și pe cei supradotați, copiii străzii, copiii ce locuiesc în zone greu accesibile, copiii aparținând minorităților lingvistice, etnice sau cultural, precum și copiii provenind din grupuri marginalizate.

Declarația susține că „*Persoanele cu cerințe educaționale speciale (CES), trebuie să aibă acces în școlile obișnuite, care trebuie să se adapteze unei pedagogii „centrate pe copil”, nu pe obiect*”. Școala incluzivă trebuie să asigure educație de calitate pentru toți, indiferent de stilul, ritmul de învățare al elevilor. Indiferent de dificultățile de învățare sau problemele acestor elevi, principiile școlii inclusive trebuie să se bazeze pe învățarea prin cooperare, împreună. Declarația de la Salamanca are mențiuni importante cu privire la formarea personalului didactic. Pregătirea corespunzătoare a întregului personal didactic constituie un element determinant în promovarea trecerii către școlile inclusive. Repartizarea copiilor în școli special, pe timp nelimitat, trebuie să constituie o excepție, această soluție fiind recomandată numai în cazuri rare. Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor. Abordarea incluzivă se regăsește nu numai la nivelul sistemului de educație ci și la nivelul procesului didactic. Principalele trăsături ale procesului didactic de tip incluziv sunt cele care țin de adaptarea lui la diferențele dintre copii. Se pune accent pe învățarea continuă, susținând dezvoltarea personalității elevului și a competențelor psihosociale ale acestuia. Școala incluzivă reprezintă unitatea de învățământ care asigură dreptul la educație tuturor copiilor, se adaptează la diversitatea nevoilor educaționale și la particularitățile de învățare și dezvoltare. Cum poate fi organizat procesul educațional într-o clasă incluzivă?

Se recomandă ca elevul cu cerințe educaționale speciale să învețe cu ceilalți copii, nu separat de ei. Cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum și cât va antrena copiii cu CES în activitate, ce sarcini va propune pentru ca aceștia să participe alături de ceilalți, în procesul de învățare. Dacă elevul cu CES este „supraîncărcat” cu sarcini pe care să le rezolve cu susținerea unui profesor itinerant sau de sprijin, incluziunea educațională și socială a

copilului nu are loc. De asemenea, profesorul trebuie să evidențieze ce realizează copilul cu CES, să găsească momentele potrivite pentru a intercala activitatea lui cu cea a colegilor de clasă. În condițiile școlii incluzive, formula cea mai eficientă de proiectare și realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferențiată, participativă și consensuală. După cum s-a demonstrat, incluziunea în învățământul general a copiilor cu CES a necesitat și a atras după sine reconsiderarea, în esență, a procesului de predare-învățare-evaluare, cu accent pe satisfacerea cerințelor diversificate ale copiilor.

Dacă conținutul și formele acestei activități nu ar lua în considerare realitatea psihologică a copilului, ar pune în primejdie realizarea scopului propus, afirmarea fiecărui copil ca individualitate. Fiecare copil are un potențial educativ înnăscut care trebuie doar descoperit și activizat. Aceasta este misiunea sfântă a școlii, a educatorilor, deoarece, după cum spunea Comenius: *“E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdară, încât să nu reflecte totuși imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunțuroasă încât să nu putem scrie totuși ceva pe ea. Dacă se întâmplă însă ca oglindă să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ștergem, iar o tablă prea zgrunțuroasă trebuie s-o dăm la rindea.”*

Bibliografie:

Vrăsmaș . E., Introducere în educația cerințelor speciale, București, Credis, 2004
Cristea, Sorin - Fundamentele pedagogice ale reformei învățământului, EDP, București, 1994;
Cucos, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iasi;

MODELAREA CARACTERULUI COPIILOR ÎN FUNCȚIE DE TEMPERAMENT

Profesor pentru învățământ primar, IORGA ANCA-MIRABELA
Școla Gimnazială Nr.3 - Piatra Neamț, jud. Neamț

Profesor pentru învățământ primar, RĂȚOI OANA-ELENA
Școla Gimnazială Nr.3 - Piatra Neamț, jud. Neamț

Personalitatea reprezintă tot ceea ce o caracterizează și o diferențiază pe o persoană de alta; toate particularitățile intelectuale, afective, fizice, sociale, adaptative, prospective ale unei persoane; imaginea unică, originală și complexă a fiecărui individ; modul unic de A FI, A GÂNDI, A SIMȚI, A ACȚIONA. Ea cuprinde trei mari laturi componente: *temperament, caracter și aptitudini*.

***Temperamentul** reprezintă „*latura dinamico-energetică a personalității umane*”, care nu poate fi schimbată. Este moștenită de la generația anterioară și determină comportamentul uman și social.

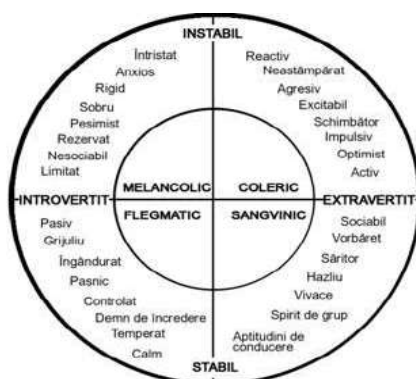
Paul Popescu-Neveanu, în *Dicționar de psihologie*, definește astfel *temperamentul* (lat. temperamentum, de la temperare – a amesteca pentru a dilua, a modera): „*acea caracteristică dinamică a organismului, a comportamentului și a vieții psihice.*”

Din cele mai vechi timpuri și până astăzi, au fost definite și clasificate tipurile de temperamente. Toate au plecat din secolul al V-lea î.Hr., de la „părintele medicinei”, medicul grec Hippocrates din Kos, care conform „Teoriei umorilor” susținea ideea că temperamentele sunt date de cele patru umori (fluide), secrețiile endocrine ale corpului uman (sângele, limfa, bila neagră și bila galbenă) și de concentrația fiecăreia în organism, rezultând temperamentele: *melancolic, flegmatic, coleric, sangvinic*.

Temperamentul copilului se referă la cantitatea de energie de care dispune acesta, la stilul rapid sau lent cu care acționează și reacționează, la dispoziția afectivă generală (optimist/pesimist, binedispus/ indispus). El este înăscut, moștenit, precum culoarea ochilor sau oricare altă caracteristică fizică.

TEMPERAMENTE

(P. Popescu - Neveanu, M. Zlate, T. Crețu - Psihologie)



Fiecare temperament are trăsăturile sale definitorii, chiar dacă unele caracteristici uneori fuzionează sau migrează, în funcție de factori externi, în anumite situații extreme:

- **copilul cu temperament SANGVINIC**: este stabil, extravertit, energic, curajos puternic, echilibrat și adaptabil - se adaptează ușor la situațiile noi; este stăpânit, are capacitate de efort susținută și de a acționa rapid - putere mare de decizie; este sociabil, comunicativ, echilibrat din punct de vedere afectiv; manifestă spirit de echipă și are aptitudini de lider;

- **copilul cu temperament FLEGMATIC:** este stabil, introvertit, calm, echilibrat, lent în luarea deciziilor, temperat în conduită, cu rezistență crescută la stres și mare stabilitate la nivelul deprinderilor; cu self-control, pasiv din punct de vedere al inițiativelor, preferă să execute, nu să fie la pupitrul de comandă;

- **copilul cu temperament COLERIC:** este instabil, extrovertit, puternic, ușor iritabil – se supără și se agită foarte repede; manifestă rapiditate în mișcări, cu ritmul verbal alert; este instabil în manifestările afective și în comportamente; impulsiv, uneori chiar agresiv, foarte activ, comunicativ și optimist;

- **copilul cu temperament MELANCOLIC:** este instabil, introvertit, cu o sensibilitate deosebită, cu lipsă de energie și rezistență scăzută la stres; deseori leneș, rigid, încăpățânat, rezervat și întristat, pesimist; este cel mai puțin sociabil dintre toate tipurile temperamentale, leagă puține prietenii, foarte greu se deschide în fața celorlalți.

Părinții au rolul de a-și identifica propriile temperamente și de a face legătura cu ceea ce copiii au moștenit de la ei. Adică a recunoaște ce tip de temperament are copilul, care este „firea” lui, ca un prim pas în a înțelege cum este acesta construit din naștere, cât se poate schimba și cât nu, cum poate fi el ajutat să se dezvolte în raport cu potențialul său.

Felul copilului de a fi este vizibil încă din primele luni de viață, de aceea se spune că unii copii sunt ușor de crescut, iar alții duc părinții la epuizare. Din prima categorie fac parte copiii liniștiți care ajung să-și stabilească o rutină legată de somn, hrănire, joacă, pe care nu-i perturbă schimbările din mediu și sunt mereu bine dispuși.

Copiii mai neliniștiți, energici, care plâng mult, sunt greu de mulțumit și au nevoie de mai multă atenție din partea părinților. Acest fel de a fi, în linii mari se păstrează și pe parcursul vârstei copilăriei, cu mici „șlefuiuri” impuse de factorii de mediu, sociali, morali, educaționali.

În literatura psihologică de specialitate temperamentul copiilor se mai clasifică și în funcție de tipul inhibat/dezinhibat și în funcție de reactivitatea scăzută/ridicată - intensitatea cu care răspund emoțional la ceea ce vine din mediu.

Astfel, un copil cu **temperament inhibat:**

* este introvertit, nu își exprimă emoțiile, dorințele, pasiunile;

*este hipervigilent (în permanentă stare de agitație, ca și cum ar presimți un pericol) în contexte noi, manifestând emoții negative, comportamente de evitare/retragere din situație;

* își face mai greu prieteni - nu are inițiative de relaționare în situații noi de socializare;

* este perceput de către familie ca fiind „retras”sau „timid”;

* nu se implică în activitățile de echipă, preferând să se joace sau să lucreze singur; *preferă sarcinile individuale și evaluările în scris, în detrimentul probelor orale; *nu-i place să fie în centrul atenției; *are nevoie de semne de validare și dovezi de iubire pentru a se convinge că este acceptat și se află pe drumul cel bun în tot ceea ce face, la fiecare pas al evoluției sale.

Copilul cu **temperament dezinhibat:***are un spirit liber, expansiv și independent; * explorează mediul și își exprimă mereu emoțiile pozitive;

* este sociabil, are inteligența socio-relațională foarte bine dezvoltată, își face cu ușurință prieteni; * este impulsiv-răspunde repede la impulsurile externe; *este nerăbdător, nu își poate concentra atenția pentru o perioadă foarte lungă de timp; * are inițiativă, manifestă dorință de conducător, lider al grupului; *preferă activitățile de grup, sarcinile pe echipe, având dezvoltat spiritul competitiv.

Cunoscând particularitățile fiecărui tip de temperament, părinții vor putea evita din start conflictele cele mai frecvente în educație, ce apar datorită acestor diferențe individuale care nu sunt acceptate ca și comportamente nemodificabile, ba mai mult, sunt interpretate într-un mod personal negativ. Unii părinți interpretează eronat aceste comportamente ca lipsă de voință sau motivație: „Nu vrea să se schimbe!”, sau ca fiind cu intenție. Spre exemplu, copiii cu temperament inhibat reacționează negativ la comportamentul ferm și autoritar. Ei obțin

rezultate pozitive cu stilul mai puțin autoritar, adică cel permisiv sau democratic, spre deosebire de copiii cu temperament dezinhibat, care au nevoie de un stil autoritar, bazat pe reguli stricte și precise.

A doua latură importantă a personalității copilului o constituie **caracterul**, la formarea căruia părinții pot contribui în mod direct și activ.

***Caracterul** constituie latura relațional-valorică a personalității, un ansamblu de însușiri individuale, valori, credințe, convingeri morale, pe care un individ le reflectă în comportamentul social predominant și în atitudinile sale față de sine, de ceilalți și de tot ceea ce îl înconjoară.

În *Dicționar de psihologie*, Paul Popescu-Neveanu îl definește astfel: „*ansamblul însușirilor psihice individuale, raportate la sine și la morală socială; individualitatea psihică a fiecăruia, ce se imprimă în comportament.*”

Intervenția părinților în formarea caracterului copiilor este definitorie, căci, spre deosebire de temperament, ce este imuabil, nu poate fi schimbat, caracterul poate fi modelat, încă din primii ani ai copilăriei. Acesta se formează și se șlefuește ulterior, pe parcursul vieții, în cadrul relațiilor sociale, prin intermediul activităților, experiențelor trăite și a valorilor morale și socio-umane aplicate.

Este cert că un părinte cu un caracter „sănătos”, bine conturat, va transmite copilului valori, convingeri morale înalte, clasificate în: atitudinea față de ceilalți oameni (ce se exprimă în trăsături de caracter cum ar fi: cooperarea, concilierea, altruismul, întraajutorarea, etc.), atitudinea față de sine (sentimentul propriei valori, demnitate, modestie, încredere în forțele proprii, autopenitruire, etc.), atitudinea față de muncă (hărnicie, strădanie, interes pentru muncă, motivație, etc.), atitudinea față de cultură, față de natură, atitudinea față de societate.

O concluzie constructivă referitoare la misiunea noastră, a părinților, este de a le transmite tot ceea ce-i mai bun și ce-i mai frumos din noi, acea **numinozitate** cu care am fost înzestrați și de Divinitate binecuvântați. Acea stea călăuzitoare din noi, ce le transformă copiilor ca prin magie, Nebucuria în Bucurie, Întunericul în Lumină, Răutatea-n Bunătate, Nedreptatea în Dreptate, Neadevărul în Adevăr, Necinstea în Cinste, Răul tot în Bine... Nefrumosul în Frumos și Nefolosul în Folos.

Nu ne rămâne decât temperamentul celor mici a le identifica și caracterul a le modela, pentru a putea împreună conjuga, la prezentul etern, verbele *A FI* și *A EVOLUA*.

**„Sangvinicul VORBEȘTE.
Melancolicul GÂNDEȘTE.
Colericul ACTIONEAZĂ.
Flegmaticul PRIVESTE.”**
(F. Littauer)

Bibliografie:

- *Bruner, J. S., *Procesul educației intelectuale*, EDP, București, 1970;
- *Harwood R., Miller A.S. și Vasta R., *Psihologia copilului*, Ed.Polirom, Iași, 2010;
- *Popescu-Neveanu, P., *Dicționar de psihologie*, Editura Albatros, București, 1978.

Creativitatea exprimată în joc

Prof. Irava Stela-Diana
Școala Gimnazială *George Bacovia*
București

De-a lungul vieții, începând cu cea mai fragedă vârstă, omul își exprimă forța creatoare, inițial prin joc, apoi, pe măsură ce se maturizează, aceasta ia forme din ce în ce mai elaborate .

Ca orice activitate umană, jocul derivă din sacru, jocurile cele mai profane fiind o transpunere în materie a actului transcendent. Plăcerea pe care o oferă este răsplata unui efort pe care, cel ce se joacă, de cele mai multe ori, nu-l conștientizează, dar care îi probează imaginația și spiritul creator.

Dacă privim astfel lucrurile, devine evidentă necesitatea acordării unei atenții deosebite jocului, reconsiderând opiniile ce îl coboară la o activitate fără importanță, o „pierdere de vreme”.

Dimpotrivă, încă din primii ani, putem vorbi despre faptul că învățarea are loc prin așa-numitele „jocuri cu sine” și prin jocurile imitative, acestea din urmă asigurând receptarea și însușirea normelor sociale.

De la primele mișcări controlate cu obiecte, copilul acumulează informații, o experiență pe care o va traduce în termeni proprii, canalizând-o ulterior în realizări originale, personale, fie că ne referim la desen, pictură, muzică- artă în general- fie la o originalitate a limbajului –creația literară- sau la gândirea matematică.

Încurajarea copilului să gândească și să acționeze liber, neîncorsetat în șabloane cognitive, este o condiție *sine qua non* pentru eliberarea energiilor creatoare, singurele în măsură, în opinia mea, să împlinească dezvoltarea psihică a omului.

Acesta este motivul principal –lăsând la o parte bucuria pe care o provoacă deopotrivă copilului și adultului – pentru care jocul trebuie să fie o activitate de bază a copilului și care trebuie să continue și în anii de școală, organizarea lecțiilor sub formă de joc asigurând o mai mare receptivitate în rândul elevilor.

Este, de asemenea , de dorit să se păstreze pe tot parcursul vieții apetența pentru joc sau, mai bine spus, să ne oferim un spațiu și un timp, oricât de mic, în care să redevenim cu toții, din când în când, copii.

ROLUL JOCULUI ÎN DEZVOLTAREA PSIHOLOGICĂ A PREȘCOLARILOR

Profesor, Carmen Irimia
Profesor consilier, Diana Streian
Grădinița cu Program Prolungit nr. 33, Timișoara

Jocul este o caracteristică a comportamentului tuturor copiilor, având implicații majore în dezvoltarea psihologică a acestora. Pentru copii, jocul nu este doar un mijloc de destindere, ci și o formă eficientă de a învăța, de a-și perfecționa toate funcțiile. Prin joc, preșcolarul explorează lucrurile, le identifică utilitatea, dar învață și comportamente sociale.

Timpul petrecut de copil jucându-se nu este, niciodată, un timp pierdut, pentru că jocul are un rol esențial în dezvoltarea abilităților fizice (manipulare de obiecte, alergare, etc.), în dezvoltarea gândirii (clasificarea obiectelor după caracteristici comune), în dezvoltarea limbajului, imaginației, în achiziționarea unor comportamente sociale acceptate și în formarea unor atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți (curaj, altruism, încredere în sine, inițiativă).

Mai jos, vă sunt prezentate o serie de jocuri pe care le-am utilizat în procesul de dezvoltare, consolidare și evaluare a deprinderilor și a informațiilor asimilate de copii.

- 1). **„Ce s-a schimbat?”** este un joc simplu, prin care adultul ajută copilul să-și dezvolte spiritul de observație, dar și memoria. Copilul închide ochii, iar adultul schimbă un detaliu din cameră pe care preșcolarul va trebui apoi să-l identifice. Se poate pleca de la lucruri relativ evidente pentru a trece la detalii mai discrete.
- 2). **„Inspirație de moment”** este un joc ce poate fi utilizat în educarea limbajului, dar și a creativității la preșcolari. I se spune copilului un adjectiv, în continuare, el trebuie să spună o metaforă. De exemplu “mare ca?... un elefant”, “moale ca?...o pană”. Fără îndoială multe răspunsuri vor fi comune, însă veți fi surprinși de inventivitatea copiilor.
- 3). **„Urmărirea mașinilor”** este un joc clasic pentru a găsi o ocupație copilului în timpul unui drum lung cu mașina, însă are și un scop didactic, dezvoltând spiritul de observație al preșcolarului. Fiecare își va alege o culoare și obține un punct de fiecare dată când vede o mașină având culoarea pe care și-a ales-o.
- 4). **„Cartea dispărută”** este un joc de consolidare și dezvoltare a memoriei, a atenției și a spiritului de observație. Se iau cinci sau șase cărți de joc și se așează, cu fața în sus, înaintea copilului. Acesta trebuie să se uite la ele timp de câteva secunde, apoi, după ce a închis ochii, se scoate una dintre cărți. El este cel care trebuie să ghicească ce carte a dispărut.
- 5). **“Da” înseamnă “Nu”** este un joc ce solicită un nivel crescut al atenției și al spiritului de observație. Copilului i se dau instrucțiuni pe care trebuie să le execute pe dos, astfel, trebuie să se așeze când i se spune “scoală-te” sau să ia paharul dacă i se spune să-l pună la loc. Este indicat să i se atragă atenția când jocul s-a terminat, pentru evitarea posibilelor neînțelegeri.
- 6). **„Am fost la piață.....”** este un joc de dezvoltare a memoriei și a limbajului. Primul jucător începe să spună o listă, de exemplu „Am fost la piață și am cumpărat mere”. Al doilea spune în continuare „Am fost la piață și am cumpărat mere și pere”, urmează din nou primul, care poate spune am fost la piață și am cumpărat mere, pere și struguri... jocul constă în memorarea întregii liste și redarea ei fără eroare și fără a uita formula introductivă. Primul care greșește, pierde.
- 7). **„Pământ, apă, cer”** este un joc pentru recreere, dar care are un rol important în dezvoltarea și educarea limbajului. Adultul spune pământ, apă sau cer, iar copilul trebuie să spună de fiecare dată numele unui animal terestru, marin sau care zboară. Este interzis să se repete numele unui animal care s-a spus deja. La prima greșeală, se inversează rolurile.
- 8). **„Săculețul fermecat”** este o activitate prin care se urmărește conștientizarea emoțiilor, exprimarea și etichetarea corectă a acestora. Pentru această activitate, într-un săculeț de pânză se pun cartonase cu emoții – bucurie, tristețe, furie, frică, uimire, dezgust, rușine, etc. și apoi se cere copilului să extragă pe

rând câte un cartonaș să denumească emoția și să identifice o situație în care a simțit el sau cineva din familie acea emoție.

Prin această activitate îl învățăm pe copil să identifice corect emoțiile, să eticheteze verbal emoția și să se familiarizeze cu contextul de apariție al emoțiilor.

9). **„Detectivul de emoții”** este o activitate ce urmărește recunoașterea emoțiilor, denumirea lor corectă și identificarea posibilelor cauze ale emoțiilor. Pentru acest joc se folosesc imagini cu persoane care exprimă diferite emoții. Copilul alege câte un cartonaș, identifică emoția persoanei de pe cartonaș și încearcă să găsească explicații pentru modul în care se simte persoana respectivă.

Prin această activitate copiii învață să identifice corect emoțiile și etichetele verbale corespunzătoare.

10). **„Bingo cu emoții”** este un joc în care se folosesc cartonașe cu diferite emoții care sunt așezate pe masă în fața copilului. Apoi li se prezintă pe rând câte un sunet care să exprime o emoție. Copilul atunci când reușește să asocieze corect sunetul cu emoția adecvată strigă „bingo”.

Bibliografie:

1. Schaffer, R., Psihologia copilului, Editura ASCR, 2007, Cluj-Napoca
2. Ștefan, C.A., Kallay, E. Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari. Ghid practic pentru educatori. Editura ASCR, 2007, Cluj-Napoca.
3. Bacus, A., Jocuri pentru copii de la o zi la șase ani. Editura Teora, 2015, București

ARMONIE ȘI CULOARE PROIECT TEMATIC

Prof. înv. preșcolar Istrate Rodica
Școala Gimnazială „Sfânta Maria” Botoșani

ARGUMENT

Cunoașterea și valorificarea frumosului, stimularea și formarea interesului pentru esteticul întrupat în toate aspectele vieții își găsesc un sprijin de neînlocuit în educarea preșcolarilor. Arta are o mare forță educativă.

Valoarea imaginii artistice constă în faptul că face apel la sentimentele copilului și antrenează activ latura psihicului său. Studiile întreprinse, ca și experiența practică evidențiază faptul că activitățile de pictură exercită o influență benefică asupra formării personalității preșcolarilor, nu numai pe plan estetic, ci și pe plan moral, afectiv, intelectual.

Experiența didactică ne-a demonstrat că activitatea plastică este foarte îndrăgită de copii, căci la această vârstă sunt atrași de culoare, de varietatea instrumentelor tehnice, dovedindu-și spontaneitatea și dând frâu liber imaginației și fanteziei.

La această vârstă, copilul manifestă o deosebită curiozitate față de tot ceea ce îl înconjoară și mai ales față de natură, care îi apare într-o varietate de forme și culori. Admirând această lume împreună cu copiii, i-am îndemnat spre artă, spre descoperirea culorilor și a modalităților diverse de utilizare a acestora în crearea unor lucrări estetice prin intermediul cărora se pot exprima diferite emoții.

Culoarea aduce bucurie, vindecă răni sufletești, dezvoltă inteligența și imaginația, înlătură oboseala și creează bună dispoziție.

Prin activitățile de educație plastică putem stimula foarte bine creativitatea și expresivitatea preșcolarilor, putem cultiva sensibilitatea și capacitatea de a desprinde, cunoaște și înțelege frumosul din natură, artă și viața socială.

COMPETENȚE GENERALE:

- Formarea deprinderii de receptare a lumii culorilor;
- Dezvoltarea capacității de a înțelege și transmite intenții, gânduri, sentimente cu ajutorul elementelor de limbaj plastic;
- Realizarea unor corespondențe între diferite elemente de limbaj plastic și forme, obiecte din mediul înconjurător (natură, artă și viața socială);
- Îmbogățirea cunoștințelor despre materialele textile și din natură, precum și despre tehnicile de lucru necesare prelucrării acestora.

COMPETENȚE SPECIFICE:

1. Formarea deprinderii de receptare a lumii culorilor

1.1. Diferențierea culorilor în mediul înconjurător;

1.2. Perceperea diferitelor forme și mărimi colorate din mediul apropiat;

2. Dezvoltarea capacității de a înțelege și transmite intenții, gânduri, sentimente cu ajutorul elementelor de limbaj plastic

2.1. Utilizarea unor desene, simboluri, pentru a transmite emoții și sentimente;

2.2. Stimularea curiozității pentru investigarea universului culorilor.

3. Realizarea unor corespondențe între diferite elemente de limbaj plastic și forme, obiecte din mediul înconjurător (natură, artă și viața socială)

3.1. Folosirea unor tehnici de pictură pentru a reda diferite aspecte din realitate;

3.2. Aplicarea materialelor adecvate în realizarea unor compoziii artistico-plastice originale;

3.3. Formarea unor deprinderi practice și gospodărești, utilizând un vocabular specific.

4. Îmbogățirea cunoștințelor despre materialele din natură și sintetice, precum și despre tehnicile de lucru necesare prelucrării acestora;

4.1. Cunoașterea caracteristicilor specifice materialelor din natură și sintetice;

4.2. Utilizarea unor tehnici de prelucrare a diferitelor materiale, în vederea obținerii unor produse simple

EXEMPLE DE COMPORTAMENTE:

- Conștientizarea impactului moral, estetic și creativ al dezvoltării gustului pentru frumos;
- Îmbogățirea experienței copiilor prin cunoașterea și investigarea mediului înconjurător, în general, și a lumii culorilor, în special; Manifestarea unui mod de gândire creativ, în structurarea și rezolvarea sarcinilor de lucru, utilizând instrumente specifice domeniilor experiențiale;
- Disponibilitatea de a comunica, utilizând limbajul plastic;
- Diferențierea materialelor, instrumentelor de lucru și a regulilor de utilizare a acestora;
- Valorificarea și îmbogățirea propriei experiențe prin tehnici noi de lucru;
- Realizarea unor creații individuale cu temă dată sau liber aleasă folosind tehnicile și culorile potrivite;
- Organizarea spațiului plastic în mod original.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- Culorile și mediul înconjurător (plimbări, drumeții, vizionări);
- Semnificația culorilor (desen, pictură, activități practice, memorizări, povești, cântece, ghicitori, vizionări Power Point, prezentări de modă, jocuri de rol);
- Discriminarea culorilor (jocuri didactice, jocuri de mișcare);
- Tonuri și nuanțe de culori (activități practice, pictură);
- Culori calde, culori reci (vizionări Power Point, pictură);
- Mozaic de culori (activități practice, activitate casnică)
- Nonculori (pictură);
- Tehnici de pictură (dactilopictura, tehnica amprente, forme spontane);
- Compoziția decorativă (activități practice, pictură);
- Expoziții

ELEMENTE DE CONȚINUT:

- ✓ Culorile și mediul înconjurător (plimbări, drumeții, vizionări, colecții);
- ✓ Semnificația culorilor (desen, pictură, activități practice, memorizări, povești, cântece, ghicitori, vizionări Power Point, prezentări de modă, jocuri de rol);
- ✓ Discriminarea culorilor (jocuri didactice, jocuri de mișcare);
- ✓ Tonuri și nuanțe de culori (activități practice, pictură);
- ✓ Culori calde, culori reci (vizionări Power Point, pictură);
- ✓ Mozaic de culori (activități practice, activitate casnică)
- ✓ Nonculori (pictură);
- ✓ Tehnici de pictură (dactilopictura, tehnica amprente, forme spontane);
- ✓ Compoziția decorativă (activități practice, pictură);
- ✓ Expoziții.

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- Expoziții temporare sau permanente cu lucrări ale copiilor;
- Măști de carnaval;
- Concurs: “Cel mai bun artist!”;
- Album cu cele mai frumoase lucrări;
- Vizită la expoziția de pictură;

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

Elemente de conținut	Tema	Modalități de realizare
Culorile și mediul înconjurător	„Bogăția de culori a verii”	Drumeție
Semnificația culorilor	„Covorul multicolor al verii”	Dactilopictură
Semnificația culorilor	„Cearta culorilor”	Cântec
Tehnici de pictură	„Dansul urmelor”	Tehnica amprenteii pe suprafețe variate
Compoziția decorativă	„Poftiți la carnaval!”	Compoziție decorativă – decorare măști
Culorile și mediul înconjurător	„Prietenii naturii”	Colecții de pietricele, bețișoare, frunze, scoarță de copac, ghinde, conuri, scoici, etc.
Mozaic de culori	„Salata de culori a verii”	Activitate practică – salată de fructe
Discriminarea culorilor	„Grădina cu flori”	Joc didactic interdisciplinar
Semnificația culorilor	„Steagul nostru” de Mircea Pop	Memorizare
Expoziție	„Micii artiști”	Expoziție
Mozaic de culori	„Zmeul”	Activitate practică
Nonculori	„Pași de copii”	Ștampilarea cu ghemotocul de hârtie folosind numai combinații de alb și negru
Culorile și mediul înconjurător	„O lume plină de culoare”	Vizionare DVD
Semnificația culorilor	„Culori ascunse în ghicitori”	Ghicitori cu și despre culori
Discriminarea culorilor	„Alergăm la stegulețe!”	Joc de mișcare
Mozaic de culori	„Buchețul pentru mama”	Activitate practică în perechi copil-tată
Culori calde, culori reci	„Vreme caldă, vreme friguroasă”	Prezentare Power Point
Culorile și mediul înconjurător	„Miresmele multicolore ale verii”	Drumeție
Semnificația culorilor	„Curcubeul”	Pictură

Elemente de conținut	Tema	Modalități de realizare
Mozaic de culori	„Salata de culori a verii”	Activitate practică – salată de legume
Compoziția decorativă	„Baloane hazlii”	Compoziție decorativă – decorare baloane
Semnificația culorilor	„Culorile preferate ale familiei mele”	Activitate practică – album
Discriminarea culorilor	„Fluturii vin la flori”	Joc de mișcare
Tonuri și nuanțe de culori	„Tabloul culorilor vesele/ Tabloul culorilor triste/ Tabloul culorilor înrudite”	Activitate practică pe grupe de lucru – colaj
Tehnici de pictură	„Fluturi multicolori”	Forme spontane
Semnificația culorilor	„Baloane colorate”	Desene pe asfalt

BIBLIOGRAFIE:

1. MEN *Curriculum pentru educație timpurie*, București, 2019
2. MECTS, *Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii*, Editura „Gheorghe Cârțu - Alexandru”, Craiova, 2009
3. Bojneag, Maria, *Educație plastică – ghid metodic pentru învățământul preșcolar*, Editura Tehno – Art, 2007
4. Barboni, Elena, *Pictura mai mult decât o joacă*, Editura Emia; 2002.

CULOAREA-VALENȚE PSIHO-PEDAGOGICE REFLECTARE ÎN PERSONALITATEA COPILULUI

Prof. psihopedagogie specială Iuga Lenuța-Zamfira

Centrul Școlar de Educație Incluzivă

Vișeu de Sus ,Maramureș

„Cred că într-un viitor apropiat desenul și filozofia vor fi predate împreună în cadrul unui sistem pedagogic ce va căuta să instruiască și să dezvolte mințile tinere în disciplina acestor două instrumente de bază ale inteligenței.”(d’ Ors)

Dacă ne-am născut într-un univers cromatic, mă întreb și vă întreb de ce să nu îl folosim? Culoarea este o însușire cosmică a existenței, prezentă în viața și activitatea noastră zilnică. Cu ea ne educăm artistic, învățăm să cunoaștem universul nostru interior, tainele ce ne înconjoară, felul în care ea ne poate ajuta, modul în care ea ne influențează sistemul cognitiv. Nevoia de educație plastică este la fel ca aerul pur pe care îl respirăm, este veselie emanată din ochii copiilor care înalță zmeu pe cer. Dacă nu ar fi avut valoare, culoarea nici nu ar fi existat, iar lumea ar fi rămas într-un veșnic întuneric.

Importanța educației plastice își are explicația în însăși atitudinea copilului față de culoare. Unii consideră ca această latură a educației necesită o atenție scăzută alții chiar o exclud din sistemul utilitar al formării unui om complet. Dar rolul școlii, în principal al învățătorului, este acela de a demonstra valențele formative ale educației artistice, de a-i determina pe cât mai mulți să accepte desenul pe aceeași treaptă cu matematica și istoria; de a-i stimula în actul de cercetare și cunoaștere plastic, de a-i face dependenți de culoare.

NEVOIA DE CULOARE

- Culoarea mișcă lumea; prin ea se vede spiritualitatea. Este nu numai utilă ci și inevitabilă. Prin ea ne exprimăm sau ne modelăm. Cei ce nu pot culege misterele adânci ale culorii trăiesc în van, respirând prea ușor aerul necesar lumii colorate.
- Noțiunea de culoare apare numai atunci când există lumină. Lumina naturală este compusă din șapte radiații de lungimi de undă diferite. Undele luminoase sunt incolore, culoarea se naște în ochiul nostru; percepția undelor este un fenomen încă neexplicat.
- Pentru a putea declanșa în interiorul copilului nevoia de culoare, se impune mai întâi o pregătire incontestabilă în domeniul plastic a celui ce va urma să modeleze copilul.
- Culoarea este viața, fiindcă o lume fără culoare se înfățișează moartea. Culorile sunt „energii radiante care ne influențează în mod pozitiv sau negativ, indiferent dacă ne dăm seama de acest lucru sau nu.” (Culoarea din viața noastră, Șușală, I. Bărbulescu O.)
- Concluzionez deci că nevoia de culoare se resimte prin faptul că ea este instrument cu care se poate descoperi și modela interiorul uman (adică psihicul), precum și exteriorul (adică fizicul); totodată acest instrument natural poate modifica universal. Cine nu are nevoie de culoare? Poate doar orbii... deși ei văd cu sufletul mai multe decât noi, văzătorii.

Fiecare culoare conține „în sine” o semnificație sau mai multe care, ca și sensurile cuvintelor, pot fi învățate prin exerciții și compoziții-jocuri, ea are funcția de limbaj, ceea ce înseamnă că prin

intermediul tonurilor cromatice se pot fixa , exprima și comunica informații semantice, estetice și afective.

Purtătoare a unor semnificații și sensuri deosebite de ordin semantic, estetic și afectiv, culoarea- ca semn, stimul și mijloc de expresie- are un rol important în viața psihică a individului, astfel: copiii de 3-6 ani preferă roșu, roșu-violet, 6-8 ani preferă roșu carmin, 8-9 ani preferă portocaliu, 9-10 ani preferă galben citron, 11-14 ani preferă verde mediu, 15-16 ani preferă ultramarinul, tinerii preferă tonuri vii iar vârstnicii folosesc culori închise și șterse.

PERSONALITATEA ȘI CULOAREA

„Lumea desenului reprezintă la această vârstă una din modalitățile principale de transfigurare imaginativă a realității și arată nivelul de dezvoltare a întregii personalități. Desenul contribuie la formarea unui volum mai mare de reprezentări (în primul rând spațiale, dar și de altă natură), la perfecționarea coordonării vizual-motrice și a activității analitico-sintetice a gândirii. Prin subiectele desenelor, copilul își îmbogățește viața afectivă și își formează primele elemente ale gustului estetic” („Psihologia generală a copilului”-București, Editura Didactică și Pedagogică, 1987)

Procesele psihice și capacitățile care se pot educa la elevi în cadrul lecțiilor de educație plastică sunt următoarele: percepția artistică, analiza estetică , producția artistică și aprecierea artistică.

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR

Creativitatea își găsește împlinirea în creație, iar aceasta din urmă se desăvârșește prin procesul creator. Ceea ce stârnește și menține interesul elevilor să descopere aspecte estetice neobișnuite este sensibilitatea. Stimularea creativității plastice devine una din consecințele firești ale educației plastice. Creativitatea nu se dezvoltă în corelație directă cu coeficientul de inteligență generală. Inteligența și creativitatea nu sunt opuse și nici separate, faptul că sunt complementare este demonstrat de coexistența atât a gândirii convergente cât și a gândirii divergente în toate fazele și la toate nivelurile de creativitate.

Creativitatea artistică plastică este un lung și foarte complex proces de antrenare și instrumentare într-un limbaj care, ca formă de manifestare spontană, le precede pe celelalte, dar se învață îndeobște după vârstele propice.

ART-TERAPIA MODALITĂȚI DE DEZVOLTARE A PERSONALITĂȚII ELEVILOR CU DEFICIENȚĂ MINTALĂ

Tehnicile folosite în art-terapie sunt pictura, decorația pe materiale de tot felul, inclusiv pe sticlă, desenul artistic, confecționarea de jucării, jocuri, confecționarea de obiecte de artizanat, păpuși, măști, ilustrații. Sunt îndeletniciri recuperatorii foarte agreate de toți deficientii, care au mai mult sau mai puțin simț artistic, putând fi practicate din orice poziție și necesitând doar pensulă, pânză, culori sau creion și hârtie.

Desenul poate constitui o metodă eficientă de psihoterapie, acționând ca proces de învățare, reînvățare și reinstrumentalizare a funcțiilor mentale. • Orice sistem terapeutic trebuie să coordoneze evoluția în sens ascendent a personalității.

Exprimarea grafică are un rol însemnat în procesul pedagogic, pentru că elevul are posibilitatea să-și manifeste activitatea și să-și fixeze cunoștințele. Legătura dintre desen și alte discipline oferă un câmp larg pentru experiențe, are nevoie de multe procedee, care se contopesc de obicei cu observația și intuirea, întrucât desenul este un mijloc excelent pentru realizarea intuiției. În ciclul primar se clădește temelia unei culturi artistico-plastice prin procedeul de transmitere și

însușire, de către elevi, a primelor noțiuni din domeniul artelor plastice, ceea ce reprezintă temelia aceea ce se dorește pe mai târziu a fi personalitatea.

Activitatea de educație plastică, gândită ca un microsistem de lecții , dezvoltă simțul sonorității și al ritmului limbajului coloristic, aptitudinea de a turna un gând sau un sentiment în simboluri expresive o anumită bogăție a vieții afective și o anumită detașare. Percepția artistică, analiza estetică, producția artistică și aprecierea artistică sunt capacități care se educă prin orele de educație plastică. Procedeele psihice sunt bine structurate și se dezvoltă într-un cadru educativ, personalitatea se conturează prin aptitudini complexe bine direcționate.

Participarea elevilor la proiecte extrașcolare și extracurriculare, având ca temă artele plastice și decorative, le dezvoltă acestora, personalitatea și le crește stima de sine. Pentru a dezvolta acestora, comunitatea noastră organizează numeroase ateliere de creație plastice și decorative pe perioada vacanțelor, unde copiii participă într-un număr mare, dezvoltându-și astfel și gustul estetic.

Pictura este doar un alt mod de a ține un jurnal. (Pablo Picasso)

BIBLIOGRAFIE

1. Alois Gherguț, Sinteze de psihopedagogie specială, Editura Polirom, Iași ,2005
2. Arnheim Rudolph, Arta și percepția vizuală, Editura meridian, Sibiu,1979
3. Constantin P. Să vorbim despre culoare, Editura Ion Creangă, București,1986
4. Cristea,Rodica,Cristea,Mircea,Personalitat și idealul moral,Editura Albatros,București,1989
5. Delacoix,Henri,Psihologia artei,Editura Meridiane,Sibiu,1983 15. Mureșan Paul, Culoarea în viața noastră, Editura Ceres, București,1988
6. Mușata Bocoș,Teoria și practica teoriei pedagogice, Ediția aIIa, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca 2007
7. Roșca A., Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei, București,2000

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ

-exemplu de bună practică la clasa a II-a Step by step-

Prof.înv.primar: Jipa Daniela
Școala Gimnazială Nr. 17-Galați

Competențe specifice Comunicării în limba română:

- 1.3. Identificarea unor sunete, silabe, cuvinte în enunțuri rostite cu claritate;
- 2.3. Participarea cu interes la dialoguri simple, în diferite contexte de comunicare;
- 3.1. Citirea unor cuvinte și propoziții scurte, scrise cu litere de tipar sau de mână;

Obiective:

- Să citească în ritm propriu, conștient și clar textul *Mesajului* și *Agenda zilei*;
- Să identifice grupul de litere *Che* în propoziții și cuvinte;
- Să exemplifice cuvinte noi, cu grupurile de litere *che/ Che*, precizând poziția acestora în cuvânt;
- Să ordoneze silabe pentru a forma cuvinte cu grupurile de litere *che/Che*;
- Să participe în mod activ și eficient în activitatea de rezolvare a sarcinilor din mesaj;

Competențe specifice Matematicii și explorării mediului:

- 1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (termen, sumă, total, diferență, =, +, -) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme;

Obiective:

- Să calculeze suma/diferența a două numere, din centrul 0-100, cu trecere peste ordin;
- Să compare două sume/două diferențe;
- Să rezolve problema propusă, formulând întrebări potrivite.

RESURSE:

Resurse procedurale: conversația, lectura, metoda fonetică analitico-sintetică, exercițiul, explicația, demonstrația, observația, jocul, instructajul verbal, aprecierea verbală.

Resurse materiale: calendarul naturii, mesajul zilei, agenda zilei, markere, ochelari;

Formă de organizare: frontal, individual.

Evaluare: observația sistematică, scaunul autorului.

BIBLIOGRAFIA:

- ✚ *Curriculum Național. Programe școlare pentru învățământul primar*, București, Aprobate prin ordin al ministrului nr. 3418/19.03.2013;
- ✚ *Programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română, clasa pregătitoare, clasa întâi și clasa a doua* aprobată prin O.M.Nr. 3418 din 19.03.2013;
- ✚ *Programa școlară pentru disciplina Matematică și explorarea mediului, clasa pregătitoare clasa întâi și clasa a doua* aprobată prin O.M.Nr. 3418 din 19.03.2013;
- ✚ Domnițeanu, Pachița - *Didactica matematicii în învățământul primar*, Editura Sinteze, Galați, 2003;
- ✚ Gheorghe, Alexandru - *Metodica predării teoriei literare la ciclul primar*, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2004;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etapetele activității	Activitatea cadrului didactic	Activitatea elevilor	Strategia didactică		
			Resurse procedurale	Resurse materiale	Forme de organizare
Moment organizatoric	Rog elevii să se așeze confortabil în semicerc pentru întâlnirea de dimineață .	Elevii se înscriu la Noutăți , apoi se așază, în semicerc.	Instructajul verbal Conversația	markere	Frontal Individual
Salutul	Propun elevilor să ne salutăm. Voi saluta unul dintre copii. Acesta va transmite mai departe salutul următorului coleg (salut executat în lanț).	Copiii se salută. <i>Ex. : „Bună dimineata,...!”</i> , bat din palme și din picioare.	Salutul		Frontal Individual
Captarea atenției	Propun copiilor jocul de atenție „ Ridică ochelarii ” dacă: Ai vreun dințișor lipsă. Dacă ai ridicat ochelarii zâmbește. Suma reprezintă rezultatul adunării. Dacă $5 + 7 = 12$. Numărul 72 este un număr par. Ai văzut-o pe Zâna Măseluță că poartă mască de protecție. Triunghiul are trei laturi. Ai zâmbit la aceste cerințe.	Elevii își reamintesc regulile și pornesc jocul.	Explicația Jocul	Ochelari	Frontal Individual
Calendarul naturii	Rog elevii să completeze Calendarul naturii , precizându-se: anotimpul, luna, ziua, data zilei în curs și observațiile meteo. Propun elevilor câteva exemple și precizez semnificațiile zilei.	Elevii vor completa data, vor alege simbolul potrivit vremii și vor numi evenimentele specifice datei.	Conversația Exercițiul	Calendarul naturii	Frontal Individual
Mesajul și agenda zilei	Propun elevilor să citească Mesajul zilei , urmând să rezolvăm sarcinile propuse. Propun spre citire Agenda zilei unde descoperă provocările propuse și le spun obiectivele ce vor fi atinse la centre.	Elevii citesc Mesajul zilei , identifică cuvintele cheie, discută pe baza mesajului. Citesc Agenda zilei .	Lectura Exercițiul Problematizarea Explicația	Mesajul zilei Markere	Frontal Individual
Noutăți	Invit elevii înscriși la Noutăți pe Scaunul autorului pentru a comunica noutatea.	Elevii urmăresc cu atenție. Adresează întrebări.	Conversația		Frontal Individual
Încheierea activității	Solicit elevii să formeze centrele în funcție de culoarea cartonașului primit. Fac aprecieri generale asupra modului în care au lucrat și au răspuns. Reamintesc elevilor centrele deschise.	Elevii merg la centrul la care descoperă culoarea de pe cartonaș.	Instructajul verbal	Cartonașe de diferite culori.	Frontal

ISTORIA ORALĂ

Julan Cosmin-Mircea
Liceul Tehnologic „Francisc Neuman” Arad

Istoria orală reprezintă colectarea și studierea informațiilor istorice folosind înregistrări ale interviurilor cu martori oculari ale evenimentelor din trecut, importante pentru prezent și mai ales pentru viitor. În acest mod, istoria poate fi folosită pe larg de către guverne și cercetători pentru a păstra nu numai istoria unei țări, dar și ideile în baza cărora a fost scrisă istoria.

Istoria orală s-a născut în Statele Unite ale Americii la jumătatea secolului al XX-lea și nu întâmplător. Rădăcinile fenomenului sunt mai vechi decât s-ar putea crede căci iată cum către 1840, un anume bibliotecar Copeland, își îndreaptă atenția către bătrânii combatanți în rezervă participanți la Revoluția Americană, dar și asupra celor care s-au războit cu indienii americani, în scopul de a le strânge mărturiile și de a scrie o istorie asupra acestui subiect. Copeland este un erudit care nu dă o formă finală documentației acumulate. Lasă însă moștenire Societății Statului Wisconsin 486 volume de manuscrise, care ulterior vor fi utilizate de istoricul Frederick Jackson Turner (1861-1932) pentru a-și argumenta teza asupra frontierei.

Douăzeci de ani mai târziu, Hubert Howe Bancroft (1832-1918), editor și librar californian strânge și publică în 39 de volume o importantă cantitate de documente atât manuscrise cât și surse orale pentru istoria recentă a regiunii California. Abia apariția școlii de sociologie urbană de la Chicago la puțină vreme după Primul Război Mondial dezvoltă în America un curent novator dispus să ia în seamă documentarea directă care face uz de metoda interviuării obiectului cercetării, a observației participante, a cartografiei sau statisticile.

Memoria colectivă a comunității științifice a păstrat numele istoricului și jurnalistului Allan Nevins sinonim cu cel al părintelui fondator al istoriei orale, iar America ca patrie mamă. Realitatea este însă mult mai complexă, cum vom vedea, căci inițiative care prezervă și utilizează memoria orală, au existat și în Europa, uneori chiar mult mai devreme, cum este, spre exemplu, cazul suedezilor care, în 1914, la Universitatea din Uppsala fondează un Institut de cercetare asupra dialectului și folclorului, care începând din 1935 colectează interviuri pe care le inscripționează pe discuri în cea mai veche arhivă de gen din Europa.

Meritul explicit al lui Allan Nevins constă însă în caracterul instituțional, sistematic, permanent și strict legat de știința istorică în sine, pe care metoda îl câștigă odată cu demersul său. În același timp, abia acum se poate vorbi de extinderea și generalizarea practicii în Occident, nu însă fără diferențe regionale, atât cantitative cât și calitative.

Pentru europeni, la jumătatea secolului al XX-lea, documentele orale nu erau ceva cu totul nou. Încă începând cu 1830 finlandezii porneau la cercetarea tradițiilor orale, iar în 1914 suedezii înființau la Universitatea din Uppsala un Institut de cercetare asupra dialectului și folclorului, care își creează în timp o colecție de materiale audio, inițial pe disc apoi pe bandă, dintre cele mai bogate și bineînțelese cea mai veche din lume. Aceste abordări din perspectivă lingvistică și etnografică au creat în nord-estul Europei o atmosferă de deschidere față de sursele orale.

În Suedia se utilizează ancheta orală pentru a face istoria industrializării la sfârșitul secolului al XIX-lea sau pentru a studia transformările sociale ce au avut loc după 1900. Sub influență suedeză, în Irlanda anilor '30 se manifestă un interes crescând față de tradițiile orale populare având ca rezultat înființarea în 1935 a Comisiei de folclor irlandez. Ca și în Suedia primele anchete au fost înregistrate pe discuri rezultatul fiind crearea unei arhive de mari proporții. Din Irlanda gustul pentru culturile populare orale se extinde și-n Scoția, unde în 1951 se înființează Școala de Studii Scoțiene a cărei arhivă atinge la 1979 mai mult de cinci mii de benzi înregistrate. Tot în anii '50 Universitatea din Leeds (Anglia) lansează o anchetă amplă asupra dialectului englez în 313

localități prin interviuri libere. Conținutul însă, al acestor interviuri descrie foarte amănunțit viața rurală engleză de la sfârșitul secolului XIX-lea.

Indiferent faptului că istoria orală s-a născut pe continentul american de unde s-a răspândit, mai apoi, în etape, prin Europa, sau, conform unei alte teorii, tradițiile anchetatorilor europeni moderni ce făceau fără să știe istorie orală stau la baza izbucnirii metodei pe bătrânul continent, un lucru e cert: în anii '80 ea s-a banalizat prin instituționalizare. Colocviile internaționale și revistele specializate îi conferiseră stabilitate și spațiu de consacrare.

În anii '90 accentul a căzut pe reflecția postmodernă asupra subiectivității relației dintre cercetător și narator. În noua perspectivă atât interviewerul cât și naratorul sunt văzuți ca având cunoașterea condiției interviului ca și a deficiențelor comunicării. Deși cel care interviuează aduce în interviu o cunoaștere bazată pe cercetarea într-o disciplină, naratorul aduce cu sine cunoașterea intimă a culturii sale și adesea a unei perspective diferite, una la fel de validă ca aceea a anchetatorului. Subiectivitatea este asumată într-o lectură clasic postmodernă. Acum relația este una de la subiect la subiect.

Bibliografie:

1. Adăscăliței, Felicia, Bercea, Marilena, Dumitrescu, Doru, Lazăr, Liviu, Manea, Mihai, Popescu, Mirela, Elemente de didactică a istoriei, Editura Nomina, 2010, București.
2. Căpiță Laura, Căpiță, Carol, Tendințe în didactica istoriei, Editura Paralela 45, 2005, Pitești.
3. Căpiță Carol, Căpiță, Laura, Utilizarea surselor istorice primare în predarea istoriei, Editura Universității din București, 2011, București.
4. Dulamă, Maria Eliza, Fundamente despre competențe. Teorie și aplicații, Editura Presa universitară clujeană, 2010, Cluj-Napoca.
5. Gruber, Gabriela, Abordări și competențe didactice specifice istoriei, în Mara Elena Lucia (coordonator), „Tendințe actuale în didactica specialității”, Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, 2013, Sibiu.
6. Manea, Mihai, Palade, Eugen, Sasu, Nicoleta, Istorie. Predarea istoriei și educația pentru cetățenie democratică: demersuri didactice inovative, Editura Educația 2000+, 2006, București.
7. Stradling, Robert, Să înțelegem istoria secolului XX, Editura Sigma, 2002, București.

„COPIII COLOREAZĂ VIAȚA” - CONCEPTUL DE PARTENERIAT

ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE

Prof . JURCOVICI RODICA

COLEGIUL NAȚIONAL „TRAIAN DODA”, CARANSEBEȘ

Succesul școlar constă în obținerea unui randament superior în activitatea instructiv-educativă, la nivelul cerințelor programelor și al finalităților învățământului . Elementele care asigură succesul școlar sunt întregite de climatul familial stimulator, de experiența socială bogată și sunt condiționate de utilizarea unor metode pedagogice adecvate . Pentru atingerea obiectivelor educației este necesară conlucrarea tuturor factorilor implicați , și anume școala, familia și comunitatea. Acești factori îndeplinesc un obiectiv comun, formarea-dezvoltarea unor personalități capabile de integrarea cu succes în activitatea profesională.

Conceptul de *parteneriat educațional* constituie o atitudine în câmpul educațional, și presupune colaborare, cooperare, comunicare eficientă, acces egal, acceptarea diferențelor și interacțiuni îndreptate în scopul optimizării rezultatelor educației .

Datorită abordării curriculare flexibile și deschise pe care o presupune în rezolvarea problemelor cu care se confruntă astăzi educația, parteneriatul educațional tinde să devină un concept central.

Din abordarea curriculară a educației rezultă nevoi precum aceea de cunoaștere, respect și valorizare a diversității, ce presupune unicitatea ființei umane și multiculturalitatea. Fiecare copil este unic, are particularități diferite, determinate de caracteristici individuale și de apartenența lor la un spațiu și o identitate socio-culturală. Copilul intră, de la începutul existenței sale, în interacțiuni umane, care se manifestă în diverse forme: ca interdependență a factorilor sociali, ca influențare, ca schimb de idei, sentimente și stiluri de conduită. E.Vrasmas consideră că particularitățile individuale reprezintă răspunsurile personale la solicitările mediului, unicitatea venind din ecuația subiectivă a fiecăruia, din stilurile de învățare, din ritmurile dezvoltării, din trăsăturile, capacitățile, competențele și comportamentele fiecăruia, amprenta culturală fiind importantă pentru că determină bogăția diversității la nivelul grupului social.

Educația constituie domeniul eforturilor conjugate a factorilor implicați în scopul realizării unei complexe desfășurări a caracteristicilor potențiale ale personalității, în vederea formării de abilități, deprinderi, aptitudini și capacități de integrare socială. Este un proces cu o importanță socială majoră, prin intermediul ei realizându-se comunicarea experienței sociale către copii și tineri, angajându-se astfel în formarea personalității complex dezvoltate pentru progresul social. Educația, pe lângă funcția cognitivă, informativă, îndeplinește și roluri formative privind conduitele de rol și de statut. Funcția ei axiologică rezidă în faptul că oferă criterii de ierarhizare a valorilor și de integrare a propriilor capacități în optica socială și în schimbările acesteia.

Un atribut definitoriu pentru conceptul de *educație* îl constituie dimensiunea lui valorică. Educația are ca finalitate formarea personalității umane, mai precis formarea unui anumit tip de model de personalitate umană, istoricește determinat. R. Heiss consideră caracterul ca fiind miezul personalității, un centru viu din care se dezvoltă esența unui om. Caracterul reprezintă particularitatea specifică prin care o persoană se deosebește de alta, semn caracteristic al individualității, care-i determină modul de manifestare sau conduita, stilul de reacție față de evenimentele trăite. Caracterul este ansamblul dispozițiilor permanente care conduce pe individ în raportul lui cu lumea exterioară și cu el însuși și care-i dau un stil de reacție propriu în situațiile trăite. El constituie un sistem de atitudini stabile și specific individuale și de dispoziții antrenate în viața concretă , având o semnificație morală și definind pe individ ca membru al societății. Forma de manifestare a caracterului reprezintă un aliaj specific între elementele înnăscute și cele dobândite pe parcursul vieții, ca efect al interacțiunii individului cu mediul socio-cultural.

Parteneriatul educațional se instituie între:

- familie, ca partener tradițional al școlii,

- școală, ca instituție socială transmițătoare de valori,
- comunitate, ca beneficiar al serviciilor educaționale,
- agenții educaționali, elevi, părinți, cadre didactice, psihologi, alți specialiști,
- instituții de cultură, universități, biblioteci, muzee, centre de cultură,
- alți factori interesați în dezvoltarea instituțională a sistemului de educație.

Proiectele educaționale derulate în regim de parteneriat trebuie să se bazeze pe valori comune, precum asigurarea egalității de șanse în educație, încurajarea inițiativei și implicării, dezvoltarea cooperării, colaborării, cultivarea disciplinei și responsabilității, promovarea comunicării eficiente, dezvoltarea spiritului civic.

Parteneriatul educațional reprezintă o formă de colaborare ce vine în sprijinul formării personalității armonioase a copilului, formă ce presupune existența unității de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni întreprinse de factorii cu responsabilități educaționale. Parteneriatul educațional funcționează având la bază principiul unității, continuității și consecvenței influențelor educative. Este necesar ca toți partenerii să aibă același punct de vedere, să acționeze unitar în legătură cu toate problemele legate de viața, activitatea, formarea personalității elevilor, să se încadreze într-un sistem de exigențe.

Procesul formării trăsăturilor morale de voință și caracter ale elevilor înregistrează, sub influențele nesistematice ale diversilor factori implicați, dificultăți și inerții. De aici rezultă necesitatea stabilirii și implementării unor strategii comune coerente. Este necesară precizarea axului valoric care direcționează eforturile partenerilor, a direcțiilor prioritare în care se angajează, a rolului asumat de diferitele instituții și categorii în cadrul parteneriatului și de elaborarea unor strategii coerente de acțiune.

Organizarea procesului de educație pentru valori urmărește realizarea unității dintre componenta obiectivă, reprezentată de normele sociale, și cea subiectivă, atitudinea față de aceste cerințe. Factorii educaționali acționează în sprijinul realizării unității între conștiința și conduita elevului, între idealurile lui și cele ale societății din care face parte. Convingerile morale reflectă asimilarea de către elev a unor informații privind normele morale și determinarea atitudinii adecvate.

Strategiile elaborate în parteneriat de factorii implicați în procesului de educație pentru valori presupun :

- modelarea atitudinilor pozitive față de ceilalți și față de relațiile umane, în general ;
- generarea de convingeri asociate valorilor morale ;
- cultivarea modelelor comportamentale adecvate normelor și valorilor societății din care face parte elevul.

Conceptul de parteneriat educațional are valoare de principiu în pedagogie, fiind o extensie a principiului unității cerințelor în educație. În momentul de față, se pune accent pe faptul că elevul este parte a deciziilor educative, după posibilitățile și dimensiunile alegerilor sale. Educația are în sarcina ei, de la vârstele cele mai mici, educarea responsabilizării sociale și luarea rapidă a deciziilor. Între educator și educat se instituie o relație cu sensuri noi, o relație partenerială, datorită aspectelor ei de conducere democratică și flexibilității în luarea deciziilor. Nu doar copilul învață și se dezvoltă sub influența educatorului, ci și acesta se transformă prin relația educativă, rezolvarea fiecărei probleme educative adăugând competențe noi educatorului.

Instituțiile bine determinate ale societății, școala, familia și comunitatea, joacă diferite roluri în creșterea și dezvoltarea ființei umane. Pentru valorizarea maximală a acestora pledează instituirea parteneriatului educațional. Școala este instituția care realizează în mod planificat și organizat sprijinirea dezvoltării individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ. O școală eficientă este partenera elevului, valorizând respectarea identității sale cu familia, recunoscând importanța acesteia și căutând să atragă în procesul didactic toate resursele educative ale societății, pe care le identifică, le implică și le folosește activ.

Familia ocupă un loc aparte în sistemul instituțional al educației. Acțiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include și toate laturile formării personalității. Este unul dintre mediile de socializare și educare cele mai complete datorită posibilităților ce le are de a-l introduce pe copil în cele mai variabile situații și de a acționa asupra lui prin cele mai complexe și firești mijloace.

Copilul primește în cadrul familiei primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socioafectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale. " Pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual - moral al personalității propriilor copii se menține toată viața " . (M. Golu)

Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate sau prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți - pe care copiii le preiau prin imitație și învățare - precum și climatul socioafectiv în care se exercită influențele educaționale constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale copiilor, comportamentul lor sociomoral.

Succesul școlar se sprijină pe o raportare corectă a realității în existența activității comune familie - școală. Sunt necesare sisteme complexe de dezvoltare a responsabilităților individuale și colective, în concordanță deplină cu preocupările, interesele, deprinderile și aptitudinile fiecărui copil.

Reglementarea științifică a unor norme educative impune colaborarea sistematică și permanentă a celor doi factori de însușire, familie - școală și presupune unitatea influențelor educative și continuitatea muncii de formare a copilului.

Procesul de colaborare cu părinții asigură atingerea scopului educațional. Pornind de la necesitatea cunoașterii sociopsihopedagogică a copilului, școala impune colaborarea cu familia sub diferite aspecte. Urmărind aspectele comune, speciale și diferențiate pe care viața de elev o prezintă, părinții pot completa, sprijini și dezvolta personalitatea copilului cu condiția de a colabora cu școala.

Procesul de colaborare școală - familie - comunitate se impune, toți acești factori acționând pentru realizarea aceluiași obiectiv . Conlucrarea este o condiție a succesului în integrarea în societate a elevului de azi, mâine cetățean.

În devenirea personalității elevului, comunicarea permanentă, colaborarea și cooperarea factorilor educaționali reprezintă o prioritate, materializându-se în avantaje oferite de instituții în formarea lui în spiritul valorii societății în care trăiește. Realizarea unei colaborări efective și eficiente între școală, familie și comunitate, în scopul creșterii și educării cât mai adecvate a copiilor, a optimizării rezultatelor educației reprezintă o preocupare pentru toți factorii implicați, și pentru societate în general. În activitățile comune se au în vedere aspecte privind formarea unor atitudini pozitive față de valorile promovate de societate.

BIBLIOGRAFIE

1. Ecaterina Adina Vrășmas, *Consilierea și educația părinților*, Ed. Aramis, 2002
2. Coord. Schiopu, Ursula, *Dicționar de psihologie*, Ed. Babel, 1997
3. Zisulescu, Stefan, *Characterul*, E.D.P., 1978
4. Coord.Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița, *Psihologie școlară*, Ed.Polirom, 1999

Proiect: Schimb de bune practici între elevii liceelor agricole în tabăra de vară de la liceul din Geoagiu

prof. Lal Daniela Emilia, Liceul Tehnologic Agricol "Alexandru Borza" Geoagiu

Schimbul de bune practici este un proces de partajare și adoptare a celor mai eficiente metode, tehnici și strategii în cadrul unei comunități sau între diverse organizații. În contextul liceelor agricole, acest proces are potențialul de a îmbunătăți semnificativ calitatea educației, de a stimula inovația și de a consolida rețelele de colaborare între instituțiile de învățământ.

Teoria învățării sociale, formulată de Albert Bandura, sugerează că oamenii învață unii de la alții prin observare, imitație și modelare. În contextul schimbului de bune practici, această teorie explică modul în care elevii și profesorii pot învăța noi metode și tehnici prin observarea colegilor lor, participarea la demonstrații practice și implicarea în activități colaborative.

Tabăra de vară de la Liceul Agricol din Geoagiu a fost dedicată schimbului de bune practici între elevii liceelor agricole. Acest proiect a avut scopul de a facilita învățarea reciprocă, de a promova inovațiile și de a crea legături puternice între elevii și profesorii celor 10 licee agricole participante.

Obiectivele care au stat la baza organizării acestui schimb de experiențe au fost multiple și bine definite, vizând îmbunătățirea calității educației agricole și dezvoltarea competențelor tinerilor. Aceste obiective includ promovarea schimbului de cunoștințe și bune practici agricole, facilitarea colaborării și a rețelelor de contact între elevi și profesori, dezvoltarea abilităților practice și teoretice ale elevilor, îmbunătățirea metodologiilor de predare și învățare în domeniul agricol și promovarea practicilor agricole sustenabile și ecologice.

Pe parcursul celor șapte zile elevii și profesorii de la liceele agricole, alături de specialiștii din domeniul agriculturii invitați au participat la activități de cunoaștere, prezentarea proiectelor și a bunelor practici, workshop-uri și ateliere practice, vizite de studiu și schimburi de experiență.

Pe parcursul celor șapte zile, elevii și profesorii de la liceele agricole, împreună cu specialiștii din domeniul agriculturii invitați, au fost implicați într-o serie variată de activități menite să îmbogățească experiența lor educațională și să promoveze schimbul de cunoștințe și practici în domeniul agricol.

În prima zi, au fost organizate activități de cunoaștere și team-building pentru a facilita integrarea și interacțiunea între participanți. Aceste activități au avut scopul de a crea un mediu de învățare prietenos și deschis, unde toți participanții să se simtă confortabil să împărtășească idei și să colaboreze.

Ziua a doua a fost dedicată prezentării proiectelor și inițiativelor de succes din fiecare liceu participant. Elevii și profesorii au avut ocazia să își expună realizările și să discute despre bunele practici implementate. Sesiunile de prezentare au fost urmate de discuții interactive și sesiuni de întrebări și răspunsuri, oferind un cadru excelent pentru schimbul de idei și cunoștințe.

În ziua a treia a taberei, am organizat workshop-uri și ateliere practice axate pe subiecte de mare relevanță în domeniul agriculturii contemporane. Participanții, inclusiv elevi și profesori din diverse licee agricole, împreună cu specialiști invitați, au avut oportunitatea să exploreze și să învețe direct despre ultimele tehnologii și practici agricole. Unul dintre principalele puncte de interes a fost agricultura de precizie, o metodă avansată care utilizează tehnologii de vârf pentru a optimiza gestionarea culturilor agricole. Participanții au învățat despre sistemele de monitorizare și control al factorilor de mediu în timp real, precum și despre utilizarea datelor pentru luarea deciziilor în agricultură.

Utilizarea dronelor în agricultură a fost o altă temă importantă abordată în atelierelor practice. Participanții au avut ocazia să înțeleagă avantajele pe care le aduce utilizarea dronelor în monitorizarea culturilor, în aplicarea de pesticide sau în fertilizare, și în evaluarea stării de sănătate a plantelor. Aceste activități practice au fost fundamentale pentru înțelegerea aplicată a tehnologiilor emergente în domeniul agricol. În plus, atelierelor au inclus și tehnici moderne de irigație, concentrându-se pe eficiența utilizării apei în agricultură. Participanții au experimentat direct cu

echipamentele de irigație avansate și au învățat strategii pentru optimizarea consumului de apă în diverse condiții de sol și climă.

Aceste activități au oferit participanților nu doar oportunități de învățare profundă, ci și experiențe practice esențiale pentru viitoarea lor carieră în domeniul agricol. Prin aplicarea cunoștințelor teoretice în contexte practice și prin interacțiunea directă cu tehnologiile moderne, elevii au dobândit competențe valoroase și au înțeles importanța adoptării de practici sustenabile și eficiente în agricultură.

Ziua a patra a adus vizite de studiu la ferme locale. Aceste vizite au permis elevilor și profesorilor să observe aplicarea practică a tehnicilor agricole în diverse medii. Interacțiunile cu fermieri și experți locali au fost deosebit de valoroase, oferind perspective noi și practici inovatoare care pot fi adoptate și adaptate în propriile comunități școlare.

În ziua a cincea, accentul a fost pus pe dezvoltarea personală și abilitățile de leadership. S-au desfășurat sesiuni de formare în managementul proiectelor, comunicare eficientă și muncă în echipă. Jocurile de rol și simulările au oferit participanților oportunitatea de a-și exersa aceste abilități într-un mediu sigur și controlat, pregătindu-i pentru roluri de lideri în domeniul agricol.

Ziua a șasea a fost rezervată lucrului în echipă, unde elevii au colaborat pentru a dezvolta proiecte practice bazate pe cunoștințele și ideile acumulate în timpul taberei. Fiecare echipă și-a prezentat proiectele în fața unui juriu format din profesori și experți invitați, urmând sesiuni de feedback constructiv și discuții în grup. Această activitate a fost esențială pentru consolidarea învățării și pentru stimularea creativității și inovației.

Ultima zi a inclus o evaluare a întregii tabere, cu colectarea feedback-ului de la toți participanții pentru a îmbunătăți edițiile viitoare. Ceremonia de închidere a celebrat realizările participanților, cu premii pentru cele mai bune proiecte și prezentări. Activitățile recreative și de socializare au marcat sfârșitul taberei, consolidând relațiile și parteneriatele formate pe parcursul săptămânii.

Prin aceste activități diverse și bine planificate, tabăra de vară de la Liceul Agricol din Geoagiu a reușit să faciliteze nu doar învățarea și schimbul de bune practici în agricultură, ci și să contribuie la dezvoltarea unor legături puternice și durabile între elevi, profesori și specialiști din domeniul agricol.

Prin consolidarea rețelelor de colaborare între diversele licee agricole implicate, tabăra de vară de la Liceul Agricol din Geoagiu a contribuit la crearea unei comunități mai unite și mai bine conectate în domeniul agricol din România. Această colaborare continuă va facilita schimbul de informații, inovații și resurse între instituțiile de învățământ, promovând progresul și dezvoltarea durabilă a agriculturii în țară.

În concluzie, tabăra de vară de la Liceul Agricol din Geoagiu nu doar că a întărit competențele și cunoștințele participanților în domeniul agricol, dar a și contribuit semnificativ la consolidarea unei comunități educaționale și profesionale puternice, pregătindu-i pe viitorii specialiști să facă față provocărilor și să valorifice oportunitățile din agricultura modernă.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE CULTURAL-ARTISTICE

PROF.LOLICI ANGELA

LICEUL TEHNOLOGIC AGRICOL BISTRITA

Activitățile extrașcolare, în special cele de natură cultural-artistică, joacă un rol esențial în dezvoltarea elevilor. Acestea nu doar completează procesul de învățământ, ci și contribuie la formarea personalității copiilor. Iată câteva aspecte relevante:

-promovarea imaginii școlii: Activitățile cultural-artistice, cum ar fi serbările școlare, sprijină promovarea imaginii școlii în comunitate. Ele au un impact pozitiv asupra comportamentului elevilor și marchează evenimentele importante din viața școlarului.

-dezvoltarea cultural-artistică: Serbările școlare și alte activități artistice contribuie la dezvoltarea cultural-artistică a elevilor. Prin lecturi artistice, cântece și dansuri, se stimulează latura artistică și sensibilitatea copiilor.

-atmosfera de sărbătoare: Serbările școlare creează o atmosferă festivă și oferă elevilor o răsplată pentru munca lor. Aceste evenimente sunt bine pregătite și stârnesc interes, bucurie și emoție.

-rolul educativ: Activitățile extrașcolare dezvoltă gândirea critică și antrenează procesul de formare al caracterului copiilor încă din clasele mici. Ele sunt esențiale pentru maximizarea potențialului intelectual al copilului.

Părinții pot juca un rol important în sprijinirea activităților extrașcolare cultural-artistice ale copiilor:

-prin încurajare și susținere: vorbind cu copilul despre activitățile care îl interesează și încurajându-l să participe, arătând interes și susținere pentru pasiunile și talentele lui.

-căutând oportunități: Informându-se despre activitățile disponibile în comunitatea școlară și locală (un cor, un cerc de teatru, o expoziție de artă sau alte evenimente culturale la care să participe).

-prin participare activă în organizarea și susținerea evenimentelor școlare sau culturale, fiind voluntar la serbările școlare sau ajutând la organizarea expozițiilor artistice.

-respectând alegerile copilului: Dacă elevul alege să participe la o anumită activitate, îi respectă decizia și-i oferă sprijinul necesar.

-asigurând resursele necesare: acces la materialele și echipamentele necesare pentru activitățile artistice. De exemplu, dacă participă la un cerc de pictură, asigurându-i pensule, culori și hârtie.

-stabilind priorități: Găsind un echilibru între activitățile școlare, extracurriculare și timpul liber. Este important ca copilul să se bucure de activități, dar să nu se simtă copleșit.

-apreciind efortul și progresul: atent la eforturile și progresul copilului în activitățile sale, precizându-l și încurajându-l să continue să se dezvolte.

Activitățile extrașcolare cultural-artistice au multiple beneficii pentru dezvoltarea emoțională a copiilor. Iată câteva dintre ele:

-Exprimarea emoțiilor: Prin dans, muzică, teatru sau alte activități artistice, copiii au ocazia să-și exprime emoțiile și să-și dezvolte inteligența emoțională. Aceasta îi ajută să înțeleagă și să gestioneze mai bine propriile sentimente.

-Încredere în sine: Participarea la serbări, expoziții sau alte evenimente artistice îi ajută pe copii să-și dezvolte încrederea în propriile abilități. Succesul în astfel de activități îi motivează să continue să se implice și să-și depășească limitele.

-Creativitate și imaginație: Activitățile artistice îi stimulează pe copii să gândească creativ și să-și folosească imaginația. Aceasta contribuie la dezvoltarea lor cognitivă și la abilitățile de rezolvare a problemelor.

-Relații sociale: Participarea la coruri, grupuri de teatru sau alte activități artistice îi aduce pe copii în contact cu alți colegi cu aceleași interese. Aceste relații sociale îi ajută să-și dezvolte abilitățile de comunicare și să se simtă parte a unei comunități.

-Stres și relaxare: Dansul, pictura sau alte activități artistice pot fi o modalitate excelentă de a elibera stresul și de a se relaxa. Copiii învață să se concentreze pe momentul prezent și să-și liniștească mintea.

-Empatie și înțelegere: Prin interpretarea unor roluri în teatru sau prin creația artistică, copiii învață să vadă lumea din perspectiva altora. Aceasta dezvoltă empatia și înțelegerea față de diferite situații și culturi.

În concluzie, activitățile extrașcolare cultural-artistice nu doar îmbogățesc experiența copiilor, ci și contribuie semnificativ la dezvoltarea lor emoțională și socială, contribuie la formarea unei personalități echilibrate și creative la elevi. Sprijinul părinților este esențial pentru a crea o atmosferă pozitivă și pentru a încuraja copiii să exploreze și să se dezvolte prin activități cultural-artistice.

Bibliografie

Iucu, R., Instruire extrașcolară. Perspective teoretice și aplicative, Iași, Polirom, 2001.

Gârboveanu, M., Creativitatea elevilor în procesul de învățământ, București, Litera Internațional, 1981.

„ARMONII DE VARĂ” CULORILE ȘI ROLURILE JOCURILOR DE MIȘCARE ÎN NATURĂ

AUTOR: LÖRINCZ EMESE, PROFESOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL
PREȘCOLAR, ȘCOALA GIMNAZIALĂ, „S. ILLYES LAJOS”-
SOVATA

Joacă pentru distracție! Da! Joaca liberă este foarte importantă, copiii trebuie să aibă suficient timp și oportunități de a se juca liber, fără a fi controlați. Desigur, pe lângă acestea trebuie să primească un rol și activitățile conștiente, bine planificate și organizate. În timpul verii, copiii pot fi expuși la o mulțime de informații noi, iar sarcina noastră este să îi ajutăm să proceseze și să își organizeze experiențele. În sprijinul acestui lucru, am adunat câteva idei ușor de pus în aplicare care pot fi încorporate în viața de zi cu zi pentru a promova învățarea prin joc.

Copiii înșiși le place să joace jocuri care implică mișcare, în special jocuri în aer liber, și chiar aproape că caută astfel de oportunități, după cum spune și poezia:

Merg pe stradă,	Ce bine să te oprești, uită-te,
Toc-toc, toc-toc	Acolo e un șotron
Mă și opresc	desenat pe trotuar,
Aici-acolo, aici-acolo	frumos și mare, cu cretă verde.
	Peste tot este, uită-te,
	Aici-acolo
	Tic-toc
	Câte un șotron.

(Nemes Nagy Ágnes: Șotron)

Aceste jocuri de mișcare au un efect de dezvoltare polivalent, nu necesită investiții financiare speciale sau chiar pregătirea de către un educator de grădiniță sau profesor de gimnastică, iar copiii le învață de obicei unul de la celălalt. Diversele jocuri de alergare și prindere, diferitele forme de joc cu mingea, jocurile de dexteritate și mișcare (de exemplu: de-a va-ți ascunselea ...) dezvoltă treptat abilitățile de mișcare și dexteritate. Săritul într-un picior, mersul pe o bârnă, utilizarea cadrelor de cățărat pe terenul de joacă, cățărarea în copaci, mersul pe tricicletă și apoi pe o bicicletă dezvoltă simțul de echilibrul și siguranța. Fluture: copiii primesc un fluture de diferite culori pe care să îl pună pe încheietura mâinii stângi, roșu, albastru, galben etc. Ei sunt liberi să zboare prin cameră până când educatoarea nu ridică un disc colorat. Pentru cei mici, se emite un semnal sonor înainte de ridicarea discului. Dacă culoarea discului se potrivește cu culoarea fluturelui de pe încheietura mâinii, trebuie să aterizeze pe covor. După ce toți fluturii au ajuns pe covor, putem reîncepe jocul.

Varianta: covorul este, de asemenea, codificat pe culori, trebuie să stea pe culoarea brății.

În calitate de supraveghetor, educatoarea de grădiniță este uneori implicată în mișcarea organizată a copiilor, direct, dar mai ales indirect, pentru a se asigura că copiii se dezvoltă în mai multe feluri. De asemenea, este nevoie de o atmosferă bună pentru a-i determina pe copii să facă exercițiile de bunăvoie și cu entuziasm, astfel încât jocurile sportive din curte să fie la fel de variate pe cât de inspirate sunt echipamentele și motivația. În timpul toamnei și mai ales la începutul primăverii, cel mai important moment pentru ca copiii să înceapă să se joace în aer liber este toamna și primăvara devreme, când există puține alte oportunități de activități. Nevoile excepționale de activitate fizică ale copiilor sunt satisfăcute în principal prin alergare sau alte forme de activitate fizică combinate cu alergarea. Este bine să se asocieze alergarea cu ceva, de exemplu, dacă copiii pot ține diferite obiecte cu care pot să se miște și să alerge, atunci scopul mișcării lor este dat: ridicarea unui zmeu, a unei păsări, a unui fluture, a unui avion sau tragerea unei sfori. Acesta poate fi folosit ocazional nu numai pentru exersarea alergării, ci și pentru alte mișcări, iar cu ideile și regulile potrivite poate fi dezvoltat într-un joc competitiv.

Cursele sunt populare printre copii în aproape toate anotimpurile. Jocurile sportive voluntare pot încuraja copiii să depună efortul dorit.

Roțile de cauciuc uzate pot fi folosite într-o varietate de scopuri în curțile grădinițelor. Așezate una lângă alta, pe jumătate îngropate în pământ, ele pot fi folosite ca structură de echilibrare sau ca spațiu de depozitare. Roțile de cauciuc, amplasate una în spatele celeilalte, oferă o suprafață îngustă pentru mers în echilibru, pe care chiar și copiii mai mari se plimbă cu plăcere.

Buștenii îngropați în pământ pot fi, de asemenea, un mijloc de echilibratică. Pe lângă diferite mersuri, copiii pot exersa și săriturile și cățărarea pe ele.

Printre activitățile din curte, un loc important este ocupat de diverse mișcări pe rame de cățărat (alte echipamente). Cățărătoarele rotunde sunt potrivite pentru ca copiii să se cațere, să se agațe de ele, să-și tragă picioarele în sus și să se întindă. Coarda de sărit poate fi folosită în plus față de utilizarea sa tradițională. Un copil ia un capăt al corzii și îl răsuțește, iar ceilalți sar când coarda ajunge la ei. De asemenea, puteți călări cai folosind coarda, completată cu capete de cai din piele atașate la mânerele de mătură. Doi copii își leagă o bandă de cauciuc în jurul gleznelor, ceilalți sar peste sau în ea, desenează cercuri pe sol și copiii sar în ele într-o anumită ordine. În general, viața de vară în curte poate fi cea mai bogată, toate jocurile și gimnastica menționate până acum fiind deosebit de utile în perioada de vară. Acesta poate fi completat cu multe alte tipuri de jocuri și exerciții de gimnastică. De asemenea, se poate organiza o competiție de tracțiune în poziția șezând. Copiii pot face sărituri în înălțime și la distanță folosind frânghii, scaune și alte echipamente. Este necesar ca copiii să poată lucra în grupuri.

Nevoile lor extrem de mari de activitate fizică pot fi satisfăcute în special cu jocurile de educație fizică cu multă mișcare (Győri P, 1988).

Concluzii: Dezvoltarea coordonată a expresiilor motorii, verbale și perceptivă la preșcolar este de mare importanță pentru dezvoltarea

personalității, care se reflectă direct în dezvoltarea mișcărilor ample și a abilităților motorii fine. Așadar, pot concluziona că activitățile în sala de sport și în aer liber, precum și sarcinile care le însoțesc, dezvoltă pe deplin independența, voința, rezistența și întăresc sistemul imunitar al copiilor.

Bibliografie

1. Bakonyiné Vince Ágnes, Kágyiné Kasza Ilona (1989): Mozgás öröme a szabadban, Multukuglóf GMF
2. Bácsóny Jenőné (1979): Minél többet a szabadban, Tankönyvkiadó, Budapest
3. Magyar Gábor: Magyar Mozgáskotta Módszer – Komplex, mozgás és személyiségfejlesztő program 3-7 éves gyerekeknek
4. Pappné Gazdag Zsuzsanna (2003): Újabb utánzó gyakorlatok, Flaccus Kiadó, Budapest

CONSIDERATII ASUPRA TEMEI PENTRU ACASA

Prof.LUNGAN CRISTINA ILEANA
Scoala Gimnaziala „Gh.Tatarescu”Tg-Jiu

Evaluarea se realizează pentru a avea o măsură a muncii depuse (a celor doi actori implicați în procesul de predare –învățare - evaluare, și anume profesorul și elevul), pentru a regla din mers eventualele deficiențe care pot apărea sau pentru a verifica eficiența unui anumit ritm de lucru sau program. După cum știm, există o clasificare a metodelor și instrumentelor de evaluare, după cum urmează:

metode și instrumente de evaluare tradiționale (probe orale, scrise, practice) și metode și instrumente de evaluare complementare (observația sistematică a elevilor, investigația, proiectul, portofoliul, tema pentru acasă, tema de lucru în clasa și autoevaluarea).

Ne vom opri în cele ce urmează la o metoda complementara de evaluare, la care se ia în calcul în special contribuția reală a elevului în afara orelor de curs.Tema pentru acasă constituie o oportunitate pentru profesori și elevi de a prelungi timpul dedicat învățării, de a stimula interesul pentru diverse domenii, de a diferenția instruirea în sensul nevoilor și intereselor elevilor.

Astfel, elevii vor învăța să facă alegeri bazate pe propriile interese, iar procesul de predare - învățare se va perfecționa prin posibilitatea descoperirii mai multor perspective asupra conținuturilor, ideilor, evenimentelor.

Temele pot fi de mică amploare (pe baza manualului, tema fiind indicată de profesor) și de anvergură, care necesită o documentare complexă și un volum de muncă mai mare; spre exemplu o lucrare de portofoliu.

Rezolvarea temelor pentru acasă are scopul de a forma priceperi și deprinderi care reprezintă baza însușirii noțiunilor disciplinei și cultivă posibilitățile elevilor de transfer al cunoștințelor, capacităților și comportamentelor însușite, cât și evaluarea gradului de operaționalitate. Pe lângă formarea și consolidarea unor deprinderi, această metodă de evaluare poate realiza și alte sarcini: adâncirea înțelegerii unor concepte, dezvoltarea operațiilor mintale și articularea lor în structuri operaționale, producerea unor stări afective pozitive generate de satisfacția reușitei și prin aceasta, a unor motivații necesare învățării, dezvoltării unor trăsături de voință și caracter.

Tema trebuie conturată și înțeleasă foarte precis în legătură cu ordinea de dezvoltare și ordinea de prezentare.

Propunerea temelor pentru acasă implică anumite condiții:

- obiectivele temelor să vizeze fixarea sau aprofundarea unor cunoștințe
- conținutul abordat să fie util și interesant
- gradul de dificultate și durata rezolvării să nu fie prea mare
- necesitatea tratării diferențiate

Principiul de bază este că nu există elevi buni și elevi slabi, ci există elevi buni la lucruri diferite.

Tratarea diferențiată se poate realiza și prin diferențierea temelor pentru acasă.

Aceasta din urmă, tema pentru acasă, cu sarcini de lucru diferențiate, devine o modalitate eficientă și acceptată de elevi, dacă urmărește următoarea structură:

1)tema pentru acasă obligatorie, care cuprinde sarcini de lucru de nivel minim/mediu

2) tema pentru „elevi harnici” care nu este obligatorie, dar poate fi efectuată de elevii care doresc să lucreze suplimentar; tema include sarcini de lucru de nivel mediu/superior .

3) tema pentru „elevii isteți” care nu este obligatorie și include, în alternanță, fie sarcini de lucru de nivel superior, fie diferențiere pe baza teoriei inteligențelor multiple.

Fiecare elev va alege acasă, după efectuarea temei obligatorii, ce și cât poate rezolva din celelalte teme propuse. Faptul că fiecare poate face acest tip de alegere înseamnă, pentru elev : automotivare, autoevaluare, propria adaptare la ritmul de lucru, la elementele de bioritm individual.

Ulterior, în evaluare, se pot face aprecieri, pot fi lăudați, evidențiați elevii care, în unități mari de timp, dovedesc interes în realizarea temelor pentru acasă. Pentru ca elevii să rezolve temele pentru acasă este nevoie ca acestea să fie verificate și evaluate sistematic, nu doar la sfârșitul semestrului sau la perioade mari. Temele pentru acasă pot fi verificate de către un elev sau mai mulți din clasă.

De obicei, verificarea o fac elevii considerându-se „mai buni la matematica” însă aceasta nu trebuie să fie o regulă.

Dacă există în clasă elevi care manifestă un oarecare dezinteres față de obiect și nu obișnuiesc să își rezolve temele de casă, atunci solicitarea ca ei să verifice temele constituie un prilej de afirmare și satisfacție în verificarea temelor în clasă se face, de obicei, față de colegii dar și o posibilitate de consolidare a relației cu profesorul. După momentul organizatoric cerându-se rezolvarea ei sau să o scrie pe tablă.

După autoevaluare, autoapreciere și discuții cu clasa, profesorul face evaluarea și oferă feedback-ul.

Din nefericire, ritmul alert al parcurgerii materiei datorat programei supraîncărcate, nu dă posibilitatea constant verificării, corectării sau explicării temelor pentru acasă, profesorul este nevoit să o verifice prin sondaj (în clasă sau acasă) sau la toți elevii (periodic).

Discuțiile cu clasa sunt orientate spre aprecierea aspectelor bine realizate ale temei dar și spre identificarea punctelor mai slabe care necesită corectări, completări sau clarificări. Discuțiile vor fi orientate și spre metodele și mijloacele prin care se corectează sau se completează cunoștințele elevilor.

Dacă nu se evaluează temele sau se corectează superficial, elevii vor renunța treptat să le mai facă.

De-a lungul anilor petrecuți la catedră am depistat câteva cauze ale neefectuării temelor de către elevi la matematica :

- i) neprecizarea (omiterea sau neprecizarea clară) a instrumentelor sau tehnicilor de lucru;
- ii) nespecificarea importanței temei, a rolului ei în fixarea și în îmbogățirea cunoștințelor specifice;
- iii) volumul exagerat al temei care provoacă în final repulsie;
- iv) același tip de temă sau modalitate de realizare care solicită elevului același tip de capacități sau deprinderi nu mai prezintă interes și plictisește
- iv) existența unor concepții (datorate familiei sau altor factori educativi) potrivit cărora elevul trebuie să își facă temele selectiv, pe diverse criterii sau superficial (din lipsă de timp, spre exemplu)
- v) obisnuinta elevului de a nu-si face temele

Cum se procedează însă atunci când elevul nu își face tema? Prin discuții cu acesta, cu dirigintele, cu părinții.

De regulă, profesorul este acela care trebuie să găsească o rezolvare creativă. Este firesc să fie identificate cauzele neefectuării temei. În majoritatea cazurilor, cauzele sunt legate de elev, totuși, uneori, atitudinile profesorului sau ale părinților pun elevii în situații nefavorabile.

Dacă elevii vor observa, spre exemplu, că profesorul este sensibil la anumite motive și nu ia măsuri, în alte ocazii, când nu au făcut temele, oferă ca scuză același motiv.

Pe scurt, tema nu trebuie sa fie stufoasa, monotona , plicticoasa , perceputa ca o corvoada ; trebuie obligatoriu verificata prin diverse metode si situatiile accidentale de neefectuarea ei trebuie intelese, cu conditia efectuării ei într-o limita de timp rezonabila.(de exemplu o saptamana)

TARA IN CARE ELEVII NU AU TEME PENTRU ACASA. 15 LUCRURI UIMITOARE DESPRE EDUCATIA DIN FINLANDA

De cand a facut reforma in sistemul educational, Finlanda se numara printre tarile de top in ceea ce priveste educatia. Sunt 40 de ani de cand nordicii functioneaza dupa reguli „liberale”, ce le permit atat elevilor, cat si profesorilor sa se dezvolte armonios.

Finlanda, tara cu 5 milioane de locuitori, dintre care aproximativ 96% finlandezi, 2,2% alti europeni si 1,1% imigranti (asiatici, africani, americani) a reusit sa revolutioneze sistemul educational centralizat, ce functioneaza in majoritatea tarilor vestice.

Iata cum functioneaza lucrurile in educatia din statul nordic:

1. Copiii finlandezi merg la scoala doar dupa ce implinesc sapte ani. Rareori acestia primesc teme pentru acasa. Exceptia are loc pana cand acestia ajung la adolescenta.
2. In primii sase ani de scoala, elevii nu primesc note, calitative ori alte forme de evaluare, tocmai pentru a percepe educatia un mod distractiv si necesar, totodata.
3. Exista un singur examen important in sistemul educational din Finlanda, pe care il sustin elevii care implinesc 16 ani. Pana la aceasta varsta, copiii nu sunt nevoiti sa sustina alte tipuri de teste.
4. Nu se fac diferente intre elevi. Toti, indiferent de gradul de inteligenta, invata in aceleasi clase.
5. 66% dintre elevi merg la liceu dupa terminarea studiilor elementare. Cel mai mare procentaj din Europa.
6. Orele de stiinta alcatuiesc cel mult 16 elevi pentru ca fiecare dintre ei sa poata face experimentele necesare, practica in cazul acestor materii fiind foarte importanta.
7. 93% din finlandezi absolve liceul. Dintre acestia, 43% aleg mai departe scoli vocationale.
8. Profesorii din Finlanda isi petrec, in medie, 4 ore pe zi intr-o sala de curs. Acestia urmeaza, timp de doua ore pe saptamana, un curs de „dezvoltare profesionala”.
9. Sistemul educational este 100% finantat de stat.
10. Toti profesorii din Finlanda trebuie sa aiba studii de masterat absolvite, care sunt in intregime subventionate.
11. Profesorii sunt selectati din procentajul de 10% al absolventilor. In 2010, 6.600 de aplicanti s-au intrecut peste 660 de posturi de scoala primara.
12. Salariul anual entry-level al unui profesor, in 2008, era de 29.000 de dolari.
13. Nu exista plati de merit (salariu de merit) pentru profesori.
14. Profesorii beneficiaza de acelasi statut ca doctorii si avocatii.
15. Potrivit unui studiu international din 2001, copiii finlandezi fac parte din topul cercetatorilor lumii, in domenii precum stiinta, literatura sau matematica.

Bibliografie:

Cosmovici A., Iacob L., Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 1999
Nicola I., Farcas D., Teoria educației și noțiuni de cercetare pedagogică, Manual, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992
Radu I, Psihologie școlară, Editura Stiințifică, București, 1974

Cucoș, Constantin Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2002;
Ionescu, M. Instrucție și educație, Editura Garamond, Cluj Napoca, 2003.

Temele pentru acasă, între necesitate și obligativitate - Freepedia Edu.

www.aletheea.ro/temele-pentru-acasa-sunt-utile-sau-doar-o-povara-inutila/

www.ise.ro/temele-pentru-acasa-raport-de-consultare-nationala.

www.tribunainvatamantului.ro/tema-pentru-acasa/

www.incont.ro

Depășim bariere

Prof. Cosmina Lungu

Școala Gimnazială nr.1 Roșia

/ Liceul Tehnologic Unirea Ștei

„Ceea ce contează nu e magnitudinea gesturilor noastre, ci cantitatea de dragoste cu care le-am făcut. Nu așteptați liderii! Faceți ce e de făcut singuri, fiecare în parte. De fiecare dată când zâmbești cuiva, faci un gest de dragoste, un dar către acea persoană, un lucru frumos. Dacă Îl vezi pe Dumnezeu în oameni, atunci există iubire pentru ei și de aici apare pacea”.

Maica Tereza

De-a lungul profesiei mele, am fost voluntară și am coordonat voluntari, astfel că am putut observa efectele pe care le are aceasta activitate din ambele perspective. Și pot spune că, de multe ori elevii (mai ales preșcolarii sau școlarii mici) nu înțeleg ce înseamnă a fi voluntar, însă simt acest lucru, chiar mai bine decât un adult: plăcerea de a planta un copac, de a dăruia o carte, o jucărie sau un aliment, iar aceste fapte au un răsunet pozitiv în dezvoltarea personalității acestor elevi.

Prin acțiunile de voluntariat elevii învață ce înseamnă să fii altruist, generos, să ai spirit civic, să fii implicat pentru societatea în care trăiești, și în afară de faptul că învață ei simt la nivel emoțional aceste lucruri. Prin faptul că trăiesc și simt ceea ce fac, acest lucru accentuează și mai mult aceste acțiuni ale voluntariatului, deoarece un lucru dacă este acompaniat de emoții va fii mult mai bine memorat și va avea o rezonanță pe un termen și mai lung.

În acest an școlar, am implementat în cadrul Școlii Gimnaziale nr.1 Roșia, proiectul “*Depășim bariere*”, proiect ce cuprinde mai multe activități, în care au fost implicați atât elevii cât și profesorii. Care a fost motivația din spatele acestui proiect? De ce este important voluntariatul?

Așa cum afirma liderul politic și spiritual indian, Mahatma Gandhi, voluntariatul este esențial în viața oricui „pentru că, dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei”.

Implicarea în activitățile de voluntariat dezvoltă celor implicați abilități și competențe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea și toleranța, încrederea în sine și în ceilalți. Voluntariatul te transformă într-o persoană conștientă de aspectele lumii în care trăiești și care presupui că nu au nicio legătură directă cu tine. Implicându-ne în activități de voluntariat ne va face să vedem lucrurile prin ochii celor aflați într-o dificultate.

Activitățile în care noi ne-am implicat în acest an școlar au fost :

- ✚ **„1 Leu pe zi” Fii tu acel leu care contează!** Ne-am implicat în întraajutorarea copiilor abandonați și orfani din România
- ✚ **„Inimă de copil”** am dus legume și fructe copiilor de la Centrul Afterschool « Sfântul Martin » Ioniș
- ✚ **« Dăruiește din inimă pentru...o inimă »** în luna decembrie am dus cadouri bătrânilor de la Căminul pentru persoane vârstnice « Sf. Pantelimon », Ponoară
- ✚ **« De la suflet de copil către suflet de copil »** împreună cu elevii din clasa I și d-na învățătoare am vizitat două familii nevoiașe din cadrul Asociației Precious Life, cărora le-am dus cele necesare traiului de zi cu zi.
Se merită ? Care sunt beneficiile ?

Cel mai important motiv pentru practicarea voluntariatului este ajutorul necondiționat pe care îl oferi celor mai puțin norocoși. Poți deveni voluntar care îi sprijină pe cei marginalizați din cauza statutului social sau financiar și, astfel, îi ajuți să nu mai resimtă diferențele și discriminarea și să își dea seama că fac parte dintr-o comunitate gata să îi sprijine. În plus, așa vei cunoaște oameni cu povești interesante, care au nevoie, poate, doar de un imbold, pentru a avea o viață mai bună. Un alt beneficiu este că vei aprecia mai mult ceea ce ai și lucrurile cărora nu le dai importanță decât atunci când vezi că alții sunt mai puțin norocoși.

De asemenea faptul că este o activitate benevolă, deci în care nu se primesc recompense materiale, copilul va învăța să facă lucruri și fără a urmări foloase materiale, va învăța dăruirea care vine din interior. Voluntariatul pune accent pe factorul motivațional, pe valorile moral-spirituale, pe satisfacția sufletească și pe stare de bine pe care le simte de obicei un voluntar implicat, toate acestea ducând la dezvoltarea personală a copilului, acestea ajutând la

creșterea stimei de sine, a încrederii în sine, la un echilibru emoțional și o stare emoțională pozitivă.

Copiii implicați în activități de voluntariat dobândesc multe deprinderi și abilități. Aceștia tind să fie mai sociabili, își fac rapid prieteni, încep conversații noi, răspund întrebărilor într-un grup, pun la rândul lor întrebări, au spirit de lider, dar și de echipă, gradul de egoism scade, sunt agreabili, mult mai veseli, deschiși, încrezători, generoși, sunt responsabili și săritori.

Concluzionând, subliniez importanța introducerii voluntariatului în activitatea didactică, datorită efectelor pozitive pe care le aduce în rândul celor implicați, aducând beneficii pentru minte, corp și suflet și este foarte important ca profesorii să conștientizeze că în afară de instruirea teoretică și practică pe care o oferă elevilor, aceștia trebuie să fie și parteneri în dezvoltarea elevilor, conlucrând alături de familie și societate pentru o bună creștere a viitorilor cetățeni, ajutându-i pe copii în primul rând să se cunoască pe sine, și apoi învățându-i despre valorile umanitare.

„Fără îndoială că un grup mic dar dedicat și «gânditor» de cetățeni poate schimba lumea; de fapt, este singurul lucru care a schimbat lumea până acum.”

(Margaret Mead)

Bibliografie

1. Gabriela Nedelcu, Mădălina Nedelcu, Ioana Mureșan, Simona Stan Traian Mureșan, « ***Educația ecologică și voluntariatul în protecția mediului*** », Fundația pentru Cultură și Educație Ecologistă, ECOT .
2. Andronic, R.-L., 2009, « ***Comportamentul prosocial și voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenție*** » (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea din București.

ROLUL CREATIVITĂȚII LA DISCIPLINELE DE PROFIL ARTE PLASTICE, ÎN ȘCOLILE DE ARTE PLASTICE / ARTĂ

Autori: Lungu Liubovi și Racu Rodica; Școala de Arte Bălăbănești

Trăim într-o societate dependentă de tehnologiile informaționale, de schimbările enorme în toate domeniile. Toate aceste dezvoltări sunt necesare economiei sociale. Dezvoltarea oricărui domeniu implică un înalt nivel de cunoaștere a proceselor precum și valoarea ansamblului resurselor omului ce au un caracter creator, iar elementul principal al personalității îl constituie manifestarea ei creatoare. Factorul primordial al societății îl constituie creativitatea, deoarece este și factorul progresului. Putem confirma faptul rolului creativității ce este cheia numeroaselor probleme cu care se confruntă omenirea. Simultan ea este o necesitate individuală, personală și o necesitate socială ce garantează supraviețuirea unui popor. Acest concept ce se manifestă în mai multe domenii este multidimensional. În diferite domenii creativitatea este privită diferit. Prin schimbare este caracterizată lumea în care trăim. Instituțiile de învățământ sunt puse în situația de a trece la strategii noi, ce fac ca învățământul ce a fost centrat pe acumularea de informații să treacă la o didactică modernă ce este centrată pe copil, ce îl face să descopere noțiuni, cunoștințe prin propriile forțe. Pentru a reuși este necesar un grad înalt de curaj și adaptare.

La etapa actuală unul din obiectivele primordiale a procesului educațional este formarea personalității creative, deschise, cu gândire spațială și imaginație dezvoltată cu precizie și acuratețe în muncă, cu gândire independentă și inițiativă, cu spirit de observație, cu gustul estetic și se urmărește ca capacitățile să fie dezvoltate la maxim. De aceea accentul se pune pe obținerea de competențe de asimilare și utilizare a cunoștințelor, de formarea abilităților ce permite asimilarea rapidă, eficientă a informației noi, preocupare către performanțe, stimularea creativității, al activității în grup. La etapa actuală rămâne încă nesoluționată problema rolului creativității și a dezvoltării lui la orele de artă.

În căutarea răspunsului pornim să studiem abordarea aspectelor psihopedagogice ale creativității pornind de la noțiunea creativității, dimensiunile ei structura, criteriile, nivelurile, etapele, finisând cu factorii stimulatori și inhibitori ai acestui proces de către: G.Allport, Z. Freud, J.P.Guilford, Al.Roșca, P.Popesc-Neveanu, E.P. Torrance, A.Munteanu etc.

Definițiile creativității sunt diferite după context, deoarece depind de scopul și obiectivele ce sugerează abordarea cognitivă pentru a forma un șir de opinii ce sunt concentrate pe: persoana creatoare, procesul creator, produsul creației, pe structură, criterii, nivele de manifestare a creativității, etape, factori facilitatori și inhibitori ce duc la produsul final. G.Allport, Bacon, Berkley, J.P.Guilford, Al.Roșca definesc creativitatea ca produs, potențial, proces, făurire, zămâslire, abilitate, originalitate, dimensiune a personalității etc. O deosebită atenție se acordă imaginației, gândirii, potențialului creativ, produsului creativ, atitudinii, trăsăturilor temperamentale

F.Galton (1869) este de părerea că ereditatea este factorul ce acționează creativitatea, negând aportul factorilor socio- educaționali. Psihanaliștii Z. Freud, K. Lewin pun accent pe rolul inconștientului în care iau naștere forțele ce generează energie pentru procesul creator. În anii 1960 F.Barron, E.P.Torrance, J.P.Guilford elaborează metode de diagnoză și prognoză a creativității, principale sunt două dimensiuni imaginația și gândirea divergentă.

În anii 1981 Al.Roșca confirmă că fenomenul creativității este unul complex și este greu de a formula o definiție. Cuvântul creativitate își are originea de la cuvântul latin *creare* ce înseamnă naștere, făurire, zămâslire. Creativitatea este un fenomen general uman, cea mai înaltă formă al activității omenești. Primele lucrări teoretice

dedicate creativității au apărut începând cu anul 1967 Al. Roșca (1967), M. Bejat (1971), P. Popescu – Neveanu (1971). Însă cercetările și studiile experimentale au o desfășurare mai extinsă după anul 1970. Ca obiective finale au fost: evaluarea și stimularea creativității în diferite domenii: psihologia școlară educațională și a dezvoltării, psihologia artei și psihologia creației științifice și tehnice. Acest proces a fost investigat și definit sub mai multe dimensiuni, cele mai des întâlnite sunt: 1) caracteristică a persoanelor, 2) caracteristică a produselor, 3) creativitatea ca proces mental (M. Zlate, 1994). Structura creativității se exprimă prin dependența reciprocă dintre: Produsul creator, Procesul creator și Personalitatea creatoare.

Factori multipli influențează asupra creativității, însă rolul principal îi revine instituțiilor formale și non-formale ce formează competențe celui educat, ce se află în centrul triadei: instruire- educație și evaluare. Dacă potențialul creativ este descoperit la timp duce la succesul personal, educațional și profesional. Este primordial să urmărim ca factorii ce pot duce la blocarea dezvoltării acestui proces să nu influențeze, sau să ne străduim să minimalizăm influența lor. În acest caz este necesar să încurajăm, să susținem să-i oferim posibilitatea copiului în exprimare liberă.

La înmatricularea în Școlile de Arte elevii trec printr-o testare a aptitudinilor unde ei își pot folosi cunoștințele și experiențele obținute anterior. În cadrul orelor de educație își pot dezvolta, aprofunda cunoștințele, priceperile, deprinderile, aptitudinile și atitudinile în dependență de măiestria pedagogică a celui ce educă. Deci și profesorul trebuie să fie creativ în planificare, organizare și desfășurarea activităților didactice, să poată să îi ofere elevului un feedback productiv căci evaluarea are și ea o funcție stimulativă. Profesorul să fie mereu în căutarea și găsirea noului în activitate, al inovației. Cadrul didactic este generatorul, conducătorul, observatorul dezvoltării creativității.

Deaceia folosind diverse tehnici netradiționale, specifice artei plastice la ore, incluzând pe cei educați în activități diverse îi putem stimula ceea ce duce spre o motivare intrinsecă, spre progres, spre spiritul de a concura, spre progrese în dezvoltare, căci trece de la aspect exterior (instructiv, informativ, teoretic) la cel interior (formativ – aplicativ). Astfel punem accent pe valorificarea potențialului /performanțelor artistice, creative ale elevului, dezvoltarea individualizată a competențelor elevului și formarea culturii artistic-spirituale ale lui. Cele mai captivante tehnici sunt: „Gratajul”, „Desenul cu ajutorul laptelui”, asimilarea tehnicii „EBRU”, „Desenul cu ajutorul plastilinei”, „Colajul”, „Desenul cu cafea” - unde se folosesc materiale simple.



Profesorii, de la profilul arte plastice, ce activează în instituție, sunt cointeresați să dezvolte potențialul creativ al fiecărui copil. Deaceia activitatea nu se limitează doar la predarea subiectului, dar și la o colaborare cu copiii și părinții acestora, promovând și dezvoltând talentul.

Fiecare copil își adună lucrările plastice într-un portofoliu, până la sfârșitul anului de studii, care reflectă succesul celui educat. O astfel de elevare este o parte componentă a autoevaluării și de realizarea obiectivelor stabilite de la începutul anului de studii. Putem menționa expozițiile tematice, la care elevii participă cu plăcere, ce sunt organizate de către Administrația Publică Locală la marile sărbători: „Hramul satului”; „Ziua independenței Republicii Moldova”; „Ziua copiilor.”, a celor din cadrul instituției, dedicate sărbătorilor netradiționale și tematice, din parteneriatele din cadrul proiectelor educaționale: „Magia Crăciunului”, „Creangă- măștișor al națiunii”, copiii au obținut locuri diverse: I, II, III și mențiuni din cadrul festivalurilor „ArtMăștișor”, „Bostaniada”, „Minunele Artei”, „Tradiții și obiceiuri de iarnă”, cel educat -devine spectator, pe lângă

autoevaluare și evaluare pot face cunoștință cu competențele altor educați, dar și obțin diplome, ce duc la dorința de a mai participa pe viitor.

Pentru a dezvolta creativitatea elevii participă la diverse ședințe de *master-class* ce sunt organizate de alte instituții din domeniu. Spre exemplu astfel de activități au fost organizate de către Școala de Arte din Criuleni în colaborare cu cadrele didactice de la Academia de Muzică, Teatru, Arte și Arte Plastice din Chișinău. La aceste activități ei dobândesc cunoștințe, anumite abilități, stimulează implicarea, își asumă responsabilități, atitudini. Chiar și profesorii noștri au oferit un *master-class* tuturor profesorilor de educație plastică din raion: „Confecționarea măștii”. În cadrul acestor ore ei pot practica, pentru o asimilare mai bună. Toate aceste activități au obiectivele: Formarea și dezvoltarea gustului estetic, încurajarea capacităților creative, valorificarea potențialului creativ prin lucrările realizate, dezvoltarea capacităților de cooperare, susținerea și promovarea tinerilor talente, dezvoltarea spiritului competitiv, dezvoltarea capacităților de cunoaștere. Sunt apreciate: tehnicile ce sunt folosite și îmbinarea lor, complexitatea lucrărilor, originalitatea creației, acuratețea.

Punctele forte>

- Cadrul didactic calificativ
- Identificarea nevoilor diverse ale copilului și atragerea lor în diverse activități extrașcolare comunitare, naționale și internaționale.
- Parteneriatul educațional cu familia, comunitatea cu scopul îmbunătățirii procesului educațional pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor.
- Implicarea copiilor în activități instituționale cu accente formative- educative.
- Cultivarea și transmiterea valorilor cultural- artistice.

Puncte slabe:

- Abilitățile personale ce nu sunt dezvoltate pe deplin.
- Lipsa materialelor necesare pentru îndeplinirea lucrărilor.
- Abilități de relaționare scăzute.

Oportunități:

- Diversitatea ofertelor educaționale .
- Formarea continuă a cadrului didactic și al elevului.
- Atragerea comunității în activități educative.
- Valorificarea potențialului creativ al elevului.
- Creșterea receptivității părinților.
- Realizarea parteneriatului familie – școală- comunitate.

Amenințări:

- Diminuarea numărului de elevi în clase.
- Oferte negative ale mediului străzii, internetul și telefonul mobil, tableta

Concluzii: Creativitatea joacă rolul de dezvoltare progresivă a personalității în cadrul activității ce presupune multă imaginație. Este motorul progresului. Însă fără a exersa, fără antrenamente nu obținem succese, chiar dacă suntem dotați cu aptitudine superioară- talentul. Deci atitudinile și aptitudinile sunt într-o corelație permanentă la orele de educație plastică și oferă însușirea competențelor acestui domeniu și nu numai. Fiecare copil poate fi creativ ,iar acest proces trebuie stimulat și dezvoltat.

Bibliografie:

1. Allport G.W, Structura și dezvoltarea personalității, Editura Didactică și Pedagogică, București 1991, 569 p.
2. Bouillercce B., Cum să dezvoltăm creativitatea, Iași , Polirom ,2022, 200p.
3. Berben ș.a Metode interactive de grup, Craiova, Arves, 2022, 425 p

TEHNICI DE PICTURĂ LA GRĂDINIȚĂ

AUTOR: MADARÁSZ TÜNDE CSILLA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.6, TG MUREȘ

Pictura ne oferă o oportunitate de a stimula creativitatea, de a crea ceva unic, de a relaxa. Este o cale prin care nu numai ne dezvoltăm personalitatea ci și ne exprimăm sentimentele față de lumea înconjurătoare. Procesul creativ de pictură ajută la reducerea stresului, îmbunătățește concentrația, dezvoltă abilitățile cognitive și motorii, îmbunătățește comunicarea emoțională. Vârsta de preșcolar este ideal pentru a descoperi minunata lume a creației. Iată câteva tehnici de pictură, pe care putem aplica la grădiniță, cu vârsta cuprinsă între 3-6 ani:

1. Tehnica „umed pe umed” (wet on wet)

Pictura cu acuarele – „umed pe umed” este excelentă de a ne familiariza cu produsele folosite și mișcările necesare. Ea este folosită de către copiii, care doresc să observe efectul cantităților diferite de apă asupra rezultatului final. Este o tehnică foarte ușoară, care permite rețușurile multiple. Când pictăm umed pe umed, nu avem prea mult control asupra modului în care reacționează culorile, modul în care se dispersează pe suportul umed. Câteva lucrări:



Copiii mici este cel mai ușor să „picteze” cu pipetă și vopseaua gata făcută- acvarela diluată cu apă și pusă într-un recipient, iar hârtia folosită este prosop de hârtie, care se comportă asemănător cu hârtia umezită.

2. Tehnica „umed pe uscat” (wet on dry)

Tehnica „umed pe uscat” constă în aplicarea culorii (amestecată cu puțină apă) pe hârtia uscată. Este simplu și eficient, cu posibilitatea de a corecta prin adaos de apă și culoare. Această tehnică este utilizată pentru a obține forme mai precise și mai bine definite. Aici comportamentul culorilor este dat doar de cantitatea de apă adăugată de copiii la amestecare.

Cu această tehnică am realizat fluturi: am îndoit o hârtie în două, pe o parte am pictat puncte cu diferite culori apoi l-am închis. După desfacerea hârtiei am primit rezultatul:



Am pictat păsări și flori, cu ajutorul palmelor copiilor:



3. Tehnica de stropire și picurare (splattering and dripping)

Este o tehnică alternativă în pictură, iar Jackson Pollock este cel mai cunoscut pictor american, care și-a creat operele abstracte picurând vopsea pe o pânză. Stropirea și picurarea se concentrează pe legătura dintre autor și corpul său, creând structuri coloristice complexe, conglomerate una într-alta. Tehnica se mai numește și *action painting* sau "pictură gestuală".

Cu ajutorul unor site, pe hârtie de culoare închisă copiii au stropit acvarelă de diferite culori, astfel au obținut lucrări unice și sentimentul succesului: „Al meu e cel mai frumos!”



Folosind aceste tehnici, creând un spațiu liniștit cu materiale de calitate, copiii pot descoperi o cale de a se dezvolta personal și artistic. Indiferent de nivelul lor de experiență, ei vor putea să-și exprime liber creativitatea, să-și descopere propriul lor stil în propriul lor ritm.

Bibliografie:

- Hilton Kramer: *Jackson Pollock and Nicolas de Stael*. New York, 1959
- „Action Painting Technique: Definition, Characteristics” <http://www.visual-arts-cork.com/history-of-art/action-painting.htm>

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – COMPONENTĂ A EDUCAȚIEI GENERALE

Prof.înv.primar, Maier Ana- Maria
Șc. Gimn. „Axente Sever” Aiud, Alba

Cel mai important lucru pe care îl avem de făcut, dacă vrem să salvăm lumea, este să educăm." Peter Scott

Educația ecologică se impune tot mai mult ca o componentă organică a educației generale, a formării personalității. Acest demers este determinat de evoluția civilizației contemporane, care, concomitent cu crearea de bunuri, valori spirituale, servicii, tehnologii etc. benefice pentru existența și prosperitatea oamenilor, provoacă, în mod alarmant, fenomene grave de poluare fizică și psihosocială, care afectează viața în general, punând în pericol chiar existența omului. Educația ecologică proiectează și realizează următoarele obiective:

a) dobândirea de cunoștințe ecologice și formarea unei gândiri ecologice dinamice și creative, care să contribuie la înțelegerea pericolului fenomenelor poluante și a necesității luării măsurilor eficiente de prevenire și înlăturare a poluării, de ameliorare ecologică a mediului ambiant, în vederea obținerii unui mediu curat, pur și a unui climat intern și internațional de înțelegere, cooperare și pace, aceasta ca un obiectiv cognitiv-formativ;

b) formarea de convingeri și sentimente ecologice, obiectivate în simțiri și trăiri superioare, care să determine oamenii să-și folosească toate forțele lor pentru prevenirea și înlăturarea poluării, și pentru asigurarea unui mediu ambiant curat, pur, și a unui climat intern și internațional de înțelegere, cooperare și pace, ca un obiectiv afectiv-formativ;

c) formarea de priceperi, deprinderi și obiceiuri ecologice, care să-l ajute pe om să contribuie efectiv, practic la prevenirea și înlăturarea poluării, la realizarea unui mediu ambiant pur, curat și a unui climat intern și internațional de înțelegere, cooperare și pace durabilă.

Educația ecologică trebuie să determine oamenii să păstreze puritatea și frumusețea naturii, să păstreze curățenia mediului ambiant, aducând, totodată, ameliorări naturii, prin extinderea pădurilor și spațiilor verzi, prin păstrarea purității apei, aerului și solului. De asemenea, educația ecologică trebuie să determine oamenii pentru a crea pe plan național și internațional relații și climat demne, civilizate, democratice, etice, de înțelegere și cooperare, cu evitarea tensiunilor și conflictelor anti-umane, pentru instaurarea durabilă a păcii sociale și internaționale.

Educația ecologică trebuie să fie prezentă în conținutul învățământului prin discipline ecologice (cunoștințe ecologice. Ecologie etc). Educația ecologică trebuie să fie o preocupare și în afara școlii, a tuturor factorilor sociali - familie, stat, societate civilă, mass media, societăți comerciale etc, făcând din păstrarea purității mediului ambiant o chestiune de conștiință, de etică, igienă și de civilizație a fiecărei persoane, a întregii comunități umane.

"Ai grijă de Pământ! El nu ti-a fost lăsat moștenire de către părinții tăi, ci ti-a fost împrumutat de copiii tăi. Pământul nu-l moștenim de la strămoșii noștri, ci îl împrumutăm de la copiii noștri." Anonim

“Noile educatii” sunt definite în programele UNESCO ca raspunsuri ale sistemelor educationale la imperativele lumii contemporane de natura ecologica, demografica, sanitara, economica, politica etc. In acord cu S. Cristea, continuturile specifice “noilor educatii” sunt integrabile la toate nivelurile, dimensiunile si formele educatiei. Ele sunt prezentate ca obiective pedagogice prioritare vizand: educatia ecologica, educatia pentru pace și cooperare, educatia pentru participare și democratie, educatia demografica, educatia pentru comunicare si mass-media, educatia pentru schimbare si dezvoltare, educatia sanitara moderna, educatia nutritională etc.

Cum putem face educație ecologică ?

Sunt unii care blameaza Saptamana verde. Pentru noi e un prilej de a invata altfel, de a intalni si a patrece timp cu oameni si copii minunati , activitati gandite impreuna cu elevii si cu parintii acestora. Pasii ne- au dus azi la Scoala Gimnaziala " Simion Lazar" din Lunca Mures, jud. Alba, o institutie de invatamant in care am intalnit o echipa de dascali, copii deosebiti si o cladire cu suflet. Am ales sa mergem cu trenul, pentru a invata sa circulam cu mijloace de transport in comun (se poate si mai bine), pentru a reduce poluarea, fara cheltuiala din partea parintilor. Intrati in clasa, povestile au inceput sa curga, copiii au facut cunostinta si au muncit impreuna. Din deseuri, imaginatie, colaborare, stradanie s - au nascut tablouri dedicate Pamantului, prieteniei , sarbatorii Pastelui ortodox. Ritmurile muzicii si daruirea dascalilor au antrenat elevii la dans, fotbal, jocuri cu mingea si la voie buna. Timpul a trecut neasteptat de repede, despartirea aducand oarecare tristete pe chipurile celor mici. A fost o zi in care, cu adevarat, prejudecatile, ranchiuna, nu si-au gasit locul, le -au cedat empatiei, prieteniei, altruismului, muncii in echipa, respectului, o zi in care s- au legat prietenii, o zi a starii de bine, o zi in care , mici si mari, am invatat unii de la altii, o zi dedicată naturii, o zi minunată, o zi Verde.



Plantarea de flori reprezinta o mână de ajutor oferită ecosistemului local, în special pentru anumite specii de insecte, care sunt vitale pentru polenizare și, în general, pentru sănătatea solului.

Plantele au capacitatea de a stabili solul și de a preveni eroziunea, funcționând totodată ca un filtru pentru pânza freatică. O parte dintre plante reprezintă o sursă bună de

azot pentru sol și implicit pentru alte plante, în timp ce altele reprezintă sursă de hrană a unor insecte sau a unor specii de păsări.

Grădinile urbane nu sunt doar o sursă de frumusețe, ci și un instrument eficient în lupta împotriva problemelor de mediu specifice zonelor urbane, cum ar fi poluarea și încălzirea globală.

Începerea unei grădini urbane poate părea o provocare, mai ales în spațiile restrânse ale orașelor. Totuși, cu câteva strategii creative și adaptări, poți transforma chiar și cel mai mic spațiu într-o oază verde. Grădinăritul urban este o modalitate excelentă de a aduce natura mai aproape de viața de zi cu zi a locuitorilor orașelor.

Grădinăritul urban, în special în spații mici, este o practică valoroasă și sustenabilă care contribuie la îmbunătățirea calității vieții în mediul urban. Prin adoptarea unor tehnici de grădinărit vertical, ecologic și utilizarea eficientă a spațiilor limitate, putem aduce o bucată de natură în orașe, contribuind la un mediu mai sănătos și mai plăcut. Grădinile urbane nu doar că adaugă frumusețe spațiilor în care trăim, dar joacă un rol crucial în conservarea biodiversității, îmbunătățirea calității aerului și promovarea unui stil de viață sustenabil, motiv pentru care am dat viață acestei idei și în curtea școlii noastre.



Educația ecologică, educația pentru pace și cooperare, educația pentru participare și democrație, educația demografică, educația pentru comunicare și mass-media, educația pentru schimbare și dezvoltare, educația sanitară modernă, educația nutrițională ramuri ale “Noilor educații” sunt definite în programele UNESCO ca răspunsuri ale sistemelor educaționale la imperatiile lumii contemporane de natură ecologică, demografică, sanitară. Una din zilele Săptămânii Verzi am dedicat-o educației nutriționale și nu numai. Având în vedere apropierea sărbătorilor Pascale copiii au pregătit alături de vârstnicii de la Centrul de vârstnici din oraș prăjitura preferată, le-au citit din poveștile scrise de ei și au petrecut timp de calitate cu seniorii, bunicii orașului.



Prin activitățile descrise am încercat să urmăresc formarea unor trăsături pozitive de caracter – respect, admirație, ocrotire, apreciere, compasiune elevilor, care să se statornicească în relația omului cu natura. Fără aceste trăsături, fără o conștiință și o conduită adecvate, există pericolul distrugerii oricăror relații și al trecerii de la armonie la un război din care omul ar avea cel mai mult de pierdut.

Conștientă de responsabilitatea ce îmi revine, mi-am fixat ca obiective ale educației ecologice să ajut elevii:

- să perceapă realitatea înconjurătoare ca pe un mediu de viață, activând pentru gestionarea corectă, îngrijirea și protecția mediului;
- să recunoască varietatea lumii vii, plante, animale, mediu și interrelațiile dintre acestea;
- să înțeleagă că orice activitate comună trebuie să aibă ca prim obiectiv protejarea mediului;
- să conștientizeze necesitatea de a economisi apa, energia electrică, lemnul și celelalte resurse naturale;
- să-și însușească anumite cunoștințe ecologice prin activități experimentale și practic-aplicative;
- să adopte norme de comportare specifice echilibrului dintre sănătatea individuală, colectivă și a mediului;
- să devină participanți activi la activitățile de îngrijire a mediului, de ocrotire a plantelor și animalelor, a spațiilor verzi.

De sănătatea Pământului depinde sănătatea noastră; de aceea trebuie să-i învățăm pe copii să iubească, să respecte și să ocrotească natura. Trebuie să refacem și să protejăm ceea ce ni se pare inepuizabil și gratuit, să protejăm singura planetă din Sistemul Solar pe care există viață, pe care existăm noi. Avem datoria morală ca, împreună cu familia și comunitatea, să-i ajutăm pe copii să găsească răspunsuri la o serie de întrebări legate de tainele naturii, de strânsa legătură care e între om și mediul înconjurător, de influența pe care o are omul asupra naturii.

Educația ecologică în școală este necesară, posibilă și utilă, este o nouă ofertă de învățare care a dus la schimbări importante în comportamentul elevilor noștri. Lor nu le este greu să planteze o floare, un copăcel, să se bucure de sosirea păsărilor călătoare, să asculte susurul apei, să descopere micile minuni ale naturii și, de ce nu, să ia atitudine când întâlnesc aspecte negative care degradează mediul înconjurător.

Bibliografie:

1. Toth Maria (coord.), „Metode participative în educația ecologică”, Editura

Studium, Cluj Napoca, 2001.

2. Abrudan Ioan, Bulgărean Sanda, Dehelean Claudia, Onaci Mariana, „Educație pentru mediu”, Editura Silvania, Zalău, 2005

Proiect educațional „Vara în culori ”

Prof.înv.primar , Manda Elena

Școala Primară Nr.2 ,Poiana / jud.Dâmbovița

„ Când arta va deveni un bun comun ca lumina soarelui – atunci vom fi făcut încă un pas, și poate cel mai important, spre adevărata civilizație.”

(Nicolae Tonitza)

Proiectul educațional „Vara în culori ” care s-a desfășurat la Școala Primară Nr.2 ,Poiana în anul școlar 2023/2024 a constat în formarea și consolidarea deprinderilor tehnice corecte de desen și pictură ,în dezvoltarea simțului estetic, stimularea creativității și cultivarea sensibilității copiilor.“ Așa cum argumenta și Terry Guillemets că „Culoarea verii este cea a florilor multicolore.” , milioane de nuanțe și culori în stare naturală se răspândesc și ne încântă vizualul prin mișcarea luminii din diferite unghiuri urmând firescul normal al existenței. Anotimpul de vară transformă totul într-o atmosferă sublimă în care există posibilitatea de a te simți unic și diferit deschizându-ți toate simțurile de la cel vizual până la cel olfactiv.

“Florile viu colorate , lumina soarelui ,albastrul cerului sunt un prilej de a iubi viața din ce în ce mai mult”, precizează pictorul Ștefan Luchian în momentele dificile ale vieții iar “culoarea este echivalentul cuvântului.”

Beneficiarii proiectului au fost elevii claselor simultan clasele : Pregatitoare și clasa – a IV- a B și părinții acestora . Proiectul a oferit șanse de dezvoltare a deprinderilor artistice tuturor copiilor implicați în proiect , iar activitățile s-au desfășurat într-un mediu școlar prietenos și interactiv .Toți copiii desenează înainte de a scrie. La Clasa Pregatitoare , mâzgăliturile sunt pline de simboluri și încărcate cu diverse emoții și trăiri. Copilul se transformă în fiecare clipă. Organismul cât și inteligența sa, emoțiile și motivația sunt în perpetuă schimbare iar concepția sa despre lume se modifică rapid. Semnele pe care un copil le realizează pe o suprafață plană reprezintă spațiul lui, lumea sa interioară. Toți elevii care au fost înscriși în acest proiect au fost sprijiniți să progreseze în rezolvarea cu responsabilitate a temelor propuse și au învățat să acorde mai multă importanță dezvoltării gustului estetic și a simțului pentru armonie și culoare. Pe copii i-a atras în mod deosebit activitățile diversificate, atractive care s-au desfășurat sub îndrumarea cadrelor didactice .Rezultatele calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului sunt:

- întărirea colaborării dintre elevi și cadre didactice din școală;
- valorificarea potențialului creator al elevilor în procesul instructiv – educativ și extracurricular;
- realizarea unui real schimb de experiență între cadrele didactice participante la proiect, în calitate de îndrumători ai elevilor;
- atragerea părinților, a altor membrii ai comunității în strategiile educaționale ale școlii;

- creșterea motivației în organizarea de activități extracurriculare;
- promovarea imaginii școlii prin activitățile desfășurate

Ordonarea conștientă a formelor ,liniilor ,culorilor elementelor în așa fel încât să creeze o legătură strânsă între detaliile lucrării și idee.Proiectul educațional a avut la bază două activități :

- Activitatea „1 Iunie – Ziua copilului” , care este și prima zi de vară;program artistic în prezența părinților ,unde copiii au recitat poezii,au cântat și au dansat; desene pe asfalt ,picturi și desene legate de ziua copilului
- Activitatea “Vara în culori” s-a realizat în cadrul orelor de pictură având ca subiect general anotimpul de vară, mult așteptat de copii,deoarece urmează vacanța mare cu mult soare ,plecări la munte sau la mare .

Tehnica de execuție a fost realizată în acuarelă și tempera având ca obiective: explorarea creativității și a inventivității prin realizarea unor produse artistice, purtătoare de mesaj; dezvoltarea expresivității plastice utilizând elemente de limbaj plastic; creșterea stimei de sine prin valorizarea și aprecierea lucrărilor realizate; Activitatea de pictură și-a propus să ofere elevilor posibilitatea de a experimenta utilizarea unor noi metode de interpretare a anotimpului vara prin culoare în activități de învățare. Se vor demonstra și explica culorile pe care le vor alege elevii cât și contrastele folosite în subiectul ales.

Modalitățile și instrumentele de evaluare ale activităților din cadrul proiectului sunt:

- jurnale individuale sau colective;
- expunerea lucrărilor realizate;
- jurizarea și premiarea câștigătorilor prin acordarea de diplome;
- prezentarea produselor muncii într-o expoziție pe holul școlii ;

Cu ajutorul prezentării diferitelor stiluri executate de marii artiști ai lumii ,ei vor așeza petele de culoare în funcție de starea sufletească din acel moment. Modul în care micii artiști au interpretat anotimpul de vară a fost divers, fiindcă ei creează și recompun compoziția plastică în funcție de nuanțele emoționale pe care acesta le trăiesc în momentul respectiv. Arta se trăiește intens și se dăruiește prin intermediul culorilor și nuanțelor. Micii artiști vor fi încurajați să picteze propria creația. Implementarea acestui proiect a avut un impact pozitiv asupra elevilor implicați. Copiii au fost încurajați să participe la activități pentru a-și stimula creativitatea și expresivitatea , sensibilitatea și capacitatea de a cunoaște și înțelege frumosul din natura, artă și viața socială Exemplele de bună practică se concretizează în participările elevilor, cadrelor didactice, părinților la activitățile derulate. Profesorii oferă suport și sprijin emoțional în dezvoltarea abilităților artistice ale copiilor .

Bibliografie: - FRIGYES König, Compoziția, Editura Casa, 2017, Oradea ;

- DEMETRESCU Camilian, Culoarea suflet și retină, Editura Meridiane, București, 1965.

**Proiectul Educațional Internațional „ARMONII DE VARĂ” – Culoarele și Sunetele
Vacanței în Creion și Pictură
*Exemple de bune practici***

În calitate de învățător la clasa a III-a, sunt de părere că activitățile de arte vizuale și abilități practice oferă o oportunitate minunată de a explora imaginația și creativitatea copiilor. Aceste activități nu doar că dezvoltă aptitudinile artistice ale elevilor, dar și îi ajută să-și exprime emoțiile, să înțeleagă mai bine lumea din jurul lor și să își dezvolte abilitățile motorii fine. Un exemplu de proiect captivant este integrarea temei vacanței în activitățile artistice, reflectând culorile și sunetele acestora în desene și picturi. În acest eseu, voi descrie o serie de bune practici și exemple concrete din activitatea didactică, care pot fi implementate în clasele de arte vizuale și abilități practice.

Prima etapă este introducerea temei vacanței. Aceasta poate fi realizată printr-o discuție deschisă cu elevii despre experiențele lor de vacanță. Îi putem încuraja să vorbească despre locurile pe care le-au vizitat, activitățile preferate și amintirile speciale. O astfel de discuție nu doar că le captează atenția, dar le oferă și inspirație pentru creațiile lor artistice.

Un prim proiect poate fi realizarea unui peisaj de vacanță. Elevii pot alege să deseneze sau să picteze un loc pe care l-au vizitat sau pe care și-l imaginează ca fiind destinația perfectă de vacanță. Îi putem încuraja să se gândească la culorile specifice aceluia loc – albastrul mării, verdele pădurilor, galbenul nisipului sau nuanțele apusului de soare. Un alt aspect important este sunetul vacanței, pe care elevii îl pot exprima prin reprezentarea grafică a valurilor, păsărilor sau vântului.

O altă activitate creativă poate fi realizarea unui colaj care să ilustreze „O zi din vacanță”. Elevii pot decupa imagini din reviste sau folosi hârtie colorată pentru a crea scene din vacanță, cum ar fi un picnic în parc, o zi la plajă sau o drumeție pe munte. Această activitate îi ajută să înțeleagă mai bine compoziția și să-și dezvolte abilitățile de lucru în echipă, dacă proiectul este realizat în grupuri.

Sunetele vacanței pot fi o sursă de inspirație minunată pentru desene. Elevii pot crea imagini abstracte care să reflecte sunetele pe care le-au auzit în vacanță. De exemplu, pot folosi linii ondulate pentru a reprezenta sunetul valurilor, puncte mici pentru ciripitul păsărilor sau

forme spirale pentru vânt. Acest tip de activitate le dezvoltă sensibilitatea față de sunet și îi ajută să-și exprime emoțiile prin artă.

Tehnologia poate fi un instrument valoros în activitățile de arte vizuale și abilități practice. De exemplu, elevii pot folosi tablete pentru a căuta imagini de referință sau pentru a explora tehnici artistice noi. Aplicațiile de desen digital le permit să experimenteze cu culori și forme fără teama de a greși, ceea ce le poate crește încrederea în abilitățile lor artistice.

Evaluarea lucrărilor artistice este o parte importantă a procesului educativ. Învățătorul poate organiza o expoziție în clasă unde fiecare elev își prezintă lucrarea și povestea din spatele acesteia. Acest lucru nu doar că îi motivează pe copii, dar le oferă și oportunitatea de a primi feedback constructiv. De asemenea, reflecția asupra propriei lucrări îi ajută să înțeleagă ce au reușit să transmită și cum pot îmbunătăți pe viitor.

Activitățile de arte vizuale și abilități practice care reflectă culorile și sunetele vacanței nu doar că dezvoltă creativitatea copiilor, dar și le oferă o modalitate de a-și exprima emoțiile și de a-și împărtăși experiențele. Prin utilizarea unor materiale diverse și tehnici variate, precum și prin integrarea tehnologiei, elevii sunt încurajați să exploreze și să experimenteze. Evaluarea și reflectarea asupra lucrărilor contribuie la dezvoltarea unei înțelegeri mai profunde a artei și a propriilor capacități. Aceste bune practici nu doar că fac procesul de învățare mai plăcut și captivant, dar și îmbogățesc experiența educativă a fiecărui copil.

Bibliografie

- Smith, Nancy. „Teaching Art to Young Children: A Handbook.” Routledge, 2016.
- Eisner, Elliot. „The Arts and the Creation of Mind.” Yale University Press, 2002.
- National Art Education Association. „Elementary Art Education Resources.” Accesat la data de 10 iulie 2024, de pe <https://www.arteducators.org/>

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR EMOȚIONALE ȘI SOCIALE PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE

Mărcan Monica – Școala Gimnazială Nușeni

Ca expresie a modernizării procesului de învățământ, didactica contemporană promovează concepte și atitudini educaționale noi, o flexibilizare curriculară menită să promoveze creativitatea cadrelor didactice și să permită oferte educaționale cât mai variate. Formele de organizare a procesului de învățământ reprezintă modalitățile specifice de proiectare și de realizare a activităților instructiv-educative desfășurate de agenții educaționali. Conceptul de formă de organizare a procesului de învățământ reflectă conținuturile angajate și condiționează valorificarea acestora conform finalităților didactice urmărite.

Școala, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conținutul cunoștințelor pe care le comunicăm elevului, nu poate da satisfacție setei de investigare și cutezanță creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acțiuni care să le lărgească lumea lor spirituală, să le împlinească setea lor de cunoaștere, să le ofere prilejul de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile. Procesul educațional din școală presupune și forme de muncă didactică complementară activităților obligatorii. Acestea sunt activități desfășurate în afara activităților obligatorii sau activități desfășurate în afara școlii. Acestea sunt activitățile extracurriculare și se desfășoară sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din grădiniță, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora. Ele contribuie la adâncirea și completarea procesului de învățământ, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber prezintă unele particularități prin care se deosebesc de activitățile din cadrul lecțiilor.

Ca activități complementare, activitățile extradidactice prezintă unele particularități. Participarea copiilor este facultativă, învățatoarea putând interveni doar prin antrenarea copiilor la unele din aceste activități. Conținutul lor se fixează în funcție de dorințele și interesele copiilor. Formele de organizare ale acestor activități sunt mult mai flexibile și cu caracter recreativ. Evaluarea rezultatelor acestor activități se realizează folosind cu precădere aprobarea prin laudă și evidențierea participării. Având un caracter atractiv, elevii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități.

Activitățile extracurriculare pot îmbrăca variate forme: spectacole cultural-artistice, excursii, vizite, cercuri pe discipline sau cercuri literare, întreceri sportive, concursuri, proiecte educative, parteneriate, serbări, expoziții, voluntariat, activități de colectare a deșeurilor și a maculaturii etc. În programul zilnic al școlii sunt cuprinse forme speciale de activitate care au drept scop destinderea copiilor, crearea bunei lor dispoziții. Un loc aparte în cadrul activităților de destindere îl ocupă serbările, realizate cu diferite ocazii. Serbările reprezintă un izvor de satisfacții, bucurii, creează o bună dispoziție, favorizează dezvoltarea copiilor din punct de vedere fizic și psihic, revigorează tonusul vital, metabolismul.

Emoțiile și bucuriile comune trăite cu prilejul organizării unor astfel de activități contribuie la încheierea colectivului, la întărirea relațiilor de prietenie între copii, la legarea unor noi relații de prietenie în cadrul parteneriatelor organizate cu alte unități școlare, ceea ce le demonstrează valoarea educativă. Parteneriatele educative au ca obiective dezvoltarea spiritului competitivității în rândul elevilor, conștientizarea apartenenței la grup, consolidarea deprinderilor de comportare civilizată, implicarea elevilor în activitățile realizate împreună, stimularea gândirii creative, a inițiativei, conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei.

Creativitatea copiilor este stimulată încă de la vârsta preșcolară și este continuată la școală prin practicarea unor jocuri specifice vârstei acestora. Se știe că jocul este esența și rațiunea de a fi a copilăriei. Prin joc, copilul aspiră la condiția adultului. Jocul socializează, umanizează, prin joc se realizează cunoașterea realității. Se exersează funcțiile psihomotrice și socioafective. Jocul are rolul de a bucura, destinde, delecta, de a crea confort spiritual, de a compensa tensiunea și neîmplinirile individuale.

Concursurile pe diferite teme, parteneriatele educative cu alți copii din diferite școli, târgurile cu diferite ocazii unde sunt expuse lucrările elevilor sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea dau posibilitatea copiilor să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, ce au văzut în vizite, să deseneze diferite aspecte, să socializeze, să demonteze jucării sau să construiască jucării, să pregătească daruri și să aducă bucurie copiilor care nu au aceeași posibilitate, toate având ca scop major dezvoltarea personalității copiilor.

Excursiile, drumețiile și chiar plimbările în cel mai apropiat parc constituie minunate prilejuri pentru exerciții de contemplare a frumosului natural: copaci falnici, flori gingașe, perfecțiunea cu care este alcătuită corola unei păpădii, petala catifelată a unui toporaș sau planarea lina a aripilor măiestrit colorate ale unui fluture, un apus de soare etc. vor îmbogăți conținutul percepțiilor copiilor, constituind un izvor pentru creațiile lor. Activitățile practice oferă copiilor câmp liber de manifestare a creativității, spontaneității. Fiind atractive, ei lucrează cu plăcere, considerând activitățile drept recreative.

Cultivarea creativității copiilor se constituie astfel ca un mijloc de pregătire a acestora pentru viață, ca un mijloc care să-i permită o contribuție proprie la progresul social. A. Duvlea în lucrarea „Creați școlii active condițiile dezvoltării ei integrale” spune: „În concepția școlii noi, progresul școlar nu se mai măsoară după mulțimea cunoștințelor seci, înmagazinate, ci după aptitudinile de aplicare a lor, la trebuințele vieții, după dispozițiile ce ele le creează în vederea pregătirii lor pentru viață, după atitudinile ce ei înțeleg să le ia în diferite situații ale lor, manifestate în plasticitatea funcțiilor gândirii și în raportarea dreaptă a elementelor cu care lucrează, pentru înlăturarea greutăților ce le pot sta în cale.”

În concluzie, putem afirma că activitățile extracurriculare au oferit un cadru optim de formare a personalității copiilor, valorificându-le aptitudinile și încurajându-le creativitatea și competența. De asemenea, au stimulat comunicarea și relaționarea copiilor, precum și responsabilizarea acestora, generând relații de prietenie. Copilul este astfel participant activ la viața socială, capabil să se integreze mai ușor în societate.

Bibliografie:

- Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga (s.a.), "Metode interactive de grup. Ghid metodic pentru învățământul preșcolar", editura Arves, 2003, Craiova;
- Venera Mihaela Cojocariu, "Teoria și metodologia instruirii", EDP, 2004, București;
- Gabriel Albu, "Introducere într-o pedagogie a libertății", editura Polirom, 1998, Iași.

Rolul opționalului în procesul instructiv-educativ

Prof. Inv. Primar Marin Daniela Simona

Școala Primară Copăcioasa

Disciplina opțională oferă posibilitatea cadrului didactic de a completa cunoștințele elevilor, în situația în care conținuturile prevăzute de programa școlară nu este suficient pentru înțelegerea și aprofundarea anumitor noțiuni care să îi ajute în activitatea cotidiană și nu numai.

Pentru cadrele didactice, disciplinele opționale sunt reale provocări prin care își pot dovedi experiența profesională, deoarece a propune un opțional și a-l implementa cu succes reprezintă o mare provocare pe care trebuie să o treacă cu succes. Disciplina opțională oferă posibilitatea cadrului didactic de a completa cunoștințele elevilor, în situația în care conținutul prevăzut de programa școlară nu este suficient pentru înțelegerea și aprofundarea anumitor noțiuni care să îl ajute în activitatea lui cotidiană.

Pentru elevi, opționalele oferă posibilitatea ca ei să aleagă în funcție de aptitudinile și înclinațiile lor sau de domeniul în care doresc să-și dezvolte anumite capacități și deprinderi.

Educația constituie un sistem unitar și complex, care prezintă mai multe dimensiuni, specifice principalelor laturi ale personalității umane: educația intelectuală, educația civică, educația fizică, educația pentru sănătate, educația tehnologică, educația estetică, educația artistică etc. Aceste dimensiuni sunt interdependente și complementare și conferă educației în cadrul școlii un caracter deschis, dinamic și sistemic. Curriculumul la decizia școlii reprezintă o soluție de adaptare a ofertei școlare generale la particularitățile de vârstă și aspirațiile elevilor din diferite unități de învățământ.

Un aspect de care am ținut seama în propunerea opționalelor a fost motivația școlarului. Aceasta înseamnă că am descoperit în el dorința de a face ceva, pentru că este interesant și îi dă satisfacție. Am constatat că școlarul face acel „ceva” pentru că are propriile sale motive și nu sunt motivele altora. El este mânat de o curiozitate naturală. Învățarea capătă astfel un aspect distractiv și util în același timp, iar el s-a simțit mereu cu dorința de a lua inițiativă. Cred că disciplina opțională are rolul de a provoca școala, profesorii și copiii pentru a ieși din cotidian și a forma așa numita „școală care învață”.

Tot mai des se vehiculează ideea că viața școlară nu trebuie desfășurată separat de viața socială. Din acest motiv, disciplina școlară opțională s-a născut din dorința de a pregăti copiii pentru viață. Este important să pregătim copiii pentru mâine, ancorându-i la ziua de azi, astfel încât să înfrunte mai ușor viitorul. Pentru a ajunge la sufletul micului școlar, în proiectarea opționalului trebuie să fim prietenii lor. Trebuie să încercăm realizarea unei proiectări nu numai din punctul de vedere al cadrului didactic, ci și de pe poziția școlarului care nu are cunoștințe, vine la școală și vrea să învețe, să descopere, să cunoască și să se cunoască, să-și formeze deprinderi care vor folosi mai târziu în viață.

Pot spune că opționalul prezintă anumite beneficii atât pentru cadrul didactic și pentru elevi, cât și pentru părinți. Gândind opționalul în concordanță cu nevoile elevilor, dascălul este permanent în contact cu aceștia, dar și cu familia, relația învățător-elev, învățător-familie

devenind mult mai solidă. Învățătorul își adaptează demersul didactic în concordanță cu feedback-ul primit din partea elevilor. În plus, se va informa continuu pentru a găsi cele mai optime conținuturi și metode pentru a-și atinge obiectivele propuse.

Bibliografie

Bennet, B.- „Curriculum la decizia școlii: ghid pentru profesori”, Editura Atelier Didactic, București, 2007.

Bocoș, M. – „Teoria și metodologia curriculumului”, Suport de curs pentru anul I, specializările „Pedagogie” și „Pedagogia învățământului primar și preșcolar”.

Cucoș, C. – „Pedagogie”, Editura Polirom, Iași, 2000.

Vara și dorul de școală

Marineac Roxana, Liceul „Ștefan D. Luchian” Ștefănești, județul Botoșani

În mijlocul fiecărei comunități se află o școală, spațiul în care elevii prind aripi și își formează un viitor cât mai strălucit. Un loc care poartă în suflet fiecare generație de elevi, plini de culoare și viață în care fiecare zi aduce cu sine noi cunoștințe și lecții de viață valoroase. Ziua fiecăruia este mai luminoasă odată cu desciderea porților școlii, iar vocile vesele ale elevilor răsună cristalin pe coridoare. Școala este locul în care ne descoperim pe noi înșine și în care ne dezvoltăm intelectual, acel loc fermecat unde poveștile prind viață, iar visele fiecăruia copil se îndeplinesc. Profesorii ne sunt călăuze pe acest drum plin de lumini ghidându-ne cu pricepere și răbdare spre succes. Ce poate fi mai frumos decât un îndrumător atunci când nu te descurci singur?

Pe holurile școlii se aude vesel glasul copiilor ce dezbat cu entuziasm fiecare lecție și se bucură de șansa unui viitor inedit. Cu toate că școala este locul învățării, unde fiecare dintre noi își dezvoltă gândirea, acesta nu este doar despre învățare și gândire. În sălile de clasă se nasc prietenii ce vor dura o veșnicie, în care fiecare copil își găsește seamănel și pune suflet în construirea unei prietenii autentice. Pe băncile școlii, „mici minți” își croiesc viitorul, iar educația îi supune la diferite teste. Aici se nasc visele, se sculpează viitorul, iar fiecare copil învață să se descurce independent pregătindu-și propria viață. Fiecare zi petrecută în clasă este un nou pas către o viață mai bună, iar fiecare elev învață să-și sculpeze propria viață cu ajutorul cunoștințelor acumulate de-a lungul timpului.

Aripile copiilor sunt întinse spre un zbor lin către viitor, având o minte limpede și un intelect dezvoltat. Școala este un atelier al minții, unde fiecare pagină este o pânză a cunoașterii, fiecare zi e plină de surprize, iar fiecare lecție o poveste fascinantă. Răsetele copiilor devin ecouri ale amintirilor, iar fiecare întâmplare o lecție de viață. Educația primită în școli nu este doar un proces, ci o călătorie în care fiecare copil își descoperă propria sa poveste și potențialul neîngrădit. Astfel, școala devine locul în care visele apar și se îndeplinesc pe măsură ce capacitatea crește, o a doua casă pentru fiecare dintre noi. Un cuib de înțelepciune, care îți oferă milioane de șanse noi și valoroase. Școala, un mic cuvânt, dar o mare semnificație pentru noi toți, devine parte din viața noastră și ne călăuzește spre abilități impresionante.

În armonia verii, crește dorul de școală așteptând cu toții să sune din nou clopoțelul care vestește un nou început de an școlar.

VACANȚA DE VARĂ – JOC, STARE DE BINE, AMINTIRI MINUNATE

prof.dr. MATEI GEORGETA
Director, Grădinița nr.268, București

Când vine vacanța de vară, mulți părinți se întreabă cum să procedeze astfel încât copiii lor să poată continua să învețe și în timpul liber... dar este vacanța doar despre asta? despre învățatul clasic? noi îl propunem pe cel distractiv!

După lunile școlare, micuții trebuie să se bucure și de timpul liber alături de familie și prieteni. Astfel, se pot gândi activități de vară pentru copii, active, creative și distractive, pe care cei mici le pot face în vacanța de vară.

Jocul este important în dezvoltarea celor mici. Jocul este esențial pentru dezvoltarea copilului, fiind recunoscut de profesori și experți în educație ca modalitatea ideală de învățare. Vara devine momentul perfect pentru a explora și învăța prin activități recreative. Iată de ce:

Dezvoltare Multilaterală:

- **Cognitivă:** Jocul stimulează gândirea critică și rezolvarea de probleme. Prin jocuri de strategie, puzzle-uri și activități care implică planificare, copiii își îmbunătățesc abilitățile de a gândi logic și de a lua decizii.
- **Emoțională:** Jocul ajută la gestionarea emoțiilor și dezvoltarea empatiei. În timpul jocului, copiii învață să recunoască și să își exprime sentimentele, să facă față frustrărilor și să dezvolte empatie față de ceilalți.
- **Socială:** Jocul îmbunătățește abilitățile de comunicare și cooperare. Participând la jocuri de grup, copiii învață să colaboreze, să împartă și să respecte reguli, dezvoltând relații sociale sănătoase.
- **Fizică:** Jocul promovează sănătatea prin activități fizice. Jocurile care implică mișcare, cum ar fi alergatul, săritul sau activitățile sportive, contribuie la dezvoltarea coordonării, forței și rezistenței fizice.

Oportunități de Învățare:

- **Jocuri în aer liber:** Explorarea naturii și a mediului înconjurător. Activități de vară pentru copii, în aer liber, cum ar fi drumețiile, picnicurile și explorările în natură, le oferă copiilor ocazia de a descoperi și de a învăța despre lumea naturală.
- **Activități creative:** Dezvoltarea imaginației și a abilităților artistice. Prin desen, pictură, modelare și alte activități creative, copiii își dezvoltă imaginația și își exprimă creativitatea.
- **Activități educaționale:** Învățare prin joacă, combinând distracția cu educația. Jocurile educative, cum ar fi experimentele științifice, jocurile de rol și activitățile de construcție, transformă învățarea într-o experiență plăcută și captivantă.

Beneficii Emoționale și Fizice:

- Jocul contribuie la **sănătatea fizică și emoțională**, fiind o sursă de bucurie și împlinire. Prin joc, copiii își eliberează energia, reduc stresul și anxietatea și își îmbunătățesc starea de bine generală.
- Este o **formă naturală de exprimare**, indiferent de contextul cultural sau social. Jocul este un limbaj universal prin care copiii comunică, învață și se conectează cu ceilalți, indiferent de diferențele culturale sau sociale.

Explorare și Curiozitate:

- Prin joc, copiii își explorează lumea, satisfăcându-și curiozitatea și nevoile specifice vârstei. Jocurile exploratorii, cum ar fi căutările de comori sau experimentele științifice, îi ajută pe copii să înțeleagă mai bine lumea din jurul lor.
- Jocul permite inventarea de povești fantastice și explorarea unor lumi noi, chiar și în interiorul casei. Prin jocuri de rol și scenarii imaginative, copiii își dezvoltă capacitatea de a crea și de a trăi în lumi fictive.

Creativitate și Inovație:

- Dezvoltarea imaginației și creativității prin joc îi ajută pe copii să găsească soluții inovative la diverse provocări. Activitățile care încurajează gândirea laterală și creativitatea, cum ar fi construcțiile din lego, stimulează abilitățile de rezolvare a problemelor.
- Copiii învață să inventeze povești fantastice și să exploreze lumi noi, dezvoltându-și astfel imaginația și capacitatea de a gândi în afara cutiei.

Aceste activități de vară pentru copii sunt ocazia perfectă pentru a explora și a se bucura de joc, o componentă esențială a copilăriei care aduce numeroase beneficii în dezvoltarea lor completă. Vara este un moment magic în care copiii pot învăța și crește prin intermediul jocului, transformând fiecare zi într-o aventură plină de descoperiri și bucurii.

Activități de vară pentru copii, creative și active

Lectură:

Lectura nu doar îi încântă pe copii, ci le dezvoltă și abilitățile mentale. Înțelegerea textului, atenția la detalii și gândirea critică sunt doar câteva din beneficiile acestei activități. Mai mult decât atât, lectura hrănește imaginația copiilor, stimulându-le creativitatea și extinzându-le vocabularul. De asemenea, îi ajută să-și îmbunătățească concentrarea și disciplina într-un mod plăcut și interactiv.

Jocuri Teatrale și Improvizație:

Jocurile teatrale sunt o modalitate minunată de a-i încuraja pe copii să-și exploreze creativitatea și să-și dezvolte abilitățile de comunicare. Prin intermediul acestora, copiii învață să-și exprime ideile și emoțiile într-un mod liber și spontan. Improvizația îi încurajează să-și folosească imaginația și să-și dezvolte abilitățile de adaptare și rezolvare a problemelor.

Jocuri Cooperative:

Participarea la jocuri cooperative le oferă copiilor oportunitatea de a lucra împreună cu alți copii pentru a atinge un scop comun. Aceste activități de vară pentru copii dezvoltă spiritul de echipă și abilitățile de comunicare și negociere. În plus, îi învață pe copii să fie empatici și să-și susțină colegii în momentele dificile.

Stimularea Creativității:

Explorarea artei și a creativității îi ajută pe copii să-și dezvolte imaginația și să-și exprime liber gândurile și emoțiile. Vizitele la muzee și participarea la ateliere artistice îi expun la diverse forme de artă și le oferă inspirație pentru propriile creații.

Prin intermediul activităților practice, cum ar fi desenul sau modelajul, copiii își dezvoltă abilitățile artistice și învață să aprecieze frumusețea din jurul lor.

Iată câteva exemple de activități în acest sens:

- *Pictură cu Surprize:* Copiii folosesc diferite materiale pentru a picta (de exemplu, bureți, legume tăiate sau părți din plante) pentru a crea tablouri interesante și unice.
- *Modelaj cu Plastilină:* Oferiți-le copiilor plastilină și încurajați-i să-și folosească imaginația pentru a crea diverse forme și personaje.

- *Colaj Creativ*: Folosiți reviste vechi, hârtie colorată și alte materiale pentru a crea colaje interesante pe diferite teme.
- *Arta Naturii*: Mergeți într-o plimbare și colectați diverse obiecte naturale (cum ar fi pietre, frunze sau crengi) pe care apoi să le folosiți pentru a crea lucrări de artă în aer liber.
- *Construcții din Materiale Reciclabile*: Colectați diverse materiale reciclabile (cutii de carton, sticle de plastic, etc.) și încurajați copiii să le folosească pentru a crea sculpturi și construcții.

Coordonarea Mișcărilor:

Activitățile care implică coordonarea mișcărilor, cum ar fi construirea de castele cu nisip sau rezolvarea de puzzle-uri, nu doar îi distrează pe copii, ci îi și ajută să-și dezvolte abilitățile motorii fine și grosiere. Aceste activități îi încurajează să fie atenți la detalii și să-și exerseze îndemânarea într-un mod plăcut și interactiv.

Plimbări în Natură și Observarea Mediului:

Dintre activitățile de vară pentru copii, nimic nu se compară cu plimbările în natură și explorarea mediului înconjurător, pentru a-i conecta pe cei mici cu lumea înconjurătoare.

Aceste activități îi învață să aprecieze frumusețea naturii și să înțeleagă importanța conservării mediului înconjurător. În plus, plimbările în aer liber îi ajută pe copii să-și petreacă timpul într-un mod sănătos și activ.

Activități Practice în Bucătărie:

Gătitul împreună cu copiii nu doar le oferă ocazia să petreacă timp de calitate împreună, ci îi și învață abilități importante, cum ar fi măsurarea ingredientelor și urmarea instrucțiunilor. De asemenea, gătitul îi încurajează să fie creativi și să-și exprime imaginația într-un mod gustos și distractiv.

Activități Sportive și de Echipă:

Participarea la diverse activități sportive și jocuri de echipă nu doar îi ajută pe copii să-și mențină sănătatea și să-și dezvolte abilitățile fizice, ci și să-și îmbunătățească abilitățile sociale. Prin colaborare și competiție, copiii învață să lucreze împreună și să-și susțină colegii în atingerea obiectivelor comune.

Joc „Creează o poveste” din 5 imagini

Cum se joacă: printăm sau desenăm mai multe imagini, cât mai diferite. Le punem pe toate într-un bol. Pe rând, fiecare jucător extrage, cu ochii închiși, cinci imagini. Pe baza lor trebuie să creeze o poveste. Pentru a fi și mai distractiv, putem adăuga și „imagini surpriză” precum un vas de toaletă și altele asemănătoare.



Concurs cu mingea de hârtie

Ghidează mingea cu ajutorul unui pai în care suflă, fără a depăși marginea traseului. Cine depășește, pornește din nou de la start.



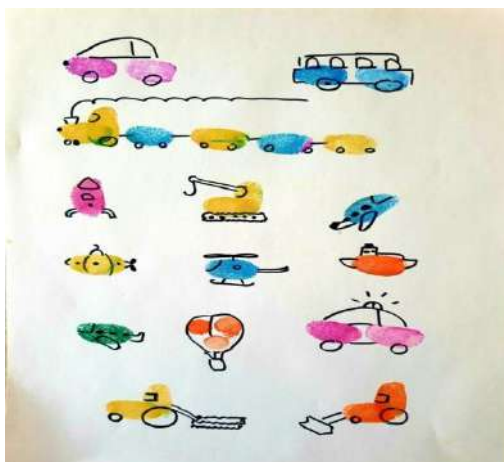
Mini-baschet

Prima rundă: aruncăm mingea în fiecare „coș”, de la mare la mic. În runda doi avem doar 3 încercări și aruncăm în ce coșuri vrem noi. Astfel poți încerca să dai la coșul cu cele mai multe puncte, dar e și cel mai riscant. Copiii învață că pot avea diverse strategii.



Desenăm cu amprente

Copiii pot crea tot felul de imagini cu ajutorul amprentelor, exersându-ți astfel creativitatea.



Inventați un instrument muzical

Din sticle, capace, boabe de fasole, orez, linguri de metal, de lemn, tăvi, pahare se pot face inventa tot felul de instrumente musicale. Cel mai distractiv este când fiecare membru al familiei inventează propriul instrument și la final toți cântă într-o formație și creează o melodie.



Încearcă ceva nou în fiecare vacanță!

În fiecare vacanță de vară, copilul poate încerca ceva nou: să cânte la un instrument, să încerce un sport nou, să facă o drumeție mai lungă, să învețe să meargă cu rolele etc. Astfel, copilul vede că poate ieși din zona de confort. Chiar dacă la început este greu, cu timpul devine mai ușor iar satisfacția este mare.

Puteți scrie pe bilețele ideile care v-au plăcut, adăugați ideile familiei voastre și puneți-le într-un borcan. Puteți să îl decorați împreună cu cei mici. În fiecare săptămână se vor strange idei noi, spre bucuria copiilor. Poate cel mai important este ca aceste idei să se transforme în ocazii de conectare, momente de voie bună, care vor deveni amintiri frumoase, atât pentru copii, cât și pentru părinți.

Vacanța plină de momente fericite!

ÎN CĂUTAREA MOTIVAȚIEI...

Prof. Lăcrămioara Maxim
Școala Gimnazială “Ștefan Bârsănescu”

Experiența didactică de mai bine de 25 de ani mi-a înlesnit observarea generațiilor de elevi mereu în schimbare. Sunt tentată adesea să fac comparații: ce nivel de cunoștințe, ce dorință de învățare, ce interes pentru lectură aveau elevii de altădată în comparație cu cei actuali... Dar mă cenzurez repede! Nu numai pentru că timpul aduce schimbări în toate domeniile – și cum ar putea rămâne educația atemporală? -, ci și pentru că elevii de acum sunt categoric mai rapizi, mai eficienți, mai practici (superficialitatea, oportunismul, individualismul oricum sunt “la pachet”)...

Provocările la care e supus cadrul didactic sunt de asemenea în continuă schimbare. Trebuie să recunosc faptul că, derulând înapoi vreo două decenii, văd “o profă” care se delecta cu prezentările de carte ale elevilor, cu discuțiile palpitate pe marginea unor lecturi, cu numeroasele informații reținute ușor de învățăcei, dar care căuta strategii de a-i face să gândească logic și aplicat. Actualmente, “profa” își ascunde mirarea când se izbește de concepțiile mercantile ale celor în care vrea să sădească dragostea pentru bine și frumos, prețuirea pentru cel de aproape și preferința pentru adevăratele valori, sub orice formă ar fi ele.

Toate aceste idei și multe altele mă determină să aleg cursuri și proiecte prin care să mă “updatez” mai eficient la această nouă realitate. Unul dintre acestea a fost “Putem motiva dacă suntem motivați”, în cadrul proiectului Erasmus, curs desfășurat la Barcelona, în iunie 2018. Dincolo de metode și strategii inovatoare în predare-învățare-evaluare, m-am întors cu informații noi, care mi-au înlesnit o mai bună comunicare cu elevii, cu părinții acestora, dar mai ales cu mine însămi în vârtejul în care ne simțim cu toții cuprinși în societatea actuală. Am aflat cum poate profesorul să evite burnout-ul în timpul anului școlar. Dar și elevii pot ajunge în această situație, mai ales cei din anii terminali, înaintea examenelor. În anul școlar în curs, am manageriat o clasă a VII-a. Deja am văzut forme incipiente de stres la unii dintre copiii foarte conștiincioși, cei pentru care examenul de la sfârșitul clasei a VIII-a va fi un mijloc de a-și reconfirma valoarea. Transformarea lor în emoții constructive e o coordonată a oricărui diriginte responsabil.

Vacanțele anterioare s-au înscris mai mult în tiparele jocului și relaxării, iar cea actuală este mai ales în sfera cognitivă, prin activitățile de recapitulare și de sistematizare a materiei, solicitate de profesorii ce predau materii de examen. Fiind unul dintre aceștia, știu exact la ce efort sunt supuși elevii. Pentru ca activitățile recapitulative la limba română să fie mai plăcute, am apelat la o abordare transdisciplinară a conținuturilor. Spre exemplu, copiii cu inteligență lingvistică – în colaborare cu interpersonalii - au fost solicitați să scrie o piesă de teatru într-un act în care să surprindă o problemă a mediului familiar lor și prin care să transmită un mesaj celor din jur; cei cu inteligență logico-matematică să creeze un algoritm pentru folosirea eficientă a timpului din iulie și august atât pentru recapitulări, cât și pentru joacă; decorul, efectele sonore, costumele sunt concepute de alți elevii care au înclinații estetice și muzicale; copiii cu inteligență spațială au de surprins prin diverse tehnici picturale specificul vacanței; eleva cu inteligență intrapersonală să realizeze un eseu în care să evidențieze conflictul interior al sufletului ce oscilează între copilărie și adolescență ș.a.m.d.

Vacanța nu înseamnă separarea totală a elevilor de școală. Comunicarea este menținută prin grupurile clasei de pe diverse rețele sociale. Activitățile propuse i-au entuziasmat pe elevi, aducându-le o formă de satisfacție. Totodată, elevii au conștientizat că, dincolo de transmițători de informații, profesorii sunt și modelatori ai sufletelor adolescente. Simțindu-se parte dintr-o echipă, ei pot căpăta o altă abordare a sarcinilor școlare. O lectură ajunge mai ușor în sfera de interes a unui copil dacă un coleg al său a vorbit despre aceasta. Un test de recapitulare devine interesant dacă alt elev a vorbit despre provocările pe care le-a depășit rezolvându-l.

O altă activitate din această vacanță, în care sunt implicați o parte dintre elevii clasei, este cea cuprinsă în cadrul festivalului Boovie, care, anul acesta, se va desfășura chiar în orașul nostru. A fost inițiativa lor de a se înscrie în această competiție. Au citit o carte, propusă de organizatori, și au creat un book-treiler. Dincolo de deprinderile specifice disciplinei Limba și literatura română, elevii au găsit modalități de a da o formă cinematografică mesajului unei cărți, de a conștientiza că, prin ceea ce fac, promovează ideea necesității de a citi și beneficiile lecturii. Ei înșiși au mărturisit că experiența Boovie este o formă foarte bună de evoluție personală. Achizițiile au fost diverse: tăiat imagini, mixat, suprapunerea muzicii peste imagine, adăugarea subtitrării etc. Galele Boovie sunt așteptate cu mare interes, deoarece copiii vor face schimb de experiență și impresii cu participanții din toată țara și din exterior.

În concluzie, provocările cadrului didactic din ziua de azi nu sunt în sfera imposibilului, ci doar a dificultății. Există metode prin care îi putem atrage pe elevii noștri spre lectură, prin care le putem stârni curiozitatea și dorința de evoluție. Vacanțele reprezintă un bun prilej în acest sens.

Bibliografie:

- Cursul Erasmus+ ”Putem motiva dacă suntem motivați”, Barcelona, iunie 2018;
- Ghidul metodic, rezultat al participării a 12 profesori din școală la acest curs, coordonator – prof Rotaru Carmen Mirela, editura PIM, Iași, 2018;

Exemple de bune practici din instruirea practică în cadrul programelor Erasmus+

prof. ing. Mihăeș Cornelia Simona

Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș

Erasmus este un program extrem de benefic și captivant pentru elevi. Îți oferă oportunitatea unică de a trăi și a învăța într-o altă țară, de a experimenta o cultură nouă și de a-ți dezvolta abilitățile lingvistice și interculturale. Iată câteva dintre avantajele pe care le oferă programul Erasmus:

- **Experiență culturală:** Te expui unei noi culturi, moduri de viață și tradiții. Această experiență îți va deschide ochii și îți va lărgi perspectiva asupra lumii.
- **Îmbunătățirea limbilor străine:** Fiind într-o țară vorbitoare de limbă străină, ai șansa să-ți îmbunătățești abilitățile lingvistice în mod natural și să te simți mai încrezător în utilizarea limbii respective.
- **Noi prietenii și conexiuni:** Vei întâlni oameni din întreaga lume și vei forma prietenii care pot dura o viață întreagă. Aceste conexiuni pot fi valoroase din punct de vedere personal și profesional.
- **Diversitate academică:** Ai posibilitatea de a studia sub conducerea unor profesori și într-un mediu academic diferit. Acest lucru îți poate oferi noi perspective asupra materiilor de studiu și poate îmbogăți experiența ta educațională.
- **Dezvoltare personală:** Erasmusul te provoacă să ieși din zona ta de confort și să te adaptezi la un mediu nou. Acest lucru poate contribui la dezvoltarea ta personală, creșterea încrederii în tine și a abilităților de rezolvare a problemelor.

Desigur, există și provocări, cum ar fi să te adaptezi la un mediu nou, să gestionezi aspecte administrative și să te simți uneori departe de casă. Cu toate acestea, experiența Erasmus este în general una extrem de pozitivă și memorabilă pentru cei care aleg să participe.

În cadrul programelor Erasmus nu există un set universal de standarde ecologice, deoarece acesta este gestionat de Uniunea Europeană și implementat la nivel local de către instituțiile de învățământ și organizațiile partenere. Cu toate acestea, tot mai multe universități

și organizații implicate în program încearcă să integreze practici ecologice și să promoveze sustenabilitatea în cadrul activităților Erasmus.

Aici sunt câteva moduri în care se poate promova sustenabilitatea în cadrul programului Erasmus:

- Transport sustenabil: Encurajarea studenților să folosească mijloace de transport sustenabile, cum ar fi bicicletele, transportul în comun sau chiar să călătorească cu trenul în loc de avion, atunci când este posibil.
- Alocație responsabilă a resurselor: Promovarea unei utilizări responsabile a resurselor, cum ar fi energia și apa, în timpul șederii în străinătate.
- Conservarea mediului înconjurător: Încurajarea participanților să aibă un comportament responsabil față de mediu, cum ar fi reciclarea, economisirea energiei și reducerea deșeurilor.
- Educație și conștientizare: Oferea informații și traininguri privind aspectele legate de mediu și sustenabilitate pentru elevii/studenții participanți, astfel încât aceștia să fie conștienți de impactul pe care îl au asupra mediului în timpul experienței lor Erasmus și să adopte practici mai sustenabile.
- Parteneriate cu organizații locale de mediu: Colaborarea cu organizații locale de mediu pentru a implementa proiecte sau activități care să promoveze sustenabilitatea în comunitatea locală.

Promovarea practicilor ecologice și sustenabile în cadrul programului Erasmus poate contribui la reducerea amprente de carbon și la conservarea mediului înconjurător, oferind în același timp oportunități de învățare și implicare pentru elevi în aceste aspecte importante.

Mai jos regăsiți activitățile de ecologizare derulate în programele Erasmus+ desfășurate la Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș.



PUNȚILE PRIETENIEI

**Mihăilă Simona-Elena-prof. inv. primar,
Liceul Teoretic „Ioan Pascu”-Codlea**

Punțile prieteniei este un proiect educațional social, care, deși are un trecut impresionant, a fost cuprins, pentru prima dată în Calendarul Activităților Educative Județene Brașov-2024, domeniul cultural-artistic, arte vizuale, poziția nr. 21.

Proiectul „Punțile prieteniei” s-a desfășurat în perioada octombrie 2023-iunie 2024, în locațiile : Corp D-Str. Măgurii Nr. 4, Liceul Teoretic „Ioan Pascu”-Codlea și Grădinița cu Program Prolungit Nr. 5 –Codlea, Str. Lungă, Nr. 112-114.

Numărul participanților la proiect: 43 copii (15 școlari și 28 preșcolari)

Bugetul proiectului a fost de 200 lei- contribuție proprie

Număr de elevi și număr de cadre didactice implicate: 15 elevi/28 preșcolari și minim 3 cadre didactice (1 profesor pentru învățământ primar și 2 profesori pentru învățământ preșcolar)

Beneficiarii direcți și indirecti:

Beneficiarii direcți : elevii/preșcolarii implicați în proiect, cadrele didactice implicate, partenerii de proiect (firmele care participă cu sponsorizare)

Beneficiari indirecti : părinții elevilor/preșcolariilor, colegii elevilor/preșcolariilor participanți, comunitatea locală

Activitățile propuse, în ordinea în care s-au desfășurat au fost:

Activitatea nr. 1- Lansarea oficială a proiectului în cadrul comisiei metodice; postarea proiectului pe site-ul școlii/grădiniței - Octombrie 2023.

Activitatea nr. 2 - Frumusețile toamnei - Atelier de lucru-Noiembrie 2023

Activitatea nr. 3 - Vin colindătorii - Cântece de Crăciun și de Anul Nou - Decembrie 2023

Activitatea nr. 4 - Bucuriile iernii - Ianuarie 2024

Activitatea nr. 5 - Ziua Porților Deschise - Februarie 2024

Activitatea nr. 6 - Vestitorii primăverii - Martie 2024

Activitatea nr. 7 - Decorațiuni de Paști- Aprilie 2024

Activitatea nr. 8 – Ce vreau să devin când voi fi mare? - Mai 2024

Activitatea nr. 9 - Copilărie minunată- Iunie 2024

Elevii clasei a IV-a A de la Liceul Teoretic „Ioan Pascu”- Codlea au realizat diferite activități, conform calendarului proiectului, în parteneriat cu grupa mare-Grupa Ursuleților, de la Grădinița cu Program Prolungit Nr. 5 –Codlea, în perioada noiembrie 2023-iunie 2024.

Impactul educativ estimat asupra grupului țintă.

Elevii, dar mai ales preșcolarii au avut posibilitatea de a crea legături de prietenie cu preșcolarii, de a cunoaște mai bine școala noastră, de a-și dezvolta competențele de comunicare, de socializare, de a munci în echipă, de a-și dezvolta gândirea critică.

Aflându- ne într-o societate care evoluează sub imperativul schimbărilor permanente în toate domeniile, care îi solicită individului abilități de adaptare rapidă la situații noi, educația trebuie să răspundă tuturor nevoilor omului, asigurându- i integrarea atât în viața socială cât și continuarea școlarității până la nivelul universitar.

Datorită situației materiale pe care o au multe familii din România și datorită interesului tot mai scăzut al copiilor pentru învățatura, unitățile școlare trebuie să ia atitudine și să se implice tot mai mult în atragerea copiilor către învățatură. Unul dintre lucrurile care acționează la nivelul educației preșcolare și care pot susține acest deziderat este dezvoltarea unei relații parteneriale grădiniță- școală, definite printr-o comunicare deschisă, reală, constructivă și în interesul copilului.

1.Puncte tari	2.Puncte slabe
- existența printre elevii școlii a multor copii proveniți de la Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 Codlea; - tranziția grădiniță – școală va fi mult mai ușoară;	- insuficiente activități de promovare a imaginii școlii; - lipsa unor activități cu caracter constant de întărire a legăturii grădiniță – școală;
3.Oportunități :	4.Amenințări:
- implicarea părinților în formarea și dezvoltarea personalității copilului; - atragerea unui număr cât mai mare de copii înscriși la Liceul Teoretic „Ioan Pascu”-Codlea;	- orientarea copiilor din grădiniță spre alte școli; - pierderea legăturii grădiniță – școală; - dificultati in integrarea copilului în mediul școlar

Scopul proiectului:

- Reducerea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii/grădiniței ;
- Promovarea imaginii școlii în comunitate
- Familiarizarea familiilor preșcolarilor cu cerințele școlii
- Stimularea interesului părinților copiilor prin implicarea directă și indirectă în aceste activități;
- Promovarea dialogului și a comunicării între preșcolarii și elevii celor două instituții implicate

Obiectivele specifice ale proiectului:

1. Realizarea unui schimb de experiență profesională
2. Promovarea comunicării asertive
3. Îmbunătățirea competențelor de comunicare
4. Conștientizarea comunicării ca suport al socializării și prieteniei;
5. Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale preșcolarilor și elevilor

Descrierea grupului țintă căruia i s-a adresat proiectul:

- Grupa mare „Grupa Ursuleților”– Grădinița cu P.P. Nr. 5 - Codlea (28 copii)
- Elevii clasei a IV-a A – Liceul Teoretic „Ioan Pascu”– Codlea (15 elevi)
- Părinții școlarilor/preșcolarilor
- Cadrele didactice

Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului, inclusiv impactul proiectului asupra grupului țintă, unității de învățământ și comunității.

Rezultate calitative:

-respectarea temelor și a termenelor ; dezvoltarea simțului estetic ; dezvoltarea dragostei față de frumos; crearea unui mediu activ și stimulat; implicarea copiilor în toate activitățile desfășurate; îmbogățirea spațiului instructiv-educativ cu imagini, fotografii,afișe etc.

Rezultate cantitative

- implicarea unui număr de cel puțin 15 elevi și a cel puțin 25 de preșcolari
- atragerea unui număr mai mare de copii la grupa pregătitoare în anul școlar 2024-2025
- realizarea unei expoziții cu toate lucrările realizate pe parcursul derulării proiectului
- realizarea unui calendar cu imagini reprezentative din timpul derulării proiectului

Modalități de monitorizare și de evaluare ale proiectului:

- evaluarea curentă-permanent, prin postări pe pagina de Facebook a școlii și a grădiniței
- evaluarea finală-iunie 2024
- expoziție de lucrări
- portofolii
- întocmirea raportului de evaluare-iulie

Dialogul permanent care se naște în acțiunile educative propuse, între cadrele didactice, preșcolari/elevi și membri ai comunității locale nu este un simplu act de comunicare, ci de cunoaștere și căutare de soluții la problemele ridicate. Prin modul cum desfășurăm activitățile, dezvoltăm copiilor frumusețea și importanța mesajului transmis cu ajutorul imaginilor. Vom realiza obiectivele propuse folosind mijloacele educative și de învățare moderne, care să fie acceptate de către copii. Plăcerea și bucuria de a rezolva o situație, o problemă, vor face ca efortul depus pentru rezolvarea lor să fie mai plăcut.

Proiectul este viabil, având în vedere faptul că fiecare unitate de învățământ are ceva valoros care merită să fie evidențiat cu ajutorul implicării copiilor. Finalitățile proiectului vor fi postate pe pagina de Facebook a școlii și a grădiniței

În fiecare unitate de învățământ se va realiza un panou al proiectului. Vom continua proiectul și în anul școlar viitor urmărind colaborarea și cu alte grupe de preșcolari, implicarea unui număr mărit de copii.

Având în vedere că proiectul se va desfășura cu resurse proprii, nu există riscul retragerii partenerilor. Identificarea sponsorilor va ușura derularea activităților, fără să existe presiunea financiară.

Activitățile de promovare/mediatizare și de diseminare în timpul implementării proiectului:

- ✓ prezentarea etapelor și a rezultatelor proiectului în comunitate cu ajutorul mass-mediei;
- ✓ prezentarea proiectului în cadrul comisiei metodice, a cercurilor pedagogice, a comunicărilor științifice ;
- ✓ album cu lucrările expuse în cadrul expoziției;
- ✓ realizarea unui calendar care să fie valorificat din punct de vedere financiar

Partenerii implicați în proiect au fost:

- Liceul Teoretic „Ioan Păscu” –Codlea
 - asigură promovarea/mediatizarea/diseminarea proiectului
 - realizează diplomele convenite elevilor, cadrelor didactice și partenerilor de proiect
 - asigură buna desfășurare a activităților
 - realizează baza de date
 - întocmește raportul final al proiectului
- Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 –Codlea
 - asigură participarea preșcolarilor la activitățile proiectului
 - colaborează cu părinții preșcolarilor
 - mediatizează activitățile proiectului

The Role Of Story Telling In English Class

Nume autor: Mîndroc Delia

Școala Gimnazială "I. C. Lăzărescu"- Țițești

Bringing an enjoyable English classroom is a hard work for teachers to do especially for young learners. It is believed that children have their own way in learning. The characteristics of children are varying from one child to others, so teachers have to manage and organize the class well. Teaching and learning process of young learners should be conditioned based on their needs and interests. An ideal way of teaching plays a significant role in developing students' skills. Teachers tend to use such condition into an English class. Therefore, they need to be equipped with knowledge and skills since it is a challenge for them to create an effective and efficient class. There are many activities that can be applied by teachers, such as story telling, songs, games etc. One kind of fun activity in the class is using story telling. Story telling can be used to enhance students in learning English and also develop their English. Many people agree that many children like stories. In this paper, I want to explore the use of story telling in the English class to motivate students' skills.

Why Story Telling?

There are many reasons for using storytelling in language teaching. Moreover, stories can motivate children, stimulate children's imagination and arouse children's interests, etc.

- Stories provide meaningful context.
- Stories can provide natural repetition.
- Children's listening skill can be developed.

How to Choose Stories?

In choosing stories, we as teachers should pay attention to topics linking to children's interests or experience to arouse their interests. Children concern more about what they have experienced or what they are interested in. Also, we need to consider children's age. Characters of stories also play important role in a successful teaching and learning process. Students of young learners like animal, cartoon and fiction. In addition, choosing stories that have simple and interesting plot or a surprising ending will be helpful so that children can remember them and enjoy them, and that the language in the stories will be more memorable.

On the other hand, stories can be used to introduce children to new language, improve students' skills especially practice listening skill and to revise learned language/vocabulary. Storytelling can also be used to stimulate children's imagination, to expose children to varied language, to extend/enrich children's language and to access children.

In teaching and learning process to young learners, storytelling is an effective way to motivate students in learning English since children love stories. During the teachers tell the story, students of young learners:

- a. are always eager to listen to stories
- b. know stories work
- c. want to understand what is happening
- d. can enjoy hearing stories in English when they start English lessons
- e. enjoy looking at story books by themselves.

The following are some recommended storytelling techniques from Brewster, Ellis and Girard (2004):

- a. If students are unfamiliar with storytelling, begin with short session which do not demand too much from them and over extend their concentration span
- b. Read slowly and clearly. Give the students time to relate what they hear to what they see in the pictures, to think, ask questions, make comment. However, do vary the pace when the story speeds up
- c. Make comments about the illustrations and point to them to focus the students' attention
- d. Encourage students to take part in the storytelling by repeating key vocabulary items and phrases. Teachers can invite students to do this by pausing and looking at them with a questioning expression and by putting the hand to the ear to indicate that we are waiting for them to join in. then repeat what they have said to confirm that they have predicted correctly, and if appropriate, expand by putting the word into a full phrase or sentence.
- e. Use gestures, mime, facial gestures to help convey the meaning
- f. Vary the pace, volume and your voice
- g. Pause where appropriate to add dramatic effect or to give children time to relate what they hear to what they see, and to assimilate details to the illustration
- h. Disguise your voice for the different characters as much as you can to signal when different characters are speaking and help convey meaning
- i. Ask questions to involve children
- j. Do not be afraid to repeat, expand and formulate. This increases opportunities of exposure to the language and gives children a second chance to work out the meaning and have it confirmed.

The Examples of Stories

THE HEN WITH GOLDEN EGGS

- Read the story and complete with the missing words. Choose from: **again, happy, white, day, kill, girl, golden, eggs**

Janette, the main character of our story, is a very poor little one day a magician offers her a very nice hen. The next morning, the hen had already laid an egg. But what a great surprise! The egg is a one!

Very pleased, Janette goes to the jeweler to sell it. What a relief to have a little money when one is so poor!

Every, the hen lays an egg. When she became rich, Janette also became wicked and pretentious.

She even refuses to give some bread to a little boy who comes to her door to beg. From that very day, things changed. The hen would lay only baked

"Oh, what a pity! How are we going to live from now on?" sobbed the little girl. As she is very angry, she wants to The magic hen.

The magician appears.

"The hen has nothing to do with your misfortune silly Janette; it's only your bad behavior that caused your disgrace! As long as you keep being wicked, you have no chance to see a golden egg!"

Then, Janette rushes after the poor little boy she drove away the day before. And she finally understands that to be means to be able to share with others what you have.

JACK AND THE CREEPING STALK

- Read the story and complete with the missing words. Choose from: **axe, hen, stalk, Jack, castle, hen, cow, sky, match-box**

Once upon a time, there was a boy. His name was One day Jack exchanges his for a handful of beans. After he came back home, he sowed them in the garden. But, surprise! The next day, the beans had grown so much that they could reach the Jack decides to climb that magic plant. He reaches so high, that his own house looks like a

“All right, I have reached the sky”- said Jack to himself. On top of the huge plant, he sees an enormous It is a giant’s castle.

The giant has a magic hen which lays golden eggs and he spends his days watching his treasure.

“Your Highness, will you lend me the with golden eggs? Jack asks the ogre. Instead of answering Jack’s question, the ogre tried to eat Jack in his sandwich. But Jack seizes the hen quickly and jumps as a louse down the The giant follows him very closely. Reaching the ground, Jack takes an and cuts the enormous stalk, which makes the giant fall.

“And now, I can get back my cow and I can have all my friends take advantage of my fortune...”

Conclusion

Storytelling can be stimulating not only to increase students’ interest, motivation, creativity, critical thinking skills, imagination and verbal self- confidence in language learning, but also to maximize their authentic self-involvement and community interaction.

References

- Brewster, J., Ellis, G., & Girard, D. (2004). *The Primary English Teacher’s Guide*. London: Penguin
- Joyce, B., Weil, M & Calhoun, E. 2000. *Models of Teaching*. United States of America: A Pearson Education Company
- Richard, Jack C., & Theodore S. R. 2001. *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge University Press
- Scott, Wendy A and Ytreberg, L. 1990. *Teaching English to Children*. New York: Longman
- Wright, A. 2004. *Storytelling with Children: Resource Books for Teachers*. Oxford: Oxford University Press

GRĂDINIȚA DE VARĂ- ALTERNATIVĂ DISTRACTIVĂ ȘI CREATIVĂ DE PETRECERE A TIMPULUI ÎN VACANȚA MARE DE CĂTRE PREȘCOLARI

Prof.I Mocanu-Tudor Florentina, G.P.P. “Voinicelul” Slobozia, Județul Ialomița

Preocupate de acoperirea nevoilor comunității locale și creșterea nivelului de satisfacție al părinților, unitățile de învățământ preșcolar au început să-și diversifice oferta educațională prin extinderea programului și pe perioada de vară, sub denumirea de “Grădinița de vară”.

Astfel de programe sprijină părinții care nu au o altă soluție de supraveghere pentru copii pe perioada verii și se derulează în afara anului școlar, durata fiind stabilită în funcție de cererile/ nevoile părinților și posibilitățile grădiniței de a acoperi programul cu personal. În privința activităților din perioada petrecută în cadrul grădiniței de vară, în fața cadrelor didactice există următoarea provocare:

- Cum alegem activitățile? Lășăm copiii să se joace singuri, în voie, rolul cadrelor didactice fiind doar de supraveghere sau le organizăm un program de activități ?
- Ce fel de activități includem? Activități care să contribuie la consolidarea și extinderea cunoștințelor acumulate în anul școlar încheiat sau activități care să sprijine consolidarea abilităților de comunicare și socio-emoționale ale copiilor?

Reflectând asupra acestor perspective, opinez că, pentru copiii de vârstă preșcolară, este mai benefic participarea pe timpul verii la programe care sprijină dezvoltarea lor socio-emoțională, relaxarea și bine dispunerea lor și mai puțin la programe cu conținut academic. Înclin spre această opțiune întrucât copiii de cârstă mică au nevoie de o perioadă de odihnă intelectuală, de multă libertate și de cât mai multe momente de bucurie. Oricum, indiferent de natura lor, orice activitate generează un proces de acumulare de cunoștințe și abilități, de formare de atitudini pozitive, prin urmare adaugă plus valoare educației celor care participă.

Raportându-ne la aceste obiective, activitățile incluse în programele de vară ale grădinițelor ar trebui să fie activități outdoor, relaxante, țintite pe dezvoltarea personală a preșcolariilor participanți, care le oferă acestora o modalitate plăcută și educativă de a petrece vacanța de vară. Activitățile și jocurile proiectate și desfășurate trebuie să asigure condiții pentru participarea activă a copiilor, să faciliteze explorarea mediului natural înconjurător în mod direct și să creeze cadrul optim pentru învățarea constructivă. Cadrul nonformal și atmosfera relaxantă de desfășurare a acestora, flexibilitatea tematicii, conținutul și obiectivele în armonie cu interesele și înclinațiile copiilor, apropierea situațiilor de învățare de contextul real de viață, finalitățile care vizează atât cunoașterea, dar în egală măsură latura socio-emoțională a copiilor, fac din activitățile incluse în proiectele de vară un vector de educație foarte eficient.

La astfel de programe, cadrele didactice lucrează cu grupe formate din copii cu vârste diferite, care se cunosc sau nu între ei. De aceea, activitățile trebuie proiectate cu multă grijă, astfel încât să asigure participarea “pe picior de egalitate” a tuturor copiilor. Încurajarea autonomiei în acțiune, a interacțiunii și incluziunii vor genera importante beneficii fizice, emoționale și mentale pentru participanți.

Un exemplu de bună practică privind programul grădinițelor de vară, poate fi Proiectul “Vară, vară, bine ai venit!”, derulat anul acesta în grădinița noastră. Activitățile selectate cultivă optimismul, stimulează trăsăturile și abilitățile individuale ale copiilor, generează bucurie, fericire, stare de bine, încredere și stimă de sine, fiind experiențe practice pozitive, cu tință precisă: dezvoltarea abilităților socio-emoționale și de comunicare ale preșcolariilor participanți.

În proiectul “Vară, vară, bine ai venit!” programul zilnic cuprinde următoarele categorii de activități:

1. Activități de dimineață

Obiective:

- distrația, relaxarea, crearea unei stări de bine, generarea de senzații emoționale pozitive;

- încurajarea comportamentului pro-mișcare;
- stimularea „poftei de joacă / activitate”;
- crearea senzației de apartenență la grup.

Activitățile constă în *flash mob-uri* sau *Freeze Dans în curtea grădiniței*. Ele au loc la prima oră a dimineții, durează circa 30 minute și se desfășoară în aer liber, în curtea grădiniței.

- *Flash mob*: pe fond muzical atractiv, copiii execută mișcări după coordonatorul jocului sau după regulile jocului, explicate la început;
- *Freeze Dans*: participanții se mișcă liber pe un fond muzical atractiv și la semnalul coordonatorului "îngheață", adică rămân în poziția în care se află, nu se mai mișcă timp de câteva minute, după care reiau dansul.

2. Activități de socializare

Obiective:

- încurajarea cunoașterii;
- dezvoltarea socială a copiilor;
- stabilirea relațiilor de prietenie între membrii grupului.

Activitățile din această categorie au loc imediat după momentul de mișcare de dimineață. Literatura de specialitate și mediul online ne oferă numeroase exemple de jocuri. Pot fi folosite jocurile cele mai potrivite specificului grupului de copii. De exemplu:

- *“Jocul cu parașuta”*¹ – joc de prezentare și cunoaștere care permite copiilor să afle numele tuturor participanților: copiii numără de la 1 la 10 și strigă numele unui copil când numărătoarea ajunge la 10. Exemplu: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 – MIHAI. Mihai intră sub parașuta pentru următoarea rundă de numărat. Acesta stă sub parașută și când se ajunge din nou la 10, face schimb cu următorul copil numit.
- *“Să ne cunoaștem prin mimă!”*² – joc de cunoaștere. Copiii stau în cerc. Fiecare își spune prenumele și apoi mimează jocul/ activitatea/ hobby-ul preferat, iar colegii trebuie să ghicească. Cadrul didactic înțepe, mimând hobby-ul său.
- *Jocul “Pânza prieteniei”*³ Conducătorul jocului are un ghem de sfoară. El leagă capătul firului de degetul său arătător, apoi aruncă ghemul la unul dintre copiii așezați în cerc. Cel care primește ghemul își spune prenumele, își înfășoară sfoara pe deget și aruncă ghemul spre alt copil. Se va realiza o rețea din sfoară ca o pânză de paianjen, simbolizând relațiile de prietenie care trebuie să lege copiii.
- *Jocul „Ghicește schimbarea!”*⁴ Copiii formează două echipe și se așază față în față, având fiecare o pereche. Timp de 3 minute, fiecare pereche se observă cu atenție. După cele 3 minute, una dintre echipe se întoarce cu spatele, timp în care membrii celeilalte echipe schimbă cel puțin un lucru din înfățișare (se dau jos veste, se pun eșarfe, bentițe, se face schimb de încălțări etc.). Coechipierii se întorc și încearcă să recunoască schimbările. Apoi, se inversează rolurile. Câștigă echipa care a ghicit cele mai multe diferențe.
- *Jocul “Îmi place ... pentru că ...”*⁵ Participanții sunt rugați să se așeze în cerc și să spună ce le place la persoana din dreapta lor.

¹ https://profesoaradejoaca.ro/10-jocuri-pentru-scoala-de-vara-sau-tabere/?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTEAAR1b5-2TM2NSb2CPPg5ufnE7brgtTb8mlg-cqGCVQDIC8zrpoh88sn_9cg0_aem_kci318H8QH8ESUZ6lInjpA&sfnsn=wa

² <https://infinit-edu.ro/2021/jocuri-de-cunoastere-de-miscare/>

³ <https://anidescoala.ro/divertisment/jocuri-in-aer-liber/jocuri-educative-panza-prieteniei/>

⁴ <https://infinit-edu.ro/2021/jocuri-de-cunoastere-de-miscare/>

⁵ <https://www.cristinabuja.ro/9-idei-de-jocuri-de-cunoastere-si-prezentare/>

3. Activități creative

Obiective:

- încurajarea cunoașterii și interacțiunii între membrii grupului de preșcolari format;
- dezvoltarea unor relații de prietenie și colaborare

Activitățile se întind pe parcursul primei părți a zilei. Copiii au la dispoziție tot felul de materiale și instrumente de lucru, neconvenționale. Ei au libertatea de a decide ce doresc să realizeze în limita temei zilei, cu ce și mai ales cu cine să facă echipă. Pentru prima săptămână au fost proiectate următoarele activități:

- **Atelier de pictură:** „*Pietricele colorăm, curtea noi o decorăm*”. Copiii au la dispoziție acuarele, vopsele, pensule mari și mici, pietre potrivite pentru a fi pictate. Tema de pictat „Vacanța de vară” („Valurile mării”, „Sus pe munte, pe cărare”, „La râu”, „La pescuit”, „Cu bicicleta”, „Plimbare cu mașina”, „Pe vapor”, etc.). Cu pietricele pictate copiii vor decora curtea grădiniței.
- **Atelier de creație:** „*Coronițe din flori de vară*”. Copiii au la dispoziție șablon de coronițe din hartie sau răchită, flori de vară, lipici, fundițe. Copiii vor confecționa coronițe, de preferat din flori nemuritoare culese anterior.
- **Atelier de pictură:** „*Feerie de culoare*”- pictură pentru care copiii utilizează tehnica cu baloane de săpun⁶. Copiii au la dispoziție acuarele, recipiente pentru apă în care se pune detergent de vase. În fiecare vas se adaugă o culoare și cu ajutorul pai de suc se produc bulele de săpun. Surplusul bulelor se împing cu ajutorul paiului pe hârtia de lucru. Se repetă operația pentru fiecare culoare cu care copiii au optat să lucreze. Bulele de diverse culori, suprapuse vor forma pe hârtie vor lua forma unor flori de vară.
- **Atelier de creație:** „*Ghirlande cu inimioare*” . Copiii vor avea la dispoziție hârtie colorată divers, șabloane de diverse mărimi de inimioare, culori, acuarele, pensule, alte materiale de lipit și decorat. Ei vor confecționa ghirlande din inimioare și vor decora pomii din curtea grădiniței.
- **Atelier de pictură:** „*Vară minunată*” Copiii vor avea la dispoziție hârtie și creioane colorate. Ei vor avea de desenat scene de vacanță: la plajă, la pescuit, la picnic, la pădure, etc.

4. Activități distractive și de mișcare

Activitățile selectate sunt bazate pe metoda Batii Strauss⁷, metodă care relaxează psihic și crează o stare de bucurie, bine-dispunere, relaxare. Activitatea se desfășoară în a doua parte a zilei, după masă și somn.

Obiective: Am selectat această metodă din următoarele considerente legate de implicațiile sale educative în planul dezvoltării personale a copiilor:

- este o metoda de ascultare activă, deci stimulează atenția, fără însă a genera plictiseală;
- este o metodă de dezvoltare personală prin apropierea copiilor de muzica clasică, mai puțin accesibilă copiilor de vârstă mică;
- indiferent de câte ori o folosești, generează bucurie, bine-dispunere, copiii participând activ, cu plăcere la astfel de momente;
- crează o atmosferă relaxantă, care energizează și mobilizează copiii;

Pentru prima săptămână au fost proiectate următoarele jocuri:

⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=L5C2Q2sHJ4U>

⁷ <https://www.korzecznik.eu/metoda-aktywnego-sluchania-muzyki-wg-batii-strauss/>

- *Jocul "La galop"* (suport audio⁸ Dimitri Kabalevsky "Comedians' Galop"). Activitatea se bazează pe metoda Batii Strauss⁹ și *Desfășurare*: Copiii stau în cerc, așezați pe scăunelele întoarse. Pe fond muzical, copiii execută mișcările indicate de cadrul didactic, respectând ritmul muzicii: mișcări care imită mersul în galop pe cal, întoarcerea capului spre colegul din dreapta și din stângă, morișca cu brațele, întinderea mâinilor în față, mișcări care imită cântatul la fluier, cântatul la trombon, fluturări de mâini, bătăi din picioare etc. Mișcările alese antrenează întregul corp, iar execuția lor obligă copiii să urmărească linia melodică.
- *Jocul "Papuceii jucăuși"* (suport audio: Letkiss¹⁰- Orchestra Roberto Delgado¹¹) *Desfășurare*:¹² Copiii stau în cerc, așezați pe genunchi pe scăunelele întoarse și au palmele în încălțări. Pe fond muzical (Letkiss- compozitor Roberto Delgado), copii execută mișcările indicate de cadrul didactic, respectând ritmul muzicii. Mișcări se execută cu palmele introduse în încălțări, ceea ce îi amuză și îi încântă pe participanți. Ei imită, din poziția șezând pe genunchi mersul în față și înapoi, bătăide palme, mers pe mâini și genunchi în față și înapoi. Mișcările se repetă până la finalul muzicii.
- *Jocul "Polka"* - (suport audio : Polka Italiano, de Serghei Rahmaninov¹³, jucării din pluș)
Desfășurare: Momentul reprezintă o modalitate de a recompensa copiii pentru efortul depus. Se bazează pe metoda Batii Strauss. Copiii stau în cerc, așezați turcește, pe covor. Bat ritmic din palme, alternativ cu lovirea cu palmele a genunchiurilor. La schimbarea ritmului copiii transferă de la unul la altul o jucărie.
- *Jocul "Distracție cu ziarul"* (suport audio: Letkiss – Roberto Delgado¹⁴). *Desfășurare*: Copiii merg în cerc pe melodie și execută comenzile primite de la cadrul didactic (lovesc palmele, lasă ziarul jos, îl ridică, îl aruncă în sus, îl scutură, îl așează pe cap etc.).
- *Jocul "Mersul fericitului"*¹⁵ (experimentarea și controlul emoțiilor, buna dispoziție. Apliniați în linie, solicit copiii să meargă, mimând timp de un tur, mersul omului grăbit, nervos, temător, nesigur, plictisit, mândru, curios, încrezător, vesel, optimist, fericit. Voi păstra ordinea emoțiilor (negative și apoi pozitive), pentru ai face să rămână cu o stare de spirit bună.

⁸ Sursa: <https://www.youtube.com/watch?v=N6Qnxf04Whg>

⁹ <http://www.korzecznik.eu/metoda-aktywnego-sluchania-muzyki-wg-batii-strauss/>

¹⁰ <https://de.wikipedia.org/wiki/Letskiss>

¹¹ Compozitor german

¹² <https://www.youtube.com/watch?v=SDPUxHRFJts>

¹³ Serghei Rahmaninov, Polka Italiano, https://www.youtube.com/watch?v=_kLZUXQvS6o

¹⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=iSrZZ0x86Ho>

¹⁵ adaptare personală după un joc similar- <http://roatavietii.blogspot.com/2012/11/actiune-activitati-educativ-distractive.html>

VALENȚELE TERAPIEI PRIN MUZICĂ ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA COPIII CU CES

Prof.înv.primar, **Valentina Moldovan**
Școala Gimnazială „Silvania” , Sălaj

„Muzica nu este numai o sărbătoare [...], ea trebuie să însoțească munca noastră, să sune și să ne înconjoare cu o atmosferă de dragoste de viață.[...] Ea trebuie să umple viața noastră cea de toate zilele.”

Pe parcursul achiziției și a dezvoltării limbajului la copiii cu cerințe educative speciale (CES) pot apărea dificultăți la nivelul comunicării, al comportamentului, al relaționării cu cei din jur, datorită unor tulburări la nivelul auzului fonematic, la nivel de articulație a limbajului sau a unor tulburări de ritm și fluentă a vorbirii.

Rolul terapiei prin muzică în activitățile de corectare a tulburărilor de limbaj este foarte important și vine în sprijinul copilului oferindu-i posibilitatea de a manipula, explora și de a controla instrumentele muzicale. Ritmurile și vibrațiile sunetelor, emoțiile trăite de copii sau simpla ascultare a instrumentelor muzicale creează o stare afectivă pozitivă, de calm și relaxare, stimulatoare pentru educarea auzului fonematic, pentru folosirea vocii în scop comunicativ, pentru realizarea pronunției corecte, fluente a sunetelor și cuvintelor, pentru dezvoltarea limbajului și nu în ultimul rând șansa de a interacționa la nivel egal cu ceilalți.

Există multe similitudini între limbajul verbal și muzică. De exemplu, atât în vorbire cât și în muzică, frecvența, durata, și elementele timbrale se desfășoară într-un anumit interval de timp cu scopul de a transmite un mesaj. Fiecare dintre aceste „instrumente de comunicare” utilizează informații prozodice, cum ar fi inflexiuni ale vocii, intonația, ritmul, pauzele, pentru a ajuta la conturarea unui mesaj cu sens, clar (Donnelly, 2001). Muzica, la fel ca și vorbirea umană este structurată, predictibilă, repetitivă.

Aceste forme de exprimare/comunicare fiind atât de strâns relaționate, colaborarea dintre cele două terapii - terapia tulburărilor de limbaj și terapia prin muzică - în vederea intervenției recuperatorii, este atât una foarte naturală, dar mai ales benefică pentru individul aflat într-un proces de recuperare a limbajului.

Principalul obiectiv al terapiei prin muzica în activitățile de recuperare logopedică este acela de a stabili contactul cu copilul cu deficiențe și de a facilita comunicarea cu terapeutul și cu participanții la ședința de terapie prin intermediul instrumentelor muzicale de percuție sau chiar prin intermediul propriului corp.

Exemple de exerciții muzicale folosite în terapia tulburărilor de limbaj și dezvoltarea comunicării copilului cu cerințe educative speciale:

- ***Exerciții specifice dezvoltării atenției auditive***

I se arată copilului câte două instrumente și pentru început, este liber să le exploreze, să le manipuleze. Apoi, copilul este legat la ochi și logopedul scoate sunete cu unul dintre cele două instrumente, iar copilul trebuie să indice care instrument s-a auzit. Ulterior, logopedul poate pune instrumentele în diverse locații din cabinet și să le utilizeze pe rând, iar copilul să se deplaseze spre locul de unde a auzit sunetul instrumentului.

Logopedul produce diverse ritmuri muzicale, iar copilul trebuie îl reproducă cât mai fidel. Conversații cu ajutorul instrumentelor muzicale între logoped și copil.

- ***Exerciții de dezvoltare a simțului de tip acustico-motor***

Jocurile muzicale sunt folosite pentru dezvoltarea simțului ritmic. Aceste jocuri au la bază ritmarea unor versuri prin bătăi din palme, marcarea ritmului cu ajutorul instrumentelor de percuție sau prin combinarea mișcărilor ritmice mână- picior. Jocurile muzicale pot fi și jocuri desfășurate după o melodie cunoscută, jocuri de recunoaștere a unor cântece care presupun coordonarea mișcărilor cu caracterul liniei melodice.

Exerciții de ritm: *Dă bătaia din palme mai departe* – în grup sau individual (dacă se urmărește dezvoltarea concentrării atenției sau a ritmului)

Reproducerea unor unități ritmice, cu ritmul menținut cu ajutorul instrumentelor muzicale (papa-papa-papi, papa-papo, papa-popo, papo-papo, tata-tato, tata-tatu, tapa- tapu, etc.); exerciții de pronunțare a unor silabe opuse, utilizând două instrumente diferite, acestea oferindu-i un sprijin copilului în identificarea și menținerea diferenței dintre silabele enunțate (pa-pi-po-pe-pu-pa-pi, ba-bi-be-bo-bu, etc.)

- ***Exerciții specifice de intonație pe silabe sau pe cuvinte***

Recunoașterea sunetelor produse de diferite instrumente muzicale: toba (bum-bum), xilofonul, pianul, vioara, trompeta (ta-ta);

Identificarea și reproducerea instrumentelor audiate sau înregistrate;

- ***Exerciții de diferențiere (semantica) a cuvintelor, pe baza accentului folosit***

Se poate utiliza o tobă sau o tamburină pe care copilul să bată numărul de silabe corespunzătoare fiecărui cuvânt, iar intensitatea bătăilor să difere în funcție de accentuarea silabelor (bătăile să fie mai puternice pentru silabele mai accentuate)

- ***Exerciții de dezvoltare a memoriei de tip auditiv-verbale*** – au rolul de a-i dezvolta copilului capacitatea de a-și însuși, dar și de a reproduce în mod corect succesiunea unor sunete în cadrul cuvintelor. Cu ajutorul unui instrument preferat, copilul poate identifica și marca fiecare sunet din cuvânt.

- ***Exerciții de dezvoltare a capacității de diferențiere de către copil a diverselor sunete sau de identificare a poziției acestora în cuvânt***

Copilului i se va cere să cânte la un instrument preferat atunci când aude sunetul “s” într-un cuvânt. Ulterior, se pot introduce două instrumente, și copilului i se va cere să cânte la obiectul din stânga, dacă sunetul se aude la începutul cuvântului, sau la instrumentul din dreapta, dacă sunetul se aude la finalul cuvântului. Se poate introduce și un al treilea instrument, pentru a marca și poziția sunetului aflat la mijlocul cuvântului.

Se alege câte un instrument pentru fiecare poziție posibilă a sunetului în cuvânt. Copilul trebuie să indice poziția corectă cu instrumentul potrivit; copilul va spune un cuvânt care conține sunetul în poziția indicată prin instrument.

- ***Concluzii***

Intervenția terapeutului în meloterapie presupune, pe lângă o bună pregătire a acestuia, mult tact și cunoașterea particularităților fiecărui copil.

Folosind muzica ca terapie aceasta poate stimula și dezvolta folosirea comunicativă a vocii și a dialogului pre-verbal cu ceilalți, stabilind sensuri și relații ce vor sta la baza dezvoltării limbajului.

Implicarea elevilor cu CES în activitățile complexe de terapie prin muzică prin care pot explora și astfel, controla instrumentele muzicale, le creează copiilor o stare afectivă pozitivă, stimulatorie pentru achiziții preverbale și verbale noi. Sunetul instrumentelor devine un stimul care facilitează comunicarea, copilul răspunzând acestor stimuli externi într-un mediu securizant, dobândește curaj și încredere în sine, crește nivelul interacțiunii sociale, abordează/ deprinde noi mijloace de comunicare și își îmbogățește vocabularul activ.

Bibliografie:

- Bălan, George: *Arta greu de înțeles* ?,Editura Muzicală, București, 1963
- Burlea, G. *Tulburările limbajului scris-citit*, Editura Polirom, București (2007),
- Cohen, N.S. *Speech and Song: Implications for therapy*. *Music Therapy Perspectives*, 12(1), pp 8-14. (1994).
- Gherguț, A., *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, Iași, Polirom (2005),
- Miller, S. *Music therapy for handicapped children: Speech impaired*. Project Monograph Series. Washington, DC: National (1982).
- <http://www.cabinet-terapii.ro/terapii/meloterapia>
- <http://materialeaba.wordpress.com/category/terapia-prin-muzica/>

Fostering Exploration of Personal Identity in Children through Summer-Inspired Art

Phd. Alina Ioana Morar

West University of Timisoara

Art as a Means of Conducting Personal Introspection

Children are given a one-of-a-kind opportunity to investigate their inner worlds and express their own personalities via the medium of art. According to Malchiodi (2012), youngsters are able to convey feelings and concepts that they may have difficulty articulating orally via the ability to express themselves through art. This non-verbal mode of expression is especially important throughout childhood, which is a time period that is characterised by fast growth in both cognitive development and emotional development. Through activities like as sketching, painting, and other forms of creative expression, children have the opportunity to investigate topics that pertain to their self-concept, family connections, cultural background, and personal experiences.

One of the most important aspects of early development is the building of one's own personal identity. Erikson's phases of psychosocial development emphasise the significance of identity versus role uncertainty throughout the adolescent years; yet, the foundation for this development is established much earlier in infancy (Erikson, 1968). The process of gaining an understanding of and expressing one's own identity is beneficial to children because it helps them develop a feeling of autonomy, nurture emotional resilience, and build self-esteem. This discovery may be facilitated via the medium of art, which provides youngsters with a secure and encouraging setting in which they can explore with many facets of their identity.

The Expression of Feelings Through Art

Through participation in artistic activities, children are able to express a diverse variety of feelings, ranging from happiness and enthusiasm to fear and despair. Children have the ability to absorb and make sense of their emotional experiences when they engage in artistic activities. Eisner (2002) makes the observation that children may "rehearse" a variety of emotional reactions and circumstances via the medium of the arts, which in turn helps them improve their emotional intelligence and their ability to cope with difficult situations. In order to establish a personal identity that is well-rounded and robust, it is essential to engage in this emotional inquiry.

Encouragement of youngsters to sketch or paint their summertime experiences is an excellent method for assisting children in the process of discovering their own identities via the medium of art. As a result of the fact that summer is often linked to a wide variety of feelings and sensations, it serves as a rich source of inspiration for creative expression. When children are asked to describe their favourite summer activities, locations they visited, or major events that occurred during the summer months, teachers might push them to do so. By participating in this exercise, children are not only given the opportunity to reflect on their own personal experiences, but they are also given the opportunity to verbalise their emotions and ideas in relation to these events.

Art Projects That Are Inspired by Nature

Outdoor pursuits and excursions into the natural world are often associated with the summer season. The use of natural elements into children's artistic endeavours has the potential to strengthen their sense of identity and strengthen their connection to their surroundings. Children are encouraged to explore and enjoy the natural environment via activities such as leaf printing, nature mandalas, and landscape painting. Because of this, children are able to represent their own personal experiences and ideals through these activities. Example: Printing on leaves and keeping a journal of nature

Children of varying ages may participate in leaf printing, which is an art project that is not only straightforward but also very successful. Discovering the many textures, shapes, and patterns that can be found in nature may be accomplished by youngsters via the process of collecting leaves and utilising them to make prints on paper. It is possible to increase the scope of this activity by having youngsters construct nature notebooks in which they record their observations and thoughts about their experiences in the great outdoors. In order to assist youngsters in internalising their experiences and making connections between those experiences and their unique identities, the combination of creative expression and introspective writing is beneficial.

Creation of Narratives Through Art

One more effective method for investigating one's own identity is via the use of storytelling. The creation of visual narratives provides youngsters with the opportunity to articulate their own narratives and experiences in a manner that is both organised and inventive. Children may be guided by their teachers through the process of making digital tales, comic strips, or storybooks that relate their experiences throughout the summer. It is via this process

that youngsters are able to not only develop their creative potential but also organise their ideas and feelings, which ultimately leads to a more profound comprehension of their own identities.

Creating Comic Strips for the Summer Adventure Project

One of the most interesting projects that elementary school children may participate in is the creation of comic strips based on their experiences over the summer. Additionally, children are given a selection of art equipment and blank comic strip templates to use in their creations. They should choose a particular experience or adventure that occurred over their summer and portray it in a sequence of panels, complete with dialogue and narrative. They are encouraged to do this activity. Children are given the opportunity to communicate their unique experiences in a way that is both dynamic and engaging via the use of this exercise, which blends reading skills with visual art.

Conclusion

When it comes to assisting youngsters in discovering and expressing their own personalities, art is an essential component. By participating in creative activities that are inspired by summer, children have the opportunity to reflect on their own unique experiences, feelings, and values, which ultimately leads to a more profound knowledge of who they are. Teachers have the ability to aid this process by establishing an atmosphere that is supportive, the encouragement of individuality, the incorporation of reflective practices, the use of art therapy approaches, and the promotion of collaborative projects. Through the use of these techniques, art has the potential to become an effective instrument for the investigation of personal identity, so promoting emotional development and self-awareness in children.

References:

- Burton, J., & Horowitz, R. (2000). *Visual Literacy: Image, Mind, and Reality*. Harvard University
- Clark, M. (2011). *The Art of Conversation: A Guided Tour of a Neglected Pleasure*. Twelve.
- Edwards, L. (2010). *The Creative Arts: A Process Approach for Teachers and Children* (5th ed.).
- Eisner, E. W. (2002). *The Arts and the Creation of Mind*. Yale University Press.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and Crisis*. W. W. Norton & Company.
- Gardner, H. (2006). *Changing Minds: The Art and Science of Changing Our Own and Other People's*
- Malchiodi, C. A. (Ed.). (2012). *Handbook of Art Therapy* (2nd ed.). Guilford Press.
- Minds*. Harvard Business School Press.
- Pearson.
- Pinker, S. (2007). *The Stuff of Thought: Language as a Window into Human Nature*. Viking Press.
- Purpura, A. (2014). *From Drawing to Visual Culture: A History of Art Education in Canada*. McGill-Queen's University Press.
- Winner, E., & Hetland, L. (2000). *Art Education and Human Development*. Teachers College Press.

**“ARMONII DE VARĂ -
Culorile și Sunetele Vacanței în Creion și Pictură”;
Importanța artei în procesul de învățare**

Prof. înv. primar MUNTEANU ADINA

Școala Gimnazială Nr.2

Localitate Mărășești

Județ Vrancea

Arta dezvoltă gândirea, sensibilitatea senzorială, comportamentală, îl pregătește pe copil să trăiască în frumusețe și armonie. Gesturile, culorile, cuvintele, mișcările, sunetele, sunt mijloace de exprimare, exteriorizare a dorințelor și așteptărilor. Arta are rolul de a sensibiliza, de a socializa și comunica indiferent de limba vorbită, de a exprima bucuria, tristețea, iubirea sau dorință.

Arta este o componentă a educației și armonioasă cu ajutorul căreia realizăm formarea personalității copilului prin frumosul existent în societate, pentru a deveni consumator și creator de frumos.

În societatea contemporană, omul este preocupat de crearea în jurul său a unui mediu estetizat, care să-i înobileze viața, întrucât frumosul pătrunde în cele mai adânci zone ale vieții, solicită emotivitatea, sensibilizează, înviorează, transformă și determină la meditație.

Includerea diferitelor forme de artă (pictură, muzică, dans, teatru, etc) în viața elevului conduce la o deschidere către nou, la întărirea stimei de sine, la sporirea dorinței, precum și a capacității de a fi creativ. Arta a avut mereu rolul de a lăsa omul să fie creativ, să se descopere pe el, să își descopere aptitudinile, abilitățile și capacitățile, arta a reușit mereu să ne facă să comunicăm, să fim deschiși, fără prejudecăți, ne-a ajutat mereu să îl înțelegem mai bine pe cel de lângă noi. Să excludem arta din viața elevului, este ca și cum ai exclude educația din viața lui.

„Succesul școlar se raportează la totalitatea rezultatelor elevilor atât în ceea ce privește nivelul de pregătire științifică cât și dezvoltarea capacității intelectuale, formarea unor trăsături de personalitate, a interesului și a motivației elevilor față de învățatură, a capacității de-a se instrui, de-a deveni” (I. Cerghit, I. T.Radu, 1992), dar nu odata m-am întrebat dacă succesul școlar al elevilor nu depinde în mare măsură și de noi, cadrele didactice. În „epoca vitezei”, părinții parcă nu ar mai avea timp suficient pentru copii, iar copiii nu mai știu să comunice,

preferând să rămână în zona lor de confort, astfel preferând rețelele de socializare. De aceea școala trebuie să găsească noi metode de abordare a tânărului, folosind metode alternative de învățare, să fie creativă, profesorul să îl stimuleze continuu pe elev, să îl valorizeze în funcție de potențialul și aptitudinile pe care le are.

Emoțional, dansul poate fi un remediu împotriva timidității, tulburărilor de comportament, depresiei, reprezentând o descărcare prin ritm și mișcare, formează și întărește spiritul de echipa, prin dans, barierele etnice și culturale pot fi depășite, comunicându-se prin intermediul mișcărilor. Muzica declanșează unele dispoziții, sentimente, emoții, stimulând gândirea, memoria, imaginația, atenția, creativitatea, ajutând copilul să persevereze, cultivând unele trăsături morale și de caracter.

Dramatizările au un rol deosebit de important în stabilirea relațiilor și interrelațiilor, asigurând participarea afectivă a elevilor în comunicare, îmbogățind vocabularul, dezvoltând spontaneitatea, autocunoașterea, abilitatea de învățare, autocontrolul, cultura generală, precum și motivația pentru lectură. Predarea-învățarea prin activități teatrale și joc, asigură o atmosferă motivantă și relaxantă.

Pe lângă celelalte arte, sportul are un rol important în dezvoltarea armonioasă a elevului. Educă ambiția, curajul, atenția distributivă, fermitatea, hotărârea, onestitatea, calmul, modestia, dezvoltă spiritul de echipa, ajutându-i să fie mai sociabili, le dezvoltă creativitatea, îmbunătățind relația dintre elevi, precum și cea dintre profesori și elevi. Copiii care practică un sport în mod constant sunt mai energici, mai sociabili, comunicativi și disciplinați, beneficiind de un echilibru psihic mai stabil.

În luna iulie, particip la o școală de vară organizată între Școala Gimnazială Nr.2 Mărășești, Clubul Copiilor Mărășești și voluntarii Asociației Voluntariat Pentru Viață din proiectul It's Up To Youth finanțat de Comisia Europeană prin Corpul European de Solidaritate.

Am derulat activități creative și energizante cum ar fi : activități de cunoaștere reciprocă, unde copiii au învățat mai multe despre colegii lor prin jocuri interactive de atenție și perspicacitate, activități pe echipe, bătaie cu apă, exerciții de îndemânare.

De asemenea, copiii și-au demonstrat talentul artistic în cadrul unui atelier de pictură pe folie transparentă, diverse tehnici de pictură, unde fiecare a avut ocazia să-și exprime creativitatea în culori vii și forme jucăușe.

Voluntarii Asociației Voluntariat Pentru Viața au contribuit la atmosfera veselă prin organizarea de jocuri sportive și energizare.

Aceste activități au fost esențiale pentru a menține entuziasmul și bună dispoziția copiilor pe parcursul vacanței. Fiecare moment a fost plin de râsete și energie, iar copiii s-au bucurat de oportunitatea de a-și consuma energia într-un mod constructiv și distractiv.

Implicarea noastră a adus bucurie și zâmbete pe fețele copiilor, transformând această școală de vară într-o experiență de neuitat pentru toți participanții. Împreună, am reușit să creăm un mediu pozitiv și stimulant pentru dezvoltarea personală și socială a copiilor noștri.

Participarea copiilor la Școala de vară, contribuie la menținerea conexiunii lor cu școala, petrecerea timpului liber în mod constructiv, prevenirea abandonului școlar și îmbunătățirea rezultatelor școlare.

Cultura estetică lărgeste sfera culturii generale și, deschizând orizonturi noi, înaripează gândirea și imaginația creatoare, contribuind la formarea idealului estetic.

Bibliografie:

Șchiopu, Ursula, Verza, Emil, "Psihologia vârstelor", E.D.P., 1981, București

Cucoș, Constantin, „Pedagogie”, Editura Polirom, 1999, Iași

Sălăvăstru, D., „Psihologia educației”, Editura Polirom, 2002, Iași

Crețu, C., „Psihopedagogia succesului”, Editura Polirom, 1997, Iași

„ În vizită „

Prof. Munteanu Daniela
Școala Gimnazială „ Ion Băncilă„

Multe studii relevă importanța desfășurării activităților educative școlare și extrașcolare în diferite contexte. Activitățile educative extrașcolare oferă posibilități infinite de reinventare al cadrului de desfășurare al activității, programului acesteia , obiectivelor propuse, etc. în vederea formării de competențe palpabile și utile elvului ce va deveni adult. Pentru desfășurarea activităților extrașcolare sunt utile parteneriatele cu instituții partenere similare , cu ONG -uri , cu Muzeu, cu Asociații sau cu Instituții ale Statului care să faciliteze accesul la un cadru diferit de incinta sălii de clasă. Împreună cu elevii din clasa la care sunt profesor de biologie dar și diriginte, am participat în parteneriat cu Administrația PMB Brăila la o activitate interesantă, găzduită la Sediul - Muzeu al acesteia care se află pe un ponton ancorat pe Dunăre. Activitatea s-a desfășurat cu scopul de a forma la elevi, un comportament responsabil față de mediu dar și pentru descoperirea unor oportunități de petrecere a timpului liber, în mod plăcut , pentru un stil de viață sănătos.

Activitatea a debutat prin vizitarea muzeului plutitor, unde elevii au admirat forme de viață conservate perfect , specifice Bălții Mici a Brăilei , au aflat de la biologul parcului, Anca Andrei despre modalitățile de conservare a faunei, florei, ecosistemelor diverse și faptul că acest loc este asemănător Deltei Dunării fiind pe traseul de migrație al unor specii de păsări prețioase, motiv pentru care este declarat și Rezervație a Zonelor Umede. Au aflat că din totdeauna locuitorii din zonă au depins de aceste ecosisteme, ca pescari în principal, ca și crescători de animale și mai puțin agricultori. Astăzi există reguli clare de conviețuire cu natura și reguli clare pentru turism. Au fost prezentate oportunități de afaceri, printre care turismul ecologic.

Elevii au fost invitați să privească un film despre viețuitoarele din Balta Mică a Brăilei în vederea participării ulterioare la concursul de desene și în sala de conferințe au fost invitați la „ Masa ovală„, pentru a transpune pe foaie imaginile preferate. Au fost comunicate criteriile privind întocmirea lucrării pentru ca jurizarea să ofere egalitate de șansă. Timpul de lucru a fost de 50 de minute, elevii au fost supravegheați de rangeri și biologul parcului fiind încurajați să fie creativi și să prezinte natura în culorile verii și prin ochii de copil. La încheierea timpului de lucru elevii au predat desenele către juriu care a stabilit ierarhia pe podium, 10% mențiuni și Diplome de Participare pentru toți elevii. La încheierea activității elevii care au avut permisiunea părinților au participat la o excursie de 30 minute .



DE LA „BABA OARBA” LA „CALL OF DUTY”

Jocul didactic și multiplele sale valori în dezvoltarea școlarului

profesor Muthi Anamaria

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Năsăud, județul Bistrița-Năsăud

Jocul este o activitate voluntară și spontană care produce bucurie și plăcere. Jocul este ca o lume paralelă, fantastică în care individul interpretează un rol într-o poveste imaginată de el însuși. Noțiunea de joc este caracteristică, mai ales, vârstei copilăriei. Prin joc copilul acumulează cunoștințe noi, își diversifică acțiunile mintale și își dezvoltă imaginația. Jocul înseamnă cunoaștere, asimilare practică și mentală a însușirilor lumii înconjurătoare, cât și a experienței de viață.

În decursul timpului, jocul a cunoscut diferite moduri de manifestare. Copilului din secolul XXI poate i se va părea ciudată și desuetă practicarea unor jocuri care cu zeci de ani în urmă făceau deliciul bunicilor și părinților lor. În scurtul meu demers, voi încerca să fac o comparație între jocurile practicate de copii în decursul timpului. Voi începe prin a mă referi la câteva jocuri din trecut. Cei mai înverșunați jucători erau băieții; multe dintre jocurile practicate de aceștia presupunând forță, îndemânare, orientare în spațiu și folosirea unor obiecte pe care acum le considerăm rudimentare. Majoritatea jocurilor se desfășurau pe câmp, când băieții păzeau animalele. „Zdrecia” era un joc practicat în zona Munteniei de către trei până la cinci copii. Se făcea o groapă în formă de romb, apoi se confecționa o zdrecie din lemn, pătrată, ascuțită la capete. Bățul era lovit de jucători până trecea peste o anumită limită, iar un personaj numit „chiorul” avea obligația de a-l aduce în cârcă pe câștigător. Dacă personajul numit „chiorul” câștiga prin lovirea bățului, perdantul era scos afară din joc.

Nu doar băieții se jucau, ci și fetele. Un joc practicat de fete consta în așezarea fetelor în linie, una dintre fete stătea în fața celorlalte, cu mâinile la spate și ascundea o piatră în una dintre mâini, spunând totodată o ghicitoare. Apoi întindea ambele mâini în față cu pumnii strânși întrebând pe celelalte fete în ce mână este piatra. Cea care ghicea mâna în care era ascunsă piatra îi lua locul, dacă nu ghicea din prima încercare, jocul continua cu aceeași față în față.

Foarte multe jocuri ale copilăriei conțin particula „de-a”, care ar corespunde cuvântului „imitatio”. De multe ori, copii fiind, ne jucam „de-a doctorul”, „de-a gătitul”, „de-a mama și de-a tata”, etc. Jocurile, așa cum am precizat, aveau rolul de a imita aspecte din viața de zi cu zi, copilul jucând cu seriozitate rolul adultului. În jocul „de-a mama și de-a tata” (în varianta candidă) tatăl era cel care venea de la muncă obosit, dorind doar să mănânce și să se odihnească. Mama (obligatoriu casnică) deretica prin „casă”, avea grijă de copii (niște prieteni de joacă mai mici ca vârstă), îi admonesta și își aștepta soțul cu „masa” pusă (frunze, apă, mămăligă din noroi). Jocul „de-a doctorul” presupunea existența unui „doctor” (obligatoriu în halat alb și un fel de stetoscop) și a mai multor „pacienți” care așteptau să fie „consultați” de „doctor”. Acesta, după „consult” elibera „rețete”, invitându-l în „cabinet” pe următorul „pacient”.

Alte jocuri practicate la vârsta copilăriei mele au fost: „de-a v-ați ascunselea”, „de-a hoții și vardiștii”, „iepurii și vânătorii” (asemănător cu „hoții și vardiștii”), „bâza”, „lapte gros” (jucat exclusiv de băieți), „prinselea”, „de-a baba oarba”.

În ceea ce privește jocul de-a „baba oarba”, în Ardeal acest joc este cunoscut sub numele „Baba și Uncheșul”. Era un joc pe care copiii îl jucau la priveghiuri, pentru că priveghiul era un loc ideal în care copiii se întâlneau ca să se joace și nu era nicidecum un loc trist și se desfășura astfel: „Baba și uncheșul, rătăciți fiind, se caută prin lume unul pe altul și poposind în casa cu mortul se tocmește uncheșul la coasă. Și atâta cosește uncheșul cu un ciomag prin dreapta și prin stânga, de cotonogeste pe cei de prin prejud. Între timp, baba a orbit, iar acum baba îl caută pe uncheș prin lume și când găsește pe cineva, îi strigă numele, iar dacă îl

nimerește, cel găsit devine baba oarba." Ajungând în zilele noastre, auzim deseori că ai noștri copii nu mai știu „să se joace”. De fapt, oamenii maturi când fac această afirmație se raportează la jocurile practicate de ei în copilărie. Jocul de pe ulița satului sau din fața blocului s-a mutat într-un fotoliu confortabil (de „gamer”), în fața unui calculator cât mai performant, iar jocul la calculator s-a transformat într-o adevărată industrie de miliarde de euro anual, la nivel mondial.

Făcând parte din generația care juca „ratele și vânătorii”, „castelul”, „de-a mama și de-a tata” în fața blocului, adică un adevărat profan în jocul pe calculator, am apelat la ajutorul câtorva dintre elevii mei pentru a mă lămuri cum se joacă ei. Am observat câteva aspecte: socializarea fizică s-a transformat într-o socializare virtuală. Pe vremea copilăriei mele (1988-1998) socializarea se limita la cunoașterea copiilor din blocul în care locuiam, cel mult a copiilor din blocurile învecinate. Actualmente copiii socializează în mediul virtual cu alți copii din diferite zone ale țării, chiar din alte țări, având aceeași pasiune – jocul electronic. totodată, am observat o „furie” a celor care practică jocul electronic, din pasiune, jocul electronic transformându-se în obsesie, mulți copii jucându-se ore întregi, chiar nopți, devenind dependenți de jocurile pe calculator, canalizându-și toată energia spre a depăși concurentul/adversarul sau spre a se autodepăși; se pune foarte mult accent pe termenul „recompensă”.

Noi nu căutam recompense de natură materială în jocurile practicate (era suficientă recunoașterea în cadrul grupului de tovarăși de joacă), însă în ziua de astăzi, cu cât jucătorul este orientat spre un anumit tip de joc electronic, trecând de la un nivel la altul, cu atât este recompensat/stimulat, de multe ori financiar/material (bani, obiecte, etc.).

Trei dintre elevii mei au răspuns solicitării mele de a-mi spune ce jocuri electronice practică. Elevul Andrei M.(16 ani) a recunoscut că este un împătimit al jocurilor pe calculator, explicându-mi două dintre ele

➤ „Call of Duty Mobile (Chemarea datoriei) este un joc multiplayer, dar se poate juca și single player (de unul singur). A apărut pe 1 octombrie 2019 și presupune o tematică diversă. Jocul se împarte în două părți: •Battle Royale, în care 90 de jucători se aruncă dintr-un avion pe o insulă pe care găsesc arme. Jucătorii trebuie să se omoare între ei până rămâne doar unul sau respectiv o echipă de patru playeri, și în funcție de cât de departe ajungi să nu fii omorât, îți crește nivelul, cu cât ajungi mai aproape cu atât mai mult crești în level; jocul având 150 nivele care arată cât ești de bun. •Multiplayer este un stil de a juca, în care cinci jucători sunt puși pe o hartă și trebuie să se bată cu alți cinci player, în acest mod de joc cei care ajung primii la 50 au câștigat. Ca să ajungi la scorul de 50 trebuie să omori un om, tu sau cineva din echipă de la tine, el după ce a murit se poate restarta și juca în continuare. La fel și ție, ți se poate întâmpla, după ce ai murit te poți restarta. Call of Duty are un număr mare de personaje/avataruri/caractere care și ele la rândul lor pot să aibă skinuri(felul unui personaj de a fi îmbrăcat.

➤ „Grand Theft Auto, prescurtat și GTA(furt de mașină) este o serie de jocuri video de acțiune-aventură. Seria constă în prezent din 15 jocuri, începând cu Grand Theft Auto în 1997 și continuând în prezent cu Grand Theft Auto V în 2013. În funcție de data lansării și de platformă, jocurile folosesc un motor grafic diferit, dar toate sunt realizate de Rockstar Games. Pe mine m-a pasionat Gta 5, este un joc apărut în 2013 și este o simulare a real life-ului (vieții reale) în care poți să faci ce vrei, de la a fura mașini, până la a face afaceri de tot felul, dacă sunt legale e ok, iar dacă nu, te mai pot deranja poliția, armata, forțele speciale. În intro-ul (începutul) jocului trebuie să parcurgi niște misiuni pentru a-ți da seama de viața personajelor principale, acestea fiind Michael De Santa, Trevor Philips, Franklin Clinton, dar și personaje secundare, cum ar fi: Amanda de Santa, James de Santa, Lamar Davis,etc. Se poate juca single și în echipă de pe două dispozitive la o distanță mai mare. Este un joc de calculator, Play Station, Xbox, Pc (doar pe dispozitive cu o capacitate mai mare, nu merge pe telefon)

Evoluție sau involuție în lumea jocului? Copiii actualmente își dezvoltă capacitățile psihice, în detrimentul celor fizice, iar recompensa/stimulentul financiar dobândit în urma practicării jocului are un rol din ce în ce mai important. Plăcerea jocului a rămas, dar parcă ceva s-a rupt definitiv față de jocurile de altădată.

Bibliografie:

BRATU, Costin, GHICULETE, Galina, MARIN, Maria, MARINESCU, Bogdan, NEAGOE, Victorela, PANĂ, Ruxandra, TIUGAN, Marilena, VULPE, Magdalena, *Texte dialectale Muntenia III, Seria II, Texte și Glosare 4*, București, Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Institutul de Cercetări Etnologice și Dialectologice, 1987.

DEBESSE, Maurice- „*Psihologia copilului de la naștere la adolescență*”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970

Bibliografie web:

IA ROȘIE, Sibiu, Baba Oarba (cont Facebook) disponibil la:

https://www.facebook.com/IARosia.Sibiu/posts/1501189583428791?locale2=es_LA
consultat/accesat 15 iulie 2024

Armonii de vară - Aspecte din activitatea didactică

Prof.înv.primar, Aurelia NECULA

Școala Gimnazială "Mihai-Vodă" Pleșa, Prahova

Introducere

Vara este un sezon care aduce numeroase oportunități pentru activitățile didactice creative și interactive. Aceste activități pot valorifica resursele naturale și culturale ale verii, stimulând astfel curiozitatea și creativitatea elevilor. În acest referat, voi explora fundamentele teoretice ale activităților didactice desfășurate vara, voi prezenta exemple practice și voi trage concluzii privind beneficiile acestora.

Fundamentare Teoretică

Importanța activităților didactice de vară

Activitățile didactice desfășurate vara joacă un rol esențial în dezvoltarea holistică a elevilor. Potrivit teoriei învățării experiențiale propusă de David Kolb (1984), învățarea eficientă rezultă din interacțiunea directă cu mediul înconjurător. Vara oferă condiții ideale pentru aplicarea acestei teorii, deoarece elevii pot participa la activități în aer liber care le permit să exploreze și să înțeleagă lumea în mod direct.

Beneficiile educației în natură

Educația în natură este susținută de numeroase studii care evidențiază beneficiile acesteia asupra dezvoltării cognitive, emoționale și fizice a copiilor. Louv (2005) argumentează în lucrarea sa "Last Child in the Woods" că interacțiunea cu natura poate reduce simptomele deficitului de atenție și poate îmbunătăți performanțele școlare. De asemenea, Faber Taylor și Kuo (2009) au demonstrat că expunerea la medii naturale stimulează creativitatea și rezolvarea problemelor.

Parte Practică

Activități în aer liber

Explorarea naturii

Am organizat cu elevii excursii educative în păduri, grădini botanice sau pe malul râurilor care au permis elevilor să învețe despre biodiversitate și ecologie. De exemplu, o excursie într-o pădure locală a inclus colectarea de mostre de plante și insecte, urmată de analiza acestora în laboratorul școlii. Elevii au documentat observațiile lor prin jurnale de teren și au realizat proiecte de cercetare pe baza descoperirilor.

Grădinăritul

Activitatea de grădinărit am integrat-o în curriculum pentru a învăța elevii despre ciclul de viață al plantelor, fotosinteză și ecologie. Plantarea și îngrijirea grădinii școlare a oferit elevilor o înțelegere practică a conceptelor teoretice și a dezvoltat responsabilitatea și munca în echipă. Elevii au documentat creșterea plantelor și, împreună, am făcut experimente pentru a înțelege mai bine procesele biologice implicate.

Activități artistice și creative

Ateliere de artă în aer liber

De-a lungul activității mele la clasă, am organizat ateliere de artă în aer liber, care au permis elevilor să se inspire din natură pentru a crea lucrări de artă. De exemplu, elevii au participat la sesiuni de pictură în parc, unde au surprins peisaje naturale și au experimentat diferite tehnici artistice. Aceste activități au dezvoltat simțul estetic și abilitățile de exprimare creativă.

Teatru și muzică

Reprezentările teatrale și muzicale în aer liber sunt o altă modalitate excelentă la care am apelat pentru a încuraja elevii să își dezvolte abilitățile de comunicare și expresie artistică. Organizarea unor astfel de spectacole de teatru sau concerte în grădina școlii au implicat și comunitatea locală, în acest fel întărind legăturile dintre școală și societate.

Concluzii

Activitățile didactice desfășurate vara oferă oportunități unice de învățare prin experiență directă și interacțiune cu mediul înconjurător. Aceste activități nu doar îmbogățesc cunoștințele teoretice, ci și dezvoltă abilități practice și creativitatea elevilor. Prin valorificarea resurselor naturale și culturale disponibile în timpul verii, profesorii pot transforma procesul de învățare într-o experiență plăcută și memorabilă.

Bibliografie

1. Kolb, David. **Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development**. Prentice Hall, 1984, Englewood Cliffs, p. 41-54.
2. Louv, Richard. **Last Child in the Woods: Saving Our Children from Nature-Deficit Disorder**. Algonquin Books, 2005, Chapel Hill, p. 87-102.
3. Faber Taylor, Andrea, și Frances E. Kuo. "Children with Attention Deficits Concentrate Better After Walk in the Park." *Journal of Attention Disorders*, vol. 12, no. 5, 2009, p. 402-409.

”VIS DE VARĂ”

Nistor Carmen ,Școala Gimnazială Nr.113 București

Pentru toți școlarii ,mai mari sau mai mici,cea mai așteptată perioadă este vacanța și mai ales, cea de vară,care rămâne un vis ,încă neîmplinit.Cu fiecare vacanță,numărăm zilele și simțim că,o dată cu trecerea timpului ne apropiem, tot mai tare de ea.Nu doar copiii ,o așteaptă ,ci și noi cadrele didactice și ne bucurăm la fel ca și ei de venirea ei ;după o perioadă cu multe provocări,lecții și evaluări ,în sfârșit a venit bucuria relaxării,a libertății.

Ne facem planuri și trăim și noi copilăria și bucuria alături de ei.Vara vine cu soarele și lumina,cu căldura și culorile ei,cu starea de vacanță,pe care cu toții am păstrat-o în sufletul nostru,încă de copii.Vara vine cu briza mării, cu albastrul cerului,cu apusul și răsăritul soarelui,cu verdele ierbii,cu o pălărie de soare,cu o felie de pepene sau o înghețată...

Pentru fiecare vara,înseamnă altceva...Cum vine primăvara și trecem de luna martie și vremea începe, să se încălzească,constatăm,că randamentul și interesul elevilor noștri față de școală începe, să scadă.Oare la ce se gândesc? Îi tot aud pe elevii mei spunând ,că de abia așteaptă vacanța de vară ,pentru a ajunge în diverse locuri și a-și îndeplini visurile.

Pentru unii ,vara înseamnă excursii la munte sau la mare,pentru alții înseamnă timp mai mult petrecut cu prietenii,ieșiri în aer liber,timp mai mult pentru joacă și relaxare,timp mai mult pentru activitățile sportive sau alte activități,care îi încântă și în timpul școlii nu au timp suficient ,să se ocupe de ele.

.Pentru alții ,vara înseamnă timpul petrecut la țară, în grădina bunicilor sau pe ulița satului,aerul curat,fructele și legumele culese cu mâna lor,bunătațile culinare,toate pofte pe care mi le face bunica ,mirosul narciselor,trandafirilor,al florilor de câmp,ciripitul păsărilor,cântecul greierilor.magia serilor de vară cu licurici.

Unul dintre elevii mei ,chiar a plecat mai devreme cu o săptămână ,în vacanță,pentru a-și ajuta bunicul bolnav .la treburile gospodărești.De altfel ,tot timpul anului ,îmi povestește cât de mult îi place să stea la țară și de abia așteaptă momentul în care ,va ajunge acolo și va sta mai mult timp și chiar visul lui .este să conducă tractorul,să lucreze pământul.

Lucrul la țară, de la îngrijirea animalelor ,la cea a pământului.irigatul plantațiilor,este o muncă demnă de admirat,pentru un copil care face parte dintr-o generație dominată de era tehnologiei.Ne bucurăm, că mai există și astfel de copii și viitorul nostru nu este unul pierdut,atâta timp cât avem și copii care știu, să se întoarcă la origini.

Revenind și la mine.în calitate de dascăl ,vara înseamnă ,liniște ,relaxare,timp pentru mine și familia mea,mai mult somn ,încărcarea bateriilor. În calitate ,de părinte,vara este momentul în care îmi petrec mai mult timp alături de cei dragi ,concediu,dar și tabăra alături de elevii mei și de colegile mele.

În afară .de planurile ,pe care ni le facem fiecare separat,cu privire la vacanța de vară,în fiecare an ne facem planuri și ne gândim,așteptând cu nerăbdare taberele .pe care le facem împreună.în care descoperim locuri noi,ne bucurăm de frumusețile țării noastre,învățăm să ne întoarcem spre valorile și tradițiile noastre.

Anul trecut ,am avut o tabără foarte frumoasă, în Bucovina.Am vizitat toate mănăstirile, din Nordul Moldovei și cel mai mult ne-a plăcut la Putna,la Chilia lui Daniil Sisastrul.

Apoi.Cetatea de scaun a Sucevei ,Muzeul Oului,unde am învățat despre tehnica încondeierii ouălor și am admirat adevărate opere de artă făcute din ouă,chiar și ou de șarpe.Am fost la Parcul de aventuri de la Ariniș.

.Plimbarea cu Mocănița,ne-a oferit o priveliște superbă .Am vizitat Muzeul de Ceramică neagră de la Marginea.Am dobândit multe cunoștințe noi,cu privirea ,la atâtea locuri încărcate de istorie și de

tradiții,am cunoscut oameni calzi și ospitalieri,care îți deschid poarta și vorbesc cu tine de parcă te-ar cunoaște de o viață.

Anul acesta vom merge in Maramureș,unde sperăm să ne simțim la fel de bine,pentru a ne mai împlini un vis de vară și a rămâne cu alte amintiri frumoase.Vacanța este despre experiențe și amintiri,toate vacanțele ducându-ne cu gândul la” Amintirile din copilărie”,ale lui Ion Creangă.

În fiecare dintre noi ,se regăsește un ”Nică”,o livadă cu cireși,un lac ă în care ne-am scăldat,un sat al copilăriei...

Amintiri din copilărie? În oricine ,se poate naște un Ion Creangă..Dacă are gust și sensibilitate ,își va putea scrie propriile ”Amintiri din vacanță”.Le poate consemna într-un jurnal personal,pe care să-l răsfoiască mai târziu alături de cei dragi,pe lângă imagini și filmulețe în care a fost actor principal.

Să ne trăim vara,autentic și liber!Să ne bucurăm de savoarea și de culorile ei!

Să vă însoțească mereu bucuria și amintirea copilăriei!Să fie vară ,la voi în suflet ,mereu!

Culorile și sunetele vacanței

Prof. Nistor Mihaela

Lic. Teoretic „Al. Vlahuță”, , București

Vacanța a sosit, temele și lecțiile au luat sfârșit, dar părinții caută modalități prin care timpul liber al copiilor să fie ocupat cu diverse activități care să îmbine utilul cu plăcutul. În afară de taberele și cursurile care sunt opțiuni pe termen scurt, există și diferite moduri în care cei mici își pot forma deprinderi, îmbinând vizualul și auditivul.

Propun în acest articol câteva activități care i-ar putea motiva atât pe copii cât și pe adolescenți să-și caute să-și găsească singuri drumul către ceea ce le place să facă, implicându-se, găsind soluții și raportându-se critic la o anumită problemă.

O primă activitate pe care ar putea-o realiza este aceea de a crea un filmuleț după o poveste citită. Această activitate presupune parcurgerea mai multor pași. În primul rând, o lectură atentă a cărții și scoaterea unor evenimente principale care să fie valorificate în film. În al doilea rând, trebuie să se gândească la publicul -țintă, să aleagă locul filmării și eventual să-și invite colegii sau prietenii să-i fie parteneri în acest demers. Acestia vor stabili împreună costumele, decorul, replicile și ordinea lor și se vor întâlni mai întâi pentru a repeta și mai apoi pentru a filma. Se vor face vizionări și discuții pe baza filmului și vor încerca să colaboreze găsind soluții pentru posibilele impedimente apărute. Bineînțeles că echipa își poate face propria poveste pe care, apoi, să o transpună într-un film.

O altă activitate ar putea fi ilustrarea unei cărți citite. Astfel, se vor scrie ideile principale și se vor alege scenele care sunt cu adevărat relevante pentru desfășurarea acțiunii. Este foarte important să se gândească la public (dacă va fi o carte pentru copii sau pentru orice cititor), deoarece ilustrațiile pentru copii sunt, în general, în format mare și relativ simple, iar ilustrațiile pentru un public de o vârstă mai mare sunt mult mai complexe, punând accentul pe detalii. De asemenea, se poate opta pentru realizarea unei benzi desenate, după clarificarea unor aspecte importante care țin de formă precum: ce este o vinietă, un recitativ etc

O activitate hazlie, dar care are un mare grad de complexitate este realizarea unor imagini comice, care să ilustreze diferite expresii ale limbii române. Un astfel de desen scoate în evidență diferența dintre sensul propriu și cel figurat al cuvintelor folosite. Astfel, se poate accentua ridicolul pe care îl creează interpretarea în sens propriu al unor expresii precum: „a-ți lua picioarele la spinare,, ,, a fi cu un picior în groapă,, ,, a fi cu nasul pe sus,, ,, a fi oaia neagră a familiei,, ,, a trăi pe picior mare,, ,, a-și aprinde paie în cap ,, ,, a fi cu ochii în patru,, ,, a trage de limbă pe cineva,, ,, a sta pe capul cuiva,, etc.

Teatrul de păpuși, dar și teatrul de lumini și umbre reprezintă o activitate complexă și extrem de distractivă pentru toate vârstele. Complexitatea acțiunii constă în confecționarea marionetelor, dar decorul este unul relativ simplu. Procedeele de animație sunt simple: pentru a face posibilă "apariția", se intercalează între o sursă de lumină și un ecran semitransparent din mătase

o marionetă (o reprezentare amorfă a unui om, zeu, animal, a unor obiecte, etc.), care, prin mișcarea imprimată de către un animator (persoana care face ca o marionetă să miște) cu ațe sau paiete, pare pe ecran o umbră mișcătoare.

Copiii, dar și adolescenții trăiesc într-o lume a cărei imagine le apare deseori distorsionată, deoarece există tendința specifică vârstei de a exagera și de a căuta semnificații deosebite pentru ceea ce li se întâmplă. Astfel, de cele mai multe ori, lumea le apare înfricoșătoare sau, dimpotrivă, nu îi mai interesează pentru că și-au impus să nu se mai gândească la un anumit aspect și ajung să nu se mai gândească și să nu mai simtă nimic. O activitate extrem de utilă în acest sens ar fi să realizeze o corespundență dintre un sentiment, o emoție sau o anumită situație și un obiect sau un animal care să fie confecționat apoi din diverse materiale. În plus, el poate inventa un scenariu în care acest element abstract să joace un rol concret. Ideea de poveste îl va face să înțeleagă faptul că, în viață, orice început își are și un sfârșit, oricât de înspăimântător ar fi acesta.

Un joc de vacanță care îmbină imaginea și felul de a povesti pentru a te face înțeles mai bine se poate juca pe echipe de cel puțin trei copii. Cu cât echipa este mai mare, cu atât complexitatea jocului crește. Poate exista și un juriu, dacă numărul participanților este destul de mare. După împărțirea pe echipe, se dă o imagine pe care primul din echipă o privește cu atenție, apoi o descrie fără a o arăta celui de lângă el. Acesta trebuie să rețină cât mai multe detalii pentru a o descrie următorului copil. În final, ultimul, care ar fi bine să fie ales ca cel care se pricepe cel mai bine la desen, trebuie să o deseneze din indicațiile primite. Juriul va aprecia care este câștigătorul prin „reușita”, echipei de a face un desen cât mai apropiat de cel inițial.

Un alt joc asemănător, bazat pe comunicare, dar și pe atenție, este cel cu piesele de Lego. Astfel, doi copii vor sta spate în spate, unul dintre ei având piesele de Lego, iar celălalt având instrucțiunile. Copilul va citi instrucțiunile și îi va descrie celui alt cât mai bine ce piesă trebuie să aleagă și unde și cum să o pună, astfel încât figurina să fie realizată într-un timp cât mai scurt și într-o modalitate corectă. Pare destul de simplu, dar necesită o bună comunicare dintre cei doi și mai ales antrenează răbdarea, făcându-i pe aceștia să înțeleagă faptul că numai în echipă vor reuși.

Acestea sunt doar câteva sugestii prin care vacanța poate trece într-un mod amuzant, dar și interesant, fără a cheltui prea mult și fără a trece prin stresul adaptării la un alt loc sau la comunicarea „forțată”, cu oameni pe care nu o să-i mai vezi prea curând. Unele activități necesită timp și chiar un program, altele necesită exersare sau multă răbdare, iar altele pun în mod clar accentul pe comunicare. Indiferent de ceea ce va alege, câștigul va fi unul evident pentru formarea copilului sau a adolescentului pentru a înțelege importanța finalizării oricărui demers început și efortul care se ascunde deseori în spatele distracției.



ȘCOALA DE VARĂ - PROIECT EDUCAȚIONAL

INV. OLARIU MARIANA

– ȘCOALA GIMNAZIALĂ,, IEREMIA IRIMESCU BRUSTURI- NEAMȚ

1. Argument:

Conceptul de „copilărie” este definit ca „*Perioadă a vieții omenești de la naștere până la adolescență; timpul când este cineva copil*”. Acesta este completată de atribute precum *creștere, dezvoltare, joacă, bucurie, curiozitate*, dar și *nevoie de îndrumare, educație, ocrotire, încurajare*. Pe lângă acestea se adaugă, „neoficial”, și nevoia copiilor de a fi împreună cu alți copii, bucuria jocului în grup, dar, mai ales, eficiența și trăinicia învățării prin joc. În aceste precizări se află fundamentul proiectului nostru.

Vacanța de vară este o perioadă lungă de libertate pentru toți copiii. Cei mai mulți dintre ei, dacă nu chiar majoritatea, nu-și pot permite, însă, să-și petreacă vacanța mare altundeva decât acasă. Sondând copiii, vom descoperi că, deși se bucură că a venit vacanța, își doresc totuși să fie împreună cu alți copii, să aibă un îndrumător adult pentru jocurile și activitățile lor, care să vină cu propuneri, chiar și cu statut de negociator, să le susțină ideile lor și să le dea formă activă. De aceea, după o perioadă de libertate totală, de la începutul vacanței, copiii devin dornici de activități organizate. Ideea „Școlii de vară”, la care aderăm și noi, a fost și este una excepțională în acest sens.

Experiența școlii de vară, desfășurată în instituția noastră în anii trecuți, a avut un foarte mare impact asupra copiilor participanți astfel că, chiar din prima zi de școală a anului trecut, povestind cele mai frumoase momente ale vacanței mari, aceștia au situat Școala de vară pe primul loc și s-au asigurat de promisiunea noastră că vom repeta experiența și în această vacanță. Pe de altă parte, ca educatori la clasă și voluntari în cadrul proiectului de vara trecută, am constatat vizibil că acei copii care au participat aveau o altă deschidere față de implicări în proiecte, o mai mare siguranță și stimă de sine în situații în care trebuiau să-și susțină un punct de vedere personal și, mai ales, o mai evidentă capacitate socializare și organizare.

De asemenea, deoarece în școala noastră învață un număr considerabil de preșcolari, elevi defavorizați, avem în vedere și activități care să le insufle dragostea pentru școală, în paralel cu crearea de situații concrete în care aceștia să se simtă valorizați prin oferirea unui spațiu mai mare de afirmare a capacităților și aptitudinilor lor. Pentru acești copiii, esențial este

să le oferim modele de petrecere a timpului liber care să contracareze practicile de copiere a unor atitudini și obișnuințe, manifestări nepotrivite, împrumutate de la cei mai mari.

„Școala de vară” este un proiect care se înscrie în aria proiectelor personalizate care s-au desfășurat în școala noastră, la început acestea fiind idei separate, mai apoi constituindu-se ca parte a unui proiect permanent al școlii noastre. Ținând cont de specificul local al comunității, care se regăsește în profilul copilului școlii noastre, bazându-ne pe entuziasmul curiozității caracteristic vârstei preșcolare și școlarilor mici, luând în considerare propunerile și așteptările formulate de copii, am propus, prin acest proiect, activități care să-i țină aproape de școală, să le ofere o alternativă valoroasă în petrecerea plăcută și instructivă a vacanței, nu doar pe parcursul timpului petrecut în cadrul proiectului ci, mai ales, pentru cel petrecut mai apoi acasă, cu grupul de prieteni, colegi, vecini, rude sau chiar individual.

Dincolo de toate acestea, trebuie să accentuăm esența proiectului – socializarea, prin adaptare la celălalt, prin respectarea regulilor de grup. Copiii învață să descopere împreună, să comunice, să se organizeze, să respecte reguli, să avanseze propuneri, să aibă încredere în sine și, mai ales, să se bucure împreună. Experiențele de grup încheagă prietenii, dărâmă barierele prejudecăților, dau naștere la solidarități și adaptări la situații sociale în miniatură.

Prin acest proiect școala va deveni un altfel de loc pentru o altfel de învățare în această perioadă. Va fi o nouă experiență din viața de școlar. *Și va fi una plăcută!*

Grup tinta:

directi: elevi ai claselor primare ai Școlii Gimnaziale „Ieremia Irimescu”, alți elevi doritori;

indirecti: părinți, cadre didactice voluntare, comunitatea locală;

Scopul:

Stimularea implicării voluntare a copiilor în activități recreativ-instructive, cu promovarea și valorizarea potențialului individual și de grup a acestora, precum și însușirea, pe termen scurt și lung, a unor alternative real-educative de petrecere a timpului liber în opoziție cu tentațiile nocive tot mai des întâlnite chiar la vârsta micii școlarități(excesul utilizării calculatorului, grupuri construite pe principiul dominării și violenței, maturizarea nesănătoasă a sexualității, infraționalitatea infantilă etc).

Obiective:

1. Dezvoltarea capacității de relaționare și comunicare principială cu alți copii, de aceeași vârstă, dar și de vârstă și nivel educațional diferit;
2. Însușirea și practicarea unor activități specifice vârstei și adresate petrecerii timpului liber în mod benefic (jocuri, comportamente, manifestări);
3. Dezvoltarea capacității de a accepta noi provocări, care impun implicare personală în descoperirea de soluții practice și utile vieții de zi cu zi;
4. Dezvoltarea imaginației și creativității, deopotrivă prin spontaneitate, dar și prin analiză și raționare individuală și de grup;
5. Dezvoltarea încrederii în propriile capacități și a stimei de sine în raport cu ceilalți, dar și cu sine însuși;

Resurse:

Umane:

- Cadre didactice voluntare (profesori care predau la clasele primare, învățători, personal auxiliar);
- Elevi ai claselor primare
- Familiile elevilor participanți;
- Reprezentanți ai conducerii locale;

- Comunitatea locală.

Materiale:

- Rechizite necesare unor activități practice: creioane colorate, acuarele, adeziv, hârtie colorată, cartoane colorate, hârtie autocolantă și creponată, foarfece, creioane, lipici, aracet, etc;
- Calculator, imprimantă, cameră foto digitală, consumabile;
- Materiale sintetice refolosite și materiale din natură;
- Afișe, fluturași, broșuri;
- Diplome pentru elevi , adeverințe pentru voluntari ,materiale din partea partenerului de proiect (caiete , jocuri logice,planse,carti,atlase,etc.)

Rezultate asteptate:

Proiectul se desfășoară având ca ținte următoarele rezultate:

- ❖ Participarea a unui număr de de copii din cadrul școlii noastre la programul educațional, „Școala de Vară ” ;
- ❖ Atragerea altor copii, din alte școli și care locuiesc la bunici, pentru a avea șansa unui benefic schimb de experiență între copii;
- ❖ Convingerea părinților asupra importanței educării timpului liber la copiii lor;
- ❖ Participarea părinților la activități, prin contribuții oricât de mici ar fi acestea – realizându-se astfel un parteneriat voluntar pentru școală;
- ❖ Realizarea unor activități și produse deosebite ale elevilor, prin care aceștia să se regăsească, în special, ca individualitate aparținând unei colectivități sociale.

Activitati propuse:

I. Ateliere de comunicare, științe,de creație, joc și mișcare,etc.

Rezultate proiect

- CD cu activitățile desfășurate, poze
- Afișe, pliante

Promovare proiect

- - pe site–urile partenerere, internet, publicarea pe site-ul școlii,pagina de facebook

Diseminare și evaluare proiect

- prin expoziție cu poze realizate în timpul desfășurării activităților;
- feed-back între elevi și profesori;
- feed- back din partea părinților asupra activităților desfășurate;
- discuții finale între prof. - coordonatori

Bibliografie

- Didactic .ro Ana Pana
- Jocuri de miscare pentru copii auxiliar didactic
- Managementul proiectelor educationale

ARMONII DE VARĂ – CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI ÎN CREION ȘI PICTURĂ

OPREA MARA ANDREEA

COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC “GHEORGHE ASACHI” PIATRA NEAMȚ



Vacanța... este un cumul de reacții senzoriale: ne încântă ceea ce vedem (peisaje, culori, forme), sunetele care ne înconjoară (zgomotul valurilor, briza, foșnetul pădurii, muzica) și gustul alimentelor și băuturilor. Dar un element esențial în definirea unei destinații de vacanță îl are mirosul. Imaginează-ți mirosul primăverii definit de flori suave ca zambilele, narcisele și liliacul. Ne definim mental o destinație prin parfumul pe care l-am experimentat acolo.

Multe destinații exotice sunt definite de mirosuri caracteristice și inconfundabile. De exemplu, plajele însorite ale insulelor tropicale sunt adesea asociate cu aroma proaspătă și dulce a nucii de cocos, în timp ce Asia este evocată prin mirosul vibrant și revigorant al florilor de gălbenele. Aceste arome unice ne transportă instantaneu în locuri dragi și trezesc amintiri plăcute, amintindu-ne de experiențele și aventurile noastre din călătorii.

Vacanțele sunt mai mult decât o simplă evadare de la realitate. Primul avantaj al unei vacanțe este și cel mai important. Indiferent de cât de lungă sau cât de scurtă va fi vacanța, aceasta va contribui mult la îmbunătățirea stării psihice. Aceeași veche măcinare poate fi epuizantă mental după un timp. A face o evadare într-un nou teritoriu interesant ar putea fi exact ceea ce medicul a ordonat pentru a reduce anxietatea sau depresia.

Trecerea de la o slujbă sumbră la birou la o pauză mult meritată într-un nou mediu interesant poate ajuta să oferim sănătății mintale impulsul de care are nevoie. De fapt, un studiu a arătat că, după ce au luat o vacanță, călătorii se simt mai puțin anxioși, mai fericiți și bine odihniți.

Natura ne vorbește, trebuie doar s-o ascultăm și să ne încărcăm de energia tămăduitoare a sunetelor ei.

Vuietul valurilor, ciripitul păsărilor din pădure, șuieratul vântului, ropotul ploii, foșnetul frunzelor sunt doar câteva din vibrațiile pe care ni le transmite natura. Odată asimilate, aceste sunete aduc armonie în trup și suflet. Glasul naturii e o adevărată terapie de care ne putem folosi pentru a deveni mai relaxați, mai sănătoși. Oriunde ne aflăm în concediu, într-o cabană, la mare, într-un sat de munte sau de câmpie, să învățăm să ascultăm mediul înconjurător, să profităm de puterea vindecătoare a sunetelor naturii, este cel mai bun remediu pentru stresul acumulat peste an.

O plimbare pe malul mării, într-o dimineață calmă, sau o drumeție pe cărări de munte, la umbra copacilor foșnitori, este tot ce ne trebuie în această vacanță pentru a ne recăpăta puterile. Magia naturii are efect terapeutic dacă știm să-i ascultăm vibrațiile. Dacă însă ascultăm muzică dată la maximum în loc să lăsăm sufletul să intre pe frecvența naturii, ne vom întoarce din concediu mai stresați și mai oboșiți decât am plecat. Așadar, să ne delectăm cu trilurile păsărilor sau vuietul valurilor, să ne lăsăm înconjurați de sunete din toate părțile, ascultându-le cu toata ființa.

Nu există o metodă anume de a recepta aceste vibrații, trebuie doar să ne relaxăm, să închidem ochii și să lăsăm glasul naturii să ne vorbească. Vom practica astfel ceea ce se numește de fapt *terapie cu sunetele naturii*, o direcție a medicinei tradiționale extrem de puțin cercetată în prezent. Se știe însă că eliberarea de stres în mijlocul naturii a fost dintotdeauna benefică strămoșilor noștri, cu atât mai mult e absolut necesară azi, când căutăm să scăpăm de vacarmul orașelor. Terapia cu sunetele naturii este recomandată frecvent de către psihoterapeuți. Pe vremuri însă, țăranii se odihneau în câmp sau pe pajiștile înalte, fără să le fie prescris acest medicament minunat numit natură.

Mai sunt și alte fenomene ale naturii care ne invită să le ascultăm: tunetele, ploaia, furtunile și în special sunetele viețuitoarelor din natură. Cel mai accesibil și în același timp cel mai plăcut urechii umane este *cântecul păsărilor*. Se spune că ele nu cântă nici pentru plăcerea lor nici pentru plăcerea noastră, ci pentru a-și declara teritoriul. Dar ciripitul lor ne încântă pentru că ne oferă o poartă către comunicarea cu lumea vie a naturii.

În același timp are valențe afective asupra noastră, reechilibrându-ne și redându-ne o armonie profundă, mai ales a minții. Ascultând natura, ne vom armoniza extraordinar de mult psihicul și mintea. Vom remarca o îmbunătățire a creativității și a funcțiilor mentale și o mare forță vitală. Terapia prin sunetele naturii este folosită și în tratarea afecțiunilor psihosomatice. Diferite sunete declanșează emoții și reacții diferite, fiind recomandate în tratamentul stresului, anxietății, hipertensiunii arteriale, depresiei și autismului. Ieșind în natură, organele suferinde primesc un volum imens de energie, iar persoana care receptează sunetele naturale simte cum îi cresc forțele fizice și spirituale, potențialul creator. Chiar și o comuniune de scurtă durată cu natura este capabilă să îl distragă pe om de la agitația zilnică.

În afară de sunetele din natură, în timpul vacanței, mai puteți încerca și alte tehnici de terapie sonoră. Cuvintele cu un sunet plăcut creează tipare armonioase (românul spune: „mângâie-mă cu o vorbă bună“), iar cuvintele urâte, vulgare, tăioase, produc perturbații negative în organismul nostru. Așadar fiți calmi și roștiți calmi cuvintele.

Despre proprietățile terapeutice ale diverselor sunete pronunțate prin glas se știe din cele mai vechi timpuri. O însemnătate deosebită li se acordă în India și China, unde cu ajutorul lor se tratau cele mai diverse afecțiuni. În Rusia, sunetele aveau și rol mistic.

Cercetările contemporane confirmă teoria din antichitate conform căreia sunetul I curăță nasul și vindecă ochii, sunetul U fortifică gâtul și corzile vocale, V, N, M, E îmbunătățesc activitatea creierului, prin sunetele T, C, S, I se tratează urechile, U, I, H favorizează respirația, iar O, A, C, M, I tratează afecțiunile inimii. Se spune că și anumite combinații de sunete au efecte terapeutice. Astfel, OM scade presiunea sangvină, AI, PA scad în intensitate durerile cardiace, AP, AM, AT, IT, UT corectează problemele de vorbire. În schimb, zgomotul, sunetele tari, produc tahicardie, astm, ulcer gastric, enterocolită, alergii, dispepsii, scăderea capacității de reproducere, tulburarea logicii, agitație.

Terapia cu sunetele naturii face parte dintr-o ramură mai mare a medicinei alternative, numită muzicoterapie. Aceasta se bazează nu numai pe acțiunea emoțională a muzicii asupra omului, ci, după cum arată ultimele cercetări, pe combinarea sunetelor muzicale cu vibrațiile unor organe diferite și cu sistemul organismului.

Cu toate că banda de frecvență a audibilului uman este restrânsă, totuși natura ne oferă o mare bogăție de sunete, și odată cu ele, terapie pentru trup și suflet. *Sunetul apei curgătoare este extrem de binefăcător pentru ființele umane.* Susurul constant pătrunde în minte și astfel amplifică fluiditatea gândirii și ajută foarte mult la îndepărtarea modurilor obsesive de gândire și a tensiunilor mentale datorate eforturilor intelectuale. Sunetul apei curgătoare conferă totodată o stare de dinamism constant și induce echilibrul necesar realizării acțiunilor eficiente și de durată. Ascultând un râu de munte devenim mai tenace, ne crește vitalitatea. Sunetul cascadei ne induce convingerea că forța apei din adâncuri poate genera o mare putere interioară. Sunetul valurilor poate ajuta la dizolvarea cheagurilor de sânge din creierul persoanelor care au suferit un atac cerebral, susțin ultimele cercetări.

În concluzie, vacanțele înseamnă bucurie și pot fi contextul unor amintiri memorabile, dar și a unor oportunități de învățare. Timpul petrecut împreună în vacanțe este unul așteptat cu mult entuziasm de către cei mici și rămâne pentru mult timp în memoria lor. Este mult mai valoros decât investiția financiară în jocuri sau jucării, pentru că ne aduce unul lângă celălalt în același timp, conectați în crearea unor experiențe comune cu totul și cu totul speciale, în care le arătăm copiilor noștri lumea și ce are ea de oferit, pentru ca cei mici să ne simtă alături de ei, că pot să se bazeze pe noi, că putem comunica deschis despre ce își doresc, că au spațiu să se manifeste așa cum au nevoie și să-și canalizeze energia debordantă.

Bibliografie

1. <https://www.drlam.com/blog/understanding-the-benefits-of-relaxing-environmental-sounds/32994/>
2. <https://sites.google.com/site/leacuridinplante/Diverse/sunetele-naturii>
3. <https://www.muzicoterapie.ro/>

Teorii și bune practici de organizare a conținuturilor în învățământul preuniversitar

Prof. înv.primar,Cleopatra Verona Oprica -Liceul Tehnologic,,N.Dumitrescu”

Activitatea de bază a copilului de vârstă școlară mică devine învățarea. Spre deosebire de joc, care este o activitate liber acceptată ce produce satisfacții imediate, învățarea este o activitate impusă din afară, care se efectuează într-un ritm susținut, solicită eforturi și urmărește scopuri pe care copilul nu le înțelege de la început; această activitate trebuie să se desfășoare într-un anumit sens, să fie ordonată, precisă, să corespundă cerințelor școlii. Activitatea micului școlar începe să fie apreciată obiectiv prin sistemul notării, iar acesta constituie un motiv de orientare și întărire în activitate.

Ființa umană, ca sistem deschis, autocinetic și autoreglator, se află în permanentă interacțiune cu ambianța socială și materială, cu semenii, cu natura pe care o cultivă, cu situațiile pe care le stăpânește, provoacă, anticipează, rezolvă, precum și cu sine însuși în autoconducere, autoinstruire și autoeducație. Tot ceea ce se suprapune peste reactivitatea spontană și înăscută devenind, prin repetare sau întărire, o achiziție cu caracter de relativă permanență, poate fi socotit, în termeni generali, ca învățare.

În timp ce pedagogia privește învățarea mai ales ca proces dirijat și desfășurat în școală pentru generația în formare, psihologia o abordează ca manifestare psiho-comportamentală, atât la animale, cât și la om, scoțând în evidență legitățile ei generale, dar și cele particulare întâlnite în procesul formării continue.

Cei mai mulți specialiști în probleme de psihologia învățării sunt de acord că, în accepțiunea ei cea mai largă, învățarea reprezintă dobândirea de către individ a unor noi forme de comportament, ca urmare a repetării situațiilor sau a exersării. Deci, învățarea este procesul prin care se alcătuiește, se schimbă, evoluează programarea comportamentală a organismelor în decursul dezvoltării individuale; învățarea este aceea care permite ca, pe o anumită bază ereditară să se constituie noi mecanisme de adaptare ale individului, de a dobândi noi informații și operații, de a stabili noi tipuri de interacțiune cu ambianța.

Considerată psihologic, *învățarea este modalitatea de asimilare a cunoștințelor și de formare intelectuală, emoțională și volițională, de elaborare a deprinderilor, a conștiinței și comportamentului social cult.* Învățarea este modalitatea de constituire a personalității umane și nu numai de constituire, dar și de menținere, de regenerare, pentru că, dacă învățarea încetează, personalitatea se dezagregă.

Activitatea de învățare de tip școlar se desfășoară într-un cadru situațional extrem de complex care cuprinde componente numeroase ca: potențialități intelectuale, reacții afective, predispoziții, aptitudini.

Dacă în învățământul tradițional, pricipalele metode le constituie conversația, expunerea,demonstrația, metodele centrate pe profesor, transmiterea de cunoștințe, pasivitatea elevilor,învățământul modern solicită aplicarea metodelor active și interactive, a celor care dezvoltă gândirea critică. Aplicarea acestor metode care generează învățarea activă și prin care elevii sunt inițiați în gândirea critică nu este simplă ci necesită timp, răbdare, exercițiu si este de preferat să se facă de la vârste fragede, la toate disciplinele, însă cu măsură. Acestea trebuie să fie selectate și utilizate în mod riguros, creativ, în funcție de obiectivele propuse, de specificul

grupului educațional și nu trebuie să constituie un trend sau un moft al cadrului didactic. Metodele active și interactive au multiple valențe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativității, implică activ elevii în învățare, punându-i în situația de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de a produce idei și opinii proprii argumentate, de a le comunica și celorlalți, de a sintetiza/ esențializa informațiile, se bazează pe învățarea independentă și prin cooperare, elevii învață să respecte părerile colegilor.

Voi descrie pe scurt, câteva din metodele folosite împreună cu elevii mei și care au devenit eficiente instrumente de lucru pentru aceștia în cadrul orelor.

Brainstorming-ul, în traducere liberă „furtună în creier”, este o metodă de lucru interactivă care se bazează pe asaltul de idei pe care îl provoacă o anumită temă, sarcină. Este o metodă ce stimulează creativitatea prin anunțarea spontană a mai multor idei în legătură cu tema dată, îl solicită pe elev să găsească soluții.

Metoda cadranelor, metodă a gândirii critice, presupune trasarea pe mijlocul foii a două drepte perpendiculare, astfel încât să se formeze cele patru „cadrane” și în care elevii vor nota informațiile solicitate. Se poate lucra individual sau cu clasa împărțită pe grupe și atunci fiecare grupa va primi câte o fișă.

Cvintetul este o tehnică ce constă în crearea unei poezii de cinci versuri după precise în scopul de a sintetiza conținutul unei teme abordate în exprimări concise.

Cubul- Metoda presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme.

Diagrama Venn- se cere elevilor să facă o reprezentare grafică a două obiecte în ceea ce au asemănător și diferit. Ei vor vizualiza partea comună și vor evidenția în spații diferite elemente diferite.

Metodele și tehnicile active și interactive au avantaje și dezavantaje. Dezvoltarea gândirii critice, caracterul formativ și informativ, valorificarea experienței proprii a elevilor, determinarea elevilor de a căuta și dezvolta soluții la diverse probleme, evidențierea modului propriu de înțelegere, climatul antrenant, relaxat, bazat pe colaborarea, încrederea și respectul dintre învățător- elev/ elevi, elev- elev/elevi sunt câteva dintre avantajele metodelor și tehnicilor active care fac din lecție o aventură a cunoașterii în care copilul participă activ, după propriile puteri. Dintre dezavantaje putem menționa pe cele de ordin evaluativ, pe cele de ordin temporal, material, de proiectare, se creează agitație în rândul elevilor, necesită introducerea de elemente de creativitate pentru a evita monotonia, repetiția.

Bibliografie:

Constantin Cucoș, Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996

Chereja Florica, „Dezvoltarea gândirii critice în învățământul primar”, Ed. Humanitas Educațional, București 2004

Ioan Jinga, Elena Istrate, „Manual de pedagogie”, Ed. All, București, 2001

Romiță B., *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Editura Polirom, Iași, 2000.

Tomșa, Gheorghe, *Psihopedagogie preșcolară și școlară*, Editura Coresi, București, 2005.

COLAJUL, TRĂIRE ÎNTR-O SINGURĂ IMAGINE

Prof. Maria OSTAFE, Școala Gimnazială Nr. 11 Botoșani

Arta colajului este o formă de artă vizuală în care imagini, obiecte și alte materiale, bucăți de hârtie, pânză, lemn adesea tăiate sau rupte și apoi lipite pe un suport pentru a crea o nouă lucrare de artă. În fond, arta rămâne în cele din urmă o modalitate de cunoaștere, o metodă de redare a gândurilor și a lumii în general, o manieră elegantă de a spune adevărul. În colaje, foarte apreciată mai este și partea în care intervine abstractul și acesta creează astfel o lume nouă.

Dintre temele pe care artiștii de colaje le abordează putem enumera câteva, precum: îmbinarea trecutului cu prezentul, transcenderea de la lumină la întuneric, lupta dintre bine și rău sau, dimpotrivă, conviețuirea lor, iubirea și ura în același plan, momente ale vieții, fericire și tristețe, trecut și prezent, tranșate de sentimente.

Colajul are o istorie lungă, primele exemple care au supraviețuit fiind 12 suluri japoneze caligrafice. O dată cu inventarea fotografiei, la mijlocul secolului al 19-lea, collaging-ul din fanteziile fotografice a devenit un joc extrem de popular în saloanele din epocile Victoriană și Edwardiană. În 1912, Picasso și Braque au fost artiștii care au introdus colajul în lumea operelor de artă, folosind papiers colles – hîrtii lipite. Printre artiștii cu rezonanță în arta colajului din secolul XX se numără Andy Warhol, Marcel Duchamp, Gilbert & George, Joseph Cornell, Robert Motherwell, Ben Nicholson, Jacques Villeglé. Pe acest blog prezint colajele mele și promovez artiști în arta colajului.

Tehnica colajului a fost introdusă în România în prima jumătate a secolului XX, odată cu apariția avangardelor artistice și cu mișcările dadaiste și suprarealiste care au căutat să rupă cu tradițiile și să experimenteze cu noi tehnici artistice. Colajul a fost adoptat de un număr de artiști români care au început să îl integreze în operele lor, folosind diferite materiale și tehnici. Ca și manifestare artistică, colajul este situat la începutul modernismului, cu reprezentanți de seamă – pictori care aparțin cubismului. O altă perioadă în care colajul în artele plastice s-a evidențiat a fost perioada artei pop.

Am folosit de multe ori la orele de avap această tehnică, a colajului. La finalul clasei a IV-a, în acestui an școlar, am realizat totemul clasei noastre. Și se pare că ne-a plăcut tare mult să lipim, să decupăm, să colorăm și să redăm povestea celor cinci ani împreună. Am participat cu lucrarea la Concursul „Cupa 1 Iunie”, organizat de Primăria Botoșani. Am obținut locul III la secțiunea învățământ primar.

Elemente incluse pe paginile totemului:



- Clasa 0: Desene cu prima zi de școală, cei 32 de elevi, fiecare elev desenându-se, d-na învățătoare, obiecte simbolice (un creion mare, abțibilduri), „clasa pregătitoare” scrisă din mici jucării lipite, poezia clasei-moto-ul clasei, o sămânță mare-simbolul a ceea ce s-a „sădit”, dintru început;

- Clasa 1: Texte despre primele lecții învățate, în on-line, ecrane de telefon, măști lipite-ca un tribut pentru perioada de învățare din pandemie;

- *Clasa 2:* Colaje cu lucrări artistice realizate de elevi, mici texte despre prietenii formate, brățara ortogramelor, o scară din piese de lemn către tabla înmulțirii, provocare a anului școlar;

- *Clasa 3:* Desene și fotografii de la activități extracurriculare, proiecte realizate în echipă, momente memorabile din excursia de la Ciocănești, anul Clubului de lectură, coperte de carte desenate, dintre cele citite,

- *Clasa 4:* Reflecții scrise despre ultimele realizări, planuri pentru viitor, obiecte simbolice -32 de „tălpi” -urmele fiecărui elev din clasă ce au „înflorit” diferit, s-au căutat, s-au regăsit, s-au descoperit și se pregătesc de călătoria spre clasa a V-a;

- Fiecare elev este încurajat să împărtășească amintiri și experiențe semnificative din fiecare an școlar.



Beneficii:

- Clasa este împărțită în 5 grupuri, fiecare grup responsabil pentru reprezentarea unui an școlar (clasa 0, 1, 2, 3, 4).

- Fiecare grup planifică designul paginii lor din „carte”, incluzând desene, fotografii, texte și obiecte reprezentative.



- Elevii și-au dezvoltat abilitățile artistice și de colaborare, lucrând împreună la un proiect comun.

- Au avut ocazia să reflecteze asupra experiențelor și realizărilor lor din primii 5 ani de școală, consolidând astfel sentimentul de apartenență la comunitatea clasei.

- Proiectul a contribuit la crearea unei atmosfere pozitive și pline de mândrie în clasă, oferindu-le elevilor ocazia de a sărbători împreună progresul lor.

Crearea totemului educațional cu pentru elevii de clasa promovarea creativității, colaborării, reflecției proiect contribuie la elevilor. Totemul clasei nu artistic, ci și un simbol al experiențelor comune, mândrie și coeziune în Implementarea unui astfel transforma învățarea într-o și semnificativă pentru toți



clasei este un proiect multiple beneficii a IV-a. Prin și evaluării, acest dezvoltarea holistică a este doar un obiect identității și al care poate inspira cadrul grupului. de proiect poate experiență memorabilă participanții.





Ce înseamnă colaj astăzi? Colajul reprezintă un pas înainte fără precedent în a aduce arta și viața mai aproape de o experiență simultană. El trebuie înțeles nu doar ca o tehnică a punerii laolaltă a unor fragmente, ci și ca un mod de a ne diseca ori chestiona personalitatea, de a analiza viața, desfășurarea ei în lumea contemporană.

Pe lângă tehnică artistică, colajul este utilizat și ca metodă de mindfulness, pentru a ilustra, într-un proces introspectiv, emoțiile și stările celui care lucrează colajul. Ca și activitate pentru copii, colajul are beneficii importante, începând cu educarea perspectivei de ansamblu și de lucru cu texturi și culori.

Orice fațetă a acestei tehnici am alege, colajul rămâne o tehnică foarte la îndemână, pe care o putem studia în mod simplu și cu care ne putem crește expresivitatea creativă și artistică.

Bibliografie:

<http://carmen-maftei.blogspot.ro/2012/09/despre-colaj-si-tehnicile-colajului.html>

<https://artasicopii.wordpress.com/2017/05/07/tehnica-colajului-lipim-decupam-si-ne-distram-la-scoala/>

<https://www.colorit.ro/blog/colajul-ce-este-si-cum-poti-realiza-si-tu-unul/>

<https://www.ilustromania.com/domenii-artistice/colaj-traditional>

„Armonii de vară”
-planificare săptămânală-

Prof. Înv. Preșc. Panaitiu Petrina Cati
Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Matca

NIVEL: I

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Armonii de vară”

DOMENII DE DEZVOLTARE:

- A. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE
- B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ
- C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE
- D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII
- E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

COMPORTAMENTE VIZATE :

- 1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei
- 1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare
- 1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate
- 4.1. Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc

4.2. Demonstrează abilități de autocontrol emoțional

3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative

1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)

2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)

2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare

Planificarea activităților

ZIUA	DOMENIUL EXPERIENȚIAL/ ACTIVITATEA	TEMA ACTIVITĂȚII/ SUBIECTUL/ MIJLOCUL DE REALIZARE	ACTIVITĂȚI ALESE (ALAI + ALA II)	ADP + ÎD (ACTIV. DE DEZV. PERS. + ÎNTÂLN. DE DIMINEAȚĂ)
LUNI	D.Ș. CUNOAȘTEREA MEDIULUI DEC ACTIVITATE ARTISTICO-PLASTICĂ	A.I (DȘ+DEC) - „E vară în calendar!” DȘ (Cunoașterea mediului): „A sosit vara!”- lectura după imagini DEC (activitate artistico-plastică): „Valurile mării”- linia curbă deschisă - desen Știință: „Furtună pe mare”-activitate experimentală Artă: „Valurile mării”- linia curbă deschisă - desen Biblioteca: „Întâlnire cu Zâna Vară”- citire de imagini	Joc liber Joc de masă: „Lan de grâu și maci”- mozaic Construcții: „Barca cu motor”- asamblare-piese lego Nisip și apă: „Castele în nisip”- amprentare *Joc distractiv: „Valurile mării” *Joc de mișcare: „Prinde colacul!”	ÎD: „De vorbă cu Zâna Vară!”
	DȘ	A.I. DȘ: „Vara plină de culoare” DȘ (Activitate matematică): „Grădina cu flori” – joc didactic	Joc liber Știință: „Sortăm jetoane cu flori de vară”	ÎD: „Vine vara, bine-mi pare!”

MARȚI	ACTIVITATE MATEMATICĂ	Știință: „Straturi de floricele” – asociere Nisip și apă: „Floricele”-amprentare în făină Joc de rol: „De-a grădinăritul”	Joc de masă: „Lotto cu flori” Construcții: „Grădina cu flori” *Joc distractiv: „La cine este florica mea?” *Joc de mișcare: „Săritura peste straturi”	
MIERCURI	DLC EDUCAREA LIMBAJULUI DOS ACTIVITATE PRACTICĂ	A.I (DLC+DOS) – „Vitamine de la Zâna Vară! ” DLC (Educarea limbajului): „La cireșe” de Ion Creangă – povestirea educatoarei DOS (Activitate practică): „Livada cu cireși” – colaj Biblioteca: „Eu spun una, tu spui multe”- exercițiu cu material individual Artă: „Livada cu cireși” – colaj Joc de masă: „Fructe” - puzzle	Joc liber Știință: „Fructe de sezon” - discuții libere Joc de rol: „De-a vânzătorul” Biblioteca: „Ce fruct este?” – ghicitori despre fructe de vară *Joc de mișcare: „La cules de cireșe” * Joc liniștitor: „Am visat că eram ...”	ÎD: „Consumăm fructe de sezon”
JOI	D.E.C EDUCAȚIE MUZICALĂ	DEC (Educație muzicală): „Vara a venit!”- deprinderi de interpretare „În grădina cu flori multe!” – joc muzical	Joc liber Construcții: „Castelul Zânei Vara” Joc de masă: „Frumusețile Zânei Vara” – puzzle *Joc senzorial: „Vânătoarea de comori” *Joc de mișcare: „Fugi că te stropesc!”	ÎD: „Un vis de vară”
	DPM	DPM (Educație fizică): „Excursioniștii”- deprinderi motrice utilitar-aplicative – traseu	Joc liber Artă: „Coșul cu flori”- tehnici combinate	ÎD: „Drumeții de vară”

<p>VINERI</p>	<p>EDUCAȚIE FIZICĂ</p>	<p>aplicativ; Joc de mișcare: „Mergem la munte, la mare!”</p>	<p>Joc de rol: „De-a excursioniștii” Știință: „Numără și spune câți excursioniști sunt!”- joc exercițiu *Joc de mișcare: „Caută drumul!” * Joc de atenție: „Unde este ascuns rucsacul?”</p>	
----------------------	-------------------------------	---	--	--

Ipostaze ale naturii estivale la V. Alecsandri și G. Coșbuc

Lucrarea își propune să evidențieze nuanțe ale ipostazelor naturii estivale în poezia lui V. Alecsandri și G. Coșbuc, în relație cu dominantele tematice și estetice în care se încadrează.

Prof. Dr. Pașcu Lenuța Marinela
Colegiul Tehnic „D. Ghika”, Comănești, Bacău

Vasile Alecsandri a fost numit poetul anotimpurilor. În opera sa el surprinde varietatea dinamică a naturii în numeroase ipostaze, în toate anotimpurile. *Malul Siretului* este o capodoperă a liricii romantice românești, reflectând măiestria autorului de a reliefa frumusețea peisajului național prin intermediul unei poezii cu formă fixă, și anume pastelul pentru a ilustra unicitatea naturii naționale. Originalitatea sa constă în armonia între om și natură, fiind un exponent de excepție al romantismului românesc preeminescian, cu o contribuție estențială la mișcarea pașoptistă, reflectând idealurile revoluționare și culturale ale epocii. Opera a fost inspirată din frumusețea malului Siretului, locul natal al poetului, din județul Bacău. Poetul a reușit să își transpună experiența personală în poezie, realizând o operă care transcede un anumit curent literar sau o anumită mișcare de idei, devenind exponent universal al valorilor profund umane.

Titlul „Malul Siretului” pune accentul pe frumusețea peisajului natal, oferind o perspectivă unică asupra mediului descris și identificându-se profund cu eul liric, ceea ce conferă un profund sentiment de autenticitate poemului în discuție. Poemul este, ca specie literară, un pastel, structurat în 4 catrene, fapt ce conferă ritm și coerență mesajului prin forma abordată, valorificând din plin elementul vizual, specific temei naturii. Fiecare strofă a poemului abordează un aspect diferit al naturii, de la primele licăriri de lumină din cursul dimineții, însuflețind apoi peisajul static cu detalii din viața vietăților specifice luncii. Tabloul se caracterizează prin intensitate a culorii și vivacitate, trasături specific romantice ale unui eu profund implicat în descrierea lirică și a cărei implicare afectivă se resimte în fiecare vers. Abundența de figuri de stil și de mijloace artistice intensifică efectul emoțional al poeziei: „Aburii ușori ai nopții ca fantasme se ridică/Și plutind deasupra luncii ca fantasme se ridică/Râul luciu sen-covoiaie sub copaci ca un balaur/ Ce în raza dimineții mișcă solzii lui de aur.” Remarcăm comparația amplă și epitetul cromatic ca invariante ale liricii romantice.

De asemenea, cronotopul liric se remarcă prin prezența tuturor momentelor zilei, de la răsăritul soarelui și până în amurg. Iar spațiul este dominat de peisajul

natural din locurile natale ale poetului, din lunca râului Siret, cu atenție specifică pe detaliile geografiei naturale, dublate de cele ale geografiei emoționale. Deși peisajul estival nu este însuflețit de prezența umană, cum se întâmpla, de exemplu, într-un alt pastel celebru al lui Alecsandri, *Iarna* ("În văzduh voios răsună clinchete de zurgălăi"), în Malul Siretului natura însăși devine personaj, însuflețit și activ care dinamizează fiecare aspect al monologului liric, conferind discursului caracter reflexiv și confesiv, păsările și peștii contribuind la dinamica peisajului de vară. Nu întâmplător sunt alese păsările, element al spațiului cosmic și peștii, element al spațiului terestru și mai ales acvatic. Astfel se realizează conexiunea și armonia între planul terestru și cel celest, aspirație permanentă a romanticului și, de altfel, al mării poezii din toate timpurile.

Prin figurile de stil natura prinde viață și interacționează profund cu eul liric printr-o largă gamă de figuri de stil: Peisajul liric este bogat, iar datele lui sunt mai mult simțite decât văzute sau *fotografiate* pictural. Impresia de simultaneitate și autenticitate este dată de prezența masivă a verbelor la timpul prezent, care conferă senzația de imediat și de permanent. Prezența eului liric este resimțită prin abundența de verbe și pronume la persoana I, fapt ce realizează o legătură emoțională profundă cu peisajul. Lirismul subiectiv se îmbină armonios în acest poem cu observația atentă a naturii reflectând viziunea unică a autorului asupra lumii și vieții.

Viziunea poetică a lui Alecsandri asupra lumii este profund meditativă, dovedind o conexiune profundă cu natura și un permanent sentiment de admirație pentru frumusețea, complexitatea și capacitatea ei permanentă de regenerare, spre deosebire de condiția efemeră, și prin urmare tragică, a omului. Poemul este un punct de referință în literatura română, relevant ca punct de reper pentru viziunea integratoare a poetului care privește peisajul drept cadrul perfect armonios al creșterii și evoluției spirituale a ființei umane, aspirație permanentă a romanticului. Malul Siretului nu doar descrie liric un peisaj, ci îl transformă într-o experiență senzorială și emoțională, fiind un excelent exemplu de armonie între ființa umană și natura în care trăiește și se integrează.

George Coșbuc a schimbat radical mecanismele poeziei românești de până la el. Creația lui constituie o substanțială contribuție la dezvoltarea poeziei românești. Desprins din tradiția lui Dimitrie Bolintineanu și Vasile Alecsandri, poezia lui este plină de viață, de sănătate, de vitalitate, de solaritate. Poetul a revitalizat filonul popular al literaturii române din pragul secolului nostru venind cu o descriere a luminii, ca dominantă de excepție a discursului său liric. Nu există alt poet român mai solar decât Coșbuc. S-ar putea ține o conferință numai despre poemele sale în care apare soarele și sezonul estival, considerat de unii critici trăsătură creștină a poeziei sale. De exemplu, volumul de eseuri apărut în colecția *Pleiade* a Academiei Române, evidențiază importanța solarității la românii creștini. E important să observăm că el este un poet al solarității, al luminii, al sărbătorii, al *solemnității*. Iar dacă vom consulta dicționarul limbii române, observăm că termenul *solemnitate* are multe conotații: și starea de sărbătoare, și de entuziasm, și de vioașie, și de joc... Coșbuc este un maestru

al jocului în poezie. Natura în poezia lui Coșbuc nu este ceva static, ca la Alecsandri - deși el îl apreciază mult pe Alecsandri. La Coșbuc, natura este ceva foarte dinamic, este un decor, o scenă foarte vie, în care apare personajul; acest poet are ceva ce nu prea mai apare în altă parte în literatura română la vremea aceea: un nerv dramaturgic foarte bine strunit și o componentă ludică incontestabilă. De aceea, Coșbuc poate fi reprezentat pe scenă, opera sa poate fi dramatizată și foarte mulți critici au remarcat acest lucru.

În plus, în poezia lui George Coșbuc apare ceva foarte modern, situându-se astfel la confluența între lirismul subiectiv și cel obiectiv: apare personajul cu nume, și nu este stridentă această poziționare în poezie. El este un poet narativ, descriptiv, dar și foarte viu, un poet al vieții, trăsătură profund creștină, cu explozii de vitalitate, cu bucurie multă, cu satisfacție, cu fericire. Coșbuc se comportă în poezie ca un creștin care celebrează natura solară, nemaivorbind de textele care sunt în mod explicit creștine. Și nu este surprinzător acest lucru dacă ne gândim că provine dintr-o familie de preoți, surorile lui sunt preotese, iar când are necazuri, se retrage în casa lor. Coșbuc a avut o relație extraordinară cu protopopul ortodox Grigore Pletosu, primul lui profesor de limba și literatura română, de care l-a legat o prietenie autentică și durabilă. Criticii au vorbit despre solemnitatea și sărbătoreșcul poeziei lui Coșbuc, care arată, până la urmă, creștinătatea, splendoarea, frumusețea vieții. De altfel, Coșbuc este foarte actual și prin dorul acesta față de ruralitate, supralicitat în ultima vreme, ca un fel de întoarcere nostalgică la un traditionalism postmodern.

„Nunta Zamfirei”, apărută în Tribuna din Sibiu, în 1889, fusese scrisă cu intenția de a face parte dintr-o proiectată epopee cu motive populare din care nu au mai rămas decât câteva fragmente. Poemul transfigurează, într-o atmosferă de basm, ceremonialul nunții țărănești. Personajele, cu numele lor, situează epicul poeziei în limitele tradiției și în spațiul basmului. Zamfira, fiică de domn, și-a ales ca mire pe Viorel, un prinț frumos, venit „dintr-un afund de răsărit”. Nuntașii sunt și crai și împărați, care amintesc de lumea basmului românesc, cu feți-frumoși, regi și sfetnici. Ceremonialul nunții, hiperbolizat, este țărănesc. Cum nunta e un eveniment deosebit în viața satului, la sărbătoare participă întregul sat, dar și nuntași din satele vecine. Iar hora, în cântec de tilincă, se desfășoară după titpicul năsăudean, fiind ca un libret pentru un spectacol coregrafic, care se desfășoară, desigur, în spirit tipic tradițional, în mijlocul naturii estivale: „A fost atâta chiu și cânt/Cum nu s-a pomenit cuvânt!/ Și soarele mirat sta-n loc/ Că l-a ajuns acest noroc/Să vadă el atâta joc/Pe-acest pământ!”

Poezia erosului rural nu se poate analiza fără poezia naturii deoarece natura este cadrul perfect pentru manifestarea sentimentelor umane. Decorul este rustic, iar idila rezultă din gesturi elementare, spontane, ale instinctului erotic. De exemplu, în poezia *La oglindă* fata își privește chipul în oglindă și descoperă că este frumoasă: „Mă gîndeam eu că-s frumoasă/Dar cum nu?Și mama-mi coasă/Șorț cu flori, minune mare – nu-s eu fată ca oricare!/Mama poate fi făloasă că mă are!” Este inocență și grație copilărească în gesturile fetei, curiozitate juvenilă, încântare, teama de a nu fi descoperită, graba

inocentă de a nu fi surprinsă de mama ei când mama se întoarce acasă. Portretul fetei conține elemente ale decorului naturii de vară: „Dar ce cap frumos răsare/ Nu-i al meu, al meu e oare?/ Dar al cui? Și la ureche uite-o floare!” Ambele poeme sunt feerii nupțiale infuzate cu elemente de mitologie din care mai evidente sunt dionisiacul și panismul. *La oglindă* și *Nunta Zamferei* alegorii ale inocenței și veseliei, ale tinereții și exploziei de vitalitate înțelese ca dominante psiho entice ale unui popor în care fundalul baladesc traduce idea de permanență.

Mai puțin imagist, mijloacele poetice ale lui G. Coșbuc țin mai mult de eufonie, de sintaxă poetică și lexic. Coșbuc a îndreptat poezia românească spre firescul expresiei, spre naturalețe, ridicând la rang de artă limba vorbită. De aici caracterul popular al limbajului poetic coșbucian bazată pe zone semantice care inclu firescul comunicării populare. În concluzie, poezia celor doi reprezentanți ai lirismului solar pe care i-am abordat în acest articol este echilibrată, senină, respire optimism, încredere în viață. Ambii se înscriu în patrimonial clasic al literaturii române prin armonie și echilibru, calități și deziderate umane etern valabile.

Bibliografie:

1. Dictionar Enciclopedic Român, Ed. Politică, București 1962-1964.
2. Manolescu, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române*, Ed. Paralela 45, 2008
3. Călinescu, George, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Craiova, 1993

ARMONII DE VARĂ

Prof. dr. Mihaela-Gabriela PĂUN
Școala Gimnazială Nr. 1, Balș, Olt

a. Fundamentare teoretică

Studiul „Armonii de vară” se încadrează în domeniul literaturii. Direcția în care se argumentează: În imaginarul poetic românesc vara este anotimpul psalmodiat în versuri de toți poeții „solari”. Cel mai „luminos” dintre ei este George Coșbuc în creația căruia natura „umanizată, personificată se regăsește într-o relație armonică, fraternă cu omul, ea fiind grupată pe îndeletniciri omenești, socializată, privită din perspectiva ritmurilor calendaristice” (Bolea, D). Alături de Coșbuc, în studiul de față vom face referire la poezia „Noapte de Iulie” de Alexandru Macedonski, „Vara” de Nichita Stănescu, „Vară” de Lucian Blaga și „Rapsodii de vară” de George Topîrceanu.

b. Parte practică

Impresionantă prin sensibilitate, simbol și emoția revelată, arta poetică redă fidel trăirea fiecărui poet prin luminozitatea versului și limbajul expresiv rezultând adevărate „imne” dedicate frumuseții naturii. Creația poetică a lui George Coșbuc se regăsește în literatură ca „o revărsare a zorilor, un cântec de ciocârlie în livezi smălțuite cu flori” în viziunea lui Victor Eftimiu și Carmen Neuman. (Neuman, 2021). El îi „cântă” frumusețea în toate momentele zilei: dimineața: „Faptul zilei”, la amiază: „În miezul verii”, în timpul înserării: „Pastel” și al nopții depline: „Noapte de vară”.

În poezia „Vara”, Coșbuc surprinde explozia de bucurie, vitalitate și exuberanță într-un „imn” dedicat naturii și sufletului omenesc, sondat în cele mai profunde resorturi ale sale. Fiind un adevărat tablou în versuri, poezia surprinde imaginea anotimpului în plină zi. Privirea contemplativă migrează din înalt spre teluric, de la static la dinamic. Astfel, remarcăm în prima strofă o emoție puternică ce impresionează poetul prin dominanta statică a spațiului cosmic care i se descoperă prin imaginea muntelui Ceahlău, prin zările albastre traversate de „un nor” și sonoritatea cântecului păsărelelor. Atmosfera de nemișcare, de solemn este subliniată de prezența personificărilor. Muntele Ceahlău este un axis mundi care face legătura, pe de o parte între „cer” și „pământ”, iar pe de altă parte, între „aici” și „dincolo”, departe de prezent. Sonoritatea ciripitului de păsărele evidențiază bucuria vieții, în deplină concordanță cu măreția și frumusețea naturii.

În plan terestru, tabloul naturii este dinamic, surprinzând ziua de vară prin multitudinea formelor de existență pământescă care impresionează printr-o atmosferă luminoasă, optimistă, în care astrul solar domină, atât prin căldură și lumină, cât și prin efectele lor. Asistăm, astfel, la un spectacol de mișcare, sunet și lumină ce evidențiază contopirea elementului astral cu cel uman ce conferă vieții pământesci o mare vitalitate. În acest sens identificăm o concordanță între sentimentele tinerilor și sufletul poetic. Natura este văzută ca spațiu integrator, firesc, al comunicării cu cei plecați „dincolo”, cu strămoșii. În acest context, „marea trecere” a omului îi oferă posibilitatea de a intra în armonie cu natura, cu sine. De aceea, răceala neființei este estompată de lumina și căldura solară. Prin urmare, lacrimile poetului sunt de bucurie și recunoștință, diminuând suferința și metamorfozând-o în seninătate.

Aceeași perspectivă contemplativă, din înalt spre teluric, o identificăm și în poezia „Vara” a lui Lucian Blaga. Titlul ne revelează admirația poetului pentru frumusețea peisajului descris într-o zi toridă de vară. Pătrunzând în profunzimea textului, ni se descrie un peisaj estival în toată splendoarea sa: cu natura înfloritoare, păsările care cântă și soarele strălucitor. Se conturează astfel, o imagine a vieții în culorile ei cele mai vibrante și vii. Finalul textului ne reamintește că această vară a vieții noastre,

cu toate momentele sale de bucurie și frumusețe, trebuie trăită intens și cu recunoștință, pentru că timpul trece și schimbarea este inevitabilă.

O altă creație poetică dedicată anotimpului călduros este poezia „Vara” a lui Nichita Stănescu. Ea impresionează prin muzicalitatea versurilor, claritatea ideilor, profunzimea mesajului și asocierea surprinzătoare dintre spațiul sufletesc uman și natura înconjurătoare.

Rămânând fidel crezului său poetic care considera poezia ca „singura avuție pe care omul o are încă nejeftuită. (...). Deoarece „în toți oamenii există poezie, iar poetul este muncitorul, traducătorul umil al sentimentelor, (Puslojić, 2020).

O primă lectură a textului, ne revelează sufletul poetic aflat în „seara” existenței sale, dar cu o mare sete de îndrăgostire, o stare privilegiată care-l vitalizează: „Deși este încă seară/Simt că mâine vine vara”. În această confesiune, ni se evidențiază certitudinea unui suflet care a conștientizat plenitudinea vieții în femeia matură, fertilă, „tărcată și pepenoasă”.

Starea de îndrăgostire din poezia „Vara” este, de asemenea, o expresie a unității contrariilor, o împăcare a antinomiilor ființei și ale existenței, căci între prezentul care nu promitea mai nimic și viitorul „plin de rod”, sufletul poetic se lasă antrenat în această posibilitate de a fi deoarece alege comuniunea esențială a celor doi actanți lirici ai erosului: „Ca o pasăre măiastră/ea va bate la fereastră./Eu-i deschid. /Ea intră-n casă”. (Nichita Stănescu).

„Noapte de iulie”, Alexandru Macedonski ne face să migrăm către spațiul nocturn într-o noapte toridă de vară, o natură înfierbântată de „arșița” iubirii care se estompează treptat prin aerul răcoros și parfumat al cerului. Astfel, seninul nopții este asociat cu liniștea ei și amândouă invită sufletul la contemplație. În acest context, „iubirea” este cea care plasează sufletul poetic, printr-o regresie temporală, în adolescență când el descoperă fiorii primei îndrăgostiri avînd ca martor doar astrul selenar: „masca blondă avea altfel de privir/ Când pe țărnițele de-aur ale lacului Lemna/ Surâdea printre frunzișuri la întâia mea iubire (...) în noaptea ce-n trecutul vieții mele/ E-nsemnată cu roșeața simțămintelor dintâi”.

Tonul nostalgic al eului poetic aflat în vara vieții îl identificăm încă de la începutul poeziei: „A-nceput din nou să-mi fie dor de dulce fericire.../ Văd că-mi trece tinerețea, văd că anii mi se duc,/ Și mi-e sete de plăcere, și mi-e sete de iubire,/Însă umbrele visate nu se poate să le-apuc. De această trecere ireparabilă a timpului, omul se salvează prin amintirea iubirilor trecute, deoarece prezentul l-a condamnat doar la visare. Acest refugiu în spațiu nocturn, în trecut este salvarea din prezentul „sărăcăcios” al omului conștient că: A fi om este sinonim cu a iubi.

Sentimentul de nostalgie pentru timpurile trecute, pentru momentele de neuitat pe care le-am trait, îl regăsim și în „Rapsodii de vară” de George Topârceanu. Această melancolie este identificată în versurile: „Mi-e dor de-atâtea zile/ Ce-au fost și n-or mai fi”.

Prin intermediul metaforei, Topârceanu creează în spațiul poetic o analogie între anotimpul vara și viața umană, pentru a evidenția faptul că viața este efemeră și trecătoare, aflată constant în schimbare. Prin ritmul alert și dinamic, poetul pune accent pe teme precum: moartea, suferința sau haosul prezent în viața omului. Sunt antropomorfizate elemente ale naturii pe axa „de sus în jos”-soarele și umbra- pentru a crea o imagine a lumii fantastice umane și pentru a-i da cititorului o perspectivă unică asupra acesteia.

În plus, poezia ne revelează ideea de căutare a sensului vieții și a importanței călătoriei prin această viașă, fără a ne concentra pe destinația finală. Oamenii sunt invitați să se bucure de fiecare moment în parte și să înțeleagă importanța lui. Prin conectarea sufletului uman cu sufletul naturii, Topârceanu conștientizează necesitatea conexiunii cu aceasta pentru găsirea/regăsirea conexiunilor primordiale ce asigură echilibrul și bucuria deplină de A fi.

c. Concluzii

În toate creațiile poetice la care am făcut referire, vara devine simbolul pentru trecerea timpului și efemeritatea vieții.

În poezia „Vara” a lui George Coșbuc remarcăm un spectacol sublim al naturii care ne descoperă bucuria de a trăi într-un ritm tinerec, plin de voieșie. În ceea ce-l privește pe Nichita Stănescu, poeziile despre dragoste abundă de limbaj expresiv și imagini poetice caracterizate printr-o mare originalitate – portretul femeii din poezia „Vara” cu „ochi de muștar și gene de mărar” este realizat prin intermediul jocului de cuvinte-prin care ne transmite emoțiile și stările sufletești capabile să redea în profunzime experiențele emoționante ale iubirii.

În sfera iubirii gravitează și poezia „Noapte de iulie” a lui Alexandru Macedonski. Deși poezia descrie o noapte toridă de vară, cu o natură înfierbântată, însă tema centrală rămâne tot iubirea. Remarcăm paralela realizată de poet între noaptea senină și puritatea sa sufletească deoarece contemplarea unor momente simple, naturale permite sinelui poetic să atingă pacea și armonia interioară.

Această idee conform căreia oamenii trebuie să se conecteze cu natura și să trăiască în armonie cu ea o regăsim și în poezia „Rapsodi de vară” a lui George Topârceanu. Prin utilizarea simbolurilor naturii, poetul ne transmite un mesaj profund referitor la efemeritatea vieții, trecerea timpului și importanța fiecărui moment care conferă vieții un plus de Prezență.

Poezia „Vară” surprinde, de asemenea, o meditație poetică asupra trecerii timpului și a frumuseții efemere a naturii. Contemplația poetică a lui Blaga o revelează amorfă, cu fulgere care sfâșie văzduhul „fără glas”, c-un pământ transfigurat în „cântec de lăcuste” ce abundă de semințele spicelor ca „niște prunci ce sug”, iar Timpul toropit de dragoste, e „leneș” și „ațipește” ascultând cântecul unui târâit de greiere. Cu toate acestea, deși pare absentă dragostea de viață -cântecul de greier- „devine o posibilitate de integrare în viața universală”; deoarece în concepția poetului doar „iubirea poate invada ființa umană ca un flux cosmic, o lumină primordială”.

Concluzionând, poeții ne transmit mesaje profunde de-a găsi și aprecia momentele trăite, de a reflecta la frumusețea și fragilitatea vieții umane și a ne „apăra” prin iubire și conștientizare de efemeritatea vieții aflată în deplină concordanță cu „fugit ireparabile tempus” (Vergiliu).

Bibliografie:

Blaga, Lucian *Vara*. Disponibil: <http://www.versuri.ro/versuri/lucian-bлага-vara/>

Boldea, Iulian, George Coșbuc – metamorfozele lirismului (I)”, *Limba Română, Revistă de știință și cultură*, Chișinău, 1991. Disponibil: [George Coșbuc – metamorfozele lirismului \(I\) LimbaRomana](http://www.limba romana.org/revista/cantecul-lirismului/)

Manea, Irina-Maria, „Lucian Blaga, poetul metafizic”, *Historia*. Disponibil: <https://historia.ro/>

Neuman, Carmen, „Cântecul zorilor”, *Revista de cultură și lingvistică românească*, nr. 40, iulie, 2021, apud I.C. Chitin, 1971, p. 190. Disponibil: <https://limbaromana.org/revista/cantecul-zorilor/#>

Macedonski, Alexandru, *Noapte de iulie*. Disponibil: <http://www.versuri.ro/versuri/alexandru-macedonski-noapte-de-iulie>

Puslojić, Adam, „Interviu cu Nichita Stănescu, realizat de bunul său prieten, marele poet sârb, Adam Puslojić”, *Independența Română*, 9 februarie 2020. Disponibil: [Interviu cu NICHITA STĂNESCU, realizat de bunul său prieten, marele poet sârb, Adam Puslojić | Independența Română - Independența prin cultură \(independentaromana.ro\)](http://www.independenta-romana.ro/interviu-cu-nichita-stanescu-realizat-de-bunul-sau-prieten-marele-poet-sarb-adam-puslojic/)

Topârceanu George, *Rapsodii de vară*. Disponibil: <http://www.versuri.ro/versuri/george-topârceanu-rapsodii-de-vara>.

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI

Pavel Theodora,
Școala gimnazială nr. 39 „Nicolae Tonitza”, Constanța

Societatea în care trăim se confruntă cu o creștere continuă a numărului de elevi cu CES. De aceea școala publică, devenită școală incluzivă, trebuie să se adapteze din mers și să ofere un mediu de învățare incluziv pentru acești elevi. O școală incluzivă trebuie să dispună de dotări tehnico-materiale, să asigure resurse umane corespunzătoare și adaptări funcționale la nivelul clădirilor. Este extrem de important să se realizeze parteneriate educaționale cu personal specializat și cu centrele de resurse și asistență educațională. Să nu uităm că procesul de integrare a copiilor în dificultate presupune o capacitate reală de a lucra în echipă (directori - profesor diriginte – psiholog - profesor de sprijin - consilier școlar - profesori - părinți).

Strategiile didactice trebuie adaptate la particularitățile individuale ale elevilor. Astfel, elevii vor fi motivați prin diferite activități ca de exemplu jocuri didactice, exerciții de ordonare a obiectelor, fișe de lucru, strategii de exersare și studiere a literelor și cuvintelor. Există o multitudine de resurse pe care le putem folosi printre care imagini, planșe, filme didactice, laptop, diverse obiecte, fișe de lucru și multe altele. În ceea ce privește evaluarea, pe de o parte este urmărit progresul realizat de elevi prin teste, portofoliu cu planșe realizate pe de altă parte un rol important îl are componenta socio-emoțională.

Educația integrată urmărește să ajute familia și copilul cu nevoi speciale pentru a trăi din plin, cu posibilitățile pe care le are și le dezvoltă, într-o ambianță constructivă și echilibrată. Educația integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalți copii valizi, să desfășoare activități comune, dobândind abilități indispensabile pentru o mai bună inserție socială.

În elaborarea acestui plan de acțiune, am plecat de la un caz real din clasa la care am fost dirigintă patru ani. Este vorba despre un elev cu CES.

1. Elevi

O parte din elevii clasei îl cunoșteau pe acest copil încă de la clasa pregătitoare, așa că a trebuit să le explic doar celor nou veniți că acest elev cu CES are nevoie să fie protejat, să fie înțeles, să i se dea atenție și să fie inclus în toate activitățile școlare și extrașcolare.

Idei de activități:

- așezarea în prima bancă a copilului în clasă
- așezarea în bancă cu un coleg cooperant și empatic, care să îl ajute la nevoie
- în jurul lui trebuie să fie elevi liniștiți pentru a nu-i distrage atenția
- materialele didactice care îl ajută la învățare să fie la îndemâna lui
- este recomandat ca tabla să fie albă
- jocuri de integrare în colectiv și de cunoaștere mai bună a acestuia
- tehnici dramatice pentru dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare
- vizionarea unor filmulețe educative, a unor povești terapeutice, în funcție de cazul de dizabilitate
- alocarea de timp suficient pentru sarcinile de învățare
- conținuturile activităților adaptate în funcție de dizabilitate (PIP sau Plan de remediere (după caz)
- formularea cerințelor într-un mod accesibil
- organizarea unor momente frecvente de consolidare și exersare
- formarea de rutine prin activități asemănătoare

Strategii de învățare:

- metode activ-participative și practice (jocul de rol, jocuri didactice adaptate)
- tratarea diferențiată
- învățarea individualizată sau individualizarea unor secvențe de învățare
- învățarea prin cooperare: în perechi și în echipă
- valorizarea activității în fiecare oră
- ancorarea de interesele copilului, de pasiunile lui, de activitățile extrașcolare pentru o mai mare motivare

Resurse:

- resurse educaționale deschise
- mijloace IT (calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.)
- mijloace de predare/învățare concret-intuitive
- folosirea de material didactic adecvat și ușor de manipulat (magneți, carioci, jetoane etc.)
- fișe cu scheme de fixare
- planșe tematice afișate permanent în clasă
- cărți / reviste cu imagini

Evaluare:

- aprecieri verbale
- evaluări orale și scrise diferențiate și cu sprijin
- observarea sistematică a comportamentului
- fișe de observare a comportamentului și a progresului
- autoevaluarea, dacă e cazul

2. Părinți**Idei de activități:**

- întâlniri permanente cu părinții elevului în scopul stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bune a elevului
- activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari
- activități comune părinți-elevi-profesori (atelier de lucru, excursii, vizite, serbări etc.)
- lectorate despre integrarea copiilor cu CES
- implicarea în proiecte care să elimine și să diminueze acțiunile de bullying

Strategii de învățare:

- mese rotunde
- dezbateri
- workshop-uri
- expoziții
- lectorate
- tehnici dramatice

Resurse:

- umane: medici de specialitate, psihologi, consilieri școlari, profesori de sprijin
- tehnologii informatizate
- prezentări Power Point tematice
- pliante/reviste/afișe informative

Evaluare:

- observarea sistematică
- chestionare
- portofolii cu produsele activităților

3. Cadre didactice

În calitate de profesor diriginte, am prezentat profesorilor clasei cazul acestui elev cu CES și am discutat cu scopul de a ne adapta strategiile didactice și de a găsi resursele potrivite, dar și pentru a-i oferi un mediu de învățare incluziv. Am hotărât să colaborăm cu profesorul de sprijin și cu consilierul școlar.

Idei de activități:

-colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar (PIP sau Plan de remediere, după caz)

- plan de intervenție comun cu profesorii de la clasă
- predarea în echipă cu profesorul de sprijin/consilierul școlar
- atelieri de lucru / mese rotunde în cadrul Comisiei metodice
- simpozioane / conferințe / cursuri de formare ce se referă la integrarea copiilor cu

CES

Strategii de învățare (comune cu alți colegi):

- lucru în echipă
- interasistențe
- mese rotunde
- workshop-uri
- dezbateri

Resurse:

- cadru normativ
- tehnologii informatizate
- pliante /reviste / afișe informative
- materiale didactice adecvate
- listă cu lucrări de specialitate

Evaluare:

- chestionare
- portofolii cu planșele activităților
- caietul profesorului

Bibliografie:

- Cristea Sorin, *Fundamentele pedagogiei*, Ed. Polirom, Iași 2010
Cucoș Constantin, *Psihopedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2009
Gherguț Aloise, *Psihopedagogie specială. Fundamente teoretice și perspective practice*, Ed. Polirom, Iași, 2018

Terapia prin Muzică la copii cu CES

Prof. Petrovan Ileana Mariana
Colegiul Național "Dragoș Vodă"- Sighetu Marmăției

Terapia prin muzică, ca o nouă metodă didactică, fondată pe trei domenii în interacțiunea lor – muzică, psihologie și pedagogie, - răspunde necesității impuse de noile cerințe ale sistemului de învățământ, care este chemat să ofere un cadru de dezvoltare, corespunzător nevoilor educaționale și formative atât pentru copiii normali, cât și pentru cei cu nevoi speciale. Deși termenul de „terapie” face referire la tratarea unor persoane diagnosticate cu anumite afecțiuni, el poate fi utilizat și cu înțelesul mai larg de „sprijin” sau „ajutor” oferit persoanelor normale, care se află în imposibilitatea depășirii anumitor praguri sau ca mijloc de susținere și încurajare a activităților cotidiene.

Abordarea obiectivelor muzicoterapiei cu scop instructiv-educativ în orele de educație muzicală răspunde pozitiv necesităților copiilor cu rezultate slabe la învățătură, cu tulburări de comportament și diferite alte afecțiuni, prin efectele stimulative și posibilitatea creării unei forme noi de comunicare nonverbală. Aplicarea muzicoterapiei în domeniul educației s-a făcut datorită experiențelor muzicoterapeuților, pedagogilor, psihologilor și psihopedagogilor, care au căzut de acord asupra faptului că arta muzicală are un rol important în educarea și dezvoltarea unor priceperi și deprinderi. Realizarea muzicoterapiei presupune schimbarea punctului de vedere și al mentalității privind desfășurarea lecțiilor de muzică, dar și a poziției față de copii, indiferent de posibilitățile lor intelectuale, afective și de comportament. Abordarea acestui subiect cu maximă responsabilitate și respectarea planurilor de intervenție individualizate aduc rezultate pozitive notabile, fie că ne referim la copiii normali, fie că vorbim despre cei cu nevoi speciale, care urmează un traseu diferențiat, însă pe aceeași direcție cu ceilalți.

Deoarece în ultimii ani s-a constatat o creștere a numărului de copii cu cerințe educaționale speciale, înregistrați în școlile cu învățământ normal, cadrele didactice au fost obligate să țină pasul cu schimbările din sistemul de învățământ, să dispună de cunoștințe și instrumente necesare pentru a satisface necesitățile fiecărui copil în funcție de capacitățile proprii.

Trasarea obiectivelor pe termen lung au fost grupate în patru categorii distincte: obiective fizice, cognitive, psihologice/emoționale și sociale. S-a ținut cont și de faptul că obiectivul central al tuturor terapiilor aplicate este acela de incluziune în colectivele de copii normali.

Tabelul următor prezintă cerințele formative ale educației muzicale, în paralel cu cele ale muzicoterapiei..

Nr. crt.	Educația muzicală	Terapia prin muzică
1.	Muzica reprezintă un scop în sine.	Muzica este un mijloc prin care se obține echilibrul vieții mintale, fiziologice și afective.
2.	Este un proces instructiv desfășurat după un Curriculum.	Un proces deschis, interactiv, experimental, aflat într-o continuă evoluție.
3.	Conținutul învățământului este împărțit pe subiecte descrise în curriculum.	Conținuturile sunt dinamice și create în timpul desfășurării procesului de terapie.
4.	Obiectivele sunt generale și universale.	Scopurile au caracter individual și specific fiecărei persoane.
5.	Îmbunătățește calitățile execuției muzicale.	Este luată în considerare doar valoarea terapeutică a execuțiilor.
6.	Evaluarea este liniară, în mod egal la toți toți elevii.	Sunt luate în considerare evaluările anterioare stabilirii obiectivelor, precum și cele vizând evoluția dinamică din timpul terapiei, având un caracter individual.
7.	Educația este efectuată de către un profesor, iar în relația profesor-elev, profesorul este furnizor de conținut sau motivează experiența de învățare.	Educația are caracter special și este efectuată de muzicoterapeut, iar relația este un suport de alianțe terapeutice al căror conținut vizează modificările produse pe subiectul tratat.

Orele de terapie prin muzică au urmărit îndeplinirea acelor obiective, care au avut drept scop realizarea schimbării, fiind vizate atenția, concentrarea, stimularea și controlul, funcționarea și integrarea socială, stima de sine, exprimarea de sine, motivarea, cogniția.

Desfășurarea activităților de tip muzical au vizat obținerea schimbării în direcții similare muzicoterapiei: (a) dezvoltarea interesului pentru muzică și activitățile muzicale; (b) sensibilizarea afectivă și emoțională; (c) stimularea gândirii și a exprimării libere a unor creații improvizate; (e) dezvoltarea și formarea auzului muzical și a vocii prin intermediul elementelor constitutive ale muzicii; (f) educarea expresivității mimico-gesticulare și dezvoltarea psihomotorie; (g) dezvoltarea personalității prin creșterea încrederii în sine și prin exprimarea liberă a ideilor sau a sentimentelor prin intermediul limbajului nonverbal; (h) socializarea cu membrii grupului, dar și cu celelalte persoane cu care vin în contact prin intermediul formației vocale, vocal-instrumentale sau instrumentale.

Activitățile muzicale desfășurate au avut ca prioritate crearea unui climat favorabil prin obținerea relaxării, deconectării, confortului psihic, buneii dispoziții și a încrederii în forțele proprii, necesare depășirii unor praguri emoționale care-i împiedică să-și armonizeze propria existență cu a celor din jur, afectându-le toate cele trei elemente ale existenței umane: viața psihologică, viața afectivă și viața mintală. Dacă admitem că aceste elemente sunt reflectate în atitudinea individului prin ritm, melodie, armonie, atunci cu siguranță muzica rezonază cu personalitatea umană. Sunetele muzicale armonioase și melodia influențează (prin emoțiile transmise) viața afectivă, ritmul, dinamica și sensibilitatea sonoră sunt legate de viața psihologică, iar armonia este legată de viața mintală prin conștientizarea lumii sonore de potențialul diferențierii percepțiilor [1]. Chiar dacă uneori au existat obstacole, unele scopuri au fost atinse cu mare greutate, existând chiar și eșecuri, această experiență a produs schimbări chiar în propria viață. Experiența a evidențiat faptul că pentru a obține rezultate diferite, este nevoie de a descoperi și folosi metode diferite, care să corespundă cel mai bine obiectivelor și care să se apropie de corzile sensibile ale sufletelor copiilor.

Prin intermediul elementelor muzicale și prin organizarea activităților muzicale, cu profesionalism și abnegație, empatia fiind litera de lege a relațiilor interumane, rezultatele nu întârzie să apară. Deși uneori perioadele de timp sunt mai lungi și rezultatele sunt mai anevoioase, totuși ele nu lipsesc. Tocmai de aceea propunem această variantă de educație benefică atât educatorului, dar mai ales copilului aflat în dificultate. De aceea, este deosebit de important ca muzica să satisfacă în primul rând subiectul, iar profesorul-terapeut să o folosească astfel, încât să țină cont de identitatea sonoră individuală.

Metode de realizare a terapiei prin muzică în procesul instructiv-educativ:

- îmbunătățirea vorbirii și dezvoltarea limbajului prin pronunția corectă a textului, respirație corectă, învățarea de cântece noi cu tematici variate;
- realizarea unei stări de relaxare și calm prin audiții muzicale;
- stimularea și îmbunătățirea atenției și memoriei prin cântece, jocuri muzicale;
- dezvoltarea gândirii prin utilizarea unor procese de gândire creative și critice mediate de activitățile de creare și confecționare a unor pseudoinstrumente (din deșeuri și materiale re folosibile) și de improvizație;
- gestionarea corespunzătoare încrederii de sine prin creșterea motivației și abilității de a gândi pozitiv despre sine și capacitățile lor, realizându-se prin participarea la jocurile muzicale cu rolul de lider sau în activitățile muzicale asociate cu drama prin jocul de rol;
- participarea efectivă și contribuția personală la activitățile comune, stimulate de jocurile instrumentale, regulile celorlalte jocuri muzicale;
- prin mijlocirea directă a activităților muzicale bazate pe ascultare.

Concluzii

Includerea terapiei prin muzică în procesul instructiv-educativ aduce beneficii multiple, după cum reiese și din experimentele prezentate. Adoptarea unor planuri de intervenție bazate pe obiectivele muzicoterapiei, permite recuperarea copiilor cu dizabilități și includerea lor în clasele cu copii normali.

Astfel, au fost obținut rezultate notabile pe plan psihologic și pedagogic, copiii beneficiind de un tratament diferențiat, au fost ajutați să-și formeze anumite deprinderi și capacități, menite să le ușureze viața. Această abordare terapeutică a orei de educație muzicală s-a concretizat prin următoarele realizări:

1. Dezvoltarea capacităților perceptiv-motrice au permis copiilor cunoașterea organizării spațiale, temporale și corporale. Prin exercițiile melodic-ritmice, ritmice, jocurile muzicale, jocurile instrumentale s-au înregistrat progrese privind: coordonarea motrică și ocular-motrică, dezvoltarea mișcărilor de asociere și disociere, reglarea motrică, echilibru în mișcare (lateralitate, tonicitate orientare în spațiu) prin intermediul exercițiilor instrumentale; integrarea și dezvoltarea schemei corporale; crearea și dezvoltarea unor reflexe; dobândirea mijloacelor de expresie corporală, instrumentală, melodică; dezvoltarea mijloacelor de expresie orală, prin vocalize, accente, controlul vocii, a expresiei; trăirea fenomenului muzical în manifestări ritmice, melodice, dramatice.

2. Sensibilizarea afectivă și emoțională prin apropierea de lumea sunetelor prin mijlocirea cântecului propriu-zis și prin descifrarea mesajului transmis de lucrările muzicale audiate. Activitățile practice, alături de piesele muzicale audiate, au dus la cultivarea frumosului muzical și a deprinderilor de evaluare a muzicii prin exprimarea preferințelor pentru o anumită piesă sau gen.

3. Adaptarea copilului din punct de vedere social, prin activitățile muzicale colective, care au dus la: stabilirea sau restabilirea relațiilor personale prin deschiderea către făgașul comunicării prin cântec; integrarea socială și de grup, prin stabilirea unor relații adecvate cu cei din jur, ascultând și, făcându-se la rândul său ascultat; reabilitarea, socializarea și reeducarea prin participarea activă la activitățile muzicale; integrarea școlară și socială, adecvată la noile cerințe de comunicare, precum și la întreținerea și sprijinirea relațiilor sociale.

Aceste rezultate implică existența unui echilibru între cei trei factori implicați în terapie – copil cu dizabilități, activitățile muzicale, profesor-terapeut – astfel încât să fie asigurată constanța progresului. Ideea de educație muzicală terapeutică poate deveni o certitudine, dacă se dorește o nouă orientare a învățământului muzical.

Bibliografie:

1. Gherguț, A. Evaluare și intervenție psihoeducațională, Editura Polirom, Iași, 2011.
2. Buluș, Liviu. Terapia prin muzică, Sieben Publishing, București, 2006.

Despre vară și școală

Pielmuș Adela Mihaela, Liceul tehnologic Topoloveni, Argeș

Vacanța de vară este un timp magic, plin de sunete și culori care creează o simfonie a naturii și a experiențelor umane. Aceste armonii ale verii nu doar încântă simțurile, ci pot fi și o sursă valoroasă de inspirație în cadrul procesului educativ. În acest eseu, voi explora sunetele și culorile specifice vacanței de vară și voi analiza modalitățile prin care acest subiect poate fi integrat eficient în predare.

Sunetele verii

Sunetele verii sunt variate și evocă o gamă largă de emoții și amintiri. Zgomotul valurilor care se sparg de țărm, ciripitul vesel al păsărilor, zumzetul albinelor în câmpurile de flori și râsetele copiilor care se joacă în parc sunt doar câteva exemple. Fiecare sunet contribuie la un peisaj sonor care definește această perioadă a anului.

În context educațional, sunetele verii pot fi folosite pentru a stimula creativitatea elevilor. De exemplu, profesorii pot organiza sesiuni de ascultare activă, unde elevii sunt încurajați să identifice și să descrie diferitele sunete ale verii. Acest exercițiu nu doar că dezvoltă abilitățile auditive și de observare ale elevilor, dar le și permite să exploreze asocieri personale și culturale legate de aceste sunete.

Culorile verii

Vara este o explozie de culori: albastrul profund al cerului și al mării, verdele intens al vegetației, galbenul strălucitor al soarelui și al florilor de câmp. Aceste culori sunt simboluri ale energiei, vitalității și abundenței, caracteristici definerii ale sezonului estival.

În predare, culorile verii pot fi integrate în numeroase moduri. În artele vizuale, profesorii pot încuraja elevii să creeze lucrări de artă inspirate de peisajele de vară. Aceste activități nu doar că dezvoltă abilitățile artistice ale elevilor, dar le permit să exprime emoții și perspective personale. De asemenea, culorile pot fi folosite în lecțiile de știință, unde elevii pot învăța despre spectrul luminii și despre cum diferite plante și animale își schimbă culorile în funcție de sezon.

Integrarea armoniilor verii în predare

Subiectul armoniilor verii - sunetele și culorile vacanței de vară - oferă numeroase oportunități pentru o abordare interdisciplinară a predării. Prin integrarea acestui subiect în diferite discipline, profesorii pot crea o experiență educativă holistică și captivantă.

În limba și literatura română, elevii pot fi încurajați să scrie eseuri sau poezii inspirate de sunetele și culorile verii. Aceasta nu doar că le dezvoltă abilitățile de scriere și expresie, însă le permite să exploreze teme precum natura, vacanța și copilăria. În lecțiile de muzică, elevii pot crea compoziții sau improvizații inspirate de sunetele verii, dezvoltându-și astfel abilitățile muzicale și creativitatea.

Totodată, subiectul poate fi folosit pentru a încuraja învățarea prin experiență. Excursiile în natură, vizitele la plajă sau la câmpurile de flori pot oferi elevilor oportunitatea de a experimenta direct sunetele și culorile verii. Aceste activități practice fac învățarea mai captivantă și le permit elevilor să stabilească legături directe între teoria învățată în clasă și lumea reală.

Concluzie

Armoniile verii - sunetele și culorile vacanței de vară - sunt mai mult decât simple experiențe senzoriale. Ele reprezintă o sursă bogată de inspirație care poate fi valorificată în

procesul educativ pentru a stimula creativitatea, observația și expresia personală a elevilor. Prin integrarea acestui subiect în predare, profesorii pot crea lecții mai captivante și mai relevante, oferindu-le elevilor o perspectivă mai profundă asupra lumii înconjurătoare și a propriei lor experiențe. Astfel, sunetele și culorile verii devin nu doar simboluri ale vacanței, ci și instrumente valoroase de învățare.

S.O.S. NATURA, PE TIMP DE VARĂ!

PROIECT DE ACTIVITATE ȘCOLARĂ ȘI EXTRAȘCOLARĂ

Autor: Pinghireac Simina-Elena, Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți



A. Informații despre proiect:

1. Titlul: **S.O.S. NATURA, PE TIMP DE VARĂ!**
2. Domeniul: ecologie

B. Coordonator activitate: Pinghireac Simina-Elena

C. Argument:

Echipa „Let`s do`it, România!” își propune să rezolve probleme importante, ca cea a deșeurilor, plecând de la cauza, prin programe de training care se adresează atât copiilor, cât și adulților. Acestea își propun să stimuleze un comportament responsabil față de natură prin conștientizarea impactului omului asupra mediului, creșterea nivelului de cunoștințe eco și fundamentarea principiului 3 R (**reducerea consumului, refolosirea, reciclarea**), prin oferirea de soluții eco la îndemână, pentru modificarea rutinei zilnice și prin stimularea simțului de acțiune.

Acest proiect este cel mai mare proiect de implicare socială din România, care își propune căutarea deșeurilor din arealele naturale într-o singură zi. Dragostea pentru natură trebuie să fie o componentă esențială a comportamentului uman. Protejarea mediului este o problemă care trebuie să-i intereseze nu doar pe ecologiști, ci și pe adulți (părinți, profesori, comunitate locală) și copii. De la vârste mici, copiii trebuie să fie educați în spiritul unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător, în vederea formării ulterioare a conștiinței și comportamentului ecologic, favorabil unui stil de viață sănătos-mental, emoțional, fizic și socio-moral.

Cunoașterea naturii, a mediului înconjurător, cu toate fenomenele sale biologice și nebiologice este necesară pentru formarea unor noțiuni, idei, convingeri, raționamente, a unui comportament adecvat și a conștiinței ecologice. În acțiunea de educare, un rol important îl are formarea unei gândiri ecologice despre lume. Este important să sădim în mintea și sufletul fiecărui copil, ideea că omul este dependent de natură și că nu poate trăi în afara ei. Școala are menirea de a organiza și desfășura o vie și susținută mișcare de educație ecologică și protecție a mediului, iar elevii sub îndrumarea cadrelor didactice de specialitate pot să formeze un scut pentru apărarea naturii. Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai când elevii, cetățenii de mâine, vor fi convinși de necesitatea ocrotirii naturii și vor deveni factori activi în

acțiunea de conciliere a omului cu natura. Fiecare elev trebuie să se transforme într-un ocrotitor conștient al naturii .

Dascălii au un rol major, încă de la intrarea copiilor în școală, îi vor ajuta să conștientizeze că toți oamenii au datoria să protejeze mediul în care trăiesc. În cadrul lecțiilor la care se pretează educația ecologică sau în cadrul activităților extracurriculare elevii trebuie dirijați să cunoască și să ocrotească elementele mediului înconjurător, să iubească plantele și animalele, să adopte un comportament adecvat raportat la mediul în care își desfășoară activitatea și să ia atitudine față de cei care încalcă regulile.

O modalitate eficientă cu rezultate vizibile în atitudinea și comportamentul elevilor este proiectul de educație ecologică. Utilitatea lui constă în faptul că îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura care există între om și natură, între cunoștințele dobândite în școală și lumea din afara acesteia. Realizarea unui colț ecologic, alcătuirea unor portofolii tematice, activități de reciclare, curățare a mediului ambient, participarea la diverse manifestări ecologice, întâlniri cu specialiști, excursii, drumeții, diverse acțiuni practice, toate acestea vor conduce la formarea comportamentului ecologic al școlarului/ elevului.

D. Descrierea activității :

- acțiuni de informare;
- acțiuni de ecologizare;
- selectarea corespunzătoare a deșeurilor.

1. **Scop:** Implicarea tuturor elevilor și a cadrelor didactice în activități care să răspundă intereselor și preocupărilor acestora, să pună în valoare talentele și capacitățile lor în diferite domenii, nu neapărat în cele prezente în curriculumul național și să stimuleze participarea lor la acțiuni variate, în contexte nonformale. Proiectul acesta are ca misiune convingerea și mobilizarea elevilor de a lua parte la cea mai mare inițiativă de curățare a României de gunoaie.

2. Obiective:

- ✓ Curățarea deșeurilor din arealele naturale;
- ✓ Conștientizarea elevilor cu privire la importanța conservării mediului și a civilizării semenilor, adoptării unui comportament responsabil, informării în ceea ce privește protecția mediului ;
- ✓ Conștientizarea asupra riscurilor depozitării neconforme a deșeurilor.

Ca urmare a activităților desfășurate, elevii trebuie:

Să-și dezvolte o conștiință ecologică teoretică necesară transpunerii ei în practici ecologice;

Să-și asume responsabilitățile fixate potrivit particularităților de vârstă;

Să aplice cunoștințele și deprinderile dobândite dezvoltate în activități cu specific gospodăresc;

Să participe și să coopereze activ alături de părinți, profesori în acțiuni practice de îngrijire și protejare a mediului;

Să cunoască modul de folosire a uneltelor;

Să conștientizeze importanța unui aer curat pentru o viață sănătoasă;

Să-și exprime atitudinea pozitivă față de natură prin activități artistice, plastice;

Să ia atitudine atunci când sesizează comportament neconform cu regulile de protecție a mediului cunoscute de ei;

Să conștientizeze realitatea înconjurătoare ca pe un mediu necesar vieții, odihnei, studiului;

Să identifice impactul activității omului asupra mediului înconjurător, analizând situații concrete din natură;

Să participe activ la acțiuni ce promovează sănătatea mediului, desfășurarea unor activități practice de ecologizare a mediului local;

Grup țintă : elevii Școlii Gimnaziale Nr.1 Răchiți

Beneficiari: comunitatea locală

Durata : 5 ore

Activitate propusă : acțiuni ecologice

Data/ perioada desfășurării: 5 iulie 2024

Forme de organizare : grupe

Rezultate așteptate: mediul înconjurător curat, expoziție, fotografii

Resurse umane implicate: elevi, profesori, părinți, comunitate locală, organizații- voluntariat

Resurse materiale : saci, mănuși, echipament special

Parteneri : Primăria comunei Răchiți

E. Evaluare:- areale naturale curate, selectarea corespunzătoare a deșeurilor

F. Diseminare: -facebook, site-ul școlii

Bibliografie:

- Petre Neacșu, Zoe Apostolache-Stoicescu, *Dicționar de ecologie*, Editura științifică și enciclopedică, București, 1982
- Constantin Pârnu, *Dicționar enciclopedic de mediu (DEM)*, Volumul 1-2. Regia Autonomă Monitorul oficial, 2005
- Gheorghe Mohan, Aurel Ardelean, *Enciclopedie de biologie*, București: ALL Educational, 2007

STORYTELLING SAU ARTA DE A POVESTI

Prof. Poenașu Georgiana Cosmina

Școala Gimnazială Nr. 1 Poiana, Jud. Galați

Storytelling-ul, denumit și Arta povestirii este o metodă care pornește de la o poveste, un mesaj, o valoare, un principiu ce se dorește a fi transmis, pentru a fi înțeles, explorat și apoi adaptat în manieră personală de către fiecare ascultător în parte. Arta de a spune povești este adecvată procesului instructiv-educativ și poate fi accesibilă la orice vârstă și pentru toate abilitățile. Nu este nevoie de echipament special în afară de pură imaginație și puterea de a asculta și de a vorbi pentru a crea imagini artistice. În lumea noastră, a povesti poate fi o modalitate de a reaminti copiilor că totdeauna cuvintele lor vorbite sunt puternice, că ascultarea este importantă, și că o comunicare clară între oameni reprezintă o artă. Povestirea este arta în care un povestitor transmite un mesaj, adevăruri, informații, cunoștințe sau înțelepciune pentru o audiență - de multe ori subliminal – într-un mod distractiv, folosind orice aptitudine (artistică) sau recuzită pentru a capta atenția publicului.

Povestea construiește un mediu în care ascultătorii se simt în siguranță, pot reflecta asupra experiențelor proprii, realizând un dialog cu ei înșiși sau cu ceilalți. Astfel, „storytelling-ul sau arta povestirii este o metodă de educație nonformală care constă în crearea și comunicarea orală a unei povești pe o temă dată, într-un context anume și cu un scop precis, având drept public țintă un auditoriu divers.” (Stoican & Ștefănescu, 2022, p.318).

Povestea nu aparține doar povestitorului, ea există pentru a fi transmisă, remodelată, reinterpretată prin intermediul propriei experiențe. „Rolul povestitorului este de a pregăti și de a prezenta narațiunea, de a crea cadrul necesar pentru a comunica eficient mesajul poveștii, prin care se împărtășesc valori ascultătorilor și în acest fel se dezvoltă o relație foarte bună între toți participanții. Pentru a facilita comunicarea și a apropia auditoriul, povestitorul poate utiliza un limbaj apropiat acestuia, caracterizat prin prezența unor expresii familiare, regionale sau chiar argotice.”(Stoican & Ștefănescu, 2022, p.318).

Arta storytelling-ului s-a dezvoltat odată omul din nevoia acestuia de a înțelege mediul în care trăiește și se dezvoltă. „Încă din primii ani de viață, copilul consumă și construiește povești căutând să-și explice și să înțeleagă lumea în care trăiește, în acest proces aducându-și și contribuția și creativitatea care în antrenează în acest joc simbolic. Procesul presupune

antrenarea unor abilități variate, inclusiv lingvistice și creative.”(Stoican & Ștefănescu, 2022, p.319).

Metoda implică trei elemente esențiale: povestea, povestitorul și publicul. Dialogul dintre aceste trei elemente face ca storytellingul să poată fi folosit atât în scop formativ/educațional, cât și terapeutic. Storytellingul este o metodă participativă ce implică publicul în toate etapele: „pregatirea publicului pentru poveste (introducerea în temă), povestea în sine (incluzând elemente legate de voce, tonalitate, obiecte utilizate) și ieșirea din poveste (creație, reflecție, punere în scenă).

Intrarea în poveste/Poarta este prima etapă și presupune crearea unui cadru specific activității. În această etapă este necesară familiarizarea participanților cu elementele povestirii, care se poate face prin: jocuri de grup, conversații, exerciții de improvizație, crearea unei atmosfere etc. O modalitate eficientă de a deschide storytelling-ul este de a solicita elevilor să se gândească la poveștile lor preferate și, pornind de la acestea, să se angreneze într-o conversație cu colegii în care să se realizeze corelații între personaje, situații, trăiri.

Redarea poveștii sau procesul efectiv de narare este cea de-a doua etapă în care naratorul transmite mesajul către copii și îi transpune pe aceștia în planul imaginar al poveștii. Pentru a fi cât mai persuasiv, profesorul folosește o serie de efecte ce țin de intonație, volumul vocii, utilizarea pauzelor, a onomatopeelor și a gesturilor. Elementele externe auditive, vizuale, kinestezice și tactile au de asemenea un rol major în transmiterea mesajului și în crearea iluziei realității. Pot fi utilizate instrumente muzicale, înregistrări, imagini, chiar și obiecte reale ce apar pe parcursul poveștii. Este important ca profesorul să urmărească semnalele ce parvin din parte copiilor, gestică, mimica și privirile acestora pentru a-i implica în procesul narării prin întrebări sau oferindu-le ocazia de a dezvolta anumite secvențe.

Ieșirea din poveste, a treia etapă, presupune o mișcare din planul poveștii în planul percepției publicului; aceasta se poate realiza prin activități ca desenul, teatrul de umbre, teatrul, scrierea creativă, dezbateră. Odată ce ascultătorii au primit povestea, aceasta devine a lor. Ea, a trecut, la fel ca ei, printr-un proces de transformare. Trecut prin filtrul personal, același mesaj transmis tuturor se individualizează, căpătând nuanțe proprii imaginației și experienței receptorului, fapt ce relevă diversitatea și unicitatea experimentării procesului.

În timpul orei, profesorii și elevii pot discuta despre povești, iar aceștia din urmă au posibilitatea de a pune întrebări despre poveste, comunicarea continuă din timpul prezentării având rolul de a menține atenția trează. De asemenea, profesorul îi poate implica pe elevi în poveste chiar provocându-i la discuții, punându-le întrebări și solicitându-le opinia despre diferite personaje, obiecte, întâmplări prezentate.” (Stoican & Ștefănescu, 2022, pp. 319-320).

Raportându-se la povestea oferită de profesor, copiii își construiesc „o hartă mentală vizualizând personaje, obiecte, locuri, resimt emoțiile transmise și stabilesc conexiuni, toate acestea influențându-le creativitatea prin:

- îmbogățirea achizițiilor de vocabular, activizarea și nuanțarea vocabularului;
 - performanță în comunicarea orală: vorbire fluentă, bogăție lexicală, spontaneitate;
 - dezvoltarea capacității de a gândi simbolic și metaforic;
 - dezvoltarea înțelegerii poveștilor ascultate;
 - stimularea capacității de exprimare corectă și originală;
 - dezvoltarea interesului copilului pentru latura artistică a activităților;
 - cultivarea interesului pentru textul literar;
 - trezirea interesului de a compune ei înșiși povestiri și de a le istorisi celorlalți copii.”
- (Stoican & Ștefănescu, 2022, p. 321).

Putem folosi foarte eficient și alte forme de storytelling precum *Povestea în cerc* (Profesorul sau chiar un elev începe o poveste și se oprește după câteva propoziții. Următoarea persoană preia firul poveștii continuând, apoi se oprește. Persoana de lângă el adaugă la aceasta și așa mai departe până când povestea ajunge să ia o formă. Povestea ar putea începe cu un titlu preselectat sau poate porni de la un obiect, pentru a ghida improvizația. Se poate înregistra audio momentul pentru amuzamentul elevilor și nu numai, sau *O imagine face cât o mie de cuvinte* (elevii vor privi un tablou clasic, vor redacta începutul unei povești, inspirați de imagine, pentru ca apoi povestea să fie continuată de alți elevi, de la altă clasă care nu au privit tabloul) etc.

Arta storytelling-ului reprezintă nevoia omului de a internaliza experiența altuia pentru a-și spori capacitatea de adaptare la schimbare. Ca artă, „storytelling-ul ne ajută să ne explorăm pe noi înșine și să spunem povești pe care nu realizăm că le știm, îi permite ascultătorului să-și ia din experiența povestitorului altă poveste decât cea transmisă, și alta decât cea pe care a intenționat povestitorul să o spună...Povestea este peste tot în jurul nostru. Încă de când ne naștem, devenim o poveste, și mai apoi, povestitori. Devenim povestitori pentru că această cale este singura la îndemână în lupta pentru supraviețuire. Am atins nivelul de dezvoltare de astăzi fiind în primul rând povestitori. Suntem povestitori când încercăm să câștigăm iubirea cuiva, după cum suntem povestitori când ne îndrumăm copiii. Suntem povestitori în profesiile noastre la fel cum suntem și în arta noastră.” (Vrânceanu & Ghelu, 2021, pp. 309-311).

„Mâna întinsă care nu spune o poveste, nu primește pomană” zice o replică din filmul *Filantropica*, de Nae Caranfil. Și-am încălecat pe-o șa...

Bibliografie:

1. Stoican, O. & Ștefănescu, C. (2022). Storytelling. În Ion-Ovidiu Pânișoară (coord.) *Enciclopedia metodelor de învățământ*. Iași: Polirom.
2. Vrânceanu, S. & Ghelu, R. (2021). *Storytelling – metoda Povestitorul*. Brașov: Panta Rhei.

Importanța cărții și a lecturii în dezvoltarea copilului

Autor: Popescu Daniela
Școala Gimnazială Nr. 1 Polovragi, Gorj

Într-o lume agitată și plină de provocări, în care timpul pare să se scurgă rapid, ne putem întreba deseori retoric care mai este rolul lecturii în viața tinerilor? Este bine de știut că există un refugiu în care putem găsi liniștea, înțelepciunea și inspirația de care avem nevoie. Acest refugiu îl reprezintă cărțile care ne deschid ușa către o nouă perspectivă asupra vieții și ne oferă instrumentele necesare pentru a deveni versiunea cea mai bună a noastră.

Rolul lecturii cărților în viața noastră este unul esențial și aduce numeroase beneficii, indiferent de vârstă sau stadiul în care ne aflăm.

De la copilărie până la maturitate, lectura ne însoțește pe parcursul călătoriei noastre de autodescoperire și dezvoltare personală. Însă, ce anume face lectura cărților atât de valoroasă și de impactantă în viața noastră?

Cartea a fost recunoscută ca o valoare spirituală de mare preț încă din cele mai îndepărtate vremuri. Stau mărturie în acest sens, peste timp, cuvintele pline de înțelepciune ale bătrânului cronicar: „... că nu iaște alta și mai frumoasă și mai de folos în viața omului zăbavă decât cetitul cărților”. (Miron Costin).

„Cartea este un ospăț al gândurilor la care oricine este poftit...; este o comoară fără de preț în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie.” (Eugenia Șincan, 1993, pag. 9).

În termen de odă s-a adresat cărții și poetul Tudor Arghezi, creatorul unei adevărate revoluții filologice, prin care, poetul – demiurg al cuvintelor – a scos un timbru liric inedit în contextul epocii:

„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris
Încet gândită, gingaș cumpănită,
Ești ca o floare, anume înflorită
Mâinilor mele, care te-au deschis”.

Nu există mânuitor al condeiului sau cugetător asupra sensurilor existenței care să nu fi prețuit cuvântul scris, valoarea lui de document spiritual peste timp.

„Iubesc literatura și o privesc ca o formă a fericirii” spunea Jorge Luis Borges (1988, pag. 33).

Axioma: „Ai carte, ai parte” duce la înțelegerea necesității practice, sociale a cărții. Ea este o lume mirifică a celor cunoscute și necunoscute, un tărâm în care imaginația este atotputernică. Mereu aproape când îi simți lipsa, cartea te ajută să nu roșești de propria-ți ignoranță. Puterea cărții crește dacă îți deschizi inima în fața ei, o întrebi cum trebuie să trăiești, care este rostul vieții, cum picătura de minune numită om poate stăpâni o lume și pe el însuși.

Emil Cioran recomanda „muzica lui Mozart și Bach ca remediu împotriva disperării...”. (Emil Cioran. Cartea amăgirilor, Editura Humanitas, București, 1991. pag. 40). Preluând sugestia, dascălul trebuie să prescrie elevilor săi cartea ca „leac” pentru singurătate. Depozit complet al inteligenței omenești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte, cartea le păstrează intacte în timp devenind orizont de cultură și civilizație.

Cu toată amploarea pe care au luat-o mijloacele audio-vizuale în difuzarea culturii, cartea a rămas și va rămâne unul din cele mai importante mijloace de autoinstruire. Lectura cărții oferă cititorului pe lângă satisfacțiile ce le aduce orice noutate, prilejuri unice de reflecție, de meditație, ea angajează valori formativ – educative, care se răsfrâng în întregul comportament al cititorului.

„Pentru elev (...) opera artistică este obiect de studiu, întrucât, pe această bază, ea poate deveni un obiect al bucuriei estetice și un prilej de amplificare a relațiilor cu lumea.” (G. Văideanu, 1979, pag. 130).

În orele de literatură, învățăm elevii să descopere opera de artă în valorile ei ascunse, educând permanent gustul estetic pentru o înțelegere mai nuanțată și mai adecvată a acesteia. Prin actul creator se codifică un mesaj care, îndreptat spre receptor, se cere decodificat printr-un proces, esență a receptării artistice. Dacă scriitorul își topește personalitatea în operă, atunci lectorul o însuflețește cu propria-i personalitate, cu propriul său univers. Lectura devine astfel un act de creație, cititorul parcurgând alături de autor drumul de la realitatea naturală la cea artistică, neprevăzutul, absurdul, fantasticul devenind obstacole în fața lui, întrucât se identifică cu personajul. După lectură urmează meditația asupra textului, astfel cartea stimulând visarea, gândirea, contribuind la formarea unor convingeri.

„Deschide cartea ca să înveți ce au gândit alții; închide cartea ca să gândești tu însuși” spunea Heyde.

Citind literatură, copiii vor descoperi ce gen de creație literară îndrăgesc mai mult, își vor stabili un sistem propriu de apreciere a valorii ei artistice. Exersând în clasă în orele de citire și lectură, vor putea descoperi sensuri figurate ale unor cuvinte și expresii, sonoritățile muzicale, auditive ale acestora, imagini vizuale incluse în fragmentele studiate. Prin emoții simple (bucurie, tristețe, mânie, durere) sau complexe (regret, dor, milă, nostalgie) trăite cu intensitatea specifică vârstei atunci când recepționează opera literară, își vor forma sentimente și convingeri estetice ce îi vor conduce la aprecierea frumosului din natură, societate și artă, iar, mai târziu, la dezvoltarea atitudinii creatoare în diferitele domenii ale artei.

Cartea este unul din principalele sisteme modelatoare de care dispune școala pentru formarea personalității elevilor prin modelele și valorile umane pe care le oferă înțelegerii lor. Elevul întâlnește tipuri profesionale care îi rețin atenția (muncitor, țăran, navigator, inginer, om de știință, dascăl etc.) dar și caractere umane: curajosul, generosul, altruistul, mincinosul, lașul, lăudărosul. Acțiunea educativă este un ajutor rațional și gradat, în raport cu vârsta copilului, dat pentru dezvoltarea personalității lui și pentru a-l face capabil să se autoconducă pe baza normelor morale validate de societate.

Respectul și grija față de viața omenească, înțelegerea, recunoașterea valorii umane, a libertății de opinie, cooperarea, modestia, demnitatea constituie forțe stimulatoare ale faptelor și conduitei pozitive (exemple: „Basmе”, „Povești și povestiri” de Ion Creangă, „Întâmplări din grădina mea” de Ana Blandiana, „Făt-Frumos când era mic” de Octav Pancu – Iași, „Din lumea celor care nu cuvântă” de Emil Gârleanu etc.) Lecturile în care se prezintă scene din viața viețuitoarelor trezesc în sufletele elevilor stări afective de înaltă trăire spirituală, iar sămânța sădită cu atâta sensibilitate în copilărie va crește, va conduce pe om pe căile ocrotirii mediului înconjurător, la respectarea unei ambianțe nepoluante, spre binele nostru, al tuturor: „Poezii” de Elena Farago, „Din lumea celor care nu cuvântă” de Emil Gârleanu, „File din cartea naturii” de Ion Agârbiceanu, „Pasteluri” de Vasile Alecsandri etc.

În fabule, ca de altfel și în alte lecturi, cititorii – elevi întâlnesc norme ce conduc la formarea atitudinilor pozitive față de sine, societate, muncă.

Personajele întâlnite pot deveni modele de comportament. Elevii își raportează și ajustează dorințele, conduita în funcție de personajul îndrăgit, la vârsta inocenței copilăriei se discernе ușor binele de rău, frumosul de urât, se pot modela caractere, se dezvoltă imaginația, gândirea, spiritul inventiv, se percepe sensibil lumea înconjurătoare, se pot crea puternice personalități umane.

Ne-am născut pe un pământ binecuvântat de creator, din două popoare care și-au contopit cele mai alese însușiri pentru a scoate la lumină o „floare” mult mai aleasă în spiritualitate. În „partea noastră de cer”, cum considera Constantin Noica limba română, „un cuvânt e un arbore”. Ivit din sufletul românului sau „dintr-o sămânță din lumea altora”, un cuvânt „a prins rădăcini în huma țării... s-a hrănit din ploile ei, a crescut și s-a răsfirat sub un soare ce nu e nicăieri același” (Constantin Noica, Cuvânt înainte despre rostirea românească, Editura Eminescu, București, 1987, pag. 201).

Iubind limba română, ne iubim țara, cu rădăcinile ei adânci în istoria neamului și tezaurul neasemuit de datini și obiceiuri. Iubind limba română îi căutăm sensurile bogate ale înțelepciunii populare transmisă urmașilor prin proverbe, zicători, cântece, legende, balade. Legende istorice, prin forța lor evocatoare, slăvesc vitejia poporului român, rezistența lui în fața tuturor vicisitudinilor. Eroii lor sunt modele de patrioți înflăcărați, iubind mai presus de orice țara, poporul, pământul românesc. Elevii mici citesc cu plăcere lecturi cu conținut istoric, se identifică cu personajele, se joacă „de-a...”, asemenea lui Ștefăniță cu băieții de răzeși pentru că și ei doresc să fie curajoși, să fie buni comandanți, să spună adevărul, să lupte pentru o idee.

În cadrul procesului de învățământ, cartea îndeplinește pe lângă funcțiile informativă și formativ – educativă și pe cea instrumentală. După perioada de alfabetizare, elevul trece treptat și cu răbdare la însușirea tehnicilor muncii cu cartea, la dobândirea deprinderilor de muncă independentă, ca un bun personal, ce îi va asigura succesul la toate disciplinele de învățământ, dar și mai târziu în viață.

Școala trebuie să-l înarmeze pe elev cu metoda de a învăța („a învăța să înveți, prevenind asimilarea pasivă a cunoștințelor și asigurând un învățământ activ, care conduce la dezvoltarea proceselor psihice complexe.

„Nici un om nu se întărește citind un tratat de gimnastică, ci făcând exerciții, nici un om nu se învață a judeca citind judecăți scrise gata de alții, ci judecând singur și dându-și singur seama de natura lucrurilor” (Mihai Eminescu, Scrieri pedagogice, Editura Junimea, Iași, 1977, pag. 79).

Viitorul adult va trebui să facă față permanent noilor informații, să selecteze esențialul, să se perfecționeze în munca sa, să nu renunțe la ambiția progresului. Dacă va citi pentru a deveni un limitat în profesie ori își va dăruia cea mai necesară hrană spiritului o va face numai dobândind de mic copil pasiunea pentru carte, „foamea” ce nu poate fi nicicând potolită.

Bibliografie

1. Borges, Jorge Luis, (1998) – Cărțile și noaptea, București, Editura Minerva;
2. Cioran, Emil, (1991) – Cartea amăgirilor, București, Editura Humanitas;
3. Noica, Constantin, (1988) – Cuvânt înainte despre rostirea românească, București, E.D.P.;
4. Simenski, Ioan, (1989) – Un dicționar al înțelepciunii, Iași, Editura Junimea;
5. Șincan, Eugenia, (1996) – Lecturi literare pentru învățământul primar, București, Aramis;
6. Văideanu, George, (1998) – Educația la frontiera dintre milenii, București, Editura Minerva.

VALENȚE EDUCATIVE ALE TABERELOR DE VARĂ

PENTRU ȘCOLARI

Popescu Sanda Nicoleta, Școala Gimnazială I H Rădulescu ,
București

Pentru a înțelege cum au reușit taberele să țină cont și să combine știința îngrijirii și a dezvoltării pozitive a copiilor, este util să cunoaștem baza teoretică a ceea ce reprezintă o tabără și cercetarea bazată pe organizarea unor tabere de-a lungul timpului care s-au concentrat pe rezultatele dezvoltării. Primele tabere au fost experimente non-profit conduse de educatori care au văzut oportunități de a-i învăța pe copii în moduri diferite față de cum au făcut-o școlile (Eells, 1986). Din anii 1860 până în anii 1920, directorii de școli private au creat programe care au scos copiii din mediile urbane și i-au dus în zona rurală din Noua Anglie. Un exemplu, poate chiar primul de acest fel, este The Gunnery Camp, inițiat pe coasta Connecticutului în 1861.

Conduși de un entuziasm adesea idealist, adulții au creat pentru copii un mediu în care au experimentat un model care cuprindea trei aspecte : viață în comunitate; departe de casă; într-un cadru de agrement în aer liber. Această experiență holistică a inclus exerciții fizice, cum ar fi drumeții; provocări mentale - rezolvarea de probleme prin cooperare; dezvoltarea abilităților sociale – a-ți face prieteni din medii diferite și evenimente spirituale, cum ar fi rugăciunea în aer liber. Ideea de campus în care activitățile pentru copii să fie diferite față de ceea ce se făcea în cadrul școlii a venit pe fondul unei nemulțumiri față de școlarizarea tradițională și, în paralel, datorită preocupării pentru sănătatea fizică, mentală și spirituală a copiilor, dar și un protest privind etica muncii, și spiritul de pionierat tipic american.

Tradiții indiene, teoriile educaționale progresive, conservaționismul și interesele filantropice ale serviciului social au fost printre cei mai importanți factori care au propulsat mișcarea care determina mutarea în cadrul unui campus a copiilor pentru a fi educați prin alte modalități. În anii 1920 și 1950, patriotismul și tradițiile militare de asemenea, au alimentat interesul pentru camping (Eells, 1986). În anii 1960 și 1970, mediul unic , captivant, relaxat și natural al taberei armonizat cu tendințele din psihologia umanistă a dus la popularizarea taberelor de vară ca medii terapeutice sau sociale pentru intervenții de tip educativ.

În cazul în care o tabără de vară ar fi o opțiune de petrecere a vacanței pentru copilul tău , s-ar cuveni să te întrebi dacă este potrivită pentru personalitatea sa. Poate că el nu a petrecut niciodată mult timp departe de tine în afară de a merge la școală, sau poate că are interese speciale și ești îngrijorat că nu se va simți bine în tabără. Cu toate acestea, este util ca măcar o dată copilul să încerce o experiență așa cum îi poate oferi participarea la o tabără de vară. Vom detalia care ar fi avantajele educative pentru care merită ca părintele să încerce pentru copilul său școlar mic (6-10 ani) un astfel de program. Nu vom detalia aspecte ale dezvoltării bio-fiziologice ci, mai degrabă vom vorbi despre valențele educative ale unei tabere de vară.

Pe lângă abilitățile practice, taberele de vară sunt, de asemenea, o cale excelentă pentru a modela caracterul copilului. Acestea permit copilului să exploreze și să crească într-un mediu sigur și încurajator. Diferitele activități din tabără pot permite copilului să învețe să lucreze în echipă, să rezolve probleme împreună .

În timpul taberei de vară, copiii participă la o varietate de activități de grup. De exemplu, în timp ce participă la un sport precum volei sau o ștafetă organizată , un copil învață să lucreze în echipă, să comunice cu alți copii și să rezolve singur problemele.

Un copil își va dezvolta abilitățile de conducere, de exemplu, îndrumând o echipă de alți copii într-o excursie , își va dezvolta abilitățile de comunicare mai bine atunci când își împarte sarcinile într-o tabără , își va exersa abilități importante de luare a deciziilor pe măsură ce se confruntă cu provocări și depășește obstacole în timp ce încearcă activități noi și interesante, cum ar fi tiroliana sau tirul cu arcul. Toate aceste abilități sunt importante în lumea reală și sunt cultivate în tabăra de vară.

Desigur, copiii învață abilități sociale și la școală. Cu toate acestea, tabăra reunește copiii într-un mediu care încurajează un sentiment mai mare de comunitate și apreciere pentru diferențele individuale, în timp ce școala se concentrează în principal pe rezultatele școlare.

O altă latură a dezvoltării copilului este legată de independența acestuia. În tabără, un copil trăiește o perioadă de timp departe de un părinte. Acest timp independent de orice autoritate parentală este important pentru a-i ajuta pe copii să-și dezvolte un sentiment de identitate. Copiii învață să devină mai autonomi pe măsură ce își explorează interesele și își descoperă punctele forte și punctele slabe. Ei învață să aibă încredere în vocea lor interioară în loc să depindă de un părinte sau de un profesor care să le spună ce să facă. Independența este vitală pentru a deveni un adult echilibrat.

Fricile , temerile sunt trăiri foarte des întâlnite la școlarul mic. Teama de întuneric, de singurătate, de eșec sau de obstacole de orice fel pot fi gestionate mai bine în cadrul unui program în care copilul este antrenat să se confrunte cu tot felul de situații cărora să le găsească soluții pentru a îndeplini anumite sarcini.

Tabăra îl va ajuta să fie creativ în timp ce explorează lumea într-un mod nou și captivant. Independența ajută, de asemenea, la creșterea stimei de sine a copilului. Creșterea unui copil independent înseamnă a învăța responsabilitatea, încurajarea explorării și oferirea unui mediu sigur lăsând copilul să ia decizii în mod independent. Tabăra de vară hrănește toate aceste trei elemente.

În timpul anului școlar, copiii sunt obișnuiți cu rutina de a ajunge la școală la timp, de a-și face temele și apoi de a merge la culcare. Unii se pot angaja în activități extracurriculare. Deși structurată și bazată pe reguli clare , tabăra de vară este mai relaxată decât rutina școlii și oferă timp și libertate pentru joacă spontană. Jocul liber este important pentru dezvoltarea unui copil, deoarece învață să fie creativ și să-și exploreze imaginația prin joc. Timpul de joacă creează un loc sigur pentru copii pentru a-și exprima gândurile și emoțiile, creând copii mai puternici și mai fericiți. De asemenea, ei învață să interacționeze cu lumea din jurul lor, să rezolve conflicte, să-și dezvolte abilități de negociere și să elibereze stresul. Există nenumărate beneficii ale jocului nestructurat și este o modalitate distractivă de a-ți face noi prieteni.

Indiferent care sunt interesele copilului , fie că este vorba de sport sau de arte și meșteșuguri, un program de tabără îl va implica în activități care necesită muncă în echipă. A ști să lucrezi în echipă este o abilitate utilă pentru viață. Munca în echipă contează deoarece ajută la dezvoltarea abilităților de comunicare, inteligență emoțională și abilități de conducere. Înțelegerea muncii în echipă îl ajută pe copil să realizeze că lucrul cu alții este uneori cel mai eficient mod de a duce lucrurile la bun sfârșit.

Tabăra oferă copiilor ocazia de a face față multor provocări și de a exersa soluții pentru depășirea provocărilor. Odată ce ajung în vârf, se vor simți mai puternici și mai rezistenți decât înainte.

Tabăra îi învață valoarea efortului și îi ajută pe copii să creadă în ei înșiși în timp ce depășesc provocările cu determinare, răbdare și dorință de a reuși.

Bibliografie

- American Camp Association , Accreditation Standards for Camp Programs and Services (1998 Edition). Martinsville, IN: Author Anderson-Butcher D, Cash SJ, Saltzburg S, Midle T, Pace D
- Institutions of youth development: The significance of supportive staff-youth relationships. *J Human Behav Soc Environ*(2004) 9:89–99
- Bjorklund DF, Brown RD Physical play and cognitive development: Integrating activity, cognition, and education. *Child Dev*(1998) 69:604–606
- Eells E History of Organized Camping: The First 100 Years. Martinsville, (1986) IN: American Camp Association
- Kaplan S, Talbot JF Psychological benefits of a wilderness experience. *Human Behavior and Environment: Advances in Theory and Research*(1983) 6:163–203
- King PE, Furrow JL Religion as a resource for positive youth development: Religion, social capital, and moral outcomes. *Dev Psychol*(2004) 40:703–713
- LaGreca AM, Dandes SK, Wick P, Shaw K, Stone WL Development of the social anxiety scale for children: Reliability and concurrent validity. *J Clin Child Psychol* (1988) 17:84–91
- Larson R Toward a psychology of positive youth development. *Am Psychol* (2000) 55:170–183

MAGIA ÎNVĂȚĂRII CREATIVE

Prof. Popovici Tatiana Adriana
Grădinița P.P. „Curcubeul copiilor”. Arad

Creativitatea reflectă originalitatea exprimată prin diverse produse noi. La vârsta preșcolară, copiii manifestă creativitate atunci când sunt capabili să răspundă, prin eforturi proprii, în mod original, cu propriile cuvinte, la o întrebare sau la o situație problematică prezentată. Ca activitate psihică, creația se manifestă încă de la o vârstă fragedă. Încă din perioada preșcolară putem vorbi despre creativitate expresivă.

Frederik Fröbel, fondatorul grădiniței de copii, considera că omul este o persoană creativă și productivă dacă i se oferă un mediu propice de dezvoltare. Principala activitate a copilului este jocul, iar cu cât omul "se joacă mai mult, cu atât își păstrează atributele copilăriei." Jocul este o școală deschisă, cu un program tot atât de bogat precum este viața. Prin joc, viitorul este anticipat și pregătit. Se apreciază chiar că jocul îndeplinește în viața copilului de 3-7 ani același rol ca munca la adulți. Este forma specifică în care copilul își asimilează munca și se dezvoltă.

Concentrarea copilului prins în joc și gravitatea cu care acesta urmărește respectarea unor reguli sau luptă pentru a câștiga sunt evidente. Copiii se joacă pentru a se juca. Jocul este o formă de activitate bine gândită, necesară și indispensabilă procesului educațional, o activitate prin care conținutul, forma și funcționalitatea sa specifică nu se confundă cu nicio altă formă de activitate instructiv-educativă. Pentru a înțelege specificul jocului ca formă de activitate instructiv-educativă, trebuie să cunoaștem și celelalte sensuri ce i se atribuie jocului: activitate specific umană, activitate dominantă la vârsta preșcolară și factor hotărâtor în viața copilului preșcolar.

Copilul desenează chiar dacă nu știe să țină bine creionul în mână, oferindu-i desenului o semnificație inspirată din viața de zi cu zi sau din activitățile adulților. Pe măsură ce înainteză în vârstă, copilul reușește să creeze fără a mai reproduce ceea ce vede. Astfel, preșcolarul dispune atât de capacitatea de a se juca, cât și de capacitatea de a crea. Creațiile preșcolarilor exprimă o viață interioară bogată.

În cadrul învățării creative, copilul descoperă, își imaginează, redefinește și construiește sensuri din perspectiva propriei personalități. Învățarea creativă se produce atunci când preșcolarul capătă o experiență nouă cu ajutorul propriilor puteri. Procesul de învățare reprezintă un proces de creație, creativitatea stând la baza întregului proces de învățare. Procesul educativ urmărește stimularea creativității prin crearea condițiilor optime pentru realizarea acesteia. Proiectarea didactică trebuie gândită astfel încât să pună în prim plan creativitatea.

În proiectarea învățării creative, trebuie urmați următorii pași: clasificarea scopului învățării creative, stabilirea sarcinilor cadrelor didactice în condițiile învățării creative, crearea unei atmosfere optime pentru depășirea treptată a factorilor de blocaj și valorificarea psihologică deplină a relațiilor profesor-elev.

La vârsta preșcolară, creativitatea este stimulată prin aplicarea metodelor didactice centrate pe copil și prin strategii didactice care abordează programa interdisciplinară sau transdisciplinară, stimulând astfel motivația de a învăța. Stimularea creativității în grădiniță presupune crearea unui mediu de învățare propice. Pentru a dezvolta și stimula creativitatea preșcolarilor, trebuie asigurate: stimularea gândirii productive, critice, divergente și laterale; libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor și a faptelor; utilizarea talentelor și a capacităților specifice fiecărui individ; incitarea interesului către nou și necunoscut; exersarea capacităților de cercetare și de căutare de idei; dezvoltarea capacității de organizare a materialelor și ideilor; organizarea de discuții, jocuri și excursii; și educarea capacității de a privi altfel lucrurile și de a-și pune întrebări neobișnuite despre lucruri obișnuite.

La vârsta preșcolară, în cadrul activităților instructiv-educative, metoda ocupă un loc important în dezvoltarea creativității copiilor. Metodele de învățământ reprezintă căile folosite în școală de către profesor pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile și

știința. În cadrul grădiniței, metodele care contribuie la dezvoltarea creativității sunt: brainstorming-ul, tehnica Delphi, metoda Philips 66, metoda Sinectică, metoda Frisco și metoda Explozia Stelară.

Jocul, activitatea de bază în grădiniță, este principala sursă de dezvoltare a creativității și a imaginației. Prin joc, copilul reușește să ne transmită tot ce are el mai bun, atât fizic, cât și psihic sau emoțional. Jocul reprezintă cheia spre sufletul copiilor la vârsta preșcolară. Jocul didactic este mijlocul fundamental de instruire și educare în învățământul preșcolar, deoarece îmbină armonios atât sarcini specifice jocului, cât și sarcini și funcții specifice învățării. Jocul didactic reprezintă una dintre activitățile didactice frecvent utilizate în grădiniță și îndrăgite de copii, contribuind la dezvoltarea creativității acestora.

Pentru a ilustra aplicarea acestor principii, pot oferi câteva exemple de bună practică din propria experiență la clasă. Am utilizat metoda brainstorming-ului pentru a încuraja copiii să genereze idei pentru povești noi. Într-o sesiune de brainstorming, le-am cerut copiilor să schimbe finalul unor povești cunoscute, stimulându-le astfel imaginația și gândirea critică. De asemenea, am implementat metoda Philips 66 pentru a rezolva probleme simple de matematică, formând grupuri mici care să discute și să găsească soluții în doar câteva minute. Aceasta a fost o modalitate eficientă de a dezvolta abilitățile de cooperare și de rezolvare a problemelor în rândul preșcolarilor. Totodată, am organizat jocuri de rol prin metoda Frisco, unde copiii și-au asumat diverse roluri pentru a explora diferite perspective și a-și exprima emoțiile. Astfel, am creat un mediu de învățare dinamic și interactiv, care a stimulat creativitatea și dezvoltarea personală a fiecărui copil.

Creativă are un impact semnificativ asupra dezvoltării armonioase a preșcolarilor, contribuind la formarea unei personalități echilibrate și adaptabile. Prin stimularea creativității, copiii învață să exploreze și să descopere lumea în mod autonom, dezvoltându-și astfel gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor. Activitățile creative, cum ar fi jocurile didactice și metodele interactive, permit copiilor să își exprime ideile și emoțiile într-un mediu sigur și încurajator, ceea ce le sporește încrederea în sine și le dezvoltă competențele sociale.

Creativitatea în procesul educativ promovează, de asemenea, flexibilitatea mentală și capacitatea de a gândi divergent, aspecte esențiale pentru adaptarea la situații noi și diverse. Prin implicarea în activități care stimulează imaginația, preșcolarii își dezvoltă atât latura cognitivă, cât și cea emoțională, contribuind astfel la o dezvoltare holistică. Metodele centrate pe copil și abordările interdisciplinare facilitează nu doar acumularea de cunoștințe, ci și dezvoltarea unor aptitudini esențiale pentru viață, cum ar fi colaborarea, comunicarea eficientă și capacitatea de a inova.

Stimularea creativității în grădiniță creează un mediu de învățare dinamic și adaptabil, care răspunde nevoilor și intereselor individuale ale copiilor. Prin utilizarea diverselor metode de învățare creativă, educatorii pot valorifica potențialul fiecărui copil, contribuind la dezvoltarea sa completă și la pregătirea pentru viitor. În concluzie, învățarea creativă nu doar îmbogățește experiențele educaționale ale preșcolarilor, ci joacă un rol esențial în dezvoltarea lor armonioasă și integrată.

Bibliografie

- Brosterman, Norman. *Inventing Kindergarten*. Harry N. Abrams, 1997;
- Craft, Anna. *Creativity and Early Years Education: A Lifewide Foundation*. Trentham Books, 2002;
- *Creativity and the Arts with Young Children* de Rebecca Isbell și Shirley C. Raines „Explorează utilizarea artelor și a activităților creative în educația timpurie, oferind exemple practice și metode de implementare”;
- Froebel, Friedrich. *The Education of Man*. Dover Publications, 2005;
- Piaget, Jean. *Play, Dreams and Imitation in Childhood*. Routledge, 2013;

Ne jucăm, explorăm și ne exprimăm!

-sugestii de activități în cadrul unei Școli de vară-



Porfir Ionela, profesor pentru învățământul primar

Școala Gimnazială nr. 1 Domnița, jud. Iași

Școala de vară oferă școlarilor o șansă prețioasă de a se dezvolta și a învăța lucruri noi. Participând la aceste cursuri pe perioada vacanței, elevii își pot îmbunătăți abilitățile într-un mod productiv, bucurându-se totodată de vacanță. Aceste programe educaționale sunt opționale și au loc în timpul vacanței de vară, reprezentând o alegere bună pentru părinții care caută activități utile pentru copiii lor în această perioadă. Astfel de programe reprezintă o mare oportunitate pentru elevi, care pot învăța lucruri noi și pot participa la activități variate, diferite de cele din timpul anului școlar obișnuit. Școlile de vară oferă o gamă diversificată de activități, organizate fie de instituții de învățământ, fie de companii private sau comunități locale.

În cadrul școlii de vară, elevii pot lua parte la activități recreative și sociale. Majoritatea școlilor de vară organizează excursii, tabere, jocuri și alte evenimente interactive care încurajează socializarea între tineri. De asemenea, școlile de vară le oferă elevilor șansa de a aprofunda materiile studiate în timpul anului școlar, în domenii precum matematica, limba engleză, științele sau literatura. Unele școli de vară propun și activități creative, cum ar fi arta, muzica, dansul, sportul sau tehnologia.

Programele de vară sunt adaptate pentru diferite grupe de vârstă și niveluri de cunoștințe, permițând elevilor să se pregătească mai bine pentru anul școlar următor.

Pentru cei pasionați de domenii artistice și creative, există școli de vară care oferă cursuri de artă, muzică, teatru, dans și multe altele, încurajând elevii să își exprime creativitatea și să-și dezvolte talentele artistice. De asemenea, sunt disponibile programe care se concentrează pe abilități practice și tehnice, ajutându-i pe elevi să înțeleagă și să aplice conceptele tehnologice într-un mod interactiv și distractiv. Pe lângă activitățile educaționale, școlile de vară oferă și activități recreative și de dezvoltare personală, cum ar fi tabere în natură, excursii tematice, activități sportive și aventuri în aer liber.

Atelierele de creație sunt foarte populare printre elevi. Astfel de activități stimulează dezvoltarea abilităților artistice și exprimarea creativității. O școală de vară cu tema "ARMONII DE VARĂ - Culoarele și Sunetele Vacanței în Creion și Pictură" poate include o varietate de activități captivante și educative care îmbină arta vizuală și muzica. Iată câteva sugestii de activități:

Activități de desen și pictură:

1. Ateliere de desen: Elevii pot învăța tehnici de bază și avansate de desen, folosind creioane grafite, creioane colorate și cărbune.
2. Peisaje de vară: Elevii pot crea peisaje inspirate de vacanță, explorând natura și elementele sezoniere.
3. Portrete și autoportrete: Ateliere de portretistică unde elevii învață proporțiile feței și tehnici de redare a expresiilor.
4. Crearea de colaje: Utilizarea diverselor materiale (hârtie, țesături, frunze uscate) pentru a crea colaje tematice.

Activități muzicale:

1. Ateliere de sunet și ritm: Explorarea instrumentelor muzicale de percuție și crearea de ritmuri simple.
2. Desen inspirat de muzică: Ascultarea unor piese muzicale și redarea emoțiilor și imaginilor inspirate de acestea prin desen și pictură.
3. Crearea unui soundtrack pentru lucrările de artă: Elevii pot alege sau compune muzică care să însoțească și să completeze vizual lucrările lor de artă.
4. Instrumente DIY: Construcția unor instrumente muzicale simple din materiale reciclate și experimentarea sunetelor produse de acestea.

Activități combinate:

1. Sesiuni de artă în aer liber: Pictură și desen în natură, capturând culorile și sunetele verii.
2. Expoziție finală: Organizarea unei expoziții la sfârșitul școlii de vară unde elevii își prezintă lucrările de artă și muzica creată.
3. Ateliere de improvizație artistică: Combinarea muzicii live cu desenul și pictura spontană, încurajând creativitatea și colaborarea.
4. Proiecte de grup: Crearea unor lucrări de artă mari (murale, pânze mari) sau compoziții muzicale în echipe, promovând munca în echipă.

Activități interactive și recreative:

1. Jocuri de asociere sunet-culoare: Jocuri care încurajează elevii să asocieze sunete specifice cu culori și forme.
2. Cercuri de discuții artistice: Discuții ghidate despre opere de artă și piese muzicale celebre, analizând tehnici și stiluri.
3. Excursii culturale: Vizite la muzee, galerii de artă și concerte în aer liber pentru a inspira și motiva elevii.

Prin aceste activități, elevii vor putea explora și exprima culorile și sunetele verii într-un mod creativ și interactiv, dezvoltându-și abilitățile artistice și muzicale într-un mediu plăcut și stimulant.

Pentru cei interesați de lectură, există cluburi de lectură unde elevii pot explora și descoperi noi cărți și pot discuta despre poveștile preferate cu colegii lor. Lectura aduce numeroase beneficii. Participarea la cluburi de lectură oferă elevilor șansa de a explora și descoperi noi cărți, iar discuțiile despre poveștile preferate cu colegii lor pot îmbunătăți experiența lecturii. Iată câteva beneficii ale lecturii:

- ✓ Dezvoltarea vocabularului: Citind, elevii întâlnesc cuvinte noi și își îmbogățesc vocabularul.
- ✓ Îmbunătățirea abilităților de comunicare: Discuțiile despre cărți ajută la dezvoltarea abilităților de exprimare și argumentare.
- ✓ Stimularea imaginației și creativității: Poveștile citite îi inspiră pe elevi să-și dezvolte propria imaginație și creativitate.
- ✓ Îmbunătățirea concentrării și a atenției: Lectura necesită concentrare, ajutând astfel la dezvoltarea capacității de atenție pe termen lung.
- ✓ Îmbogățirea cunoștințelor: Cărțile oferă informații și perspective noi, contribuind la cultura generală a elevilor.
- ✓ Reducerea stresului: Cititul poate fi o activitate relaxantă, ajutând la reducerea stresului și a anxietății.
- ✓ Dezvoltarea empatiei: Prin identificarea cu personajele și înțelegerea diferitelor perspective, elevii devin mai empatici.

- ✓ Îmbunătățirea performanțelor academice: Elevii care citesc des au tendința de a avea rezultate mai bune la școală, datorită abilităților îmbunătățite de înțelegere a textului și de analiză.

Așadar, cluburile de lectură oferă un mediu social în care elevii pot împărtăși idei și opinii, făcând astfel experiența lecturii mai interactivă și plăcută.

Copiii pasionați de gătit sau care doresc să învețe bazele bucătăriei pot participa la cursuri special dedicate. Cei mici pot învăța să prepare mâncăruri sănătoase și gustoase, dobândind astfel cunoștințe despre alimentație și un stil de viață sănătos.

Excursiile la muzee și galerii de artă sunt printre cele mai frecvente activități în școlile de vară. Aceste vizite le oferă copiilor o expunere la artă, istorie și cultură, permițându-le să exploreze noi locuri în afara orașului lor. Multe muzee și expoziții organizează activități interactive pentru grupurile de copii pe timpul verii. Activitățile în aer liber sunt, de asemenea, foarte populare în cadrul școlilor de vară. Acestea pot include drumeții, jocuri de echipă, orientare și explorarea naturii. În funcție de posibilitățile organizatorilor, elevii pot participa la diverse activități, cum ar fi focuri de tabără, tir cu arcul sau echitație.

Adesea, școlile de vară combină activitățile educaționale cu cele recreative, organizând și activități de voluntariat. Elevii au astfel ocazia să se implice în acțiuni de voluntariat și să învețe importanța empatiei și implicării în cauze nobile. De exemplu, pot participa la acțiuni de curățenie în păduri, colectarea de alimente pentru persoanele nevoiașe sau oferirea de sprijin în azile și centre comunitare.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități care pot fi organizate într-o școală de vară. Fiecare școală poate crea un program adaptat nevoilor și intereselor elevilor, în funcție de cereri și de resursele disponibile.

Bibliografie:

Cernea Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în "Învățământul primar" nr. 1/2000, Ed. Discipol, București;

Gherghina Dumitru, Ana Danila, Loredana Roman – Activități extracurriculare și extrașcolare cultural-artistice în învățământul preuniversitar, Ed. Didactica Nova, 2009, Craiova.

PROIECT DE ACTIVITATE- Bradul împodobit

**Autori: prof. Pricope Antoneta/ prof. Starparu Cornelia
Grădinița P.P. Nr. 14, Tecuci**

Data: 17.12.2023

Grupa: Mijlocie „B”

Tema anuală de studiu: „Iarna – anotimpul bucuriei”

Subtema: „Moș Crăciun la grădiniță”

Domeniul: Estetic și creativ

Denumirea activității: „Bradul împodobit”



Categoria de activitate: Educație artistico-plastică (DEC)

Forma de realizare: pictură

Scopul activității: Consolidarea deprinderii tehnice de a realiza o lucrare prin tehnica picturii cu o temă dată, cu diferite materiale de lucru-acuarele.

Obiective operationale:

- să denumească materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție (coli de hârtie, acuarele, șervetele, pensule, pahare cu apă);
- să spună ce culori trebuie folosite pentru realizarea lucrării;
- să realizeze lucrarea utilizând corect tehnica picturii cu acuarele, respectând cerințele;
- să aplice corect culoarea cu pensula, pe suprafața dată, respectând indicațiile primite;
- să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și a colegilor, motivându-și părerea.

Strategii didactice:

a) Metode și procedee: conversația observația, explicația, demonstrația, exercițiul, munca independentă, turul galeriei, surpriza, jocul

b) Materiale și mijloace auxiliare: modelul educatoarei, fișă cu ghicitori, coli albe, acuarele, pahare cu apă, șervețele, brad-jucărie, calculator, casetă cu colinde.

c) Forma de organizare: frontal, individual

Resurse umane: educatoarea și copiii din grupă.

Resurse temporale: 20 -25 minute

Desfășurarea activității

Nr. crt.	SECVENȚELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL ȘTIINTIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE (instrumente și indicatori)
1.	<i>Moment organizatoric</i>	Voi asigura condițiile optime pentru buna desfășurare a activității: <ul style="list-style-type: none">- aerisirea sălii de grupă;- aranjarea mobilierului și distribuirea materialului didactic;- intrarea ordonată a copiilor în sala de grupa.		Observarea comportamentului copiilor
2.	<i>Captarea atenției</i>	Se va purta o scurtă discuție despre împodobirea brăduțului. Le voi spune câteva ghicitori despre brad. Prin procedeul surpriză, un copil va	conversația	Evaluare orală Observarea comporta-

		scoate din cutia fermecată un brad jucărie. Îl voi prezenta apoi copiilor și vom discuta despre cum este și pe unde crește.		mentului copiilor
3.	Enunțarea temei și a obiectivelor	<p>„Brăduțul este necăjit că nu are globuri și ghirlande și așa nu va ajunge niciodată să decoreze o casă, de Crăciun.</p> <p>Doriți să-i facem noi o surpriză, până când se înveselește el, că e tare supărat. Haideți , atunci să pictăm ramurile, ca să vadă cum sunt ele și să-l decorăm cu multe ghirlande și globulețe. Uite-așa!!! Voi arăta modul de realizare.</p> <p>-Deci, azi la activitate noi vom picta cu acuarele și cu ajutorul pensulelor, cetina bradului și podoabele sale.”</p> <p>Voi repeta tema activității cu 2-3 copii pentru fixarea ei.</p>	Explicația, observația	Observarea comportamentului copiilor
5.	Executarea temei de către copii	<p>Voi realiza cu copiii câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor: „închidem și deschidem pumnii”, „învârtim morișca”, „batem palmele sus”, ”cântăm la pian”, etc.</p> <p>Urez copiilor „Spor la lucru!” după care se va trece la realizarea temei de către copii.(pe fond muzical)</p> <p>Voi supraveghea îndeaproape activitatea copiilor, voi trece pe rând, pe la fiecare copil și voi da explicații suplimentare și ajutorul necesar, acolo unde este nevoie.</p> <p>Voi da preavizul de terminare a lucrărilor, apoi de terminare a acestora.</p>	Explicația, exercițiul, munca independentă	<p>Stimulare verbala</p> <p>Analiza acțiunilor</p>
6.	Evaluarea performanței	<p>Împreună cu brăduțul se va trece pe la expoziția cu lucrările copiilor. Acesta se va mira de felul cum arată ornamentele și-și va exprima dorința de a ajunge împodobit, să poată decora o casă de Crăciun.</p> <p>O voi face prin aprecieri verbale privind modul de realizare al temei, cu ajutorul bradului.</p> <p>Vor fi antrenați și copiii în analiza lucrărilor proprii și ale colegilor.</p> <p>Cei care au lucrat corect, frumos și ordonat vor fi aplaudați și vor primi o surpriză adusă de brăduț.</p>	Turul galeriei	<p>Evaluare prin expoziție</p> <p>Aprecieri verbale</p> <p>Auto evaluare</p>

7.	Încheierea activității	Voi face aprecieri asupra comportamentului copiilor pe parcursul activității. Copiii vor cânta un cântecel despre brăduț.	explicația, exercițiul	Aprecieri verbale
----	-------------------------------	--	------------------------	-------------------

Bibliografie:

- Botez S., Sălăvăstru D., „Atlas cu elemente de limbaj plastic- îndrumător pentru educatoare”, Ed. Aramis Print, București, 2007
- Curriculum pentru educație timpurie, 2019.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ

PROIECT EDUCAȚIONAL LOCAL „ECO TÂRG”

EXEMPLU DE BUNE PRACTICI

Prisacariu Florica, Liceul Teoretic Peciu Nou, județul Timiș.

ARGUMENT.

Ecologia ne îmbogățește lumea și este esențială pentru bunăstarea și prosperitatea oamenilor. Ea oferă noi cunoștințe despre interdependența dintre oameni și natură, care este vitală pentru producția de alimente, menținerea aerului și a apei curate și menținerea biodiversității într-un climat în schimbare.

SCOPUL PROIECTULUI.

Scopul proiectului este acela de a încuraja elevii și cadrele didactice la un stil de viață ecologic adică să rămânem sănătoși și să acordăm prioritate păstrării unui mediu curat. Reducerea poluării, conservarea resurselor naturale și protejarea vieții sălbatice ar trebui să fie considerate o mare responsabilitate.

Așadar, haideți să începem să cunoaștem și să trăim beneficiile valoroase ale unui stil de viață ecologic.

Competența dezvoltată: consum și producție sustenabile, Comunicare;

Obiective:

1. Să înțeleagă utilitatea reutilizării obiectelor și impactul pozitiv asupra mediului;
2. Să ofere/să primească spre reutilizare obiecte încă în stare buna de funcționare care sunt nefolosite de o perioadă de timp;

Obiective complementare:

1. Să prioritizeze propriile nevoi în fața unui număr limitat de alegeri;
2. Să negocieze și să ajungă la un compromis alături de colegii lor;

Materiale necesare:

- Instrumente de scris (pix, marker);
- Bilețele de hârtie
- Mese sau bănci (vor servi pe post de zonă de expunere)
- Opțional: Videoproiector și prezentare despre reducere, reutilizare și reciclare

Categorie beneficiari:

Elevii, părinții și cadrele didactice din clasele V-XII

Număr beneficiari: 360

Durată: 6h

Etape:

A. Pregătirea activității:

1. Promovarea activității
2. Pregătirea sălii
3. Pregătirea materialelor

B. Desfășurarea Târgului de economie circulară:

1. Primirea mini proiectelor (atelier de creație)
2. Târgul propriu-zis
3. Feedback

PREGĂTIREA ACTIVITĂȚII

Târgul de economie circulară este o activitate practică ce necesită implicarea, atât a tinerilor, cât și a cadrelor didactice. Pentru realizarea activității este nevoie de 3 etape.

1. Promovarea activității la nivel de unitate școlară și comunitate

- a) Promovarea se poate realiza printr-o informare simplă în care este solicitată implicarea tinerilor în activitatea practică de Târg de economie circulară.
- b) În mod ideal activitatea este promovată printr-o campanie de conștientizare și informare privind importanța RRR (Reducere, Reutilizare, Reciclare) pentru protecția mediului. Aceasta se va desfășura pe site-ul liceului și în presa locală.

2. Pregătirea spațiului

Pentru a realiza un târg de economie circulară este nevoie de o serie de standuri pe care obiectele vor fi prezentate, cât și un spațiu desemnat în care se va realiza acest eveniment.

Spațiul va fi pregătit în așa fel încât tinerii să se poată plimba în voie între standurile pe care se află obiectele. Elevii se pot plimba printre standuri să observe obiectele care le-ar trezi interes.

3. Pregătirea materialelor

Se vor pregăti bucăți de hârtie (preferabil utilizată pe o parte) și obiecte de scris.

4. Desfășurarea târgului:

4.1. Ora 8-10 atelier

Toate clasele vor realiza **3 mini proiecte** împărțiți în grupuri:

1. o mascota a clasei – dimensiune minimă 1,6m realizată din materiale reciclabile
2. o ținută de fata si una de băiat confecționată din materiale reciclabile/reutilizate
3. un obiect la alegere realizat tot din materiale reciclabile

Ora 10-11 amenajare târg și servirea mesei

4.2. Ora 11.15-13.30 desfășurarea târgului

Etapele desfășurării târgului de economie circulara – 120 minute

➤ **CE VINDEM LA TARG?**

*obiecte reutilizabile in stare buna

5. Feedback – 30 minute

Ca modalități de evaluare și monitorizare a activității desfășurate vom folosi:

- mentimeter
- chestionar

6. Produse ale proiectului - 30 minute

- fotografii
- mediatizare pe site-ul instituției.

Poze de la desfășurarea evenimentului.





Concluzii:

Prin implementarea acestui proiect elevii școlii noastre au dobândit o experiență variată de interacțiune cu lumea înconjurătoare, au efectuat lucrări de protecție a mediului, și-au însușit regulile de conduită în mediu înconjurător; devenind amabili, sensibili, receptivi la mediul în care traiesc și totodată am făcut pași însemnați în următoarele direcții:

- Conștientizarea elevilor asupra efectelor poluării
- Cunoașterea de către elevi a intervențiilor nefaste ale omului asupra naturii
- Tezirea interesului copiilor pentru păstrarea mediului curat și prevenirea poluării
- Sensibilizarea comunității locale la problemele ecologice
- Conștientizarea cetățenilor, a autorității locale pe care le-am atras în proiect prin semnarea unui acord de parteneriat.
- Participarea benevolă, chiar din proprie inițiativă, cu păreri și convingeri personale la activități de îmbunătățire a calității mediului și modalități prin care fiecare poate să contribuie la păstrarea unui mediu curat
- Creșterea prestigiului școlii.

Prin efortul colectiv și al fiecăruia în parte, printr-un comportament adecvat, elevii, părinții, cadrele didactice au conștientizat importanța reciclării și reutilizării unor materiale.

Bibliografie:

1. Ciobotaru .Mihaela; ”Educatie ecologica in gradinița: Ghid pentru educatoare”; Editura CD Press; 2007;
2. Goodell, Jeff, ”Căldura te va ucide”, Editura ZKX Books, 2024
3. ***”Să protejăm mediul”, Editura Casa

Nediscriminare și incluziune în sistemul educațional românesc”
„EDUCAȚIE FĂRĂ DISCRIMINARE”

Puiuț Maria, Liceul „August Treboniu Laurian” Agnita

Modul în care egalitatea de șanse și nediscriminarea sunt abordate în sistemul educațional românesc este realizată din mai multe perspective. Educația copiilor romi și incluziunea acestora în sistemul educațional românesc reprezintă încă o provocare pentru statul român, o ușoară îmbunătățire în ceea ce privește înscrierea și participarea copiilor romi la educație în statele membre. Însă, per total, situația rămâne îngrijorătoare. Diferențele dintre copiii ne-romi și cei romi în educație persistă.

Principalele motive menționate pentru a explica această imagine a educației copiilor romi sunt cele financiare. În continuare procentul celor care locuiesc în gospodării unde cineva a adormit fără să mănânce este ridicat. Alte elemente care influențează educația copiilor romi țin de posibilitățile reduse ale părinților romi de a îi sprijini pe copii în procesul educațional și de calitatea educației primită de elevii romi în sistemul educațional.

Printre semnele de calitate redusă a educației sunt: infrastructura mult mai proastă în școlile unde învață copii romi față de cele unde numărul elevilor romi este predominant, calificările mai scăzute ale cadrelor didactice din școlile cu număr mare de romi și segregarea școlară. Segregarea școlară în cazul copiilor minoritari romi este un fenomen care încă persistă la nivel de Uniune Europeană. Situația privind segregarea pe clase este evaluată ca fiind similară cu situația segregării pe școli, prin urmare elevii romi se întâlnesc cu atitudini neprietenoase. Acțiunile de discriminare și respingere a romilor din viața publică generează o calitate slabă a educației pentru copiii romi.

Realizarea, în echipă, a unui proiect de promovare a drepturilor copiilor pentru investigarea și soluționarea unor probleme specifice. Implicarea elevilor, la nivel de clasă, școală sau la nivelul comunității locale, în elaborarea unei propuneri de proiect de intervenție pentru promovarea unui/unor drepturi ale copilului, participarea activă (individuală/ pe perechi/ pe echipe) la punerea în practică a proiectelor propuse, potrivit sarcinilor de lucru asumate/atribuite - participarea activă la elaborarea unor instrumente de monitorizare/evaluare a rezultatelor și impactului proiectului - elaborarea unor materiale informative pentru comunicarea rezultatelor proiectului unor grupuri relevante cum ar fi: pliante, broșuri, materiale online, dezbaterea în grup și identificarea unor măsuri de sustenabilitate, inclusiv prin implicarea unor parteneri din afara școlii.

Anul trecut am organizat școala de vară „Șotron” pentru grădiniță, cu ONG Ovidiu. Ro, două săptămâni, în care au fost incluși toți copiii: copii romi, copii cu CES, copii veniți din străinătate și alți copii care au frecventat mai puțin grădinița. Acest proiect educațional care a inclus mai multe teme cu diferite activități, în care s-au jucat, au învățat multe lucruri noi și l-i s-au citit diferite povești.

La acest proiect au participat și voluntari din comunitate care ne-au ajutat la acest proiect educațional. Zilnic le-am citit câte o poveste, deoarece nu aveau cărți acasă pentru a le răsfoi sau citi. Această strategie de lectură în care un copil stă liniștit și ascultă, în timp ce adultul citește textul cuvânt cu cuvânt fără a se opri. În citirea împreună a unui adult și a unui copil, nu ne referim la adultul care citește unui copil, ci la două individualități, la niveluri diferite de dezvoltare care citesc împreună și împărtășesc interesul față de această lectură. Copilul nu este pasiv; dimpotrivă, el este actorul principal, deoarece organizarea activității va depinde în primul rând de el. Copilul care citește cu voce tare, alături de adult, citește de fapt imaginile sugerate din carte. Adultul acționează ca un partener în descoperirea lecturii și nu ca un profesor care urmărește dezvoltarea abilităților de citire. El ar trebui să urmeze și să respecte nevoile copilului fără a forța lectura. Am pregătit spațiul adecvat la „Insula de lectură” cu perinițe și scaune pentru copii pentru a ne simți bine, cât mai confortabil cu toții. Am ales carte împreună cu copiii. M-am așezat pe podea alături de copii, am pus cartea jos pe iarbă și am citit cu voce tare povestea. Am făcut câte o pauză când am considerat că este nevoie, apoi am citit mai departe povestea. Am acordat atenție intonației, expresiei feței, ritmului, în funcție de poveste. La sfârșit am întrebat copiii

ce le-a plăcut mai mult din carte și am pus câteva întrebări deschise despre povești. Copiii au realizat desene, cu imagini din carte, au socializat, cântat, dansat și s-au simțit foarte bine.

Realizarea unor jocuri de rol în care elevii formulează soluții alternative la probleme specifice problematicii drepturilor copilului (de exemplu, organizarea unui concurs de soluții creative la problemele privind asigurarea dreptului la educație a copiilor cu CES și a unui mini-referendum pentru alegerea unei soluții la nivelul clasei).

Analizarea, în cadrul activităților pe grupe, a unor cazuri care privesc drepturile copilului, soluționate de școală, de Primărie, autoritățile locale sau de alte organizații; inițierea unor evenimente în cadrul cărora elevii pot prezenta propriile soluții, dezbaterăa unor cazuri de încălcare a drepturilor copiilor, din mediul lor de viață sau prezentate în mass-media și identificarea unor posibile măsuri de intervenție - elaborarea, în echipe, a unui pliant, afiș, secțiuni pe website-ul școlii care reflectă activitățile de voluntariat la nivelul școlii sau al comunității locale pentru promovarea drepturilor copilului; identificarea problemelor și a soluțiilor promovate în cadrul acestor activități, în domeniul educației interculturale și incluziunii sociale.

Câteva ordine importante ale Ministerului Educației au fost formulate de-a lungul anilor privind măsurile necesare pentru îmbunătățirea situației educației copiilor romi și pentru eliminarea discriminării și segregării copiilor romi în școlile din România:

1. Ordinul nr. 1540/2007 privind interzicerea segregării școlare a copiilor romi și aprobarea Metodologiei pentru prevenirea și eliminarea segregării școlare a copiilor romi;
2. Ordinul-cadru 6134/2016 privind interzicerea segregării școlare în unitățile de învățământ¹⁴⁴;
3. Ordinul MEN nr. 5115/2014 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar. Prin acesta se stabilește înființarea în școli a unei Comisii pentru prevenirea și combaterea discriminării și promovarea interculturalității;
4. Ordinul 1529/2007 privind dezvoltarea problematicii diversității în curriculumul național;
5. OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;
6. HG 417/2015 – Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii.

Bibliografie

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Percepții și atitudini ale populației României față de Strategia națională de prevenire și combatere a discriminării, 2015.
2. Romani CRIS, Amnesty International și Asociația Șanse Egale, Scrisoare_deschisă Stop acțiunilor Primăriei din Baia-Mare de ghetoizare a romilor, 2011, București.
3. EduPedu, DOCUMENT Școală după școală – blocaj în toată țara. Programul a dispărut din 10 școli numai în București, după schimbarea finanțării, 2018.

Livres Imprimés ou Livres Électroniques : Lequel Choisir ?

Etude

Prof. Purcarescu Oana-Angela, Colegiul National Pedagogic “Stefan Velovan”, Craiova

L'évolution technologique a transformé de nombreux aspects de notre vie quotidienne, y compris notre manière de lire. Les livres imprimés, autrefois la seule option disponible, ont maintenant un concurrent de taille : les livres électroniques (ou ebooks). Chacun de ces formats a ses avantages et ses inconvénients, et le choix entre les deux dépend souvent des préférences personnelles et des besoins spécifiques des lecteurs. Cet essai examine les différences entre les livres imprimés et les livres électroniques pour aider à déterminer lequel pourrait être le meilleur choix.

Les Avantages des Livres Imprimés

Les livres imprimés possèdent un charme intemporel et offrent plusieurs avantages uniques :

1. **Expérience Tactile** : Tenir un livre physique, sentir le papier, tourner les pages, tout cela contribue à une expérience de lecture agréable et immersive que de nombreux lecteurs apprécient.
2. **Facilité de Lecture** : Les livres imprimés ne fatiguent pas les yeux comme les écrans peuvent le faire. La lecture prolongée est souvent plus confortable avec un livre en papier.
3. **Absence de Distractions** : Lire un livre imprimé ne nécessite pas d'appareil électronique, réduisant ainsi les distractions potentielles telles que les notifications de courriels ou de réseaux sociaux.
4. **Collection et Patrimoine** : Les livres imprimés peuvent être collectionnés, offerts en cadeau, ou même transmis de génération en génération. Ils ont une valeur sentimentale et historique.

Les Avantages des Livres Électroniques

Les livres électroniques, quant à eux, offrent des avantages pratiques et modernes :

1. **Portabilité** : Un seul appareil peut contenir des milliers de livres, permettant aux lecteurs d'emporter une vaste bibliothèque partout avec eux. Cela est particulièrement utile en voyage.
2. **Accessibilité** : Les ebooks peuvent être téléchargés instantanément, éliminant le besoin d'attendre la livraison ou de se rendre en librairie. Ils sont aussi souvent moins chers que leurs versions imprimées.
3. **Fonctionnalités Avancées** : Les appareils de lecture électronique offrent des fonctionnalités comme la recherche de texte, la modification de la taille des caractères, et l'accès à des dictionnaires intégrés. Certains permettent même de prendre des notes et de surligner des passages importants.

4. **Écologie** : Les livres électroniques n'utilisent pas de papier, ce qui peut être considéré comme plus respectueux de l'environnement, bien que l'impact environnemental de la production d'appareils électroniques soit également à considérer.

Les Inconvénients des Deux Formats

Les livres imprimés et les livres électroniques présentent aussi des inconvénients :

- **Livres Imprimés** : Ils peuvent être encombrants, difficiles à transporter en grande quantité, et leur production nécessite des ressources naturelles comme le papier et l'encre.
- **Livres Électroniques** : La lecture sur écran peut causer une fatigue visuelle, et les appareils électroniques nécessitent une alimentation électrique. De plus, la technologie peut être une barrière pour certains lecteurs moins à l'aise avec les outils numériques.

Conclusion

Le choix entre les livres imprimés et les livres électroniques dépend de nombreux facteurs, incluant les préférences personnelles, les besoins pratiques et les préoccupations environnementales. Les livres imprimés offrent une expérience tactile et émotionnelle unique, tandis que les livres électroniques apportent commodité et accessibilité. Beaucoup de lecteurs choisissent de combiner les deux formats pour tirer parti des avantages de chacun. Dans un monde où la technologie et la tradition coexistent, l'important est de continuer à nourrir notre amour de la lecture, quel que soit le format choisi.

Bibliographie

1. Carr, Nicholas. **The Shallows: What the Internet Is Doing to Our Brains**. W. W. Norton & Company, 2010.
2. Mangen, Anne, Bente R. Walgermo, and Kolbjørn Brønnick. "Reading Linear Texts on Paper Versus Computer Screen: Effects on Reading Comprehension." *International Journal of Educational Research*, vol. 58, 2013, pp. 61-68.
3. Baron, Naomi S. **Words Onscreen: The Fate of Reading in a Digital World**. Oxford University Press, 2015.
4. Striphas, Ted. **The Late Age of Print: Everyday Book Culture from Consumerism to Control**. Columbia University Press, 2009.
5. Kozak, Nadine. "Ebooks in Libraries: A Brief History of Digitization in Libraries." *Library Quarterly*, vol. 85, no. 1, 2015, pp. 59-75.

Importanța Desenului în Dezvoltarea Cognitivă

*Înv. Rachina Elena-Teodora
Școala Primară Lăunele de Jos,
Comuna Dănicei, Județul Vâlcea*

Desenul joacă un rol crucial în dezvoltarea și educația școlarului, având un impact semnificativ asupra diverselor aspecte ale vieții și învățării acestuia. În continuare, vom explora importanța desenului în viața școlarului, evidențiind beneficiile sale cognitive, emoționale, sociale și educaționale.

Desenul stimulează creativitatea și imaginația copiilor, permițându-le să își exprime gândurile și ideile într-o manieră vizuală. Aceasta ajută la dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor, deoarece copiii învață să gândească în afara tiparelor convenționale. Procesul de desenare necesită, de asemenea, concentrare și atenție la detalii, contribuind la dezvoltarea capacității de observare și a memoriei vizuale.

Pe lângă acestea, desenul încurajează dezvoltarea coordonării ochi-mână și a abilităților motorii fine. Prin manipularea instrumentelor de desen, precum creioanele, pensulele sau markerii, copiii își îmbunătățesc dexteritatea și controlul motor. Aceste abilități sunt esențiale nu doar pentru activitățile artistice, ci și pentru alte activități școlare și extracurriculare.

Beneficiile Emoționale ale Desenului

Desenul oferă copiilor un mediu sigur și non-verbal prin care își pot exprima emoțiile și sentimentele. Adesea, copiii nu au abilitățile verbale necesare pentru a-și articula gândurile și emoțiile complexe. Desenul le permite să comunice vizual ceea ce nu pot exprima în cuvinte, ceea ce poate duce la o mai bună înțelegere a propriilor emoții și la reducerea anxietății și a stresului.

În plus, actul de a desena poate fi o activitate relaxantă și terapeutică. Mulți copii găsesc confort și plăcere în procesul de creare artistică, ceea ce poate contribui la bunăstarea lor emoțională generală. Desenul poate servi și ca un mijloc de autoreflexie și de descoperire a sinelui, permițând copiilor să exploreze și să înțeleagă mai bine cine sunt și ce simt.

Impactul Social al Desenului

Desenul poate juca un rol important în dezvoltarea abilităților sociale ale copiilor. Activitățile artistice de grup, cum ar fi proiectele colaborative de artă, îi

învață pe copii să lucreze împreună, să împărtășească idei și să respecte perspectivele celorlalți. Aceste experiențe contribuie la dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare, esențiale pentru succesul în viața școlară și dincolo de ea.

De asemenea, expunerea la diverse forme de artă și cultură prin desen îi ajută pe copii să dezvolte o apreciere pentru diversitatea culturală și să înțeleagă mai bine diferitele perspective și tradiții. Aceasta poate duce la creșterea empatiei și a toleranței față de ceilalți, promovând un mediu școlar mai incluziv și mai armonios.

Desenul ca Instrument Educațional

Desenul poate fi integrat eficient în diverse discipline școlare, făcând învățarea mai atractivă și mai accesibilă pentru copii. În științe, de exemplu, desenul poate fi utilizat pentru a ilustra concepte complexe, cum ar fi structurile anatomice sau procesele chimice. În matematică, desenul poate ajuta la vizualizarea problemelor și la înțelegerea geometriei și a relațiilor spațiale.

În literatura și studiile sociale, desenul poate fi folosit pentru a ilustra povestiri sau evenimente istorice, ajutând copiii să înțeleagă și să rețină mai bine informațiile. De asemenea, desenul încurajează lectura și scrierea creativă, deoarece copiii pot crea imagini pentru propriile lor povești sau pentru a însoți textele pe care le citesc.

Concluzie

În concluzie, desenul are un rol esențial în viața școlarului, contribuind la dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a acestuia. Prin stimularea creativității și a imaginației, îmbunătățirea abilităților motorii fine și oferirea unui mijloc de expresie emoțională, desenul sprijină o educație holistică și echilibrată. Integrat în curriculum, desenul nu doar îmbogățește experiența de învățare a copiilor, ci și le pregătește pentru succesul în diverse domenii ale vieții. Astfel, promovarea și încurajarea desenului în școli este esențială pentru dezvoltarea completă și armonioasă a fiecărui elev.

Bibliografie:

- 1. *Neacșu, Ion.* Metodica predării educației plastice. Editura Didactică și Pedagogică, 2006.
- 2. *Brătulescu, Anca.* Creativitatea și educația artistică. Editura Universitară, 2012.
- 3. *Rusu, Mihai, și Gabriela Iancu.* Arta și educația estetică în școală. Editura Polirom, 2004.
- 4. *Luca, Silvia.* Desenul și importanța sa în dezvoltarea copiilor preșcolari și școlari mici. Editura Aramis, 2015.

Dezvoltarea gândirii critice la elevi

Prof.înv.primar Rădulescu Paula-Maria

Școala Gimnazială „George Călinescu”

Loc. Onești, Jud. Bacău

Gândirea critică este o gândire de nivel superior, care dezvoltă deprinderile și abilitatea de a raționa corect, coerent, logic, pe baza unor argumente solide prin care se urmărește formarea unor oameni cu putere de decizie, oameni cu simțul răspunderii, oameni cu idei proprii, oameni în adevăratul sens al cuvântului.

A gândi critic” înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el. Capacitatea de a gândi critic se dobândește în timp, permițând în rândul elevilor să se manifeste spontan, fără îngrădire, ori de câte ori există o situație de învățare.

Gândirea critică îi învață pe elevi să-și emită și să-și susțină propriile idei. Satisfacția noastră, a oamenilor de la catedră, nu constă în a vedea că elevul a reprodus lecția citită, compunerea sau comentariul dictat „cuvânt cu cuvânt”, ci în a-i pune în evidență „talentul” de a-și realiza propria compunere. Elevul nu trebuie să fie o mașină de memorat, ci trebuie să fie creator. Avem obligația de a asigura atmosfera propice declanșării valului de idei personale, de a le da elevilor senzația că ei sunt adevărații descoperitori ai „noului” (deși este vorba de fapt de o redescoperire).

Gândirea critică este un proces care are loc atunci când cel care învață își pune întrebări precum: „Ce semnificație au aceste informații pentru mine?”, „Cum pot folosi aceste cunoștințe?”, „Cum se leagă aceste cunoștințe de ceea ce știam dinainte?”, „Care ar fi consecințele aplicării în practică a acestor idei pentru mine și pentru ceilalți?”

Copilul începe a gândi atunci când apare necesitatea de a înțelege anumite lucruri, de a pătrunde în esența fenomenelor și situațiilor. Îmboldul prim al procesului de gândire este situația problemă, adică situația pentru elucidarea căreia nu dispunem de informație suficientă. Problema se naște din uimirea copilului, din reacția sa la tot ce e nou și necunoscut. O dată apărută, problema trebuie rezolvată și aici intervine pedagogul, de el depinzând în ce măsură va fi edificat fragedul „cercetător” al vieții. Atunci când starea de uimire este verbalizată, exprimată în întrebare, copilul conștientizează că interacționează cu ceva necunoscut. Astfel apare necesitatea și dorința de a-și explica informația nouă, de a o înțelege – se declanșează îmboldul procesului de gândire. Și, totuși, nu oricare interacțiune cu necunoscutul provoacă gândirea. De multe ori, copilul rămâne indiferent la situațiile care nu-l antrenează afectiv, nu-i suscită interesul, iar un pedagog talentat va ști să țină mereu viu acest nestăviluit interes. Pentru a promova gândirea critică, lecțiile trebuie să le ofere suficient timp elevilor, pentru a-și exprime ideile. Atunci când gândurile sunt verbalizate, într-o atmosferă care încurajează comunicarea, ideile pot fi formulate mult mai ușor și mai fluent, ei fiind adevărați facilitatori ai învățării autentice de cunoștințe contextualizate, pe care elevii le vor putea aplica în viitor. Rolul cadrului didactic nu mai este cel de mentor care emite de sus, ex cathedra, ci de la partener, ajutând elevii să se implice cu suficientă energie în procesul de învățare pentru achiziționarea unor cunoștințe durabile.

Stimulând implicarea activă a elevilor, pedagogii antrenează în proces cunoștințele, capacitatea de sinteză și creativitatea acestora.

Gândirea critică este posibilă mai ales în cadrul unei educații centrate pe copil, când se ține cont, în primul rând, de interesele și particularitățile de vârstă. Toți elevii „devin” profesori, iar clasa – o comunitate de învățare. Învățarea inovatoare, ca element esențial al educației, este în fond „un mijloc necesar” de a pregăti atât indivizii, cât și societățile să acționeze concentrat în situații noi. Astfel se formează gândirea critică de durată. Prin implicarea activă în procesul cunoașterii elevii devin conștienți de propria lor gândire și folosesc un limbaj propriu. Ei sunt încurajați să-și exprime cunoștințele în scris sau oral. În felul acesta, cunoștințele fiecăruia sunt conștientizate și devine clară „schema” preexistentă în gândirea fiecăruia referitoare la un anumit subiect sau idee. Construind această schemă în mod conștient, elevul va corela mai ușor informațiile noi cu cele deja cunoscute, deoarece contextul necesar pentru înțelegere a devenit evident. Deosebită de învățarea tradițională, noua formă de învățare este anticipativă, dar și participativă.

Predarea gândirii critice nu este o sarcină simplă și nici una care se realizează într-o anumită lecție și apoi se uită. Nu există o listă de pași care trebuie urmați pentru a ajunge la gândire critică, există însă un set de condiții care sunt esențiale pentru promovarea acesteia.

1. Trebuie găsit timp și create condiții pentru experiențele de gândire critică;
2. Trebuie acceptată diversitatea de idei și păreri;
3. Trebuie promovată implicarea activă a elevilor în procesul de învățare;
4. Elevii nu trebuie să aibă sentimentul că riscă să fie ridiculizați;
5. Trebuie exprimată încrederea în capacitatea fiecărui elev de a gândi critic.

Timpul- gândirea critică necesită timp din mai multe motive: trebuie să descoperim ceea ce credem despre acel ceva nou (explorare arheologică a ideilor, convingerilor și experiențelor anterioare), urmează exprimarea acestor gânduri în propriile noastre cuvinte, pentru a auzi cum sună, apoi comunicarea gândurilor către ceilalți, care permite feedback-ul lor (ajută la șlefuirea ideilor și reflectarea în continuare). Când gândurile sunt verbalizate într-o atmosferă care încurajează comunicarea, ideile se formulează și se clarifică mai bine.

Permișiunea – elevii nu gândesc întotdeauna liber cu ideile importante pentru ei. Adesea ei așteaptă ca profesorul să le dea „singurul răspuns bun”. Elevii care gândesc critic, însă, dezvoltă în mod activ ipoteze, aranjând ideile și conceptele în diverse feluri. Pentru ca acest tip de gândire să se desfășoare spontan, elevilor trebuie să li se permită să speculeze, să creeze, să afirme diverse lucruri, fie că sunt evidente, fie că par aberante. Profesorii trebuie să facă însă distincția între a acorda permișiunea și a fi prea indulgenți. Acordând elevilor permișiunea de a specula nu înseamnă și acceptarea unui comportament superficial în gândire. Nu orice lucru merită contemplat, iar elevii trebuie să fie responsabili pentru autenticitatea gândirii lor.

Diversitatea – a încerca să limitezi exprimarea opiniilor ar însemna să limitezi gândirea elevilor. Când elevii se simt liberi să facă speculații, apare diversitatea de idei. Pentru aceasta, trebuie creată o atmosferă în clasă care să le dea elevilor siguranța că se așteaptă de la ei și se acceptă o gamă largă de idei. Acolo unde lipsește implicarea în procesul de gândire lipsește și gândirea critică.

Asumarea de riscuri – a gândi liber poate fi riscant. Ideile pot veni în moduri ciudate, umoristice, uneori contradictorii. Combinațiile aiurite, noțiunile penibile sunt toate parte a procesului de gândire. Gândirea se desfășoară cel mai bine într-o atmosferă lipsită de riscuri, în care ideile sunt respectate și elevii sunt motivați să se angajeze activ în procesul de gândire.

Respectul – când elevii înțeleg că opiniile lor sunt apreciate, când sunt convingși că profesorul respectă ideile și convingerile lor, reacția lor tipică este de a demonstra responsabilitate și grijă sporită. Ei încep să arate mai mult respect față de propria lor gândire și iau procesul de învățare și consecințele acestuia mult mai în serios.

Valoarea – este esențial să comunicăm elevilor că opinia lor, adică propria lor analiză critică, are valoare. Când elevilor li se cere să reproducă ce li s-a predat în ziua precedentă, ei înțeleg rapid că cel mai important și mai apreciat lucru este învățarea pe de rost a ideilor altcuiva. Dacă nu asta dorim să se înțeleagă, atunci trebuie demonstrat ceea ce apreciem, interacționând în alt fel cu elevii și cerându-le alt fel de feed-back.

Prin urmare, gândirea critică este un proces complex de integrare creativă a ideilor și resurselor, de reconceptualizare și reîncadrare a ideilor și informațiilor. Este un proces cognitiv activ și interactiv, care are loc simultan la mai multe niveluri.

Bibliografie:

1. Fryer M. Predarea și învățarea creativă. Chișinău: Editura Fundației Soros-Moldova, 1996.
 2. Golu M. Fundamentele psihologiei. București: Editura Fundației „România de mâine”, 2000.
- 1 D. Ungureanu, Fundamentele educației, note de curs, 1999, Timișoara, Editura Mirton, p. 18
2 A. Neculau, M. Zlate, Clasa de elevi ca formațiune profesională, 1983 în I. Radu, Psihologia educației și dezvoltării, București, Editura Academiei, p.89

ARMONII DE VARĂ – CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI ÎN CREION ȘI PICTURĂ

Școala Gimnazială nr.1 Hilișeu-Horia

Structura Școlii Gimnaziale nr. 3 Iezer

Prof. înv. primar Raicu Alexandra Mădălina

Din punct de vedere al fundamentării teoretice, subiectul simpozionului se încadrează în activitățile extracurriculare. Prin urmare, activitățile extracurriculare au un rol bine stabilit în activitatea didactică, fiind pentru elevi o „escapadă” de la activitățile obligatorii la clasă și dându-le posibilitatea să se afirme, să-și exprime emoțiile, trăirile, sentimentele, gândurile, ideile.

Activitățile extrașcolare sunt de fapt activități desfășurate în afara programului școlar, în afara instituției de învățământ și participând o clasă de elevi, mai multe clase sau chiar mai multe instituții de învățământ. Aria de desfășurare a acestora cuprinde o paleta largă ceea ce face ca să fie dificil de delimitat. Spre exemplu pot fi excursii, drumeții, vizite la muzee, serbări, concursuri, activități artistice etc.

Studiile de specialitate au arătat că aceste activități realizate în afara mediului școlar contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de învățare, acestea având performanțe școlare mai ridicate, formându-li-se abilități practice, dar și strategii diverse în rezolvarea problemelor diverse.

Cercetările susțin că sensul activităților extracurriculare în clasele primare se clarifică prin:

- ✓ dezvoltarea atitudinii practice;
- ✓ integrarea tuturor copiilor și dezvoltarea spiritului de echipă;
- ✓ integrarea tuturor copiilor și dezvoltarea spiritului de echipă;
- ✓ dobândirea unor abilități practice în situații concrete;
- ✓ identificarea și valorificarea aptitudinilor și talentelor copiilor;
- ✓ îmbunătățirea relației profesor-copil-părinte;
- ✓ stimularea interesului pentru cunoaștere;

Participarea la activitățile extrașcolare joacă un rol important în ansamblul influențelor educative. Acestea largesc orizontul cultural al elevilor prin completarea cu noțiuni noi a volumului de cunoștințe asimilate la orele de curs. În același timp, constituie un mijloc de formare a competențelor, contribuie la educarea morală, estetică a elevilor. O altă particularitate o constituie legătura dintre teorie și practică. Aplicarea cunoștințelor dobândite la clasă în cadrul activităților extracurriculare are valoarea unui exercițiu de dezvoltare a aptitudinilor școlare. Modelarea, formarea și educarea necesită timp și dăruire din partea educatorului și, implicit, a educatului. Scopul activităților extrașcolare este de a dezvolta aptitudini speciale, cultiva interesul pentru acțiuni socio-culturale, facilita integrarea în mediul școlar, valorifica talentele personale.

Delimitarea ariei de desfășurare a acestor activități o face mai ușoară tema simpozionului. Ca un exemplu de bune practice se poate aborda excursia prin prisma culorii și a sunetului. Organizând excursie de o zi, pe un traseu stabilit împreună cu elevii, am ajuns la **Ceramică Neagră Marginea**. Aici, elevii au avut oportunitatea de a observa cum sunt fabricate oalele, cămile, vasele, obiectele decorative etc, de către meșterii populari care doresc nu doar să păstreze tradiția, ci să o transmită mai departe. Elevilor li s-a explicat materialul cu care se lucrează, li s-a arătat modalitatea de lucru la roata olarului. De asemenea, elevii au avut ocazia să realizeze și ei la roata olarului diverse obiecte, încercând să le iasă cât mai bine. Apoi, elevii au aflat că după uscare, acestea se pictează manual cu acuarele speciale.

Un alt exemplu de bune practici o constituie vizita la **Grădina Botanică** și redarea prin intermediul creionului și a picturii, a florii/florilor preferate observate în cadrul grădinii. Desigur, pentru a îmbina utilul cu plăcutul și pentru a asocia sunetul cu o culoare, elevii li s-au propus diverse audiții muzicale (*Valsul Florilor* – Tchaikovsky, *Valsul anotimpurilor* – Frederic Chopin etc).

Am concluzionat că toate aceste activități au îmbogățit cunoștințele elevilor despre viața plantelor, încurajând exprimarea liberă a copiilor în afara clasei. Aceștia pot exprima cu mai mare creativitate atunci când desenează, modelează sau ascultă diverse opere.

Conchid prin a spune că, trăirile, sentimentele și emoțiile sunt reflectate în ceea ce elevii reușesc să contureze. Activitățile extrașcolare au un caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare.

Bibliografie:

Țîru C. Maria, „Pedagogia activităților extracurriculare” – Suport de curs, Cluj-Napoca 2007

Saranciuc-Gordea Liliana, „Activități curriculare și extracurriculare în învățământul primar”, Suport de curs;

Rolul mijloacelor artistico-plastice în consilierea psihopedagogică a copilului preșcolar

Prof.consilier școlar,
Relinschi Ioana

CJRAE Sibiu

Vârsta preșcolară are în centrul ei dominanța jocului, a explorării, a repetitivelor acțiuni de încercare / eroare - toate înscriindu-se pe făgașul firesc al devenirii umane. A te juca la vârsta preșcolară este sinonim cu a acumula, a stimula, a dezvolta. Prin intermediul jocului, copilul preșcolar explorează realitatea înconjurătoare, își formează conceptele (instrumentele sferei cognitive), își dezvoltă vocabularul, învață să se raporteze la ceilalți, dobândește strategii de reglare emoțională.

În această etapă de dezvoltare (vârsta preșcolară), copilul poate traversa diferite experiențe dificile de parcurs, cărora singur nu reușește să le facă față. În mediul educativ, la grădiniță - profesorul - consilier școlar reprezintă pârghia, ancora care îl ajută pe copil să facă față provocărilor, situațiilor pe care acesta le traversează. Activitățile de consiliere trebuie realizate în acord cu nevoile reale ale copilului, cu specificul etapei de dezvoltare, și să conducă la un optim adaptativ. Un loc aparte în procesul de consiliere psihopedagogică îl au mijloacele expresiv creative, care, în acest context al consilierii, constituie un liant, o punte de comunicare între consilier și copil, se realizează un context facil defășurării procesului de consiliere psihopedagogică.

Mijloacele expresiv-creative se utilizează în special cu copiii care au conflicte interne, care resimt rușine, tristețe, mâhnire. Comunicarea pe marginea acestor probleme cere sofisticare verbală, iar majoritatea copiilor nu se pot exprima, astfel, ei vor ilustra aceste probleme prin acțiune. Un alt avantaj este acela că, în cadrul procesului de consiliere psihopedagogică (axată pe oricare dintre palierele dezvoltării - cognitive, sociale, emoționale) se pot crea și manifesta reacții emoționale puternice, iar mijloacele expresiv-creative se prezintă, în acest caz, ca și o unealtă în explorarea personalității copilului. Consilierea prin joc și mijloace expresiv-creative este o alegere bună, deoarece această activitate este cea mai familiară copilului și, în timpul ei, acesta se simte mai confortabil și mai relaxat. De asemenea, odată ce copilul se familiarizează cu acest proces creativ care este însoțit de stări afective pozitive, se poate valoriza prin intermediul produsului final creativ, copilul este încurajat să recurgă la această activitate și în cadrul familiei, în timpul liber, al vacanțelor. Culorile, hârtia, desenul, pictura, modelajul, dactilopictura îl pot stimula pe copil să povestească, să scoată la iveală scene din viața sa. Dacă la școală, prin desen și pictură se dezvoltă abilități de reproducere și reprezentare a obiectelor, în cadrul ședințelor de consiliere se formează un limbaj simbolic, ce nu se concretizează numai prin limbajul verbal, ci și prin formularea unor senzații.

Un exemplu de activitate facilitatoare de stare de bine, de dezvoltare emoțională, de explozii de reacții și acțiuni poate fi activitatea de vacanță - „Emoții din vacanța mea”, activitate prin care copilul este instruit să pătrundă în universul magic al culorilor, să se joace cu culorile, să

facă diverse corespondențe în lucrarea sa creativă între emoție și culoare, acțiune și emoție etc. Bucuria jocului cu culorile, utilizând tehnicile creative preferate de copil, aduce cu sine bucuria trăirii unui evantai de emoții- facilitator de stare de bine.

Beneficiile utilizării mijloacelor expresiv-creative în consilierea copilului preșcolar ,sunt:

- dezvoltarea capacității de exprimare verbală și nonverbală a dorințelor, sentimentelor și trăirilor.
- dezvoltarea valorilor morale;
- stimularea dezvoltării capacității cognitive (memorie, atenție, limbaj, gândire), și a creativității;
- eliberarea de tensiuni, sentimente negative;
- capacitate de integrare în grupuri;

Așadar, culorile și sunetele vacanței în creion și/ sau pictură se pot constitui ca și un ecou al stărilor sufletești ale copilului, al posibilităților și disponibilităților sale de exprimare sub „bagheta magică” a consilierului școlar care îl însoțește în acest proces de dezvoltare, de autocunoaștere de reglare social și emoțională.

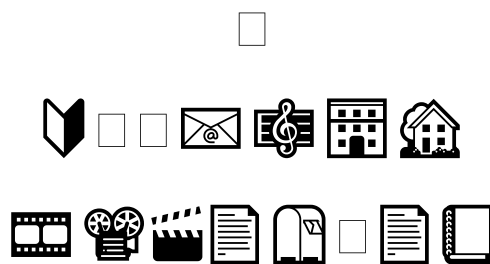
Bibliografie

Cozărescu, M., Ștefan - *Psihologia educatiei: teorii si aplicatii*, Editura ASE, 2004, București , pag,78

Neacșu, I.- *Introducere în psihologia educației*, Editura Polirom, 2010, Iași, pag,47

Mih, V. – *Psihologie educatională*, Editura Asociația de Științe Cognitive din România, 2010, Cluj, pag.112.

*Sfaturi utile pentru
procesul de predare-învățare-evaluare în context blended-
learning*



Autor:

Prof. Înv.Primar:Revnice Alexandra Angela



Elaborarea unui portofoliu de activități (minimum 3 activități) de asigurare a incluziunii elevilor în grupa/clasa de elevi prin utilizarea tehnologiei digitale în predare-învățare-evaluare și prin asigurarea desfășurării activităților didactice la clasă în format blended-learning (se pot utiliza exemple de bună practică, analize/studii de caz, focalizate pe elevi/grupuri de elevi aflați/aflate în situații de vulnerabilitate: copii/elevi aparținând comunității rommă, copii/elevi școlarizați la domiciliu sau în spitale, sau aflați în perioadă de recuperare post intervenții medicale, copii/elevi cu cerințe educaționale speciale, copii/elevi aflați în risc de abandon școlar etc.

ACTIVITATEA 1

Titlul activității de învățare: Și eu sunt copil ca tine!

Obiectivele activității:

- Să conștientizeze aspecte din viața copiilor cu dizabilități și a greutăților cu care se confruntă aceștia
- Să accepte diversitatea
- Să cunoască particularitățile și a nevoile celor din jur
- Să recunoască situații în care oamenii trebuie să fie solidari
- Să conștientizeze că fiecare persoană este valoroasă

Clasa: a IV-a

Unitatea de învățare:

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Autor:

Condiții necesare desfășurării activității:

- Sala de clasă
- Climat de siguranță și armonie
- Motivarea elevilor
- Diminuarea factorilor perturbatori
- Conexiune la internet

Contextul de învățare: Necesitatea asigurării incluziunii unui coleg aflat în scaun cu roțile în clasa de elevi prin utilizarea tehnologiei digitale în predare-învățare-evaluare.

Materiale / resurse:

- Calculator, videoproiector; tablă interactivă.

Timpul alocat- 30 min

Metodă: Clasa a IV-a



Timp: 30 min

Materiale / resurse:

- Laptop/ Calculator, tablă inteligentă, videoproiector.
- Link: https://www.youtube.com/watch?v=4INwx_tmTKw

Descrierea specifică a activității de învățare:

Prof. psiholog anunță elevii că urmează să vizioneze un filmuleț. Filmul nu este titrat în limba română însă nu este necesară traducerea.

Imediat după finalizarea proiecției se poartă o scurtă discuție cu elevii, pentru a le da acestora ocazia de a puncta aspectele considerate de ei importante din cadrul filmulețului, de a împărtăși „la cald” ceea ce i-a impresionat, surprins, marcat din ceea ce au văzut, și mai ales de a face legătura între film și aspecte/situații care țin de viața reală.

Pentru realizarea debriefing-ului, prof.psiholog adresează întrebări precum:

”Cum v-ați fi simțit dacă erați băiețelul din videoclip?”

„Ce ați fi gândit?”

”Ce ați învățat nou?” *”Ce v-a impresionat și de ce?”*

”Ce ați face dacă ați fi Maria, fetița care l-a ajutat?”

La finalul activității, prof.psiholog le solicită elevilor să realizeze **o inimă de cuvinte** prin intermediul aplicației **Word-Art**. Cuvintele sunt: ajutor, împreună, bunătate, bucurie, valoros.



Prezentarea resursei RED utilizate: https://www.youtube.com/watch?v=4INwx_tmTKw

Filmulețul *Strings* este câștigător la categoria Scurtmetraj animat Goya 2014. Este un scurtmetraj regizat de Pedro Solís, protagonistul principal este o fată pe nume María. O María care în viața reală este inspirată de Alejandra, fiica cea mare a lui Pedro, o Alejandra care nu încetează să se joace cu fratele ei Nicolás, afectat de paralizie cerebrală severă.



Vizionând filmul, elevii vor înțelege neputința unei persoane cu dizabilități, emoțiile trăite și gândurile pe care le are și că este foarte important propriul comportament în influențarea comportamentelor celor din jur. Prin comportamentele sale, Maria reușește să aducă bucuria colegului său de clasă și îi oferă șansa de a se integra în activitățile de învățare și de joc, de a se simți la fel ca ceilalți elevi.

Resursa este utilă în activitatea de învățare prin prin posibilitatea reutilizării, redistribuirii și reținerii. Reprezintă o cale atractivă, de impact și eficientă de a modela comportamentul elevilor și atitudinea acestora de acceptare a celor din jur.

ACTIVITATEA 2

Titlul activității de învățare: –Acceptă-mă așa cum sunt!

Obiectivele activității:

- Să accepte participarea copiilor de altă naționalitate la educație alături de ei
- Să recunoască situații în care oamenii trebuie să fie solidari
- Să adopte o atitudine tolerantă față de cei din jur
- Să cunoască particularitățile celor din jur

Clasa: preșcolari

Unitatea de învățare:

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Autor:

Condiții necesare desfășurării activității:

- Sala de clasă
- Climat de siguranță și armonie
- Motivarea elevilor
- Diminuarea factorilor perturbatori
- Conexiune la internet

Contextul de învățare: Necesitatea asigurării incluziunii unui coleg de culoare prin utilizarea tehnologiei digitale în predare-învățare-evaluare.

Materiale / resurse:

- Calculator, videoproiector; tablă interactivă.

Timpul alocat- 30 min

Metodă: Clasa a IV-a

Timp: 30 min



Materiale / resurse:

- Laptop/ Calculator, tablă inteligentă, videoproiector.
- Link: <https://www.youtube.com/watch?v=pdhWyYdiSs0&t=209s>

Descrierea specifică a activității de învățare:

Prof. psiholog anunță preșcolarii că urmează să vizioneze un filmuleț. Am optat pentru această poveste deoarece în grupa de copii a fost înscris un preșcolar de culoare care nu cunoaște limba română, ci vorbește numai în engleză și pe care am dorit să îl ajut să se integreze familiarizându-i pe colegii lor cu noțiuni legate de discriminare, toleranță, acceptare printr-un filmuleț atractiv și ușor de înțeles.

După finalizarea filmulețului educativ, se poartă o scurtă discuție cu preșcolarii pentru a le da acestora ocazia de a verbaliza ce au înțeles, pentru a oferi exemple și soluții la situațiile vizionate. De asemenea se adresează întrebări precum:

”Cum v-ați fi simțit dacă erați rățușca diferită?” „Ce ați fi gândit?”

„Voi aveți în grupă o „rățușcă diferită?”

„Și el se bucură la fel ca voi?”

„Prin jocuri ne putem împrieteni?”

”Ce ați învățat nou?” ”Ce v-a impresionat și de ce?”

”Ce ați face dacă ați fi frații/surorile/colegii ei?”

Prezentarea resursei RED utilizate:

<https://www.youtube.com/watch?v=pdhWyYdiSs0&t=209s>

Filmulețul „Rățușca cea urâtă” este una dintre cele mai frumoase povești pentru copii scrise de Hans Christian Andersen, care are drept erou un boboc de lebedă, clocit de către o rață. Mica lebedă este considerată mai întâi urâtă de către rațe, tocmai pentru că este diferită de ele. Dar asta se întâmplă doar pentru că nici ea, nici rațele nu văzuseră vreodată lebede și mica pasăre se încrede în părerile auzite. Fiind foarte urâtă, aceasta nu era deloc acceptată în comunitatea păsărilor de grădină, fiind exclusă. Vizionând filmul, preșcolarii vor înțelege că nu e nimic în neregulă în a fi diferit.

ACTIVITATEA 3



Titlul activității de învățare: –Ciocolata neagră

Obiectivele activității:

- Să conștientizeze asupra nevoilor și drepturilor elevului și al tratamentului egal
- Să combată stereotipuri și prejudecăți
- Să adopte o atitudine tolerantă față de cei din jur

Clasa: a IV-a

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Autor:

Alți membri ai echipei de autori:

Condiții necesare desfășurării activității:

- Sala de clasă
- Climat de siguranță și armonie
- Motivarea elevilor
- Diminuarea factorilor perturbatori
- Conexiune la internet

Contextul de învățare: Necesitatea asigurării incluziunii unui coleg de etnie romă prin utilizarea tehnologiei digitale în predare-învățare-evaluare.

Materiale / resurse:

- Calculator, videoproiector; tablă interactivă.

Timpul alocat- 30 min

Timp: 30 min

Materiale / resurse:

- Laptop/ Calculator, tablă inteligentă, videoproiector.
- Link: <https://www.youtube.com/watch?v=UHHN-mYYQ1g>

Descrierea specifică a activității de învățare:

Activitatea debutează cu vizionarea filmulețului.

După finalizarea filmulețului educativ, se poartă o scurtă discuție cu elevii pentru a le da acestora ocazia de a-și exprima opiniile referitoare la film. Se poartă discuții despre tipurile de *discriminare etnică*.

Tema 1-Studiu de caz



INTEGRAREA RED ÎN ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE

Creăți o resursă educațională RED pentru o activitate interdisciplinară.

Apoi realizați o fișă după modelul celor din suportul de curs care să conțină ca temă integrarea resursei educaționale.

Titlul activității de învățare	Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0 la 100
Disciplina	Matematică și explorarea mediului
Unitatea de învățare	Prietenă mea, raza de soare
Clasa	I D
Autor	Revnice Alexandra Angela
Alți membri ai echipei de autori (dacă este cazul)	-
I. Prezentarea activității de învățare	
Competența specifică vizată	1.4 1.5 1.6
Condiții necesare desfășurării activității	Resurse materiale: manualul tipărit/digital, caietul de lucru • resurse procedurale: conversația, exercițiul, problematizarea • forme de organizare: activitate frontală/individuală
Contextul de învățare	• Observarea sistematică • Aprecierea răspunsurilor
Timpul alocat	45 min
Descrierea specifică a activității de învățare	Exerciții de adunarea a două numere formate din zeci • Exerciții de adunarea a unui număr format din zeci cu un număr format din unități • Exerciții de operare cu terminologia specifică adunării • Crearea unor probleme simple de adunare și scădere după imagini.
Resursa RED utilizată	Chestionar în Google forms cu variante de răspuns



II. Prezentarea integrării resursei RED în activitatea de învățare

În ce constă resursa RED

1. Folosește imaginea de mai jos pentru rezolvarea următoarei probleme.*

20 points



$$20 + 6 = 26 \text{ (înghețate)}$$

$$20 - 6 = 15 \text{ (înghețate)}$$

$$19 + 6 = 25 \text{ (înghețate)}$$

2. Cincisprezece pisici drăguțe se jucau cu ghemul de ață, dar 5 au adormit după atâta joacă. Câte pisici au rămas la joacă?*

20 points



$$15 - 4 = 11 \text{ (pisici)}$$

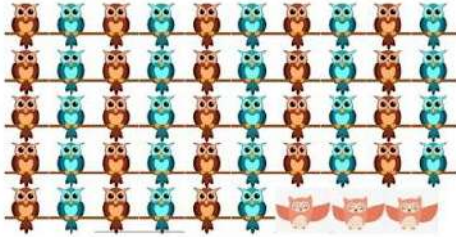
$$15 + 5 = 20 \text{ (pisici)}$$

$$15 - 5 = 10 \text{ (pisici)}$$

3. Toate cele 49 de bufnițe priveau cu atenție în depărtare. Trei dintre ele au zburat.

Câte bufnițe au rămas?*



	<p>20 points</p>  <p>49+ 3=52 (bufnițe)</p> <p>49- 3= 46 (bufnițe)</p> <p>49- 3= 45 (bufnițe)</p>
Descrierea modului de utilizare a RED-ului în activitatea de învățare din perspectiva 5R (reutilizare, redistribuire, revizuire, remixare și reținere)	Elevii vor alege varianta corectă!
Descrierea modului în care resursa RED contribuie la formarea competenței specifice vizate	Prin realizarea exercițiilor date, fiind conform celor de până acum.
Procentul de timp al RED-ului folosit raportat la timpul alocat activității de învățare	60%
Aspecte utile cu privire la trecerea de la RED la PED (practici educaționale deschise)	Jocul didactic

Cum v-ați fi simțit dacă erați eleva de etnie rromă??

„Ce ați fi gândit dacă erați colegii ei?”

”Ce ați învățat nou?” ”Ce v-a impresionat și de ce?”

”Ce ați face dacă ați fi fost colegii ei?”

„Ați asistat la situații asemănătoare?”

Prezentarea resursei RED utilizate:

<https://www.youtube.com/watch?v=UHHN-mYYQ1g>



Filmulețul prezintă povestea unei eleve de etnie rromă care se afla la ora de engleză alături de colegii de clasă. În timpul orei, profesoara o ignoră, nu îi permite să răspundă la întrebări deși aceasta ridică mâna și este vizibil tristă. La finalul orei, doamna profesor oferă fiecărui elev câte o ciocolată, mai puțin acestei fete de etnie rromă. Părăsind clasa pentru câteva minute, la întoarcere, profesoara este surprinsă să vadă pe toți elevii cu ciocolată pe față. La întrebarea: „*Ce înseamnă asta?*”, elevii îi răspund uniți: „**Suntem TOȚI la fel!**”

Vizionând filmul, elevii vor înțelege că nu e nimic în neregulă în a fi diferit și că indiferent de culoarea pielii cu toții suntem valoroși.

Temă pentru acasă: Realizați un poster cu tema **STOP DISCRIMINARE!** cu ajutorul aplicației CANVA. (<https://www.canva.com/>) sau cu o altă aplicație la alegere.



”La plimbare, cu trenul vacanței”

-activitate extracurriculară-

Prof. învă. preșc. Rîșteiu Mirela

Grădinița cu Program Normal Vîrși-Câmpeni, jud. Alba

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Excursia reprezintă o formă de activitate extracurriculară care face posibil contactul nemijlocit cu lumea vie, oferind prilejul elevilor de a efectua observații asupra obiectelor și fenomenelor așa cum se prezintă ele în stare naturală.

Cu ajutorul excursiei se pot transmite noi cunoștințe, se pot fixa și sistematiza cunoștințele dobândite la lecții, se realizează aplicații practice, se pot verifica diferite cunoștințe căpătate în școală sau în alte excursii sau vizite.

Excursia și drumeția cultivă dorința de a călători, de a cunoaște, de a ști cât mai mult, de a câștiga prin propriile forțe cunoștințe noi, de a se supune unui program de lucru în care activitatea intelectuală este împletită cu munca fizică.

Am dat startul vacanței cu o binemeritată excursie în județul Hunedoara, având ca obiective turistice: **Muzeul Trenulețelor „Valentin Banciu”** din localitatea Hunedoara, **Grădina Zoologică Hunedoara** și **Cinema City Deva** pentru vizionarea filmului de animație „**ÎNTORS PE DOS 2**”. Toate acestea au fost vizitate de către preșcolarii grupei Ștrumfilor de la G.P.N. Vîrși – Câmpeni, județul Alba împreună cu școlarii clasei a III-a A, de la Școala Gimnazială Câmpeni, județul Alba, conduși de d-na învățătoare Todea Simona și d-na educatoare Rîșteiu Mirela. Scopul acestei excursii a fost de îmbogățire a percepției asupra lumii, cu ajutorul dioramei cu peisaj montan, ce conține o colecție impresionantă de miniaturi; descoperirea unor conexiuni noi, principii științifice sau din mediul natural pe care fie le află pentru prima dată, fie și le reamintesc;



Excursiile și drumețiile au un caracter relaxant, contribuind în mod categoric la sudarea colectivelor de elevi.

Bibliografie:

<https://muzeulvalentinbanciu.ro/>

<https://www.primariahunedoara.ro/ro/info-util/servicii-publice/gradina-zoologica-si-ecarisaj>

<https://www.cinemacity.ro/cinemas/deva/1820#/buy-tickets-by-cinema?in-cinema=1820&at=2024-07-18&view-mode=list>

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/referat-importanta-excursiei-scolare>

Instruirea practică în liceele tehnologice: O abordare inovativă

Prof. Rusu Letiția Angela

Liceul Tehnologic "Traian Vuia" Târgu-Mureș

Instruirea practică reprezintă o componentă a procesului educațional al elevilor din liceele tehnologice, cu scopul de a aprofunda cunoștințele teoretice și formarea deprinderilor, pentru a obține competențele necesare specializării, în cadrul activităților de practică comasată.

Resursele educaționale utilizate în instruirea practică a elevilor din liceele tehnologice, sunt adaptate de către maistru instructor, astfel încât noțiunile teoretice din cadrul orelor de teorie și laborator să se concretizeze în activități practice, în formarea competențelor profesionale din cadrul unui modul de învățare.

Instruirea practică prin metode moderne, inovative se realizează conform SPP (Standarde de Pregătire Profesională) specifice specializării, utilizând diferite mijloace și metode moderne pentru ca orele de instruire practică să motiveze interesul elevilor.

Instruirea asistată de calculator, utilizarea de platforme educaționale, prezentarea de lecții ppt, reprezintă o metodă modernă, inovativă în procesul de predare-învățare, al instruirii practice.

Dezvoltarea competențelor profesionale, prin activitățile de instruire practică, asigură elevilor dobândirea de cunoștințe, abilități, deprinderi, în practicarea meseriei conform profilului și specializării din cadrul liceelor tehnologice.

Activitățile de învățare remedială, sunt necesare pentru a completa nivelul de cunoștințe teoretice al elevilor, adaptate individual sau pe clasă, conform programei școlare și adaptate planificării calendaristice pe parcursul anului școlar, al elevilor care întâmpină dificultate în învățare, provin din zone izolate, au risc de abandon școlar, iar accesul la educație este restricționat de diferiți factori socio-economici.

De menționat este și faptul că majoritatea elevilor din liceele tehnologice, au un nivel de educație foarte scăzut cu mari diferențe de învățare încă din gimnaziu, iar specializările îi motivează mai mult să învețe o meserie, care ulterior le asigură stabilitate financiară.

Planificările de învățare remedială, se realizează pe discipline sau module conform planului de învățământ, sunt avizate de către directorul unității de învățământ, atât pentru elevii care întâmpină dificultăți în progresul școlar, cât și pentru elevii care provin din transfer pe parcursul anului școlar sau prin transfer din licee cu altă specializare și care trebuie să susțină examen de diferență pentru echivalare.

Portofoliul elevului reprezintă o metodă alternativă, modernă de învățare cât și de evaluare care pune accent pe progresul elevului, cuprinde o serie de referate, fișe individuale și de studiu, teste, rapoarte scrise, poze de la activitățile practice.

Problematizarea este o metodă modernă, inovativă des utilizată în activitățile de instruire practică, prin care se stimulează gândirea critică a elevului, creativitatea, cât și modul de rezolvare a situației problemă, astfel încât fiecare elev caută, interpretează și analizează cel mai bun mod de rezolvare. Prin problematizare, se identifică atât avantajele și dezavantajele modului de rezolvare, etapele de lucru, cooperarea și lucrul în echipă, dar și concurența între elevi, astfel încât fiecare elev poate fi remarcat pe parcursul activității practice.

Dominiul „Estetica și igiena corpului omenesc” cu specializările aprobate de către Ministerul Educației, reprezintă un interes din partea elevilor, datorită disciplinelor studiate, dar mai ales prin oportunitatea de a pune în practică noțiunile teoretice, talentul, creativitatea, oportunitatea de a participa la concursuri de estetică cu tematică de : modă, cosmetică, coafură, make-up și obținerea de diplome și premii.

Demonstrațiile practice ale elevilor sunt rezultatul activităților practice, fiecare elev progresând pe parcursul unui modul sau an școlar, obținând rezultate remarcabile, competențe profesionale deosebite.

Utilizarea tehnologiei ca mod de predare-învățare în instruirea practică, reprezintă un mod inovativ care încurajează elevii să fie mai activi, să colaboreze și să caute soluțiile cele mai eficiente și mai bune pentru învățare.

Beneficiile utilizării tehnologiei la clasă, o metodă inovativă care permite vizualizarea de lecții interactive, plăcute, care creează un mediu eficient de învățare, încurajează elevii să exploreze și să descopere lucruri noi, facilitează noi modalități de a rezolva o problemă și nu în ultimul rând, permite elevilor accesul mai ușor la educație online, în ritm propriu.

Lecțiile în format electronic, permit elevilor o altă abordare în care adaptarea la noile tendințe în educație, se concretizează prin dobândirea de cunoștințe și abilități practice, astfel încât elevii identifică, asociază, compară, analizează și argumentează propriile alegeri, opțiuni, în raport cu cerințele educaționale.

Activitățile de instruire practică sunt coordonate de către maistru instructor, care îndrumă elevii, le oferă sugestii, reactualizează cunoștințele teoretice dobândite ale elevilor prin activități practice, supraveghează activitatea elevilor, prin stabilirea de obiective.

Prin activitățile practice, elevul respectă cerințele tematice, normele de igienă, securitate și protecția mediului, elevul este responsabil de acțiunile sale, sub supravegherea maestrului instructor, pentru a preveni accidentările în timpul activității.

Fișele tehnologice sunt importante în procesul de instruire practică, deoarece conțin informații ale activităților de învățare, ca:

- Descrierea lucrării
- Resursele necesare
- Etapele de lucru
- Schița sau reprezentarea grafică

De la busolă la GPS

Profesor Rusu Raluca

Colegiul Național Petru Rareș

A fost odată ca niciodată de n-ar fi nu s-ar povesti...așa începe fiecare basm...așa începe și vacanța eroilor povestirii noastre, elevii de clasa aVI-a de la Colegiul Național " Petru Rareș" din Piatra-Neamț, provocați să călătorească în timp și spațiu având drept repere : curiozitatea, punctele cardinale, spiritul de aventură, semnele naturii,harta,cronologia,competitivitatea.

Proiectul " De la busolă la GPS", un parteneriat între Colegiul Național " Petru Rareș" și Clubul Eco- Turistic " Dr. Gh. Iacomii" , invită pe cei mai tineri elevi să parcurgă, de la teorie la practică, un curs despre orientarea în teren, despre ce înseamnă legătura profundă om-natură, despre trecut-prezent și viitor, la o drumetrie pe cărări de munte, la umbra copacilor fosnitori, ascultând vibrațiile din jur. Ciripitul păsărilor din pădure, suieratul vântului, ropotul ploii, foșnetul frunzelor sunt doar câteva din vibrațiile pe care ni le transmite natura.

Alături de membrii organizației CET. Dr. Gh. Iacomii, elevii de la Colegiul Național " Petru Rareș", au reușit să înlesnească o conexiune mult mai profundă cu mediul înconjurător și să se raporteze responsabil la resursele naturale. Pe parcursul celor trei zile petrecute în tabăra din Cheile Bicăjelului,în cadrul proiectului" De la busolă la GPS" tinerii și-au pus la încercare rezistența, și-au testat curajul și au învățat lucruri noi împreună cu organizatorii, voluntarii, colegii și cadrele didactice. Aceștia au rămas impresionați de frumusețile naturii și s-au întors acasă cu forțe proaspete și amintiri. Elevii și cadrele didactice au avut parte de o primire călduroasă în tabără, iar seara a fost încununată cu o petrecere. Cea de a doua zi a început cu câteva activități fizice și micul dejun, urmând o drumetrie, în care elevii au învățat de la M.G despre importanța ecologizării. Apoi, copiii și-au pus creativitatea la încercare și au realizat câteva tablouri ce au înfrumusețat cabanele. De asemenea, tehnicile de supraviețuire și alpinismul au fost pe placul celor mici, deoarece și-au învins temerile. Nu în ultimul rând, jocurile precum " Cartoful fierbinte ", " Rațele și vânătorii" și trasul cu arcul, au adus nostalgie în sufletele celor mari și au reușit să îi aducă aproape pe toți participanții. Mersul cu tiroliana, a reprezentat activitatea preferată a zilei. Elevii au

explorat noi locuri și au trăit fiecare moment la cote maxime. Seara, după cina pregătită cu ajutorul voluntarilor, au avut loc momente artistice în jurul unui foc de tabără. Plimbarea din ultima zi, a adus emoție pe chipurile tuturor, deoarece toți și-ar fi dorit să mai rămână. La final, participanții au fost răsplătiți cu diplome și dulciuri și au rămas cu amintirea aceea ce am construit împreună: un curcubeu de emoții și trăiri în culorile speranței.

Drumul spre împăcare – importanța echipei și a colaborării

Profesori itineranți și de sprijin Rusu Raluca și Donise Anca,
Școala Gimnazială Specială "Constantin Păunescu" Iași,
punct de lucru Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare" Dancu

În contextul actual, în care activitatea fizică a copiilor este mult redusă comparativ cu cea din trecut, când copiii sunt "prinși" în fața ecranelor prea mult timp și interacțiunea umană este mult diminuată, mișcarea joacă un rol esențial în dezvoltarea elevilor, având un impact profund asupra trăirilor emoționale, a dezvoltării atenției, a managementului comportamental și asupra abilităților de cooperare. Mișcarea fizică facilitează, de asemenea, conștientizarea corporală și auto-disciplina, elemente fundamentale în gestionarea comportamentului.

Emoțiile sunt profund legate de experiențele corporale. Pentru a fi trăite și procesate complet, acestea necesită implicarea corpului. De exemplu, prin mișcare, elevii pot exprima și elibera tensiuni interne, pot simți bucuria succesului în urma unui efort fizic și pot experimenta satisfacția cooperării în echipă. Activitățile fizice nu doar că îmbunătățesc sănătatea fizică, dar creează și contexte emoționale pozitive, esențiale pentru dezvoltarea echilibrată a elevilor.

Astfel, utilizarea jocurilor și activităților ce presupun mișcare, ca modalitate de atingere a obiectivelor de dezvoltare fizică și psihică, este mai mult decât oportună, ba chiar recomandată.

Activitățile fizice, integrate armonios cu sarcini emoționale, permit elevilor să experimenteze emoțiile într-un mod intens și autentic, de aceea am ales acest tip de activitate în desfășurarea unei activități școlare ce a avut ca scop prevenirea comportamentelor conflictuale și/sau de bullying printre elevii claselor primare din școala noastră. Activitatea poartă numele de "Drumul spre împăcare" și face parte dintr-un proiect al Școlii Gimnaziale "Ștefan cel Mare" Dancu, numit "Misiune școlară – creșterea prieteniei, reducerea agresivității" din Programul Național al M.E. "Împreună prindem curaj".

Mai exact, profesorii de educație fizică și sport, împreună cu profesorii itineranți și de sprijin din școală au organizat și desfășurat activități sportive cu clasele de nivel primar, ce au presupus sarcini individuale cât și de echipă, urmărindu-se consolidarea echipelor, creșterea încrederii în sine și a spiritului de colaborare și negociere.

În cele ce urmează, prezentăm o parte din probele prin care au trecut elevii (menționăm că în funcție de vârstă, elevii au avut probe diferite).

Probe individuale:

1. Traseul Obstacolelor:

Fiecare elev a avut de parcurs un traseu cu obstacole (tunel, sărituri, echilibristică). În timpul traseului, la anumite puncte, s-a oprit și a identificat emoția (teamă, bucurie, frustrare, oboseală, tristețe, furie, entuziasm etc). pe care o resimțea, postând-o pe un panou.

2. Traseul de Echilibru:

Fiecare elev a avut de parcurs un traseu pe o grindă îngustă, iar la final a avut de identificat o situație în trecut, în care s-a simțit asemănător (de exemplu: nesiguranță).

3. Traseul de Viteză:

Elevii au alergat pe un traseu prestabilit contra cronometru. La sfârșit, au discutat despre presiunea timpului și cum aceasta afectează emoțiile și performanța.

4. Traseul de Observare

Elevii au urmat un traseu pe care trebuia să observe și să noteze cât mai multe detalii despre mediul înconjurător (de exemplu, numărul de persoane/automobile observate, culorile hainelor, sunete auzite, tipuri de forme întâlnite etc). La finalul traseului au fost testați pentru a vedea cât de multe detalii și-au amintit din ceea ce au observat. Elevii au discutat cu adulții despre cum atenția la detalii le-a schimbat starea emoțională sau perspectiva asupra întregului traseu.

Probele de echipă (2 sau 3 copii):

1. Traseul Colaborării:

Elevii au participat câte doi la un traseu de purtare împreună a unei mingi de tenis/ a 3 mingi de baschet (de exemplu, doar cu frunțile, doar cu umerii, doar cu burtica), colegii de pe margine trebuind să îi observe și să deseneze sau să scrie diversele emoții pe care le observă la colegii participanți. La final, s-a verificat dacă ceea ce s-a observat de pe margine a fost conform cu ce au simțit elevii implicați pe traseu.

2. Traseul de Încredere:

Elevii au fost împărțiți în 3-4 echipe. Un elev din echipă a avut ochii legați și a fost ghidat doar prin cuvinte, de către colegii săi de echipă, trebuind să străbată un traseu cu obstacole. La final, toți membrii echipei au discutat, coordonați de un adult, despre încredere și cum s-au simțit în rolurile lor.

3. Traseul de Strategie:

Clasa s-a împărțit în 5 echipe, fiecare echipă a primit un traseu cu mai multe probe: mers în echilibru, cărat un obiect în echilibru, sărituri, mers cu spatele etc. Fiecare probă a fost însoțită de câte o întrebare ce privește diferite situații ce necesită gestionarea situațiilor conflictuale (de exemplu: ce poți face atunci când doi colegi de-ai tăi se ceartă?). Elevii din fiecare echipă s-au sfătuit pentru a găsi răspunsul potrivit și abia după ce l-au găsit au continuat traseul.

4. Traseul de Sprijin:

Un membru al echipei trebuie să fie transportat de ceilalți membri printr-un traseu. La final, echipa reflectă asupra sentimentelor de dependență și sprijin reciproc.

5. Traseul Empatiei:

Echipele în care au fost împărțiți elevii au trebuit să parcurgă un traseu în care membrii trebuia să se oprească la puncte de discuție unde li se povestea o situație întâmpinată de un copil, ei trebuind să găsească un gest sau o replică empatică pe care ar putea să o facă/spună față de copilul din situația primită. (de exemplu, o fetiță este speriată pentru că părinții nu au venit să o ia de la școală, la sfârșitul orelor).

La finalul tuturor activităților, când fiecare clasă a fost premiată și recompensată pentru spiritul de echipă și bunele comportamente de care au dat dovadă, s-a discutat de asemenea și despre avantajele și dezavantajele de a lucra singur, cât și într-o echipă, despre importanța colaborării într-o echipă, elevii ajungând de cele mai multe ori la concluzia că este mai ușor împreună.

Am dorit ca prin aceste probe să combinăm activitatea fizică cu exerciții de management emoțional, contribuind la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale elevilor în contextul activităților non-formală din școală.

Conșiderăm că roadele acestui proiect se pot culege și imediat, însă și în timp; nu vom putea cuantifica niciodată cât la sută din reușitele și buna dezvoltare a elevilor se datorează activităților de acest fel, dar asta nu ne neliniștește. Bucuria noastră, ca și cadre didactice, constă în faptul că am creat aceste oportunități și că am sădit semințele bune. Până la urmă, acesta este rolul nostru: să creem oportunități ce vor da rod bogat în viitor.

Bibliografie:

1. Baniel, Anat, "Esențialele vieții: Ghid pentru transformare personală", Editura Trei, București, 2012
2. Goleman, Daniel, "Inteligența emoțională: De ce este mai importantă decât IQ-ul", Editura Curtea Veche, 2008, București, p. 131-134
3. Ratey, John J., "Spark: The Revolutionary New Science of Exercise and the Brain", Little, Brown Spark, 2008

Ce înseamnă vacanța în pictură și culori

Prof. înv. prim. Șandor Gheza Rafael
Școala Gimnazială "Dr. Aurel Vlad" Orăștie

Vacanța în pictură și culori poate însemna o evadare în lumea artei, unde creativitatea și imaginația pot transforma experiențele și amintirile de vacanță în opere de artă. Iată câteva modalități prin care poți explora această idee:

Peisaje de vacanță

- **Plajă și mare:** Folosește nuanțe de albastru, turcoaz și galben pentru a captura frumusețea mării și a nisipului.
- **Munți și păduri:** Culori verzi, maro și alb pentru a picta peisaje montane și pădurile dense.
- **Orașe și sate:** Folosește culori vibrante pentru a reda atmosfera vie a orașelor sau nuanțe pastelate pentru a surprinde farmecul satelor.

Activități de vacanță

- **Relaxare pe plajă:** Picturi cu oameni care se relaxează pe șezlonguri, se joacă în apă sau construiesc castele de nisip.
- **Drumeții și explorare:** Scene cu persoane care fac drumeții, explorează peșteri sau vizitează atracții turistice.
- **Sporturi de vară:** Surfing, volei pe plajă, navigare sau orice altă activitate sportivă specifică vacanțelor de vară.

Culori de vacanță

- **Palete de culori luminoase:** Culori vii și energice precum galbenul, portocaliul, albastrul și verdele.
- **Culori apus:** Nuanțe de roșu, portocaliu, roz și mov pentru a captura frumusețea apusurilor de soare.
- **Culori naturale:** Culori pământii și nuanțe de verde pentru peisaje naturale și cadre liniștite.

Stiluri și tehnici

- **Impresionism:** Folosirea tușelor scurte și culorilor vibrante pentru a surprinde momentele trecătoare și efectele luminii.
- **Realism:** Detalii precise și culori naturale pentru a reda peisajele și scenele de vacanță cât mai fidel.

- **Abstract:** Folosește forme și culori pentru a exprima emoțiile și senzațiile unei vacanțe fără a te concentra pe detalii precise.

Artă inspirată de iacănțe celebre

- **Vincent van Gogh:** Peisaje din sudul Franței, cu lanuri de grâu și chiparoși.
- **Claude Monet:** Grădinile Vacanța în pictură și culori de la Giverny și peisajele acvatice.
- **Georgia O'Keeffe:** Peisajele din deșertul american și florile mari și vibrante.

Crearea unui Jurnal vizual de vacanță


- Picturi mici sau schițe zilnice care documentează fiecare zi de vacanță, păstrând amintirile vii prin artă.
- nu este doar despre capturarea unei imagini, ci despre transmiterea unei atmosfere, a unui sentiment de libertate și relaxare, invitând privitorul să se cufunde în acea experiență.

Culorile sunt unele dintre cele mai importante elemente de compoziție dintr-o pictură. Acestea au rolul de a contura o sugestie vizuală, de a transmite emoții puternice privitorului și, în final, de a da viață întregii creații artistice.

Cu aproximativ 16,8 milioane de culori din care poți alege, opțiunile de a combina culorile în următoarea ta pictură sunt aproape infinite.

De cele mai multe ori, atunci când dorim să pictăm, spunem că avem nevoie de acuarele, și avem tendința de a denumi “acuarele” toate tipurile de vopsele care includ pigmenți solubili în apă. De fapt, culorile acuarela au anumite caracteristici fizico-chimice ce le diferentiază de culorile acrilice, tempera și guasa. Dintre toate mediile de pictura, acuarela este cea mai cunoscută și, deși nu pare, este unul dintre cele mai complicate medii de lucru în arta plastică. Aparenta sa simplitate o face atractivă pentru începători, dar tehnica este dificil de controlat, necesită răbdare și mult exercițiu.

Bibliografie

Combinarea culorilor în pictură: ghid pentru artiști și pasionații de arte vizuale  Autograf.ro

Ghid complet despre culorile acuarela - Pictorshop Blog

Proiect Didactic *Peisajul de vară*

Prof.: Sandu Ana Maria

Unitatea școlară: Școala Gimnazială Dimitrie Cantemir , Rădăuți

Clasa: a VI- a

Aria curriculară: Arte

Disciplina: Educație plastică

Unitatea tematică: Limbajul plastic

Tema lecției: Acordurile cromatice. Dominanta de culoare

Tema plastică: Peisajul de vară

Tipul lecției: predare de noi cunoștințe

COMPETENȚĂ GENERALĂ Receptarea cu sensibilitate și spirit critic a mesajelor artistic – vizuale în scopul formării culturii artistice de bază

COMPETENȚE SPECIFICE

1.1. Conștientizarea existenței unui mesaj transmis prin limbaj artistic

1.2. . Observarea elementelor de limbaj în lucrări de artă și în compoziții proprii

Obiective operaționale:

O1: Să definească expresiile de acord cromatic și dominantă de culoare, prin prezentarea celor două modalități de realizare;

O2: Să clasifice cele două modalități în elementele specific fiecărei categorii;

O3: Să-și însușească noii termeni apăruiți în text;

O4: Să emită de comentarii de valoare în legătură cu lucrările prezentate folosind termenii învățați.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: expunerea, conversația, observația, explicația, analiza operelor de artă

Mijloace didactice: Laptop si videoproiector, ppt, culori, bloc desen, pensule, apă, șervețele umede.

Forma de organizare: frontal și individual;

Forme de evaluare: Observarea sistematică, autoevaluare, inter-evaluare, Aprecieri verbale;

Timp de lucru: 50 minute.

BIBLIOGRAFIE/ WEBOGRAFIE:

- Programa școlară pentru ARTE VIZUALE, Clasa a V-a, Aprobata prin ordin al MECTS, Nr. 3458/09.03.2004, București, 2017;
- https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VI-a/Educatie%20plastica/R3J1cCBFZGI0b3JpYWwg/#lec%C8%9Bia_4_acorduri_cromatice_domi
- https://view.livresq.com/view/60c1d2ddf1e99e0007e54269/#tipuri_de_acord

Momentele lecției	Ob. op.	CONȚINUTUL INSTRUCTIV EDUCATIV	Resurse educaționale			Forma org.	Evaluare
			Metode	Materiale	T(h)		

I. Moment organizatoric		<i>Salutul. Prezenta Asigurarea climatului optim pentru buna desfășurare a activității, pregătirea materialului didactic.</i>	Conversația	Laptop Video-proiector	1 min	Frontală	Obs. Comportam. elevilor
II. Captarea atenției		Se discută cu elevii despre ce înseamnă să faci un acord în viața reală sau a acorda un instrument, în muzică. Le explic că și între culori se face acord pentru a crea o lucrare armonioasă și unitară. <i>În continuare vom vedea cum reușim să folosim culorile, nuanțele și griurile în așa fel încât să obținem armonie în lucrarea noastră. De aceea vom vorbi azi de acordurile între culori.</i>	Conversația Expunerea Dialogul		1	Frontală	Observația sistematică Aprecieri verbale
IV. Anunțarea temei și obiectivelor		<i>Se scrie titlul pe tablă Acordul cromatic. Dominanta de culoare.</i> Se spune elevilor obiectivele urmărite: <i>Ce reprezintă acordul cromatic, ce reprezintă dominanta de culoare, care sunt modalitățile de obținere, cum se categorisesc cele două modalități iar la sfârșit vom realiza o lucrare în care să folosim aceste modalități de obținere.</i>	Conversația Explicația	Table, creta/ marker	1	Frontal	Observarea sistematică a comportamentelor elevilor
IV. Predarea propriu-zisă	O1 O2 O3	Se prezintă și se citește pe videoproiector, din prezentarea doamnei Bocioagă Loredana, cunoștințele legate de acordul cromatic, de dominanta de culoare și game cromatice. În continuare se va prezenta o demonstrație a realizării unui acord între două culori prin realizarea unui amestec între două culori complementare astfel încât să se realizeze un acord cromatic. Pe baza teoriei și a demonstrației prezentate, se va continua activitatea prin realizarea unei lucrări proprii în care să surprindă atmosfera unui peisaj de vară , unde dominanta de culoare să fie o culoare caldă, sau o culoare rece. Elevii vor avea proiectate pe tabla inteligentă, din laptop, prin videoproiector, imagini sugestive temei prezentate.	Conversația Expunerea	LAPT OP si VIDE O- PROE CTOR	40	Frontal și individual	Observarea sistematică a comportamentului de învățare al elevilor

V. Fixarea cunoștințelor	O3 O4	Se va realiza o expoziție cu toate lucrările elevilor unde se va discuta despre temă, modul cum au reușit a atinge tema lecției și câte obiective au reușit să atingă în lucrările lor. Se va realiza o autoevaluare, o inter-evaluare și o notare a lucrărilor elevilor.	Conversația euristica Explicația	5	Individual Frontal	Aprecieri verbale Auto-evaluare, inter-evaluare, notare
VI. Asigurarea feedback-ului		Se va realiza o apreciere verbală a participării la oră și vor fi întrebați dacă ora a fost frumoasă, dacă le-a plăcut și dacă ar dori să mai aducă îmbunătățiri la ea. Elevii vor răspunde și vor face sugestii privind lecția.		1		Observarea comport. elevilor
VI. Încheierea lecției		<i>Se fac aprecieri legate de activitatea la clasa a elevilor și se notează elevii care au participat activ la oră.</i>	Explicația Reflecția	2 minute	Frontal	Aprecieri verbal, individuale și generale

Opțional de educație teatrală

Autor” Prof.înv preșcolar Sandu Aurelia

Menit să-i învețe pe elevi să aprecieze spectacolul de teatru, cu tot ce presupune acesta (text dramatic, jocul actorilor, viziunea regizorală, rolul scenografiei și costumelor etc), educația teatrală face diferența între diferite tipuri de teatru (clasic, impresionist, modern etc) și specii și genuri (comedie, tragedie, pantomimă etc); îi învață pe elevi despre teatru, nu să facă teatru;

Opțional de teatru – menit să-i treacă pe elevi prin toate etapele realizării unui spectacol teatral: scrierea unui text dramatic (piesă de teatru, monolog); pregătirea actorului (exerciții de voce, dicție, respirație, jocuri de improvizație etc), stabilirea decorului și costumelor, repetiții, punerea în scenă, spectacolul propriu-zis; opționalul se finalizează cu prezentarea spectacolului / spectacolelor;

Opțional de educational drama – folosindu-se de mijloacele specifice teatrului (jocul de rol, improvizația, jocuri de comunicare verbală și non-verbală), abordează situații cotidiene cu scop educativ; pe de o parte, elevii învață să exprime și să interpreteze mesaje verbale și nonverbale într-un mod adecvat situațiilor, pe de altă parte pot discuta, sub pavăza jocului de rol, probleme de viață (fuga de acasă, violența în familie, dependențele de tot felul etc).

•

GRĂDINIȚA DE VARĂ/ȘCOALA DE VARĂ MODALITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ A COPIILOR

Profesor psihopedagog Sandu Mihaela,
Grădinița Specială Fălticeni

Odată cu venirea vacanței, copiii au mai mult timp la dispoziție pentru a se juca, pentru a se relaxa și pentru a descoperi alte modalități interesante de petrecere a timpului liber.

Vacanța de vară este momentul perfect pentru ca cei mici să-și folosească creativitatea, să dea frâu liber curiozității pentru a descoperi un univers nou. Activitățile din vacanța de vară îi ajută să își păstreze atenția pentru ceea ce se întâmplă în jurul lor, să aibă o viață socială sănătoasă, să descopere și să exploreze în funcție de preferințele și interesele personale. Copiii pot practica sporturi (înot, tenis, fotbal, gimnastică, dans etc) pe care le practică sau nu și în timpul anului școlar, pot participa la evenimente culturale care pot fi atât educative, cât și distractive, pot merge în tabere sau la țară la bunici etc. Bogăția de informații, experiențe și impresii dobândite în timpul vacanței de vară, petrecând mult timp în natură, le pot fi, așadar, de folos pentru a-și forma comportamente și atitudini sănătoase, pe care să le mențină pe tot parcursul vieții.

Grădinița de vară/școala de vară oferă mediul propice și susține colaborarea preșcolar/elev-profesor-părinte chiar și în această perioadă.

Grădinița Specială Fălticeni este o unitate școlară de învățământ special, de stat, cu personalitate juridică și program prelungit, săptămânal (pentru copiii din județul Suceava, domiciliați la distanță mare de municipiul Fălticeni). În prezent, avem ca beneficiari 105 copii preșcolari cu dizabilități mintale moderate/severe, deficiențe senzoriale multiple, tulburări pervazive de dezvoltare – autism, copii cu Sindrom Down. Grădinița Specială Fălticeni asigură un climat optim dezvoltării armonioase a copiilor școlarizați, oferind servicii excepționale de educație și terapii specifice de compensare în conformitate cu Curriculumul Național pentru Învățământul Special.

În decursul anilor, am inițiat, organizat și coordonat la Grădinița Specială Fălticeni, școli de vară, ateliere de vară realizate în parteneriat cu alte instituții de învățământ din localitate și din județ, având susținerea unui ONG- Asociația "Euroșansa For Life" din Fălticeni și având colaboratori diverși (Primăria municipiului Fălticeni, unități școlare din localitate, agenți economici, muzee etc) în funcție de tematica abordată.

Școala de vară "Șansă la joc, artă, creativitate și comunicare", desfășurată în perioada 06-20 iulie 2011, organizată de Grădinița Specială Fălticeni în parteneriat cu Șc. Nr.2 "Ion Irimescu", Șc. Nr.3 "Mihail Sadoveanu", CJRAE Suceava și Asociația "Euroșansa For Life" Fălticeni.

În acest proiect am plecat de la ideea că școala poate deveni un loc atrăgător și în vacanță, iar creativitatea nu este doar apanajul artiștilor. Este nevoie de creativitate în aproape toate

domeniile de activitate. Creativitatea reprezintă o calitate, o valoare a persoanei și de aceea trebuie educată, exersată și dezvoltată la copii.

Scopul urmărit a fost stabilirea interacțiunii între copii, dar și între copii și adulți în scop creativ.

Obiectivele generale au urmărit: dezvoltarea interesului pentru petrecerea timpului liber în mod plăcut, util și în scop umanitar; formarea, exersarea și dezvoltarea unor aptitudini sportive, artistice, antreprenoriale și de comunicare; realizarea unei colaborări prin implicarea copiilor în programul de lucru pe ateliere/domenii de activități; dezvoltarea autocunoașterii, a stimei de sine, a unei imagini pozitive personale; dezvoltarea unor relații interumane bazate pe prietenie, înțelegere, acceptare, sprijin, respect și comunicare; dezvoltarea inițiativei în acțiuni antreprenoriale și socio-umane; dezvoltarea spiritului competitiv ca factor pozitiv în dezvoltarea personală.

Cei 90 de copii care au participat la atelierile școlii de vară și-au format deprinderi manuale, folosind tehnici variate (tehnica decupajului, tehnica șervețelului, tehnica picturii pe diferite materiale, confecționarea de obiecte decorative, tapiserie din sfoară, modelaj), aptitudini sportive (tenis de masă, șah) și artistice (muzică instrumentală și vocală). Cu obiectele realizate s-a organizat o expoziție cu vânzare cu ocazia Zilelor municipiului Fălticeni, iar cu bănuții obținuți s-a organizat o excursie pentru beneficiarii proiectului (preșcolari și elevi cu vârste cuprinse între 6-18 ani din unitățile școlare din municipiul Fălticeni). Școala de vară s-a finalizat cu un spectacol organizat pe scena Școlii Nr.2 din Fălticeni și cu premiera participanților.

- Ateliere de vară - „Șansă la joc, artă, creativitate și comunicare”, 07-23 iulie 2013, Grădinița Specială din Fălticeni, Școlile Gimnaziale ”Ion Irimescu” și ”Mihail Sadoveanu” din Fălticeni, CJRAE Suceava, Asociația ”Euroșansa For Life” și Clubul ”Oamenilor de Afaceri” din Fălticeni. Atelierile la care au participat 60 de copii au fost: comunicare, sport, artă decorativă. S-a păstrat același format. Ca noutate a fost introdus judo și dans, tehnica Origami, pictură pe sticlă-icoane, muzică populară. Sfârșitul atelierelor de vară a fost realizat cu un spectacol, o expoziție cu vânzare de 3 zile și o excursie (Fălticeni –Suceava– Rădăuți-Marginea- Cacica- Gura Humorului- Fălticeni) cu banii obținuți din vânzarea produselor realizate de copii și de donațiile făcute de cei care au apreciat munca lor, a elevilor voluntari și a cadrelor didactice voluntare.

- Ateliere de vară - „Șansă la joc, artă, creativitate și comunicare”, 07-20 iulie 2014, Grădinița Specială din Fălticeni, Asociația ”Euroșansa For Life” Fălticeni, coordonatori prof. Sandu Mihaela și Anechiforesei Lăcrămioara Elena. Fălticeni-Târgu Neamț-Lacul Roșu-Cheile Bicazului-Fălticeni

- Școala de vară ”Artă, tradiții și obiceiuri populare din Moldova și Bucovina/ O zi din viața mea la țară. O zi din viața mea la oraș”- 28 iulie 2017 - 09 august 2017, Grădinița Specială Fălticeni, Școala Gimnazială ”Mihail Sadoveanu” și ”Ion Irimescu” din Fălticeni, Liceul Tehnologic „Vasile Cocea” Moldovița, avizat de ISJ Suceava. Semnalele primite de la elevi, de la părinții acestora, de la cadrele didactice și chiar de la membri ai comunității, cu privire la edițiile anterioare ale Școlii de vară ne-a determinat să continuăm acest proiect, însă de această

dată cu altă temă, deoarece ne-am dorit să stimulăm preocuparea cadrelor didactice, a părinților și a elevilor/preșcolariilor pentru conservarea patrimoniului cultural național, pentru transmiterea din generație în generație a tradițiilor și obiceiurilor din Moldova și Bucovina.

Scopul proiectului a urmărit: dezvoltarea competențelor artistice, a dragostei și respectului pentru tradițiile populare din Moldova și Bucovina; stabilirea interacțiunii între copii, dar și între copii și adulți în scop creativ, recreativ și terapeutic; monitorizarea evoluției copiilor care au frecventat cursurile Grădiniței Speciale, care la momentul acela frecventau cursurile învățământului primar, gimnazial și liceal special sau de masă și a copiilor care au participat la edițiile anterioare. Acesta din urmă a fost un obiectiv urmărit în toate aceste acțiuni. Cu o mare parte din copiii care au frecventat cursurile grădiniței noastre ne reîntâlnim adesea în acțiuni din cadrul parteneriatelor educaționale, proiectelor educaționale de tip concurs, acțiuni de marcarea unor evenimente, zile (3 decembrie- Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități, 2 aprilie- Ziua Internațională de Conștientizare a Autismului, 1 Iunie-Ziua copilului etc).

Atelierele de vară/ școlile de vară sunt în concordanță nevoilor actuale și pun bazele unui nou model de învățare ce invită la explorare, investigare și discuții, toate pentru a-i învăța pe copii să înțeleagă, să interpreteze și într-un final să „cucerească” lumea ce îi înconjoară.

Așteptăm cu nerăbdare ediția de anul acesta, care va avea loc la începutul lunii august, de această dată organizată de alte două colegi din unitate.

Mediatizarea acțiunilor:

- <https://www.crainou.ro/2013/07/20/copii-cu-nevoi-speciale-ajutati-de-voluntari/>
- <https://www.newsfalticeni.ro/2013/07/19/copiii-cu-nevoi-speciale-ajutati-de-voluntari/>
- <http://www.cronicadefalticeni.ro/scoala-de-vara-arta-traditii-si-obiceiuri-populare-din-moldova-si-bucovina-la-falticeni/>
- <http://www.cronicadefalticeni.ro/scoala-de-vara-organizata-la-falticeni-s-a-mutat-pentru-o-zi-la-moldovita/>
- http://www.crainou.ro/2017/08/11/arta-traditii-si-obiceiuri-populare-din-moldova-si-bucovina/?utm_source=dlvr.it&utm_medium=Facebook
- <https://www.monitorulsv.ro/Local/2017-08-21/Scoala-de-vara-Arta-traditii-si-obiceiuri-populare-din-Moldova-si-Bucovina-pentru-copiii-aflati-in-dificultate>

Bibliografie:

Ordinului ministrului Educației Naționale nr. 3060/2014 pentru aprobarea condițiilor de organizare a taberelor, excursiilor, expedițiilor și a altor activități de timp liber în sistemul de învățământ preuniversitar

Activitățile de tip outdoor-rolul acestora pentru învățarea activă

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

Există numeroase accepțiuni pentru termenul de educație outdoor, însă pentru a da o definiție simplă putem spune că această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber. Termenul de educație outdoor, poate include educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumeții, aventură, etc.

Caracteristicile cheie ale educației outdoor:

- Educația outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura – protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul că oamenii nu conștientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educația outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și a comportamentelor față de mediu;
- Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun “cei 4 pereți ai unei săli de clasă” poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc;
- Educația outdoor facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți în acest sens – educația outdoor oferă un climat diferit de învățare ce permite elevilor, care în mod uzual întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină mai motivați, cu mult mai capabili;
- Contribuie la dezvoltare personală atât a celor care o aplică, cât mai ales a elevilor;
- Facilitează dezvoltarea spiritului de echipă – conexiunea între elevi, elevi-profesori duce la creșterea gradului de participare activă, creșterea cetățeniei active în rândul ambelor categorii;
- Educația outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea societății

Obiectivele generale ale educației outdoor sunt:

- Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea muncii în echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere, etc

- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare
- Oferirea unui cadru stimulativ de învățare
- Oferă posibilitatea creării unui mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată – permite escaladarea unor nivele înalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

Mediul școlar oferă posibilitatea realizării în bune condiții a educației outdoor. Ținând seama de faptul că bucuria de a învăța determină o stare de bine a copilului, cadrele didactice trebuie să ofere multiple ocazii pentru a trezi în elev plăcerea de a învăța și de a se simți bine în climatul educațional creat. Activitățile de tip outdoor reprezintă oportunități atât pentru producerea unei stări emoționale ce favorizează învățarea, cât și o modalitate de a forma, consolida sau exersa deprinderi și cunoștințe experiențiale cuprinse în Curriculum-ul pentru învățământ primar. Mediul înconjurător devine șantier de aplicare a cunoștințelor sau arenă de descoperire a unor noi probleme a căror rezolvare se poate face fie la fața locului, fie în perimetrul sălii de clasă. Chiar dacă instituția școlară nu poate răspunde solicitărilor copiilor de a pleca măcar o dată pe săptămână în mijlocul naturii, pentru a desfășura activități de educație outdoor, însăși ieșirea de scurtă durată în curtea școlii sau în parcul din apropierea școlii, vizitele la instituții culturale învecinate oferă oportunități pentru o educație outdoor, ce stimulează școlarii, favorizând calitatea educației acestora.

În cele ce urmează voi prezenta câteva sugestii de conținuturi care valorifică educația outdoor.

La Joc și mișcare dna învățătoare poate alege să desfășoare un joc didactic în sala de clasă, cu ajutorul unor jetoane sau diferite materiale, acțiune ce devine, plictisitoare pentru școlari, dacă se repetă de mai multe ori în aceleași condiții sau poate ieși în curtea școlii, în parc sau în pădure, unde copiii pot utiliza elemente naturale pentru desfășurarea jocului. Cu siguranță că, natura, prin coloritul și varietatea elementelor, va stimula învățarea și va crea un climat educațional relaxant.

Natura reprezintă un material didactic recreativ și stimulativ și pentru activitățile de cunoașterea mediului/științe ale naturii/geografie și istorie locală. Pădurea, parcul, muntele, un muzeu în aer liber, grădina zoologică, o fermă cu păsări și cu animale domestice reprezintă câteva oportunități pentru organizarea eficientă și relaxantă a observărilor. Dar, dacă deplasarea în aceste zone nu e posibilă o curte spațioasă poate oferi prilejul observării unor mici insecte, precum furnicile sau descoperirii transformărilor din natură în diferite anotimpuri. Fotografiera unei plante (de preferat un copac) de-a lungul anului, apoi adunarea acestor imagini într-o prezentare de tip slide show e o metodă minunată de a observa schimbarea adusă de anotimpuri.

Activitățile ecologice de plantare de flori și arbori sunt pe placul școlărilor și îi apropie de natură. Le dezvoltă simțul estetic și pe cel practic. Devin responsabili și astfel se conectează cu activitățile din viața reală.

Activitățile plastice, muzicale și practice pot fi organizate în aer liber. Creta colorată poate fi utilizată în aer liber pentru realizarea desenelor pe asfalt individuale sau colective. Nelimitarea spațiului de lucru inspiră și reduce plictiseala din sala de clasă. Totodată, natura îi poate inspira pe copii în a crea diverse tablouri, colaje cu materiale din natură, decorațiuni, etc.

Activitățile educative, materializate în vizite, excursii, drumeții reprezintă o formă de cunoaștere și de educare mai interesantă și mai captivantă decât o povestire sau lecturare de imagini. O vizită la muzeu stârnește curiozitatea școlarului mai mult decât o planșă observată în sala de clasă sau un ppt. Asta și pentru că de cele mai multe ori i se prezintă copilului o lume nouă, plină de mister. Nu trebuie neglijate nici acțiunile educative care îl pun pe elev în ipostaza de a interpreta „rolul” specific unei meserii. Pe lângă aptitudinile antreprenoriale pe care le dezvoltă, aceste activități sunt atractive, relaxante și motivează școlarii.

Exemplele prezentate demonstrează că educația outdoor poate reprezenta o modalitate de implementare a programei școlare/a dobândirii competențelor pe care elevul trebuie să și le însușească până la finalul clasei a IV-a. Numai că, specificul acestor activități, care creează un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de clasă”, contribuie în mare măsură la producerea stării de bine a copilului. De obicei, ca activități cu caracter nonformal, activitățile outdoor trebuie realizate doar în conformitate cu dorințele copilului, la inițiativa lui axându-se pe spontaneitate și creativitate. De aceea, nu trebuie realizat un demers didactic rigid și închisat în șabloane metodologice. Sub aspect nonformal, activitățile de tip outdoor contribuie, în principal, la a produce copilului o stare de bine, decât să îndeplinească cu strictețe prevederile Curriculumului. Dar, realizate ca și activități complementare celor informale, aceste activități au un rol determinant în dezvoltarea psihică a copilului.

Variante de activități outdoor sunt nenumărate, influențate fiind de creativitatea și ingeniozitatea cadrelor didactice. Introducerea acestora în mediul școlar este benefică datorită multiplelor avantaje:

- oferă posibilitatea contactului cu natura;
- reprezintă un climat motivațional copiilor cu dificultăți de învățare;
- formează abilități de colaborare, comunicare, învățare activă;
- educă adaptabilitatea, flexibilitatea, inițiativa, autonomia, asumarea responsabilității.

Tipuri de activități la care elevii clasei a IV-a au participat: drumeții în localitate și în afara localității Bălțești, excursii la muzee în aer liber-Muzeul Pietrei-Sângeru, Prahova, vizită la biserica din localitate, vizita anumitor instituții din localitate, activități ecologice, etc.

Închei prin a stabili locul și rolul educației de tip outdoor în sistemul de învățământ, așa cum îl vede pedagogul Constantin Cucuș:

” Educația din școală rămâne sărăcită dacă nu este complementată de ceea ce se poate adăuga dinafara perimetrului ei; Educația de tip outdoor nu eclipsează educația din sala de clasă, ci îi imprimă o altă demnitate și consistență. Este o formă de stimulare și „împlinire” a ei, prin extensiuni, aplicații, prefașări de noi căutări. O școală inovativă va prelua și integra, în modul ei specific, astfel de situații, le va face aliat, sursă de revigorare, de întărire, de extensiune a ariei ei de acțiune. Și asta, pentru binele școlii și al celor care intră în ea, deopotrivă!”

Școala Profesională, Comuna Bălțești, Județul Prahova
Prof. înv. primar: Săraru Claudia

BIBLIOGRAFIE:

1. Manual de educație outdoor-www.slideshare.net
2. Baze teoretice ale Educației Outdoor –<http://outdoorlife.ro>
3. Curriculum pentru învățământ primar

Realizat de Prof. Înv. Primar, Săraru Claudia
de la Școala Profesională, comuna Bălțești, Județul Prahova

PROIECTUL UNEI SITUAȚII DE ÎNVĂȚARE

Învățarea integrată și predarea tematică

Séra Tünde Csilla

prof. învă. primar

Șc. Gimn. „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș

“Nu-i poți obliga pe copii să scrie și să citească. Învățătorii iscusiți dintotdeauna au adresat o invitație... O întreaga lume așteaptă să fie explorată: vino! Dar nu-i poți invita să vină într-un loc unde tu însuși n-ai fost.”

- Donald Graves -

ÎNVĂȚAREA INTEGRATĂ ȘI PREDAREA TEMATICĂ

- Predarea tematică presupune integrarea diferitelor discipline prin explorarea unei idei interesante care se leagă de mai multe domenii. Se face în așa fel, încât elevii să vadă legăturile dintre diferitele discipline și legăturile acestora cu viața.
- Predarea tematică privește deci mai multe discipline și solicită o planificare și o cooperare didactică. Ideea de a păstra interesul copilului într-o poziție centrală atunci când se proiectează un studiu tematic sau un proiect asigură motivația copilului și dăruirea sa în cursul învățării. Majorității copiilor le plac proiectele care se adresează intereselor lor.
- Predarea tematică permite învățătorului să-și organizeze programa în jurul unor teme, probleme sau chestiuni esențiale pe care copilul le găsește antrenante. Ea oferă posibilitatea de a organiza planul de învățământ altfel decât pe baza unei singure discipline. Este un proiect interdisciplinar, așa cum este viața și problemele pe care ni le ridică. Astfel de proiecte capătă imediat o semnificație pentru copii, cărora li se prezintă o problemă reală de rezolvat sau o idee nouă de investigat. Proiectele sau studiile tematice nu sunt o noutate în didactica ciclului primar.
- Predarea tematică este benefică pentru toată lumea. Părinții sunt implicați și în cunoștință de cauză atunci când împărtășesc din experiența lor în cadrul diferitelor activități ale clasei. Învățătorii sunt stimulați mereu de conținutul și de posibilitățile foarte interesante, de metodologii didactice noi. Copiilor li se recunoaște capacitatea de gândire originală și

competentă și li se permit noi căi de a-și dovedi cunoștințele. Un astfel de model integrat de predare, atunci când este pregătit și aplicat cu grijă, poate conduce la constituirea unei comunități de elevi care:

- se preocupă unul de celălalt;
- efectuează asocieri intelectuale interesante;
- dezvoltă deprinderi de comunicare și dialog;
- formează spiritul de colectiv.

În pregătirea unei unități tematice, un învățător trebuie să se gândească la următoarele întrebări:

- Temele alese răspund întrebărilor pe care și le pun copiii?
- Încurajează aceste teme gândirea imaginativă, creativă?
- Temele alese pot fi ele conduse în așa fel încât să permită o implicare pe mai multe planuri, iar fiecare elev să se simtă recompensat?
- Vor trebui elevii să facă apel la deprinderile de bază câștigate prin învățământ pentru a reuși proiectul din studiul tematic?
- Se vor ivi posibilități de colaborare și responsabilitate socială în timpul lucrului la proiect?
- Se vor oferi copiilor șanse de a-și mări nivelul de cunoștințe și de experiență cu obiecte, persoane și evenimente din lumea înconjurătoare ?
- Reflectă proiectele încercările copiilor de a-și constitui propria înțelegere și interpretare a informației noi ?
-

Etapele de planificare a învățării tematice:

- Alegerea subiectului
- Este primul pas în planificarea unei unități tematice. Selectarea subiectului trebuie să se bazeze pe scopurile generale ale programei, pe interesele, nevoile și experiențele copiilor și pe resursele care vor sprijini procesul de învățare.
- Odată ce s-au hotărât asupra unui subiect, învățătoarea și elevii vor crea o rețea printr-o sesiune de brainstorming prin care se vor împărtăși diverse idei legate de subiectul respectiv. Pornind de la așezarea temei în centrul rețelei, învățătoarea va amplasa răspunsurile elevilor pentru a completa rețeaua, în funcție de trăsăturile lor comune

Se începe achiziționarea informațiilor, materialelor necesare, studierea cărților de specialitate

- Organizarea activităților, împărțirea tematică a unității

- Organizarea și pregătirea documentelor referitoare la conceptele discutate
- Alegerea metodelor și a formelor de activitate
- Se vor planifica activitățile, astfel încât învățarea să se bazeze pe cunoștințele deja acumulate, și să se realizeze o interdisciplinaritate.

Împărțirea tematică a unității

- Activitățile de învățare sunt nucleul unei unități armonizate. Ținând cont de obiectivele propuse, învățătoarea va planifica acele activități care o vor ajuta să le atingă. Învățarea nu trebuie să se desfășoare ca un proces izolat. Scopul unei unități de învățare este să ajute la dezvoltarea unei relații puternice între activități și conținutul materiilor.

Organizarea activităților (exemple de activități)

- **Limba și comunicare** - discuții orale, joc de rol, împărtășirea impresiilor unui grup, poezii
- **Matematică** – unități de măsură, greutate, numărare, adunare, clasificare, grafice
- **Științe** -observare, emitere de ipoteze, experimentare, înregistrare de date
- **Relația cu comunitatea** – excursii, invitați în clasă, părinți
- **Noțiuni audio – vizuale** – filme, înregistrări video, modelaje, computer
- **Arte vizuale și abilități practice** - pictură, construcții, modelaj în lut, colaje
- **Muzică** – cântece, jocuri, instrumente muzicale, creare de cântece
- **Științe sociale** – învățarea în grup, discuții etc.

Evaluarea

- Este o parte foarte importantă a planificării și predării unei unități tematice. Evaluarea elevilor furnizează informații importante și reflecții asupra succesului lecțiilor. Atitudinea elevilor va fi și ea de ajutor învățătoarei în planificarea activităților viitoare.
- Poate consta în:
 - Organizarea unei expoziții
 - Portofoliile elevilor
 - Prezentare pentru părinți
 - Chestionare

- Burke Walsh, K., *Predarea orientată după necesitățile copilului*, C.E.D.P. Step by Step - România, București 1999;
 - Németh, A., is Ehrenhard Skiera, *Reformpedagógia és az iskola reformja*, Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest 1999;

ARMONII EMOȚIONALE: RECUNOAȘTEREA ȘI GESTIONAREA SENTIMENTELOR ELEVILOR PENTRU UN MEDIU EDUCAȚIONAL POZITIV!

*Șeulean Augustin-Valentin, Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud. Mureș
profesor de istorie, geografie și socio-umane*

1. Fundamentare Teoretică:

Pentru a optimiza procesul de învățare și pentru a crea un mediu educațional adecvat, profesorii trebuie să fie capabili să înțeleagă și să recunoască emoțiile prin care trec elevii. Această capacitate de a empatiza și de a se conecta cu spectrul emoțional al elevilor este esențială pentru a răspunde în mod adecvat nevoilor acestora.

Paul Ekman a identificat șapte emoții de bază care sunt universale: fericire, furie, frică, tristețe, surpriză, dezgust și dispreț. Această clasificare este larg acceptată și utilizată pentru a înțelege comportamentele umane fundamentale. Alte studii au extins această listă pentru a include și alte emoții, precum regretul, vina și rușinea. Din această analiză se observă că majoritatea emoțiilor de bază sunt negative, cu excepția bucuriei.

Profesorul trebuie să fie atent la indicii non-verbali pentru a înțelege stările emoționale ale elevilor. Microexpresiile, termen popularizat de Paul Ekman, sunt expresii faciale foarte rapide care reflectă emoțiile autentice ale unei persoane. Acestea pot oferi informații valoroase despre starea emoțională a elevilor, chiar dacă aceștia încearcă să le ascundă.

Fericirea, de exemplu, se manifestă printr-un zâmbet autentic care implică atât ridicarea colțurilor gurii, cât și activarea mușchilor orbiculari din jurul ochilor, fenomen cunoscut sub denumirea de „zâmbetul Duchenne”. Dacă doar gura zâmbește, fără implicarea ochilor, zâmbetul poate fi fals.

În cazul *tristeții*, semnele includ colțurile gurii lăsate în jos, ridicarea colțurilor interioare ale sprâncenelor și privirea îndreptată în jos. Observarea acestor semne permite profesorului să recunoască tristețea și să intervină în mod empatic.

2. Partea practică

Fericirea. Cum se observă: Exprimarea fericirii este adesea asociată cu zâmbetul. Cu toate acestea, nu întotdeauna există o legătură directă între zâmbet și fericire, deoarece zâmbetul din politețe poate să nu reflecte fericirea reală. Pentru a detecta autenticitatea unei stări de fericire, trebuie să observăm dacă și ochii zâmbesc efectiv; dacă nu, zâmbetul este probabil fals.

Cum intervenim: Studiile din literatura de specialitate disting între fericirea de moment (episodică, dar importantă pentru profesor) și fericirea totală (un cumul de factori construit pe termen lung). În ceea ce privește fericirea de moment, profesorul trebuie să o observe imediat ce apare la elevi, deoarece reflectă feedback-ul direct pentru activitatea din clasă.

Fericirea totală, pe de altă parte, oferă acces la mecanisme mai complexe și la experiențele de viață ale elevului. Fericirea poate fi văzută ca o sumă a tuturor emoțiilor trăite, fie ele pozitive sau negative, un concept numit „seismograful fericirii”.

De exemplu, un grup de studenți care, după examenele din sesiune, decid să încerce un sport extrem, trec prin diferite stări emoționale. Nivelul de fericire adus de fiecare stare poate fi calculat prin intermediul a doi indicatori: intensitatea și durata fiecărei stări. În acest context, studenții experimentează stres în timpul examenelor (valoare negativă pentru fericire) și surescitare când decid să încerce sportul extrem (valoare pozitivă).

Această abordare ajută profesorii să înțeleagă mai bine stările emoționale ale elevilor și să intervină în mod adecvat pentru a sprijini fericirea și dezvoltarea lor.

Tristețea. Semnele Tristeții la Elevi:

- Gura deschisă, cu colțurile îndreptate în jos;
- Colțurile interioare ale sprâncenelor ridicate;

- Privirea îndreptată în jos.

Cum să intervenim: Ca educator, este esențial să observi imediat semnele de tristețe pe fața elevilor. Prin discuții bine gestionate, trebuie să oferi copilului oportunitatea de a-și exprima sentimentele și problemele, asigurându-te că se simte înțeles și acceptat.

Este crucial să eviți reacții precum „Lasă că trece...” sau „Îți faci tu alți prieteni”, deoarece aceste replici pot înstrăina copilul. În schimb, încearcă să fii empatic și să-l ascuți activ.

Când emoția tristeții este profundă, cum ar fi în cazul unei despărțiri de un prieten apropiat, copilul poate experimenta sentimente de devalorizare sau autoînvinovățire, considerându-se singurul responsabil pentru eșecul relației. Este important să explici că într-un conflict, vina este de obicei împărțită. Asigură-te că elevul știe că este înțeles și sprijinit în acest proces, ajutându-l să gestioneze mai bine aceste emoții și să depășească situația dificilă.

Intervenții Empatice

Pentru a aborda emoțiile negative ale elevilor, profesorul trebuie să creeze un mediu sigur în care aceștia să se simtă liberi să-și exprime sentimentele. În cazul tristeții, de exemplu, răspunsurile de tipul „Lasă că trece...” nu sunt eficiente. În schimb, profesorul trebuie să fie empatic, să asculte activ și să ofere sprijin emoțional. Este important să îi ajute pe elevi să înțeleagă că emoțiile lor sunt normale și că sunt înțeleși și acceptați.

Când un copil se confruntă cu sentimente de devalorizare sau autoînvinovățire, profesorul trebuie să explice că într-un conflict, vina este adesea împărțită. Astfel, ajutând elevii să-și împărtășească și să-și proceseze emoțiile, profesorii contribuie la dezvoltarea lor emoțională și la crearea unui mediu educațional pozitiv.

3. Concluzii

Pentru a optimiza procesul de învățare și a crea un mediu educațional adecvat, este esențial ca profesorii să înțeleagă și să recunoască emoțiile elevilor lor. Capacitatea de a empatiza și de a se conecta cu spectrul emoțional al elevilor le permite să răspundă adecvat nevoilor acestora.

Pentru a interveni eficient, profesorii trebuie să fie empatici și să ofere suport emoțional, evitând răspunsurile superficiale. Este crucial să creeze un mediu sigur pentru exprimarea emoțiilor, ajutând elevii să se simtă înțeleși și acceptați. Aceasta nu doar sprijină dezvoltarea emoțională a elevilor, ci contribuie și la crearea unui mediu educațional pozitiv.

Bibliografie

1. Cosnier, Jacques, *Introducere în psihologia emoțiilor și a sentimentelor. Afectele, emoțiile, sentimentele, pasiunile*, Editura: Polirom, 2000, București;
2. Ekman, Paul, *Emoții date pe față - Cum să citim sentimentele de pe chipul uman*, Editura Trei, 2019, București;
3. Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, Editura Polirom, 2004, Iași.

Recuperarea copiilor cu cerințe educaționale speciale prin terapii multimodale integrative

Prof. Șlincu Eugen

Școala Profesională Specială „Ion Pillat” Dorohoi, jud. Botoșani

Jean Piaget (1896-1980) psiholog, biolog, logician și filozof elvețian, cu contribuții deosebite în domeniul epistemologiei și psihologiei dezvoltării preciza că „Niciun copil/tânăr nu este irecuperabil dacă alegem obiectivele corecte și-l educăm prin metode corecte.”

În terapiile multimodale se pot utiliza concomitent într-un program diferite tipuri de terapii:

- ✓ Terapia cognitivă
- ✓ Terapia comportamentală
- ✓ Psihanaliza
- ✓ Terapia comportamentală rațională emoțională (RETB)
- ✓ Terapia dialectică comportamentală (TCD)
- ✓ Psihoterapia existențială
- ✓ Psihoterapia interpersonală (IPT)
- ✓ Terapia de acceptare și angajament (ACT)
- ✓ Antrenament de relaxare
- ✓ Activarea comportamentală (BA)
- ✓ Terapia expresivă

Terapiile multimodale integratoare pot fi utilizate în tratamentul problemelor emoționale și psihologice inclusive în depresie, anxietate, tulburări de personalitate, tulburări bipolare, ADHD (tulburare cu deficit de atenție și hiperactivitate), tulburări din spectrul autismului, abuz de substanțe, tulburări de alimentație și simptome psihotice și într-o serie de afecțiuni fizice care au o componentă sau cauze psihologice, cum ar fi durerea, oboseala, insomnia.

Terapia prin arte denumită și art-terapie este o terapie multimodală integrativă ce vizează aspectele de vindecare ale procesului creativ și care utilizează metode non-verbale, având strânsă legătură cu psihologia artei, încurajând autocunoașterea și creșterea emoțională, fiind un proces format din două părți: creație și interpretare.

Prin mișcare, desen, pictură, sculptură, scris, muzică, sunet, improvizare, centrate pe elev și într-un mediu de susținere în care copilul poate să trăiască și să-și exprime sentimentele, implicând mintea, corpul și emoțiile sunt aduse în prim plan capacitățile intuitive, imaginative și cele logice. La copiii cu cerințe educaționale speciale (CES) stările emoționale sunt foarte rar logice și din acest motiv se recomandă utilizarea imageriei și modalitățile nonverbale pentru comunicare și auto-explorare, fiind considerate abordări eficiente în activitățile cu copiii cu cerințe educaționale speciale deoarece ei se bazează mai mult pe modurile vizual-spațiale de gândire și mai puțin pe modurile verbal-analitice.

Aplicând terapiile prin artă, copiii sunt stimulați senzorial, arta determinând dezvoltarea proceselor senzoriale, motrice și abilitățile de interacțiune cu cei din jur, se facilitează achiziționarea de deprinderi, de la cele mai simple la cele mai complexe și de asemenea se dezvoltă capacitățile de adaptare deoarece mediul în care se desfășoară este bogat în stimuli. La copii cu tulburări din spectrul autism (TSA) terapiile prin artă sporesc capacitatea acestora de a se angaja și a se afirma în interacțiuni sociale, reducând astfel neatenția și hiperactivitatea, pot fi ajutați să se readapteze, să-și crească stima

de sine, să gândească pozitiv, să devină mai deschiși cu cei din jur, să depășească sentimentele negative.

Prin metodele și tehnicile folosite, terapiile prin artă determină dezvoltarea capacităților de exprimare verbal și non-verbală a trăirilor, sentimentelor, dorințelor, a încrederii în forțele proprii, contribuie la reducerea blocajelor emoționale, la dezvoltarea autocunoașterii și autoacceptării, la soluționarea problemelor și conflictelor intra și inter-personale, dezvoltarea valorilor morale și spirituale, îmbunătățirea abilităților de învățare și competențelor școlare. Practicarea oricărei forme de artă dezvoltă la elevi abilitățile motorii, concentrarea, crează o dispoziție mai bună, relaxare, ușurare mentală și emoțională. Prin terapiile prin arte, copiii cu cerințe educaționale speciale învață să împărtășească plăcerea, bucuria, art-terapia oferindu-le posibilități de a se elibera de tensiunea corporală, de a-și exprima simbolic sau verbal sentimente puternice, de a se descoperi, de a crea produse de care să fie mândri. Copiii cu CES au mai multă nevoie de ajutor din partea adulților, mai multă înțelegere și sprijin pentru a-și articula eforturile creative ceea ce presupune mai multă răbdare, imaginație, timp și consum de energie pentru găsirea modalităților prin care acel copil să se exprime independent. Sunt recomandate realizarea de ateliere de art-terapie unde copiii să-și exprime liber și creativ emoțiile, ideile, frustrările, anxietățile în forme și culori însoțiți de cadre didactice specializate care să le asigure support și cadru protector bazat pe încredere.

Dintre tipurile de terapii prin arte menționăm:

- ✓ Art-terapia vizual-plastică
- ✓ Meloterapia (art-terapia prin muzică)
- ✓ Art-terapia prin dans
- ✓ Art-terapia prin teatru

Terapia prin arte expresive integrează tehnici din mai multe modalități artistice diferite, de exemplu din terapia poeziei, a dansului și mișcării, terapia prin muzică, terapia prin artă într-o singură sesiune terapeutică. Ca tehnici ale terapiilor prin arte se utilizează: pictura, modelajul, desenul, sculptura, colajul, poveștile și confecționarea de măști, teatrul de păpuși, jocul de rol, muzica, dansul, jocul de mișcare.

Terapiile prin arte reprezintă oportunități de creare a unor medii stimulative care să fie folosite în funcție de nevoile individuale ale fiecărui copil, asigură șanse abordărilor individuale condiție esențială pentru progres și în plus terapiile prin arte sunt non-invazive putând fi folosite la orice categorie de vârstă și dizabilitate.

• Bibliografie:

1. Mercea Ilieș, A. (2013). Terapia prin arte ca metodă de recuperare a adulților cu dizabilități intelectuale, articol publicat în Cartea albă a psihopedagogiei speciale, Departamentul de Psihopedagogie Specială, coord. Roșan, A., Cluj-Napoca; Bunt, L. (1994). Music Therapy: An Art Beyond Words, Ed. Rutledge, London and New York.
2. Preda, V. (2003). Terapii prin mediere artistică, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.
3. Suport de curs: Terapie ocupațională și reabilitare psihosocială OO Somato – organizație activă în domeniul Sănătății Mintale.

„GRĂDINIȚA DIN VACANȚA MARE,,

prof.înv.preșcolar DANIELA SMEU

GRĂDINIȚACU P.P.NR.5/ȘCOALA GIM.”V.ALECSANDRI”ROMAN

*Motto : arta educației nu este altceva decât cunoașterea mijloacelor potrivite pentru a forma corpuri mai robuste și mai puternice , spirite mai luminate și suflete mai virtuoaș -
Helvețius*

În ultimii ani, ”GRĂDINIȚA DIN VACANȚA MARE”, altfel spus...”GRĂDINIȚA DE VARĂ”devine tot mai căutată și în România. Vacanțele la bunici sunt, treptat, înlocuite, iar motivele sunt numeroase, de la dorința părinților de a le fi alături celor mici în fiecare zi, la aceea de a le oferi oportunitatea să învețe lucruri noi în moduri distractive.

”Grădinița de vară” este un program educațional complex, fiecare săptămână de vacanță oferind călătorii educative și distractive în același timp, în diferite domenii ale cunoașterii, toate desfășurate, de preferință, în aer liber. În această perioadă copiii beneficiază de un program special creat, astfel încât să se distreze în timp ce își continuă dezvoltarea psihologică, fizică și socială. În cadrul fiecărei teme săptămânale se exersează abilitățile de comunicare, de aplicare în situații de viață cotidiană a cunoștințelor dobândite, învățarea producându-se în contexte informale și non-formale.

Însă, avantajele cursurilor de vară sunt mult mai numeroase și mai complexe. Indiferent de vârstă, copiii au ocazia de a-si însuși noi cunoștințe, de a-și dezvolta abilitățile și de a le exersa pe cele existente.

Dintre beneficiile copilului care frecventează grădinița de vară, pot enumera:

1. Dezvoltarea creativității

Copilul va fi expus la informații noi și la activități pe care în alte anotimpuri nu le-ar putea practica. Acest lucru îl va ajuta să-și dezvolte creativitatea și să devină tot mai ingenios. Indiferent dacă este vorba despre activități în aer liber sau despre activități de construit, meșteșugărit sau de creat obiecte artizanale, cel mic va deveni tot mai agil în ceea ce face.

2. Progresul abilităților de comunicare

Pentru că va face parte dintr-un colectiv nou și, poate, mai numeros, copilul preșcolar nu doar că își va dezvolta vocabularul ci își va însuși noi expresii, dar va deveni și mult mai sociabil. În plus, programa de regulă mai puțin strictă va fi axată pe desfășurarea activităților de grup și pe îmbunătățirea abilităților de a lucra în echipă, într-un cadru mai relaxant decât la cursurile tradiționale.

3. Creșterea capacității de adaptare

Încă o dată, colectivul nou își va spune cuvântul în dezvoltarea copilului . Pe lângă adaptarea socială și cea în noul mediu, cei mici au parte în timpul grădinițelor de vară de o mulțime de situații noi cărora trebuie să le facă față. Iar pe măsură ce se va adapta tuturor noutăților care îl înconjoară, încrederea în forțele proprii va exploda, de asemenea. Iar acest tip de adaptare vine la pachet cu alte beneficii, printre care se numără și legarea unor prietenii noi și durabile, atât de benefice pentru viața lui socială.

4. Evoluția cognitivă

Chiar dacă cei mici au în timpul verii tot timpul la dispoziție, să se joace și să descopere, rareori profită intens de această oportunitate, dacă lucrurile nu se întâmplă într-un cadru organizat. În timpul grădiniței de vară va face experimente, va avea parte de mici excursii sau chiar de tabere și

își va crește capacitatea cognitivă fără a face eforturi conștiente, ci, dimpotrivă, chiar în timp ce se distrează alături de colegii săi.

5. Asumarea responsabilității

Grădinița de vară reprezintă și o modalitate prin care copilul preșcolar nu va lua pauză de la educația în cadru organizat, iar asta îi va prinde foarte bine. Chiar dacă nu se va lupta cu teme supărătoare, va deveni mai conștiincios și nu își va pierde obiceiurile bune din timpul anului școlar, cum ar fi trezitul la o oră fixă și organizarea timpului liber. De asemenea, va fi pus în situația de a face alegeri, de a-și găsi noi pasiuni și de a le dezvolta ulterior, iar acest lucru îl va face mai responsabil pentru propriile decizii și, totodată, îl va ajuta să devină un bun organizator când vine vorba de timpul său.

În toate activitățile educatoarele vor aplica metode, procedee, forme organizatorice adecvate tratării individuale și diferențiate a copiilor, pentru a stimula și antrena cât mai intens participarea activă a fiecărui copil la procesul de însușire a cunoștințelor, de formare a priceperilor și deprinderilor specifice vârstei.

Toți copiii se joacă învățând și învață prin joc!

Scopul acestui program este de a le oferi copiilor din comunitate posibilitatea de a petrece o parte din vacanța de vară într-o manieră creativă, recreativă și educativă.

Exemple de bune practici

Programul ”Grădinița din vacanță” poate cuprinde activități cum ar fi:

- ✓ activitati logico-matematice;
- ✓ activități de dezvoltare a comunicării orale;
- ✓ jocuri educative și recreative;
- ✓ activități de pictură, modelaj, oregami;
- ✓ activități practice- gospodărești;
- ✓ jocuri și activități în aer liber;
- ✓ vizite și plimbari în parc;
- ✓ sporturi de vară;

Teme orientative (se lucrează pe niveluri de vârstă și teme săptămânale):

“Săptămâna bunelor maniere”

“Săptămâna artei culinare”

“Săptămâna culorilor”

“Săptămâna ecologiei”

“Săptămâna experimentelor”

“Săptămâna curiozităților din natură”

“Săptămâna poveștilor”

Prezentarea rezultatelor se va realiza în cadrul unei întâlniri cu toți factorii implicați în derularea acestui program, întâlnirea constând în prezentarea fotografiilor și a produselor finale ale activităților zilnice, discuții și propuneri pentru viitoare activități comune.

La sfârșitul programului, fiecare educatoare va avea un portofoliu al programului *Grădinița din vacanța mare*, cu materiale și documente specifice.

Se va întocmi un raport final conținând rezultatele activităților desfășurate în cadrul acestui program.

În concluzie, scopul acestui program este de a le oferi copiilor din comunitate posibilitatea de a petrece o parte din vacanța de vară într-o manieră creativă, recreativă și educativă.

PROIECT EDUCAȚIONAL DE ECOLOGIZARE A MEDIULUI DESFĂȘURAT ÎN ȘCOALA MEA

“Un copil, o floare pentru grădina școlii”

activitate ecologică



SMEUREANU VIORICA-MARIA,

ȘCOALA GIMNAZIALA REGELE FERDINAND SIBIU

Numele și adresa unității de învățământ aplicante:

Nivelul de învățământ: primar

Numărul elevilor implicați: 21 elevi din clasa pregătitoare A , 20 elevi din clasa a III-a C, procent de participanți 100 % din numărul total de elevi din grupul țintă;

Numărul cadrelor didactice : 2

Coordonatorii activității:

- profesor în învățământul primar
- profesor în învățământul primar

Titlul activității: “Un copil, o floare pentru grădina școlii”

Domeniul în care se încadrează: educație ecologică și protecție a mediului

Scopul activității:

-sporirea contactului direct al elevilor cu mediul înconjurător în activitățile instructiv- educative în vederea formării convingerilor de protejare a mediului, de conservare și utilizare rațională a acestuia

- creșterea prestigiului școlii în comunitate

Obiectivele educaționale ale activității:

-creșterea suprafețelor spațiilor verzi prin amenajarea acestora cu plante ornamentale

-sporirea contactului direct al elevilor cu mediul înconjurător în activitățile instructiv-educative

–formarea capacității de a amenaja și îngriji spațiul verde din grădina Școlii Gimnaziale “Regele Ferdinand” Sibiu și utilizarea acestuia în desfășurarea activităților instructiv- educative

-familiarizarea elevilor din grupul țintă cu cercetarea și cunoașterea științifică a mediului de viață-grădina

- crearea cadrului general pentru parteneriate educaționale între școală și familie prin implicarea cadrelor didactice, elevilor și părinților în activitățile extrașcolare de educație ecologică și protecție a mediului

Durata și locul desfășurării activității:

Activitatea s-a desfășurat pe parcursul a 4 ore, între orele 9-13, în data de 13 aprilie 2022 în grădina Școlii Gimnaziale "Regele Ferdinand" Sibiu.

Descrierea activității.

Această activitate este o continuare a activităților organizate în școală, în anii anteriori.

Elevii au fost împărțiți în 4 echipe: Semănătorii, Observatorii, Prietenii florilor, Micii ecologiști. "Semănătorii" au semănat flori diferite în grădină. "Observatorii" au observat diversitatea florilor din grădină: copacul fructifer-zarzărul, arbust ornamental, tuia- arbust conifer, plante ornamentale-trandafiri, narcise, salcie. *Prietenii naturii* au plivit iarba și buruienile din grădină. "Micii ecologiști" au strâns iarba și buruienile și le-au dus la containerele din curtea școlii.

Au fost utilizate următoarele metode didactice: explicația, observația, munca în echipă, activitatea practică. Activitatea are un caracter interdisciplinar, obiectivele propuse vizând mai multe arii curriculare: Comunicare (abilități de comunicare), Matematică și Explorarea Mediului (alcătuirea plantelor, protecția mediului), Arte vizuale și Abilități practice (semănare, plantare, îngrijire). Activitatea s-a desfășurat în parteneriat cu părinții elevilor din clasa pregătitoare A și clasa a III-a C, ei dăruind din suflet pământul, semințele și florile ce au prins viață în grădina școlii și s-au implicat în activitatea noastră.

Toți elevii au fost recompensați cu câte o diplomă de participare a micului ecologist.

Motivația propunerii activității ca fiind cea mai bună

Creșterea gradului de agresivitate la nivelul mediului prin acțiunile umane multiple, industrializarea, deversarea deșeurilor, mărirea suprafețelor agricole, sunt motive serioase pentru implementarea unor proiecte de protejare a zonei verzi din ecosistemele urbane.

Activitatea de amenajare a spațiului verde de la intrarea în școală este susținută de echipa de management a școlii formată din doamna director prof. și a apreciat această activitate de formare a deprinderilor ecologice ale elevilor.

Dovezile de reușită ale acestei activități sunt prezența de 100% a elevilor din clasa pregătitoare A și clasa a III-a C, implicarea părinților elevilor din grupul țintă care au ajutat la pregătirea pământului pentru plantare sau au donat semințele de flori, aprecierea echipei de management a Școlii Gimnaziale "Regele Ferdinand" Sibiu formată din doamna director prof., aprecieri ale părinților și cadrelor didactice din școală. Aceste mărturii se află în fotografiile realizate. Activitatea a fost coordonată de profesori în înv. primar.

Am atașat "dovezi" ale activității ...Suntem pregătiți !

Într-un **portofoliu**, pentru **prima notă** la română din noul an școlar, vei include rezolvările cerințelor:

1. PAGINĂ DE TITLU
2. PAGINA CU CERINȚELE
3. RECENZIE A UNEI CĂRȚI (**MOMO** de *Michael Ende*): include rezumat, opinia despre carte – ce ți-a plăcut sau nu, cui o recomanzi, impresii despre personaje etc.
Vei atașa și un *desen sugestiv* privitor la carte (o copertă mai sugestivă, o secvență-cheie din carte etc.)

4. Ai citit de curând **JURNALUL ANNEI FRANK**.

Oferă **interpretări personale, nuanțate**, privitoare la următoarele aspecte:

- Anne este o fată cât se poate de simpatică. Este prin definiție o luptătoare. Dar ceea ce m-a uimit cel mai mult la această fetiță a fost puterea introspecției ei. Puterea de a se vedea pe sine așa cum este ea. Față de mulți dintre noi ea se uita într-o oglindă clară în care își vedea calitățile și defectele. Știm cu toții cât de greu ne este atunci când cineva ne spune să scriem trei calități și trei defecte. Ei bine, Anne făcea asta aproape tot timpul fără a fi obligată.
- Fiind cea mai mica, Anne se confruntă cu vechea mentalitate a adulților care nu sunt capabili să recunoască că și un copil poate avea idei, opinii sau dorințe legate de viitorul său. Anne este privită doar ca o fetiță răsfățată care trebuie să învețe să tacă.
- Cartea Jurnalul Annei Frank vi s-ar putea părea plictisitoare, enervantă sau pur și simplu imposibil de citit. În ciuda tuturor acestor lucruri, ar putea rămâne cea mai bună carte de introspecție pe care ați citit-o vreodată, mai ales că vorbim de gândurile unei copile.
- *Jurnalul Annei Frank* vorbește despre speranță și optimism, despre încrederea în bunătatea inerentă a firii umane, despre tăria de a urma un ideal, oricât de improbabil ar părea, despre absurditatea și profunda nedreptate a antisemitismului.

5. Tot prin raportare la **JURNALUL ANNEI FRANK**, selectează citate adecvate pentru fiecare dintre următoarele aspecte:

Fata începe să fie copleșită de singurătate, simțind că familia nu poate suplini prezența prietenilor de altădată și că mama ei nu o înțelege și o consideră obraznică. Își continuă educația școlară în „anexă”, învățând limbi străine, citind cărți și scriind în jurnal. Lectura îi îmbunătățește constant abilitățile literare, iar însemnările din jurnal devin mai complexe: Anne realizează descrieri critice ale mediului social și ale persoanelor cu care împarte ascunzătoarea, prezintă bucuria celebrării unor sărbători (Crăciunul, Hanuka), teama cauzată de spargerile realizate de hoți, dar și conflictele permanente cu mama ei și cu Dussel cauzate de nemulțumirea că este tratată ca un copil.

6. Prin raportare la cartea „**Care-i faza cu cititul?**” coordonată de Liviu Papadima:

- a) Motivează în 10-15 rânduri care e lectura preferată din acest volum.
- b) Justifică rolul lecturii prin raportare la textele incluse în carte. (15-20 de rânduri)

7. Prin raportare la cartea „**Sumki**” de Amos Oz, prezintă:

- a) **Locul și timpul desfășurării acțiunii**
- b) **Principalele evenimente ale întâmplării**
- c) **Povestirea unui fragment**
- d) **Scrie trei însușiri fizice și trei însușiri morale ale personajului principal**
- e) **Ce te-a impresionat? Argumentează!**
- f) **Ce ai învățat din această lectură?**

8. Redactează un text de 15-20 de rânduri, în care să îți exprimi punctul de vedere despre modalitățile prin care oamenii pot fi convinși să citească.

Profesor și părinte

Stanciu Constanța,
Școala Gimnazială Nr.178, București

Despre educație se vorbește mult în zilele noastre și mulți factori sunt implicați în realizarea ei

dar între aceștia familia ocupă locul de bază.

Rolul conducător în procesul de educație îl are fără îndoială școala, dar în calitatea sa de cel mai apropiat colaborator al școlii, familia, trebuie să o secondeze de aproape și sincer.

Dialogul cu familia este unul din elementele indispensabile ale reușitei școlare.

Dintotdeauna școala a colaborat cu părinții în diverse forme, dar astăzi din punct de vedere a cerințelor sociale, apare mai mult ca niciodată necesitatea întăririi legăturii dintre școală și familie.

Cunoașterea cerințelor specifice ale școlii, valorificarea muncii elevilor, urmărirea activității

de învățare în modul familial, contribuie la îmbunătățirea acestei legături și diminuând sursele de neînțelegere, plasează părinții și elevii în relații de încredere cu mediul școlar.

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, pentru a-și exercita cu succes rolul în viața copiilor, familiile trebuie încurajate prin acțiuni sociale specifice, care favorizează derularea optimă a relațiilor educaționale.

Personalitatea profesorului este "izvorul și reglatorul" actului educativ iar scopul formal al

educației nu este decât acela al formării omului responsabil, a se conduce singur pe calea binelui, a adevărului, a dreptății și a frumosului.

Pentru a deveni om cu adevărat, pentru a se cunoaște pe sine, elevul trebuie să caute să își satisfacă trebuințele psihosociale specifice, cum sunt nevoia de identitate, de apartenență la grup, de acceptare și apreciere din partea celorlalți, nevoia de statut și de participare.

Obiectivul principal al acțiunii educative este formarea personalității elevului, care este urmărit atât în familie, cât și în școala, astfel încât sarcinile școlare și ale familiei în materie de educație și instrucție se împletesc și se sprijină reciproc; astfel se impune tot mai mult implicarea cadrelor didactice în relații de cooperare cu părinții copiilor.

Rolul profesorului nu se reduce doar la educația de la catedra sau în clasa, ci presupune o

activitate de acest gen în fiecare relație cu elevii și familiile acestora, desfășurând o muncă de dezvoltare, de conducere și de îndrumare.

O relație eficientă profesor-parinte presupune o ascultare activă, implicarea familiei în acțiunile extrașcolare ale copilului, cultivarea și practicarea toleranței față de un punct de vedere diferit.

Astfel, pentru a exista o relație optimă și autentică între partenerii implicați în procesul instructiv-educativ este necesară asumarea, responsabilități de fiecare persoană implicată în acest demers.

Nu se poate vorbi separat de aceste relații care se formează de-a lungul timpului petrecut în școala, proasta funcționare a unui tip de relație, pune în dificultate și celelalte relații.

Un alt aspect important al relațiilor care iau naștere în tot acest demers formativ este relația dintre elevi și profesori.

Direcții de îmbunătățire a relaționării eficiente profesor-elev/ elev-parinte

- Relațiile dintre profesor și clasă se polarizează, în general în sentimente de simpatie, încredere reciprocă, sau, dimpotrivă, de antipatie, neîncredere și chiar ostilitate de cele mai multe ori. Sunt și cazuri când contactul spiritual dintre profesor și elev nu trece de zona indiferenței: clasa nu există pentru profesor și nici profesorul pentru clasă.
- Inițiativa trebuie să aparțină însă profesorului, care ținând seama de legea esențială a relațiilor afective interumane potrivit căreia simpatia și bunavoința nasc simpatie și bunavoința, antipatia și ostilitatea trezesc sentimente de aceeași calitate, trebuie să conducă, să dirijeze aceste relații și să le structureze pe colaborare și cooperare reciprocă.
- Relația dintre profesor și elev trebuie să fie întemeiată pe faptul că profesorul are rolul de îndrumător, de coordonator al activității elevului și în care elevul poate să găsească la un moment dat mai mult decât un profesor, un om, o călăuză în drumul lui prin viață.
- De la profesor pornește totul: dacă acesta este agresiv sau încearcă să umilească copilul sau să îl încurce mai ales în prezența celor din jur, elevul va acționa ca atare, ori va răspunde violent, luând în batjocură cadrul didactic, ori se va retrage în sine, refuzând să mai comunice, dezvoltând astfel pe parcursul timpului blocaj emoțional.
- În relația cu profesorul, elevul are nevoie de aprecierea personalității sale în

dezvoltare, de consolidarea stimei de sine, de răspuns afectiv din partea profesorului și a colegilor, nevoia de securitate pe termen îndelungat, precum și nevoia de apartenență la un grup și de acceptare din partea acestora.

- În stabilirea relației cu elevii, profesorul are ca misiune să îi unească pe elevi și să îi mobilizeze pentru a putea deveni un întreg.
- Încrederea elevilor în propriile forțe și stima de sine pot fi obținute prin încurajarea fiecărei performanțe minore a fiecărui elev în parte, acest lucru ar trebui să însemne învățarea sistematizată și personalizată. Recompensa ar trebui să primeze în locul pedepsei
- Raporturile dintre profesor și elev nu prezintă numai o latură intelectuală. Factorul afectiv are o importanță deosebită asupra randamentului intelectual al elevului.
- Crearea de bună dispoziție în clasă reprezintă o condiție necesară în evitarea eșecului școlar. Fiecare lecție este recomandat să se desfășoare într-un climat afectiv particular, securizant, dispoziția afectivă a elevilor fiind coordonată de cadrul didactic.

În concluzie, profesorul trebuie să stabilească o relație armonioasă de la început cu elevul

pentru a nu-i afecta acestuia dezvoltarea psihică, afectivă și personală. Profesorul trebuie să creeze o relație care să-i permită elevului să prindă aripi în dezvoltarea lui.

Bibliografie

- Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu, E.; Vlăsceanu, L. – „Didactica”, manual pentru clasa a X-a, școli normale, E.D.P., R.A., 1997;
- Nicola, Ioan – „Pedagogie”, E.D.P., R.A., București, 1992.

CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI DE VARĂ PENTRU ELEVII DIN CICLUL PRIMAR

**Prof. înv. primar, Stanciu Iulia Andreea
Școala Gimnazială „Ioan Moga”, Dițești, Prahova**

Vacanța de vară este o perioadă de libertate și aventură pentru elevii din ciclul primar. Aceasta este o ocazie unică de a explora lumea înconjurătoare și de a descoperi noi experiențe prin intermediul culorilor vii și sunetelor pline de viață. Vacanța de vară este o perioadă magică, plină de culori și sunete care contribuie semnificativ la dezvoltarea personală și educațională a elevilor din ciclul primar. Prin activități care implică observarea și explorarea naturii, precum și prin angajarea în activități artistice și muzicale, copiii își dezvoltă creativitatea, abilitățile cognitive și senzoriale, și își îmbunătățesc starea emoțională. Aceste experiențe nu doar că îmbogățesc vacanța, dar au și un impact pozitiv pe termen lung asupra dezvoltării lor globale. De aceea, pe timpul vacanței de vară, majoritatea elevilor participă la școala de vară unde desfășoare diverse activități atât recreative, cât și educative.

Școlile de vară reprezintă o oportunitate excelentă pentru elevi de a-și continua educația și dezvoltarea personală într-un cadru relaxat și mai puțin formal decât cel tradițional. Aceste programe au devenit din ce în ce mai populare datorită beneficiilor multiple pe care le oferă. În acest referat, vom explora diversele activități desfășurate în cadrul școlilor de vară și vom evalua eficiența acestora în îmbunătățirea competențelor academice și sociale ale elevilor.

Activitățile din cadrul școlilor de vară variază de la cursuri academice la ateliere de dezvoltare personală, sporturi și activități recreative. Cursurile de recuperare și avansare academică sunt esențiale pentru elevii care doresc să-și îmbunătățească performanțele în materii precum matematica, științele și limbile străine. Aceste cursuri sunt concepute pentru a adresa lacunele în cunoștințele elevilor și pentru a oferi oportunități de avansare în subiecte de interes.

Atelierele de dezvoltare personală includ activități menite să îmbunătățească abilitățile de leadership, lucru în echipă și gestionarea timpului. De asemenea, elevii sunt încurajați să participe la sesiuni de dezvoltare a abilităților de comunicare și vorbire în public, care sunt esențiale pentru succesul viitor.

Activitățile sportive și recreative joacă un rol crucial în menținerea sănătății fizice și mentale a elevilor. Participarea la sporturi precum fotbalul, baschetul sau înotul promovează un stil de viață activ și dezvoltă spiritul de echipă. Aceste activități sunt esențiale pentru a menține elevii motivați și implicați pe tot parcursul vacanței.

Proiectele de cercetare și activitățile practice oferă elevilor oportunitatea de a aplica cunoștințele teoretice în situații reale. Participarea la experimente științifice și proiecte de cercetare stimulează curiozitatea și gândirea critică, ajutând elevii să dezvolte competențe esențiale pentru viitor.

În plus, activitățile culturale și artistice, cum ar fi teatrul, muzica, dansul și artele plastice, contribuie la dezvoltarea sensibilității artistice și culturale a elevilor. Participarea la excursii și tabere este o altă modalitate prin care elevii pot învăța în afara sălii de clasă, promovând învățarea prin experiență și oferind oportunități de socializare într-un mediu diferit.

Eficiența activităților desfășurate la școala de vară

Eficiența activităților desfășurate la școala de vară este demonstrată prin îmbunătățirea performanțelor academice ale elevilor. Studiile arată că elevii care participă la școli de vară au tendința de a obține rezultate mai bune în anul școlar următor. Acest lucru se datorează cursurilor de recuperare și avansare academică, care ajută la consolidarea cunoștințelor și la reducerea lacunelor educaționale.

Dezvoltarea abilităților sociale este un alt aspect important al eficienței școlilor de vară. Activitățile de grup și colaborative contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale

elevilor. Interacțiunea cu colegii într-un mediu non-formal le permite să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare și cooperare, esențiale pentru succesul în viața de zi cu zi.

Participarea la ateliere artistice și proiecte de cercetare încurajează creativitatea și gândirea critică. Elevii învață să abordeze problemele din perspective diferite și să găsească soluții inovatoare. Aceste abilități sunt esențiale pentru adaptarea la un mediu în continuă schimbare și pentru succesul pe termen lung.

Activitățile sportive și recreative promovează un stil de viață sănătos și echilibrat. Participarea regulată la activități fizice contribuie la dezvoltarea fizică și la reducerea stresului, având un impact pozitiv asupra sănătății mintale. Elevii devin mai energici și mai motivați, ceea ce le permite să se concentreze mai bine asupra activităților academice și de dezvoltare personală.

În concluzie, școlile de vară oferă un mediu de învățare diversificat și stimulat, care poate avea un impact pozitiv asupra dezvoltării academice și personale a elevilor. Activitățile desfășurate în cadrul acestor programe sunt variate și acoperă o gamă largă de interese și nevoi educaționale. Eficiența acestor activități este demonstrată de îmbunătățirea performanțelor școlare, dezvoltarea abilităților sociale și practice, precum și promovarea unui stil de viață sănătos și echilibrat. Participarea la școlile de vară este, așadar, o investiție valoroasă în viitorul elevilor.

Bibliografie:

1. **Chiru, Elena.** *Educația de vară și dezvoltarea copilului.* București: Editura Didactică și Pedagogică, București, 2018.
2. **Georgescu, Daniela.** *Învățarea prin joc în perioada vacanței de vară.* Craiova: Editura Universitaria, Craiova, 2019.

Călător prin lumea planetei albastre

Stancu Marilena
profesor de istorie și educație socială
Școala Gimnazială nr. 39 - „Nicolae Tonitza”
Constanța

„A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii” afirma Eugen Pora.

Natura constituie o expresie complexă a frumuseții și bogăției în care ne naștem, trăim și muncim. Îngrijirea mediului înconjurător, implică din partea omului desfășurarea unor acțiuni practice, care să contribuie la evoluția plantelor și animalelor, apărarea lui de acțiunile dăunătoare care pun în pericol viața acestora.

Natura constituie însăși leagănul civilizației umane, asigurând condițiile existenței umanității. Ar fi de neconceput fără lumea fascinantă a plantelor și a animalelor. Omul s-a aflat în mijlocul naturii de la începutul existenței sale și s-a folosit de tot ceea ce acesta i-a oferit. Mediul înconjurător de astăzi este un rezultat al creației omului, dar el poate influența foarte mult evoluția societății umane. Degradarea continuă a mediului se datorează intervenției omului în natură, iar pericolul este foarte mare.

Protecția naturii devine una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte principale:

- prevenirea deteriorării mediului;
- acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatoare;
- păstrarea sau întreținerea zonelor depolate;

Manifestarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător apare la copil ca urmare a desfășurării unor activități variate din punct de vedere al temei, conținutului și al strategiilor utilizate, care pun copilul în situația de a exersa numeroase acțiuni de îngrijire și ocrotire a mediului.

Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și al animalelor, a tot ce există pe acest pământ, iar copiii trebuie să conștientizeze și să-și exprime respectul pentru mediul natural de care beneficiem cu toții și pe care îl vor moșteni generațiile viitoare.

Pentru a le forma copiilor o atitudine corectă față de ceea ce îi înconjoară, putem porni de la o idee simplă, dar destul de eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor: transpunerea copilului în locul elementului din natură care a suferit o agresiune din partea omului. Pus în postura celui agresat și care nu se poate apăra singur, copilul va realiza că trebuie să acorde „drept la existență” tuturor elementelor mediului din jurul său. Treptat, va înțelege că orice acțiune de distrugere sau exterminare de orice fel, este cât se poate de dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii.

Prin participarea la aceste activități, copilul înțelege rolul pe care îl are în natură, ce acțiuni este capabil să efectueze și care sunt urmările unor atitudini necorespunzătoare față de mediul înconjurător.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția de a o respecta.

Natura are nevoie de prieteni.

Omul trebuie să respecte și să ocrotească mediul în care trăiește, deoarece acesta îi oferă toate condițiile de care are nevoie pentru a trăi.

Deoarece acțiunea copilului are la bază imitația, comportamentul adulților este foarte important pentru el. Copiii trebuie să știe că florile trăiesc mai mult în mediul natural decât în vase, iar unele insecte sunt foarte folositoare pentru plante (buburuza, albina). În timpul ieșirilor în natură, copiii trebuie să-și însușească și să respecte câteva reguli de comportare civilizată. Mijloacele de realizare a comportamentelor pot fi informative (povestiri, lecturi după imagini, poezii, emisiuni TV) sau formative (activități practice în care copiii sunt puși în situația de acțiune). Activitățile extracurriculare (plimbările, vizitele, excursiile) contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre mediu, îi ajută pe aceștia să își petreacă timpul într-o manieră relaxantă, dar au și un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup, creând un sentiment de siguranță și încredere.

Copiii trebuie să înțeleagă că omul și natura sunt noțiuni inseparabile, că aceasta trebuie respectată și nu dominată și că schimbările care au loc în natură nu se petrec la voia întâmplării, ci sunt supuse unor legi obiective.

„Dacă nu vom gospodări cu înțelepciune rezervele planetei și nu vom ocroti natura, vom rămâne singuri pe o planetă pustie”. Ștefan Milcu

Bibliografie:

CIASCAI, L., MARCHIS, I. – *Educația interculturală și multimedia*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2008;

GIORDAN, A. – Conceptions et raisonnements. În: *Cahiers pedagogiques*, 344, p. 57-59, 1996.

Dezvoltarea creativității preșcolarilor

Prof. înv. preșc. Stanef Elena-Cristiana

Grădinița „Colț de Rai”

Ioan Nicola definește educația ca fiind o activitate specific umană, o acțiune „socială complexă exercitată în mod conștient, sistematic și organizat, în fiecare moment un subiect – individual sau colectiv – acționând asupra unui obiect – individual sau colectiv –, în vederea transformării acestuia din urmă într-o personalitate activă și creatoare, capabilă să facă față schimbărilor sociale prezente și de perspectivă.” (Nicola, 2003, p. 25)

Ansamblul influențelor pedagogice exercitate spontan asupra personalității de la nivelul familiei, mediului social (cultural, politic etc.), (micro) grupurilor sociale, comunității (locale, teritoriale, naționale) și mass-mediei nu au drept scop deliberat atingerea unor idealuri pedagogice, însă au efecte educative, deoarece ocupă cea mai mare pondere de timp din viața individului. Exercițarea continuă a acestor influențe poate contribui la dezvoltarea persoanei atât în mod pozitiv, cât și negativ. În cadrul educației informale se observă adoptarea de către individ a unor atitudini diferite în funcție de context, exteriorizarea anumitor comportamente și interiorizarea valorilor, fapt ce duce la desăvârșirea profilului său psihosocial.

Astfel, cunoștințele asimilate prin influența educației formale este completată prin informațiile neselectate, neorganizate și neprelucrate dobândite de individ pe tot parcursul vieții.

Inițiativa învățării revine, în acest caz, copilului, iar învățarea este semi-formală (se realizează prin studiu independent). Informațiile provin din domenii nestudiate la nivelul unităților de învățământ, educația informală fiind diferită de la individ la individ, în timp ce activitățile sunt cotidiene și recreative.

Din punctul meu de vedere, dezvoltarea creativității preșcolarilor presupune valorificarea tuturor experiențelor trăite de aceștia prin exprimarea sentimentelor și emoțiilor cu ajutorul culorii și al sunetului, iar vacanțele constituie principala sursă informală de îmbogățire a trăirilor celor mici. Atunci când cei mici sunt încurajați să transfere amintirile în plan artistic, ei vor fi capabili să reorganizeze ceea ce au perceput cu ajutorul simțurilor: vizual, olfactiv, auditiv, tactil și gustativ, îmbinându-le cu emoțiile resimțite și oferindu-le o notă de originalitate prin transformarea caracteristicilor reale.

În timpul activităților artistico-plactice, nu se oferă un model unic de realizare a temei propuse, ci apelăm la cunoștințele preșcolarilor și la câteva picturi/ tablouri/ fotografii ce oferă inspirație și nu îngrădesc creativitatea. De exemplu, în realizarea unui peisaj de vară trebuie să evidențiem culorile și fenomenele, dar nu restrângem perspectiva la pictarea unui anumit cadru natural, respectând întocmai fiecare element. Fiecare copil este unic așa că fiecare lucrare se va diferenția prin aspecte precum caracteristicile elementelor, poziționarea lor, ponderea culorilor. Aceste lucruri relevă întocmai influențele educației informale.

În concluzie, un cadru didactic trebuie să facă apel la toate informațiile, capacitățile și aptitudinile copiilor pentru a reuși să îl dezvolte la potențialul său maxim.

Bibliografie

- Nicola, I., *Tratat de pedagogie școlară*. Editura Aramis, 2003, București, p. 25
- Ahmed, M., Coombs, P. H., *Education for Rural Development*, Praeger Publishers, 1975, New York

PLAN DE EXCURSIE

Școala Gimnazială Malu
Județul Ialomița
Prof. Ștefănescu Rodica

DATA ȘI DURATA EXCURSIEI: 29 martie 2024 (o zi)

Clasa -CP

UNITATEA ȘCOLARĂ: Școala Gimnazială Malu

LOCALITATEA: Malu

JUDEȚUL: Ialomița

COORDONATOR: Prof. Ștefănescu Rodica

TEMA: „Ferma Tărtășești”

TIPUL EXCURSIEI: excursie cu caracter tematic

ITINERAR PROPUS: Malu – Ferma Tărtășești – Malu

Justificarea Proiectului

Excursia este o activitate didactică bazată pe interdisciplinaritate și munca în echipă. Timpul și spațiul în care sunt desfășurate activitățile zilnice din școală sunt îngrădite de diferite ”praguri” (pragul sălii de clasă, al minutelor/activitate). Între aceste “hotare” spațiale și temporale se desfășoară activitățile obișnuite, în care încap numeroase informații din diferite domenii. Excursia oferă școlărilor și posibilitatea de a fi liberi spațial sau temporal.

Conținutul didactic al excursiilor este mult mai flexibil și mai variat decât al activităților din sala de grupă, preșcolarii participând cu multă bucurie și optimism la aceste acțiuni, lărgindu-și în acest fel orizontul de cunoștințe, prin contactul direct cu realitatea. Ochii atenți ai copiilor devin strălucitori de curiozitate și bucurie când este propusă o excursie sau altă activitate care le oferă posibilitatea de a fi liberi spațial sau temporal. ”Unde mergem?” este prima întrebare pe care o pun copiii. Excursia școlară poate induce un comportament pozitiv al școlărilor și în alte situații decât cele strict desfășurate în cadrul formal al școlii.

Astfel, excursia este un mijloc atractiv de consolidare și îmbogățire a cunoștințelor, prezintă numeroase avantaje care conduc la accentuarea stării de bine a preșcolărilor.

SCOPUL: cultivarea sentimentelor de dragoste pentru animale; formarea unui comportament corect față de mediul înconjurător; formarea unor deprinderi de comportare corectă, civilizată, de integrare în structura unui grup turistic, de cooperare și respect.

MOTIVAȚIA: stimularea și dezvoltarea pe multiple planuri a personalității copilului, prin activități extra curriculare

OBIECTIVE GENERALE: aprofundarea cunoștințelor legate de animalele domestice: aspect exterior, mediu de viață, hrană; respectarea regulilor de joc; consolidarea unor norme de conduită civilizată pe parcursul excursiei.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: pe parcursul excursiei copiii trebuie:

- sa nu sperie animalele
- să se deplaseze organizat în incinta fermei
- să respecte regulile de joc ale jocurilor desfășurate în incinta fermei
- să respecte regulile de conduită civilizată pe tot parcursul excursiei

OBIECTIVE EVALUATIVE: la întoarcerea la grădiniță copiii vor fi capabili:

- să enumere minimum 5 animale domestice întâlnite la fermă
- să descrie minimum 2 aspecte legate de animalul preferat întâlnit la fermă (aspect exterior, mediu de viață, hrană)

- să aleagă jocul preferat din cele desfășurate la fermă
- să povestească în 2-3 propoziții ce i-a plăcut cel mai mult în excursie

PREGĂTIREA EXCURSIEI:

1. **Anunțarea excursiei:** se va realiza cu cel puțin două săptămâni înainte de data efectuării ei.

2. **Pregătirea școlarii:** pentru această excursie se face în cadrul unei activități de instructaj, derulate înainte cu o săptămână, prezentându-se scopul excursiei, traseul cu punctele cele mai importante. Se vor avea în vedere:

- comportamentul copiilor în autocar – se va folosi o tonalitate adecvată, ambalajele de alimente se vor păstra pentru a fi aruncate în mod corespunzător, se va purta centura de siguranță;
- copiii vor respecta distanța impusă de gardul de protecție în incinta fermei;
- copiii vor purta îmbrăcăminte adecvată.

DESFĂȘURAREA EXCURSIEI:

La data și la ora fixată, elevii se adună în fața școlii. se face prezența, se verifică costumația, se reamintește regulamentul și se deplasează la autocar. Se anunță traseul excursiei.

❖ **Ferma Tărtășești**

Ferma de la Tărtășești se află la 20 de km de București, în comuna Tărtășești, satul Bâldana. Programul vizitei este conceput astfel încât să cuprindă activități cât mai diversificate, dar care au același element central – natura și animalele.

O excursie la fermă înseamnă o sută de lecții adunate la un loc. Copiii pot învăța lucruri utile despre animale și mediul în care acestea trăiesc. Înseamnă a fi întâmpinat de lame prietenoase și de căței, înseamnă a vedea bivoli și tauri, cai și măgăruși, înseamnă a hrăni cu mâinile tale caprele și ieduții, a mulge vacuța, a țesăla împreună poneii, a da vițelilor lapte cu biberonul.

Iar după atâta treabă, o joacă zdravănă pe terenul de sport este tot ce trebuie ca această zi să fie una de neuitat.



ITINERARUL:

29 martie 2024

Plecarea la ora 8:00 din fața Școlii Gimnaziale Malu

Servirea mesei de prânz va avea loc în incinta fermei.

Întoarcerea la ora 16:00 în fața Școlii Gimnaziale Malu

Sistematizarea cunoștințelor:

- Ce itinerar am parcurs?
- Ce animale am văzut la fermă?
- Cum ne comportăm în mijloacele de transport în comun?
- Cum ne deplasăm în grup?

Evaluare:

La întoarcerea în școală se vor fixa impresiile preșcolarilor referitoare la excursie (ceea ce au văzut, ce i-a impresionat și de ce) precum și noile cunoștințe asimilate prin:

- convorbire – „În excursie”
- joc didactic – cunoașterea mediului „La fermă”
- activitate practică – „La fermă”
- jocuri distractive – „Spune cine sunt!” „Mima”

BIBLIOGRAFIE:

Colegiul Economic “Costin C. Kirîțescu”, *Revista electronică anuală „Confluențe didactice între tradiție și modernitate”* Numărul 3, iunie 2021

<http://www.fermadetartasesti.ro/>

Explorând Armoniile de Vară: Integrarea Culorilor și Sunetelor Vacanței în Activitățile Didactice

Stepanescu Corina Mariana
Școala Primară Goleț

Introducere

Educația contemporană valorifică din ce în ce mai mult abordările interdisciplinare și multisenzoriale pentru a stimula învățarea și dezvoltarea elevilor. Tema „Armonii de Vară: Culorile și Sunetele Vacanței” oferă o platformă ideală pentru aplicarea acestor principii educaționale. În această fundamentare teoretică, vom explora conceptele de învățare prin experiență, teoria inteligențelor multiple, constructivismul și impactul artei și muzicii în dezvoltarea cognitivă și emoțională a elevilor.

Fundamentare teoretică

Învățarea prin Experiență

John Dewey, unul dintre cei mai influenți filosofi ai educației, a susținut că învățarea autentică provine din experiențe concrete și relevante pentru elevi. În lucrarea sa „Experience and Education” (1938), Dewey argumentează că educația trebuie să fie un proces activ și continuu, în care experiențele de zi cu zi sunt integrate în curriculum. Activitățile didactice care utilizează culorile și sunetele verii creează contexte autentice și captivante, permițând elevilor să exploreze și să înțeleagă lumea naturală prin observație și participare directă.

Teoria Inteligențelor Multiple

Howard Gardner, în cartea sa „Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences” (1983), a propus ideea că inteligența nu este un construct unitar, ci o combinație de abilități distincte. Acestea includ inteligența lingvistică, logico-matematică, spațială, kinestezică, muzicală, interpersonală, intrapersonală și naturalistă. Tema „Armonii de Vară” permite elevilor să-și dezvolte multiple tipuri de inteligențe: prin activități artistice (inteligența spațială), muzicale (inteligența muzicală), observații ale naturii (inteligența naturalistă) și colaborări de grup (inteligențele interpersonală și intrapersonală).

Constructivismul

Constructivismul, teorie susținută de Jean Piaget și Lev Vygotsky, subliniază importanța construirii cunoașterii prin experiențe personale și sociale. Piaget (1952) a explorat cum copiii își dezvoltă înțelegerea lumii prin procese active de descoperire și problem-solving. Vygotsky (1978) a accentuat rolul interacțiunii sociale și culturale în învățare, introducând conceptul de „zona proximei dezvoltări” (ZPD). Activitățile didactice pe tema „Armonii de Vară” încurajează învățarea prin explorare, colaborare și reflecție, permițând elevilor să își construiască propria înțelegere a fenomenelor naturale și artistice.

Metodologii de Predare

Metodologiile de predare care valorifică tema „Armonii de Vară” pot include metode bazate pe proiecte, învățare prin descoperire, și activități colaborative. Proiectele artistice, precum realizarea de murale sau colaje, permit elevilor să exploreze și să exprime creativitatea lor. Activitățile muzicale, cum ar fi compozițiile inspirate de sunetele naturii, încurajează explorarea auditivă și expresia emoțională. Excursiile în natură și studiul ecosistemelor oferă oportunități pentru învățarea contextuală și dezvoltarea unei înțelegeri profunde a mediului înconjurător.

Culorile Vacanței

Culorile sunt omniprezente în timpul verii, de la albastrul cerului și al mării, la verdele intens al vegetației și paleta vibrantă a florilor. În activitatea didactică, profesorii pot utiliza aceste culori

pentru a inspira elevii și a le îmbogăți experiența de învățare. De exemplu, o lecție de artă poate începe cu o excursie în natură, unde elevii pot observa și fotografia peisajele de vară. În clasă, aceste imagini pot fi folosite ca punct de plecare pentru creații artistice, fie prin pictură, fie prin colaj.

Proiectele de grup pot include realizarea unui mural care să reprezinte o scenă de vară, utilizând culori vii și tehnici variate. Aceasta nu doar că dezvoltă abilitățile artistice ale elevilor, dar și încurajează colaborarea și aprecierea esteticii. În plus, profesorii pot integra discuții despre teoria culorilor, ajutând elevii să înțeleagă cum combinarea culorilor poate evoca emoții și stări de spirit diferite, legând astfel arta de psihologie.

Sunetele Vacanței

Sunetele vacanței sunt la fel de diverse și captivante ca și culorile. Fie că este vorba de zumzetul albinelor, ciripitul păsărilor, sau murmurul valurilor, aceste sunete pot fi integrate în activitățile didactice pentru a crea o atmosferă de vară în clasă. Profesorii de muzică pot organiza sesiuni de ascultare în care elevii să identifice și să descrie sunetele naturii, discutând despre cum aceste sunete pot influența starea de bine și relaxarea.

Pentru a stimula creativitatea, elevii pot fi încurajați să compună piese muzicale inspirate de sunetele verii, utilizând instrumente tradiționale sau digitale. O activitate interesantă ar putea fi crearea unei "simfonii de vară" în care fiecare elev sau grup de elevi să aducă un sunet specific, combinându-le pentru a forma o compoziție unică. Acest tip de proiect nu doar că dezvoltă abilități muzicale, dar și promovează munca în echipă și aprecierea diversității sonore.

Integrarea Interdisciplinară

Tema "Armonii de Vară: Culorile și Sunetele Vacanței" poate fi explorată interdisciplinar, legând artele vizuale și muzica cu alte materii, cum ar fi literatura și științele naturale. De exemplu, o lecție de literatură poate include citirea și analiza poeziilor care descriu peisaje de vară, urmată de scrierea propriilor compoziții poetice inspirate de culorile și sunetele observate.

În cadrul orelor de științe naturale, elevii pot studia fenomenele naturale specifice verii, precum fotosinteza și ciclul de viață al insectelor, legând aceste procese de culorile și sunetele asociate. Experimentele de laborator pot include observații ale pigmentelor naturale din plante sau analize acustice ale sunetelor produse de diferite insecte și păsări.

De asemenea, putem realiza multe activități didactice alături de elevii noștri.

Activități Didactice pe Tema „Armonii de Vară: Culorile și Sunetele Vacanței”

1. Atelier de Pictură în Natură

Descriere: Organizați un atelier de pictură în aer liber, unde elevii pot observa și captura peisajele de vară prin intermediul artei.

Activitate:

- Elevii sunt duși într-un parc sau grădină botanică unde pot vedea și simți vara în toată splendoarea ei.
- Fiecare elev primește un set de acuarele, pensule și un șevalet portabil.
- Îndrumați elevii să se concentreze pe culorile și formele pe care le observă, încurajându-i să folosească tehnici variate pentru a reda textura și lumina specifică verii.
- La final, organizarea unei mici expoziții cu lucrările realizate.

2. Crearea unui Colaj de Vară

Descriere: Realizați un colaj colectiv care să illustreze culorile și sunetele vacanței.

Activitate:

- Elevii aduc diverse materiale de acasă: reviste vechi, hârtii colorate, frunze, flori uscate, bucăți de stofă, scoici etc.
- Pe o foaie mare de hârtie, elevii lucrează în grupuri pentru a crea secțiuni ale colajului ce reprezintă diferite aspecte ale verii: plaja, munții, grădina, parcul.
- Încurajați-i să folosească materiale tactile și să descrie ce sunete ar însoți imaginile create.

- Fiecare grup își prezintă secțiunea și explică alegerile făcute, promovând discuții despre percepțiile diferite asupra verii.

3. Poezii și Proze Descriptive

Descriere: Elevii scriu poezii și proze descriptive inspirate de culorile și sunetele verii.

Activitate:

- Într-o sesiune de brainstorming, discutați despre ce culori și sunete definesc vara pentru fiecare elev.

- Elevii scriu o poezie sau un scurt text descriptiv în care să îmbine observațiile făcute cu propriile emoții și amintiri legate de vară.

- Organizați un atelier de lectură unde fiecare elev își prezintă creația, urmat de o sesiune de feedback constructiv.

- Realizați un jurnal de vară al clasei, care să includă toate textele scrise, împreună cu ilustrații realizate de elevi.

Concluzie

Prin integrarea culorilor și sunetelor vacanței în activitatea didactică, profesorii pot crea o atmosferă de vară în clasă care stimulează toate simțurile elevilor și îi inspiră să exploreze și să creeze. Metodele interdisciplinare nu doar că îmbogățesc experiența de învățare, dar și promovează o înțelegere holistică a lumii înconjurătoare. În final, prin aceste activități, elevii nu doar că își dezvoltă abilități artistice și muzicale, dar și învață să aprecieze armonia și frumusețea naturii, elemente esențiale pentru o viață echilibrată și plină de sens. Concluzie

Tema „Armonii de Vară: Culorile și Sunetele Vacanței” este fundamentată pe principii educaționale solide, susținute de teoreticieni precum Dewey, Gardner, Piaget și Vygotsky. Integrarea acestei teme în activitățile didactice oferă o abordare interdisciplinară și multisenzorială, care nu doar îmbogățește experiența de învățare a elevilor, ci și le dezvoltă abilități esențiale pentru viață. Prin explorarea culorilor și sunetelor verii, elevii au oportunitatea de a învăța într-un mod captivant, relevant și profund semnificativ.

Bibliografie

Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books.

Piaget, J. (1952). *The Origins of Intelligence in Children*. New York: International Universities Press.

CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI

PROF.ÎNV.PREȘCOLAR STOICA VIORICA

GRĂDINIȚA „STEP BY STEP,,

„Culoarea este locul unde se întâlște creierul nostru cu universul.“ PAUL KLEE

Vacanța reprezintă o perioadă așteptată cu nerăbdare de către copii, dar și de adulți, oferind momente de relaxare, distracție și explorare. Culorile și sunetele vacanței contribuie semnificativ la crearea unor amintiri plăcute și la dezvoltarea unei stări de bine. Acest referat își propune să exploreze impactul culorilor și sunetelor asupra percepției vacanței, precum și modul în care acestea influențează starea emoțională și creativitatea copiilor.

Activitățile de vară pot fi variate și interactive, având scopul de a stimula dezvoltarea copiilor și de a le oferi o experiență plăcută și educativă.

Importanța culorilor

Culorile joacă un rol crucial în viața noastră de zi cu zi, având capacitatea de a influența emoțiile, stările de spirit și comportamentele. În contextul vacanței, culorile naturale și cele artificiale contribuie la crearea unei atmosfere specifice fiecărui loc și activitate.

Culori naturale

Albastru și verde:

Marea și cerul: Albastrul mării și cerului transmite o senzație de calm și liniște, fiind asociat cu relaxarea și libertatea.

Pădurile și câmpurile: Verdele vegetației este revigorant și energizant, oferind un sentiment de prospețime și vitalitate.

Galben și portocaliu:

Soarele și nisipul: Galbenul și portocaliul soarelui și nisipului sunt culori calde și energice, asociate cu fericirea și entuziasmul.

Roșu și mov:

Flori și apusuri: Roșul vibrant al florilor și movul apusurilor de soare creează o atmosferă romantică și plină de pasiune.

Culori artificiale

Culorile festivalurilor și parcurilor de distracție:

Jocurile de lumini și decorurile colorate din parcurile de distracție și festivaluri creează o atmosferă veselă și captivantă pentru copii.

Culorile arhitecturii locale:

Clădirile colorate din unele destinații turistice oferă un peisaj urban fascinant și memorabil.

Sunetele vacanței

Importanța sunetelor

Sunetele au un impact profund asupra experienței umane, contribuind la formarea amintirilor și la crearea unor stări emoționale specifice. În timpul vacanței, sunetele naturale și cele artificiale joacă un rol important în conturarea atmosferei fiecărui loc.

Sunete naturale

Sunetul valurilor și al apei:

Marea: Sunetul valurilor este relaxant și liniștitor, inducând o stare de calm și meditație.

Râurile și cascadele: Susurul apei curgătoare este revigorant și energizant.

Cântecul păsărilor și alte sunete ale naturii:

Păsările: Cântecul păsărilor este vesel și liniștitor, aducând o notă de bucurie și armonie.

Vântul prin frunze: Sunetul vântului care șuieră printre frunze este calmant și meditativ.

Sunete artificiale

Muzica festivalurilor și concertelor:

Evenimentele muzicale în aer liber sunt o parte esențială a vacanței, oferind distracție și oportunități de socializare.

Zgomotele parcurilor de distracție:

Strigătele de bucurie și râsetele din parcurile de distracție contribuie la crearea unei atmosfere vesele și pline de viață.

Dezvoltarea emoțională

Culorile au o influență directă asupra emoțiilor și comportamentului copiilor. Fiecare culoare poate evoca diferite sentimente și stări de spirit:

Stimularea creativității:

Culorile vii și sunetele variate stimulează imaginația și creativitatea copiilor, oferindu-le oportunități de a-și exprima emoțiile și ideile prin joc și artă.

Îmbunătățirea stării de bine:

Contactul cu culorile naturale și sunetele plăcute contribuie la reducerea stresului și la crearea unei stări generale de bine.

Formarea amintirilor

Amintiri vizuale și auditive:

Culorile și sunetele vacanței rămân întipărite în memoria copiilor, contribuind la formarea unor amintiri plăcute și durabile.

Concluzie

Culorile și sunetele vacanței au un impact semnificativ asupra experienței copiilor, contribuind la dezvoltarea lor emoțională, cognitivă și socială. Prin intermediul acestor stimuli senzoriali, copiii își pot crea amintiri de neuitat și pot explora lumea din jurul lor într-un mod creativ și plin de bucurie. Vacanța devine astfel nu doar o perioadă de relaxare, ci și o oportunitate de învățare și dezvoltare personală.

Prin utilizarea strategică a culorilor și sunetelor în mediul înconjurător, părinții și educatorii pot crea un spațiu stimulat și armonios, care să contribuie la dezvoltarea armonioasă și echilibrată a copiilor. Astfel, culorile și sunetele devin instrumente valoroase în educația și creșterea copiilor, oferindu-le oportunități de a învăța, a se relaxa și a se bucura de experiențele lor zilnice.

Bibliografie

Paul Simpson, 2022, „Codul culorilor „-- București: Baroque Books & Arts,
<https://www.slideshare.net/slideshow/culorile> - „Culorile,,

PROFILUL DE FORMARE AL ABSOLVENTULUI DE CLASA A IV A, PREZENTAT PĂRINȚILOR LA ÎNCEPUT DE CLASĂ PREGĂTITOARE

STUPARU MĂDĂLINA IULIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1HÂRȘOVA

Pentru prezentarea profilului de formare al absolventului de clasa a IV-a aș pleca de la nevoile copiilor și aș puncta faptul că acestea se dezvoltă cel mai mult în cadrul familiei.

În cadrul ședinței cu părinții, voi sublinia faptul că așa cum într-o familie există nevoi ale copiilor pentru a se dezvolta armonios din toate punctele de vedere, tot așa și școala dezvoltă competențe, pe parcursul celor cinci ani petrecuți cu învățătura, ajungându-se la formarea profilului absolventului de clasa a IV-a. Aceste competențe se dezvoltă și mai departe, pe parcursul următorilor ani de studiu.

Educația și formarea în cadrul școlii joacă un rol crucial, permițându-le copiilor, în special, să își dezvolte cele opt competențe-cheie și oferindu-le condițiile pentru a avea un start cât mai reușit în viață.

De la începutul anului școlar, părinții trebuie să știe că disciplinele studiate dezvoltă aceste competențe, indiferent de numărul lor.

Prezint părinților o imagine cu mai mulți nori, un soare și un curcubeu. Norii reprezintă temerile copiilor dar și ale părinților la începerea școlii, soarele reprezintă competența „a învăța să înveți”, iar cele șapte culori ale curcubeului reprezintă celelalte șapte competențe.

Clarific noțiunea de ”competență”: (cunoștințe (a ști), abilități (a ști să faci), atitudini (a ști să devii).) și dau un exemplu părinților (teama cu care începem școala, bucuria că știm cum să învățăm, reprezentată de imaginea soarelui, dezvoltarea fiecărei competențe până la finalul clasei a IV a și în final frumusețea curcubeului de care ne bucurăm cu toții, adică profilul elevului de clasa a IV a, care cunoaște lucruri, știe să facă lucruri, dar mai ales știe cum să se comporte, cum să fie, ca persoană.

Precizez faptul că prin dezvoltarea acestor competențe se ajunge , în clasa a IV-a, la un profil de formare al elevului foarte bine conturat. Prezint părinților un material ppt, foarte bine structurat, realizat prin *Metoda ”Harta conceptelor”*, care să conțină următoarele informații:

- **Comunicare în limba maternă**

- Identificarea de fapte, opinii, emoții în mesaje orale sau scrise, în contexte familiare de comunicare
- Exprimarea unor gânduri, păreri, emoții în cadrul unor mesaje simple în contexte familiare de comunicare
- Participarea la interacțiuni verbale în contexte familiare, pentru rezolvarea unor probleme de școală sau de viață

- **Comunicare în limbi străine**

- Identificarea de informații în limba străină în mesaje orale sau scrise simple, în contexte familiare de comunicare

- Exprimarea unor păreri și emoții în cadrul unor mesaje scurte, simple, scrise și orale, în contexte familiare
- Participarea la interacțiuni verbale simple în contexte familiare de comunicare

- **Competențe matematice (A) și competențe de bază în științe și tehnologii (B)**

- Manifestarea curiozității pentru aflarea adevărului și pentru explorarea unor regularități și relații matematice întâlnite în situații familiare (A)
- Formularea unor explicații simple, utilizând terminologia specifică matematicii (A)
- Rezolvarea de probleme în situații familiare, utilizând instrumente și/sau procedee specifice matematicii (A)
- Realizarea unui demers investigativ simplu prin parcurgerea unor etape în vederea atingerii unui scop (B)
- Realizarea unor produse simple pentru nevoi curente în activitățile proprii de învățare, cu sprijin din partea adulților (B)
- Manifestarea interesului pentru sănătatea propriei persoane și pentru un mediu curat (B)
- Aplicarea unor reguli elementare de igienă personală și de comportament responsabil în raport cu mediul

- **Competență digitală**

- Utilizarea în învățare a unor funcții și aplicații simple ale dispozitivelor digitale din mediul apropiat, cu sprijin din partea adulților
- Dezvoltarea unor conținuturi digitale simple în contextul unor activități de învățare
- Respectarea unor norme de bază privind siguranța în utilizarea a dispozitivelor, aplicațiilor, conținuturilor digitale și pe internet

- **A învăța să înveți**

- Identificarea/clarificarea elementelor pe care le presupune sarcina de lucru înainte de începerea unei activități de învățare
- Formularea de întrebări pentru clarificarea unei sarcini de lucru
- Utilizarea de tehnici, metode simple pentru a învăța, activa cunoștințe anterioare și înregistra informații
- Concentrarea atenției, perseverarea în lucru la o sarcină până la finalizarea corespunzătoare și verificarea propriei activități

- **Competențe sociale și civice**

- Manifestarea interesului pentru autocunoaștere
- Punerea în practică a unor norme elementare de conduită în contexte cotidiene
- Asumarea unor roluri și responsabilități prin participarea la acțiuni în contexte de viață din mediul cunoscut
- Recunoașterea și respectarea diversității (etno-culturale, lingvistice, religioase etc.)

- **Spirit de inițiativă și antreprenoriat**

- Manifestarea curiozității în abordarea de sarcini noi și neobișnuite de învățare, fără teama de a greși
- Asumarea unor sarcini simple de lucru, care implică hotărâre, angajament în realizarea unor obiective, inițiativă, creativitate, cooperare cu ceilalți
- Manifestarea interesului pentru autocunoaștere

- **Sensibilizare și exprimare culturală**

- Identificarea utilității unor meserii/profesii pentru membrii comunității

- Recunoașterea unor elemente ale contextului cultural local și ale patrimoniului național și universal

- Exprimarea bucuriei de a crea prin realizarea de lucrări simple și prin explorarea mai multor medii și forme de expresivitate

- Recunoașterea unor elemente ale contextului cultural local și ale patrimoniului național și universal

- Participarea la proiecte culturale (artistice, sportive, de popularizare) organizate în școală și în comunitatea locală

În final, se vor crea discuții referitoare la materialul prezentat.

SĂPTĂMÂNA VERDE 2023-2024

Educație și Acțiune Ecologică pentru Copii

**Prof. Înv. Primar,
STURZA MIHAELA-ȘTEFANIA
Școala Primară Mândruloc**

Săptămâna Verde este o inițiativă extraordinară ce își propune să însușească copiilor respectul pentru natură și importanța protejării mediului. Printr-o varietate de activități educative și practice, copiii sunt învățați să adopte comportamente ecologice și să devină ambasadori ai sustenabilității în comunitatea lor. În acest eseu, voi explora câteva exemple de bune practici implementate în cadrul Săptămânii Verzi, care au avut un impact semnificativ asupra copiilor.

1. Workshop-uri și Activități Educaționale

În timpul Săptămânii Verzi, școlile organizează diverse workshop-uri și prezentări pentru a informa copiii despre problemele ecologice actuale. De exemplu, un workshop despre reciclare poate include activități practice în care copiii învață să sorteze deșeurile și să creeze obiecte noi din materiale reciclate. Aceste activități nu doar că îi educă pe copii, dar le și dezvoltă creativitatea și abilitatea de a găsi soluții inovatoare la problemele de mediu.

2. Proiecte de Grădănit

O altă practică excelentă este implicarea copiilor în proiecte de grădănit. Școlile pot amenaja grădini unde copiii să planteze și să îngrijească legume, fructe și flori. Această activitate îi învață pe copii despre ciclul de viață al plantelor, importanța agriculturii ecologice și beneficiile consumului de alimente proaspete. De asemenea, grădănitul îi ajută pe copii să dezvolte o relație strânsă cu natura și să aprecieze mai mult resursele naturale.

3. Campanii de Curățenie

Organizarea de campanii de curățenie în comunitate este o altă practică eficientă. Elevii, însoțiți de profesori și părinți, pot participa la acțiuni de strângere a deșeurilor din parcuri, râuri sau alte zone publice. Aceste activități nu doar că ajută la menținerea curățeniei în comunitate, dar și le arată copiilor impactul negativ al deșeurilor asupra mediului. Prin participarea la astfel de campanii, copiii învață despre responsabilitatea civică și importanța colaborării pentru un scop comun.

4. Ziua fără Hârtie

În cadrul Săptămânii Verzi, școlile pot implementa o zi fără hârtie, în care toate activitățile se desfășoară digital. Această inițiativă îi învață pe copii despre economisirea resurselor și reducerea deșeurilor. Profesorii pot folosi tablete sau computere pentru lecții, iar temele pot fi predate online. Ziua fără hârtie promovează utilizarea tehnologiei în mod sustenabil și arată cum putem reduce consumul de hârtie în viața de zi cu zi.

5. Activități de Conștientizare

Activitățile de conștientizare, precum crearea de afișe, panouri informative și prezentări despre problemele de mediu, sunt esențiale în Săptămâna Verde. Copiii pot lucra în echipe pentru a realiza proiecte care să informeze colegii și comunitatea despre schimbările climatice, poluare și modalități de protejare a naturii. Aceste activități dezvoltă abilități de comunicare și lucru în echipă și îi motivează pe copii să fie activi în promovarea schimbărilor pozitive.

6. Concursuri Ecologice

Concursurile ecologice sunt o metodă excelentă de a implica copiii în activități sustenabile. De exemplu, un concurs de reciclare poate provoca elevii să adune și să sorteze cât mai multe materiale reciclabile într-o săptămână. Alte concursuri pot include crearea de artă din deșuri reciclate sau dezvoltarea unor proiecte inovatoare pentru economisirea resurselor. Aceste competiții stimulează spiritul de competiție sănătoasă și creativitatea, încurajând în același timp comportamente ecologice.

Concluzie

Săptămâna Verde oferă o oportunitate unică de a educa copiii despre importanța protejării mediului și de a-i implica în activități practice care au un impact pozitiv. Prin workshop-uri educaționale, proiecte de grădinărit, campanii de curățenie, zile fără hârtie, activități de conștientizare și concursuri ecologice, copiii învață să aprecieze natura și să adopte un stil de viață sustenabil. Aceste bune practici nu doar că îi educă pe copii, dar îi și pregătesc să devină cetățeni responsabili și activi în protejarea planetei noastre.

Aici se vede o mica parte din activitățile noastre. Aceste activități sunt doar câteva exemple și pot fi adaptate în funcție de specificul și nevoile comunității locale. Scopul principal este de a educa și motiva copiii să adopte un stil de viață mai ecologic și sustenabil.

Bibliografie: [Metodologia de organizare a Programului „Săptămâna verde”](#), aprobată prin [Ordinul de ministru nr. 3.629/02.02.2023](#).

Manualul de protecția mediului și colectare selectivă – TUMB
de [ecotic](#) | sept. 10, 2020.



PROIECT EDUCATIV

DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ „ȘI TU POȚI SĂ RECICLEZI !”

Prof. Țebrean Livia Teodora
CSEI Sf. Andrei Gura Humorului

PROIECT DE ACTIVITATE

ARGUMENT

Colectarea selectivă a deșeurilor este o necesitate pentru protecția mediului și trebuie să devină obișnuință pentru colectivitățile școlare, prin exercițiu.

Implicarea școlii în „războiul reciclării” și câștigarea lui prin creativitate și idei noi, este o provocare și o oportunitate pentru unitățile școlare. Acest proiect dorește să formeze elevilor și familiilor acestora comportamente pozitive față de mediu, să le dezvolte spiritul critic și capacitatea de a lua decizii de interes global, pentru conștientizarea comunității locale de rolul pe care îl are în formarea unor convingeri pozitive în beneficiul sănătății mediului.

Caracterul practic, aplicativ al programului va duce la rezultate spectaculoase, datorită potențialului creator al elevului, a dorinței sale de a arăta că poate fi de folos mediului.

TITLUL PROIECTULUI : „Și tu poți să reciclezi”

SCOPUL PROIECTULUI:

- cunoașterea aspectelor fundamentale ale crizei ecologice contemporane, ale implicațiilor sale asupra condițiilor necesare pe Terra, premisă a conștiinței ecologice a elevilor.
- implementarea unui sistem de educație durabilă, prin re folosirea, reutilizarea, reciclarea creatoare a materialelor reciclabile și a altor tipuri de deșeuri în vederea protecției mediului.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- educarea ecologică a elevilor privind păstrarea sănătății mediului;
- conștientizarea necesității colectării selective a deșeurilor și re folosirea lor;
- implicarea activă, motivată a elevilor pe tot parcursul desfășurării activității;
- implicarea părinților și a altor factori educaționali ai comunității, în formarea și dezvoltarea unei conduite ecologice;
- dezvoltarea creativității prin arta;

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: mai 2024

LOC DE DESFĂȘURARE:

- sălile de clasă

GRUP ȚINTĂ:

-elevii claselor IX-XII

PARTENERI:

STLO „Mitropolitul Dosoftei” Suceava .

RESURSE UMANE:

Elevii claselor IX-XII
Profesorii coordonatori

RESURSE MATERIALE:

Imagini, laptop, prezentări PPT

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

Nr. crt	Activitatea desfășurată	Locul desfășurării	Data/ora	Responsabili
1.	Lansarea proiectului și trimiterea regulamentului la școlile partenere.	C.S.E.I. "Sf. Andrei" Gura Humorului STLO „Mitropolitul Dosoftei” Suceava	13.05. 9-10	Elevii și cadrele didactice coordonatoare
2.	Mediatizarea proiectului prin intermediul site-ului liceului, siteurile școlilor partenere și a invitațiilor directe.	C.S.E.I. "Sf. Andrei" Gura Humorului STLO „Mitropolitul Dosoftei” Suceava	14.05. 10-11	Elevii și cadrele didactice coordonatoare
3.	Prezentarea unor material cu privire la modalitățile de reciclare a deșeurilor. Aplicarea unui chestionar prin care au fixat informațiile noi. Dezbateri pe tema protecției mediului.	C.S.E.I. "Sf. Andrei" Gura Humorului STLO „Mitropolitul Dosoftei” Suceava	15.05. 10-11	Elevii și cadrele didactice coordonatoare
4.	Activitate de diseminare	C.S.E.I. "Sf. Andrei" Gura Humorului STLO „Mitropolitul Dosoftei” Suceava	16.05. 13-14	Elevii și cadrele didactice coordonatoare

REZULTATE AȘTEPTATE :

- dezvoltarea relațiilor de parteneriat între elevii din clasele și școlile implicate;
- să-și exprime atitudinea pozitivă față de natură prin activități artistice, plastice, literare;
- să conștientizeze realitatea înconjurătoare ca pe un mediu necesar vieții;
- să identifice impactul activității omului asupra mediului înconjurător, analizând situații concrete din natură;

DISEMINARE:

- publicarea activităților pe grupul de Facebook al școlii
- album foto

STIMULAREA CAPACITĂȚILOR CREATOARE ALE PREȘCOLARILOR PRIN ACTIVITĂȚILE ARTISTICO-PLASTICE

Prof. învă. preșcolar Toader Ileana
G.P.P. "Bobocea din Micro III", Buzău

Activitățile artistico-plastice au o mare importanță în dezvoltarea psihică generală a copilului.

Posibilitatea de a înțelege și de a simți frumosul din artă, din mediul înconjurător, din viața socială și de a dezvolta aptitudinile de creație artistică, toate acestea se pot realiza la vârsta preșcolară. Sentimentul frumosului într-o formă elementară apare de timpuriu la copil. El reacționează față de ceea ce este frumos datorită culorilor, formelor, simetriei, ritmului.

Gustul estetic la copii se manifestă prin atracția, plăcerea de a privi, de a opera cu obiectele care-i plac. Judecata estetică apare la vârsta de 5-6 ani.

Acum, copilul poate motiva de ce-i place sau nu-i place o lucrare, o poveste, un personaj etc. La această vârstă, el poate aprecia o lucrare pe baza unor criterii de evaluare datorită gândirii mai complexe, mai bogate.

Prin activitățile de desen, pictură și modelaj, activități artistico-plastice, preșcolarul învață să combine imaginile, culorile, formele, realizând lucrări pline de fantezie și originalitate. Copiii au posibilitatea de a-și exterioriza gândurile, sentimentele prin acțiuni concrete, contribuind astfel la dezvoltarea forțelor lor de creație.

Dezvoltarea imaginației creatoare este strâns legată de modul în care educatoarea reușește să asigure formarea imaginii artistice la copii, iar aceasta se poate realiza dacă se pornește de la observarea atentă a naturii.

Educația artistică în conformitate cu natura implică și educația în natură și cu ajutorul naturii. Bogăția, diversitatea și frumusețea cadrului ambiant al naturii influențează foarte mult picturile copiilor, picturi pline de prospețime, candoare, vioiciune coloristică.

Pictura constituie o activitate prin care, jucându-se, copiii ne oferă posibilitatea să observăm felul cum văd, cum înțeleg lumea, ce i-a impresionat mai mult din multitudinea aspectelor văzute; să descoperim interesele și năzuințele lor.

În lucrarea intitulată "Aspecte psihologice și psihopedagogice privind sistemul de valori la vârsta copilăriei" - Paula Stoleru Constantinescu sublinia ideea: "natura oferă copilului primul cadru de cuprindere a universului de valori, dialogul uman activ cu natura înseamnă muncă și creație".

O altă modalitate prin care se poate dezvolta imaginația creatoare a preșcolarilor o constituie lumea feerică a poveștilor și a basmelor. Se poate realiza pictura pe tema: "O scenă din poveste", pe baza lecturii expresive, nuanțate, a unor descrieri de natură din povestea: "Dumbrava minunată", de M. Sadoveanu, proiectând concomitent și diafilmul respectiv.

Această sincronizare între imagine și textul audiat are o puternică forță emoțională, ceea ce poate transpune practic pe copii în lucrările lor. În mod deosebit evidențiez posibilitatea prezentării prin pictură a contrastului de lumină și culoare, a misterului și feeriei din dumbravă.

În paralel se poate folosi și un fond muzical potrivit cu tema.

Mijloacele audio-vizuale, pe lângă funcția cognitivă și capacitatea de sugestie a imaginii, au o deosebită valoare în dezvoltarea capacităților creatoare ale copiilor.

Toate mijloacele acestea combinate reușesc să declanșeze în sufletul atât de sensibil și de gingaș al copilului impresii foarte puternice, care își pun amprenta pe creațiile lor artistice.

În cadrul sălii de grupă am organizat și desfășurat probe-test privind aprecierea operelor de artă și preferințele estetice ale preșcolarilor de 4-5 ani. M-a interesat să observ, prin aceste probe-test, în ce măsură copilul poate alege și selecta, dintr-un set de picturi (reproduceri de artă sub formă de ilustrate mari), ce preferă și care este criteriul de selecție și alegere al acestuia.

În acest scop am prezentat copiilor 10 reproduceri de artă pe diverse teme: flori, portrete, peisaje. Acestea sunt:

- ”Amintiri din pădure”, de Ion Țuculescu;
- ”Peisaj cu scoici”, de Pierre Bonnard;
- ”Casa de la țară”, de Gheorghe Petrașcu;
- ”Peisaj cu păsări galbene”, de Paul Klee;
- ”Cap de copil”, de Nicolae Tonitza;
- ”Mme Aebutern”, de Amedeo Modigliani;
- ”Păpușa galbenă”, de Nicolae Tonitza;
- ”Vas cu flori”, de Francisc Șirato;
- ”Anemone”, de Ștefan Luchian;
- ”Flori”, de Vincent van Gogh.

Am ales aceste tablouri fiind mai accesibile copiilor preșcolari, mai ușor de decodificat pentru ei.

În prima etapă, am prezentat fiecărui copil câte o ilustrată din fiecare set tematic, întrebându-l dacă îi place sau nu și de ce; ce-i place mai mult și ce nu-i place (deloc). Apoi, în etapa a doua, toate ilustratele erau așezate în fața copilului, iar acesta trebuia să aleagă și să ordoneze în funcție de preferințele sale. Toate datele astfel obținute au fost trecute sintetic în tabelul de mai jos:

Nr. de copii <i>(Total)</i>	Set tematic	Culoare	Formă	Calitatea expresiei	Gradul de sugerare
25 copii	Portrete	20 copii	0 copii	10 copii	15 copii
25 copii	Flori	22 copii	12 copii	14 copii	0 copii
25 copii	Peisaje	24 copii	18 copii	8 copii	8 copii

Din analiza datelor descărcate în tabel, se poate aprecia că preșcolarii pot selecta lucrările de artă după anumite criterii de apreciere: **culoare, formă, claritatea expresiei, gradul de sugerare.**

Astfel, la setul tematic ”portrete” criteriile de alegere (apreciere) sunt de culoare; mai puțin-claritatea expresiei și gradul de sugerare; deloc-forma.

Tabloul ”Cap de copil”, de N. Tonitza place cel mai mult, deoarece copiii îl înțeleg și îl percep imediat, mai ales datorită coloritului viu folosit de autor.

Tabloul “Păpușa galbenă” este ales pentru că are jucării multe, frumoase și foarte colorate. Este însă respins de toți copiii tabloul “Mme Aebuterin” din cauza formei, dar este ales de câțiva copiii pentru că are culori frumoase.

La setul tematic “Flori”, predomină în selectare, criteriul culorii. Pe primul loc se situează tabloul “Anemone” ales pentru culorile folosite.

Tot pentru culoare este selectat și tabloul “Flori”, de Van Gogh, dar este respins, pentru că nu are un contur precis, clar pentru copii. Tabloul “Vas cu flori”, de Francisc Șirato, a suscitât vii discuții din partea copiilor. Unii l-au respins pentru că este “rupt și cusut cu petice” și “florile parcă sunt pete”, dar alți copii l-au ales pentru culoarea roșie, care le place mult.

La setul tematic “Peisaje”, predomină același criteriu de selecție și anume, culoarea, care atrage cel mai mult copiii.

Tabloul care a fost ales de către toți copiii a fost “Peisaj cu păsări galbene”, de Paul Klee, care le place mult datorită abundenței de culori și forme, sugerează copiilor lumea fericită a basmelor.

Tabloul “Casa de la țară”, de Gheorghe Petrașcu, este ales pentru culorile albastru și alb care inspiră copiilor o casă de împărat.

Mai puțin atractiv (pentru preșcolari) este tabloul “Peisaj cu scoici”, de Pierre Bonnard, pentru că nu este colorat și spun copiii: “este sărac și gol”.

O pictură abstracționistă, “Amintiri din pădure”, de Ion Țuculescu, este selectată doar pentru culoare, deși, privind această lucrare, unii copii au fost puși în situația de a căuta, de a-și imagina ce sugerează tabloul.

Concluzia ca urmare a aplicării acestui test este aceea că, în selectarea, alegerea tablourilor, culoarea îl conduce pe copil către formă și compoziție. Copiii aleg, din tematica dată, tablourile care exprimă gingășia florilor, apoi bogăția, varietatea culorilor și peisajele, acestea ilustrând de fapt universul copilăriei. Abia apoi aleg portretele (și tot după culori preferate, mai ales roșul).

Au suscitât interesul și emotivitatea copiilor tablourile colorate, tablourile abundente în diverse forme. Din răspunsurile date de copii, a reieșit clar că imaginea picturală influențează și stimulează imaginația creatoare și creativitatea copiilor preșcolari.

Preșcolarii au “relații afective” la contactul cu imaginea din pictură; le stimulează imaginația creatoare, creativitatea, le generează reacții afective puternic conturate și motivate prin elemente de natură estetică .

Bibliografie

Roșca, Alexandru, *Creativitate, modele, programare*, Editura Științifică, 1967, București, pag.39

Popescu-Neveanu, Paul, Roco, Mihaela, *Cercetări privind factorii de creativitate*, în ”Analele Universității București”, seria Psihologie, 1969, pag. 113

Stoica, Ana, *Creativitatea - Posibilități de cunoaștere și educare*, E.D.P., 1983, București, pag. 8

ARMONIE ȘI CULOARE ÎN CADRUL DISCIPLINEI „ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE”

PROF. ÎNV. PRIMAR TODEA SIMONA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ

Arta și creația fac parte din activitățile preferate ale copiilor, de aceea disciplina „Arte vizuale și abilități practice” ocupă un loc foarte important în formarea personalității unui copil. Cultivarea gustului estetic prin intermediul acestei discipline se produce datorită sensibilității și imaginației copilului.

Exprimarea prin și despre compoziții plastice folosind tehnici variate de lucru tradițional și virtual este unul din obiectivele disciplinei „Arte vizuale și abilități practice”. Elevii intră în lumea magică a artei prin metode variate de lucru.

Pe parcursul desfășurării lecțiilor, în cadrul disciplinei AVAP, am încercat să caut ocazii de admirarea a frumosului din natură și să-i antrenez în activități de creație liberă. Un rol benefic îl constituie faptul de a le îndrepta atenția spre tot ce este frumos în jurul nostru, unde prin combinarea formelor și culorilor, să se obțină rezultate cât mai plăcute privirii.

În continuare voi prezenta o lecție, la disciplina „Arte vizuale și abilități practice”, în care am încercat să combin culoarea și armonia anotimpului de vară.

Clasa: I A

Unitatea de învățare: Magia verii

Aria curriculară: Tehnologii

Disciplina: Arte vizuale și abilități practice

Subiectul lecției: „Vara – armonie și culoare”

Forma de realizare: activitate integrată

Tipul lecției: de formare de priceperi și deprinderi

Discipline integrate în lecție:

- Arte vizuale și abilități practice
- Comunicare în limba română

Competențe specifice:

**Arte vizuale și abilități practice:*

1.1 Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice;

1.3 Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual;

2.1 Identificarea unor caracteristici/ proprietăți ale materialelor întâlnite în mediul cunoscut;

2.3 Realizarea de obiecte/ construcții/ folosind materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile

**Comunicare în limba română:*

1.1 Identificarea semnificației unui mesaj oral, pe teme accesibile, rostit cu claritate;

1.2 Identificarea unor informații variate dintr-un mesaj rostit cu claritate;

1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute.

Obiective operaționale:

O₁ – să identifice elemente caracteristice anotimpului de vară din textul „Fiicele bătrânului An”;

O₂ – să denumească culorile care se regăsesc în natură, în anotimpul de vară;

O₃ – să picteze un peisaj de vară folosind elementele de limbaj plastic (punctul, limbajul și pata de culoare);

O₄ – să manifeste creativitate și originalitate în elaborarea lucrării.

Strategii didactice:

- ✓ *Metode și procedee:* conversația, explicația, demonstrația, observația, exercițiul, turul galeriei;
- ✓ *Mijloace de învățământ și materiale didactice:* retroproiector, laptop, PPT cu titlul „Vara – armonie și culoare”, imagini cu aspecte din natură în anotimpul de vară, acuarele, pensule, pahare pentru apă, șervețele;
- ✓ *Forme de organizare:* frontal și individual.

Evaluare – formativă, prin observarea comportamentului elevilor și analiza produselor activității.

Desfășurarea lecției:

Captarea atenției elevilor s-a realizat prin citirea unei scrisori primite și care conținea „Povestea bătrânului An” (anexa nr. 1). Cu ajutorul acestei scrisori s-au evidențiat caracteristicile anotimpului de vară și s-a anunțat tema propusă. S-a prezentat elevilor un PPT, care a redat cu ajutorul imaginilor armonia și culorile anotimpului de vară. Pentru sistematizarea elementelor caracteristice ale anotimpului de vară a avut loc o conversație despre imaginile prezentate în P.P.T. S-a pus accentul pe culorile și sunetele care se regăsesc în natură vara.

Înainte de a începe să realizeze tema propusă s-a solicitat elevilor să închidă ochii și să își imagineze culorile și armonia anotimpului de vară, iar apoi să-l redea prin folosirea tehnicilor specifice picturii. S-a precizat faptul că în timpul realizării sarcinii pe retroproiector se vor vedea imagini specifice anotimpului de vară.

În timpul realizării temei propuse „Vara – armonie și culoare” elevii au ascultat Antonio Vivaldi- *Vara* (https://www.youtube.com/watch?v=7U_tb_XlgIo).

Anexa nr. 1

Povestea bătrânului An:

Bătrânul An avea 4 fiice: Primăvara, Vara, Toamna, Iarna. Odată, fiicele bătrânului An se lăudau așa:

Primăvara:

- Eu, spunea primăvara, sunt fiica cea mai tânără și mai frumoasă. Pe mine mă mângâie soarele cu razele lui călduțe și luminoase.

Eu trezesc la viață întreaga natură.

Aici flori, dincolo verdeață, pomi în floare, zumzet de albină, ciripit de păsărele.

Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor. Câtă frumusețe, câtă viață și veselie peste tot locul.

Vara:

- Eu sunt cea mai strălucitoare, zicea vara, a doua fiică. Soarele mă iubește mai mult. Razele lui fierbinți îmi coc grânele și fructele. Cât vezi cu ochii, spice de aur, livezi îmbelșugate și pajiști odihnitoare. Aici se seceră și se treieră, dincolo se cosește fânul, se culeg cireșe, vișine, piersici și caise.

Toamna:

- Nici una dintre voi nu mă întrece în frumusețe, nici în bogăție, spune a treia fiică a anului, toamna. Nu vedeți că peste tot pe unde trec, pământul îmi dăruiește rodul? Am dus belșug struguri, mere, nuci, zarzavaturi și legume. Hambarele sunt pline cu porumb.

Iarna:

Iarna, a patra fiică a anului, înveșmântată în alb cu o cunună de stelute argintii, vorbea și ea astfel:

- Eu nu mă laud cu frumusețea, nici cu bogăția. Deși am inima de gheață, eu țin cald semănăturilor. Le învelesc cu covoare albe și moi de nea. Eu le pregătesc copiilor cele mai multe bucurii: zăpadă pentru schi, gheață pentru patinaj, pârtie pentru săniuș. Le aduc vacanța cu brad împodobit cu jucării.

Bibliografie:

1. Botez, G., Solovăstru D., „Atlas cu elemente de limbaj plastic”, Editura Aramis, București, 2007.
2. *** Programa școlară pentru disciplina ARTE VIZUALE ȘI LUCRU MAUAL Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a aprobată prin OMEN NR. 3418/19.03.2013.

3. https://www.youtube.com/watch?v=7U_tb_XlgIo.
4. <https://machetedidactice.com/2015/11/22/machete-didactice-anotimpurile/>.

Scrisoare către copiii mei

Carmen-Gabriela Toma, Liceul Special Pentru Deficienți de Vedere, Buzău

...Iată-ne ajunși la finalul drumului pe care l-am avut de parcurs împreună... A fost o călătorie fascinantă spre mintea și sufletul fiecăruia dintre voi, cu satisfacții și neîmpliniri, cu bucurii și tristeți, cu surprize plăcute și mai puțin plăcute, cu emoții multe..Un drum ...anevoios, care sper să fi sădit în voi semințele curiozității, ale nevoii de explorare și descoperire,ale dorinței de a fi în fiecare zi mai bun.

Cred că am reușit să las un pic din sufletul meu în fiecare dintre voi și sper să vă amintiți cu drag de clipele petrecute împreună.Toate experiențele prin care am trecut ne-au făcut mai buni, mai puternici, mai toleranți, mai speciali.Am încercat să vă transmit dragostea de carte,de oameni, de frumos,de bine, de natură ,de Dumnezeu,să vă conving să nu judecați cartea după copertă și nici omul după haină, să vă demonstrez că împreună e mai bine și că fiecare este unic, special și are multe de oferit celorlalți, dar și de învățat de la aceștia, că „ÎMPREUNĂ VOM REUȘI!”,ca într-o mare familie.

Aș vrea să nu uitați să visați, să nu renunțați când dați de un obstacol, să vă ascultați inima și să vă faceți părinții, bunicii și pe toți cei dragi,mândri de voi...Dar cel mai important este ca voi să fiți mândri de realizările voastre, de alegerile pe care le veți face pentru a reuși, că ați fost corecți,inimoși și buni.

Ascutați-vă părinții, bunicii, frații, nu uitați că ei vă iubesc necondiționat și vă doresc doar binele.Nu uitați să le mulțumiți pentru toate sacrificiile făcute pentru voi(sunt sigură că nu au fost puține), așa cum și eu le mulțumesc colegilor mei pentru încrederea și sprijinul acordate,peu interesul, receptivitatea și implicarea de care au dat dovadă ,pentru că au acceptat să fim o echipă,o familie mai mare, pentru că i-am simțit aproape, alături de mine și de voi.Și, ca în orice familie,,au mai existat nemulțumiri, probleme, pe care sper că am reușit să le rezolvăm,să le depășim, pentru a putea încheia acest,,DECENIU ȘCOLAR” cu bine,fără regrete și cu sufletul împăcat.

„Viața este o călătorie, nu o destinație!”(Ralph Waldo Emerson) este important ce facem de-a lungul drumului,experiențele prin care trecem,hotărârile pe care le luăm, oamenii care devenim și mai puțin contează unde ajungem.Omul este suma faptelor sale-fiți oameni buni,generoși,optimiști

pentru a putea acumula cât mai multe experiențe pozitive și pentru a aduce o schimbare în bine, în viața voastră!

Lunga voastră călătorie prin viață continuă și depinde de voi CUM! A fost o onoare și o binecuvântare să pot fi parte a acestui drum.

Mi-am dorit să vă învăț să gândiți cu inima, să nu puneți la suflet toate răutățile lumii, să vă ridicați atunci când ați căzut, să învățați din greșeli și să fiți niște luptători!

„GLORIA NU ESTE A CELOR NEÎNVINȘI, CI A CELOR CARE SE RIDICĂ DUPĂ FIECARE LOVITURĂ!”(proverb chinezesc).

Mulțumesc, copiii mei, pentru momentele speciale petrecute împreună, pentru surprizele făcute, pentru că m-ați lăsat să intru în mintea și în sufletul vostru, pentru că am copilărit alături de voi, am râs, am plâns, ne-am încurajat, ne-am jucat, am descoperit, am învățat, am evoluat.

Chiar dacă drumurile noastre se despart, veți rămâne mereu „COPIII MEI” și întotdeauna ușa mea va fi deschisă pentru voi, ori de câte ori veți vrea un sfat, o vorbă bună, o încurajare, un cuvânt de apreciere, un umăr pe care să plângeți...

Vă îmbrățișez cu drag,,

Carmen-Gabriela Toma,

Diriginte, profesor, prieten, coleg, copil, OM...

ROLUL TABERELOR ȘCOLARE ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR

Prof. dr. Totolan Ecaterina Gabriela
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Constanța

Taberele școlare reprezintă o componentă importantă a educației non-formale, oferind elevilor ocazia de a se dezvolta pe plan personal și social într-un cadru diferit de cel școlar. Aceste experiențe pot contribui semnificativ la formarea caracterului, dezvoltarea abilităților sociale și îmbogățirea cunoștințelor. În acest referat, vom explora diferitele aspecte legate de calitatea timpului petrecut de elevi în taberele școlare, impactul acestora asupra dezvoltării lor și importanța acestor activități în contextul educațional modern.

Beneficiile taberelor școlare pentru elevi

- Dezvoltarea abilităților sociale: Taberele școlare oferă elevilor ocazia de a interacționa cu colegii lor într-un mediu non-competitiv și relaxant. Aceste interacțiuni sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților sociale, cum ar fi comunicarea, colaborarea și empatia. În cadrul taberelor, elevii învață să coopereze în activități de grup, să rezolve conflicte și să își dezvolte abilitățile de leadership.
- Creșterea autonomiei și a responsabilității: Participarea la tabere școlare îi ajută pe elevi să devină mai independenți și mai responsabili. Departe de confortul casei și al supravegherii părinților, elevii trebuie să ia decizii pe cont propriu și să își gestioneze timpul și resursele. Această autonomie sporită contribuie la maturizarea lor și la dezvoltarea unui simț al responsabilității.
- Îmbunătățirea stimei de sine: Succesul în activitățile din tabere, cum ar fi sporturile, proiectele artistice sau expedițiile în natură, poate crește stima de sine a elevilor. Realizarea unor sarcini dificile și depășirea unor provocări le oferă elevilor un sentiment de împlinire și încredere în propriile abilități.

Impactul educativ al taberelor școlare

Taberele școlare promovează învățarea prin experiență, un mod de învățare activ și participativ care implică elevii în activități practice. Acest tip de învățare este esențial pentru consolidarea cunoștințelor teoretice dobândite în clasă și pentru dezvoltarea competențelor practice. De exemplu, activitățile de orientare în natură sau construcția de adăposturi pot învăța elevii despre ecologie și supraviețuire.

De asemenea, activitățile artistice și creative din tabere încurajează elevii să își exprime ideile și să își dezvolte talentele. Atelierele de pictură, muzică, teatru sau meșteșuguri oferă oportunități pentru explorarea și dezvoltarea creativității. Participarea la aceste activități poate avea un efect pozitiv asupra performanțelor școlare și a dezvoltării personale.

Este important de precizat și faptul că taberele școlare încurajează elevii să adopte un stil de viață activ și sănătos prin activități fizice regulate. Sporturile, drumețiile, jocurile în aer liber și alte activități fizice contribuie la sănătatea fizică și mentală a elevilor. Aceste activități pot stimula interesul pentru sport și mișcare, promovând obiceiuri sănătoase care pot dura toată viața.

Factori care influențează calitatea timpului petrecut în taberele școlare

- Programul activităților: un program bine structurat și variat este esențial pentru asigurarea unei experiențe de calitate în taberele școlare. Activitățile trebuie să fie echilibrate și să includă atât activități educative, cât și recreative. Diversitatea activităților permite elevilor să își descopere noi interese și talente, contribuind astfel la dezvoltarea lor holistică.
- Calitatea personalului: personalul care lucrează în taberele școlare joacă un rol crucial în crearea unui mediu sigur și stimulat pentru elevi. Instructorii și animatorii trebuie să fie bine pregătiți, entuziaști și capabili să interacționeze eficient cu elevii. Un personal de calitate poate transforma o tabără obișnuită într-o experiență memorabilă și educativă pentru participanți.

- Mediul înconjurător: locația și condițiile de mediu ale taberei influențează semnificativ calitatea timpului petrecut de elevi. O locație naturală, cu peisaje frumoase și facilități adecvate, poate oferi un cadru ideal pentru învățare și relaxare. Este important ca taberele să fie organizate în locuri sigure și accesibile, care să ofere posibilități variate pentru activități în aer liber.

În România, taberele școlare sunt organizate de diverse instituții, inclusiv școli, organizații non-guvernamentale și agenții de turism. Programele variază de la tabere tematice, cum ar fi cele de matematică, știință sau artă, până la tabere de aventură și supraviețuire. Aceste tabere oferă oportunități de învățare și dezvoltare pentru elevi din diferite medii sociale și economice. În România, sistemul taberelor școlare implementate de instituțiile guvernamentale au scăzut foarte mult, de la an la an. Există, în schimb tabere organizate de ONG-uri precum "Salvați Copiii" sau "Habitat for Humanity". Însă, cele mai multe dintre taberele școlare sunt organizate de către cadrele didactice în centre și unități private, contra cost. Una dintre principalele provocări în organizarea taberelor școlare este accesibilitatea. Costurile pot fi prohibitive pentru familiile cu venituri reduse, ceea ce limitează participarea unor categorii de elevi. Pentru mulți dintre elevi, însă, aceste costuri sunt mult prea mari și ei nu pot beneficia de bucuriile unei tabele școlare. De asemenea, există provocări legate de siguranța participanților și de asigurarea unui personal calificat și suficient.

Pentru a maximiza beneficiile taberelor școlare, este esențial să se investească în formarea și dezvoltarea personalului, precum și în infrastructura și facilitățile taberelor. Crearea de parteneriate între școli, autorități locale și organizații non-guvernamentale poate asigura accesul unui număr mai mare de elevi la aceste programe. De asemenea, promovarea unor tabere tematice inovatoare, care să răspundă intereselor și nevoilor actuale ale elevilor, poate contribui la atragerea unui număr mai mare de participanți.

Concluzie

Taberele școlare reprezintă o oportunitate valoroasă pentru dezvoltarea elevilor pe multiple planuri. Acestea contribuie la dezvoltarea abilităților sociale, creșterea autonomiei și a responsabilității, îmbunătățirea stimei de sine și promovarea unui stil de viață activ și sănătos. Pentru a asigura o experiență de calitate, este esențial să se acorde atenție programului activităților, calității personalului și mediului înconjurător. Prin abordarea provocărilor și valorificarea oportunităților de dezvoltare, taberele școlare pot continua să fie o componentă importantă a educației non-formale în România.

Bibliografie:

***Ordinul ministrului Educației nr. 3.637/2016 privind Regulamentul de organizare a taberelor școlare

VARA ÎN PICTURĂ

Trîncă Anișoara Antigona
Școala Gimnazială Nr. 7 Petroșani

Începutul verii ne dă tuturor o stare deosebită de bucurie. Lumina soarelui ne încălzește privirile, suntem dornici să ieșim în natură, să cercetăm de aproape firul ierbii, să simțim savoarea cireșelor și căpșunilor. Pădurile, câmpiile, grădinile, livezile sunt pline de verdeață și flori care se dezvoltă datorită condițiilor favorabile: căldură, lumină, ploi. Oamenii îngrijesc legumele și florile din grădini. Pe câmpuri seceră, treieră și adună grâul. Cosesc iarba de pe dealuri. Acum este momentul să culegem plante medicinale: mușețel, flori de tei, sunătoare, coada șoricelului, mentă. Dar ceea ce ne uimește cu adevărat sunt fenomenele naturii: temperatura crește, soarele încălzește foarte puternic, încât unele zile sunt caniculare. Ploile sunt calde și repezi, însoțite de tunete, fulgere și chiar trăsnete, uneori furtună. Iar curcubeul e atât de frumos! Dimineața, pe plante apare rouă. Începutul verii ne aduce mireasma intensă a florilor. Oricât de aglomerată ar fi viața noastră, nu putem să nu observăm cum magnoliile, trandafirii și crinii își deschid petalele, răspândind arome care ne îmbată simțurile.

Anotimpul verii este o invitație deschisă la o călătorie plină de senzații, transformând lumea într-o paletă vie de culori, arome și sentimente. Vara ne vorbește într-o limbă universală, cea a simțurilor, și fiecare dintre noi este invitat să experimenteze această sărbătoare a vieții.

Cu sau fără legătură cu ciclul agrarian al anotimpurilor, temă devenită universală, vara se răsfrânge în istoria picturii într-o varietate de imagini și interpretări, de la peisaj la alegorie, de la visare la capriciu.

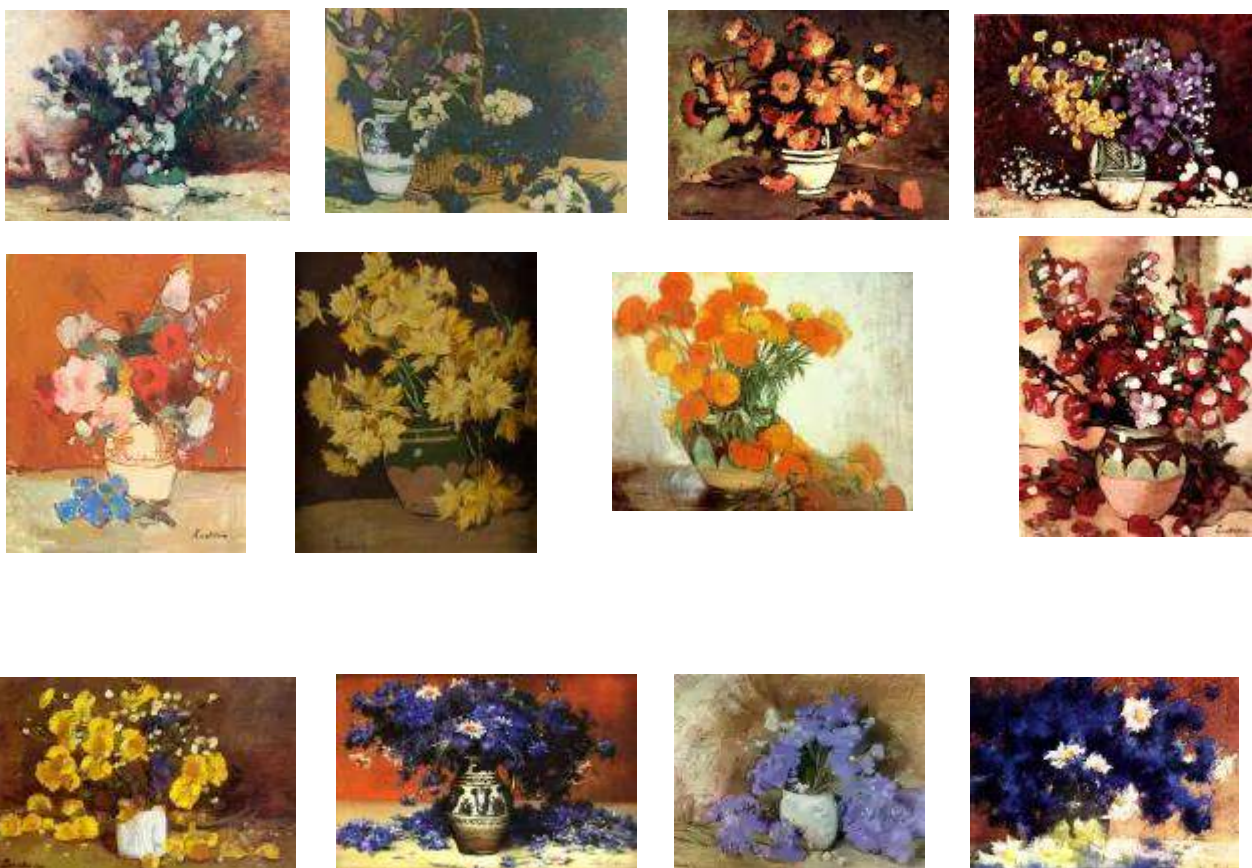
Pentru pictorul Ștefan Luchian, florile au fost refugiul și alinarea ultimilor ani ai vieții atunci când a fost nevoit să stea în casă, ținut de o paralizie, care la început îi imobilizează picioarele iar apoi îi cuprinde mâinile și va fi nevoit să stea în pat. În suferința lui, florile sunt un prilej de a iubi și mai mult viața.

A pictat până în ultima clipă a vieții prin intermediul lui Traian Cornescu, soțul Laurei Cocea, nepoata pictorului. Cu alte cuvinte, a pictat până i s-au închis ochii. Iubea nespūs natura. Însă singura legătură cu aceasta, în ultimii ani ai vieții, erau florile. Dintre ele, a iubit mult anemonele, flori pe care le comanda din Italia.

„Anemonele”, de la 1908 sunt considerate a fi o capodoperă a picturii românești, ceea ce înseamnă că la tema „flori”, nu l-a întrecut nimeni, pictura cu acest nume stă în fruntea tuturor operelor de acest gen.

Pictorul Ștefan Luchian s-a aplecat asupra acestor flori cu toată dragostea sufletului său, realizând adevărate „portrete” ale acestora. Fiecare floare are o altă poziție, o altă culoare. Dacă privim cu atenție anemonele pictorului, vom putea observa privirea uimită a acestora, asemănătoare cu privirea pictorului din autoportretul „Un zugrav”, aceeași privire tivită cu alb în partea de jos.

„Anemonele” de la 1908 au fost comparate cu o „simfonie a vieții” în care roșul semnifică bucuria vieții, albul, puritatea, iar violetul, tristețea. Ele sunt, în același timp, simbolul iubirii care trece repede, iar la grecii antici anemona era simbolul morții.



Pictorul Ștefan Luchian (1868-1916) a fost genial, reprezentând în pictura modernă românească ceea ce este Mihai Eminescu în literatură, George Enescu în muzică, Constantin Brâncuși în sculptură. A fost supranumit „pictorul florilor” fiindcă a pictat flori ca nimeni altul.

În concluzie, vara este o simfonie pentru simțuri, un prilej de a trăi intens și de a aprecia frumusețea efemeră a momentelor. Este un anotimp care ne învață să ne bucurăm de prezent și să ne pregătim pentru viitor.

METODE ȘI TEHNICI EFICIENTE DE ÎNVĂȚARE

Prof. înv. preșcolar Trocmaer Silvia G.P.N. Fălcoeni
Liceul Ștefan Diaconescu – Potcoava

Învățământul actual presupune utilizarea de metode axate pe acțiune, deci pe promovarea metodelor interactive care solicită mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

“Activ” devine educabilul care “depune efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mintală de căutare, de cercetare și redescoperire a adevărilor, de elaborarea a noilor cunoștințe. “Activismul exterior” vine deci să servească drept suport material “activismului interior”, psihic, mental, să devină un purtător al acestuia.” (Ioan Cerghit, 1997, p.73)

Existența unui stil autoritar în cadrul grupului sau dificultăți în realizarea comunicării conduc la limitarea participării în mod activ a unor membri în cadrul unei acțiuni coordonate. Se pune astfel problema necesității inovării în domeniul metodologiei didactice și identificării unor noi variante în vederea sporirii eficienței activității instructiv-educative din școală, prin implicarea directă a educabilului și centrarea pe efortul său cognitiv. Astfel, profesorul Ioan Cerghit ,spunea: “Pedagogia modernă nu caută să impună nici un fel de rețetar rigid, dimpotrivă, consideră că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferența etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învățământului pe noi trepte; ea nu se opune în nici un fel inițiativei și originalității individuale sau colective de regândire și reconsiderare în spirit creator a oricăror aspecte care privesc perfecționarea și modernizarea metodologiei învățământului de toate gradele. În fond creația, în materie de metodologie, înseamnă o neconținută căutare, reînnoire și îmbunătățire a condițiilor de muncă în instituțiile școlare.” (1997, p. 44)

Metodele activ-participative sunt acele metode ce presupun: activism, centrare pe curiozitate intrinsecă, dorința de a observa, a explica, a explora, a descoperi.

Considerăm a fi activ-participative acele metode care presupun reușită în mobilizarea energiilor educabilului, care îi ghidează să își concentreze atenția, și le stârnește curiozitatea.

Astfel, metodele activ-participative pun accent pe învățarea prin descoperire și prin acțiune punând educabilii în contact direct cu situațiile de viață reală. Aceste metode au caracter educativ, exemplu: lectura independentă, dialogul euristic, învățarea prin explorare și descoperire, discuțiile colective etc.

Învățarea reprezintă activitate personală, ce aparține individului; este un act personal care implică educabilul în totalitate. Metodele menționate și puse în discuție în material presupun centrarea exclusivă pe cel ce urmează a fi educat și sunt importante în formarea personalității acestuia.

Predând la grădiniță încerc să utilizez cât mai multe metode și tehnici de învățare eficiente adaptându-le la particularitățile de vârstă ale preșcolarilor.

Astfel că în activitatea mea de predare-învățare utilizez în mod frecvent **brainstorming-ul**. Metoda brainstorming-ului (asalt de idei, furtună în creier) are drept scop emiterea unui număr cât mai mare de soluții, de idei, privind modul de rezolvare a unei probleme, în vederea obținerii, prin combinarea lor, a unei soluții complexe, creative, de rezolvare a problemei puse în discuție. În cadrul brainstorming-ului se respectă **un set de reguli** foarte importante:

- toate ideile au caracter de cunoștințe și vor fi tratate ca atare de către participanți;
- exprimarea ideilor mai neobișnuite de către participanți va fi încurajată de moderatorul discuțiilor;
- nu se va critica nici o sugestie;

- se încurajează combinațiile de idei,
- regulile activității de brainstorming vor fi afișate într-un loc de unde să poată fi văzute de către toți participanții;
- momentele de tăcere (inevitabile) vor fi depășite de moderator prin refocalizarea pe o idee emisă anterior, cerând participanților extinderea, modificarea/remodelarea acesteia;
- se solicită idei membrilor „tăcuți” ai grupului, ceea ce-i investește pe aceștia cu structură de rol și de putere;
- se pot folosi pauzele cu rolul de a reda din nou motivația discuției;
- calitatea este mai puțin importantă decât cantitatea, dar aceasta nu trebuie să-i oprească pe membrii grupului să gândească creativ și inteligent.

O altă metodă utilizată de mine în activitatea didactică pe care o desfășor este **Metoda Pălăriilor Gânditoare**. Metoda pălăriilor gânditoare este o tehnică interactivă, de stimulare a creativității participanților care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt șase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Elevii vor fi împărțiți în grupe, în funcție de numărul de copii din clasă. Membrii grupului își aleg pălăriile și vor interpreta astfel rolul precis, așa cum consideră mai bine. Metoda se poate aplica în desfășurarea lecției clasice, combinând cu metode tradiționale sau cu alte metode moderne. Metoda pălăriilor gânditoare constă în împărțirea celor 6 pălării gânditoare elevilor cărora li se supune atenției și cazul supus discuției pentru ca fiecare să-și pregătească ideile. Pălăria poate fi purtată individual și atunci elevul respectiv își îndeplinește rolul sau mai mulți elevi pot răspunde sub aceeași pălărie. În acest caz, elevii grupului care interpretează rolul unei pălării gânditoare cooperează în asigurarea celei mai bune interpretări. Ei pot purta fiecare câte o pălărie de aceeași culoare fiind conștienți de faptul că întotdeauna:

- _ pălăria albastră – clarifică;
- _ pălăria albă – informează;
- _ pălăria verde generează idei noi;
- _ pălăria galbenă aduce beneficii, este creativă;
- _ pălăria neagră identifică greșelile;
- _ pălăria roșie spune ceea ce simte.



Prin intermediul metodelor activ-participative cel ce urmează să realizeze actul educațional trebuie să dețină capacitatea de a crea situații în care cel educat să fie pus în ipostaza utilizării unei game vaste de procese și operații mintale, astfel încât aceștia să aibă posibilitatea de a folosi materialul predat pentru rezolvarea sarcinilor primite, iar aici fac referire la operații cum ar fi: observarea, identificarea, comparația, opunerea, clasificarea, organizarea, calcularea, analiza și sinteza, verificarea, explicarea cauzelor, sesizarea esențialului, corectarea, stabilirea de relații funcționale, abstractizarea și generalizarea,

evaluarea, interpretarea, judecata critică, anticiparea, conturarea de imagini, formarea propriei opinii, extragerea de informații, comunicarea etc.

Numim metode activ-participative toate acele metode care provoacă o stare de învățare activă, o învățare care se bazează pe activitatea proprie. Sunt metodele care duc la formele active ale învățării, adică învățarea prin explorare, învățarea prin descoperire, învățare prin rezolvare de probleme.

Metodele activ-participative scot elevul ”din încorsetarea în care este ținut eventual de un învățământ axat pe o rețea de expresii verbale fixe, de genul enunțurilor, definițiilor, procedeele invariabile, regulilor rigide etc. și de a-i rezerva un rol activ în interacțiunea cu materialul de studiat (conținutul - stimul)” (I. Cerghit, 2006, 70).

Educabilul se implică astfel activ și se angajează deplin în actul învățării, cu toate resursele posibile. În măsura în care metodele pe care ne bazăm reușesc să mobilizeze efortul psihic și fizic ce provine din interiorul celui care învață, interesele și dorințele de cunoaștere, inițiativă, motivația intrinsecă (reușita și depășirea dificultăților), atunci într-adevăr ele au dreptul să-și revendice apartenența la ceea ce fac, de obicei, purtând numele de metode activ-participative.

“Activ” devine astfel educabilul care gândește, depune un efort de reflecție personală, interioară și abstractă, căruia i se oferă posibilitatea de a afla și singur, înțelege, stochează, aplică cunoștințele în mod personal, cel care cercetează și redescoperă adevărurile și nu acela care reproduce mecanic materialul predat de cadrul didactic. Astfel, predarea materiei trebuie văzută ca o modalitate de stimulare și dezvoltare a capacităților intelectuale dar și a proceselor și operațiilor ce stau la baza acestor capacități. Comparativ cu metodologia tradițională, pentru care elevul rămâne mai mult un reproducător al informațiilor prezentate de profesor, metodele activ-participative fac din acesta un participant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele prin efort propriu, prin angajarea gândirii și mobilizarea tuturor funcțiilor intelectuale în raport cu sarcina de învățare dată.

O altă metodă pe care o utilizez în activitatea de predare este **explozia stelară**.

Explozia stelară desemnează o metodă similară brainstorming-ului, cu care totuși nu se confundă. Ea presupune organizarea clasei de elevi într-un grup și stimulează crearea de întrebări la întrebări, așa cum brainstorming-ul dezvoltă construcția de idei pe idei. Practic, se scrie ideea sau problema de dezbătut pe o foaie de hârtie, apoi se înșiră, în jurul conceptului respectiv, cât mai multe întrebări care au legătură cu el. Se recomandă, pentru început, întrebări uzuale, de tipul: Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Din ce cauză?, care pot da naștere, ulterior, altor întrebări, unele chiar ciudate, dar binevenite (prin ele urmărindu-se, în fond, și interpretări neașteptate ale operei literare, sau constatarea unor analogii aparent surprinzătoare între opere literare, autorii lor sau personaje).



Altă tehnică pe care o utilizez în grădiniță este **Floarea de nufăr**. **TEHNICA LOTUS** Este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme. Stimulează munca colaborativă în echipă și efortul creativ al fiecărui membru al grupului. Elevii lucrează cu plăcere în cadrul acestei tehnici, mai ales dacă grupurile au fost alese preferențial. Tehnica Lotus poate fi aplicată cu succes atât la școlarii mici cât și la adolescenți și adulți. Este compatibilă cu multe domenii de activitate și poate fi un excelent mijloc de stimulare a creativității elevilor/preșcolarilor și de activizare a energiilor, capacităților și structurilor cognitive la diferite obiecte de învățământ. Este o modalitate de lucru în grup cu mari valențe formativ-educative. Stimulează și dezvoltă capacități ale inteligenței lingvistice, ale inteligenței interpersonale (capacitatea de a înțelege intervențiile, motivațiile, dorințele celorlalți), ale inteligenței intrapersonale (capacitatea de autoînțelegere, autoapreciere corectă a propriilor sentimente, motivații), ale inteligenței naturaliste (care face omul capabil să recunoască, să clasifice, să se inspire din mediul înconjurător), ale inteligenței sociale (capacitatea de relaționare).



Tehnica Blazonului îmi este utilă în sala de grupă. Această tehnică are drept scop completarea compartimentelor unei scheme cu desene, jetoane, cuvinte sau propoziții care prezintă sinteza unui aspect real. Având la bază un suport metaforic – blazonul – această tehnică propune grupurilor de copii să completeze compartimentele unor steme cu desene ori cu propoziții care semnifică elementele importante ale unui aspect real. Blazoanele sunt prezentate și comparate într-o activitate generală. Realizarea blazoanelor se face în mai multe etape.



Utilizând metodele moderne, profesorul joacă un rol esențial, trebuie să-și pună în joc toate cunoștințele sale și întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur și simplu cunoștințe care urmează a fi însușite mecanic, ci pentru a insufla elevilor săi dorința de a le dobândi, prin ei înșiși, printr-un studiu cât mai activ și mai intens.

În concluzie putem afirma că, metodele activ-participative, prin caracterul lor diferențiat și formativ, ajută la dezvoltarea potențialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor minții, la ridicarea calității învățării.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, ediția a III-a, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 1997
2. Cerghit, Ioan, Metode de învățământ. Iași: Editura Polirom, (2006)
3. http://www.red.isjtr.ro/docu/GIMNAZIAL/dcm_gim/eth_dcm_g/01-SERGENTU-RED-TR_MET_TEH_INTERACTIVE_5_8_ETH.pdf
4. https://dppd.tuiasi.ro/wp-content/uploads/2020/01/Pedagogie-II.Met_.interactive-stimulare-inv.ef_.-suport-curs.pdf

EFICIENTIZAREA DEMERSULUI DIDACTIC ÎN ACTIVITĂȚILE DE CUNOAȘTERE A MEDIULUI

Prof. Tudor Ramona Cristina – director Grădinița nr. 283, București

Cadrul didactic determinat să pună în practică educația sub semnul iubirii, responsabilității și dăruirii față de copil este noua perspectivă care se are în vedere atunci când vorbim de un act instructiv-educativ eficient în învățământul preșcolar.

Grădinița trebuie să devină o nouă casă primitoare, unde el poate găsi zilnic bucurii și surprize, parteneri de joacă cu care să se joace liber sau într-un mod organizat pentru a-și satisface setea de cunoaștere.

Mediul înconjurător în care copiii își desfășoară activitatea, prin variatele lui aspecte, constituie un prilej permanent de influențare asupra personalității acestora.

Mai întâi de toate, mediul ambiant ofera copilului posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru el, care îi stârnește curiozitatea, dorința de a-l cunoaște. Astfel, din contactul cu obiectele și jucăriile sale, cu lucrurile personale și cele ale adulților, apar diferite întrebări din care rezultă că preșcolarul se interesează de denumirea, calitățile sau proveniența lor.

Adulții în familie, cât și educatoarele la grădiniță, trebuie să satisfacă aceste interese. Prin răspunsul dat se transmit atât cunoștințele solicitate de copil cât și cuvintele cu privire la atitudinea pe care trebuie să o aibă copilul față de fiecare lucru sau ființă. Cu alte cuvinte, concomitent cu transmiterea de cunoștințe, se formează copilului o atitudine corespunzătoare, un anumit model comportamental.

Cunoașterea treptată a mediului înconjurător, ca și integrarea din ce în ce mai corectă a copilului în acest mediu pot defini un traseu educational de succes. Totodată, noile cunoștințe dobândite devin un îndreptar prețios al acțiunilor întreprinse ulterior.

Activitatea didactică de cunoașterea mediului corespunde unor nevoi de informare a copilului, de dezvoltare a capacității de observare, investigare, explorare pentru o cunoaștere, o înțelegere a componentelor din mediul înconjurător, a proceselor sau fenomenelor naturale și pentru o exprimare într-un limbaj adecvat a fundamentelor științifice legate de lumea vie sau nevie din jurul copilului.

Curiozitatea pe care copiii o manifestă față de fenomenele naturii trebuie menținută și transformată într-o puternică dorință de a o cunoaște și înțelege din ce în ce mai bine. Observarea sistematică a dezvoltării și schimbării în timp a plantelor, a creșterii și îngrijirii animalelor, educă atenția, spiritul de observație, deprinderea de a sesiza schimbările din natura și dorința de a cunoaște cauzele acestora. Noile cunoștințe transmise copiilor cu prilejul observării diferitelor fenomene ale naturii sunt înțelese și memorate cu multă ușurință.

Răspunzând la întrebările prescolarilor, educatoarea trebuie să le explice fenomenele respective în raport cu capacitatea lor de înțelegere.

Astfel, orizontul de cunoaștere al copiilor se îmbogățește treptat, ceea ce permite să înțeleagă faptul că plantele și animalele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare (hrană, căldură, lumină, adăpost), că trebuie îngrijite de om, sau că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze, că fenomenele sunt legate între ele și depind unele de altele.

Înțelegerea treptată, pe baza cunoștințelor transmise de educatoare, a fenomenelor naturii, a interdependenței dintre ele, a cauzelor care le-au provocat contribuie din plin la însușirea de către copii a unor elemente științifice despre natură.

De asemenea, noile cunoștințe vor contribui la **formarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător.**

Bibliografie

- „Curriculum pentru educația timpurie”
- Varzari E., Taiban M., Manasia V., Gheorghianu E. ; “ Cunoasterea mediului inconjurator si dezvoltarea vorbirii - metodică ” ; Editura Didactica si Pedagogica ; Bucuresti ; 1972 ;
- Rafaila Elena ; “Educarea creativitatii la varsta prescolara ” ; Editura Aramis ; 2002 ;
- Manolescu Marin ; “Curriculum pentru invatamantul primar si prescolar ” ; Editura Credis ; 2004 ;
- Ciubotaru M. , Antonovici S., Popescu M., Fenichiu D. ; “ Metoda proiectelor la varstele timpurii ” ; Editura CD Press ; Bucuresti ; 2005

REPERE ÎN PICTURA ȘI RESTAURAREA ICOANELOR PE STICLĂ ȚĂRĂNEȘTI

PROF. TUDOSE CRISTINA, ȘC. GIMN. "IORGU RADU", BÂRLAD

O pictură realizată de țărani

Spre deosebire de artizanii din Boemia sau Austria, pictura pe sticlă din Transilvania-cu excepția celor care deja pictau pe lemn sau zugrăveau biserici, sau a celor care i se dedicau ulterior în întregime-nu era ocupația principală a celor care o practicau. După lucrul câmpului sau când anotimpul nu permitea activități în exterior, acești țărani-mici meșteri ai desenului și culorii-se dedicau în casele lor pictării icoanelor pe sticlă, adesea implicând întreaga familie în pregătirea culorilor, trasarea desenului sau confecționarea ramelor.

Majoritatea celor care realizau icoanele erau țărani anonimi și, în mare parte învățau aceasta artă din experiență. Totuși, unii pictori, al căror nume a rămas cunoscut, au dezvoltat o personalitate artistică proprie. Așa au fost Sandu Popa din Ierņueni (Valea Mureșului), Savu Moga din Arpașul de Sus, Matei Țâmforea tot din Făgăraș, Ion Morar originar din Laz și fiicele sale Emilia și Elisabeta care i-au continuat activitatea, familia Poienaru, Ana Deji, descendentă a familiei de pictori Tămaș.

Ca sursă de inspirație pentru izvoade au fost icoanele din biserici, miniaturile din manuscrise, xilogravurile.

Icoana pătrunde astfel în cultul particular al țăranilor români, cărora le-a devenit accesibilă în forma ei pictată pe sticlă, mai mică, ușor de transportat și mult mai ieftină.

Repere în pictura și restaurarea icoanelor pe sticlă

Din punct de vedere tehnic pictura pe sticlă constă în aplicarea straturilor picturale în succesiune inversă față de pictura pe alte suporturi, pe una din fețele sticlei, aceasta îndeplinind dubla funcție de suport și de strat protector al picturii.

Sub aspect tematic și stilistic, ele aparțin sferei de influență bizantină, fiind o creație artistică unicat ce nu se regăsește altundeva în spațiul european și nu numai. Ea mărturisește despre o societate românească ce a ramas alături de un program iconografic și de canoanele de reprezentare consacrate de biserica răsăriteană, Transilvania fiind singurul teritoriu în care pictura pe sticla adoptă iconografia ortodoxă de proveniență bizantină.

Tema icoanelor pe sticlă este foarte amplă prin numeroasele unghiuri din care poate fi abordată, dar și prin faptul că icoana pe sticlă este o tradiție vie, actuală.

Icoanele pe sticlă sunt obiecte compozite, alcătuite dintr-o multitudine de materiale (sticlă, pigmenti, lianți, foiță metalică, lemn, hârtie sau metal) cu proprietăți diferite, expuse la cele mai diverse

degradări. Cele mai frecvente degradări ale icoanei pe sticlă sunt cele care afectează calitatea stratului de culoare: murdăria superficială și aderentă, uzura datorată frecării exercitate de capacul de lemn, modificările cromatice datorate luminii, oxidarea foiței metalice, desprinderile, de la cele incipiente (oarbe), până la cele cu marginile libere, lacunele de culoare. O altă categorie de degradări interesează suportul de sticlă. Uneori sticla de manufactură (glaja), de grosime și consistență inegală, se curbează, alteori, din cauza înrămării prea rigide sau ca urmare a accidentelor, se sparge, pierzând fragmente importante. Rama și capacul de lemn se fragilizează odată cu trecerea timpului, dar și din cauza condițiilor improprii de păstrare, a manipulărilor inadecvate sau a atacului biologic. Uneori prezintă pierderi ale unor elemente componente (colțari, baghete, planșe). Toate aceste degradări sunt evolutive, se petrec într-o anumită succesiune, se intersectează sau se determină reciproc. Urmărind cauzele care le generează, primordiale sunt așa numitele cauze endogene cum ar fi perisabilitatea materialelor, tehnica de confecționare ca și îmbătrânirea naturală a materialelor. O importanță deosebită o au și cauzele exogene cum sunt factorii de degradare naturali: fizici (valori extreme și variații bruște ale umidității relative (UR) și temperaturii (T), lumina cu radiațiile UV și IR), chimici (reacții chimice între compușii chimici ai obiectelor), biologici (atacul microorganismelor, ciupercilor, insectelor, rozătoarelor), calamități naturale (inundații, cutremure). Tot din categoria cauzelor exogene face parte și factorul uman: manipulări inadecvate, accidente, șocuri provocate, vandalism, uzură funcțională și mai ales intervenții necorespunzătoare. Fiecare piesă este un caz unic pentru care trebuie găsite soluții specifice și bine adaptate. Numai astfel se poate salva materia și, odată cu ea și mesajul istoric, teologic, estetic pe care acesta îl transmite.

Considerații concluzive

Tema icoanelor pe sticlă este foarte amplă prin numeroasele unghiuri din care poate fi abordată, dar și prin faptul că icoana pe sticlă este o tradiție vie, actuală.

Un cvasi-recent și interesant studiu ce reunește mai multe direcții-icoana pe sticlă emblemă de spațiu spiritual în trecut și în prezent, dar și ca formă de păstrare a credinței în perioada comunistă, - a fost realizat de ziaristul italian Giovanni Ruggeri prin cartea *Icoanele pe sticlă din Sibiel* apărută la Editura Citta Aperta Troina, Italia și prin site-ul www.sibiel.net.

Bibliografie:

- Coman-Sipeanu, Olimpia, *Tematica hristologică a icoanelor pe sticlă*, Studia Universitatis Cibiniensis, Series Historica, tomul 5, 2008;
- Coman-Sipeanu, Olimpia, *Icoane pe sticlă din patrimoniul Muzeului Astra Sibiu Colecția Ion Irimie*, Editura Astra Museum, Sibiu, 2010;

- Coman-Sipeanu, Olimpia, *Conservarea și restaurarea icoanelor pe sticlă*, în Studii și comunicări de etnologie, XVI;
- Dancu I., Dancu D., *Pictura țărănească pe sticlă*, Editura Meridiane, București, 1975;
- Ene D. Vasilescu, Elena, *Icoană și iconari în România: cât Bizanț, cât Occident?*, Editura Trinitas, Iași, 2009;
- Mihalcu M.,1984, *Valori medievale românești*, Editura.Sport-turism, București, 1984
- Roșu Georgeta, *Icoane pe sticlă din colecția Muzeului Țăranului Român*, Editura Alcor Edimpex, București, 2009
- Ruggeri Giovanni, *Icoanele pe sticlă din Sibiel*, Editura Citta Aperta, Troina, Italia, 2008
- Stăniloae, Pr. Prof. Dr. Dumitru, *Considerațiuni în legătură cu sfintele icoane*, Gândirea, nr. 3, martie 1942;
- xxx, *Sacre trasparenze. Antiche icone romene su vetro dalla Transilvania*, Museo Diocesano Tridentino Trento, 2007.

VARA-INSPIRSAȚIE ȘI CULOARE

Turean Luciana Valentina
Colegiul “Mihai Viteazul” Ineu

Armoniile verii ne poartă într-o călătorie senzorială unică, unde culorile și sunetele vacanței se împletesc într-un dans vibrant și revigorant. Fiecare anotimp are farmecul său, însă vara își revendică drepturile cu o explozie de nuanțe și acorduri melodioase.

Pe litoral, spectacolul culorilor începe cu albastrul intens al mării, care se îmbină armonios cu nisipul auriu și verdele plantelor de pe mal. La amurg, cerul oferă o paletă impresionantă de roz, portocaliu și violet, transformând fiecare apus într-o pictură unică, demnă de un artist renumit. Aceste tonuri calde creează o atmosferă idilică, perfectă pentru relaxare și contemplare.

Sunetele verii completează această simfonie cromatică. Valurile care se sparg ușor la țărm, ciripitul vesel al păsărilor și foșnetul frunzelor în briza caldă sunt elementele sonore ce construiesc un peisaj auditiv de neegalat. Muzica naturii se împletește cu ritmurile dinamice ale petrecerilor de pe plajă sau cu melodiile preferate ascultate în surdină, în timp ce soarele apune.

La munte, culorile verii se transformă într-o simfonie verde, cu nuanțe infinite ale pădurilor și poienilor. Aici, sunetele sunt la fel de captivante: murmurul râurilor și cântecele păsărilor în zori oferă o serenadă naturală, îndemnând la explorare și aventură.

În orașele pline de viață, armoniile verii capătă o altă dimensiune. Străzile sunt animate de forfota oamenilor, iar terasele devin puncte de întâlnire unde râsetele și conversațiile se împletesc cu muzica din fundal. Festivalurile de vară aduc un plus de culoare și sunet, transformând orice locație într-un spectacol de neuitat.

Armoniile verii, cu paleta lor de culori și orchestra lor de sunete, creează amintiri prețioase și ne invită să ne bucurăm de fiecare clipă. Ele ne reamintesc că frumusețea vieții stă în simplitatea momentelor trăite cu intensitate și bucurie.

Vara, în literatura română, este adesea portretizată ca un anotimp al plenitudinii, al trăirilor intense și al transformărilor. Scriitorii români au folosit acest anotimp pentru a explora diverse teme, de la frumusețea naturii și a vieții rurale până la tumultul interior al personajelor.

În operele lui Ion Creangă, vara capătă nuanțe nostalgice și idilice. “Amintiri din copilărie” este un exemplu elocvent, unde zilele lungi de vară sunt pline de aventuri și descoperiri. Descrierile lui Creangă ale peisajelor bucolice din Humulești sunt pline de căldură și lumină, evocând un sentiment de libertate și inocență. “D-apoi vara, în zilele de sărbătoare, cu fetele pe câmpie, pe colnice și mai ales prin luncile și dumbrăvile cele pline de mândrețe, după cules răchițică de făcut gălbenele, sovârv de umplut flori, dumbravnic și sulcină de pus printre straie, cine umbla?”

Liviu Rebreanu, în romanul său “Ion”, utilizează vara pentru a sublinia contrastul dintre frumusețea naturii și luptele interioare ale personajelor: “Soarele urca mereu pe cer, culegând, cu razele-i calde, stropii de rouă de pe câmpuri, înviorând din ce în ce văzduhul. Flăcăului îi curgea sudoarea pe obraji, pe piept, pe spate, iar câte un strop de pe frunte i se prelingea prin sprâncene și, căzând, se frământa în humă, înfrățind, parcă, mai puternic omul cu lutul.” Câmpurile de grâu coapte și pământul fertil sunt fundalul pe care se desfășoară drama satului Pripas. Vara simbolizează atât prosperitatea cât și tensiunile sociale și personale, evidențiind complexitatea vieții rurale.

Marin Preda, în “Moromeții”, capturează esența verii prin descrieri detaliate ale activităților agricole și ale peisajului din Câmpia Dunării. “Soarele se ridicase sus, și o grămadă de nori, niște nori curați și frumoși, se și rezeziseră spre el, parcă ar fi vrut să-l oprească pe loc sau să-l întoarcă îndărăt de unde răsărise”. Atmosfera verii este redată cu o acuratețe impresionantă, de la căldura sufocantă a zilelor de muncă la liniștea serilor petrecute în bătaură. Astfel, vara este de asemenea un personaj vibrant în opera lui Marin Preda care descrie cu măiestrie viața rurală în timpul verii, redând nu doar peisajele ci și dinamica comunității. Atmosfera verii este redată prin imagini tactile și olfactive, de la câmpurile de grâu auriu până la aerul fierbinte al zilelor de muncă. Prin intermediul personajului Ilie Moromete, vara devine un timp al reflecției și al confruntării cu schimbările inevitabile ale vieții.

George Coșbuc, în poeziile sale, celebrează vara ca pe un timp al bucuriei și abundenței. În poezii precum “Nunta Zamfirei” sau “Vara”, este un anotimp al celebrării și al frumuseții naturii, cu imagini bogate și vivace ale câmpurilor înflorite și ale vieții satului.: “Și soarele mirat sta-n loc,/ Că l-a ajuns și-acest noroc”, “Iar spicele jucau în vânt,/ Ca-n horă dup-un vesel cânt”

Mircea Eliade, în proza sa fantastică, utilizează vara pentru a crea o atmosferă misterioasă și încântătoare. În nuvela “La țigănci”, vara devine un cadru ideal pentru explorarea lumii fantastice și a mitului, combinând realitatea cotidiană cu elemente supranaturale. “Cât putea vedea cu ochii trotuarul era pustiu. Nu îndraznea sa priveasca cerul, dar simtea deasupra capului aceeași lumina alba, incandescenta, orbitoare, și simtea vapaia fierbinte a strazii lovindu-l peste gura, peste obraji.”

Vara, în literatura universală, este adesea portretizată ca un sezon al abundenței, al renașterii și al efervescentei. Acest anotimp plin de viață oferă o gamă bogată de imagini și simboluri care au inspirat scriitorii de-a lungul timpului să creeze descrieri vivide și memorabile.

În poezie, vara este adesea prezentată prin metafore și imagini care evocă căldura, lumina și vitalitatea. De exemplu, în poezia lui William Wordsworth, peisajele verii sunt descrise cu un simț acut al detaliului natural, reflectând bucuria și energia vieții. “Ode: Intimations of Immortality” explorează ideea reîntoarcerii la natură și simplitatea copilăriei, subliniind frumusețea și serenitatea verii. “A fost o vreme când pajiștea, dumbrava și pârâul,/ Pământul și orice priveliște comună/ Mie mi s-au părut/ Îmbrăcate în lumina cerească,/Gloria și proștețimea unui vis./.../ Lucrurile pe care le-am văzut acum nu mai pot vedea!”

Proza literară nu se lasă mai prejos în a capta esența verii. În operele lui F. Scott Fitzgerald, cum ar fi “Marele Gatsby”, vara simbolizează atât opulența cât și decepția. Petrecerile fastuoase de pe Long Island sunt învăluite într-o atmosferă de vis, dar ascund sub ele conflicte și dorințe neîmplinite, demonstrând complexitatea acestui anotimp.

În literatură, vara poate reprezenta și un timp al aventurii și descoperirii. Romanul “Micul print” de Antoine de Saint-Exupéry utilizează vara pentru a sublinia contrastul dintre inocența copilăriei și complexitatea maturității. Prin călătoria sa, Micul Print descoperă frumusețea și tristețea vieții, într-un cadru de vară care subliniază efemeritatea momentelor prețioase.

Astfel, vara în textele literare este un anotimp al contrastelor și al intensităților, un timp în care natura și umanitatea se împletesc într-o simfonie complexă de culori, sunete și emoții. Scriitorii folosesc vara pentru a explora teme universale, creând povești și poezii care rezonază profund cu cititorii.

Bibliografie:

1. Antoine De Saint-Exupery, *Micul print*, Editura REGIS, 2014
2. George Coșbuc, *Poezii*, Editura EXIGENT, 2021
3. Ion Creangă, *Amintiri din copilărie*, Editura HERRA, 2011
4. Eliade, Mircea, *La țigănci*, Editura Cartex, 2020
5. F. Scott Fitzgerald, *Marele Gatsby*, Editura POLIROM, 2017
6. Marin Preda, *Moromeții*, vol I, Editura CARTEX, 2022
7. William Wordsworth, *Ode: Intimations of Immortality*, Editura Creative Media Partners, LLC, 2018

CURCUBEUL CULORILOR

PROF.NIȚULELTE LILIANA
GRĂDINIȚA NR 138, BUCUREȘTI

Nu putem concepe existența noastră fără prezența culorilor. Lucrurile care ne înconjoară nu se deosebesc unele de altele doar prin formă ci și prin culoare. Ea este prezentă pretutindeni, oriunde pătrunde lumina.

Această caracteristică a lumii constituie farmecul vieții omului, provocându-i acestuia o diversitate de stări psihice.

Fernand Leger o consideră pe drept o “necesitate vitală, o materie indispensabilă vieții ca apa și focul”; însă ea nu îndeplinește numai o funcție estetică ci și una cognitivă, în sensul că atracția omului față de o anumită culoare dezvăluie unele informații despre personalitatea acestuia.

Copilul observă lumea care îl înconjoară, o receptează, își îmbogățește orizontul de cunoștințe cu informațiile primite, dar și cu diferite impresii, iar cu ajutorul fanteziei redă cele văzute sau imaginate, prin mijloace proprii.

Piajet afirmă că „limbajul grafic este un mijloc prin care copilul ia în stăpânire lumea exterioară pentru a o armoniza cu lumea lui interioară”. Prin urmare, lucrul cu pensula nu este numai o acțiune plăcută pentru copii, ci și o modalitate de exprimare a personalității.

Prin intermediul culorii, el dă frâu liber celor mai variate dispoziții și se eliberează de anumite tensiuni interioare, știut fiind faptul că deși mic, posedă o viață sufletească foarte bogată.

Desenele copiilor reflectă gusturile și preferințele lor pentru anumite culori, acest lucru putându-se observa din alegerea și utilizarea frecventă a aceluiași culori, în cadrul diferitelor teme alese sau propuse. Cunoșcând acest amănunt important, prin intermediul activităților plastice, cadrul didactic poate primi unele informații despre cei pe care-i educă. Dar mai înainte de aceasta este necesar ca și cadrul didactic să cunoască semnificația culorilor.

Astfel: roșul, reprezintă viața, iubirea, focul; dă impresia de tensiune, este dinamic, mobilizează și invită la acțiune; galbenul, culoarea luminii și a energiei, exprimă bucuria; oranjul simbolizează căldura, optimismul, dorința de a comunica; verdele invită la repaus, la meditație și introspecție, are efect calmant, odihnitor. Exprimă liniștea, siguranța, prospețimea, tinerețea și speranța; albastrul, numită „culoarea depărtării”, semnifică armonia, el predispune la visare și simbolizează delicatețea, nostalgia, dorul; violetul exprimă pasivitatea, resemnarea, melancolia și durerea; negrul semnalează neliniștea, singurătatea, iar albul-puritatea și pacea. Prin culorile utilizate de către copii în desenele lor putem descifra stările psihice / dispozițiile de moment ale acestora, bucuria sau tristețea, starea de echilibru și armonie, starea de bine, starea de neliniște sau de tensiune. Deși nu există grile de interpretare, deoarece “alegerea unei anumite culori rezultă din interferența multiplelor influențe, a interacțiunilor dintre copii, a relațiilor cu lumea adulților, a culturii și a multiplilor parametri psihologici”, specialiștii în domeniu susțin că folosirea culorilor calde sunt caracteristice copiilor sociabili, deschiși, „integrați mediului în care acționează”, în

timp ce culorile neutre ar caracteriza copiii introvertiți care, de cele mai multe ori, manifestă o agresivitate vizibilă.

Se crede că, în general, „copiii mici sunt atrași de culoarea roșu, însă, folosirea lui mai târziu poate reprezenta un semn de ostilitate sau agresivitate”. În realizarea unei compoziții plastice interacționează diferite categorii de factori intelectuali (inteligenta, gândirea, experiența de viață a copilului, cunoștințe din artă), nonintelectuali (sensibilitatea, temperamentul, caracterul și afectivitatea) dar și motivaționali (dorința de a picta cât mai frumos, cât mai bine, de a cunoaște cât mai multe din domeniul artei plastice), acestea mai ales la copiii de 6-7 ani.

Așa cum remarca Ursula Schiopu, abilitatea copiilor de a folosi culoarea trece prin câteva faze: la preșcolarul mic, colorația este neomogenă, el folosește o singură culoare, preșcolarul mijlociu și mare utilizează mai multe culori.

„Modul în care aleg culorile este o probă de cunoaștere a personalității copilului, are o valoare interpretativă, exprimă și traduce specificul stării emoționale a copilului.

Absența culorii exprimă un vid afectiv, iar frecvența culorilor sumbre, lipsite de strălucire marchează o adaptare dificilă, o stare de regresie afectivă”; însă, valoarea unei culori nu poate fi înțeleasă singură, ci ca parte integrantă a desenului.

Copilului senzorial îi plac nuanțele vii, culoarea domină forma îi dă ansamblului o impresie de lumină și de viață.

Copilul rațional realizează o compoziție bine organizată, domină simetria, iar obiectele au spațiu între ele.

Copilul ambițios umple toată foaia cu culoare.

Copilul extrovertit, bine adaptat grupului folosește culori calde, realizează compoziții în culori saturate, în timp ce copilul introvertit folosește culori neutre.

Copilul activ utilizează culori dinamice, calde iar cel calm, liniștit (melancolic) alege culorile reci; spre deosebire de aceștia, copilul pasiv preferă violetul, iar copilul timid - culorile palide,

Chiar și modul de redare a conturilor ne spune ceva despre cel ce a realizat lucrarea; astfel, copilul agresiv desenează contururi groase, puternice, în schimb, copilul nesigur, trasează contururi subțiri, vagi.

Pictura copilului melancolic abundă în detalii, iar a copilului coleric se remarcă prin prezența culori furioase, complementare. Viața sufletească bogată este transpusă pe suprafața de lucru prin bogăție de culori, prin echilibru și armonie. Referindu-se la un alt aspect important, cercetătorul științific Elena Badea precizează că, de asemenea: „alegerea nuanțelor și repartizarea lor prezintă interes, suprapunerea exprimând conflictul dintre diverse tendințe, iar izolarea rigiditate, teamă, amestecul fără discernământ ar exprima imaturitate și impulsivitate”. Pentru a cunoaște atracția și preferința preșcolarilor de la grupa cu care lucrez, am conceput o probă simplă în care am folosit doar culorile cercului cromatic și le-am cerut copiilor să aleagă culoarea preferată.

Experimentul a fost aplicat pe un eșantion de 20 subiecți de vârste între 5-6 ani, pe parcursul a trei zile selectate în trei luni diferite (neconsecutive). Interesante au fost concluziile: copii au ales aproape de fiecare dată o altă culoare. Deși eram sigură că majoritatea vor alege roșul, în topul preferințelor lor s-a situat verdele (în toate cele trei luni), fiind urmat la oarecare distanță de roșu, apoi albastrul la egalitate cu galbenul, a urmat imediat oranjul și, pe ultimul loc, violetul.

Acest test arată că atracția copiilor față de o culoare sau alta este fluctuantă. Remarcabil a fost faptul că doar 6 copii din cei 20 au ales constant aceleași culori.

În mod surprinzător, proba aplicată a confirmat parțial una dintre ipoteze, în sensul că majoritatea preșcolarilor (9) au ales culori potrivite temperamentelor lor, restul de (5) subiecți au ales culori care nu corespund temperamentelor lor, ci total opuse.

În concluzie, prin intermediul culorilor ne exprimăm involuntar nevoia de echilibru și cunoscând această necesitate putem să contribuim în mod conștient la realizarea ei, acest lucru fiind valabil și în cazul preșcolarilor.

Bibliografie

Ursula Schiopu-Ed Didactică și Pedagogică –București, 1977

Piaget Jean, Barbel Inhelder-Ed Cartier, 2005

Educația plastică în ciclul preșcolar-ghid metodic

Davidov, Roseline, „Descoperiți-vă copilul prin desene”, Ed. Image, București, 1998

Armonii de vară- culorile și sunetele vacanței în Creion și Pictură

Prof. Udrea Georgiana

Unitățile de învățământ: Liceul Tehnologic nr.1 Borcea și Școala Gimnaziala Nr.2 Borcea

Eficiența educației este în concordanță de gradul în care se pregătește elevul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de modul în care pune temelia bazelor formării personalității copiilor, iar aceasta desfășurându-se în cadrul orelor de curs, cât și în afara lor, adică prin activități extrașcolare.

Elevii au dorința de acțiuni care să le dezvolte lumea spirituală, să le lărgescă spectrul de cunoaștere, să le creeze senzații de emoție profundă, descoperind, apreciind, formându-și propriile convingeri, atitudini, comportamente, de aceea activitățile extrașcolare vizează curricula extinsă, oferind copilului noi oportunități și situații de învățare.

În lipsa unui cadru al activităților rigid, impus, activitățile extrașcolare integrează o vastă construcție a învățării. Activitățile extrașcolare au cel mai larg și divers caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare/dezvoltare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece prezintă factori și modalități educative apreciate de copii și tineri, accesibile sufletelor acestora.

Activitățile extrașcolare permit folosirea eficientă și plăcută a timpului liber al elevilor, dezvoltarea capacităților de a lucra în grup și de a coopera în rezolvarea unor sarcini complexe, dezvoltarea voinței și formarea trăsăturilor pozitive de caracter.

Vacanța de vară este modul prin care elevii se destind, relaxează și se deconectează de mediul formal al învățării. Cunoașterea, cercetarea și descoperirea nu se oprește în această perioadă, ea continuă în mediul informal și non formal. Profesorii pot deveni ghidul cunoașterii pentru elevi, poate antrena elevul spre aprofundarea elementelor teoretice dobândite la clasă. Prin activitățile interactive specifice vacanței elevii pot alterna activitățile recreative cu activitățile de învățare.

În această perioadă se pot desfășura excursii de o zi privind această temă “Armonii de vară- culorile și sunetele vacanței în Creion și Pictură”.

Activitățile sugerate sunt de desfășurarea în orizontul local un concurs de desene, schițe, reprezentări grafice și cartografice privind elementele fizico-geografice ale orizontului local. Prin expediția în mediul înconjurător, pot reda prin desen fenomene surprize, peisaj sau elemente de floră și vegetație specifice cadrului natural. Activitățile amintite pot deveni mai atractive, în deosebi dacă sunt abordate în grup de 4-5 elevi, fiecare imprimându-și propriile elemente de originalitate și stil.

Desenele și picturile pot fi realizate chiar cu materiale oferite de mediul înconjurător: coaja copacilor, roci, lut, argila, nisip, frunze de copaci. În acest mod se va dezvolta spiritul de atașament față de natura, descoperirea unor modalități alternative non poluante de exprimare a imaginației. Un alt context de dezvoltare a abilităților practice privind reprezentările grafice este realizarea unei imagini văzute dintr-o dronă care surprinde rețeaua de cai de acces, sau elemente de bază ale cadrului natural.

La sfârșitul expediției este recomandată o expoziție de artă, pe holul unității școlare, moment de interacțiune și schimb de experiență cu ceilalți colegi care nu au participat în cadrul excursiei. Pot fi analizate și centralizate lucrările, iar reprezentările grafice pot constitui reper pentru o masă rotundă și transferul spre alte domenii culturale proza, poezie sau articol pentru revista școlară.

Învățarea se desfășoară pe tot parcursul vieții, este important ca actul educațional al omului să nu sisteze. El trebuie să se continue și dincolo de granițele școlare. Aceste activități extrașcolare constituie un moment de conexiune profesor elev, care va favoriza și legătura din cadrul procesului instructiv - educativ din spațiul formal. Elevii prezintă interes față de anumite discipline școlare

observând că multe dintre cunoștințele achiziționate pot fi aplicate și pot constitui un mod de sensibilizare față de mediul înconjurător și conexiune cu natura.

În contextul unei societăți în continuă transformare, cu modificări de formă și de fond la întregului subsistem, învățământul își asumă o nouă perspectivă de funcționare. Este recomandat ca toți factorii educaționali să fie implicați și mai ales părinții, care pot susține și încuraja acest demers. Activitatea prezentată poate constitui și punct de reper pentru un schimb de experiență dintre unitățile școlare și diverse parteneriate.

Bibliografie:

1. Andrieș Vasile, Cara Angela. Modele și proiecte pedagogice privind dezvoltarea parteneriatului școală-familie-comunitate. Ghid metodologic. MECC, Institutul de Științe ale Educației, Chișinău, 2019. ISBN 978-9975-48-164-9
2. https://mecc.gov.md/sites/default/files/repere_educatia_extrascolara_2022-2023_final.pdf

Rolul jocului didactic în dezvoltarea gândirii logice a școlarului mic

profesor învățământ primar Ungureanu Andreea
Școala Gimnazială nr. 7 Buzău

Învățământul primar constituie temelia educațională a copiilor. Frageda vârstă de 6 ani a intrării în școală impune folosirea celor mai potrivite metode, mijloace și procedee pe care un învățător iscusit le are la îndemână. Adaptarea cu regimul școlar, implicarea copiilor cu interes și curiozitate în viața școlară se poate realiza cu succes prin cea mai simplă metodă... jocul. Un joc bine organizat și pregătit constituie poarta pe care copilul o deschide către cunoaștere. În desfășurarea jocului, cele mai importante sunt sarcinile didactice care contribuie la exersarea deprinderilor, la consolidarea cunoștințelor și la valorificarea acestora.

Folosit ca mijloc de învățământ, jocul didactic înlătură plictiseala și dă senzații de bucurie, destindere și odihnă. Corespunzând particularităților de vârstă școlară mică, jocul didactic are valențe formative dintre cele mai bogate. În joc se formează deprinderile de muncă independentă, perseverență și dârzenie pentru învingerea dificultăților, atitudine disciplinată. Jocul exersează inteligența, aduce stăpânirea de sine, dezvoltă mobilitatea proceselor cognitive, inițiativa, inventivitatea.

În jocurile didactice sunt antrenați toți elevii, sunt puși în situații de a elabora diverse soluții de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităților intelectuale individuale.

Având la dispoziție o gamă bogată de jocuri didactice, dascălul își poate forma o imagine completă, corectă despre elevii cu care lucrează. Din aceste considerente am elaborat această lucrare despre jocul didactic, care poate fi utilizat de dascăli în cadrul orelor de matematică.

Am încercat în cuprinsul acestei lucrări să prezint și să perfecționez experiența mea la catedră în una din cele mai importante sarcini ale învățătorului: aceea de a-i face pe elevi, prin alegerea celor mai potrivite metode de învățământ și a celor mai potrivite mijloace, să-și însușească mai ușor cunoștințele într-un mod logic, să îndrăgească activitățile în care sunt implicați, să-și dezvolte permanent creativitatea.

Am consultat o vastă bibliografie care se referă direct la problema studiată, bibliografie pe care am folosit-o drept ghid în observarea elevilor, precum și în desfășurarea cercetării, urmărind astfel să fundamentez teoretic și practic predarea - învățarea prin jocul didactic.

Psihologia ne demonstrează că însuși copilul este participant activ la propria formare și în școală trebuie direcționat pe calea cea bună, cu mijloace atractive, care să-i atragă atenția. Și ce poate fi mai atractiv pentru copil decât jocul? Din experiența la clasă am putut constata cu câtă ușurință se manifestă un copil în cadrul unui joc. El consideră că se joacă, că nu trebuie să se încadreze în regulile unei lecții, că nu are teme, deci se consideră liber. De fapt, școlarul trebuie să respecte niște reguli, are de rezolvat niște sarcini pe care le face cu plăcere, pentru că se joacă. Rezultatele cele mai bune le-am obținut atunci când o lecție a fost proiectată sub forma unui joc didactic, această formă de activitate fiind foarte atractivă pentru elevi. Imediat randamentul a fost unul satisfăcător și am putut să-mi ating obiectivele propuse. E normal că nu întotdeauna ne putem permite să apelăm la joc, dar tocmai din acest motiv am dorit ca în această lucrare să dezbăt această temă, deoarece, în cadrul activității didactice, jocul didactic și-a dovedit eficiența.

„Îmbinarea în jocul didactic a elementului distractiv cu cel instructiv duce la apariția unor stări emotive complexe, care stimulează și intensifică procesele de reflectare directă și mijlocită a realității și de fixare a cunoștințelor.” (E. Chircev)

Lucrarea finalizată arată faptul că, prin intermediul jocului didactic, se pot asimila noi informații, se pot verifica și consolida anumite cunoștințe, priceperi și deprinderi, se pot dezvolta capacități cognitive, afective și volitive ale copiilor, se pot educa trăsături ale personalității creatoare, se pot asimila modele de relații interpersonale, se pot forma atitudini și convingeri. Copiii pot învăța să utilizeze bine informațiile, timpul, spațiul și materialele puse la dispoziție, li se poate dezvolta capacitatea anticipativ - predictivă, divergența și convergența gândirii.

Jocurile didactice constituie o excelentă școală a educației, a conduitei, fanteziei și imaginației, a energiei, toate acestea datorându-se valorilor instructiv-educative, posibilității de a întredeschide, prin intermediul lor, porți spre învățare.

Copiii pot să-și exprime sentimentele prin activități care implică jocul mult mai bine decât o fac, în mod explicit, prin cuvinte. Pentru cei mai mari, el este poarta prin care aceștia transmit emoții pe care nu le pot împărtăși verbal.

Cert este faptul că prin intermediul jocului didactic, o persoană avizată, și nu numai, poate identifica sentimentele copiilor, stările lor confuzionale, întrebările din viața lor.

Astfel, prin această lucrare, am arătat faptul că jocul didactic ca formă de organizare a activității, stimulează în cel mai înalt grad procesele psihice. Prin joc fiecare copil își verifică și confruntă cunoștințele cu cele ale întregului colectiv, în conformitate cu sarcinile grupului. Astfel are loc o autoevaluare corectă și, implicit, o mai bună autocunoaștere.

Jocurile didactice matematice contribuie la dezvoltarea unor deprinderi de muncă intelectuală, stimularea inteligenței, creativității, trecerea treptată de la gândirea concret intuitivă la gândirea simbolică, abstractă, la pregătirea copiilor pentru înțelegerea și însușirea matematicii în clasele primare.

*fragment din lucrarea de gradul I susținută în sesiunea din 2017

RECONNECTAREA CU ELEVII LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Prof. Ureche Adela, Creșa Sângeorz-Băi

Începutul noului an școlar pentru profesori și părinți se resimte ca un maraton, mai intens, mai lung și mai neobișnuit decât altele, pentru că regulile se schimbă din mers. Dar contextul distanțării sociale, împotriva instinctelor noastre, a ajuns să ne apropie în altă formă: ne-a arătat exact ceea ce avem cu toții în comun, și anume nevoia de răspunsuri. Iar în absența lor, ne simțim vulnerabili.

A fi vulnerabil înseamnă și acceptarea lipsei de control asupra lucrurilor care se întâmplă în jurul nostru. Stabilirea limitei dintre ce ține de noi și ce e dincolo de controlul nostru e esențială atunci când ne simțim copleșiți de provocările noului an. Asta a reieșit și din modurile diferite de a reacționa ale profesorilor - unii și-au luat o vacanță binemeritată și s-au deconectat complet, alții s-au pregătit pentru mai multe scenarii și și-au recăpătat o parte din control, dar foarte mulți au simțit că nu au avut o pauză adevărată și resimt presiunea și stresul.

Cum ne reconectăm cu elevii?

Dincolo de toată munca din culise pe care o face un profesor înainte să se revadă cu elevii, de cursuri și conferințe online, planificări și ședințe, un aspect rămâne crucial: **reconectarea cu elevii și nevoile lor la început de an școlar**. Înainte de orice recapitulare, e important să prioritizăm nevoile sociale și emoționale ale copiilor și tinerilor.

Studiile arată că dezvoltarea relației de apartenență și încrederea între elevi și profesor este cel mai important aspect înainte ca învățarea să aibă loc. Psihologii americani Richard Ryan și Edward Deci au arătat în teoria autodeterminării că oamenii sunt motivați intrinsec atunci când le sunt satisfăcute simultan cele trei nevoi psihologice de bază: **nevoia de autonomie, nevoia de competență și nevoia de conectare sau relaționare**. Altfel spus, elevii își găsesc cel mai ușor motivația de a învăța, atunci când simt că au control și putere de decizie, când se simt capabili în domeniul respectiv, în relație cu mediul și când se simt conectați cu cei din jur, că aparțin unei comunități.

Fără această componentă de reconectare, fără ca elevii să simtă că aparțin unui mediu sigur, în care sunt acceptați și înțeleși, capacitatea lui de concentrare scade, iar memoria de scurtă durată rostogolește gânduri nesănătoase, care duc la emoții nefolositoare.

Astfel, prima lecție este despre reconectare și crearea unui mediu sigur de învățare, în care elevii să înțeleagă noile reguli și dincolo de măști și distanță, să își poată vedea ochii și să se vadă unii pe alții.

Opt idei de reconectare cu elevii

Ne-am inspirat din experiența profesorilor din comunitate pentru cele mai bune idei de activități de reconectare:

1. **Două minute de conectare vizuală.** Invită elevii să se privească unii pe alții, în liniște, timp de două minute. Indiferent de cum sunt așezați în bănci și dincolo de măștile de pe față, roagă-i să se întoarcă unii către alții și să facă contact vizual cu fiecare coleg din clasă și cu profesorul. Exercițiul îi va ajuta să fie prezenți și atenți la cei din jur.
2. **Jocul numelor:** Ca să înveți numele elevilor la început de an școlar, poți juca jocul numelor - începând cu profesorul, fiecare își spune prenumele și o calitate sau o trăsătură reprezentativă care începe cu inițiala prenumelui. De ex, Mădălina-moale, Filip-fotbal. Și fiecare elev repetă prenumele celor dinainte și trăsătura, înainte de a și-l spune pe al său. După 15 minute, 30 de elevi își vor ști numele și se vor conecta între ei și cu tine.
3. **Povestea mea:** Înainte ca elevii să povestească despre ei, sparge gheața spunându-le ce ai descoperit cât ai fost departe de școală. Ți-a fost dor? Ce ți-a lipsit cel mai mult? Ce ai învățat între timp? Asigură-i că pentru toată lumea este o perioadă foarte dificilă și e firesc să simtă teamă sau tristețe. Validează-le emoțiile și ajută-i să le accepte, amintindu-le că ele sunt temporare și că împreună formați o comunitate de susținere în care nimeni nu e lăsat în urmă și nu se simte singur.

4. **Înainte credeam / acum cred...** Provoacă-i să se gândească la școală și să reflecteze la ce credeau înainte de vacanță și ce cred acum despre importanța școlii. Lasă 2 minute de discuții în perechi și invită fiecare pereche să prezinte concluziile.
5. **Lista cu lucrurile bune în vacanță:** Obiceiul de a scoate la iveală lucrurile pozitive, când mintea tinde să își amintească mai degrabă de cele negative, e una din formele de a ne regla emoțional și de a ne crea o stare de bine. Află de la elevi câte un lucru pozitiv pe care l-au descoperit în timpul liber. Roagă-i să arate și poze dacă au telefon. Adună toate răspunsurile într-o listă care să fie un mini-jurnal de vacanță al clasei.
6. **Creează împreună cu elevii regulile clasei / ale întâlnirilor cu profesorul:** E de ajuns să stabiliți împreună un număr mic de reguli, ușor de măsurat, repetate constant, fără excepții, pentru un comportament de durată. De exemplu, două minute de reconectare la început de zi, ascultăm când cineva vorbește către clasă, ne spălăm pe mâini înainte de a reîncepe ora.
7. **Luați masa / gustarea împreună:** Acțiunea de a mânca împreună creează o conexiune profundă. La școală puteți mânca sandvișul împreună, chiar de la distanță, în online beți ceaiul sau cafeaua.
8. **Jocul complimentelor:** Împarte copiii în două șiruri, cu fața unul spre celălalt. Timp de 1-2 minute fiecare elev face complimente și spune ce anume apreciază la colegul din fața lui. La final, când s-au întors în bănci, întreabă-i cum s-au simțit, ce le-a plăcut și ce nu. Ce a fost mai greu - să ofere sau să primească complimente? Încearcă să dai ocazia fiecărui elev să-și spună părerea. Ocazional, amestecă șirurile și repetă activitatea pentru a crea alte legături între alți copii.

Nu subestima puterea cuvintelor însoțite de emoție: fiecare joc, fiecare glumă, mesaj personalizat sau încurajare oferită poate face diferența pentru starea de bine și sentimentul de apartenență pe care îl simt copiii la școală.

Bibliografie: Bocoș Mușata, Avram Iftinia, Catalano Horațiu, Someșan Eugenia, "Pedagogia învățământului preșcolar. Instrumente didactice", Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009

Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, "Metode și tehnici interactive de grup", sursa www.scribd.com Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013, Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013,

"Consiliere și dezvoltare profesională continuă – sistem transparent de pregătire pentru reușita în cariera didactică", Suport de curs Asociația Internațională Step by step, Centrul step by step pentru educație și dezvoltare profesională România,

"Standarde profesionale pentru cadrele didactice din alternativa educațională Step by step, CEDP Step by step, 2007.

INTERDISCIPLINARITATE ȘI CREATIVITATE PRIN ACTIVITĂȚILE DE EDUCAȚIE PLASTICĂ

Ursache Adelina Elena

Grădinița cu program prelungit nr.16 Iași

Arta îl aduce pe om mai aproape de frumos, îi oferă posibilitatea să creeze frumosul, să-l descopere sub aspecte noi.

Grădinița este primul factor care contribuie în mod organizat la conturarea personalității umane, la formarea și cultivarea gustului pentru frumos, oferind preșcolarului posibilitatea stimulării câmpului emoțional tonic și îndepărtarea inhibițiilor.

Prin acest gen de activități se realizează și se antrenează la copii coordonarea oculo-motorie, dezvoltarea mușchilor mici ai mâinii, simțul proporțiilor, orientarea spațială, toate acestea ajutându-l pe copil în învățarea scrierii la școală.

Prin arta plastică, prin realizarea sau admirarea unei lucrări plastice, artistice se declanșează o mulțime de stări afective, de sentimente care îl fac pe copil să vibreze în fața problemelor vieții.

Educația plastică poate introduce frumosul în viața de zi cu zi, dezvoltă sentimente primare, amplifică emoțiile complexe. O lucrare artistică frumoasă, expresivă poate stimula sau relaxa, poate uni oameni de vârstă, educație, inteligență, mediu social complet diferite.

Cunoașterea și valorificarea frumosului, stimularea și formarea interesului pentru esteticul întrupat în toate aspectele vieții își găsesc un sprijin de neînlocuit în educarea preșcolarilor.

Arta are o mare forță educativă. Valoarea imaginii artistice constă în faptul că face apel la sentimentele copilului și antrenează activ latura psihicului său. Studiile întreprinse, ca și experiența practică evidențiază faptul că activitățile de pictură exercită o influență benefică asupra formării personalității preșcolarilor, nu numai pe plan estetic, ci și pe plan moral, afectiv, intelectual.

Experiența didactică ne-a demonstrat că activitatea de educație plastică este foarte îndragită de copii, căci la această vârstă sunt atrași de culoare, de varietatea instrumentelor tehnice, dovedindu-și spontaneitatea și dând frâu liber imaginației și fanteziei.

Creativitatea este un obiectiv fundamental al întregului nostru învățământ, al întregului proces educațional din grădiniță și din afara acesteia.

Arta este, prin excelență, creație. Artistul nu numai că reflectă realitatea, dar o recrează, sau după expresia unui critic „crează o realitate nouă”. Imaginația creatoare, gândirea divergentă, sensibilitatea profundă își dau concursul în făurirea operei de artă.

Din experiența proprie aș putea spune că desenele vârstei preșcolare pot fi încadrate atât în categoria „desenului după natură”, cât și în categoria „desenului din memorie și imaginație” cu valențe stimulative în demararea și conturarea funcțiilor intelectuale. Ei redau lucruri care nu sunt vizibile, dar despre care își imaginează că există într-un anumit loc (astfel desenează casa din exterior, dar transpar și obiecte din interior :bec, bunica așezată pe fotoliu).

Pe măsura dobândirii deprinderilor de modelare, copilul își poate exercita în voie imaginația creatoare. Pe lângă plastilină, atât de cunoscută, am folosit ipsosul din care copiii au obținut floricele, steluțe, inimioare, mingi etc. După ce au fost vopsite în diverse culori, le-am folosit în diverse jocuri de creație : „De-a magazinul cu bijuterii”, „De-a cofetăria” etc. Tot la modelaj am folosit ca material coca de pâine din care copiii au modelat: colăcei, covrigi, cornuri, pâini etc.

Jocul cu culoarea îi permite copilului și mai mult să exprime ceea ce vede , dorește și trece prin afectivitatea sa. Educatoarea trebuie să-i încurajeze pe copii să folosească procedee cât mai variate și să le aprecieze creațiile. De exemplu în cadrul activității de educație plastică-pictură, tema fiind „Culorile toamnei”, am folosit mai multe tehnici: tehnica șablonului (copiii au pictat frunze ruginii), tehnica picturii cu plastilină (prin aplicarea plastilinei copiii au realizat fructe de toamnă), dactilopictură (copiii au redat struguri).

Este necesar ca educatoarea să se aplece cu multă atenție asupra „produselor activității creatoare” și să le aprecieze așa cum merită.

Dacă ar exista un manual de Educație Plastică, probabil că ar cântări prea mult în greutate. Motivul pentru care nu există acest manual este, însă, altul. La activitatea de educație plastică copilul are nevoie doar de hârtie, culori și imaginație (pe care o are din plin la această vârstă). Sigur că toate acestea sunt orientate, îndrumate în foarte mare măsură de către educatoarea în conformitate cu temele deja stabilite la domeniul Estetic și Creativ.

Tehnica de lucru poate fi diversă. Tehnica mixtă a colajului îmbinată cu pictura ajută la formarea deprinderilor motrice în manieră artistică.

Suportul, de asemenea are o mare importanță în realizarea lucrărilor și estetica acestora. Hârtia este cea mai la îndemână, iar cartonul de diferite texturi permite diversificarea formelor

oferind „ajutor” în realizarea esteticului. Vasele de ceramică constituie un alt suport pentru pictură și dezvoltă deprinderi de ornamentare și înfrumusețare a ambientului.

Orice copil folosește elemente de limbaj plastic din clipa în care prinde în mână un instrument de scris...linii, puncte, pete, toate reprezentând FORMA.

În momentul în care începe să conștientizeze formele, sub îndrumarea educatorului, va observa că linia poate deveni lată sau îngustă, frântă sau sinuoasă, întreruptă sau continuă, poate avea culori diferite, lungimi diferite, toate acestea prin simpla mișcare a unui punct pe suportul de lucru. Va observa că și punctul are diferite dimensiuni, iar cercul, oricât de mare ar fi, se numește punct. Va ști că noțiunea de „pată” nu înseamnă „greșeală” sau „inestetic” ci reprezintă așezarea suprafețelor de culoare pe un suport plan.

Sub influența culorilor, formele devin mai expresive, iar emoția transmisă este mai puternică. Pornind de la cele trei culori principale, prin amestecul lor, copiii vor învăța că se pot obține alte culori, secundare, completându-se astfel paleta imaginației lor.

Activitățile de Educație plastică trebuie să fie activități de descoperire, problematizare, creație, concretizate în compoziții și proiecte-joc.

Arta înobilează simțămintele copilului preșcolar, le dirijează spre aspectele pozitive ale vieții.

Arta îl aduce pe om mai aproape de frumos, îi oferă posibilitatea să creeze frumosul, să-l descopere sub aspecte noi.

Având ca obiective dezvoltarea creatoare a copiilor, dascălul trebuie să-și sprijine activitatea didactică pe curiozitatea și sensibilitatea, pe dinamismul și spontaneitatea acestora pentru că “Nu există artă fără creativitate, și oriunde e creativitate este și artă”¹. Desigur sâmburele, sămânța roditoare a creativității o constituie imaginația. Prin imaginație universul lor interior devine mai larg și mai bogat.

Folosind, îmbinând metode și procedee adecvate, mijloace didactice incitante, dascălul va conduce copiii la descoperirea elementelor estetice, la dezvoltarea capacității de creație, la conturarea personalității fiecăruia.

¹ Tatarkiewicz Wladyslaw, Istoria esteticii, vol. II, Editura Meridiane, București, 1978, p. 429

Contribuția activităților artistico-plastice la stimularea potențialului creativ al copiilor

Prof. înv. primar Ursu Rodica
Școala Gimnazială „Al. Ioan Cuza” Bacău

Arta îl pregătește pe copil să respecte frumosul și să vibreze în fața lui, să trăiască în frumusețe, în armonie. Cuvintele, sunetele, gesturile, culorile, formele plastice constituie modalități de exprimare, de exteriorizare a dorințelor, a preocupărilor, a așteptărilor. Mijloacele artei devin pentru copil unelte autentice de rezolvare curajoasă și cu știință a problemelor de echilibrare, de armonizare, de modelare a spațiului în care trăiește și se joacă, de automodelare.

Prin artă se dezvoltă sensibilitatea senzorială, dar și cea artistică și delicatețea comportamentală. Sensibilitatea artistică se construiește pe baza afectivității, intuiției și fanteziei, în funcție de măiestria educativă a învățătoarei și de caracteristicile mediului în care se formează. Deși, determinată genetic, ea se modelează prin educație, pentru că *personalitatea copilului este rezultanta acțiunii conjugate a factorilor ereditari, de mediu și de educație, iar ea nu se poate configura adecvat prin considerarea și acțiunea lor paralelă* (Clegg, B., Birch, 2003, p. 39).

Unele dimensiuni ale creativității (*fluiditate, flexibilitate, originalitate, elaborare*) le întâlnim, din plin, în desenele lor. În desen copiii redau imagini care reflectă realitatea înconjurătoare: diferite aspecte din natură, din munca oamenilor, scene din basme și povestiri, figura unor oameni (portretul fiind tema preferată a creației infantile). La vârsta școlară mică copilul are tendința de a se exprima în lucrările lui, bazându-se pe experiența personală. De aceea este bine să se acorde copilului libertatea de a identifica mijloace și forme de redare a propriilor impresii despre lume, în care să se reflecte emoțiile și sentimentele trăite.

Activitățile artistico-plastice constituie un mijloc de dinamizare și exprimare a vieții copilului, a achizițiilor sale intelectuale, afective, voliționale și motivaționale. Motivația copilului pentru activitățile artistico-plastice și practice este nevoia de exprimare a propriilor trăiri, nevoia de a reda imaginea într-un mod artistic sau plăcerea de a povesti în imagini. Reprezentările plastice ale copilului evoluează treptat spre o redare cât mai realistă, alături intervine imaginația creatoare și trece spre fabulație, spre ireal.

Dintre limbajele artei, limbajul plastic este cel mai apropiat școlarului mic deoarece are rolul de a echilibra, de a determina armonios relațiile copilului cu natura, cu sine. Învățătoarea nu va cere copilului să reproducă, să execute cu măiestrie asemănarea, până la identificare, cu înfățișarea naturii, care oricum este, în mod permanent, alta. Dacă ar acționa așa, ar face din copil un inapt în ceea ce privește creația artistică, l-ar îndepărta de artă și l-ar înstrăina de propriile posibilități creative.

Rolul cadrului didactic este de a sensibiliza copilul în fața frumosului, de a-l ajuta să îl descopere și să îl înțeleagă, de a se familiariza cu limbajul și operațiile specifice artei plastice. Procedând astfel și dovedind empatie și respect necondiționat, aceasta îl ajută cu adevărat pe copil să se autodescopere, să se armonizeze cu sine, să descopere și să rezolve probleme de compoziție și de tehnologie artistică.

În vederea dezvoltării imaginației creatoare în cadrul activităților artistico-plastice am valorificat cunoștințele acumulate prin activități diverse (aspecte ale naturii, viața socială, evenimente și sărbători). În cadrul activităților artistico-plastice și practice copiii au o paletă bogată de culori pe care să le îmbine în realizarea spațiului artistic. În concepția noastră, potențialul creativ al copilului reprezintă ansamblul disponibilităților psihice care îi permit acestuia să depășească propria experiență și să construiască una personală (inedită) în cadrul activităților sale cotidiene (comunicare, desen, joc). Stimularea lui se va face prin satisfacerea și dezvoltarea disponibilităților de care dispune copilul la această vârstă: imaginație liberă și debordantă, curiozitate, trebuință de autoexprimare, de independență, de cunoaștere și de progres întâlnite acum.

În cadrul educației estetice, depistând și dezvoltând aptitudinile artistice ale copiilor, se dezvoltă, prin transfer și alte aptitudini: tehnice, practice, comportamentale etc. De timpuriu, noi, educatoarele, trebuie să observăm în cadrul jocului, activităților practice sau cu alte diferite ocazii, anumite înclinații, interese sau chiar aptitudini artistice ale școlărilor, această preocupare trebuind să vizeze toți copiii. Cu rare excepții, toți copiii, îndrumați cu grijă, sunt capabili să deseneze, să cânte, să recite o poezie, să realizeze o lucrare practică, să picteze.

Deși pare paradoxal, creativitatea este educabilă. Aspirația spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, să combată blocajele, iar pe de alta, să favorizeze asociația cât mai liberă a ideilor. Analizată global, educația preșcolară este multidimensională, vizând toate componentele definiției pentru personalitatea umană.

Obligația noastră, a cadrelor didactice, este de a descoperi din timp posibilitățile copiilor dotați și de a cunoaște tot așa de bine și disponibilitățile celorlalți pentru a scoate la iveală și dezvolta, în funcție de particularitățile de vârstă, aptitudinile artistice în vederea formării viitorilor creatori în domeniul artelor și a dezvolta interesul copiilor obișnuiți, a le stimula dorința și capacitatea de a *crea*.

În concluzie, întreaga paletă de activități desfășurate în cadrul procesului instructiv-educativ din școală, cu precădere cele din Domeniul estetic și creativ, sub atenta îndrumare și măiestrie a cadrelor didactice, contribuie în mod deosebit la cultivarea capacității creative a copiilor, dându-le posibilitatea să perceapă frumosul din arta, natura și societate și să-l redea într-o manieră originală, îmbogățindu-și orizontul de cunoaștere.

Bibliografie:

1. Bonifice, J., Legrand, J.A., Peretti, A., *Tehnici de comunicare*, Editura Polirom, 2007, Iași
2. Boullerce, B. Carre, E., *Cum să ne dezvoltăm creativitatea*, Editura Polirom, 2002, Iași
3. Chateau, J., *Copilul și jocul*, Editura Didactică și Pedagogică, 1988, București
4. Cojocariu, V.M., *Filosofia educației pentru schimbare*, Editura Corgal Press, 2000, Bacău
5. Cojocariu, V.M., Dănilă, I., *Pledoarie pentru alternative educaționale*, Editura Diagonal, 2001 Bacău

Educație armonioasă în sprijinul părinților

Profesor Înv. Preșcolar Veress Kinga
Grădinița cu Program Prelungit ”Manpel”, Târgu Mureș, jud.Mureș.

Educația trebuie să răspundă în primul rând nevoilor individuale și să realizeze echilibrul între acestea și dezvoltarea socială. Pedagogia ca știință a educației este chemată să găsească soluții pentru a valorifica cât mai de timpuriu posibilitățile native ale copiilor, acordându-le șansa de dezvoltare prin stimulare și prin crearea unor medii propice experienței și investigației. Când copilul este foarte mic el nu poate „participa” direct la actul educațional, influențele sunt organizate și pregătite de adulții care îl înconjoară: părinții și ceilalți membri ai familiei și apoi educatoarea și copiii cu care interacționează.

Responsabilitatea dezvoltării copilului în primele etape revine în primul rând familiei sale, însă educatoarea trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte ale relației:

- nu toți copiii beneficiază de un model optim de educație care să le sprijine dezvoltarea;
- toți copiii pot învăța când sunt mici – sistemul trebuie să le ofere șansele;
- e nevoie ca părinții să întărească și să valorizeze ceea ce copilul învață la grădiniță;
- copilul învață tot timpul, în ritmul și stilul care îi sunt caracteristice;
- toți părinții își cunosc copiii și nevoile lor de dezvoltare?

Toate aceste aspecte constituie argumente care impun realizarea parteneriatului dintre părinți și educatoare, parteneriat ce presupune cooperare, colaborare și comunicare.

Părinții trebuie sprijiniți să își cunoască copiii, să le identifice nevoile și să sprijine dezvoltarea și creșterea lor armonioasă.

Consilierea părinților este o activitate care se referă la organizarea acestui sprijin pentru familiile copiilor, consilierea familiei presupunând acțiuni de informare, de transmitere și primirea unor cunoștințe, idei și teze importante pentru asigurarea succesului în comunicarea intrafamilială și în rezolvarea situațiilor conflictuale.

Educația familiei, educația părinților au în vedere acele acțiuni îndreptate spre exersarea funcției educative și spre dezvoltarea unor practici eficiente de comunicare și de interacționare în familie. În acest sens ea este o parte a consilierii, diferența venind din faptul că în consiliere este vorba de rezolvarea unor situații critice, de criză, conflictuale.

Ca urmare, consilierea familiei, ca și consilierea părinților presupune activități exercitate de profesioniști (consilieri psihopedagogi, consilieri educaționali sau psihologi educaționali), educația părinților sunt îndeplinite de educatoare, de profesori și se pot completa de către consilieri. Problemele existente în viața de familie sunt numeroase și complexe, de la lipsa banilor, atmosfera tensionată ce ajunge până la violență, condiții de trai precare și până la situații critice generate de nivelul cultural și de educație scăzută a părinților. Toate acestea pot determina probleme în educația și dezvoltarea copiilor. În educația părinților, rolul educatoarei este de a facilita contactul părintelui cu anumite cunoștințe, deprinderi necesare în educația copilului, precum și asigurarea parteneriatului în acțiunea educativă, ceea ce presupune o comunicare eficientă din partea acesteia.

Ce spune decalogul comunicării:

- nu poți să nu comunici;
- a comunica presupune cunoaștere de sine și stima de sine;
- a comunica presupune conștientizarea nevoilor celuilalt;
- a comunica presupune a ști să ascuți;
- a comunica presupune a înțelege mesajele;
- a comunica presupune a da feedback-uri;
- a comunica presupune a înțelege procesualitatea unei relații;
- a comunica presupune a ști să exprimi sentimente;
- a comunica presupune a accepta conflictele;
- a comunica presupune asumarea rezolvării conflictelor.

Orice părinte își dorește să fie cât mai aproape de ceea ce înseamnă a fi un părinte bun. Nu de puține ori auzim în rândul părinților a căror copii ajung în situații dificile sau apucă drumuri greșite: „I-am dat de toate, i-am oferit tot ce mi-a stat în putință, m-am străduit, m-am sacrificat...”.

A fi un bun părinte presupune (Pugh, De Ath, Smith, 1994, p.56) să ai:

Cunoștințe:

- * despre dezvoltarea copilului și aspectele semnificative pentru fiecare vârstă;
- * unde să cauți sprijin;
- * despre drepturile părinților și ale copiilor;
- * despre condiții bune de trai și o alimentație corectă;
- * principii educative.

Calități de părinte :

- să asigure o autoritate optimă fără a fi supraprotectivi, excesivi de autoritari sau permisivi;
- să ofere dragoste și acceptare și să fie sensibil la nevoile copiilor;
- să manifeste încredere în muncă și abilitățile copiilor lor;
- să formuleze așteptări realiste;
- să găsească timp pentru a-și împărtăși experiența copiilor (să mănânce împreună, să se joace, să-și petreacă timpul liber împreună) ;
- să promoveze un mediu sigur, stabil, cu reguli clare, pe care le și pretind a fi respectate;
- să încurajeze exprimarea liberă, să îndrume acțiunile copiilor;
- să comunice liber cu copiii, cu sinceritate, să asculte și să reflecteze la ceea ce spun aceștia;
- să ia decizii și să aibă responsabilități;
- să poată stăpâni stresul și să rezolve conflictele;
- să nu permită pedepsele dure;
- să încurajeze întărirea pozitivă a comportamentelor bune.

Dezvoltarea înțelegerii și conștiinței de sine are în vedere:

- dezvoltarea părinților ca indivizi care își cunosc și își stăpânesc proprii nervi și porniri;
- dezvoltarea unui sistem de valori și atitudini precum și impactul dintre acestea și valorile și atitudinile celorlalți.

Cercetările indentifică o serie de factori legați de comportamentele părinților și modul în care aceștia afectează dezvoltarea personalității copiilor, cum ar fi:

- lipsa unor reguli clare în relația dintre părinși și copii;
- cerințe vagi și confuze;
- conflictele între părinți;
- supravegherea inadecvată a copiilor;
- pretinderea unei discipline fără consistență;
- lipsa comunicării;
- lipsa unui sistem de sprijin pentru părinți;
- incapacitatea unor părinți de a fi empatici cu nevoile copiilor lor;
- încredere excesivă în valoarea pedepsei.

Cunoscând aceste aspecte atât de importante am inițiat cu mult interes desfășurarea ședințelor cu participarea părinților de la grupă. Vorbeam mai devreme de cauze care frânează sau au

un efect negativ asupra educației copiilor. În urma desfășurării ședințelor cu grupurile de părinți am înțeles câtă nevoie de sprijin au unii dintre ei în înțelegerea conceptului de educație.

La grupă, în sprijinul educației părinților, am ales diferite forme de colaborare:

- ședințele cu părinții cu prezentarea principalelor aspecte ale activității grădiniței;
- propaganda vizuală – prin afisarea unor materiale pe teme de educație;
- expoziții de pictură cu lucrările copiilor și discuții pe marginea acestora, cu interpretarea unora dintre ele;
- ședințele „Educați așa”;
- lecții deschise;
- concurs cu participarea activă a părinților;
- prezentare de referate pe diferite teme de educație;
- serbări;
- excursii, vizitarea unor obiective din oraș;
- chestionare și nu în ultimul rând discuțiile zilnice la solicitarea expresă a unor părinți.

Am constatat, și nu de puține ori, că în urma discuțiilor particulare se schimbă ceva în atitudinea părinților și în comportamentul copiilor, desigur înspre bine. Am întâlnit și situații în care copilul e crescut de o mătușă sau de o bunică și am avut de înfruntat negativismul și opacitatea acestora, de fiecare dată motivând ca „nu vrea”, „nu are ce-i face”, deși îi sugeram exact cum ar trebui procedat în anumite situații. Din păcate aceste cazuri se repetă în fiecare an prin plecarea părinților la muncă în străinătate și lăsarea copiilor în grija diferitelor persoane.

Cu înțelegere, răbdare, cu calm, delicatețe și bunătate, atribute ce trebuie să le aibă fiecare educatoare este posibil ca fiecare din noi să contribuim în bună măsură la educarea părinților ceea ce nu pare foarte mult, dar e foarte important pentru dezvoltarea armonioasă a copilului.

Bibliografie:

- Miroiu, A., Pasti, V., Codita, C., Ivan, G. – 1998 „Învățământul românesc azi. Studiu de diagnoza”. Iasi, Editura Polirom;
- R. I. P. Educația în anul 2002, Nr. 3-4/2002;
- R.I.P. 3-4 2005;
- „Educați așa”-2002: Suport de curs pentru specialiști care lucrează în domeniul educației părinților;

ABILITĂȚILE EDUCATORULUI MODERN

prof. Mirela Vlad
Liceul „Gheorghe Surdu”

Știm despre abilitățile pe care trebuie să le aibă orice elev și de ce. Dar ce putem spune despre profesori ? Nu am putea ajunge nicăieri fără ei și fără expertiza lor.

Profesorii au o mulțime de lucruri de făcut într-o zi. Sunt organizări și planificări de făcut. Planuri de lecție, întâlniri cu părinții și elevii, dezvoltare profesională și multe altele ocupă timpul unui profesor. Un milion de lucruri cu care trebuie să jongleze în fiecare zi. La toate acestea adăugăm povara unei lumi aflate într-o schimbare exponențială. Tehnologia pătrunde singură în viețile elevilor noștri. Următorul lucru pe care îl observi și știi este că ea le reconfigurează mințile. Ca rezultat, elevii vin la clasă cu așteptări diferite pentru învățare.

Toți profesorii știu că acesta este punctul în care cumva, pe o anumite cale, ei trebuie să se adapteze. Și nu este nici o hartă sau ghid pentru acest proces. Nimeni nu a creat o cale sigură, fără eșecuri, pentru a face asta să se întâmple. Adevărul este că noi cu toții trebuie să ne dăm seama cum să o facem mai bine trecând pur și simplu prin acest proces. Dar nu este nici o surpriză, profesorii sunt niște oameni uimitori. S-a tot spus în jur și s-a dezbătut mult despre abilitățile Secolului 21, abilitățile de predare digitale, noile abilități și multe alte nume au fost folosite. Discuțiile încă continuă în jurul a ce/ care sunt aceste abilități. Noi vrem să le numim *abilități moderne, pentru educatorii moderni*.

Care sunt abilitățile educatorului modern?

E ușor să ajungi supraîncărcat de sugestii. Inevitabil în aceste cazuri, toată lumea va avea câte o opinie. Din fericire, printre aceste teme sunt unele cu care toată lumea poate fi de acord. Acestea sunt acele abilități pe care educatorii din ziua de azi ar trebui să le aibă și să le mențină. Acestea le asigură susținerea și succesul în era digitală a învățării. Un cadru didactic modern trebuie să fie curajos, să învețe el însuși pe măsură ce avansează, să se adapteze la o lume nouă.

Un profesor modern trebuie să fie flexibil și adaptabil în era digitală modernă. Profesorii moderni măreți știu cum să înfrunte forțele potrivnice și să facă față provocărilor fără frică.

Era digitală se rezumă prin cuvântul “schimbare”. Noi tehnologiile educaționale ne sunt prezentate în fiecare minut. Fiecare elev învață într-un mod diferit și cu un ritm diferit. Sunt schimbate și revizuite permanent regulile și așteptările. Vor fi întotdeauna probleme și provocări de înfruntat. Această abilitate are nevoie de timp ca să se dezvolte, așa că fii răbdător cu tine. Nu poți să le faci pe toate într-o singură zi.

Un cadru didactic modern are o dorință continuă de a învăța. Aceasta merge mână în mână cu a fi adaptabil. Învățarea este întotdeauna un proces pentru toată viața. Abilitățile profesorului modern înseamnă ca profesorul să fie și elev în aceeași măsură în care înseamnă ca profesorul să fie un ghid. Pe măsură ce peisajul lumii se schimbă, tot așa se schimbă peisajul predării și al învățării. Succesul pe o piață a muncii globală depinde de abilitatea fiecăruia de a fi învățăcel la timpul potrivit. Tehnologia de asemenea ne furnizează căi largi pentru dezvoltarea personală și relaționare în rețea, care nu pot fi ignorate. Un profesor care este întotdeauna dornic să învețe nu se va opri din creștere și din reușită.

Fiecare profesor trebuie să aibă încredere. Aceasta se aplică atât pentru sine cât și pentru alții. Beneficiul de a avea această abilitate este incomensurabil. *Sir Edmund Hillary* (cel care a cucerit primul Muntele Everest) ne-a spus că “noi nu cucerim muntele, ci pe noi înșine.” Înfruntându-ne vulnerabilitatea, devenim mai puternici. Realizând ce nu știm, învățăm. Înțelegând cine suntem, vedem ce putem deveni. Și totul se întâmplă când avem încredere.

Un profesor trebuie să aibă încredere să predea, de la bun început, așa că nu este o sforțare. Totuși este mai mult decât despre a preda în clasă. Ceea ce contează este ca fiecare cadru didactic să rămână încrezător. Să facă fiecare tot ce poate mai bine.

O deprindere esențială a profesorului modern este de a lucra în echipă. Fiecare educator modern are nevoie să fie capabil să lucreze în grupuri sau echipe. Lucrul în rețea și rezolvarea de probleme împreună înseamnă succes pentru toată lumea. Colaborarea cu elevii, colegii și directorii este o normă pentru profesori. Aceste situații de colaborare se prezintă în fiecare zi. Nu contează dacă sunt în mediul real sau virtual, profesorii întotdeauna lucrează cu ceilalți. Făcând bine aceasta întărește susținerea și comunitatea în orice școală sau clasă. De asemenea, ajută la crearea unui exemplu pentru grupurile de lucru ale elevilor din propria ta clasă. Practicarea acestei abilități de învățare este, fără dubiu, crucială.

Nu mai puțin important este o mentalitate globală. Tehnologia a sfărâmat multe bariere. Este un adevăr valabil în școli și peste tot în altă parte. Clasa de școală și piața de muncă sunt acum globale. Asta înseamnă noi moduri de a examina lumea și cum învățăm despre ea. Profesorii trebuie să fie capabili să arate elevilor atât cum să se conecteze cât și să se protejeze în era digitală. Proiectele vor cere colaborarea atât cu parteneri reali cât și digitali. Este mai ușor ca oricând să te conectezi cu culturile și credințele lumii. Educatorii moderni știu de asemenea cum să utilizeze tehnologia într-un mod sigur. Ei sunt conștienți de pericolele existente în lumea online și îi ajută pe elevi să le înțeleagă și să le facă față.

BIBLIOGRAFIE:

- Nicola, Ioan-., „Tratat de pedagogie”. EDP, București, 2003
- Păcurari, Otilia, Târcă, Anca, Sarivan, Ligia-., „Strategii didactice inovative, Centrul Educația 2000+, București, 2003

Proiect de parteneriat educațional

Titlul proiectului educațional: „**Reciclăm și salvăm**”

Categoria în care se încadrează:

**Educație ecologică,
Educație antreprenorială,
Educație artistică,
Educație pentru sănătate,
Voluntariat;**

Inițiatorul proiectului :

Prof. înv. Primar Vlad Silvia

Coordonatorii parteneriatului:

Din partea Școlii Gimnaziale „Ion Minulescu”-Pitești :

Prof. înv. Primar Vlad Silvia

Descrierea proiectului:

ARGUMENT

Colectarea selectivă este una dintre etapele reciclării, împreună cu separarea și procesarea unora dintre componentele deșeurilor. Practic, aproape toate materialele ce compun deșeurile se pot recicla, dacă suntem atenți la modul în care facem acest lucru: hârtia, sticlă, plasticul, aluminiul, metalul sau lemnul.

Procesul de separare este extrem de simplu și presupune disciplină și atenție. Atât la școală cât și acasă, trebuie să respectăm un cod universal de culori după care toată lumea se ghidează. În funcție de echipamentele de care dispunem, colectarea selectivă se realizează cu succes și ajută reciclatorul final să obțină maximul de beneficii din acest proces.

- Container albastru – hârtie și carton
- Container galben – plastic și metal
- Container verde – sticlă
- Container negru – deșeu menajer

Există nenumărate beneficii pe care acest proces le aduce comunității și planetei, însă este important ca noi să conștientizăm și să încercăm să facem diferența. Cel mai mic gest contează și avem nevoie să ne unim forțele și să “provocăm” un impact pozitiv, folosindu-ne de toate armele noastre.

SCOPUL:

Stimularea potențialului artistic și antreprenorial, conștientizarea necesității colectării selective a deșeurilor reciclabile, promovarea mișcării în aer liber și a jocurilor copilăriei.

OBIECTIVE:

- Să înțelegem ce înseamnă un **comportament responsabil, calculat și integru**.
- Să reprezentăm un **exemplu** pentru alți oameni responsabili care doresc să aducă plus valoare comunității în care trăiesc;
- **Să protejăm mediul înconjurător:**
- Mai puține deșeuri să ajungă la gropile de gunoi;
- Să conservăm resursele naturale și utilizăm în procesul de producție materiale reciclate;
- Să salvăm materialele primare și stopăm dispariția lor;
- Să reducem gradul de poluare și contribuim la un nivel de sănătate publică optim, fără a amesteca deșeurile periculoase cu cele generale;
- Să aducem în atenția elevilor și părinților prin muzică, dans, și jocuri importanța colectării selective a deșeurilor.

GRUPURILE ȚINTĂ:

Beneficiarii directi:

-elevii clasei a III-a A ai Școlii Gimnaziale „Ion Minulescu Pitești

Beneficiarii indirecti:

-Unitatea școlară;

-Elevi;

-Părinți;

-Comunitatea locală.

Resurse:

-**Materiale:** baloane colorate, cretă colorată, mingi, coardă, elastic, gustări, apă;

-**Umane:** Cadre didactice, elevi, părinți;

Durata proiectului: iunie-iulie 2024

ACTIVITĂȚILE:

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. Crt.	ACTIVITĂȚI	DATA	PARTENERI	CINE RĂSPUNDE
	Pregătirea bazei materiale și proiectarea	Iunie	părinți,	

	activității pentru începerea derulării proiectului	2024	profesori,	profesori;
	Învățarea melodiei „Reciclăm și salvăm” Realizarea unor afișe care să promoveze acțiunea.	Iunie 2024	, profesori, părinți;	profesori;
	„Un dar, o bucurie, un zâmbet de copil!” Învățarea jocurilor promovate în videoclip.	Iunie 2024	profesori, S.C. Green Sound Music SRL	profesori;
	„E ziua ta, copil frumos!” *program artistic prezentat de școlari de 1 Iunie; *expoziție de desene în care copiii își prezintă copilăria.	iunie 2024	profesori școlari, părinți;	profesori,
	„Reciclăm și salvăm” Filmarea videoclipului care promovează melodia.	Iulie 2024	S.C. Green Sound Music SRL	S.C. Green Sound Music SRL , profesori

PARTENERI:

- Școala Gimnazială „Ion Minulescu”
- un grup de școlari coordonați de : Prof. înv.primar Vlad Silvia
- S.C. Green Sound Music SRL .

REZULTATE:

- grup de inițiativă- acțiune în domeniul educației ecologice pentru voluntariat ;
- abilități specifice la nivelul elevilor din grupurile țintă;
- activități în domeniul educației pentru voluntariat;
- melodia și videoclipul de informare, despre proiect și activitățile sale ;

-inventar de bune practici identificate prin proiect.

EVALUAREA :

- întâlniri de lucru pentru evaluarea intermediară și finală;
- procese verbale de evaluare intermediară și finală.

IMPACTUL:

- generarea unor schimbări specifice la nivelul grupurilor țintă;
- valorificarea rezultatelor proiectului în cadrul comunității;
- dobândirea de informații și abilități;
- creșterea capacității instituționale ,extinderea parteneriatelor , creșterea prestigiului în comunitate.

CONTINUITATEA- DURABILITATEA :

- convingerea grupurilor formate în cadrul proiectului să lucreze împreună pentru dezvoltarea școlii;
- fructificarea rezultatelor proiectului pentru a dezvolta alte activități similare și pentru a atrage noi parteneri din comunitate.

DISEMINAREA va fi asigurată prin :

- videoclipul distribuit în școală, în comunitate în mass-media;
- apariții în media locală și națională;
- seminar de diseminare organizat la nivelul școlii.

BUGET:

- donații și sponsorizare făcută de S.C. Green Sound Music SRL

Simpozionul internațional:

“ARMONII DE VARĂ “

ediția a X-a, iunie 2024

Secțiunea: referate

profesor Voinea Vasilica Laura

Școala Gimnazială “Petru Rareș”, Chiajna, județul Ilfov

Promovarea imaginii școlii

În zilele noastre, unitatea de învățământ trebuie să fie pregătită să facă față unor cerințe tot mai complexe din partea societății contemporane și să își revendice locul său în viața copiilor pe care îi educă dar și în centrul comunității. Cerințele beneficiarilor fac din unitatea de învățământ un cadru viu, un mediu în continua schimbare. Internetul, privit cu reticență inițial, a devenit acum un mediu de promovare nelimitat, prin care o școală își poate construi o imagine.

Deschiderea spre nou se realizează datorită cadrelor didactice pregătite, care intervin în favoarea acestei dezvoltări continue a școlii. Analizând ceea ce se cere de la unitatea de învățământ, putem stabili și cum anume o putem promova. Beneficiarii, atât direcți, cât și indirecți (elevii, părinții, angajatorii) sunt cei ce intră în contact cu mediul școlar, comunitatea fiind astfel influențată de școală. Promovarea imaginii instituției și factorilor ce își asumă responsabilitățile în procesele de descentralizare și asigurare a calității este susținută de personalizarea ofertei educaționale la nivel instituțional prin diversificarea și flexibilizarea acesteia în funcție de nevoile și interesele partenerilor și beneficiarilor procesului educațional. Crearea și promovarea unei imagini instituționale pozitive în comunitate se realizează, în primul rând, prin rezultatele educaționale pozitive ale elevilor, părinții fiind, în principiu, primii interesați de acest aspect. Crearea acestei imagini se realizează prin fiecare cadru didactic din instituție, schimbarea venind prin fiecare dintre noi. Motivarea elevilor printr-o educație individualizată, adaptată la particularitățile elevului, folosirea mijloacelor tehnologice în strategii de predare atractive vor crea o imagine pozitivă asupra școlii. Promovarea imaginii instituției se realizează și prin elaborarea unor proiecte la nivel local care să vizeze multiplicarea experienței pozitive și a exemplurilor de bună practică în managementul instituțional. Activitățile extrașcolare sprijină promovarea imaginii instituției școlare. Activitățile de acest gen, cu o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice, ateliere de creație, concursuri și parteneriate cu alte instituții. Activitățile extracurriculare dau o alternativă sănătoasă, practică și creativă de a ocupa timpul liber al elevilor, instituția de învățământ ce promovează astfel de activități beneficiind de imaginea pozitivă binemeritată, atât la nivel local, cât și județean sau național. Activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine deschisă și inovativă, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Promovarea imaginii pozitive a instituției școlare se realizează prin publicarea tuturor reușitelor, internetul devenind cel mai uzual mod de a face accesibile rezultatele și produsele activităților. Cu ajutorul unui site, a unui email sau a unei platforme, nu doar că putem ține la curent părinții cu tot ce se întâmplă în școală, dar putem promova activitățile și implicit școala în cadrul căreia acestea se desfășoară. Prin combaterea violenței din unitatea școlară, reducerea incidentelor din cadrul acesteia, oferind un mediu sigur, promovarea toleranței și a unui spirit moral-civic pozitiv în care elevii se integrează cu ușurință, se creează, treptat, o imagine pozitivă a școlii. În concluzie, imaginea școlii poate fi promovată oferind beneficiarilor ceea ce așteaptă și au nevoie: educație de calitate, accesul la ofertele educaționale, individualizarea

învățării, combaterea discriminării, reducerea violenței, promovarea unui comportament moral pozitiv și participarea la activități extrașcolare. Școala noastră, în ochii comunității, este rezultatul unei munci constante. Educația de calitate este rezultatul unui efort colectiv al cadrelor didactice, fiecare contribuind individual asupra imaginii de ansamblu a instituției școlare. Responsabilitatea aceasta este în mâinile noastre, deoarece această imagine pozitivă se creează greu și se poate pierde rapid.

CU GÂNDUL LA VACANȚA MARE...

YOLCU ANDREEA OANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 HUNEDOARA

Zilele călduțe (chiar calde) de iunie, ciripitul vesel de vrăbiuțe și grauri, dar și finalul fiecărui manual școlar mă face să realizez că, în sfârșit mult dorita vacanță mare se apropie cu pași repezi. Planuri de odihnă, excursii, lectură, întâlniri cu prietenii, verișorii, toate îmi sunt clare în minte. Sunt multe de făcut, dar nu mă plâng, îmi doresc să pot face din fiecare cât mai multe. Sunt pasionat de pescuit (semăn cu tata), așa că deja am vorbit cu doi amici și vom merge dimineața devreme pe malul lacului, sau poate la o păstrăvărie unde am mai fost și de unde am venit cu mândria pescarului adevărat. Bunicii mi-au telefonat și mi-au spus că mă așteaptă să vin pe la ei neapărat, cel puțin două săptămâni. Le voi face o vizită fără să-i anunț, abia aștept să-l văd pe bunicul cum se bucură, iar pe bunica s-o surprind făcând cozonaci și cornulete. M-am înscris și într-o tabăra la mare, iar anul acesta nu vreau să mai ratez concursul de scufundări, așa că mă voi antrena la bazinul din orașul în care locuiesc. Hunedoara. Suntem șase colegi de clasă care vom merge la Costinești, ne cunoaștem bine și ne înțelegem perfect, abia aștept să stăm noaptea să povestim și să ne uităm la filme de acțiune. Cu toate că nu sunt foarte pasionat de lectură, îmi voi face timp și pentru a citi câteva cărți recomandate de doamna profesoară de limba română sau poate chiar de prietenii mei. Acum, dacă stau bine să mă gândesc, am atâtea planuri și atâtea lucruri de făcut, încât nu știu dacă voi putea să le fac pe toate. E un sentiment atât de plăcut totuși să ai un program foarte încărcat în vacanță, nu se aseamănă nimic cu cel de școală.

Abia aștept să vină vacanța mare!

Aceasta este compunerea unuia dintre elevii mei din urmă cu 10 ani. Am ales-o pentru că, într-un fel, mă reprezintă și pe mine din perioada când eram copil. Sigur că vremurile s-au schimbat și copiii au mai multe preocupări legate de tehnologia modernă și toate device-urile pe care le conține, dar eu cred că implicarea părinților poate să le redea acestora frumusețea vacanței de vară de altădată, a vacanței trăită chiar de ei.

„ARMONII DE VARĂ ÎN CULORI ȘI SUNETE”

PROIECT EDUCAȚIONAL

*Profesor psihopedagog : ZAHARESCU ȘTEFANIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ NR.8, BUCUREȘTI*

Argument:

Educația specială necesită o abordare adaptată și personalizată pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor cu deficiențe mintale și tulburări de limbaj. Metodologiile multisenzoriale, care implică utilizarea simultană a mai multor simțuri, s-au dovedit a fi deosebit de eficiente în sprijinirea dezvoltării copiilor cu deficiențe mintale și tulburări de limbaj. Proiectul "Armonii de vară în Culori și Sunete" își propune să valorifice elementele specifice verii - culorile vii și sunetele naturii - pentru a crea un mediu de învățare stimulat și adaptat nevoilor acestor elevi. Prin intermediul activităților artistice și muzicale, elevii vor avea ocazia să-și dezvolte abilitățile cognitive, emoționale și motorii într-un mod plăcut și atractiv. De exemplu, activitățile de pictură și colaj implică utilizarea culorilor vii și a materialelor diverse, stimulând percepția vizuală și coordonarea ochi-mână. Aceste activități nu doar că dezvoltă abilitățile motorii fine ale elevilor, dar și le îmbunătățesc capacitatea de a recunoaște și a asocia culorile, contribuind la dezvoltarea cognitivă. Pe de altă parte, audițiile muzicale și jocurile ritmice stimulează percepția auditivă și abilitățile de procesare a sunetelor. Ascultarea sunetelor naturii, precum ciripitul păsărilor sau valurile mării, și participarea la jocuri ritmice ajută la dezvoltarea abilităților de ascultare și de recunoaștere a sunetelor, esențiale pentru dezvoltarea limbajului.

Scop

Scopul proiectului este de a stimula dezvoltarea holistică a copiilor cu deficiențe mintale și tulburări de limbaj prin integrarea culorilor și sunetelor verii în activitățile educaționale, creând un mediu de învățare inclusiv și armonios.

Competențe generale:

- 1. Receptarea cu sensibilitate și spirit critic a mesajelor artistice - vizuale în scopul formării culturii artistice de bază*
- 2. Utilizarea de instrumente și tehnici variate specifice artelor vizuale plastice și decorative*
- 3. Exprimarea ideilor, sentimentelor și a mesajelor, utilizând limbajul artistic-vizual în contexte variate*

Competențe specifice:

1.2. Corelarea mesajului artistic al unei lucrări de artă cu mijloacele de expresie

- analizarea propriilor lucrări raportate la mijloacele de expresie utilizate;

2.1. Folosirea instrumentelor în contexte specifice tehnicii abordate;

3.1. Transpunerea ideilor, stărilor afective și mesajelor prin limbaj plastic în cadrul unor lucrări proprii;

Obiective:

1. Cognitive:

- Să recunoască și să numească culorile utilizate în activitățile artistice.
- Să identifice sunetele naturale folosite în audițiile muzicale.
- Să obțină forme spontane, folosind culorile primare și instrumentele pentru dirijarea culorilor;

2. Psihomotorii:

- Să mânuiască materialele artistice pentru a realiza desene, colaje și alte lucrări manuale.
- Să folosească instrumente muzicale simple pentru a acompania activitățile ritmice.
- Să creeze compoziții plastice, spontane folosind tehnicile de lucrucerate

3. Afective:

- Să participe activ și cu interes la activitățile desfășurate în grup.
- Să aprecieze și să comenteze interpretarea artistică a colegilor săi.
- Să aprecieze cele mai frumoase lucrări, în conformitate cu criteriile prezentate de profesor: realizarea lucrării/finalizarea lucrării, acuratețe, crearea de compoziții plastice conform temei.

Strategii didactice

Metode și procedee: instructajul, convesația, audiția, expunerea, explicația, demonstrația, exercițiul, munca în echipă și independentă, turul galeriei.

Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual

Forme de evaluare: observarea comportamentului și a activității, evaluarea continuă, aprecierea verbală globală și individuală

Resurse:

- **temporale:** - Perioada de desfășurare: Mai - Iunie.
- **umane:** Grup țintă: Elevii cu deficiențe mintale și tulburări de limbaj din clasele P-X.
- cadre didactice: Profesorii psihopedagogi și alți specialiști implicați în educația specială.

- **materiale:** coli A3 și A4 de pictură, coli A4 de xerox, culori diluate (roșu, galben, albastru, și verde), recipiente de plastic, seringi de plastic, paie, șervețele umede și uscate, magneți, computerul, videoproiector, videoclip, tablă, instrumente musicale, diplome

- **spațiale:** sali de clasă, cuburile școli, curtea școlii, sala de festivități

Resurse informaționale: Programa școlară pentru disciplina Educație Plastică, Învățământ special Clasele a V-a – a X-a Dizabilități intelectuale medii și ușoare, Pedagogie și elemente de psihologia educației-Aspecte generale, 2011, Verza Emil.

Prezentarea proiectului:

- În cadrul Consiliilor profesionale ale școlii pentru a informa și implica întregul personal didactic.

- Popularizarea proiectului prin Avizierul școlii implicate pentru a informa elevii și părinții despre activități și rezultate.

Evaluarea Proiectului

1. Expoziții:

- Organizarea de expoziții cu lucrările practice și artistice ale elevilor, prezentate în cadrul școlii.

2. Premii și Diplome:

- Acordarea de diplome pentru cele mai originale lucrări, pe secțiuni.

3. Portofolii și Prezentări:

- Realizarea de portofolii de prezentare a activităților desfășurate de fiecare clasă.

- Crearea unui CD cu fotografii din timpul activităților pentru a documenta și a prezenta progresul elevilor.

Conținutul Proiectului

Începând cu luna mai, activitățile planificate în cadrul proiectului vor fi desfășurate atât separat, de către fiecare clasă în parte, cât și în colaborare cu celelalte clase. Fiecare cadru didactic implicat va face schimb de lucrări cu celelalte cadre și va organiza o expoziție cu acestea. Cele mai frumoase și originale lucrări vor fi premiate și reunite într-un PPT dedicat acestui eveniment.

Activități:

1. Lansarea proiectului și prezentarea în cadrul Comisiilor metodice. - prezentarea proiectului: obiective, activități, rezultate așteptate, etc.

2. Utilizarea Culoilor în Activitățile Didactice:

○ **Materiale Vizuale Atrăgătoare:** Crearea de materiale didactice cu culori vii și contrastante pentru a capta atenția, pentru a stimula simțurile și a facilita învățarea. Fiecare lecție este însoțită de imagini colorate și grafice atractive.

○ **Tematici Coloristice:** Organizarea săptămânilor tematice în care fiecare zi este dedicată unei anumite culori, stimulând astfel asocierile și recunoașterea vizuală. De exemplu, săptămâna roșie, unde toate activitățile și materialele didactice sunt centrate pe culoarea roșie.

3. Atelier de Pictură:

○ **Explorarea Culoilor:** Experimente cu amestecuri de culori pentru a învăța despre nuanțe și tonalități, dezvoltând astfel înțelegerea teoretică a culoilor.

○ **Culoile verii:** Copiii sunt invitați să picteze pe teme de vară folosind culori vibrante, cum ar fi albastrul cerului, verdele ierbii și galbenul soarelui, stimulându-se exprimarea creativă și emoțională.

○ **Pictură în Aer Liber:** Organizarea de sesiuni de pictură în parcuri, unde copiii pot observa și reprezenta natura înconjurătoare.

4. Colaje de Vară:

○ **Realizarea de Colaje:** Elevii creează colaje cu imagini reprezentând elemente estivale, dezvoltând astfel abilitățile de observare și coordonare ochi-mână.

○ **Colaje Tematice:** Fiecare săptămână are o temă specifică (plajă, parcul de distracții, grădină) și copiii realizează colaje pe aceste teme, aprofundând cunoștințele despre mediul înconjurător.

5. Audiții și Jocuri Muzicale:

○ **Recunoașterea sunetelor:** Ascultarea sunetelor din natură și participarea la discuții despre aceste sunete, stimulând astfel percepția auditivă.

○ **Imitarea Sunetelor:** Activități în care copiii încearcă să imite sunetele naturale folosind vocea sau instrumente. Acest joc îmbunătățește percepția auditivă și abilitățile de comunicare.

○ **Muzică Tematică:** Ascultarea de melodii cu teme estivale și discutarea sentimentelor și imaginilor evocate de acestea. Aceasta ajută la dezvoltarea abilităților de ascultare și interpretare.

○ **Compoziții Proprii:** Încurajarea copiilor să creeze propriile lor melodii sau ritmuri folosind instrumente simple, dezvoltând astfel creativitatea și abilitățile muzicale.

- **Jocuri Ritmice:** Activități de ritmicitate folosind tamburine, tobe sau clopoței pentru a dezvolta coordonarea și simțul ritmului.

6. Integrarea Sunetelor și Muzicii:

- **Muzică Terapeutică:** Sesiuni de muzică terapeutică adaptate nevoilor individuale ale copiilor, îmbunătățind starea emoțională și motivația pentru învățare. Se folosesc melodii liniștitoare pentru a crea un mediu calmant și favorabil învățării.

- **Exerciții Auditiv:** Activități interactive de recunoaștere și imitare a sunetelor, dezvoltând astfel percepția auditivă și abilitățile de procesare a limbajului. De exemplu, identificarea sunetelor din natură (păsări, vânt, apă) și asocierea lor cu imagini corespunzătoare.

7. Excursii Educaționale:

- **Vizite la Parcuri și Grădini Botanice:** Organizarea de excursii pentru a experimenta direct culorile și sunetele naturii. Aceste vizite sunt urmate de activități de reflectare și exprimare artistică.

- **Activități de Explorare:** Copiii sunt încurajați să exploreze mediul înconjurător, să colecteze obiecte naturale (frunze, flori) și să le folosească în activitățile artistice ulterioare.

8. Organizarea expoziției finale și prezentarea portofoliilor și a CD-ului cu fotografii.

9. Premiile pentru cele mai originale lucrări și realizarea PPT-ului dedicat evenimentului.

Rezultate Așteptate:

- **Creșterea Interesului și Participării:** Copiii devin mai implicați și mai motivați să participe la activitățile educaționale.

- **Îmbunătățirea Abilităților de Comunicare:** Elevii dezvoltă abilități mai bune de comunicare și socializare prin activitățile de grup și proiectele colaborative.

- **Dezvoltarea unei Atitudini Pozitive:** Crearea unor experiențe pozitive de învățare care contribuie la dezvoltarea unei atitudini deschise și curioase față de educație.

Concluzii

Impactul acestor activități multisenzoriale asupra elevilor cu deficiențe mintale și tulburări de limbaj este semnificativ. Prin stimularea simultană a mai multor simțuri, elevii sunt mai implicați și motivați să participe la activitățile educaționale. Această abordare nu doar că îmbunătățește învățarea și dezvoltarea abilităților cognitive și motorii, dar și contribuie la crearea unui mediu de învățare mai incluziv și armonios. Proiectul "Armonii în Culori și Sunete" demonstrează că prin creativitate și inovație, educația specială poate deveni o experiență plăcută și eficientă pentru toți elevii. Culorile și sunetele anotimpului vara nu sunt doar elemente de decor, ci pot deveni instrumente puternice în educația lor.

ARMONIE DE VARĂ - CULORILE ȘI SUNETELE VACANȚEI ÎN CREION ȘI PICTURĂ

Autor: Zotolea Mariana
Școala Gimnazială Nr.7 Buzău

Fundamentare Teoretică

Tema simpozionului, "Armonie de vară - Culorile și Sunetele Vacanței în Creion și Pictură," invită la explorarea conexiunilor dintre experiențele vizuale și auditive ale vacanței de vară și expresia artistică prin desen și pictură. Arta vizuală oferă un mediu prin care elevii își pot exprima trăirile și emoțiile asociate cu vara, folosind culorile și formele pentru a reda peisaje, momente și amintiri. Teoriile educaționale moderne subliniază importanța integrării artei în procesul didactic, contribuind la dezvoltarea creativității, gândirii critice și abilităților motrice ale elevilor.

Vara este un anotimp plin de culoare și strălucire. Natura se arată în toată splendoarea ei. Vara înseamnă zambete și bucurie pe chipurile copiilor aflați în vacanță.

Parte Practică

În cadrul proiectului educațional "Armonie de Vară," am implementat o serie de activități menite să stimuleze creativitatea elevilor prin desen și pictură, inspirate de culorile și sunetele vacanței de vară. Proiectul s-a desfășurat pe parcursul lunilor mai și iunie, implicând elevii din clasele a V-a și a VI-a.

Explorarea Culorilor Verii:

- **Excursii în Natură:** Elevii au participat la excursii organizate în parcul Crâng, parcul Marghiloman, parcul Tineretului, Platoul Meledic și Dealul cu Lilieci, unde au avut ocazia să observe direct frumusețea naturii în timpul verii. Fiecare excursie a fost precedată de o scurtă lecție despre importanța observației atente și despre modul în care culorile se schimbă în funcție de lumina soarelui și de perioada zilei. Elevii au folosit caiete de schițe pentru a desena peisaje, plante și flori, învățând să surprindă nuanțele variate și jocurile de lumină și umbră.

- **Sesiuni de Pictură în Aer Liber:** În timpul acestor excursii, s-au organizat sesiuni de pictură în aer liber. Elevii au fost echipați cu acuarele și pensule și au fost încurajați să creeze lucrări inspirate de peisajele și elementele naturale pe care le-au observat. Lumină și multă bucurie în suflet ne-a adus câmpul cu floarea soarelui înflorită. Aceste activități au fost menite să dezvolte simțul observației și să încurajeze exprimarea personală prin culoare.

Sunetele Verii:

- **Înregistrarea Sunetelor Naturii:** Elevii au avut oportunitatea de a folosi echipamente audio pentru a înregistra sunetele naturii, precum cântecul păsărilor, foșnetul frunzelor și zgomotul valurilor. Aceste înregistrări au fost apoi redată în clasă, creând un mediu sonor care să inspire creativitatea.

Copiii talentați la desen au pictat note muzicale și portative. Fiind și foarte buni la matematică au prezentat legătura dintre mărimile muzicale și matematica.

- **Reprezentări Vizuale ale Sunetelor:** În timpul sesiunilor de desen, elevii au ascultat aceste sunete și au fost încurajați să le reprezinte vizual prin forme și culori abstracte. De exemplu, cântecul vesel al unei păsări putea fi transpus într-un desen cu linii și culori vibrante, în timp ce sunetul liniștitor al valurilor putea fi reprezentat prin linii unduitoare și tonuri de albastru. Această activitate a ajutat la dezvoltarea abilității de a transforma stimuli auditivi în expresii vizuale.

Expoziția "Armonie de Vară":

- **Organizarea Expoziției:** La finalul proiectului, lucrările realizate de elevi au fost expuse într-o galerie organizată în cadrul școlii. Fiecare elev a avut ocazia să prezinte și să explice creațiile sale în fața colegilor, profesorilor și părinților. Expoziția a fost un prilej de mândrie pentru elevi și de recunoaștere a efortului și talentului lor.

- **Feedback și Reflecție:** Expoziția a inclus și o sesiune de feedback, unde vizitatorii au putut lăsa comentarii și aprecieri pentru lucrările expuse. Elevii au reflectat asupra experienței lor artistice, discutând despre ceea ce au învățat și despre modul în care aceste activități le-au influențat percepția asupra artei și naturii.

Concluzii

Proiectul "Armonie de Vară" a avut un impact pozitiv asupra dezvoltării abilităților artistice ale elevilor, precum și asupra capacității lor de a observa și a interpreta lumea din jur. Elevii au învățat să valorifice atât elementele vizuale, cât și cele auditive, în procesul de creație artistică, ceea ce le-a îmbogățit experiența educațională și personală.

Bibliografie

1. Arnheim, Rudolf, „Art and Visual Perception”, University of California Press, 1974, Berkeley, p. 123.
2. Gardner, Howard, „Art Education and Human Development”, Getty Publications, 1990, Los Angeles, p.45.
3. Lowenfeld, Viktor, „Creative and Mental Growth”, Macmillan, 1987, New York, p. 89.